This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

Google books

https://books.google.com

Digitized by Google

C
9307
61.4
OFFICIA
4

C
9307
61.4
OFFICIA
4

Digitized by Google

3

Harvard College
Library

FROM THE BEQUEST OF

JOHN HARVEY TREAT

OF LAWRENCE, MASS.

CLASS OF 1862

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

600/13

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

OFFICIA PROPRIA

SANCTORUM

DIŒCESIS OSNABRUGENSIS

A SACRA RITUUM CONGREGATIONE

APPROBATA ET CONCESSA

AC

JUSSU ET AUCTORITATE

REVERENDISSIMI ET ILLUSTRISSIMI DOMINI DOMINI

HUBERTI

EPISCOPI OSNABRUGENSIS

EDITA.

PARS HIEMALIS.

OSNABRUGI.
SUMPTIBUS CANCELLARIÆ EPISCOPALIS.
APUD G. PILLMEYER (JUL. JONSCHER) BIBLIOPOLAM.
MDCCCCV.

Digitized by Google

Cq307.61.4

Approbatio.

Revisione rite peracta, omnia concordant cum Originalibus. In fidem etc.

Ex Secretaria Sacrorum Rituum Congregationis hac die 28. Septembris 1904.

Pro R. P. D. Diomede Panici,
Archiep. Laodicen. Secretario
Philippus Can. di Fava,
Substitutus.

Concordat cum Originali: imprimatur.
Osnabrugi, die 10. Novembris 1904.

✠ Hubertus,
Episcopus Osnabrugen.

HARVARD COLLEGE LIBRARY
TREAT FUND
CHARTRAND COLLECTION
JUNE 8, 1928

TYPIS FR. PUSTET, RATISBONÆ.

Digitized by Google

Osnabrugen.

De legitima sacræ liturgiæ ordinatione summopere sollicitus, Rm̃us Dñus Hubertus Voss, Episcopus Osnabrugen., Kalendarium perpetuum in usum sibi commissæ Diœceseos reformandum curavit, ut quæ volventibus annis mutationes atque additamenta inducta fuere, novissimis Rubricarum præscriptionibus atque Apostolicæ Sedis Decretis apprime responderent: illudque ita concinnatum supremæ Sanctissimi Domini Nostri Leonis Papæ XIII. sanctioni demississime subjecit. Quum vero de mandato ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Sacra Rituum Congregatio ejusmodi Kalendarium maturo examine expenderit, ac probari posse censuerit, sub modo tamen ac forma, quibus a se emendatum atque dispositum huic præjacet Decreto; Sanctitas Sua, referente infrascripto Cardinali Sacro eidem Cœtui Præfecto, suprascriptum Kalendarium perpetuum ad usum totius Osnabrugen. Diœceseos suprema Auctoritate Sua benigne approbare dignata est; illudque ab universo Clero sæculari memoratæ Diœceseos, nec non a Regularibus Familiis Diœcesano Kalendario utentibus, tam in Horis Canonicis persolvendis quam in Sacro litando in posterum servari mandavit. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 21. Decembris 1901.

D. Card. Ferrata Praef.

✠ D. Panis Archiep. Laodicen. S. R. C. Secretarius

HARVARD COLLEGE LIBRARY · WIDENER LIBRARY

Digitized by Google

Digitized by Google

KALENDARIUM PERPETUUM

IN USUM

DIŒCESEOS OSNABRUGENSIS.

Festa et Commemorationes hoc signo ✠ designata Ecclesiæ Osnabrugensi propria sunt, vel perpetuo translata, vel in hac Diœcesi ritu superiori gaudent.

Januarius.

Kal.	A	1	Circumcisio Domini. **dupl. 2. class.**
iv	b	2	**Octava S. Stephani Protomart.** dupl. Com. **Octavar.**
iii	c	3	**Octava S. Joannis Apost. et Evang.** dupl. Com. **Oct. Ss. Innocentium.**
Prid.	d	4	**Octava Ss. Innocentium Mm.** dupl.
Non.	e	5	**Vigilia Epiphaniæ.** semidupl. Com. **S. Telesphori Papæ, Mart.**
viii	f	6	EPIPHANIA DOMINI. **dupl. 1. class. cum Octava.**
vii	g	7	**De Octava Epiphan.** semidupl.
vi	A	8	**De Octava Epiphan.** semidupl.
v	b	9	**De Octava Epiphan.** semidupl.
iv	c	10	**De Octava Epiphan.** semidupl.
iii	d	11	**De Octava Epiphan.** semidupl. Com. **S. Hygini Papæ, Mart.**
Prid.	e	12	**De Octava Epiphan.** semidupl.
Idib.	f	13	**Octava Epiphaniæ.** dupl.
xix	g	14	**S. Hilarii Episc., Conf. et Eccl. Doct.** dupl. Com. **S. Felicis Presb., Mart.**
xviii	A	15	**S. Pauli primi Eremit., Conf.** dupl. Com. **S. Mauri Abb.**
xvii	b	16	**S. Marcelli I. Papæ, Mart.** semidupl.
xvi	c	17	**S. Antonii Abb.** dupl.
			Prima sedes Septuagesimæ, dies 18.
xv	d	18	Cathedra S. Petri Romæ. **dupl. maj.** Com. **S. Pauli Apost. ac S. Priscæ Virg. et Mart.**
xiv	e	19	✠ **S. Canuti Mart.** semidupl. Com. **Ss. Marii et Socior. Mm.**
xiii	f	20	**Ss. Fabiani Papæ et Sebastiani Mm.** dupl.
xii	g	21	**S. Agnetis Virg. et Mart.** dupl.
xi	A	22	**Ss. Vincentii et Anastasii Mm.** semidupl.

Digitized by Google

x	b	23	✠ Desponsatio B. M. V. **duplex majus.** ✠ Com. S. Joseph **Conf. Sponsi ejusdem B. M. V.** ac **S. Emerentianæ Virg. et Mart.**
ix	c	24	**S. Timothei Episc., Mart.** dupl.
viii	d	25	Conversio S. Pauli Apost. **dupl. maj.** Com. **S. Petri Apost.**
vii	e	26	**S. Polycarpi Episc., Mart.** dupl.
vi	f	27	**S. Joannis Chrysostomi Episc., Conf. et Eccl. Doct.** dupl.
v	g	28	**S. Agnetis secundo.** simpl.
iv	A	29	**S. Francisci Salesii Episc., Conf. et Eccl. Doct.** dupl.
iii	b	30	**S. Martinæ Virg. et Mart.** semidupl. ✠ Com. **S. Aldegundis Virg.**
Prid.	c	31	**S. Petri Nolasci Conf.** dupl.

Festa mobilia.

Dom. II. post Epiph. Ssmi Nominis **Jesu. dupl. 2. class.** Com. **Dom.**

✠ **Dom. III. post Epiph.** Sanctæ Familiæ, Jesu, Mariæ, Joseph. **dupl. maj.**

Quotiescumque hoc Festum assignata Domin. impeditum occurrerit, in primam respective sequentem diem liberam transfertur juxta rubricas. (Ind. spec. d. d. 2. Januarii 1904.)

Feria III. post Dom. Septuages. Orationis D. N. J. C. in Monte Oliveti. **dupl. maj.**

Feria III. post Domin. Sexages. Commemoratio Passionis D. N. J. C. **dupl. maj.**

Februarius.

Kal.	d	1	**S. Ignatii Episc., Mart.** dupl.
iv	e	2	Purificatio B. M. V. **dupl. 2. class.**
iii	f	3	**S. Blasii Episc., Mart.** simpl. **Prima sedes Cinerum, dies 4.**
Prid.	g	4	**S. Andreæ Corsini Episc., Conf.** dupl.
Non.	A	5	**S. Agathæ Virg. et Mart.** dupl.
viii	b	6	**S. Titi Episc., Conf.** dupl. ✠ Com. **Ss. Vedasti et Amandi Epp., Confl.** ac **S. Dorotheæ Virg. et Mart.**
vii	c	7	**S. Romualdi Abb.** dupl.
vi	d	8	**S. Joannis de Matha Conf.** dupl.
v	e	9	✠ **S. Apolloniæ Virg. et Mart.** semidupl.

Digitized by Google

iv	f	10	S. Scholasticæ Virg. dupl. ✠ Com. S. Guilielmi Erem., Conf.
iii	g	11	
Prid.	A	12	✠ S. Ansgarii Episc., Conf. (Dies fixa ex 3. Februarii.) dupl.
Idib.	b	13	✠ S. Cyrilli Alexandrini Episc., Conf. et Eccles. Doct. (Dies fixa ex 9. Febr.) dupl.
xvi	c	14	✠ Ss. Septem Fundatorum Ord. Servorum B. M. V. Confff. dupl. (Dies fixa ex 11. Februarii.) Com. S. Valentini Presb., Mart.
xv	d	15	✠ S. Raymundi de Peñafort Conf. semidupl. (Dies fixa ex 23. Jan.) Com. Ss. Faustini et Jovitæ Mm.
xiv	e	16	✠ In Eccl. Cathedral. tant. S. Julianæ Virg. et Mart. simpl.
xiii	f	17	
xii	g	18	S. Simeonis Episc., Mart. simpl.
xi	A	19	
x	b	20	
			Ultima sedes Septuagesimæ, dies 21.
ix	c	21	
viii	d	22	Cathedra S. Petri Antiochiæ. **duplex majus.** Com. S. Pauli Apost.
vii	e	23	S. Petri Damiani Episc., Conf. et Eccl. Doct. dupl. Com. Vigiliæ.
vi	f	24	S. Mathiæ Apost. **dupl. 2. class.**
v	g	25	
iv	A	26	
iii	b	27	
Prid.	c	28	
		29	**Anno bissextili.**

In anno bissextili Februarius habet dies 29 et Fest. S. Matthiæ agitur die 25. Februarii et bis dicitur sexto Kalendas.

Festa mobilia.

✠ **Feria VI. post Cineres.** Sacræ Columnæ Flagellationis D. N. J. C. **duplex majus.** Com. Feriæ. **(Ex Fer. III. p. Dom. Quinq.)**

✠ **Feria VI. p. Dom. I. Quadrag.** Sacræ Spineæ Coronæ D. N. J. C. **dupl. maj.** Com. Feriæ. **(Ex Fer. VI. post Cin.)**

✠ **Feria VI. post Dom. II. Quadrag.** Sacratissimæ Sindonis D. N. J. C. **dupl. maj.** Com. Feriæ.

✠ **Feria VI. post Dom. III. Quadrag.** Sacrorum Quinque Vulnerum D. N. J. C. **dupl. maj.** Com. Feriæ.

Digitized by Google

Martius.

Kal.	d	1	✠ S. Suitberti Episc., Conf. semidupl.
vi	e	2	
v	f	3	
iv	g	4	S. Casimiri Conf. semidupl. Com. S. Lucii I. Papæ, Mart.
iii	A	5	
Prid.	b	6	
Non.	c	7	S. Thomæ de Aquino Conf. et Eccl. Doct. dupl. Com. Ss. Perpetuæ et Felicitatis Mm.
viii	d	8	S. Joannis de Deo Conf. dupl.
vii	e	9	S. Franciscæ Romanæ Vid. dupl. **Ultima sedes Cinerum, dies 10.**
vi	f	10	Ss. Quadraginta Martyrum. semidupl.
v	g	11	
iv	A	12	S. Gregorii I. Papæ, Conf. et Eccles. Doct. dupl.
iii	b	13	
Prid.	c	14	
Idib.	d	15	
xvii	e	16	✠ S. Heriberti Episc., Conf. semidupl.
xvi	f	17	✠ S. Gertrudis Virg. dupl.
xv	g	18	S. Cyrilli Episc. Hierosolym., Conf. et Eccl. Doct. dupl.
xiv	A	19	✠ S. JOSEPH Conf. Sponsi B. M. V. et Patroni primarii Diœceseos. **dupl. 1. cl.**
xiii	b	20	✠ S. Patritii Ep., Conf. (Dies fixa ex 17. huj.) dupl.
xii	c	21	S. Benedicti Abbatis. **dupl. maj.** **Prima sedes Paschæ, dies 22.**
xi	d	22	
x	e	23	
ix	f	24	✠ S. Gabrielis Archang. **dupl. maj. (Dies fixa ex 18. Martii.)**
viii	g	25	ANNUNTIATIO B. M. V. **dupl. 1. class.**
vii	A	26	✠ S. Ludgeri Episc., Conf. dupl.
vi	b	27	S. Joannis Damasceni Conf. et Eccles. Doct. dupl.
v	c	28	S. Joannis a Capistrano Conf. semidupl.
iv	d	29	
iii	e	30	
Prid.	f	31	

Digitized by Google

Festa mobilia.

✠ **Feria VI. post Dom. IV. Quadrag.** Festum Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C. **dupl. maj.** Com. **Feriæ.**

Si aliqua ex supradescriptis septem Officiis Dominicæ Passionis recitari nequeant designatis Feriis, juxta Decreta impeditis, conceditur facultas, ea transferendi ad primas sequentes dies liberas, attamen non ultra Quadragesimam. (Ind. spec. d. d. 5. Febr. 1904.)

Feria VI. post Dom. Passionis. Septem Dolor. B. M. V. **dupl. maj.** Com. **Feriæ.**

Aprilis.

Kal.	g	1	
iv	A	2	**S. Francisci de Paula Conf.** dupl.
iii	b	3	
Prid.	c	4	**S. Isidori Episc., Conf. et Eccl. Doct.** dupl.
Non.	d	5	**S. Vincentii Ferrerii Conf.** dupl.
viii	e	6	
vii	f	7	
vi	g	8	
v	A	9	
iv	b	10	
iii	c	11	**S. Leonis I. Papæ, Conf. et Eccl. Doct.** dupl.
Prid.	d	12	
Idib.	e	13	**S. Hermenegildi Mart.** semidupl.
xviii	f	14	**S. Justini Mart.** dupl. Com. **Ss. Tiburtii et Soc. Mm.**
xvii	g	15	
xvi	A	16	
xv	b	17	**S. Aniceti Papæ, Mart.** simpl.
xiv	c	18	
xiii	d	19	
xii	e	20	
xi	f	21	**S. Anselmi Episc., Conf. et Eccl. Doct.** dupl.
x	g	22	**Ss. Soteris et Caji Pontt., Mm.** semidupl.
ix	A	23	**S. Georgii Mart.** semidupl.
viii	b	24	**S. Fidelis a Sigmaringa Mart.** dupl. ✠ **In Eccl. Cathedr. tant.** Com. **S. Leontii Mart. Ultima sedes Paschæ, dies 25.**
vii	c	25	S. Marci Evang. **dupl. 2. class.**
vi	d	26	**Ss. Cleti et Marcellini Pontt., Mm.** semidupl.
v	e	27	✠ **Beati Petri Canisii Conf.** dupl.

5

iv	f	28	S. Pauli a Cruce **Conf.** dupl. Com. **S. Vitalis Mart.**
iii	g	29	**S. Petri Mart.** dupl.
Prid.	A	30	**S. Catharinæ Senensis Virg.** dupl.

Festum mobile.

✠ **Feria VI. post Domin. in Albis.** Festum Lanceæ et Clavor. D. N. J. C. **dupl. 2. class.**

Majus.

Kal.	b	1	Ss. Philippi et Jacobi Apost. **dupl. 2. classs.**
vi	c	2	**S. Athanasii Episc., Conf. et Eccl. Doct.** dupl.
v	d	3	Inventio S. Crucis. **dupl. 2. class.** Com. **Ss. Alexandri I. Papæ et Soc. Mm. ac Juvenalis Episc., Conf.** in Laudibus tantum.
iv	e	4	**S. Monicæ Viduæ.** dupl.
iii	f	5	**S. Pii V. Papæ, Conf.** dupl.
Prid.	g	6	S. Joannis ante Portam Latinam. **dupl. majus.**
Non.	A	7	**S. Stanislai Episc., Mart.** dupl.
viii	b	8	Apparitio S. Michaelis Archangeli. **dupl. maj.**
vii	c	9	**S. Gregorii Nazianzeni Episc., Conf. et Eccl. Doct.** dupl.
			Prima sedes Pentecostes, dies 10.
vi	d	10	**S. Antonini Episc., Conf.** dupl. Com. **Ss. Gordiani et Epimachi Mm.**
v	e	11	
iv	f	12	**Ss. Nerei, Achillei et Domitillæ Virg., atque Pancratii Mm.** semidupl.
iii	g	13	✠ **S. Servatii Episc., Conf.** semidupl.
Prid.	A	14	**S. Bonifacii Mart.** simpl.
Idib.	b	15	**S. Joannis Baptistæ de la Salle Conf.** dupl.
xvii	c	16	✠ **S. Joannis Nepomuceni Mart.** dupl.
xvi	d	17	**S. Paschalis Baylon Conf.** dupl.
xv	e	18	**S. Venantii Mart.** dupl.
xiv	f	19	**S. Petri Cœlestini Papæ, Conf.** dupl. Com. **S. Pudentianæ Virg.**
xiii	g	20	**S. Bernardini Senensis Conf.** semidupl.
xii	A	21	✠ **S. Ubaldi Episc., Conf.** semidupl. **(Dies fixa ex 16. hujus.)**
xi	b	22	
x	c	23	

Digitized by Google

ix	d	24	
viii	e	25	S. Gregorii VII. Papæ, Conf. dupl. Com. S. Urbani I. Papæ, Mart.
vii	f	26	S. Philippi Nerii Conf. dupl. Com. S. Eleutherii Papæ, Mart.
vi	g	27	S. Bedæ Venerabilis Conf. et Eccl. Doct. dupl. Com. S. Joannis I. Papæ, Mart.
v	A	28	✠ S. Germani Episc., Conf. semidupl.
iv	b	29	✠ S. Augustini Cantuariens. Episc., Conf. dupl. (Dies fixa ex heri.)
iii	c	30	✠ S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg. semid. (Dies fixa ex 25. Maji.) Com. S. Felicis I. Papæ, Mart.
Prid.	d	31	S. Angelæ Mericiæ Virg. dupl. Com. S. Petronillæ Virg.

Festum mobile.

Dom. III. post Pascha. Patrocinii S. Joseph, Conf., Sponsi B. M. V. **dupl. 2. class.** Com. **Dom.**

Junius.

Kal.	e	1	
iv	f	2	✠ S. Erasmi Episc., Mart. semidupl. ✠ Com. Ss. Marcellini et Petri Mm.
iii	g	3	
Prid.	A	4	S. Francisci Caracciolo Conf. dupl.
Non.	b	5	✠ S. Bonifacii Episc., Mart. **dupl. 2. class.**
viii	c	6	S. Norberti Episc., Conf. dupl.
vii	d	7	
vi	e	8	
v	f	9	Ss. Primi et Feliciani Mm. simpl.
iv	g	10	S. Margaritæ Reginæ Scotor. Vid. semidupl.
iii	A	11	S. Barnabæ Apost. **dupl. maj.**
Prid.	b	12	S. Joannis a S. Facundo Conf. dupl. Com. Ss. Basilidis et Soc. Mm. **Ultima sedes Pentecostes, dies 13.**
Idib.	c	13	S. Antonii de Padua Conf. dupl.
xviii	d	14	S. Basilii Episc., Conf. et Eccl. Doct. dupl.
xvii	e	15	Ss. Viti, Modesti atque Crescentiæ Mm. simpl.
xvi	f	16	
xv	g	17	
xiv	A	18	Ss. Marci et Marcelliani Mm. simpl.

Digitized by Google

xiii	b	19	S. Julianæ de Falconeriis Virg. dupl. Com. Ss. Gervasii et Protasii Martyrum.
xii	c	20	✠ Translatio Reliquiarum Ss. Crispini et Crispiniani Mm. dupl. Com. S. Silverii Papæ, Mart.
xi	d	21	S. Aloisii Gonzagæ Conf. dupl.
x	e	22	✠ Ss. Decem millium Martyrum semidupl. Com. S. Paulini Episc., Conf.
ix	f	23	Vigilia.
viii	g	24	NATIVITAS S. JOANNIS BAPTISTÆ. dupl. 1. class. cum Octava.
vii	A	25	S. Gulielmi Abb. dupl. Com. Oct.
vi	b	26	Ss. Joannis et Pauli Mm. dupl. Com. Oct.
v	c	27	De Octava. semidupl.
iv	d	28	S. Leonis II. Papæ, Conf. semidupl. Com. Octavæ et Vigiliæ.
iii	e	29	SS. PETRI ET PAULI APOST. duplex 1. class. cum Octava. ✠ Com. Omnium Ss. Apostolor.
Prid.	f	30	Commemoratio S. Pauli Apost. dupl. maj. Com. Oct. Nativ. S. Joannis Bapt.

Festa mobilia.

Feria V. post Dom. Ss. Trinitatis, Solemnitas Ss. Corporis Christi. **dupl. 1. class. cum Oct.**

Feria VI. post Oct. Corp. Christi, Sacratissimi Cordis Jesu: **dupl. 1. classis.**

Julius.

Kal.	g	1	Octava S. Joannis Baptistæ. dupl. Com. Oct. Ss. Apostol.
vi	A	2	De Octava. semidupl. Com. Ss. Processi et Martiniani Mm. simpl.
v	b	3	De Octava. semidupl.
iv	c	4	De Octava. semidupl.
iii	d	5	S. Antonii Mariæ Zaccaria Conf. duplex. Com. Oct.
Prid.	e	6	Octava Ss. Petri et Pauli. dupl.
Non.	f	7	
viii	g	8	S. Elisabeth Reginæ Portugalliæ, Vid. semid. ✠ Com. Ss. Kiliani et Soc. Mm. In Eccles. Cathedr. etiam ✠ Com. S. Procopii Mart.
vii	A	9	

Digitized by Google

vi	b	10	**Ss. Septem Fratrum Mm. et Ss. Rufinæ ac Secundæ Virgg. et Mm.** semidupl.
v	c	11	✠ **Ss. Cyrilli et Methodii Epp., Conff.** dupl. **(Dies fixa ex 7. huj.)** Com. **S. Pii I. Pp., Mart.**
iv	d	12	**S. Joannis Gualberti Abb.** dupl. Com. **Ss. Naboris et Felicis Mm.**
iii	e	13	**S. Anacleti Papæ, Mart.** semidupl.
Prid.	f	14	**S. Bonaventuræ Ep., Conf. et Eccl. Doct.** dupl.
Idib.	g	15	✠ **Divisionis Apostolor.** dupl. ✠ **In Eccles. Cathedrali tantum** Com. **S. Hermagoræ Episc., Mart.** simpl.
xvii	A	16	B. M. V. de Monte Carmelo. **dupl. maj.**
xvi	b	17	✠ **S. Henrici Imperator., Conf.** dupl. **(Dies fixa ex 15. Julii.)**
xv	c	18	**S. Camilli de Lellis Conf.** dupl. Com. **Ss. Symphorosæ et Septem Filiorum Mm.**
xiv	d	19	**S. Vincentii a Paulo Conf.** dupl.
xiii	e	20	✠ **S. Margaritæ Virg. et Mart.** dupl.
xii	f	21	✠ **S. Hieronymi Æmiliani Conf.** dupl. **(Dies fixa ex 20. huj.)** Com. **S. Praxedis Virg.** simpl.
xi	g	22	**S. Mariæ Magdalenæ Pœnit.** dupl.
x	A	23	**S. Apollinaris Episc., Mart.** dupl. Com. **S. Liborii Episc., Conf.**
ix	b	24	✠ **S. Alexii Conf.** semid. **(Diex fixa ex 17. Jul.)** Com. **Vigiliæ ac S. Christinæ Virg. et Mart.**
viii	c	25	S. Jacobi Apost. **dupl. 2. class.**
vii	d	26	S. Annæ Matris B. M. V. **dupl. 2. class.**
vi	e	27	**S. Pantaleonis Mart.** simpl.
v	f	28	**Ss. Nazarii, Celsi et Victoris I. Papæ, Mm. ac Innocentii I. Papæ, Conf.** semidupl.
iv	g	29	**S. Marthæ Virg.** semidupl. Com. **Ss. Felicis II. Papæ, Simplicii, Faustini et Beatricis Mm.**
iii	A	30	**Ss. Abdon et Sennen Mm.** simpl.
Prid.	b	31	**S. Ignatii Conf.** dupl.

Festa mobilia.

✠ **Domin. I. Julii.** Visitationis B. M. V. **dupl. 2. class.** Com. **Dom. quoties dies 2. Julii non inciderit in Dominicam.**

✠ **Domin. I. vel II. Julii.** Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C. **dupl. 2. class.** Com. **Dom.**

In occurrentia Festi Visitationis B. M. V., Officium Pretiosissimi Sanguinis transfertur ad primam diem sequentem Festo dupl. 1. class. vel primario 2. class. non impeditam tamquam in diem propriam.

Augustus.

Kal.	c	1	S. Petri ad Vincula Apost. **dupl. majus.** Com. **S. Pauli Apost.** et **Ss. Machabæorum Mm.**
iv	d	2	**S. Alphonsi Mariæ de Ligorio Episc., Conf. et Eccl. Doct.** dupl. Com. **S. Stephani I. Papæ, Mart.**
iii	e	3	**Inventio S. Stephani Protomart.** semidupl.
Prid.	f	4	S. Dominici Conf. **dupl. maj.**
Non.	g	5	Dedicatio B. M. V. ad Nives. **dupl. maj.** ✠ Com. **S. Oswaldi Mart.**
viii	A	6	Transfiguratio D. N. J. C. **duplex majus.** Com. **Ss. Xysti II. Papæ et Soc. Mm.**
vii	b	7	**S. Cajetani Conf.** dupl. Com. **S. Donati Episc., Mart.**
vi	c	8	**Ss. Cyriaci, Largi, Smaragdi Mm.** semidupl.
v	d	9	✠ **Ss. Afræ et Sociar. Mm.** semid. (Dies fixa ex 5. huj.) Com. **Vigiliæ et S. Romani Mart.**
iv	e	10	**S. Laurentii Mart. dupl. 2. class. cum Oct.**
iii	f	11	**De Octava.** semidupl. Com. **Ss. Tiburtii et Susannæ Virg. et Mm.**
Prid.	g	12	**S. Claræ Virg.** dupl. Com. **Oct.**
Idib.	A	13	**De Octava.** semidupl. Com. **Ss. Hippolyti et Cassiani Mm.**
xix	b	14	**De Octava.** semidupl. Com. Vigiliæ et **S. Eusebii Conf.**
xviii	c	15	ASSUMPTIO B. M. V. **dupl. 1. class. cum Octava.**
xvii	d	16	**S. Hyacinthi Conf.** dupl. Com. **Octavar. Assumpt. et S. Laurentii.**
xvi	e	17	**Octava S. Laurentii Mart.** dupl. Com. **Oct.**
xv	f	18	**De Octava.** semidupl. Com. **S. Agapiti Mart.**
xiv	g	19	**De Octava.** semidupl.
xiii	A	20	**S. Bernardi Abbatis et Eccles. Doct.** dupl. Com. **Oct.**
xii	b	21	**S. Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal Viduæ.** dupl. Com. **Oct.**
xi	c	22	**Octava Assumptionis B. M. V.** dupl. Com. **Ss. Timothei et Socior. Mm.**
x	d	23	**S. Philippi Benitii Conf.** dupl. Com. **Vigiliæ.**
ix	e	24	**S. Bartholomæi Apost. dupl. 2. class.**
viii	f	25	**S. Ludovici Regis Conf.** semidupl.
vii	g	26	**S. Zephyrini Papæ, Mart.** simpl.

Digitized by Google

vi	A	27	S. Josephi Calasanctii Conf. dupl.
v	b	28	S. Augustini Episc., Conf. et Eccl. Doct. dupl. Com. S. Hermetis Mart.
iv	c	29	Decollatio S. Joannis Baptistæ. dupl. maj. Com. S. Sabinæ Mart.
iii	d	30	S. Rosæ Limanæ Virg. dupl. Com. Ss. Felicis et Adaucti Mm.
Prid.	e	31	S. Raymundi Nonnati Conf. dupl.

Festum mobile.

Dominica infra Octavam Assumptionis. S. Joachim Conf., Patris B. M. V. dupl. 2. classis. Com. Domin.

September.

Kal.	f	1	S. Ægidii Abb. simpl. Com. Ss. Duodecim Fratrum Mm.
iv	g	2	S. Stephani Hungariæ Regis, Conf. semidupl.
iii	A	3	
Prid.	b	4	✠ S. Rosaliæ Panormitanæ Virg. dupl. majus.
Non.	c	5	S. Laurentii Justiniani Episc., Conf. semidupl.
viii	d	6	
vii	e	7	✠ S. Reginæ Alesien. Virg. et Mart. dupl. In Eccl. Cathedral. tantum cum ✠ Com. S. Reginæ Virg. et Mart. Sociæ S. Ursulæ.
vi	f	8	Nativitas B. M. V. dupl. 2. class. cum Oct. Com. S. Hadriani Mart. in Laud. tant.
v	g	9	✠ S. Gorgonii Mart. semidupl. Com. Oct.
iv	A	10	S. Nicolai de Tolentino, Conf. dupl. Com. Octavæ.
iii	b	11	De Octava. semidupl.
Prid.	c	12	De Octava. semidupl.
Idib.	d	13	✠ S. Materni Episc., Conf. semidupl. Com. Octavæ.
xviii	e	14	Exaltatio S. Crucis. dupl. maj. Com. Oct.
xvii	f	15	Octava Nativitatis B. M. V. dupl. Com. S. Nicomedis Mart.
xvi	g	16	Ss. Cornelii Papæ et Cypriani Episc., Mm. semidupl. Com. Ss. Euphemiæ et Socior. Mm.
xv	A	17	Impressio Sacr. Stigmatum S. Francisci Conf. dupl.
xiv	b	18	S. Josephi a Cupertino Conf. dupl.
xiii	c	19	Ss. Januarii Episc. et Socior. Mm. dupl.

Digitized by Google

xii	d	20	**Ss. Eustachii et Socior. Mm.** dupl. Com. **Vigiliæ.**
xi	e	21	S. Matthæi Apost. et Evang. **dupl. 2. class.**
x	f	22	✠ **Ss. Mauritii et Socior. Mm.** dupl.
ix	g	23	**S. Lini Papæ, Mart.** semidupl. Com. **S. Theclæ Virg. et Mart.**
viii	A	24	B. M. V. de Mercede. **dupl. maj.**
vii	b	25	✠ **S. Thomæ a Villanova Episc., Conf.** dupl. **(Dies fixa ex 22. huj.)**
vi	c	26	✠ **S. Lamberti Episc., Mart.** semidupl. **(Dies fixa ex 17. huj.)** Com. **Ss. Cypriani et Justinæ Virg., Mm.**
v	d	27	**Ss. Cosmæ et Damiani Mm.** semidupl.
iv	e	28	**S. Wenceslai Mart.** semidupl.
iii	f	29	Dedicationis S. Michaëlis Archang. **dupl. 2. class.**
Prid.	g	30	**S. Hieronymi Presb., Conf. et Eccl. Doct.** dupl.

Festa mobilia.

✠ **Dom. I. Sept.** Ss. Angelorum Custodum. **dupl. 2. class. cum Octava.** Com. **Dom.**

Dom. infra Oct. Nativ. B. M. V. Ss. Nominis Mariæ. **dupl. maj.** Com. **Dom.**

Dom. III. Sept. Septem Dolorum. B. M. V. **dupl. maj.** Com. **Dom.**

Juxta Decreta hoc Officium reponi debet in alia ex sequentibus Dominicis, quoties recitari nequeat Dominica tertia, adeo ut recitari debeat prima die libera iis in annis solummodo, quibus nulla Dominica usque ad primam sacri Adventus occurrit libera.

✠ **Dominica Kalendas seu primam diem Octobris immediate antecedente.** Festum DEDICATIONIS ECCLESIÆ CATHEDRALIS. **dupl. 1. classis (in Civitate cum Octava.)** Com. **Dom. (Decr. spec. d. d. 12. Sept 1902.)**

October.

Kal.	A	1	✠ **S. Remigii Episc., Conf.** semidupl.
vi	b	2	
v	c	3	✠ **Ss. Ewaldorum Fratrum Presbb., Mm.** semidupl.
iv	d	4	S. Francisci Assisien. Conf. **dupl. maj.**
iii	e	5	**Ss. Placidi et Socior. Mm.** simpl.

Digitized by Google

Prid.	f	6	S. Brunonis Conf. dupl.
Non.	g	7	S. Marci I. Papæ, Conf. simpl. Com. Ss. Sergii et Soc. Mm.
viii	A	8	S. Birgittæ Vid. dupl.
vii	b	9	S. Dionysii Episc. et Socior. Mm. semidupl.
vi	c	10	✠ Ss. Gereonis et Socior. Mm. semidupl.
v	d	11	✠ S. Francisci Borgiæ Conf. semidupl. (Dies fixa ex heri.)
iv	e	12	
iii	f	13	S. Eduardi Regis, Conf. semidupl.
Prid.	g	14	S. Callisti I. Papæ, Mart. dupl.
Idib.	A	15	S. Teresiæ Virg. dupl. ✠ Com. Ss. Maurorum Mm.
xvii	b	16	✠ S. Galli Abbat. semidupl.
xvi	c	17	S. Hedwigis Vid. semidupl.
xv	d	18	S. Lucæ Evangelistæ. dupl. 2. class.
xiv	e	19	S. Petri de Alcantara Conf. dupl.
xiii	f	20	S. Joannis Cantii Conf. dupl.
xii	g	21	✠ Ss. Ursulæ et Sociar. Virgg. et Mm. dupl. maj. Com. S. Hilarionis Abb.
xi	A	22	
x	b	23	✠ S. Severini Episc., Conf. semidupl.
ix	c	24	✠ S. Raphaëlis Archang. dupl. maj.
viii	d	25	✠ SS. CRISPINI ET CRISPINIANI FRATRUM MM., PATRONORUM DIŒCESEOS OSNABRUGEN. dupl. 1. class. cum Octava.
vii	e	26	✠ De Octava. semidupl. Com. S. Evaristi Papæ, Mart.
vi	f	27	✠ De Octava. semidupl. Com. Vigiliæ.
v	g	28	Ss. Simonis et Judæ Apost. dupl. 2. class.
iv	A	29	✠ De Octava. semidupl.
iii	b	30	✠ De Octava. semidupl.
Prid.	c	31	✠ S. Wolfgangi Episc., Conf. dupl. Com. Oct. et Vigiliæ.

Festa mobilia.

Dom. I. Octobr. Sacratissimi Rosarii B. M. V. **dupl. 2. class.** Com. **Dom.**

✠ **Dom. IV. Octobr.** Omnium Sacrarum Reliquiarum, seu Sanctorum, quorum Corpora vel Reliquiæ in Ecclesiis Diœceseos asservantur. **dupl. maj.** Com. **Dom.**

Digitized by Google

November.

Kal.	d	1	OMNIUM SANCTORUM. **dupl. 1. class. cum Octava.** ✠ Com. **diei Octavæ Ss. Crispini et Crispiniani Mm.**
iv	e	2	**De Octava.** semidupl. Com. **Omnium Fidelium Defunctorum** sub ritu dupl.
iii	f	3	✠ **S. Huberti Episc., Conf.** dupl. Com. **Oct.**
Prid.	g	4	**S. Caroli Episc., Conf.** dupl. Com. **Oct.** ac **Ss. Vitalis et Agricolæ Mm.**
Non.	A	5	**De Octava.** semidupl.
viii	b	6	**De Octava.** semidupl.
vii	c	7	✠ **S. Engelberti Episc., Mart.** semidupl. Com. **Octavæ.**
vi	d	8	**Octava Omnium Sanctorum.** dupl. Com. **Ss. Quatuor Coronatorum Mm.**
v	e	9	Dedicatio Archibasilicæ Ssmi Salvatoris. **dupl. maj.** Com. **S. Theodori Mart.**
iv	f	10	**S. Andreæ Avellini Conf.** dupl. Com. **Ss. Tryphonis et Socior. Mm.**
iii	g	11	**S. Martini Episc., Conf.** dupl. Com. **S. Mennæ Mart.**
Prid.	A	12	✠ **S. Cuniberti Episc., Conf.** dupl.
Idib.	b	13	**S. Didaci Conf.** semidupl.
xviii	c	14	**S. Josaphat Episc., Mart.** dupl.
xvii	d	15	**S. Gertrudis Virg.** dupl.
xvi	e	16	✠ **S. Evergisli Episc., Mart.** semidupl. **(Dies fixa ex 24. Octobr.)**
xv	f	17	**S. Gregorii Thaumaturgi Episc., Conf.** semidupl.
xiv	g	18	Dedicationis Basilicarum Ss. Petri et Pauli Apostol. **dupl. maj.**
xiii	A	19	✠ S. Elisabeth Vid. **dupl. 2. class.** Com. **S. Pontiani Papæ, Mart.** in Laud. tant.
xii	b	20	**S. Felicis de Valois Conf.** dupl.
xi	c	21	✠ **S. Martini I. Papæ, Mart.** semidupl. **(Dies fixa ex 12. huj.)**
x	d	22	**S. Cæciliæ Virg. et Mart.** dupl.
ix	e	23	**S. Clementis I. Papæ, Mart.** dupl. Com. **S. Felicitatis Mart.**
viii	f	24	**S. Joannis a Cruce Conf.** dupl. Com. **S. Chrysogoni Mart.**
vii	g	25	**S. Catharinæ Virg. et Mart.** dupl.

Digitized by Google

vi	A	26	S. Silvestri Abb. dupl. Com. S. Petri Alexandrini Episc., Mart.
			Prima sedes Adventus, dies 27.
v	b	27	✠ S. Willehadi Episc., Conf. dupl. (Dies fixa ex 8. Novembr.)
iv	c	28	
iii	d	29	Vigilia. Com. S. Saturnini Mart.
Prid.	e	30	S. Andreæ Apost. **dupl. 2. class.**

Festa mobilia.

✠ **Dominica infra Octav. Omnium Sanctorum.** Festum Patrocinii B. M. V. **dupl. maj.** Com. **Dom.** et **Oct. Quotiescumque hoc Festum assignata Dom. impeditum occurrerit, in primam respective sequentem diem liberam transferatur juxta rubricas. — Quando Festum Omnium Sanctorum inciderit in Domin., ponitur Festum Patrocinii B. M. V. die 7. Novembris ut in sede propria. (S. R. C. Ind. spec. d. d. 2. Jan. 1904.)**

✠ **Feria IV. ante postremam Dom. post Pent.** Præsentatio B. M. V. **dupl. 2. class. — Festum Præsentationis B. M. V. in occurrentia cum Festo S. Elisabeth Viduæ, 19. Novembris, præferri huic debet amandando in diem primam sequentem liberam Festum S. Elisabeth. (Decr. spec. S. R. C. d. d. 29. Novembr. 1901.)**

December.

Kal.	f	1	
iv	g	2	S. Bibianæ Virg. et Mart. semidupl.
			Ultima sedes Adventus, dies 3.
iii	A	3	S. Francisci Xaverii Conf. **dupl. maj.**
Prid.	b	4	✠ S. Barbaræ Virg. et Mart. dupl.
Non.	c	5	✠ S. Petri Chrysologi Episc., Conf. et Eccl. Doct. dupl. (Dies fixa ex heri.) Com. S. Sabbæ Abb.
viii	d	6	S. Nicolai Episc., Conf. dupl.
vii	e	7	S. Ambrosii Episc., Conf. et Eccl. Doct. dupl. Com. Vigiliæ in Missa tantum.
vi	f	8	IMMACULATA CONCEPTIO B. M. V. **dupl. 1. class. cum Octava.**
v	g	9	**De Octava.** semidupl.
iv	A	10	**De Octava.** semidupl. Com. S. Melchiadis Papæ, Mart.
iii	b	11	S. Damasi I. Papæ, Conf. semidupl. Com. Oct.
Prid.	c	12	**De Octava.** semidupl.

Digitized by Google

Idib.	d	13	S. Luciæ Virg. et Mart. dupl. Com. **Oct.**
xix	e	14	De **Octava.** semidupl.
xviii	f	15	**Octava Immac. Concept. B. M. V.** dupl.
xvii	g	16	S. Eusebii Episc., Mart. semidupl.
xvi	A	17	✠ S. Annonis Episc., Conf. (Dies fixa ex 4. Decembr.) semidupl.
xv	b	18	✠ Exspectatio Partus B. M. V. **dupl. majus.**
xiv	c	19	
xiii	d	20	Vigilia (de qua tantum in Missa).
xii	e	21	S. Thomæ Apost. **dupl. 2. class.**
xi	f	22	
x	g	23	
ix	A	24	Vigilia.
viii	b	25	NATIVITAS D. N. J. C. **dupl. 1. class.** cum **Octava.**
vii	c	26	S. Stephani Protomart. **dupl. 2. class. cum Octava.** Com. **Oct. Nativitat.** et ✠ **Omnium Sanctorum Martyrum.**
vi	d	27	S. Joannis Apost. et Evang. **dupl. 2. class. cum Octava.** Com. **duarum Octavar.**
v	e	28	Ss. Innocentium Mm. **dupl. 2. class. cum Octava.** Com. **trium Octavar.**
iv	f	29	**S. Thomæ Cantuariens. Episc., Mart.** dupl. Com. **quatuor Octavar.**
iii	g	30	De Dom. infra **Oct. Nativitatis, vel de Octav. Nativit.** semidupl. Com. **quatuor Octavar.**
Prid.	A	31	S. Silvestri I. Papæ, Conf. dupl. Com. **quatuor Octavar.**

Digitized by Google

KALENDARIUM.

Per * significantur nonnulla Officia, quæ Rm̃us et Illm̃us Episcopus propter antiquissimum usum in Appendice apponi jussit dum per æquipollentem Processum ante S. R. C. instituendum in seriem specialiter approbatorum festorum suscipiantur.

December.

4. S. Barbaræ Virg. et Mart. duplex. pag. 1*
5. S. Petri Chrysologi Ep., Conf. et Eccl. Doct. duplex. (Dies fixa ex heri.) Commem. S. Sabbæ Abbatis. 3*
17. S. Annonis Episc., Conf. semiduplex. (Dies fixa ex 4. Decembris.) 3*
18. Exspectatio Partus B. M. V. duplex majus. 5*
26. S. Stephani Protomartyris. duplex 2. classis cum Octava. Commem. Omnium Sanctorum Mm. et Octav. Nativit. 5*

Januarius.

19. S. Canuti Mart. semiduplex. Commem. Ss. Marii et Socior. Mm. 5*
23. Desponsatio B. M. V. duplex majus. Commem. S. Joseph Sponsi B. M. V. ac S. Emerentianæ Virg. et Mart. 5*
28. *S. Caroli Magni Imperat., Conf., Fundatoris Diœceseos Osnabrugensis. duplex majus. Commem. S. Agnetis secundo. — Si Domin. II. post Epiph. sit impedita, Festum Ss. Nominis Jesu in die 28. Januarii tamquam in sede propria reponendum est, et Festum S. Caroli Magni transfertur juxta rubricas de translatione. 40*
29. S. Francisci Salesii Episc., Conf. et Eccl. Doct. duplex. In II. Vesp. Commem. S. Aldegundis Virg. ex Laudibus. 6*
30. S. Martinæ Virg. et Mart. semiduplex. Commem. S. Aldegundis Virg. 6*

Domin. III. post Epiph. Festum S. Familiæ Jesu, Mariæ, Joseph. duplex majus. Quotiescumque hoc Festum assignata Dominica impeditum occurrerit, in primam respective sequentem diem liberam juxta rubricas transfertur. 5*

Digitized by Google

Feria III. post Domin. Septuag. Festum Orationis D. N. J. C. in Monte Oliveti. duplex majus. pag. 7*
Feria III. post Domin. Sexag. Commem. Passionis D. N. J. C. duplex majus. 7*

Februarius.

3. *S. Gosberti Episc. Osnabrugensis, Mart. duplex. Commem. S. Blasii Episc., Mart. simplex. 44*
6. S. Titi Episc., Conf. duplex. Commem. Ss. Vedasti et Amandi Epp., Confff. ac S. Dorotheæ Virg. et Mart. 26*
9. S. Apolloniæ Virg. et Mart. semiduplex. 27*
10. S. Scholasticæ Virg. duplex. Commem. S. Guilielmi Eremitæ, Conf. 29*
11. *S. Adolphi Episc. Osnabrugensis, Conf. dupl. maj. 46*
12. S. Ansgarii Episc., Conf. duplex. (Dies fixa ex 3. Februarii.) 29*
13. S. Cyrilli Episc. Alexandrini, Conf. et Eccl. Doct. duplex. (Dies fixa ex 9. Februarii.) 39*
14. Ss. Septem Fundatorum Ord. Servorum B. M. V. Confff. duplex. (Dies fixa ex 11. Februarii.) Commem. S. Valentini Presb., Mart. 39*
15. S. Raymundi de Peñafort Conf. semiduplex. (Dies fixa ex 23. Januarii.) Commem. Ss. Faustini et Jovitæ Mm. 39*
16. (In Eccles. Cathedrali tantum) S. Julianæ Virg. et Mart. simplex. 39*
Feria VI. post Cineres. Sacræ Columnæ Flagellationis D. N. J. C. duplex majus. Commemoratio Feriæ. (Ex Feria III. post Dom. Quinquag.) 7*
Feria VI. post Domin. I. Quadrag. Sacræ Spineæ Coronæ D. N. J. C. duplex majus. (Ex Feria VI. post Cineres.) Commem. Feriæ. 39*

Index Supplementi

continet Officia nonnullorum Ss. Patronorum in Ecclesiis eorum propriis.

1. S. Jodoci Conf. 13. Decembris. 49*
2. S. Vincentii Levitæ, Mart. 22. Januarii. 52*
3. S. Amandi Episc., Conf. 6. Februarii. 54*

Digitized by Google

OFFICIA PROPRIA
DIŒCESIS OSNABRUGENSIS.

PARS HIEMALIS.

Die 4. Decembris.

S. Barbaræ Virg. et Mart. Duplex.

Omnia de Communi Virg., præter sequentia.

Oratio.

Intercéssio, quæsumus Dómine, beátæ Bárbaræ, Vírginis et Mártyris tuæ, ab omni nos adversitáte prótegat; ut per ejus intervéntum, gloriosíssimum sacrosáncti Córporis et Sánguinis Dómini nostri Jesu Christi Sacraméntum ante diem éxitus nostri per veram pœniténtiam et puram confessiónem percípere mereámur: Qui tecum vivit et regnat.

Commem. Feriæ.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Ex monum. apud Baron., Officio S. Barbaræ a Sede Apost. die 7. Nov. 1748 approbato (Benedicti Papæ XIV. de Canon. Sanctor. Tom. VI. Cap. 13.), et Bulla Canoniz. S. Stanislai Kostkæ.

Lectio iv.

Bárbara virgo Nicomédiæ in persecutióne Júlii Maximíni passa est. A patre síquidem Dióscoro, viro nóbili, sed gentíli, in alta et munita turri ob egrégiam ejus pulchritúdinem custodiénda inclúditur, ubi bálneum et duas fenéstras, quibus lumen exciperétur, in eo fieri jubet. Bárbara vero, absénte patre, tértiam addi fenéstram et labri paviméntum crucis imágine ornári jussit. Revérsus pater de tértia fenéstra quæsrit. Virgo occasiónem nacta, de sacrosánctæ Trinitátis mystério multa apérte et divíne disséruit ac plúribus verbis ad salutárem Christi fidem patrem est

cohortáta. At iste non solum suæ impietátis stímulis, sed étiam máximo Cæsaris timóre addúctus, qui fidem Christi immániter persequebátur, fíliam modis ómnibus nítitur ad idololatríam revocáre.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Quum pater id cónsequi non possit, Provínciæ Præsidi eam tradit: qui primum vírginem blandítiis aggréssus, ubi se nihil vidit proficere, nudam nervis búbulis crudéliter cædi, deínde præacútis téstulis vúlnera perfricári jubet. Post hæc in cárcerem tráditur, ubi claríssima luce et Christi Dómini præséntia ad réliqua subeúnda certámina mirífice confirmátur. Sed quum íterum Præsidi sisterétur et constántior in fídei confessióne persísteret, férreis úngulis dilaniátur, latéribus ardéntes faces admovéntur, caput férreis málleis contúnditur, diréptis véstibus ignomíniæ causa per pública loca perdúcitur: quibus torméntis fórtiter et invícte superátis, tandem a patre, impietátis furóre aménte, cápite truncáta, gloriósum martýrii agónem consummávit.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

A multis retro sæculis invocátur a fidélibus sancta Bárbara ut moriéntium Patróna, præcípue autem ad rite percipiénda in último morbo Ecclésiæ Sacraménta. Placére sibi hanc pietátem miráculo non uno Deus testátum vóluit. Célebre est illud de sancto Stanisláo Kostka. Hic dum Viénnæ in Aústria ad ædes hóminis heterodóxi divértere coáctus esset, ibíque gráviter decúmbens impedirétur a suscipiéndo sanctíssimæ Eucharístiæ Sacraménto, quod únice desiderábat; ad Bárbaræ opem implorándam confúgit, et voti sui compos, cibo Eucharístico reféctus est: exínde étiam tam ánimæ quam córporis víribus mirífice confirmátus, de grávibus, quibus premebátur, vexatiónibus triumphávit.

℟. Afferéntur regi.

In III. Nocturno Lectiones de Homilia in Evangel. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. ut in Cõmuni Virg.

In Laudibus fit Commem. Feriæ.

Digitized by Google

In II. Vesperis a Capitulo de sequ., Commemor. præcedentis, Feriæ et S. Sabbæ Abbatis.

Die 5. Decembris.

(Dies fixa ex heri.)

S. Petri Chrysologi Episc., Conf. et Eccl. Doctor.

Duplex. **(m. t. v.)**

Officium ut in Breviario die hesterna; in Laudibus fit Commemor. Feriæ et **S. Sabbæ** Abbatis.

Die 17. Decembris.

(Dies fixa ex 4. Decembris.)

S. Annonis Episc., Conf.

Semiduplex. **(m. t. v.)**

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequentia.

Oratio.

Largíre, quæsumus omnípotens Deus, fragilitáti nostræ subsídium, et suffrágiis beáti Annónis, Confessóris tui atque Pontíficis, súbditum tibi gubérna pópulum; ut qui Ecclésiæ tuæ éxstitit prædicátor et rector, idem apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Anno ex Alemánniæ paréntibus religióne claris ortus, ántea rei militári déditus, ob egrégiam índolem Bambérgæ sacris et profánis lítteris imbútus, ibídem magíster scholárum efféctus est. Tantam famam doctrína et virtúte apud omnes collégit, ut ab Henríco tértio Romanórum Augústo in aulam adscítus, mox primum præ ómnibus cléricis grátiæ et familiaritátis locum merúerit. Erat virtútibus ánimi et natúræ donis ornatíssimus, statúra procérus, vultu venerándus, lingua promptus, vigiliárum ac inédiæ patientíssimus et ad præcláras quasque res geréndas áffatim instrúctus. Quare exáctis in aula haud multis annis, mórtuo Hermánno secúndo, Præsule Coloniénsi, solus dignus est judicátus, qui in defúncti locum sufficerétur, quod paucis ante mortem diébus Hermánnus Annóni, tunc Imperatóris ad ipsum legatióne fungénti, palam prædíxerat. Anno ítaque

Digitized by Google

millésimo quinquagésimo quinto solémni ritu consecrátus, tantam inter Missárum solémnia lacrimárum vim profúdit, ut jam tunc apparéret, eum fore Pontíficem Deo plácitum, qui pro grege suo orans in témpore iracúndiæ fieret reconciliátio.

℟. Invéni David.

Lectio v.

In ómnibus deínceps tam ecclesiásticis quam reipúblicæ negótiis haud ímparem accéptæ dignitátis se gessit. Henríci quarti Regis, ab Hermánno Colóniæ baptizáti, tutor effectus, Germanórum impérii in summo rerum discrímine gubernácula ténuit atque Ecclésiæ turbas ad pacem revocáre conátus est, justítiam semper æmulans nec umquam asséntiens iis, quæ Rex pérperam egit. Invíctum inter tantas negotiórum et vicissitúdinum procéllas spíritum a divíno stúdio numquam relaxábat, corpus crebris jejúniis macerábat, ac plerúmque in oratiónibus pernóctans, ecclésias nudis pédibus, carne cilício vestíta sæpius adíbat. Summa erat in paúperes beneficéntia, quorum vigínti quátuor quotídie apud se próprio et húmili servítio reficiébat, quorúmque præsértim infántes peculiári dilectióne prosequebátur. Atque ádeo pro se ipse paupertátis stúdio ardébat, ut interdum præter ánnulum et sacri ministérii suppelléctilem nil omníno superésset et ipse suprémo in morbo aliéna foverétur caritáte.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Ecclésias et loca pia ædificiis et prædiis, aut ánnuo censu vel sacra suppelléctili et Sanctórum relíquiis auxit. Colóniæ instítuit duo Collégia Clericórum, álterum ad Gradus sub título Beátæ Maríæ Vírginis, álterum foras murum sub título sancti Geórgii Mártyris. Tria monastéria, Grafschaftense, Salfeldénse et Sigebergénse e fundaméntis eréxit, quæ ómnia liberáliter dotáta sanctíssimis étiam institútis stabilívit. Episcopátum totum sédulus perlustrábat et assíduis concióníbus hoc consequebátur, ut púeri quoque téneri fi-

Digitized by Google

dem, ut dicebátur, Annónis Archiepíscopi díscerent ínvicem ac docérent, utque éxteri ad eum audiéndum et vitæ sancte instituéndæ mónita accipiénda plúrimi confluérent. Pontificátu ítaque sanctíssime perfúnctus, graviſsimas étiam injúrias sæpe perpéssus, postquam multa futúra, et in his óbitus sui diem, prædixísset, innúmeris virtútibus et miráculis clarus anno millésimo septuagésimo quinto Colóniæ in Dómino obdormívit, lux et flos Germániæ a coævis et pósteris mérito appellátus. Ejus corpus in Sigebergénsi cœnóbio, ut ipse mandáverat, sepúltum est, ubi multis illustrátum miráculis in pretiósa tumba hódie quiéscit.

℟. **Iste est qui.**

In III. Nocturno Homilia in Evang. **Homo péregre proficíscens.** de Communi.

Die 18. Decembris.

Exspectationis Partus B. Mariæ V.

Duplex majus.

Officium ut in Appendice Breviarii pro aliquibus locis hac die cum Commem. Feriæ occurrentis.

Die 26. Decembris.

Pro Commemoratione

Omnium Sanctorum Martyrum.

In utrisque Vesperis et Laudibus Festi S. Stephani Protomartyris facienda ante Commemor. de Nativitate.

Ex Breviarii Appendice pro aliqu. locis eadem die 1. loco.

Die 19. Januarii.

S. Canuti Martyris.

Semiduplex.

Officium ut in Brev. hac die.

Commem. Ss. Marii et Sociorum Martyrum.

Dominica III. post Epiph.

S. Familiæ, Jesu, Mariæ, Joseph.

Duplex majus.

Officium ut in Appendice Breviarii pro aliquibus locis eadem Dominica.

Commem. Domin.

Si Domin. sit impedita transfertur in primam diem sequentem liberam.

Die 23. Januarii.

Desponsationis B. M. V.

Duplex majus.

Officium ut in Appendice Breviarii pro aliquibus locis hac die, cum Commemoratione S. Joseph, Sponsi ejusdem

Digitized by Google

B. M. V., facienda ante alias quascumque Commemorationes etiam Festi dupl. aut Dominicæ, et **S. Emerentianæ** Virg. et Mart. ut in Breviario.

Die 29. Januarii.

S. Francisci Salesii Episc., Conf. et Eccl. Doct.

(m. t. v.)

In II. Vesp. Comem. S. Martinæ Virg. et Mart. ut in Brev. ac **S. Aldegundis** Virg.

Ant. **Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua et comparávit eam.**

℣. **Diffúsa est grátia in lábiis tuis.** ℟. **Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.**

Oratio.

Exaúdi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ Aldegúndis Vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.

Die 30. Januarii.

S. Martinæ Virg. et Mart.

Omnia ut in Breviar. Rom. hac die cum Commemoratione **S. Aldegundis** Virg.

Lectio ix.

(Ex Hugbodio apud Bolland.)

Aldegúndis orta in Hannónia ex regáli Francórum prosápia, in paúperes misericórdia, diviná-rum rerum lectióne, abstinéntia in cibo et potu emínuit. A puelláribus annis sponso cœlésti se totam devóvit. Cum mater nóbile conjúgium et blándiens suadéret, et mínitans urgéret, corpus suum veheménter afflígens, die noctúque Dóminum cum lácrimis deprecáta est, ne álteri sponso quam Christo Dómino sociarétur. Matre mórtua, cum destinátus vírgini júvenis dénuo instáret, noctu aufúgit, et in silva, Malbódium dicta, áliquot diébus látuit, donec sanctos Epíscopos Amándum et Autbértum in Alti Montis cœnóbium advenísse scivit. Quos ipsa statim nudis pédibus adívit, et húmili prece sacrum velámen ab iis impetrávit. Tum in Malbodiénsi solitúdine monastérium exstrúxit et dotávit: ubi deínceps in sancta conversatióne pérmanens, álias ad se confluéntes vírgines sancte instítuit, frequénti

Digitized by Google

Angelórum consórtio et allóquiis confirmáta. A beáto Gisléno mortis imminéntis admónita, Deum deprecáta est, ut in præsénti sic flagellándo eam purgáret, quátenus post sine mácula ad eum transíre mererétur: subortúmque exínde sibi cancri morbum gaudens pértulit, cum illo depásta ad Christum migráret, tértio Kaléndas Februárii anni sexcentésimi octogésimi quarti. Post mortem miráculis clara, Malbódii quiéscit.

Te Deum laudámus.

In Laudibus pro Commemoratione ejusdem.

Ant. **Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.**

℣. **Spécie tua, et pulchritúdine tua.** ℟. **Inténde, próspere procéde, et regna.**

Oratio. Exaúdi. ut supra.

Feria III. post Dominicam Septuag.

De Oratione D. N. J. C. in Monte Oliveti.

Duplex majus.

Officium ut in Appendice Breviarii pro aliquibus locis, Feria III. post Domin. Septuag.

Feria III. post Dominicam Sexages.

Commemoratio Passionis D. N. J. C.

Duplex majus.

Officium ut in Appendice Breviarii inter Festa pro aliquibus locis, Feria III. post Sexages.

Feria VI. post Cineres.

Sacræ Columnæ Flagellationis D. N. J. C.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. 1. **Quis est iste qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra?**

Ps. ut in I. Vesp. de Communi Apost. et ultimo loco Ps. 115. C**rédidi.**

2. **Oblátus est quia ipse vóluit, et livóre ejus sanáti sumus.**

3. **Quare ergo rubrum est induméntum tuum, et vestiméntum tuum sicut calcántium in torculári?**

4. **Humiliátus sum nimis, líbera me a persequéntibus me, quóniam confortáti sunt super me.**

5. **Fui flagellátus tota die, et castigátio mea in matutínis.**

Digitized by Google

Capitulum. Is. 53.

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit: et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum.

Hymnus.

Salve Colúmna nóbilis,
Christi dolórum cónscia:
Queis fracta virtus dæmónis,
Exémpta nobis víncula.

Cruóre Abélis íllita
Tellus ad astra clámitat:
Clamas, Colúmna, ad sídera,
Inúncta Jesu sánguine.

Sed illa ad iram víndicem
Clamat sevéri Júdicis;
Iram foves tu Núminis
Pacémque quæris sóntibus.

O perge semper fléctere
Pœnas minántem déxteram:
Quæ sanguis emit prǽmia
Christi fruámur pérpetim.

Cæso flagéllis glória,
Jesu, tibi sit júgiter,
Cum Patre et almo Spíritu
Nunc et per omne sæculum. Amen.

Sic concluduntur Hymni ad omnes Horas.

℣. Corpus meum dedi percutiéntibus. ℟. Et genas meas vellántibus.

Ad Magnif. Ant. Aspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea, et ómnia induménta mea inquinávi.

Oratio.

Deus, qui pro salúte nostra in assúmptæ carnis infirmitáte ad colúmnam alligári, et flagéllis cædi voluísti: concéde propítius; ut qui ejúsdem colúmnæ solémnia celebrámus, pretiósi sánguinis tui fructum cónsequi mereámur: Qui vivis et regnas.

Ad Matutinum.

Invitatorium. Jesum Dei Fílium flagéllis cæsum * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus.

Adéste quotquot críminum
Funésta labes ínficit;
Jesum revínctum fúnibus
Nudúmque membra cérnite.

Loris, caténis, fústibus
Ictu frequénti túnditur:
Corpúsque livet, mox sacro
Totum madéscit sánguine.

Digitized by Google

Sed ille, ut agnus ínnocens
Cultro necándus, cónticet:
Parcat Patérque ut sóntibus
Imo precátur péctore.

Sic nempe culpas díluit
Quas gignit ardor ímprobus:
O vana cessent gaúdia,
Cessent faces libídinis.

Cæso flagéllis glória,
Jesu, tibi sit júgiter
Cum Patre et almo Spíritu
Nunc et per omne séculum. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Fremuérunt Gentes, et convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Ant. Fremuérunt Gentes, et convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Ant. Qui tríbulant me exsultábunt si motus fúero: ego autem in misericórdia tua sperávi.

Digitized by Google

Psalmus 12.

Usquequo Dómine oblivíscéris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exaúdi me Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos ne umquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: Prævalui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo: cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Ant. Qui tríbulant me exsultábunt si motus fúero: ego autem in misericórdia tua sperávi.

Ant. Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, et suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam.

Psalmus 16.

Exaúdi Dómine justítiam meam: * inténde deprecatiónem meam.

Aúribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte: * igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis: * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me Deus: * inclína aurem tuam mihi, et exaúdi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis speréntes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me: * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est supérbiam.

Projiciéntes me nunc

Digitized by Google

circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam: * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exsúrge Dómine, prævéni eum, et supplánta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine a paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis: * et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo: * satiábor cum apparúerit glória tua.

Ant. Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, et suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam.

℣. Ego in flagélla parátus sum. ℟. Et dolor meus in conspéctu meo semper.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 53.

Quis crédidit auditui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti. Non est spécies ei, neque decor: et vídimus eum et non erat aspéctus, et desiderávimus eum. Despéctum et novíssimum virórum: virum dolórum, et sciéntem infirmitátem, et quasi abscónditus vultus ejus, et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum et percússum a Deo et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℟. Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium, et vicínis meis valde, et timor notis meis: * Et ossa mea conturbáta sunt. ℣. Factus sum tamquam vas pérditum, quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu. Et ossa.

Lectio ii.

Omnes nos quasi oves errávimus: unusquís-

Digitized by Google

que in viam suam declinávit: et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est quia ipse vóluit, et non apéruit os suum. Sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia et de judício sublátus est: generatiónem ejus quis enarrábit? Quia abscíssus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei percússi eum: et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua: eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus.

℟. Effúdit super eum Dóminus indignatiónem furóris sui, et forte bellum: * Non pósuit ei misericórdiam, et aggravávit super eum jugum suum valde. ℣. Quis dedit in direptiónem Jacob, et Israël: Nonne Deus cui peccávimus? Non pósuit.

Lectio iii.

Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte: si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo quod laborávit ánima ejus, vidébit, et saturábitur: in sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit: ídeo dispértiam ei plúrimos, et fórtium dívidet spólia; pro eo quod trádidit in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est: et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

℟. In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me, impropérium exspectávit cor meum et misériam. * Quóniam ego sum pauper et dolens. ℣. Quem tu percussísti persecúti sunt, et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In II. Nocturno.

Ant. Sustínui qui simul contristarétur et non fuit, et qui consolarétur et non invéni.

Psalmus 68.

Salvum me fac Deus: * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo pro-

Digitized by Google

fúndi: * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris: * et tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injúste: * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus tu scis insipiéntiam meam: * et delícta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me qui exspéctant te Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me * qui quærunt te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium: * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * et oppróbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam: * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium: * et factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur, qui sedébant in porta: * et in me psallébant, qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te Dómine: * tempus beneplàciti Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exaúdi me: * in veritáte salútis tuæ:

Eripe me de luto, ut non infígar: * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exaúdi me Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exaúdi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium me-

Digitized by Google

um, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes, qui tríbulant me, * impropérium exspectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit: * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel: * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant: * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam: * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta: * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt: * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum: * et non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium: * et cum justis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens: * salus tua Deus suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico: * et magnificábo eum in laude:

Et placébit Deo super vítulum novéllum: * córnua producéntem et úngulas.

Vídeant paúperes et læténtur: * quærite Deum, et vivet ánima vestra.

Quóniam exaudívit paúperes Dóminus: * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cœli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion: * et ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hæreditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam, * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Ant. Sustínui qui simul contristarétur et non fuit, et qui consolarétur et non invéni.

Ant. Fui flagellátus tota die, et castigátio mea in matutínis.

Digitized by Google

Psalmus 72.

Quam bonus Israël Deus * his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum: * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur:

Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in affféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum: * et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic: * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt: Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sæculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas:

Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo sic: * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me:

Donec intrem in Sanctuárium Dei: * et intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis: * dejecísti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt: * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt: * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te * et ego semper tecum.

Tenuísti manum déxteram meam: et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Digitized by Google

Quid enim mihi est in cœlo? * et a te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt: * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est: * pónere in Dómino Deo spem meam:

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis filiæ Sion.

Ant. Fui flagellátus tota die, et castigátio mea in matutínis.

Ant. Super me confirmátus est furor tuus et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Psalmus 87.

Dómine Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua: * et justítia tua in terra oblivióne?

Et ego ad te Dómine clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

Digitized by Google

Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Super me confirmátus est furor tuus et omnes fluctus tuos induxísti super me.

℣. Ego autem sum vermis et non homo. ℟. Oppróbrium hóminum et abjéctio plebis.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

De Passione Domini. Cap. 40.

Lectio iv.

Quinta rubricátio rosæ invenítur in crudéli flagellatióne mansuetíssimi Agni rósei Jesu. Oh! cum quanta quantitáte putas illum sanctíssimum sánguinem e conscísso córpore, et flagelláto distillásse in terram. Oh! quanta putas sævítia impiórum freméntium, quanto frémitu sæviéntium flagellátum putas fuísse dulcem Jesum, qui vénerat, ut nos a flagéllis liberáret ætérnis! Sine causa, inquit, flagéllis cecidérunt me. Vere sine causa, nisi forte misérrimi et pervérsi bona ópera tua pœnis digna judicárent, qui veritátem tuam in mendácio detinuérunt.

℟. Dixérunt ímpii: veníte cogitémus contra justum cogitatiónes, quóniam contrárius est opéribus nostris: promíttit se sciéntiam Dei habére, Fílium Dei se nóminat, et gloriátur Patrem se habére Deum. * Videámus, si sermónes illíus veri sint, et, si est vere Fílius Dei, líberet eum de mánibus nostris. ℣. Veníte, percutiámus eum, et non attendámus ad univérsos sermónes ejus. Videámus.

Lectio v.

Sed et hic moráliter erudímur, ut flagélla benignissimi Patris nostri discámus æquanímiter toleráre, qui pessimórum flagélla pro nobis indígnis tam patiénter sustínuit

Digitized by Google

dulcis Jesus. Quis enim flagélla non sufférret homo in flagélla parátus, ad labórem natus, in peccátis nutrítus et conversátus, hæreditáti cœléstis aulæ destinátus, quæ nónnisi mundos récipit? Cum vídeat Regem ómnium regum et Dóminum dominántium dulcem Jesum, qui peccátum non fecit, et in cujus ore non est dolus invéntus, tam grávibus flagellatiónibus esse contrítum.

℟. Ecce ego indúcam super te terrórem, ait Dóminus Deus exercítuum, ab ómnibus qui sunt in circúitu tuo. * Párvulum dedi te in Géntibus, contemptíbilem inter hómines. ℣. Pavéscere fáciam eum coram inimícis suis, et in conspéctu quæréntium ánimam ejus, et addúcam super eum malum, viam furóris mei. Párvulum dedi.

Lectio vi.

Audi, o homo stulte et insípiens, et erudíre, et non solum non réfuge, sed étiam apprehénde disciplínam, ne forte quandóque péreas de via justa, Dómino tibi irascénte; qui próprio Fílio suo non pepércit, sed propter te trádidit flagellándum. Non pepércit fílio suo naturáli, consubstantiáli sibi, et cœtérno, et impassíbili, quin pro salúte tua ipsum fáceret nasci in témpore, et passíbilem; et flagéllis contéreret, sicut scriptum est: Dóminus vóluit eum contérere in infirmitáte. Et quómodo parcet tibi fílio adoptívo, cum sensus tui proni sint in malum? Quia in camo et fræno maxíllas tuas constrínget, ut saltem vexátio det tibi intellléctum: quátenus ad ipsum approximáre cogáris, qui licet moléste, salúbriter tamen flagéllat omnem fílium, quem récipit.

℟. Aperuérunt super me ora sua, et exprobrántes percussérunt maxíllam meam. * Satiáti sunt pœnis meis. ℣. Convulnerávit lumbos meos, concídit me vúlnere super vulnus: non pepércit. Satiáti. Glória Patri. Satiáti.

In III. Nocturno.

Ant. Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres, quæsiérunt ánimam meam et non proposuérunt

Digitized by Google

Deum ante conspéctum suum.

Psalmus 29.

xaltábo te Dómine quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus: * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus: * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te Dómine clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gaúdium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia:

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: * Dómine Deus meus in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres, quæsiérunt ánimam meam et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ant. Réspice inimícos meos, Dómine, quóniam multiplicáti sunt, et ódio iníquo odérunt me.

Psalmus 24.

Ad te Dómine levávi ánimam meam: * Deus meus in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas Dómine de-

Digitized by Google

mónstra mihi: * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me: * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum Dómine propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur: * et semen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsius ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei: * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum: * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me: * non erubéscam quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.

Líbera Deus Israël, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Ant. Réspice inimícos meos, Dómine, quóniam multiplicáti sunt, et ódio iníquo odérunt me.

Ant. Sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi et non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ, non est pax óssibus meis.

Digitized by Google

Psalmus 37.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infixæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt: * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non aúdiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi: * tu exaúdies me Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergaúdeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem

Digitized by Google

meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me ínique.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus: * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Ant. Sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi et non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ, non est pax óssibus meis.

℣. Circumdedérunt me vítuli multi. ℟. Tauri pingues obsedérunt me.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 18.

In illo témpore: Pilátus exívit ad Judæos, et dixit eis: Est consuetúdo vobis, ut unum dimíttam vobis in Pascha: vultis ergo dimíttam vobis Regem Judæórum? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. CXV in Joann. Cap. 18.

Credo cum dixísset Pilátus, quid est véritas, in mentem illi venísse contínuo consuetúdinem Judæórum, qua solébat eis dimítti unus in Pascha, et ídeo non exspectávit, ut respondéret ei Jesus: quid est véritas, ne mora fieret, cum recoluísset morem, quo posset eis per Pascha dimítti: quod eum valde voluísse maniféstum est. Avélli tamen ab ejus corde non pótuit Jesum Regem esse Judæórum, tamquam hoc ibi, sicut in título ipsa véritas fixerit, de qua quid esset interrogávit.

℟. In túrbine contrívit me, et multiplicavérunt vúlnera mea, implévit me amaritudínibus. * Et pili carnis meæ inhorruérunt. ℣. Clamábo vim pátiens, et nemo aúdiet, vociferábor et non est qui júdicet. Et pili.

Lectio viii.

Erat autem Barábbas latro. Non reprehéndimus, o Judæi, quod per

Digitized by Google

Pascha liberátis nocéntem, sed quod occidítis innocéntem: quod tamen nisi fieret, verum Pascha non fieret. Sed umbra veritátis a Judæis errántibus tenebátur, et mirábili dispensatióne divínæ sapiéntiæ per hómines falláces ejúsdem umbræ véritas implebátur; quia ut verum Pascha fieret, Christus velut ovis immolabátur. Hinc ea sequúntur, quæ injuriósa Christo Pilátus et cohors ejus ingéssit.

℟. Usquequo afflígitis ánimam meam, et attéritis me: confúnditis me, et non erubéscitis oppriméntes me. * Saltem intellígite quia Deus afflixerit me, et flagéllis me cínxerit. ℣. Spoliávit me glória mea, irátus est furor ejus, et sic me hábuit quasi hostem suum. Saltem. Glória Patri. Saltem.

Lectio ix.

Cum Judæi clamássent, non Jesum sibi a Piláto dimítti velle per Pascha, sed Barábbam latrónem; non Salvatórem, sed interfectórem; non datórem vitæ, sed ademptórem: tunc apprehéndit Pilátus Jesum, et flagellávit. Hoc Pilátus non ob áliud fecísse credéndus est, nisi ut ejus injúriis Judæi satiáti, sufficere sibi existimárent, et usque ad ejus mortem sævíre desísterent. Ad hoc pértinet, quod idem Præses cohórtem suam étiam permísit fácere, quæ sequúntur; aut fortássis et jussit, quamvis hoc Evangelísta tacúerit. Dixit enim quid deínde fécerint mílites, Pilátum tamen id jussísse non dixit.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Circumdedérunt me * dolóres mortis et torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliqu. de Dominica.

2. Passus sum * absque iniquitáte, et membra mea quasi in níhilum redácta sunt.

3. Corpus meum dedi * percutiéntibus et genas meas velléntibus: fáciem meam non avérti ab increpántibus et conspuéntibus in me.

4. In die afflictiónis meæ * prævenérunt me inimíci

Digitized by Google

mei, et factus est Dóminus protéctor meus.

5. Quasi leo * sic contrívit ómnia ossa mea. Quid dicam, aut quid respondébit mihi cum ipse fécerit?

Capitulum. Is. 53.

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit: et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum.

Hymnus.

Salvéte Christi vúlnera,
Imménsi amóris pignora,
Quibus perénnes rívuli
Manant rubéntis sánguinis.

Nitóre stellas víncitis,
Rosas odóre et bálsama,
Prétio lapíllos índicos,
Mellis favos dulcédine.

Quot Jesus in Prætório
Flagélla nudus éxcipit,
Quot scissa pellis úndique
Stillat cruóris gúttulas!

Veníte quotquot crímínum
Funésta labes ínficit,
In hoc salútis bálneo,
Qui se lavat mundábitur.

Cæso flagéllis glória,
Jesu, tibi sit júgiter,
Cum Patre et almo Spíritu
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Pedes eórum ad malum currunt. ℟. Et festínant ut effúndant sánguinem innocéntem.

Ad Bened. Ant. Iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam, et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Oratio.

Deus, qui pro salúte nostra in assúmptæ carnis infirmitáte ad colúmnam alligári, et flagéllis cædi voluísti: concéde propítius; ut qui ejúsdem colúmnæ solémnia celebrámus, pretiósi sánguinis tui fructum cónsequi mereámur: Qui vivis et regnas.

Ad Primam.

In ℟. br. ℣. Qui pro nobis pati dignátus es.

Ad Tertiam.

Ant. Passus sum.

Capitulum. Is. 53.

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit: et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum.

Digitized by Google

℟. br. Quem tu percussísti * Persecúti sunt. Quem tu. ℣. Et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt. Persecúti. Glória Patri. Quem tu.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℟. Attrítus est propter scélera nostra.

Ad Sextam.

Ant. Corpus meum dedi.

Capitulum. Is. 53.

Oblátus est, quia ipse vóluit, et non apéruit os suum: et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet: generatiónem ejus quis enarrábit? quia abscíssus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei percússi eum.

℟. br. Ipse vulnerátus est * Propter iniquitátes nostras. Ipse. ℣. Attrítus est propter scélera nostra. Propter. Glória Patri. Ipse.

℣. Vere languóres nostros ipse tulit. ℟. Et dolóres nostros ipse portávit.

Ad Nonam.

Ant. Quasi leo.

Capitulum. Is. 53.

Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte. Pro eo quod laborávit ánima ejus, vidébit et saturábitur. Dispértiam ei plúrimos, et fórtium dívidet spólia, pro eo quod trádidit in mortem ánimam suam, et cum sceleratis reputátus est: et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

℟. br. Vere languóres nostros * Ipse tulit. Vere. ℣. Et dolóres nostros ipse portávit. Ipse. Glória Patri. Vere.

℣. Ego in flagélla parátus sum. ℟. Et dolor meus in conspéctu meo semper.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesperis, præter sequentia.

Hymnus.

Quæ corda non emólliant
Et secta flagris térgora,
Et cincta spinis témpora,
Cruórque manans úndique?

Christi sed hostes pérfidi
Humanitátem nésciunt:
Cruci dari post vérbera
Furóre poscunt cónciti.

Non ábnuit Jesus Crucem,
Gravíque dorsum pónderi

Digitized by Google

Sui dolóris cónsciam
Linquens Colúmnam, súbjicit.

Duro gravátus stípite,
Nostro magis sed crímine,
Morti dicáta víctima
En pergit ad Calváriam.

Crucem geréntes nos quoque,
Ipso juvánte lánguidos,
Omni solúti vínculo,
Forti sequámur péctore.

Cæso flagéllis glória,
Jesu, tibi sit júgiter,
Cum Patre et almo Spíritu,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Ego in flagélla parátus sum. ℟. Et dolor meus in conspéctu meo semper.

Ad Magnif. Ant. Non est ei spécies neque decor: et vídimus eum et non erat aspéctus, et desiderávimus eum.

Oratio ut ad Laudes. 24*

Die 6. Februarii.

S. Titi Episc., Conf.

Duplex. (m. t. v.)

Officium ut in Breviario hac die cum Commemor. simplicis **Ss. Vedasti et Amandi** Episcoporum, Confessorum.

Ad Vesp. Ant. **Amávit eos Dóminus et ornávit eos, stolam glóriæ índuit eos et ad portas paradísi coronávit eos.**

℣. **Justos dedúxit Dóminus per vias rectas.** ℟. **Et osténdit eis regnum Dei.**

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice: et sanctórum tuórum Confessórum ac Pontíficum Vedásti et Amándi suffragántibus méritis perpétuæ vitæ prémia nobis benígnus concéde. Per Dóminum.

Dein Comem. simpl. **S. Dorotheæ** Virg. et Mart. ut in Brev. hac die, cujus Lectio ix. omittitur, et legitur pro **Ss. Vedasto et Amando:**

Lectio ix.

Vedástus relíctis ab adolescéntia paréntibus prædíisque amplíssimis, Tulli-Leucórum solitárius inter dulcíssimos vitæ contemplativæ fructus degébat quum Chlodovæus rex superátis divínitus Allamánnis Remos ad sanctum Remígium baptizándus festínans, eum sibi sócium assúmpsit, ut ab ipso in itínere christiánæ fídei imbuerétur doctrínis. Quibus obviávit cæcus quidam, quem beátus Vedástus signo Crucis lúmini restítuit.

Digitized by Google

Remis ita caritátis munificéntia verbíque divíni instántia cláruit, ut hunc sanctus Remígius Atrebaténsis Ecclésiæ ordináverit Epíscopum. Qui cum urbem primum introíret, mendicántes duos, cæcum scílicet et claudum, signo íterum Crucis sanávit. Postquam per quadragínta annos Ecclésiam Dei verbo prædicatiónis et exémplo vitæ strénuæ gubernávit ómnibus amábilis et venerábilis, sacrosáncto Córporis et Sánguinis Christi confirmátus viático, ánimam Deo réddidit octávo Idus Februárias anno Christi círciter quingentésimo quadragésimo. Eódem die Amándus, nóbilis Aquitánus, adhuc adoléscens invíto patre Turónes ad sancti Martíni sepúlchrum accéssit, ubi clericátus honórem adéptus, vir summæ abstinéntiæ et castigatióne córporis célebris divi Petri mónitu propagándæ fídei causa episcopáli órdine insignítus est. Géntibus úndique verbum divínum instánter evangelízans tandem Dagobérti regis ópera, Trajecténsi Ecclésiæ præféctus depósito póstmodum Episcopáli múnere réliquos vitæ dies in monastério Elnonénsi, póstea ab auctóre suo sancti Amándi dicto, sancte perégit donec nonagenárius in cœlum migrávit anno círciter sexcentésimo octogésimo quarto. Cujus corpus in ecclésia ejúsdem cœnóbii depósitum post annos sédecim incorrúptum máximis dein miráculis cláruit.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes, pro Commem. Ss. Vedasti et Amandi.

Ant. Fulgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent; judicábunt natiónes et regnábunt in ætérnum.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Die 9. Februarii.

S. Apolloniæ Virg. et Mart. Semiduplex.

Omnia de Communi Virg. et Mart., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ Apollóniæ Vírginis

Digitized by Google

et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemor. Feriæ in Quadrages.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadrag. Confitébor tibi. de Communi 2. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Apollónia virgo Alexandrína, sub Décio imperatóre, cum ingravescénte jam ætáte ad idóla sisterétur, ut iis veneratiónem adhibéret: illis contémptis, Jesum Christum verum Deum coléndum esse prædicábat. Quamóbrem omnes ei contúsi sunt, et evúlsi dentes; ac, nisi Christum detestáta deos cóleret, accénso rogo combustúros vivam mináti sunt ímpii carnífices. Quibus illa, se libénter mortem pro Jesu Christi fide subitúram, respóndit.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Itaque comprehénsa ut comburerétur, cum paulísper, quasi delíberans quid agéndum esset, stetísset, ex illórum mánibus elápsa, álacris in ignem sibi parátum, majóri Spíritus Sancti flamma intus accénsa, se injécit. Unde brevi consúmpto córpore, puríssimus spíritus in cœlum ad sempitérnam martýrii corónam evolávit.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

De Sermóne sancti Gregórii Papæ.

Recte per Salomónem dícitur: Fortis est ut mors diléctio: quia sicut mors corpus intérimit, sic ab amóre rerum corporálium ætérnæ vitæ cáritas occíditur. Nam quem perfécte absorbúerit, ad terréna fortis desidéria velut insensíbilem reddit. Nec enim Sancta hæc, cujus hódie natalítia celebrámus, mori pro Dómino potuísset in córpore, si prius a terrénis desidériis mórtua non fuísset in mente. Eréctus namque in virtútis cúlmine ánimus torménta despéxit, prǽmia calcávit.

℟. Afferéntur regi.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. de Communi.

In Quadrages. Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriæ in Laudibus.

Digitized by Google

Die 10. Februarii.

S. Scholasticæ Virginis.
Duplex.

Officium ut in Breviario hac die.

In Vesp. Comm. S. Apolloniæ.

Ant. **Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua et comparávit eam.**

℣. **Diffúsa est grátia in lábiis tuis.** ℟. **Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.**

Oratio ut supra. **27***

Comm. **S. Guilielmi** Eremitæ. Simplex.

Ant. **Similábo eum.** ℣. **Amávit eum.**

Oratio.

Deus qui nos beáti Guiliélmi Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum nostrum.

In Laud. Ant. **Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gaúdium Dómini tui.**

℣. **Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.** ℟. **Et osténdit illi regnum Dei.**

Oratio ut supra.

Die 12. Februarii.

(Dies fixa ex 3. Februarii.)

S. Ansgarii Episc., Conf., Patroni principal. mission. septentr.

Duplex.

In I. Vesperis.

Ant. 1. **Dabo géntibus * pastórem juxta cor meum, qui pascet eas sciéntia et doctrína.**

Psalmi ut in I. Vesperis de Communi Apostolorum.

2. **Suscitávi mihi * sacerdótem fidélem, qui juxta cor meum et ánimam meam fáciet et ambulábit coram Christo meo.**

3. **Vas aúreum * in honórem est mihi Ansgárius, ut portet nomen meum coram géntibus et régibus.**

4. **Ansgári, * dedi te in lucem géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.**

5. **Reges vidébunt, * et consúrgent príncipes, et adorábunt Dóminum.**

Capitulum. Isai. 9.

Pópuli, qui ambulábant in ténebris, vidérunt lucem magnam, habitántibus in regióne umbræ mortis lux orta est eis.

Digitized by Google

Hymnus.

Ansgári, pater óptime,
Errántes nos in dévio
Reduc tuo munímine
Servans in Christi grémio.

Danis et Suécis grátiæ
Donum fidémque prædicas,
Pugil fortis in ácie,
Gentes Deo sanctíficas.

Notam facis incrédulis
Doctrínam evangélicam,
Lucem minístras pópulis,
Ducis in viam cœlicam.

Bonus pastor fidéliter
Gregem pascis domínicum,
Infórmans ut veráciter
Deum colat munificum.

Prudens talénta grátiæ
Cum lucri magnitúdine
Osténdis Regi glóriæ
Cœli in beatitúdine.

Deo Patri cum Fílio
Sit honor atque glória,
Æquális laus Paráclito
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Elégi te, ut eas et fructum áfferas. ℟. Et fructus tuus máneat.

Ad Magnif. Ant. Ut autem visum vidit, * statim quæsívit proficísci ad aquilónem, certus factus quod vocásset eum Deus evangelizáre ei.

Oratio.

Deus, qui hodiérnam solemnitátem sacratíssimam nobis in beáti Ansgárii Confessóris tui atque Pontíficis glorificatióne tribuísti: adésto propítius Ecclésiæ tuæ précibus; ut cujus gloriátur méritis et doctrínis, muniátur suffrágiis. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invitat. Summo regi sæculórum jubilémus suáviter, Ejus laudes et sanctórum * Concinámus páriter.

Hymnus.

Tuis honóribus cóncinunt cœlites:
Piis laudámus te précibus súpplices;
Læta sint ómnia, célebrent prémia
Tanti labóris prétia.

Quo dilexísti nos stúdium nóvimus,
Eminet cáritas quærens nos míseros
Ut jure agámus nunc tibi grátias,
Ansgári sancte, máximas.

Dei Apóstolus, hostis erróribus,

Digitized by Google

Pastor fidélis te offers pro óvibus:
Sermo sit frúgifer, pastor et ópifer,
Quem seminásti lárgiter.
Cultor Deíparæ Vírginis cándidæ
Impetra auxílium matris dulcíssimæ
Ut nos ad prǽmia cœli perénnia
Evéhas post hæc prǽlia.
Trina te Déitas súpplices cólimus
Sola salvíficas: salva nos quæsumus
Dénique cœlicum dones quod cúpimus
Per sæcla cuncta, gaúdium. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Evangelizábat * aquilóni, et dócuit multos confírmans ánimas discípulórum exhortánsque ut permanérent in fide.

Psalmi ut in Coñuni Conf. Pont.

Ant. Fiduciáliter agébat * in Dómino, testimónium perhibénte verbo grátiæ suæ, dante signa et prodígia fieri per manus ejus.

Ant. Audiéntes gentes * verbum ejus gavísæ sunt et glorificábant Dóminum et credidérunt quotquot erant præordináti ad vitam ætérnam.

℣. Ad justítiam érudit multos. ℟. Quasi stella fulgébit in perpétuas ætérnitátes.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadrages. Fidélis sermo.

℟. i. Annuntiávit inter gentes glóriam Dómini, in multis pópulis mirabília ejus; * Quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis, terríbilis est super omnes deos. ℣. Omnes dii géntium dæmónia, Dóminus autem cœlos fecit. Quóniam.

℟. ii. Omnes gentes, quascúmque fecísti, vénient et adorábunt coram te Dómine, et glorificábunt nomen tuum. * Non est símilis tui in diis, Dómine, et non est secúndum ópera tua. ℣. Quóniam magnus es tu et fáciens mirabília; tu es Deus solus. Non.

℟. iii. Jubiláte Deo omnis terra, servíte Dómino in lætítia; * Introíte in conspéctu ejus in exsultatióne. ℣. Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus:

Digitized by Google

ipse fecit nos, et non ipsi nos. Introíte. Glória Patri. Introíte.

In II. Nocturno.

Ant. Timor cécidit * super omnes, et magnificabátur nomen Dómini.

Ant. Disseminabátur * verbum Dómini per univérsas aquilonáres regiónes, crescébat fórtiter et confirmabátur.

Ant. Perambulábat Ansgárius * per totam plagam ad aquilónem, confírmans ecclésias, præcípiens custodíre præcépta Apostolórum.

℣. Potens in terra erit semen ejus. ℟. Et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Lectio iv.

Ansgárius, præcípuus Danórum et Suecórum Apóstolus, jam ab ineúnte ætáte pie educátus, adhuc puérulus supérna visitatióne mónitus, ut omnes mundi vanitátes contémneret, in monastério Corbejénsi sancti Benedícti régulam mox profétssus est totúmque se in Dei amórem transfúdit, assídue oratióni, vigíliæ, et abstinéntiæ déditus. Accidit anno octingentésimo vigésimo sexto, ut Haráldus, princeps Danórum, solémniter baptizátus, péteret sacerdótes pro regno suo. Optime ab abbáte suo ut summe idóneus commendátus Ansgárius una cum Haráldo profféctus in Dániam cœpit constánter verbum Dei prædicáre, multíque ejus exémplo et doctrína ad Dóminum convertebántur. Cœpit quoque ex gente Danórum atque Suecórum nonnúllos púeros prétio redímere, quos ad Dei servítium educári curávit. Ansgárius ob crudélem persecutiónem, quam éthnici movérunt, aufúgere coáctus in monastérium Corbéjæ novæ revértitur. Quum legáti regis Suecórum christiánæ fídei doctóres in Suéciam veníre postulárent, Ansgárius onus prædicándi evangélium in Suécia lubénti ánimo suscépit, statímque ad civitátem Bircam in Suécia una cum Vitmáro profféctus est. Ad ejus prædicatiónem multi Suecórum credidérunt in Christum et baptizáti sunt. Inter quos præféctus regis ínclytus Hérmigar, qui véluti

Digitized by Google

alter Sebastiánus ádeo in suscépta fide flóruit, ut in sede sua, quam in ecclésiam consecrári fécerat, Christo assídue deserviret, eúmque, miraculórum étiam glória illustrátus, prædicáret.

℟. Lex veritátis fuit in ore ejus, et iníquitas non est invénta in lábiis ejus: in pace et in æquitáte ambulávit mecum; * Et multos avértit ab iniquitáte. ℣. Lábia enim sacerdótis custódient sciéntiam, et legem requírent de ore ejus. Et multos.

Lectio v.

Suécis ad fidem convérsis multísque apud illos ecclésiis constructis, Ansgárius in Dániam revérsus ibi Erícum de ímpio tyránno pium regem et Christi discípulum effécit. Romam profectus, et a Gregório Papa quarto benígne susceptus, ab eo in epíscopum Hamburgénsis civitátis nec non in Legátum Apostólicum totíus Septentriónis nominátus, deínde a Dragóne Meténsi episcopo consecrátus est. Hambúrgo, ubi jam plures ecclésias et monastérium eréxerat, a pirátis vastáto, exsul antístes in illa verba erúpit: Dóminus dedit, Dóminus ábstulit; sit nomen Dómini benedíctum. Auctoritáte Apostólica póstea étiam archiepiscopátum Breménsem administrávit, et non solum in Dánia presbýteros instítuit, plurésque ecclésias ædificávit, sed étiam pro Suécis curávit sanctum Gosbértum sacerdótem missionárium Suéciæ epíscopum consecrári, qui póstea episcopus Osnabrugénsis postulátus eam ecclésiam sanctíssime gubernávit. Dein Ansgárius secúndo in Suéciam profectus felicíssimo succéssu Evangélium prædicávit. Interim Bremam revérsus fidéliter episcopále munus suum exercébat, verbo et exémplo ad Dei cultum pópulum inducéndo viámque virtútis, quam in monastério cœperat, in episcopátu serváre studébat.

℟. Instans oratióni et ministério verbi, hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino: * Quia erat vir bonus et plenus Spíritu Sancto. ℣. Et apponebátur multa turba Dómino. Quia.

Digitized by Google

Lectio vi.

Hujus Pontíficis tanta erat sánctitas, ut eum reges honorárent, pastóres ecclesiárum magna veneratióne cólerent, clerus et pópulus admiraréntur. Miraculórum quoque grátia singuláris ad glóriam Dómini nostri Jesu Christi, et confirmatiónem cathólicæ fídei inter gentes eídem a Deo colláta fuit. Nam oratiónibus suis et ólei sacri unctióne plúrimos a divérsis morbis et languóribus sanábat. Unde certátim ad eum confluébant infírmi medicínam peténtes, et sanitátem íntegram recipiéntes. Tandem cum trigínta tribus annis episcopátus onus portásset, circa finem anni octingentésimi sexagésimi quarti cœpit morbo gravi laboráre, et per quátuor menses et ámplius graviſsimos álacri ánimo, et Deo grátias agens pértulit dolóres. Licet tam attrítus et consúmptus esset, ut pene jam de córpore nihil præter nervos et ossa remanéret, tamen in Dei laúdibus persevérans, invíctum ab oratióne ánimum non relaxábat, sicque óculis in cœlum inténtis, anno ætátis suæ sexagésimo quarto, salútis vero octingentésimo sexagésimo quinto postrídie festum Purificatiónis Beátæ Maríæ Vírginis ingéminans illa verba: Secúndum misericórdiam tuam meménto mei, propter bonitátem tuam Dómine; in manus tuas commémendo spíritum meum, placidíssime obdormívit in ósculo Dómini.

℟. Messis quidem multa, operárii autem pauci: * Rogáte ergo Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam. ℣. Leváte óculos vestros et vidéte regiónes, quia albæ sunt jam ad messem. Rogáte. Glória Patri. Rogáte.

In III. Nocturno.

Ant. Servívit Dómino * cum omni humilitáte et lácrimis et tentatiónibus, quæ ei accidérunt ex insídiis gentílium.

Ant. Docébat públice * et per domos, testíficans géntibus in Deum pœniténtiam et fidem in Dóminum Jesum Christum.

Ant. Consummávit cursum * suum et ministérium verbi, quod accépit a

Digitized by Google

Dómino Jesu testificári evangélium grátiæ Dei.

℣. Dóminus dedit voci ejus vocem virtútis. ℟. Date glóriam Deo super Israël.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 16.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte evangélium omni creatúræ. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ. Hómil. 29. in Evang. Post init.

Potest omnis creatúræ nómine omnis nátio géntium designári. Ante enim dictum fúerat: In viam géntium ne abiéritis; nunc autem dicitur: Prædicáte omni creatúræ; ut scílicet prius a Judæa Apostolórum repúlsa prædicátio tunc nobis in adjutórium fieret, cum hanc illa ad damnatiónis suæ testimónium supérba repulísset. Sed cum discípulos ad prædicándum Véritas mittit, quid áliud in mundo facit, nisi grana séminis spargit? Et pauca grana mittit in sémine, ut multárum méssium fruges recípiat ex nostra fide.

℟. Pósui os tuum quasi gládium acútum, in umbra manus meæ protéxi te; * Et pósui te quasi sagíttam eléctam. ℣. Ansgári, servus meus es tu, quia in te gloriábor. Et pósui.

Lectio viii.

Neque enim in univérso mundo tanta fidélium messis exsúrgeret, si de manu Dómini super rationálem terram illa elécta grana prædicántium non veníssent. Séquitur: Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non credíderit, condemnábitur. Fortásse unusquísque apud semetípsum dicat: Ego jam crédidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. Vera étenim fides est: quæ in hoc, quod verbis dicit, móribus non contradícit. Hinc est enim quod de quibúsdam falsis fidélibus Paulus dicit: Qui confiténtur se nosse Deum, factis autem negant.

℟. Ansgári, dedi te in lucem géntium, ut sis salus mea usque ad extré-

Digitized by Google

mum terræ: * Reges vidébunt et consúrgent príncipes et adorábunt Dóminum. ℣. Ego elégi te ut eas et fructum áfferas, et fructus tuus máneat. Reges. Glória Patri. Reges.

Lectio ix.

Signa autem eos qui creditúri sunt, hæc sequéntur: In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent, et si mortíferum quid bíberint non eis nocébit, super ægros manus impónent et bene habébunt. Numquídnam, fratres mei, quia ista signa non fácitis, mínime créditis? Sed hæc necessária in exórdio ecclésiæ fuérunt. Ut enim ad fidem crésceret multitúdo credéntium, miráculis fúerat nutriénda. Quia et nos, cum arbústa plantámus, támdiu eis aquam infúndimus, quoúsque ea in terra jam coaluísse videámus, et si semel radícem fixerint, irrigátio cessábit. Hinc est enim quod Paulus dicit: Linguæ in signum sunt non fidélibus sed infidélibus.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Vir justus * atque perféctus fuit, et cum Deo ambulávit.

2. Miráti sunt * in illo multi, et honoravérunt Deum.

3. De omni corde * suo laudávit Dóminum, et diléxit Deum qui fecit illum.

4. In omni ópere dedit confessiónem Sancto et Excélso in verbo glóriæ.

5. Dóminus erat * cum illo, et ómnia ópera ejus dirigébat.

Capitulum. Isai. 9.

Pópuli, qui ambulábant in ténebris, vidérunt lucem magnam, habitántibus in regióne umbræ mortis lux orta est eis.

Hymnus.

In ætáte juventútis
Crevit cum Ansgário
Decus morum, lux virtútis
Dei benedíctio.

Factus frater monachórum
Per virtútes flóruit;
Ad exémpla Supernórum
Totum se compósuit.

Digitized by Google

Pro pagánis Christo addéndis
Férvida devótio
Cor accéndit: edocéndis
Semper ardet stúdio.

Profert verbum vox divína
Radiándo cœlitus
Ut procédant in doctrína
Et virtúte spíritus.

Ludovícus imperátor
Adjuvat Ansgárium
Ut sit Danis legislátor
Docens Evangélium.

Cœli spargit ex thesaúro
Veritátis grátiam,
Ex doctrínæ profert auro
Fídei constántiam.

Primo Danis, tunc et Suécis
Christi verbum prædicat
Nec tardátur metu necis
Dum mandáta dédicat.

Jesu Christo per doctrínam
Fílios multíplicat;
Affert ægris medicínam,
Dóminum glorificat.

Genitóri, Filióque
Honor sit et glória
Procedénti ab utróque
Compar laus in sæcula.
Amen.

℣. Erúmpet quasi mane lumen tuum. ℟. In ténebris orta est lux tua.

Ad Bened. Ant. Atténdit sibi Ansgárius * et univérso gregi, in quo eum Spíritus Sanctus pósuit Epíscopum régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo.

Oratio.

Deus, qui hodiérnam solemnitátem sacratíssimam nobis in beáti Ansgárii Confessóris tui atque Pontíficis glorificatióne tribuísti: adésto propítius Ecclésiæ tuæ précibus; ut cujus gloriátur méritis et doctrínis, muniátur suffrágiis. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capitulum ut in Laudibus.

℟. br. Anteíbit fáciem tuam * Justítia tua. Anteíbit. ℣. Et glória Dómini cólliget te. Justítia. Glória Patri. Anteíbit.

℣. Oculus fui cæco. ℟. Et pes claudo.

Ad Sextam.

Capitulum. 1. Cor. 2.

Sermo meus et prædicátio mea non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne spíritus et virtútis,

Digitized by Google

ut fides vestra non sit in sapiéntia hóminum sed in virtúte Dei.

℟. br. Oculus fui cæco * Et pes claudo. Oculus. ℣. Pater eram paúperum. Et pes. Glória Patri. Oculus.

℣. Annuntiáte inter gentes glóriam Dómini. ℟. In ómnibus pópulis mirabília ejus.

Ad Nonam.

Capitulum. 1. Cor. 2.

Nos autem non spíritum hujus mundi accépimus, sed spíritum, qui ex Deo est, ut sciámus, quæ a Deo donáta sunt nobis: quæ et lóquimur non in doctis humánæ sapiéntiæ verbis, sed in doctrína Spíritus.

℟. br. Annuntiáte inter gentes * Glóriam Dómini. Annuntiáte. ℣. In ómnibus pópulis mirabília ejus. Glóriam. Glória Patri. Annuntiáte.

℣. Omnes dii géntium dæmónia. ℟. Dóminus autem cœlos fecit.

In II. Vesperis.

Ant. 1. Discípuli ejus * repléti sunt gaúdio et Spíritu Sancto.

Psalmi ut in I. Vesperis et ultimo loco Psalmus Meménto Dómine David.

2. Magna fecit * Deus cum Ansgário, et apéruit géntibus óstium fídei.

3. Ansgárius * non solum alligári, sed et mori parátus fuit propter nomen Dómini Jesu.

4. Bonum certámen * certávit, cursum consummávit, fidem servávit.

5. Repósita est * ei coróna justítiæ, quam réddidit ei Dóminus, justus judex.

Capit. ut in Laudibus. 36*

Hymnus.

O Ansgári, dux tuórum
Mali coram ácie,
Salve Apóstole Danórum,
Salve lux Suéciæ.

Heu, quot ánimas dilectas
Pérdidit hæréticus,
En ecclésias eréctas
Quot vastávit fúnditus!

Redi, pastor, ad ovíle
Vertens Christi fáciem;
Erue quidquid est gentíle,
Lupórum age rábiem.

Dulcis pater, unitátem
Nobis rursum réferas:

Digitized by Google

Da cum fide caritátem
Ut sit plena réquies.

Post peráctum peregrínæ
Hujus vitæ prælium,
Monstra nobis sine fine
Dei nostri gaúdium.

Genitóri, Filióque
Concors jubilátio,
Procedénti ab utróque
Eadem laudátio. Amen.

℣. **Confiteántur tibi pópuli, Deus.** ℟. **Confiteántur tibi pópuli omnes.**

Ad Magnif. Ant. **Omnia sustínuit * propter eléctos ut et ipsi salútem consequántur, quæ est in Christo Jesu cum glória cœlésti.**

Die 13. Februarii.
(Dies fixa ex 9. Februarii.)
S. Cyrilli Episc. Alexandrini, Conf. et Eccl. Doct.
Duplex.
Officium ut in Breviario die 9. Februarii. **(m. t. v.)**

Die 14. Februarii.
(Dies fixa ex 11. Februarii.)
Ss. Septem Fundatorum Serv. Ord. B. M. V. Conff.
Duplex.
Officium ut in Breviario die 11. Februarii cum Commem. S. Valentini Presb., Mart. ut in Brev. hac die.

Die 15. Februarii.
(Dies fixa ex 23. Januarii.)
S. Raymundi de Peñafort Confessoris. **(m. t. v.)**
Semiduplex.
Officium ut in Breviario die 23. Januarii cum Commemor. **Ss. Faustini et Jovitæ** Mm. ut in Breviario.

Die 16. Februarii.
(In Ecclesia Cathedrali tantum.)
S. Julianæ Virg. et Mart. ex undecim millibus Vgg. et Mm., Sociæ S. Ursulæ, cujus Reliquiæ in **Ecclesia Cathedrali** asservantur.
Simplex.
Oratio.
Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ Juliánæ Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dñm.

Feria VI.
post Domin. I. Quadrages.
Sacræ Spineæ Coronæ D. N. J. C.
Duplex majus.
Officium ut in Appendice Breviarii inter Festa pro aliquibus locis Feria VI. post Cineres cum Lectione ix. et Commem. Feriæ.

Digitized by Google

Appendix.

Die 28. Januarii.

S. Caroli Magni Imperatoris, Confessoris.

Duplex majus.

Omnia de Communi Conf. non Pont., præter sequentia.

Commem. **S. Agnetis** secundo ut in Breviario.

Oratio.

eus, qui beátum Cárolum, Confessórem tuum, de terréno regno ad cœléstis regni glóriam transtulísti, ejus, quæsumus, méritis et intercessióne, Regis Regum Jesu Christi, Fílii tui, fácias nos esse consórtes. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Lectiones I. Noct. de Communi Conf. non Pont. **Justus si morte præoccupátus.**

In II. Nocturno.

Lectio iv.

árolus propter ingénii et rerum quas gessit magnitúdinem potióre præ cunctis régibus jure Magnus cognominátus, patre Pipíno, primo post Merovíngios Francórum rege, et matre Betráda natus est. Paulo Diácono et Alcuíno presbýtero præceptóribus usus haud vulgárem notítiam rerum divinárum et philosophíæ assecútus, bonárum ártium scientiarúmque æmulátor ac fautor semper permánsit. Quum patris jussu ab anno ætátis décimo quinto militiæ se applicuísset, in ea Deo exercítuum manus ejus ad pugnas edocénte ádeo excélluit, ut per quadragínta fere annos bella geréndo numquam victus prælio exíverit. Postquam patri in regno succésserat, insígnes de Aquitánis, Saracénis, Langobárdis, Saxónibus et Avári in Gállia, Itália, Hispánia, Germánia atque Panónia victórias rétulit, quibus dum regnum suum super tot pópulos, súbditos non oppréssos, exténdit, simul Christi Ecclésiam et sancti Petri sedem, quod quidem in bellis suis imprímis spectábat,

Digitized by Google

mirífice protéxit et ampliávit. Quum in prémium præcláre gestórum, tum in contínuum sanctæ Eccléſiæ et reipúblicæ Christiánæ subsídium, imperatóris Románi dignitátem a Summo Pontífice sancto Leóne tértio Romæ in die natáli Dómini anni octingentésimi accépit, dum pópulus Románus ipsi ut Augústo a Deo coronáto acclamábat.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

In tanto potestátis fastígio constitútus, filiáli pietáte et obediéntia sanctam Eccléſiam tamquam matrem suam semper honorábat, ejúsque libertáti nec mínimum umquam detriméntum íntulit, imo libertátis illíus forte præsídium Románi Pontíficis in ditióne Ecclesiástica summum impérium contra aggressóres defendit, firmávit. Eámdem Sanctam Sedem sublimáre cúpiens eſque terras sibi subjéctas arctióre vínculo uníre desíderans, Liturgíam Románam in iis quoque regni sui Ecclésiis inducéndam curávit, quæ eoúsque divérso ritu usæ fúerant. Rem divínam in ædibus sacris obíbat assídue, a sacerdótibus ídeo et epíscopis étiam péregre semper comitátus, neque statútas preces canónicas sive diúrnas sive noctúrnas, quando váluit, negligébat. Hanc ejus pietátem Widekíndus Sáxonum princeps coram inspectúrus, hebdómada sancta mendíci hábitu Cároli castra ádiit, ubi Paschæ die viso stupéndo in sacra Eucharístia miráculo, ad Christi fidem ánimum adjécit, Mindæque novo Pontífici futúro sacram in Saxónia sedem óbtulit. Petítis ab Hadriáno Papa et impetrátis cantóribus, Cárolus cantum Gregoriánum in Fráncia Germaniáque instituéndum, hymnósque Ecclesiásticos magna ex parte conscribéndos curávit. Romam quater ádiit tum ut Príncipum Apostolórum sacra límina salutáret ac venerarétur, tum ut sancti Petri successórem contra hostes ac rebélles adjuváret. Sancti quoque Jacóbi celebérrimum in Gallício sepúlchrum lustrávit. Ad augméntum Christiánæ religiónis plu-

Digitized by Google

res Sedes Episcopáles in Germánia Monasteriénsem vidélicet, Mindénsem, Halberstadiénsem, Paderbornénsem, Hildesiénsem, Verdénsem, Breménsem, Hamburgénsem et inter eas primam in Saxónia Osnabrúgi eréxit et munificentíssime dotávit; multas quoque ecclésias et monastéria exstrúxit; sanctum Wihónem Osnabrugénsi, sanctum Lúdgerum Monasteriénsi, sanctum Hercumbértum Mindénsi, sanctum Suitbértum Verdénsi et álios áliis ecclésiis a se fundátis sanctíssimos præsules consentiénte Hadriáno Papa præfécit. Ex innúmeris sanctórum Mártyrum insígnibus relíquiis pio stúdio úndique colléctis Ecclésiam suam Osnabrugénsem corpóribus sanctórum Fratrum Mártyrum Crispíni et Crispiniáni decorávit. De ecclesiástica disciplína et conservánda et instauránda máxime sollícitus, plura Aquisgráni et áliis in locis Concília celebrári curávit et Ecclésiæ légibus civíles in capitulárib̃us suis accommodávit. In ómnibus seípsum devótum Apostólicæ Sedis defensórem atque húmilem adjutórem nominábat, exhibébat.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

In cibu potúque semper valde sóbrius, jejúnia ab Ecclésia præcépta rigidíssime observábat,ália sponte suscipiébat. Ea in cultu córporis modéstia utebátur, ut extra summas solemnitátes veste commúni indútus incéderet, sub qua vestem cilíciam ad carnem plúrimo vitæ suæ témpore gestábat. Judex justíssimus simul ac princeps mitíssimus a cæ̃vis appellátus, in nullum umquam subditórum immoderáte sæ̃viit, nullum a potentióre ópprimi passus est. Singulárem erga victos cleméntiam constánter præ se tulit, nec de gente Sáxonum tóties Deo sibíque rebélli gravióra quam necéssitas tutélæ débitæ postulábat, supplícia sumpsit, donec eámdem ejurata idololatría Christo sibíque fidélem rédderet. Amplíssima ejus in paúperes Christi cáritas tam vasti regni limítibus circumscríbi non pótuit, quin egénis Christiánis in Palæstína, Sýria et Africa copiosíssi-

Digitized by Google

mis eleemósynis succúrreret. Máximam quoque partem facultátum suárum Ecclésiis et paupéribus testaménto consignávit. Sæpe luce clárius pátuit, quod pius Princeps Ecclésiæ propugnátor a supérno cœli Imperatóre defenderétur et apértis signis juvarétur. Nam et Sáxones ab oppugnatióne castri Sigisbúrgi, Cárolo absénte, divínitus térriti fugérunt, et primo Saxónico tumúltu in máxima aquatiónis inópia derepénte largíssimæ undæ exsiliérunt, quibus totus exércitus, jam tríduo siti anhélans, recreátus est. Tandem multa nefánda a malévolis perpéssus, ætáte et méritis plenus Aquisgráni in morbum incidit, in quo ab Hildebáldo Archiepíscopo Coloniénsi sacro viático recreátus, cum síngula membra signo crucis signásset, psallens versículum: In manus tuas Dómine, spíritum Deo réddidit die vigésimo octávo Januárii, annos natus duos et septuagínta, anno p. Chr. n. octingentésimo décimo quarto. Cujus corpus in Aquisgranénsi basílica ab ipso in honórem Beátæ Maríæ Vírginis quam magnificentíssime ædificáta tumulátum est hodiéque ibídem magno fidélium concúrsu honorátur.

℣. Iste homo.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19. b

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam, accípere sibi regnum, et revérti. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 8. in Lucam.

Bonus ordo, ut vocatúrus Gentes, et Judæos jussúrus intérfici, qui noluérunt regnáre supra se Christum, hanc præmítteret comparatiónem, ne dicerétur: Nihil déderat pópulo Judæórum, unde póterat mélior fieri? ut quid ab eo, qui nihil recépit, exígitur? Non mediocris ista est mna, quam supra múlier evangélica quia non invénit, lucérnam accéndit, lú-

Digitized by Google

mine quærit admóto, gratulátur invéntam.

℟. Iste est qui.

Lectio viii.

Dénique ex una decem mnas álius fecit, álius quinque. Fortásse iste morália habet, quia quinque sunt córporis sensus: ille duplícia, id est, mýstica legis, et morália probitátis. Unde et Matthæus quinque talénta, et duo talénta pósuit: in quinque talántis ut sint morália, in duóbus utrúmque, mýsticum atque morále. Ita quod número inférius, re ubérius.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix. de S. Agnete secundo ut in Brev. hac die; alias

Lectio ix.

Et hic póssumus decem mnas decem verba intellígere, id est, legis doctrínam; quinque autem mnas, magistéria disciplínæ. Sed legisperítum in ómnibus volo esse perféctum. Non enim in sermóne, sed in virtúte est regnum Dei. Bene autem, quia de Judæis dicit, duo soli multiplicátam pecúniam déferunt, non útique æris, sed dispensatiónis usúris. Alia est enim pecúniæ ténebris, ália doctrínæ cœléstis usúra.

Te Deum laudámus.

In Laud. Com. **S. Agnetis** secundo ut in Breviario.

Die 3. Februarii.

S. Gosberti Episc., Mart. Dupiex.

Cum Commem. **S. Blasii** Episc., Mart. mutatis Ant. et ℣. ad Magnificat et Benedictus.

Omnia de Communi unius Martyris, præter sequentia et ℟. viii. **Dómine prævenísti.**

Oratio.

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Gosbérti Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemor. **S. Blasii** Episc., Mart.

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio.

Deus qui nos beáti Blásii Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde pro-

Digitized by Google

pítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Sanctus Gosbértus, qui et Gauzbértus vel Gautbértus dícitur, quartus Osnabrugénsis Ecclésiæ Epíscopus, inter Sáxones natus est. Antequam Episcopátum Osnabrugénsem suscépit per complúres annos labóres apostólicos in prædicándo Suécis Evangélium súbiit, quorum Epíscopus a sancto Ansgário præstantíssimo illo Danórum Suecorúmque Apóstolo consecrátus et cognómine apostólico Simon appellátus est anno fere octingentésimo trigésimo áltero. Gosbértus vir piíssimus ac doctíssimus pari fervóre, prudéntia et patiéntia, Martýrii cúpidus, doctrína Jesu Christi verbo et exémplo gentes instánter ímbuens non recusábat ferre gravíssimas diuturnásque ærúmnas ac tædia, fiebátque gaúdium salútis christiánis ibi jam de-géntibus et de die in diem número augebátur credéntium.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Sed annis áliquot elápsis postquam Normánni Hammabúrgo vastáto sanctum Ansgárium inde expulérunt, étiam diabólico instínctu pópulus Suecórum fervóre zeli accénsus Gosbértum Epíscopum insidióse pérsequi cœpit. Factúmque est, ut persecutóres iníqui domum Epíscopi diripiéntes, nepóte Nithárdo sacerdóte gládio percússo, ipsum sanctum Gosbértum cum céteris sóciis ligárent eósque contuméliis et oppróbriis afféctos a Suéciæ fínibus expéllerent. Quod tamen non régio jussu, sed populári conspiratióne perpetrátum est.

℟. Desidérium ánimæ.

Lectio vi.

Eódem témpore Osnabrugénsis episcopátus jam annis plúribus recéssu Goswíni antístitis pastóre orbátus mísere in décimis aliísque júribus diripiebátur a Cobbóne cómite, quem primum Tecklenbúrgi et locórum vicinórum dynástam ásserunt. Ille san-

Digitized by Google

ctus Gosbértus Epíscopus et Martyr per complúres annos legatióne apostólica functus, paupertáti feréndæ assuétus, pro fide Christi gravíssima passus, suadénte sancto Ansgário Ecclésiæ Osnabrugénsis gubernácula annuénte Germániæ rege círciter ab anno octingentésimo quadragésimo quinto legítime suscépit, sufféctus in locum Goswíni antístitis. Gosbértus munus episcopále sanctitáte magis, quam bonórum temporálium sollicitúdine sicut Pastor bonus administrávit. Grátia divína eloquentíssimam verbi Dei prædicatiónem prosequénte, exemplísque præclaríssimis in omni virtútum génere sanctus Gosbértus restaurávit, quidquid antecéssor subvérterat. In procuránda autem salúte diœcésis curam propagándæ fídei in Suécia non oblítus misit ad sanctum Ansgárium sacerdótes, qui apud Suécos opus apostólicum propagárent. Multis tandem pro múnere pastorali perfúnctus labóribus, plenus bonis opéribus vir apostólicus, ærúmnis tolerátis Martýribus símilis vitam beátam in terris actam beatióre morte coronávit circa annum octingentésimum undesexagésimum.

℟. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Si quis venit ad me. de Communi et ℟. viii. Dómine prævenísti eum.

Lectio ix. fit de S. Blasio ut in Breviario.

In Laud. Comem. S. Blasii.

Ant. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum et tollat crucem suam et sequátur me.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio ut supra. 44*

Die 11. Februarii.

S. Adolphi Episc., Conf. Duplex majus. (m. t. v.)

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequentia.

Oratio.

Exaúdi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti Adólphi Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus

Digitized by Google

nos absólve peccátis. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones Fidéli sermo.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Adólphus patris nobilíssimi, Simónis I. Cómitis Tecklenburgénsis fílius, a prima ætáte pietáti déditus clericáli milítiæ adscríbi vóluit. Cum adoléscens ad celebérrimum Monastérium, campum B. M. V. véterem, situm in Diœcési Colonién si in confíniis Clíviæ et Géldriæ, Ordinis Cisterciénsium venísset, et post Missam in oratióne perseveráret, vidit mónachos, tam senes quam júvenes ad ómnia accedéntes altária, ad disciplínas suscipiéndas nudántes dorsa, confitentésque humíliter peccáta sua. Quod exémplum pœniténtiæ et Dei servítii tantópere ánimum adolescéntis corrípuit et attráxit, ut ex Monastério abíre non posset, sed sæculi vanitátes voluptatésque contémnens se Deo vovens sacrum hábitum religiónis Cisterciénsium suscíperet. Totum pietáti et divinárum rerum contemplatióni se dedit. Præter virtútes álias refulgébat in eo insígnis modéstia, humílitas profúnda, cáritas indefésa. Non ob claritátem nobilíssimam géneris, sed propter vitæ morúmque sanctitátem ad regéndam Ecclésiam Osnabrugénsem anno millésimo ducentésimo décimo sexto, defúncto illíus Sedis Episcopo, Antístes in órdine duodetrigésimus consecrátus est.

℟. Invéni David.

Lectio v.

In qua episcopáli dignitáte divínis et sæculáribus áctibus vir religiosíssimus Ecclésiam suam vitæ sanctitáte, doctrína et munificéntia plúrimum ornávit. Festum sanctæ Catharínæ per Diœcésim in foro celebrándum instítuit; in omnes Ecclésias et minístros Ecclésiæ munificus, in paúperes præsértim míseros leprósos liberalíssimus, neque ullum efferébat se tam péstilens morbi genus, quod illum retráhere ab infirmórum visitatióne posset, imo in adjuvándis leprósis mirácula Dei non déerant. Cum

Digitized by Google

Ecclésiæ suæ annos octo óptime præfuísset, die secúndo Februárii anni millésimi ducentésimi vigésimi quarti sancte in Dómino quiévit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Sanctus Adólphus sepúltus in Ecclésia Cathedráli ab antíquis tempóribus tanta semper a Christi fidélibus in veneratióne habebátur, ut nullus umquam ejus sepúlchrum sicut aliórum defunctórum transíret aut pédibus calcáret, quin eódem étiam die magnam sui confusiónem et ignomíniam ab áliis reportáverit. Quare Franciscus Guiliélmus, Epíscopus Osnabrugénsis et S. R. E. Cardinális, summa reveréntia pietáte erga Prædecessórem motus, quarto Nonas Decémbres anno Christi millésimo sexcentésimo quinquagésimo ipsíus sepúlchrum, præsénte suo Capítulo et multis Christi fidélibus aperíri et sacra ipsíus ossa invénta elevári et in sacrárium cum débito honóre repóni fecit, ubi hódie pio stúdio asserváta ab omni clero et pópulo summa cum reveréntia colúntur.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Vigiláte. de Communi 2. loco.

Digitized by Google

Supplementum.

Officia nonnullorum Ss. Patronorum in Ecclesiis eorum propriis.

Die 13. Decembris.

S. Jodoci Confessoris.

De S. Lucia Virg., Mart. (dupl.) fit 14. huj., cum Com. Immac. Concept. B. M. V.

Omnia de Communi Conf. non Pont., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Jodócum Confessórem tuum de terréno regno ad cœléstis regni glóriam transtulísti: ejus, quæsumus, méritis et intercessióne, regis regum Jesu Christi Fílii tui fácias nos esse consórtes: Qui tecum.

In I. Nocturno Lectiones Beátus vir. de Communi 2. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Jodócus, regáli e stirpe in Anglia natus, a fratre Rodichaële, qui post patrem Rethaélum regnáverat, sed regnum et pátriam relínquere ac vitam monásticam dúcere meditabátur, de suscipiénda regni gubernatióne admónitus est. Verum non minus eo fervens in divína dilectióne, octo diérum indúciis ad deliberándum impetrátis, die noctúque ánxie cogitáre cœpit, quómodo relínquere posset et regnum et pátriam. Ipso ígitur in monastério Lammailonénsi, in quo lítteras didícerat, moram faciénte et oratióni frequéntius vacánte, cóntigit, ut quidam peregríni illac præterírent Romam peténtes. Hos ítaque secréto insecútus, cum eis venit Parísios: hæsitans autem an ultérius progrederétur, consílium a Deo, qui gressus ejus dirigébat, precátus, relíctis itíneris comítibus, ad Pontíni festinávit confínia. Delectátus locórum solitúdine, ad flúvium Alteíam morári constítuit. Sed Haymóne duce óbviam ei facto, a propósito exsequéndo annis septem retardátus est: quo témpore et lítteras magis dídicit, et sacros órdines suscépit. Elápso autem

Digitized by Google

septénnio ad vitam tránsiens solitáriam, mansit in loco, qui dícitur Brahic, flúminis rívulis úndique circúmdato, ibíque Eccléſiam et domúnculam ædificávit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Præter plúrima, quæ per ipsum et propter ipsum Dóminus fecit mirabília, veniébant ad eum vólucres et pisces divérsæ speciéi, et recéptis ab eo aliméntis recedébant quasi cícures et ratióne uténtes. Quadam autem die, quum ad victum quotidiánum non habéret nisi panem módicum pro se et discípulo suo Wulmáro, et Dóminus in spécie paúperis quater apparuísset eleemósynam petens; vir Dei panem dívidi jussit in quátuor partes, earúmque unam síngulis vícibus eídem erogári. Cui ait Wulmárus: Nihil nobis vis reserváre, pater? Volo, inquit vir sanctus, totum tríbui esuriéntibus, quia potens est Dóminus étiam hódie nostræ providére necessitáti. Vix díxerat, et ecce per fenéstram visæ sunt in flúminis álveo quátuor navículæ, cibáriis onústæ. Hæc etália mirácula totam longe latéque ita commovérunt regiónem, ut, ad eum viséndum et imploránda ipsíus ad Deum suffrágia, plúrimi concúrrerent. Quod cum diútius sustinére non posset, post octo annos ultérius procéssit in desértum, cónstruens oratórium in honórem beáti Martíni loco qui dícitur Rimácus, ubi plúrimas insídias ab hoste antíquo per quatuórdecim annos sustínuit: quaprópter, Haymóne duce, vastam ingréssus est erémum, ut in ea inveníret habitatiónis locum. In quæréndo autem cum idem Haymo gravi torquerétur siti, Jodócus báculo terræ infíxo, sicut alter Móyses, aquam edúxit et fontem large effluéntem, qui peregrinántibus usque in præsens aquam adminístrat indeficiéntem.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

Progréssus inde versus mare in vallícula umbrósa rívulum offéndit: quo delectátus, duo ibi lí-

Digitized by Google

gnea mánibus própriis constrúxit oratória, unum sancto Petro Apostolórum Príncipi, álterum sancto Paulo géntium doctóri. Deínde profféctus est Romam ex mandáto Vitaliáni Summi Pontíficis. Post multa de æternitáte colloquia inter ipsum et Pontíficem hábita, cum pretiosíssimis Sanctórum relíquiis, a Pontífice sibi donátis, revérsus est ad Pontíni confínia. Cui in monte habitatióni suæ próximo óbvia facta est puélla non tantum a nativitáte cæca, sed prorsus óculis carens. Vir autem Dei aqua illa, qua et ipse manus prius ablúerat, fáciem et cóncava oculórum puéllæ lavit, quæ statim recépit óculos et lumen. Innúmera cleri plebísque catérva in occúrsum ejus veniénte una cum Haymóne, sacras relíquias vir sanctus reverénter depósuit in nova beáti Martíni ecclésia, quam præfátus dux ex lápide instauráverat. Exínde in sanctitátis via alácriter proficiens Jodócus, in carne præter carnem vivens, Angelus esse videbátur, non homo; qui tandem cúpiens dissólvi et esse cum Christo, Idibus Decémbris anno círciter sexcentésimo sexagésimo octávo obdormívit in Dómino, Angelórum comitátu a Christo dedúctus in cœlos. Cujus corpus per sexagínta fere annos ita íntegrum permánsit in túmulo, ac si spíritus adhuc in eo permanéret. Anno millésimo trecentésimo trigésimo octávo in óppido Landshut Baváriæ inferióris, non exíguis sancti Jodóci relíquiis per Ducem Henrícum illuc allátis, ædes sacra in honórem sancti confessóris et eremítæ exstrúcta est. Quæ ecclésia anno millésimo quadringentésimo tértio incéndio partim díruta, sacræ relíquiæ mirum in modum incólumes in templum restaurátum et amplificátum translátæ sunt, et usque in hanc diem pio honóre colúntur.

℟. Iste homo.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Sint lumbi vestri. de Communi 1. loco.

In II. Vesp. diei 16. Dec. fit Commem. Oct. S. Jodoci et deinceps nihil amplius de ea.

Digitized by Google

Die 22. Januarii.

S. Vincentii Levitæ, Mart. De S. Anastasio (semidupl.) fit die 17. Februarii.

Omnia de Communi unius Mart., præter sequ.

Oratio.

Adésto, quæsumus Dómine, supplicatiónibus nostris: ut, qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus, beáti Vincéntii Mártyris tui intercessióne liberémur. Per Dñm.

In I. Noct. Lect. Fratres: Debitóres sumus. de Cōmuni plurim. Mm. cum ℟℟. de Communi unius Martyris.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Vincéntius Oscæ in Hispánia citerióre natus, a prima ætáte stúdiis déditus, sacras lítteras a Valério Cæsaraugustáno epíscopo dídicit: cujus étiam partes suscépit prædicándi Evangélium, quod epíscopus, propter linguæ impedimentum, prædicatiónis offício fungi non póterat. Ea re ad Daciánum, provínciæ a Diocletiáno et Maximiáno præpósitum, delâta, Vincéntius Cæsaraugústæ comprehénditur, et vinctus ad Daciánum Valéntiam addúcitur.

℟. **Honéstum fecit.**

Lectio v.

Ubi verbéribus et equúleo tortus, multis præséntibus, cum nulla aut tormentórum vi, aut acerbitáte, vel lenitáte verbórum a propósito deterréri posset; in cratícula impósitus, prunis ardéntibus suppósitis, ac férreis únguibus excarnificátus, candentibúsque láminis exústus, íterum dúcitur in cárcerem stratum testáceis fragméntis, ut ejus nudum corpus, somno oppréssum, a subjéctis étiam testárum acúleis torquerétur. Verum, illo in tenebricósa inclúso custódia, claríssimus splendor obórtus totum cárcerem illustrávit; quæ lux cum summa admiratióne omnes, qui áderant, affecísset; res a custóde cárceris ad Daciánum defértur.

℟. **Desidérium ánimæ.**

Lectio vi.

Qui edúctum in molli cúlcitra cóllocat: et quem cruciátibus in suam sententiam tráhere non póterat, delíciis perdúcere conátur. Sed invíctus Vin-

Digitized by Google

céntii ánimus Jesu Christi fide speque munítus vicit ómnia: et ignis, ferri, tortórum immanitáte superáta, victor ad cœléstem martýrii corónam advolávit, undécimo Kaléndas Februárii. Cujus corpus, cum projéctum esset inhumátum, corvus et a volúcribus et a lupo únguibus, rostro, alis mirabíliter deféndit. Qua re cógnita, Daciánus illud in altum mare demérgi jubet: sed inde étiam divínitus ejéctum ad littus, Christiáni sepéliunt.

℟. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte arbitrári, quia pacem vénerim míttere in terram: non veni pacem míttere, sed gládium. Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Epíscopi. Cap. 10.

Quæ ista divísio est? inter prima enim legis præcépta accépimus. Honóra patrem tuum et matrem tuam; et ipse Dóminus ait: Pacem meam do vobis, pacem meam relínquo vobis. Quid sibi vult missus pótius gládius in terram, et separátus a patre fílius, et fília a matre, et nurus advérsus socrum, et hóminis doméstici ejus inimíci? Igitur exínde pública auctóritas impietáti proferrétur. Ubíque ódia, ubíque bella, et gládius Dómini inter patrem et fílium, et inter fíliam matrémque desæviens.

℟. Coróna aúrea.

Lectio viii.

Gládius telórum ómnium telum acutíssimum est, in quo sit jus potestátis, et judícii sevéritas et animadvérsio peccatórum. Et hujus quidem teli nómine novi Evangélii prædicatiónem appellátam frequens in Prophétis auctóritas est. Dei ígitur verbum nuncupátum meminérimus in gládio: qui gládius missus in terram est, idest, prædicátio ejus hóminum córdibus infúsa. Fitque gravis in domo una dissénsio, et doméstica novo hómini erunt inimíca: quia ille per verbum Dei divísus ab illis, manére et intérior et extérior, idest, et corpus et

Digitized by Google

ánima, in spíritus novitáte gaudébit.

℟. Hic est vere.

Lectio ix.

Pergit deínde eódem præceptórum et intelligéntiæ decúrsu. Nam, posteáquam relinquénda ómnia, quæ in sæculo caríssima sunt, imperáverat, adjécit: Qui non áccipit crucem suam, et séquitur me, non est me dignus: quia qui Christi sunt, crucifixérunt corpus cum vítiis et concupiscéntia. Et indígnus est Christo, qui non crucem suam, in qua compátimur, commórimur, consepelímur, conresúrgimus, accípiens, Dóminum sit secútus, in hoc sacraménto fídei spíritus novitáte victúrus.

Te Deum laudámus.

Die 29. Januarii.

Octava

S. Vincentii Lev., Mart.

De S. Francisco Salesio Episc., Conf. et Eccl. Doct. fit 16. Februarii.

Die 6. Februarii.

S. Amandi Episc., Conf.

De S. Tito Ep., Conf. (dupl.) fit die 16. Februarii.

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequ.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, infírmitátem nostram propítius réspice et sancti tui Confessóris ac Pontíficis Amándi suffragántibus méritis perpétuæ vitæ prǽmia nobis benígnus concéde. Per Dñm.

In I. Noct. Lectiones Fidélis sermo. de Communi.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Amándus patre Seréno, matre Amántia fide et génere claris natus est in Aquitánia sub finém sæculi sexti. Vix e puerítia egréssus, sanctióris vitæ desidério in ínsulæ Ogiæ monastérium se recépit, patre graváte sentiénte, qui eum a propósito revocáre conátus est, minátus se eum patérna hæreditáte privatúrum, nisi e monastério egrederétur. Ast generósus adoléscens, terrénam parvipéndens hæreditátem, et Christo tantum militáre cúpiens, ut se a paréntum moléstiis immúnem rédderet, Turónes ad sancti Martíni sepúlchrum accéssit, ubi clericátus honórem adéptus, cæteris ejúsdem

Digitized by Google

loci mónachis prælucébat. Inde Bitúricas venit apud sanctum Austregísilum epíscopum, cujus jussu Amándo constrúitur céllula, in qua per annos quíndecim cínere et cilício tectus mira abstinéntia carnem domávit. Romam deínde profóctus, cum loca sancta religióse obivísset, in Gálliam divi Petri mónitu propagándæ fídei causa revérsus est. Quo vero majóre auctoritáte injúnctum sibi a Deo munus expléret, episcopáli órdine insignítus est, nulli tamen certæ sedi addíctus.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Mox infidélibus, máxime qui in Bélgio supérerant, Evangélium annúntiat. In Menapiórum et Gandavénsium regiónibus in primis obstitérunt gentes inveterátis erróribus addíctæ, a quibus incredíbiles calamitátes perpéssus, in flumen cum vitæ discrímine præcipitátus, a discípulis derelíctus, non déstitit ánimam pro frátribus pónere, omniáque tandem pervícit invíctus sancti Præsulis ánimus, cui et apud gentes conciliárunt ingéntem veneratiónem frequéntia mirácula. Hinc ad Slavos aliósque pópulos, qui províncias Danúbio vicínas incolébant, transgréditur; cumque in vastis illis regiónibus aliquámdiu Evangélium annuntiásset, in Gálliam remeávit. Dagobértum, Francórum regem, lúbricis amóribus prorsus déditum, pro múnere suo intrépide redárguit: quare in exsílium actus, áliis pópulis veram fidem prædicávit. Sed pœniténtia tactus Dagobértus, Amándum, anno salútis trigésimo supra sexcentésimum cum honóre révocat, flliúmque sibi natum, quem Sigebértum appellávit, ab eo baptizári vóluit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Post hæc, cum Trajecténsium epíscopus, beátus Joánnes cognómine Agnus, felíciter ad Christum migrásset, Amándus a Rege, Clero et pópulo coáctus, Trajecténsem Ecclésiam regéndam suscépit. Famílias tum sancti Bavónis, príncipis in Hasbánia, tum beáti Pipíni ducis, ad pietátem instítuit. Ad eum san-

Digitized by Google

ctus Martínus Papa misit acta sýnodi contra Monothelítas anno sexcentésimo quadragésimo nono Romæ celebrátæ, ut ab epíscopis Galliárum in unum congregátis subscriberéntur, illum ínsuper monens, ut Sigebérto regi suggéreret de mitténdis Romam lectíssimis regni sui Epíscopis, qui legatióne apostólica fungeréntur ad Imperatórem, éadem acta Constantinópolim delatúri. Interim in conversiónem infidélium divínitus accénsus, episcopátum Trajecténsem ábdicat, ac dénuo géntibus erudiéndis, déviis reducéndis, et in fide firmándis contínuo insístit. Plúrima monastéria utriúsque sexus vel ipse eréxit vel ab áliis erécta dedicávit. Tandem víribus exhaústus apud Pabulénses in Elnonénsi monastério, quod póstea ab auctóre suo dictum fuit sancti Amándi, plenus diérum et meritórum, nonagenárius in cœlum transmigrávit; cujus sacrum corpus in ecclésia ejúsdem cœnóbii, uti testaménto suo ordináverat, depósitum, post annos séxdecim incorrúptum, in nova sancti Petri basílica recónditum fuit, ac máximis dein miráculis incláruit.

℟. Iste est.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Homo péregre. de Communi Conf. Pont.

Die 13. Februarii.

(extra Temp. Quadr. tant.)

Octava

S. Amandi Episc., Conf.

De S. Cyrillo Alexand. Ep. Conf. et Eccl. Doct. fit 16. huj.

Digitized by Google

Index alphabeticus.

Adolphi Episc., Conf. 11. Februarii. pag. 46*
Aldegundis Virg. 30. Januarii. 6*
Amandi Episc., Conf. Commem. 6. Februarii. 26*
Amandi Episc., Conf., Patroni. 6. Februarii. 54*
Annonis Episc. Conf. 17. Dec. 3*
Ansgarii Episc., Conf. 12. Februarii. 29*
Apolloniæ Virg. et Mart. 9. Februarii. 27*

Barbaræ Virg. et Mart. 4. Decembris. 1*

Canuti Mart. 19. Januarii. 5*
Caroli Magni Imperatoris, Conf. 28. Januarii. 40*
Columnæ Flagellationis D. N. J. C. Feria VI. post Cineres. 7*
Commemoratio Omnium Sanctorum Martyrum in Festo S. Stephani. 26. Decembris. 5*
Commem. Passionis D. N. J. C. Feria III. post Dom. Sexages. 7*
Cyrilli Episc. Alexandrini, Conf. et Eccl. Doct. 13. Febr. 39*

Desponsationis B. M. V. 23. Januarii. 5*
Dorotheæ Virg. et Mart. 6. Februarii. 26*

Exspectationis Partus B. M. V. 18. Decembris. 5*

Familiæ S., Jesu, Mariæ, Joseph. Domin. III. post Epiph. 5*
Francisci Salesii Episc. Conf. et Eccl. Doct. 29. Jan. 6*

Gosberti Episc., Mart. 3. Februarii. 44*
Guilielmi Eremitæ, Conf. 10. Februarii. 29*

Jodoci Conf. 13. Dec. 49*
Julianæ Virg. et Mart. 16. Februarii. 39*

Mariæ B. V. Desponsationis. 23. Januarii. 5*
— — Exspectationis Partus. 18. Decembris. 5*

Omnium Sanctorum Martyrum Commemor. in Festo S. Stephani. 26. Decembris. 5*
Orationis D. N. J. C. in Monte Oliveti. Feria III. post Dominicam Septuages. 7*

Digitized by Google

Passionis D. N. J. C. Feria III. post Domin. Sexag. pag. 7*
Petri Chrysologi Episc., Conf. et Eccl. Doct. 5. Dec. 3*
Raymundi de Peñafort Conf. 15. Februarii. 39*
Scholasticæ Virg. 10. Februarii. 29*
Septem Fundatorum Ordinis Servor. B. M. V. 14. Febr. 39*
Spineæ Coronæ D. N. J. C. Feria VI. post Dominicam I. Quadrag. 39*
Titi Episc., Conf. 6. Februarii. 26*
Vedasti et Amandi Epp., Confl. Comm. 6. Febr. 26*
Vincentii Lev., Mart. 22. Jan. 52*

Digitized by Google

OFFICIA PROPRIA

SANCTORUM

DIŒCESIS OSNABRUGENSIS

A SACRA RITUUM CONGREGATIONE

APPROBATA ET CONCESSA

AC

JUSSU ET AUCTORITATE

REVERENDISSIMI ET ILLUSTRISSIMI DOMINI DOMINI

HUBERTI

EPISCOPI OSNABRUGENSIS

EDITA.

PARS VERNA.

OSNABRUGI.

SUMPTIBUS CANCELLARIÆ EPISCOPALIS.

APUD G. PILLMEYER (JUL. JONSCHER) BIBLIOPOLAM.

MDCCCCV.

Digitized by Google

Approbatio.

Revisione rite peracta, omnia concordant cum Originalibus. In fidem etc.

Ex Secretaria Sacrorum Rituum Congregationis hac die 28. Septembris 1904.

Pro R. P. D. Diomede Panici,
Archiep. Laodicen. Secretario
Philippus Can. di Fava,
Substitutus.

Concordat cum Originali: imprimatur.

Osnabrugi, die 10. Novembris 1904.

✠ Hubertus,
Episcopus Osnabrugen.

TYPIS FR. PUSTET, RATISBONÆ.

Digitized by Google

KALENDARIUM.

Per * significantur nonnulla Officia, quæ Rmus et Illmus Episcopus propter antiquissimum usum hic apponi jussit, dum per æquipollentem Processum ante S. R. C. instituendum in seriem specialiter approbatorum festorum suscipiantur.

Februarii.

		pag.
6.	S. Titi Episc., Conf. duplex. Commem. Ss. Vedasti et Amandi Epp., Confl. ac S. Dorotheæ Virg. et Mart.	1*
9.	S. Apolloniæ Virg. et Mart. semiduplex.	2*
10.	S. Scholasticæ Virg. duplex.	3*
11. *	S. Adolphi Episc. Osnabrugen., Conf. dupl. maj.	42*
12.	S. Ansgarii Episc., Conf. (Dies fixa ex 3. Febr.)	4*
13.	S. Cyrilli Alexandrini Episc., Conf. et Eccl Doct. duplex. (Dies fixa ex 9. Februarii.)	14*
14.	Ss. Septem Fundatorum Ord. Servor. B. M. V. Confl. duplex. (Dies fixa ex 11. Febr.) Commemor. S. Valentini Presb., Mart.	14*
15.	S. Raymundi de Peñafort Conf. semiduplex. (Dies fixa ex 23. Januarii.) Commem. Ss. Faustini et Jovitæ Mm.	14*
16.	(In Eccles. Cathedr. tantum.) S. Julianæ Virg. et Mart. simplex.	16*

Festum mobile.

	Feria VI. post Domin. II. Quadrages. Festum Sacratissimæ Sindonis D. N. J. C. duplex majus. Commem. Feriæ.	16*

Digitized by Google

Martius.

		pag.
1.	S. Suitberti Episc., Conf. semiduplex.	16*
16.	S. Heriberti Episc., Conf. semiduplex.	18*
17.	S. Gertrudis Virg. duplex.	20*
19.	S. Joseph Sponsi B. M. V. Patroni primarii Diœceseos Conf. duplex 1. classis.	22*
20.	S. Patritii Episc., Conf. dupl. (dies fixa ex 17. hujus.)	22*
24.	S. Gabriëlis Archangeli. duplex majus. (Dies fixa ex 18. Martii.)	22*
25.	Annuntiatio B. M. V. duplex 1. classis.	22*
26.	S. Ludgeri Episc., Conf. duplex.	23*

Officium Annuntiationis B. M. V. reponi debet in die immediate sequenti, quibus annis occurrit in Dominica Passionis. Si vero Festum hoc occurrat post Sabbatum ante Dominicam Palmarum, pro choro et foro transfertur ad Feriam secundam post Dominicam in Albis, et tunc quodcumque Festum ea Feria occurrens transfertur juxta rubricas.

Festa mobilia.

Feria VI. post Domin. III. Quadrages. Festum Sacrorum Quinque Vulnerum. dupl. maj. Commemor. Feriæ. 16*

Feria VI. post Domin. IV. Quadrages. Festum Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C. dupl. majus. Commem. Feriæ. 27*

Si aliqua ex supradescriptis Festis Dominicæ Passionis recitari nequeant designatis Feriis juxta Decreta impeditis, conceditur facultas, ea transferendi ad primas sequentes dies liberas, attamen non ultra Quadragesimam.

Aprilis.

20.	*S. Wihonis Proto-Episc. Osnabrugen., Confess. duplex majus.	44*
24.	S. Fidelis a Sigmaringa Mart. duplex. (In Eccles. Cathedrali tantum.) Commem. S. Leontii Mart.	27*
27.	Beati Petri Canisii Conf. duplex.	27*

Festum mobile.

Feria VI. post Domin. in Albis. Festum Lanceæ et Clavorum D. N. J. C. duplex 2. classis. 27*

Digitized by Google

Majus.

		pag.
11.	*S. Suitberti Proto-Episc. Verdensis, Conf. (Dies fixa ex 30. Aprilis.)	45*
13.	S. Servatii Episc., Conf. semiduplex.	36*
16.	S. Joannis Nepomuceni Mart. duplex.	37*
21.	S. Ubaldi Episc., Conf. semiduplex. (Dies fixa ex 16. Maji.)	37*
28.	S. Germani Episc., Conf. semiduplex.	37*
29.	S. Augustini Cantuarien. Episc., Conf. duplex. (Dies fixa ex heri.)	39*
30.	S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg. semidupl. (Dies fixa ex 25. Maji.)	39*

Festum mobile.

Dominica III. post Pascha. Patrocinii S. Joseph Conf., Sponsi B. M. V. duplex 2. classis. Commemor. Dominicæ. 39*

Junius.

1.	*Translatio Reliquiarum Ss. Reginæ, Julianæ, Cordulæ, Corduæ et Socior. Mm. duplex.	47*
2.	S. Erasmi Episc., Mart. semiduplex. Commem. Ss. Marcellini et Petri Mm.	40*

Index Supplementi

continet Officia nonnullorum Ss. Patronorum in Ecclesiis eorum propriis.

1.	S. Georgii Mart. 23. Aprilis.	51*
2.	S. Pancratii Mart. 12. Maji.	52*
3.	S. Viti Mart. 15. Junii.	54*
4.	S. Prosperi Aquit. Conf. 25. Junii.	55*

Digitized by Google

Digitized by Google

OFFICIA PROPRIA
DIŒCESIS OSNABRUGENSIS.

PARS VERNA

Die 6. Februarii.

S. Titi Episc., Conf.

Duplex. **(m. t. v.)**

Officium ut in Breviario hac die cum Commemor. simplicis **Ss. Vedasti** et **Amandi** Episcoporum, Confessorum.

Ad Vesp. Ant. **Amávit eos Dóminus et ornávit eos, stolam glóriæ índuit eos et ad portas paradísi coronávit eos.**

℣. **Justos dedúxit Dóminus per vias rectas.** ℟. **Et osténdit eis regnum Dei.**

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, infírmitátem nostram propítius réspice: et sanctórum tuórum Confessórum ac Pontíficum Vedásti et Amándi suffragántibus méritis perpétuæ vitæ præmia nobis benígnus concéde. Per Dóminum.

Dein Commemor. **S. Dorotheæ** Virg. et Mart. ut in Brev. hac die, cujus Lectio ix. omittitur, et legitur pro Ss. Vedasto et Amando:

Lectio ix.

Vedástus relíctis ab adolescéntia paréntibus prædiísque amplíssimis, Tulli-Leucórum solitárius inter dulcíssimos vitæ contemplatívæ fructus degébat quum Chlodovæus rex superátis divínitus Allamánnis Remos ad S. Remígium baptizándus festínans, eum sibi sócium assúmpsit, ut ab ipso in itínere christiánæ fídei imbuerétur doctrínis. Quibus obviávit cæcus quidam, quem beátus Vedástus signo Crucis lúmini restítuit. Remis ita caritátis munificéntia verbíque divíni instántia cláruit, ut hunc sanctus Remígius Atrebaténsis Ecclésiæ ordináverit Epíscopum. Qui cum urbem primum introíret, mendicántes duos, cæcum scílicet et claudum, signo íterum Crucis sanávit. Postquam per quadragínta annos Ecclésiam Dei verbo prædicatiónis et exémplo vitæ strénuæ gubernávit ómnibus

Digitized by Google

amábilis et venerábilis, sacrosáncto Córporis et Sánguinis Christi confirmátus viático, ánimam Deo réddidit octávo Idus Februários anno Christi círciter quingentésimo quadragésimo. Eódem die Amándus, nóbilis Aquitánus, adhuc adoléscens invíto patre Turónes ad sancti Martíni sepúlchrum accéssit, ubi clericátus honórem adéptus, vir summæ abstinéntiæ et castigatióne córporis célebris divi Petri mónitu propagándæ fídei causa episcopáli órdine insignítus est. Géntibus úndique verbum divínum instánter evangelízans tandem Dagobérti regis ópera, Trajecténsi Ecclésiæ præféctus depósito póstmodum Episcopáli múnere réliquos vitæ dies in monastério Elnonénsi, póstea ab auctóre suo sancti Amándi dicto, sancte perégit donec nonagenárius in cœlum migrávit anno círciter sexcentésimo octogésimo quarto. Cujus corpus in ecclésia ejúsdem cœnóbii depósitum post annos sédecim incorrúptum máximis dein miráculis cláruit.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes, pro Commem. Ss. Vedasti et Amandi.

Ant. **Fulgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent; judicábunt natiónes et regnábunt in ætérnum.**

℣. **Exsúltent justi in conspéctu Dei.** ℟. **Et delecténtur in lætítia.**

Die 9. Februarii.

S. Apolloniæ Virg. et Mart.

Semiduplex.

Omnia de Communi Virg. et Mart., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ Apollóniæ Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemor. Feriæ in Quadrages.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadrag. **Confitébor tibi.** de Communi 2. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Apollónia virgo Alexandrína, sub Décio imperatóre, cum in-

Digitized by Google

gravescénte jam ætáte ad idóla sisterétur, ut iis veneratiónem adhibéret: illis contémptis, Jesum Christum verum Deum coléndum esse prædicábat. Quamóbrem omnes ei contúsi sunt, et evúlsi dentes; ac, nisi Christum detestáta deos cóleret, accénso rogo combustúros vivam mináti sunt ímpii carnífices. Quibus illa, se libénter mortem pro Jesu Christi fide subitúram, respóndit.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Itaque comprehénsa ut comburerétur, cum paulísper, quasi delíberans quid agéndum esset, stetísset, ex illórum mánibus elápsa, álacris in ignem sibi parátum, majóri Spíritus Sancti flamma intus accénsa, se injécit. Unde brevi consúmpto córpore, puríssimus spíritus in cœlum ad sempitérnam martýrii corónam evolávit.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

De Sermóne sancti Gregórii Papæ.

Recte per Salomónem dícitur: Fortis est ut mors diléctio: quia sicut mors corpus intérimit, sic ab amóre rerum corporálium ætérnæ vitæ cáritas occíditur. Nam quem perfécte absorbúerit, ad terréna fortis desidéria velut insensíbilem reddit. Nec enim Sancta hæc, cujus hódie natalítia celebrámus, mori pro Dómino potuísset in córpore, si prius a terrénis desidériis mórtua non fuísset in mente. Eréctus namque in virtútis cúlmine ánimus torménta despéxit, præmia calcávit.

℟. Afferéntur regi.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. de Communi.

In Quadrages. Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriæ in Laudibus.

Die 10. Februarii.

S. Scholasticæ Virginis.

Duplex.

Officium ut in Breviario hac die.

In Vesp. Comm. S. Apolloniæ.

Ant. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quæránti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in

Digitized by Google

lábiis tuis. ℟. **Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.**

Oratio ut supra. 2*

Comem. **S. Guilielmi** Eremitæ. Simplex.

Ant. Similábo eum. ℣. **Amávit eum.**

Oratio.

Deus qui nos beáti Guiliélmi Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum nostrum.

In Laud. Ant. **Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gaúdium Dómini tui.**

℣. **Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.** ℟. **Et osténdit illi regnum Dei.**

Oratio ut supra.

Die 12. Februarii.

(Dies fixa ex 3. Februarii.)

S. Ansgarii Episc., Conf., Patroni principal. mission. septentr.

Duplex.

In I. Vesperis.

Ant. 1. **Dabo géntibus * pastórem juxta cor meum, qui pascet eas sciéntia et doctrína.**

Psalmi ut in I. Vesperis de Communi Apostolorum.

2. **Suscitávi mihi * sacerdótem fidélem, qui juxta cor meum et ánimam meam fáciet et ambulábit coram Christo meo.**

3. **Vas aúreum * in honórem est mihi Ansgárius, ut portet nomen meum coram géntibus et régibus.**

4. **Ansgári, * dedi te in lucem géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.**

5. **Reges vidébunt, * et consúrgent príncipes, et adorábunt Dóminum.**

Capitulum. Isai. 9.

Pópuli, qui ambulábant in ténebris, vidérunt lucem magnam, habitántibus in regióne umbræ mortis lux orta est eis.

Hymnus.

Ansgári, pater óptime,
Errántes nos in dévio
Reduc tuo munímine
Servans in Christi grémio.

Danis et Suécis grátiæ
Donum fidémque prædicas,
Pugil fortis in ácie,
Gentes Deo sanctíficas.

Notam facis incrédulis
Doctrínam evangélicam,

Digitized by Google

Lucem minístras pópulis,
Ducis in viam cœlicam.

Bonus pastor fidéliter
Gregem pascis domínicum,
Infórmans ut veráciter
Deum colat munificum.

Prudens talénta grátiæ
Cum lucri magnitúdine
Osténdis Regi glóriæ
Cœli in beatitúdine.

Deo Patri cum Fílio
Sit honor atque glória,
Æquális laus Paráclito
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Elégi te, ut eas et fructum áfferas. ℟. Et fructus tuus máneat.

Ad Magnif. Ant. Ut autem visum vidit, * statim quæsívit proficísci ad aquilónem, certus factus quod vocásset eum Deus evangelizáre ei.

Oratio.

Deus, qui hodiérnam solemnitátem sacratíssimam nobis in beáti Ansgárii Confessóris tui atque Pontíficis glorificatióne tribuísti: adésto propítius Ecclésiæ tuæ précibus; ut cujus gloriátur méritis et doctrínis, muniátur suffrágiis. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invitat. Summo regi sæculórum jubilémus suáviter, Ejus laudes et sanctórum * Concinámus páriter.

Hymnus.

Tuis honóribus cóncinunt cœlites:
Piis laudámus te précibus súpplices;
Læta sint ómnia, célebrent prælia
Tanti labóris prétia.
Quo dilexísti nos stúdium nóvimus,
Eminet cáritas quærens nos míseros
Ut jure agámus nunc tibi grátias,
Ansgári sancte, máximas.
Dei Apóstolus, hostis erróribus,
Pastor fidélis te offers pro óvibus:
Sermo sit frúgifer, pastor et ópifer,
Quem seminásti lárgiter.
Cultor Deíparæ Vírginis cándidæ
Impetra auxílium matris dulcíssimæ
Ut nos ad prælia cœli perénnia
Evéhas post hæc prélia.

Digitized by Google

Trina te Déitas súpplices cólimus
Sola salvíficas: salva nos quæsumus
Dénique cœlicum dones quod cúpimus
Per sæcla cuncta, gaúdium. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Evangelizábat * aquilóni, et dócuit multos confírmans ánimas discipulórum exhortánsque ut permanérent in fide.

Psalmi ut in Coñuni Conf. Pont.

Ant. Fiduciáliter agébat * in Dómino, testimónium perhibénte verbo grátiæ suæ, dante signa et prodígia fieri per manus ejus.

Ant. Audiéntes gentes * verbum ejus gavísæ sunt et glorificábant Dóminum et credidérunt quotquot erant præordináti ad vitam ætérnam.

℣. Ad justítiam érudit multos. ℟. Quasi stella fulgébit in perpétuas ætérnitátes.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadrages. Fidélis sermo.

℟. i. Annuntiávit inter gentes glóriam Dómini, in multis pópulis mirabília ejus; * Quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis, terríbilis est super omnes deos. ℣. Omnes dii géntium dæmónia, Dóminus autem cœlos fecit. Quóniam.

℟. ii. Omnes gentes, quascúmque fecísti, vénient et adorábunt coram te Dómine, et glorificábunt nomen tuum. * Non est símilis tui in diis, Dómine, et non est secúndum ópera tua. ℣. Quóniam magnus es tu et fáciens mirabília; tu es Deus solus. Non.

℟. iii. Jubiláte Deo omnis terra, servíte Dómino in lætítia; * Introíte in conspéctu ejus in exsultatióne. ℣. Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: ipse fecit nos, et non ipsi nos. Introíte. Glória Patri. Introíte.

In II. Nocturno.

Ant. Timor cécidit * super omnes, et magnificabátur nomen Dómini.

Ant. Disseminabátur * verbum Dómini per univérsas aquilonáres regiónes, crescébat fórtiter et confirmabátur.

Digitized by Google

Ant. Perambulábat Ansgárius * per totam plagam ad aquilónem, confírmans ecclésias, præcípiens custodíre præcépta Apostolórum.

℣. Potens in terra erit semen ejus. ℟. Et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Lectio iv.

Ansgárius, præcípuus Danórum et Suecórum Apóstolus, jam ab ineúnte ætáte pie educátus, adhuc puérulus supérna visitatióne mónitus, ut omnes mundi vanitátes contémneret, in monastério Corbejénsi sancti Benedícti régulam mox proféssus est totúmque se in Dei amórem transfúdit, assídue oratióni, vigíliæ, et abstinéntiæ déditus. Accidit anno octingentésimo vigésimo sexto, ut Haráldus, princeps Danórum, solémniter baptizátus, péteret sacerdótes pro regno suo. Optime ab abbáte suo ut summe idóneus commendátus Ansgárius una cum Haráldo profectus in Dániam cœpit constánter verbum Dei prædicáre, multíque ejus exémplo et doctrína ad Dóminum convertebántur. Cœpit quoque ex gente Danórum atque Suecórum nonnúllos púeros prétio redímere, quos ad Dei servítium educári curávit. Ansgárius ob crudélem persecutiónem, quam éthnici movérunt, aufúgere coáctus in monastérium Corbéjæ novæ revértitur. Quum legáti regis Suecórum christiánæ fídei doctóres in Suéciam veníre postulárent, Ansgárius onus prædicándi evangélium in Suécia lubénti ánimo suscépit, statímque ad civitátem Bircam in Suécia una cum Vitmáro profectus est. Ad ejus prædicatiónem multi Suecórum credidérunt in Christum et baptizáti sunt. Inter quos præféctus regis ínclytus Hérmigar, qui véluti alter Sebastiánus ádeo in suscépta fide flóruit, ut in æde sua, quam in ecclésiam consecrári fécerat, Christo assídue deservíret, eúmque, miraculórum étiam glória illustrátus, prædicáret.

℟. Lex veritátis fuit in ore ejus, et iníquitas non est invénta in lábiis ejus: in pace et in æquitáte ambulávit mecum; * Et mul-

Digitized by Google

tos avértit ab iniquitáte. ℣. Lábia enim sacerdótis custódient sciéntiam, et legem requírent de ore ejus. Et multos.

Lectio v.

Suécis ad fidem convérsis multísque apud illos ecclésiis constructis, Ansgárius in Dániam revérsus ibi Erícum de ímpio tyránno pium regem et Christi discípulum effécit. Romam profectus, et a Gregório Papa quarto benígne susceptus, ab eo in epíscopum Hamburgénsis civitátis nec non in Legátum Apostólicum totíus Septentriónis nominátus, deínde a Dragóne Meténsi epíscopo consecrátus est. Hambúrgo, ubi jam plures ecclésias et monastérium eréxerat, a pirátis vastáto, exsul antístes in illa verba erúpit: Dóminus dedit, Dóminus ábstulit; sit nomen Dómini benedíctum. Auctoritáte Apostólica póstea étiam archiepiscopátum Bremensem administrávit, et non solum in Dánia presbýteros instítuit, plurésque ecclésias ædificávit, sed étiam pro Suécis curávit sanctum Gosbértum sacerdótem missionárium Suéciæ epíscopum consecrári, qui póstea epíscopus Osnabrugénsis postulátus eam ecclésiam sanctíssime gubernávit. Dein Ansgárius secúndo in Suéciam profectus felicíssimo succéssu Evangélium prædicávit. Interim Bremam revérsus fidéliter episcopále munus suum exercébat, verbo et exémplo ad Dei cultum pópulum inducéndo viámque virtútis, quam in monastério cœperat, in episcopátu serváre studébat.

℟. Instans oratióni et ministério verbi, hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino: * Quia erat vir bonus et plenus Spíritu Sancto. ℣. Et apponebátur multa turba Dómino. Quia.

Lectio vi.

Hujus Pontíficis tanta erat sánctitas, ut eum reges honorárent, pastóres ecclesiárum magna veneratióne cólerent, clerus et pópulus admiraréntur. Miraculórum quoque grátia singuláris ad glóriam Dómini nostri Jesu Christi, et confirmatiónem cathólicæ fídei inter gentes eídem

Digitized by Google

a Deo colláta fuit. Nam oratiónibus suis et ólei sacri unctióne plúrimos a divérsis morbis et languóribus sanábat. Unde certátim ad eum confluébant infírmi medicínam peténtes, et sanitátem íntegram recipiéntes. Tandem cum trigínta tribus annis episcopátus onus portásset, circa finem anni octingentésimi sexagésimi quarti cœpit morbo gravi laboráre, et per quátuor menses et ámplius gravíssimos álacri ánimo, et Deo grátias agens pértulit dolóres. Licet tam attrítus et consúmptus esset, ut pene jam de córpore nihil præter nervos et ossa remanéret, tamen in Dei laúdibus persevérans, invíctum ab oratióne ánimum non relaxábat, sicque óculis in cœlum inténtis, anno ætátis suæ sexagésimo quarto, salútis vero octingentésimo sexagésimo quinto postridie festum Purificatiónis Beátæ Maríæ Vírginis ingéminans illa verba: Secúndum misericórdiam tuam meménto mei, propter bonitátem tuam Dómine; in manus tuas comméndo spíritum meum, placidíssime obdormívit in ósculo Dómini.

℟. Messis quidem multa, operárii autem pauci: * Rogáte ergo Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam. ℣. Leváte óculos vestros et vidéte regiónes, quia albæ sunt jam ad messem. Rogáte. Glória Patri. Rogáte.

In III. Nocturno.

Ant. Servívit Dómino * cum omni humilitáte et lácrimis et tentatiónibus, quæ ei accidérunt ex insídiis gentílium.

Ant. Docébat públice * et per domos, testíficans géntibus in Deum pœniténtiam et fidem in Dóminum Jesum Christum.

Ant. Consummávit cursum * suum et ministérium verbi, quod accépit a Dómino Jesu testificári evangélium grátiæ Dei.

℣. Dóminus dedit voci ejus vocem virtútis. ℟. Date glóriam Deo super Israël.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 16.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Eúntes in mundum univér-

Digitized by Google

sum, prædicáte evangélium omni creatúræ. Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ. Homil. 29. in Evang. Post init.

Protest omnis creatúræ nómine omnis nátio géntium designári. Ante enim dictum fúerat: In viam géntium ne abiéritis; nunc autem dícitur: Prædicáte omni creatúræ; ut scílicet prius a Judæa Apostolórum repúlsa prædicátio tunc nobis in adjutórium fieret, cum hanc illa ad damnatiónis suæ testimónium supérba repulísset. Sed cum discípulos ad prædicándum Véritas mittit, quid áliud in mundo facit, nisi grana séminis spargit? Et pauca grana mittit in sémine, ut multárum méssium fruges recípiat ex nostra fide.

℟. Pósui os tuum quasi gládium acútum, in umbra manus meæ protéxi te; * Et pósui te quasi sagíttam eléctam. ℣. Ansgári, servus meus es tu, quia in te gloriábor. Et pósui.

Lectio viii.

Neque enim in univérso mundo tanta fidélium messis exsúrgeret, si de manu Dómini super rationálem terram illa elécta grana prædicántium non veníssent. Séquitur: Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non credíderit, condemnábitur. Fortásse unusquísque apud semetípsum dicat: Ego jam crédidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. Vera étenim fides est: quæ in hoc, quod verbis dicit, móribus non contradícit. Hinc est enim quod de quibúsdam falsis fidélibus Paulus dicit: Qui confiténtur se nosse Deum, factis autem negant.

℟. Ansgári, dedi te in lucem géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ: * Reges vidébunt et consúrgent príncipes et adorábunt Dóminum. ℣. Ego elégi te ut eas et fructum áfferas, et fructus tuus máneat. Reges. Glória Patri. Reges.

Lectio ix.

Signa autem eos qui credíderint sunt, hæc sequéntur: In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis, serpéntes

Digitized by Google

tollent, et si mortíferum quid bíberint non eis nocébit, super ægros manus impónent et bene habébunt. Numquídnam, fratres mei, quia ista signa non fácitis, mínime créditis? Sed hæc necessária in exórdio ecclésiæ fuérunt. Ut enim ad fidem crésceret multitúdo credéntium, miráculis fúerat nutriénda. Quia et nos, cum arbústa plantámus, támdiu eis aquam infúndimus, quoúsque ea in terra jam coaluísse vidéamus, et si semel radícem fixerint, irrigátio cessábit. Hinc est enim quod Paulus dicit: Linguæ in signum sunt non fidélibus sed infidélibus.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Vir justus * atque perféctus fuit, et cum Deo ambulávit.

2. Miráti sunt * in illo multi, et honoravérunt Deum.

3. De omni corde * suo laudávit Dóminum, et dilexit Deum qui fecit illum.

4. In omni ópere dedit confessiónem Sancto et Excélso in verbo glóriæ.

5. Dóminus erat * cum illo, et ómnia ópera ejus dirigébat.

Capitulum. Isai. 9.

Pópuli, qui ambulábant in ténebris, vidérunt lucem magnam, habitántibus in regióne umbræ mortis lux orta est eis.

Hymnus.

In ætáte juventútis
Crevit cum Ansgário
Decus morum, lux virtútis
Dei benedíctio.

Factus frater monachórum
Per virtútes flóruit;
Ad exémpla Supernórum
Totum se compósuit.

Pro pagánis Christo addéndis
Férvida devótio
Cor accéndit: edocéndis
Semper ardet stúdio.

Profert verbum vox divína
Radiándo cœlitus
Ut procédant in doctrína
Et virtúte spíritus.

Ludovícus imperátor
Adjuvat Ansgárium
Ut sit Danis legislátor
Docens Evangélium.

Digitized by Google

Cœli spargit ex thesaúro
Veritátis grátiam,
Ex doctrínæ profert auro
Fídei constántiam.

Primo Danis, tunc et Suécis
Christi verbum prædicat
Nec tardátur metu necis
Dum mandáta dédicat.

Jesu Christo per doctrínam
Fílios multíplicat;
Affert ægris medicínam,
Dóminum glorificat.

Genitóri, Filióque
Honor sit et glória
Procedénti ab utróque
Compar laus in sæcula.
Amen.

℣. Erúmpet quasi mane lumen tuum. ℟. In ténebris orta est lux tua.

Ad Bened. Ant. Atténdit sibi Ansgárius * et univérso gregi, in quo eum Spíritus Sanctus pósuit Epíscopum régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo.

Oratio.

Deus, qui hodiérnam solemnitátem sacratíssimam nobis in beáti Ansgárii Confessóris tui atque Pontíficis glorificatióne tribuísti: adésto propítius Ecclésiæ tuæ précibus; ut cujus gloriátur méritis et doctrínis, muniátur suffrágiis. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capitulum ut in Laudibus.

℟. br. Anteíbit fáciem tuam * Justítia tua. Anteíbit. ℣. Et glória Dómini cólliget te. Justítia. Glória Patri. Anteíbit.

℣. Oculus fui cæco. ℟. Et pes claudo.

Ad Sextam.

Capitulum. 1. Cor. 2.

Sermo meus et prædicátio mea non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne spíritus et virtútis, ut fides vestra non sit in sapiéntia hóminum sed in virtúte Dei.

℟. br. Oculus fui cæco * Et pes claudo. Oculus. ℣. Pater eram paúperum. Et pes. Glória Patri. Oculus.

℣. Annuntiáte inter gentes glóriam Dómini. ℟. In ómnibus pópulis mirabília ejus.

Ad Nonam.

Capitulum. 1. Cor. 2.

Nos autem non spíritum hujus mundi accépimus, sed spíritum, qui ex Deo est, ut sciámus, quæ

Digitized by Google

a Deo donáta sunt nobis: quæ et lóquimur non in doctis humánæ sapiéntiæ verbis, sed in doctrína Spíritus.

℟. br. Annuntiáte inter gentes * Glóriam Dómini. Annuntiáte. ℣. In ómnibus pópulis mirabília ejus. Glóriam. Glória Patri. Annuntiáte.

℣. Omnes dii géntium dæmónia. ℟. Dóminus autem cœlos fecit.

In II. Vesperis.

Ant. 1. Discípuli ejus * repléti sunt gaúdio et Spíritu Sancto.

Psalmi ut in I. Vesperis et ultimo loco Psalmus Meménto Dómine David.

2. Magna fecit * Deus cum Ansgário, et apéruit géntibus óstium fídei.

3. Ansgárius * non solum alligári, sed et mori parátus fuit propter nomen Dómini Jesu.

4. Bonum certámen * certávit, cursum consummávit, fidem servávit.

5. Repósita est * ei coróna justítiæ, quam réddidit ei Dóminus, justus judex.

Capitulum ut in Laudibus.

Hymnus.

O Ansgári, dux tuórum
Mali coram ácie,
Salve Apóstole Danórum,
Salve lux Suéciæ.

Heu, quot ánimas diléctas
Pérdidit hæréticus,
En ecclésias eréctas
Quot vastávit fúnditus!

Redi, pastor, ad ovile
Vertens Christi fáciem;
Erue quidquid est gentile,
Lupórum age rábiem.

Dulcis pater, unitátem
Nobis rursum réferas:
Da cum fide caritátem
Ut sit plena réquies.

Post peráctum peregrínæ
Hujus vitæ prælium,
Monstra nobis sine fine
Dei nostri gaúdium.

Genitóri, Filióque
Concors jubilátio,
Procedénti ab utróque
Eadem laudátio. Amen.

℣. Confiteántur tibi pópuli, Deus. ℟. Confiteántur tibi pópuli omnes.

Ad Magnif. Ant. Omnia sustínuit * propter eléctos ut et ipsi salútem consequántur, quæ est in Christo Jesu cum glória cœlésti.

Digitized by Google

Die 13. Februarii.

(Dies fixa ex 9. Februarii.)

S. Cyrilli Episc. Alexandrini, Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Officium ut in Breviario die 9. Februarii. **(m. t. v.)**

Die 14. Februarii.

(Dies fixa ex 11. Februarii.)

Ss. Septem Fundatorum Serv. Ord. B. M. V. Conff.

Duplex.

Officium ut in Breviario die 11. Februarii cum Commem. **S. Valentini** Presb., Mart. ut in Brev. hac die.

Die 15. Februarii.

(Dies fixa ex 23. Januarii.)

S. Raymundi de Peñafort Confessoris. **(m. t. v.)**

Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátum Raymúndum pœniténtiæ sacraménti insígnem minístrum elegísti, et per maris undas mirabíliter traduxísti: concéde; ut ejus intercessióne dignos pœniténtiæ fructus fácere, et ad ætérnæ salútis portum pervenire valeámus. Per Dóminum.

Commem. Feriæ occurr. et **Ss. Faustini et Jovitæ** Mm. ut in Brev. hac die.

In I. Nocturno Lectiones **Justus si morte.** de Communi.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Beátus Raymúndus Barcinonénsis, ex nóbili família de Péñafort, christiánæ religiónis rudiméntis imbútus, adhuc párvulus exímia ánimi et córporis índole magnum áliquid porténdere visus est. Nam adoléscens humanióres lítteras in pátria proféssus, Bonóniam se cóntulit, ubi pietátis offíciis, ac pontifício civilíque juri sédulo incúmbens, et doctóris laúrea insignítus, ibídem sacros cánones magna cum hóminum admiratióne est interpretátus. Ejus virtútum fama percrebrescénte, Berengárius Barcinonénsis epíscopus, cum Roma suam ad ecclésiam redíret, eum conveniéndi causa Bonóniam iter instítuit, et tandem summis précibus, ut secum in pátriam reverterétur, obtínuit. Mox ejúsdem ecclésiæ canonicátu et præpositúra ornátus, univérso clero et pó-

Digitized by Google

pulo, integritáte, modéstia, doctrína, et morum suavitáte præfúlsit, ac Deíparæ Vírginis, quam singulári pietátis affectu venerabátur, honórem et cultum semper pro víribus auxit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Annum círciter quintum supra quadragésimum agens, in órdine fratrum Prædicatórum solémni emíssa professióne, ut novus miles, in omni virtútum génere, sed præcípue in caritáte erga egénos, et máxime captívos ab infidélibus deténtos, se exércuit. Unde cum ejus hortátu sanctus Petrus Noláscus (cujus ipse confessiónes audiébat) suas opes pissimo huic óperi conférret, tum eídem, tum beáto Raymúndo, et Jacóbo primo Aragóniæ regi appárens beatíssima Virgo, gratíssimum sibi, et unigénito Fílio suo fore dixit, si in suum honórem instituerétur ordo religiosórum, quibus captívos ex infidélium tyránnide liberándi cura incúmberet. Quare collátis inter se consíliis, órdinem beátæ Maríæ de Mercéde Redemptiónis Captivórum fundavérunt: cui beátus Raymúndus certas vivéndi leges præscrípsit ad ejúsdem órdinis vocatiónem accommodatíssimas: quarum approbatiónem áliquot post annos a Gregório nono impetrávit, et dictum sanctum Petrum primum Generálem órdinis magístrum suis ipse mánibus hábitu eódem indútum creávit.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

Ab eódem Gregório Roma accersítus, et capelláni, ac pœnitentiárii, et confessárii sui múnere decorátus, ejúsdem jussu Romanórum Pontíficum decréta, in divérsis concíliis et epístolis sparsa, in unum Decretálium volúmen redégit. Archiepiscopátum Tarraconénsem ab ipso Pontífice sibi oblátum constantíssime recusávit, et totíus órdinis Prædicatórum generále magistérium, quod per biénnium sanctíssime administráverat, sponte dimísit. Jacóbo Aragóniæ regi sacræ Inquisitiónis officii suis in regnis instituéndi auctor fuit. Multa patrávit mirácula, inter quæ illud cla-

Digitized by Google

ríssimum, quod ex ínsula Baleári Majóri Barcinónem reversúrus, strato super aquas pállio, centum sexagínta milliária sex horis confécerit, et suum cœnóbium jánuis clausis fúerit ingréssus. Tandem prope centenárius, virtútibus et méritis cumulátus, obdormívit in Dómino, anno salútis millésimo ducentésimo septuagésimo quinto. Quem Clemens octávus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. **Iste homo.**

In III. Nocturno Homilia in Evangel. **Sint lumbi vestri.** de eodem Communi 1. loco. Lect. ix. Feriæ occurr. Commem. Feriæ et **Ss. Faustini et Jovitæ** Mm. ut in Brev. hac die.

In II. Vesp. Commem. Fer. occurr. In Eccl. Cathedr. tant. fit Commem. simpl. seq. **S. Julianæ** Virg. et Mart. Sociæ S. Ursulæ.

Die 16. Februarii.

(In Ecclesia Cathedrali tantum.)

S. Julianæ Virg. et Mart. ex undecim millibus Vgg. et Mm., Sociæ S. Ursulæ, cujus Reliquiæ **in Ecclesia Cathedrali** asservantur.

Simplex.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ Juliánæ Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum nostrum.

Feria VI. post Domin. II. Quadrages.

Sacratissimæ Sindonis D. N. J. C.

Duplex majus.

Officium ut in Appendice Breviarii inter Festa pro aliquibus locis hac die cum Lectione ix. et Commem. Feriæ.

Feria VI. post Domin. III. Quadrag.

Ss. Quinque Vulnerum D. N. J. C.

Duplex majus.

Officium ut in Appendice Breviarii pro aliquibus locis hac Feria.

Commemoratio Feriæ.

Die 1. Martii.

S. Suitberti Episc., Conf.

Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequentia.

Digitized by Google

Oratio.

Da, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti Suitbérti, Confessóris tui atque Pontíficis, veneránda solémnitas et devotiónem nobis aúgeat et salútem. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadrag. Fidélis sermo. de Comuni Conf. Pont.

In II. Nocturno.

(E ven. Beda coævo et Radbodo Episc. Traject. apud Mabillon.)

Lectio iv.

Suitbértus Monastérii Dacorénsis in Anglia Abbas, Egbérti magnæ sanctitátis viri adhortatiónibus excitátus, ut Germániæ pópulis adhuc infidélibus Evangélii lucem afférret, una cum sancto Willibrórdo, decémque áliis viris apostólico zelo flagrántibus a sancto Sérgio summo Pontífice, anno Dómini sexcentésimo nonagésimo, ad prædicándum illis géntibus missus est. Pipínus, dux Francórum, viros apostólicos gratánter suscépit: et quia recénter ex Frísia citerióre, scílicet Trajécto inferióre, aliísque locis Mosam inter et Rhenum, Radbódum Príncipem expúlerat, illic eos prædicáre fecit: ubi intra breve tempus multos ab idololatría ad Christi fidem convertérunt. Cum autem Suitbértus morum modéstia, et cordis mansuetúdine emicáret, a frátribus, qui in Frísia verbi ministério fungebántur, eléctus est, ut ordinarétur Antístes.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Profléctus ígitur in Británniam Suitbértus, a Wilfrído ordinátus est Epíscopus: et inde in Germániam regréssus, non multo post secéssit ad gentem Boructuariórum, qui olim inter Amísiam et Lúpiam amnes, tunc autem Colóniam inter et Hassos, habitábant. Huic pópulo Suitbértus eo succéssu prædicávit, ut eórum multos ad viam veritátis perdúxerit. Sed cum antíqui Sáxones non longo post témpore Boructuários expugnássent, christiáni huc illuc dispérsi sunt: et Suitbértus interpellánte Plectrúde, a Pipíno locum mansiónis

Digitized by Google

obtínuit in ínsula quadam Rheni, quæ vocátur: In líttore; in qua ipse, constrúcto monastério, aliquámdiu in máxima abstinéntia vixit, et circa annum septingentésimum décimum séptimum diem clausit extrémum.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Virtútibus episcopálibus exímie flóruit. Potentiórum persecutióne pressos ipse defendébat: fratres a contentiónibus revocábat, et contra aliórum fraudes muniébat. Semper erat húmilis, semper mansuétus et mitis: pátiens erat in advérsis, in prósperis modéstus. Pudicítia, abstinéntia, vigíliis, oratióne, æqua erga omnes justítia, et profúsa in egénos caritáte præ primis enítuit: et vere de illo dici póterat, quod esset totus perféctus, totus Deo plenus. Post mortem miraculórum glória clarus, magna fidélium, eórum præsértim, qui angína labórant, devotióne cólitur.

℟. Iste est qui.

In III. Noct. Lect. de Hom. in Evang. Homo péregre proficíscens. de Comm. I. loco.

Die 16. Martii.

S. Heriberti Archiepisc. Coloniensis, Conf.

Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequ.

Oratio.

Largíre, quæsumus, omnípotens Deus, fragilitáti nostræ subsídium, et suffrágiis beáti Heribérti Confessóris tui atque Pontíficis súbditum tibi gubérna pópulum; ut qui Eccléstæ tuæ éxstitit prædicátor et rector, idem apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lect. Fidélis sermo. de Comm. Conf. Pont.

In II. Nocturno.

Ex vita per Lambert. monach. Tuitien. coævum et vita sancti Meinwerci, edita per Brower.

Lectio iv.

Heribértus, patre Hugóne, claríssimo Wormátiæ viro, matre Tietwíde ex Alemánniæ comítibus natus est, cum intérea pariéntis cubíle claríssimo lúmine illustrarétur. A paréntibus pie educátus, cum in Gorziénsi prope Metas monastério maturióris vitæ fun-

Digitized by Google

daménta jáceret, ómnium sibi ánimos humilitáte devínxit. Eum Otto tértius cancellárium constítuit, et ut ejus consíliis ac précibus juvarétur, secum in Itáliam duxit. Eódem ad compescénda Ravennátium dissídia usus est: quorum ánimos Heribértus sua mansuetúdine et justítia perdómuit. Ut autem delátum sibi episcopátum Herbipolénsem suscíperet, addúci non pótuit vir húmilis. Cum mórtuo Evergéro Coloniénsium Archipræsule absens Heribértus eléctus fuísset, indignum se profféssus, onúsque gravíssimum véritus, íterum veheménter obnísus est. Accedéntibus autem Coloniénsium electióni suasiónibus imperatóris, episcopátum suscépit, acceptóque Romæ pállio a Silvéstro secúndo summo Pontífice, Colóniam profectus, urbem nudis pédibus, sæviénte licet frígore, ingréssus, in secúnda Missa Nativitátis Episcopus consecrátus est.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Exímia fuit caritáte in paúperes et afflíctos: eos fratres, dóminos ac patrónos suos apud Deum appellávit: iis témpore famis hospítia dispósuit, quo secréto descéndens, eorúmdem pedes ablúere et abstérgere consuévit. Verbum Dei assídue prædicávit, virtútum ópera óculis adulatórum sollícite subdúxit: carnem cilício dómuit. In honórem Deíparæ, quam singulári cultu prosequebátur, monastérium in castro Diviténsi (Tuítium vocant) Ottónis tértii et suis hæreditáriis ópibus constrúxit et dotávit, beáta María Vírgine locum in quo ædificarétur indicánte. Colóniæ prope portam altam sacéllum sancti Stéphani consecrávit. Duódecim Apostolórum basílicam reædificáre, et collégium exstrúere cœpit. Ad averténdam pestem et famem supplicatiónem solémnem circa civitátis circúitum instítuit; quæ usque ad finem sæculi décimi octávi quotánnis féria sexta post Octávam Paschæ religióse hábita fuit. Summæ siccitátis témpore, beátus Antístes post processiónem juxta antíquum hucúsque pie custodítum morem ad ec-

Digitized by Google

clésiam sancti Severíni institútam, Omnipoténtem rogatúrus caput in mánibus super mensam pósitis reclinávit, et sicut olim sancta Scholástica, lacrimárum flúvium in mensam fundens, serenitátem áëris ad plúviam traxit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Sciens mortis suæ diem appropinquáre, archidiœcésim sédulo lustrávit, loca sacra óbiit, Sanctórum córpora præsens venerátus est, et eórum preces expetívit. Paucis ante mortem Heribérti ménsibus sanctus Henrícus imperátor, malevolórum detractióne contra illum excitátus, Colóniam véniens, fassus est, se e cœlo edóctum fuísse, quod Heribértus vir esset Deo accéptus: atque ad pedes ejus provolútus, cum lácrimis illum deprecátus est. Novésii sanctus Antístes febri corréptus, deférri Colóniam, et in ecclésia Metropolitána coram miraculósa et hodiédum celebérrima Crucifixi effígie decúmbens, collocári vóluit: ubi diutíssime ánimam et commíssum sibi gregem Dei misericórdiæ et Petri Apóstoli oratiónibus commendávit. Cum pauper mori vellet, facultátes, quæcúmque supérerant, ad se adférri jussit: quibus inter domésticos, ecclésias et paúperes distribútis, die décima sexta Mártii, anno Christi millésimo vigésimo primo, ordinatiónis suæ vigésimo secúndo in pace quiévit. Sacrum corpus Tuítii sepúltum, atque ab Arnóldo Archiepíscopo Coloniénsi anno millésimo centésimo quadragésimo séptimo, tértio Kaléndas Septémbris elevátum, ibídem in pretiósa tumba quiéscit.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Homo péregre. de Comuni Conf. Pont. Lect. ix. et in Laud. Commem. Feriæ.

Die 17. Martii.

S. Gertrudis Virginis.

Duplex.

Omnia de Communi Virginis, præter sequentia.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, mundárum cogitatiónum largítor et custos, adésto piis Ecclésiæ

tuæ précibus et præsta; ut, intercedénte beáta Gertrúde vírgine tua, puritátem mentis et córporis consequámur. Per Dóminum.

In Quadrag. fit Commemor. Feriæ.

In I. Nocturno Lect. De **virgínibus.** de Communi.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

E vita per coævum apud Mabillon.

ertrúdis virgo ex nobilíssima Francórum prosápia, patre Pipíno senióre, Majóre domus, et Itta matre nata est. Sancte educáta præ coætáneis suis Deo et homínibus cara crescébat. Cum eam decénnem rex Dagobértus Ducis Austrasiórum fílio sponsam pósceret, respóndit Gertrúdis, se nullum unquam sponsum habitúram, nisi Christum. Patre mórtuo, matri sancto servívit obséquio: cumque illa accépto a sancto Amándo sacro velámine, se in Monastério Nivigellénsi, quod ipsa ædificáverat, Deo consecrásset, Gertrúdis páriter sacris virgínibus aggregáta, illis præésse jussa est. Corda autem eórum, a quibus Itta et Gertrúdis multas injúrias et afflictiónes sustinúerant, Deus ad pacem convértit.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Admirándis virgo fulsit virtútibus. Magna erat morum continéntia: mentis sobrietáte et moderatióne in verbis senílem antecedébat ætátem. Caritáte erga Deum et castitáte eminébat: largas erogábat eleemósynas; ægris, sénibus et peregrínis pia caritáte subveniébat. Máxima ejus cura et stúdium, ut vasa sacra et omnis ecclésiæ supéllex nítida semper et spléndida inveniréntur. Provídit, ut sacra volúmina et hómines divinárum rerum gnari Roma et de transmarínis regiónibus adéssent; ipsa autem, indefessa diligéntia tantum sibi rerum divinárum sciéntiam comparávit, ut arcána Scriptúræ mystéria peténtibus erudíte aperíret. Multas ecclésias, hospitáles domos aliáque pia loca cóndidit, ac imprímis Vasnénse monastérium ad ripam Sabis, Fullémo et Ul-

Digitized by Google

táno, sancti Fursáci frátribus excipiéndis exstrúxit.

℟. **Dilexísti justítiam.**

Lectio vi.

Demum opéribus, jejúniis et vigíliis exhaústa, cum Deo revelánte, mortem appropinquáre dicísset, præfectúra se abdicávit; et ne ullo ámplius refrigério fruerétur, ad consuéta pietátis exercítia multam córporis afflictatiónem áddidit. Aúdiens deínde a mónacho Ultáno, se postrídie moritúram, hílari vultu suavíssimas Deo grátias egit et a soróribus pétiit, ut solo cilício et panno vétere, quo cilícium tegébat, amícta, vili sepultúra donarétur. Ultimam vitæ noctem psalléndo et orándo transégit: sumptáque postrídie sanctíssima Eucharístia, spíritum Creatóri réddidit, anno salútis sexcentésimo quinquagésimo nono, ætátis suæ trigésimo tértio. Multis in vita et post mortem miráculis cláruit.

℟. **Afferéntur.**

In III. Nocturno Lectiones de Homil. in Evangel. **Símile est regnum cœlórum thesaúro.** de Comm. non Virg.

Die 19. Martii.

S. Joseph Sponsi B. M. V. Patroni primarii Diœcesis.

Duplex 1. classis.

Officium ut in Brev. hac die.

Die 20. Martii.

(Dies fixa ex 17. huj.)

S. Patritii Episc., Conf.

Duplex. **(m. t. v.)**

Officium ut in Breviar. die 17. Martii.

Commemoratio Feriæ.

Die 24. Martii.

(Dies fixa ex 18. huj.)

S. Gabrielis Archangeli.

Duplex majus.

Offic. ut in Append. Brev. pro aliqu. locis die 18. huj.

Die 25. Martii.

Annuntiationis B. M. V.

Duplex 1. classis.

Quibus annis Officium Annuntiationis Deiparæ occurrit in Dominica Passionis, reponi debet in die immediate sequente. Si vero hoc Festum occurrat post Sabbatum ante Dominicam Palmarum, pro choro et foro reponitur ad Feriam secundam post Domin. in Albis, et tunc quodcumque Festum ea Feria occurrens transfertur juxta rubricas.

Digitized by Google

Die 26. Martii.

S. Ludgeri Episcopi, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Ludgérum, Confessórem tuum atque Pontíficem, hodiérna die suscepísti atque remunerásti: concéde propítius; ut qui ejus gaudémus méritis, provocémur exémplis, et ejus intercessióne véniam, et vitam mereámur ætérnam. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ludgérus in Frísia nóbili génere natus, adhuc adoléscens sancto Gregório Ultrajecténsi Præsuli tráditus est, Dómino enutriéndus. Hoc magístro prima doctrínæ et vitæ sanctióris fundaménta jecit; quæ post Eboráci in Anglia sub Alcuíno ad eum perfectiónis ápicem perdúxit, ut mox ipse doctor exímius discípulos in virtúte scientiáque sólide erudíerit, et libros de gestis Sanctórum erudíte conscrípserit. Noctu Psalmódiæ, et oratióni, intérdiu sacrárum litterárum lectióni, et meditatióni assídue inténtus, aptum sese réddidit Apostólicis labóribus, lucrandísque Deo gentílibus instruméntum. Quare a sancto Alberíco Episcopo ad prædicándum Christi Evangélium in Frísiam missus, Ecclésiam Davéntriæ a sancto Lebuíno exstrúctam, et a Saxónibus infidélibus exústam restítuit. Suscépto Presbytérii gradu, ob persecutiónem Widekíndi e Frísia Romam perréxit; inde redux in monastério Cassinénsi sub Theotmáro Abbáte aliquámdiu sancte conversátus, sancti Benedícti régulam dídicit. Quinque pagos, et ínsulam unam ab idólis ad veri Dei cultum tradúxit. Insulam áliam Frísiæ, Daniséque confínem, crucem manu tenens, et preces ad Dóminum cum laúdibus fundens, dæmone sub calígine tenebrósa fugiénte liberávit, ac fide Christi ímbuit.

℟. Invéni David.

Digitized by Google

Lectio v.

Mira semper in eo elúcens prudéntia et temperántia, mansuetúdo, et vultus hiláritas ómnibus carum amabilémque réddidit. Tanta fuit abstinéntia, ut illum cibo vel potu satiátum, discipulórum nemo umquam víderit. Humilitáte tanta, ut oblátum Episcopátum ægre tandem admíserit, ásserens: Epíscopum oportére irreprehensíbilem esse. Rígidus in se usque ad finem vitæ, clam cilício carnem dómuit: benígnus in álios, réditus omnes, servátis sibi tantum necessáriis, in egénos distríbuit; ánseres silvéstres agris nóxios proscrípsit. Paúperes æque, ac dívites mensæ adhíbuit; nec minus documéntis spirituálibus, quam épulis carnálibus refécit. Vere Pater paúperum, contémptor sui, ómnibus ómnia factus, ut omnes salvos fáceret. Volénte Cárolo Rege, in pago Sudérgæ, in loco Mimigérneford dicto, monastérium construxit sub régula canónica Christo famulántium, quod póstmodum urbi nomen dedísse fertur. Ibídem Eclésiæ a se eréctæ primus Epíscopus præfuit. Werthínæ et Helmstádii Religiosórum cœnóbia cóndidit et fundávit: atque ita incredíbili zelo infidélibus Saxóniæ occidentális pópulis Evangélium annúntians, idololatríam exstírpans Eclésias érigens, et Presbýteros per loca síngula órdinans, Religiónem christiánam mirífice propagávit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Dénique ad Nordmánnos Christo subjugándos sese accíngens, in morbum incidit: eorúmdem irruptiónem, et novéllæ Ecclésiæ persecutiónem, pacémque deínde reditúram spíritu prophético prædíxit, eventúsque respóndit. Morbo duránte, nihil de sólito fervóre ac indefésso labóre, nihil de crebra verbi divíni prædicatióne, et quotidiána prope Sacrifícii incruénti oblatióne remísit. Ipsa ádeo Domínica, última vitæ suæ die, mane Coësfeldiæ, Missam canénte Presbýtero, a meridie Billerbécæ pro concióne dixit, atque hic última Missæ solémnia devóte celebrávit. Nocte subsequénte, ut præ-

Digitized by Google

díxerat, in discipulórum coróna, vir sanctus, méritis plenus, diléctam Deo ánimam píissime réddidit, anno salútis octingentésimo nono, séptimo Kaléndas Aprílis. Eádem noctis hora Gerfrído, nepóti et successóri ejus, ac frátribus ad ipsum viséndum properántibus in via conspéctum ingens lumen, ignis instar in sublíme elátum, certum óbitus indícium præbuísse compértum est. Corpus íntegro post óbitum mense, monastérii in Ecclésia sanctæ Maríæ inhumátum et suávi odóre fragrans, Werthínæ, ut vivus jússerat, cónditum est, ubi hodiédum requiéscit, illumínátis cæcis, curátis surdis, sanátis paralýticis, ejéctis dæmónibus, aliísque exhíbitis cœlitus beneficiis claríssimum.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Operis imperfecti.

Propter bonam conversatiónem suam Sacerdótes dicti sunt sal: quóniam bona conversátio Sacerdótum conditúra pópuli est. Propter verbum autem doctrínæ lux: quóniam verbum ignorántiæ lumen est. Prius autem vocávit illos sal, póstea autem lux: aut quia prióris loci est serváre, quos habes: secúndi autem vocáre, quos non habes; aut quia prius bene vívere est, secúndum autem bene docére. Nam per bonam conversatiónem ascénditur sine dúbio ad sciéntiam; per sciéntiam autem néscio, si ad bonam conversatiónem veniátur. Proptérea sciéntes quidem sine timóre Dei multos vidémus: timéntes autem Deum sine sciéntia, vidémus nullum. Aut quia propter Judæos prióres dicti sunt sal, non adducéntes eos ad sciéntiam Dei: sed condiéntes in ipsa sciéntia: Lux autem propter gentes in secúndo loco vocátas. Ideo et comparatiónem cóngruam addit et dicit: Non pot-

Digitized by Google

est cívitas abscóndi supra montem pósita.

℟. Amávit eum.

Lectio viii.

Quando enim ipsa volúerit esse veláta; mons ipse, qui portat eam, facit eam in ómnibus maniféstam. Sic et Apóstoli et Sacerdótes, qui fundáti sunt in Christo, monte excélso, non possunt esse abscónditi, Christus ipse maniféstat eos, qui bájulat eos. Quæ est hæc cívitas? Eccléśia Sanctórum, de qua dicit Prophéta: Gloriósa dicta sunt de te, cívitas Dei. Cives autem omnes fidéles ejus, de quibus ait Apóstolus: Vos estis cives Sanctórum, et doméstici Dei. Turres illíus sunt Prophétæ, de quibus dictum est: Fiat pax in virtúte tua, et abundántia in túrribus tuis. Sicut enim de túrribus jácula contra hostes jactántur, sic de prophéticis libris contra vanas gentílium fábulas, et contra insánas hæreticórum disputatiónes salutária proponúntur veritátis exémpla.

℟. In médio Ecclésiæ.

Lectio ix.

Portæ autem ejus sunt Apóstoli, de quibus scriptum est: Díligit Dóminus portas Sion; quia per illas totus pópulus intrat ad fidem. Muri autem illíus sunt Sacerdótes cæteríque Doctóres, de quibus dixit Prophéta ad hanc Jerúsalem spiritálem: et alienígenæ ædificábunt muros tuos: quóniam ex géntibus vocáti sunt Sacerdótes, et gubernatóres Eccléśiæ. Sicut enim muri ímpetum Gentílium et hæreticórum ipsi suscípiunt; qui tamquam ariétibus quibúsdam, sic assíduis persecutiónibus fériunt Clerum, id est murum Eccléśiæ: et sicut mortíferas sagíttas sic insána verba pervérsæ confessiónis eórum, de ímpia cordis pháretra procedéntia, Doctóres quasi lápides vivi suscípiunt et fídei virtúte confríngunt. Hæc ergo cívitas pósita est super montem, id est, Apóstoli et Prophétæ cæteríque Doctóres ædificáti in Christo. Mons enim Christus est, de quo ait Dániel: Et ecce lapis excísus est sine mánibus, et factus est mons magnus, et occupávit totam terram. Te Deum.

Digitized by Google

Feria VI.
post Domin. IV. Quadrag.
Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C.
Duplex majus.

Offic. ut in Append. Brev. pro aliquibus locis hac Feria. Commemoratio Feriæ.

Die 24. Aprilis.
S. Fidelis a Sigmaringa Martyris.
Duplex.

Offic. ut in Brev. hac die.

In Cathedrali tantum cum Commemoratione **S. Leontii** Mart. Simpl., cujus reliquiæ in Eccl. Cath. asservantur, in Vesp. et Laud. e Communi unius Martyris pro qualitate temporis et mutatis Antiphonis et Versibus.

Extra tempus Paschale:

Ad Vesp. Ant. **Qui odit ánimam suam.**

℣. **Justus ut palma.**

Ad Laud. Ant. **Iste sanctus pro lege Dei.**

℣. **Glória et honóre.**

Tempore Paschali:

Ad Vesp. Ant. **Fíliæ Jerúsalem veníte.**

℣. **Pretiósa in conspéctu.**

Ad Laud. Ant. **Lux perpétua lucébit.**

℣. **Sancti et justi.**

Oratio.

Præsta,quæsumus, omnípotens Deus: ut intercedénte beáto Leóntio Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Die 27. Aprilis.
Beati Petri Canisii Conf.
Duplex.

Offic. ut in Append. Brev. pro aliqu. locis hac die.

Feria VI.
post Dominicam in Albis.

Ea autem impedita transfertur ad aliam Feriam sextam sed intra tempus Paschale tantum, juxta Decret. S. R. C. 5. Maji 1736.

Ss. Lanceæ et Clavorum D. N. J. C.
Duplex 2. classis.

In I. Vesperis.

Ant. **Hasta Regem glóriæ.** cum reliqu. de Laud. Ps. **Dixit Dñs.** cum reliqu. de Dominica, et loco ultimi Ps. **Laudáte Dóminum, omnes gentes.**

Capitulum. Sap. 5.

Sumet Dóminus scutum inexpugnábile, æquitátem, ácuet autem duram iram in lánceam, et pugnábit cum illo orbis terrárum contra insensátos.

Digitized by Google

Hymnus.

Pange, lingua, gloriósæ
Lánceæ prædónium,
Quæ reclúsit pretiósæ
Cataráctæ flúvium,
Passo Christo doloróse
Pro salúte géntium.

Hasta gazis præoptáta
Mundi pandit prétium,
Cordis tactu præparáta
Fit sagítta fórtium,
Arma Clavi sunt beáta
Contra vires dæmonum.

Dulcis Hasta, Dei latus
Spoliásti sánguine,
Dulces Clavi, qui reátus
Expurgástis flúmine:
Ut sit mundus emundátus
Et sanátus vúlnere.

Hasta fulcit viatóres
Et timéntes ánimat,
Et osténso bellatóres
Cordis succo róborat;
Clavus firmat, et dat rores
Pusillósque récreat.

Jesu, victor inferórum,
Qui triúmphas Láncea
Et virtúte qui Clavórum
Restaurásti ómnia:
Fac ut horum nos armórum
Múniant præsídia. Amen.

℣. Accípiet armatúram zelus illíus. Allelúja. ℟. Et armábit creatúram ad ultiónem inimicórum. Allelúja.

Ad Magnif. Ant. Gaude, pia plebs justórum, omne genus Germanórum, tantis de munéribus: nam clenódia salútis tibi dedit rex virtútis suis de vulnéribus: Clavos, Lánceam et Crucem, ut sequáris Christum ducem. Allelúja.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui pro salúte mundi passus es de Corde tuo aquam et sánguinem per Lánceam mílitis emanáre: concéde propítius; ut sacratíssimi Córporis tui perfóssio peccatórum nostrórum sit plena remíssio. Qui vivis.

Ad Matutinum.

Invitat. Cœléstis Regis Lánceam veníte adorémus. * Et pro Clavis ejus Christo jubilémus: Allelúja.

Ps. Veníte exsultémus.

Hymnus.

Pascháli júbilo sonent prædónia
Armórum Dómini, per quæ victória
Venit Christícolis; sint in memória
Crux, et Clavi, et Láncea.

Crux apud ínferos spóliat tártara,
Láncea súperis tríbuit prémia,

Digitized by Google

Clavi consóciant cœlos et ínfima,
Fletum mutant lætítia.
Clavus dum fígitur in Dei mánibus,
Et dum demérgitur in sacris pédibus
Hasta dum fódicat latus, homínibus
Manat grátiæ flúvius.
Láncea sæviens in Dei péctore,
Et inde próferens aquam cum sánguine,
Mundum lætíficat ímpetus flúmine:
Omnes ad aquas cúrrite.
Te, summa Déitas, cœlum magníficat,
Ordo Seráphicus laúdibus ínsonat,
His noster páriter cœtus se mísceat,
Et in sæcula te canat. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Exaltátur Crucis lignum, dum Christus occúbuit lanceátus, a malígno hoste nos erípuit, allelúja.

Ps. Beátus vir. Quare fremuérunt. Dómine, quid. ut in primo Nocturno de Communi unius Martyris.

℣. Tuam Lánceam adorámus, Dómine, allelúja.
℟. Tuam gloriósam passiónem recólimus, allelúja.

De libro secúndo Paralipómenon.

Lectio i. Cap. 9.

Fecit ígitur rex Sálomon ducéntas hastas aúreas de summa sexcentórum aureórum, qui in síngulis hastis expendebántur, trecénta quoque scuta aúrea trecentórum aureórum, quibus tegebántur síngula scuta, posuítque ea rex in armentário quod erat cónsitum némore.

℟. Vidéte gloriósa loca Clavórum et latus meum Láncea perforátum pro salúte mundi: * Palpáte et vidéte, quia ego ipse sum, allelúja, allelúja. ℣. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. Palpáte.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio ii. Cap. 5.

Et accípiet armatúram zelus illíus, et armábit creatúram inimicórum. Induet pro thoráce justítiam, et accípiet pro gálea judícium certum. Sumet scutum inexpugnábile, æquitátem. Acuet autem duram iram in lánceam, et pugnábit cum illo orbis terrárum contra insensátos.

Digitized by Google

℟. Latus ejus apéruit, allelúja; patefécit óstium vitæ: * Allelúja, allelúja. ℣. Ingrediámur illud. Allelúja, allelúja.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio iii. Cap. 6.

Indúite vos armatúram Dei, ut possítis stare advérsus insídias diáboli: quóniam non est nobis colluctátio advérsus carnem et sánguinem, sed advérsus príncipes et potestátes, advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spirituália nequítiæ in cœléstibus. Proptérea accípite armatúram Dei, ut possítis resístere in die malo, et in ómnibus perfécte stare: State ergo succíncti lumbos vestros in veritáte, et indúti lorícam justítiæ, et calceáti pedes in præparatióne Evangélii pacis, in ómnibus suméntes scutum fídei, in quo possítis ómnia tela nequíssimi ígnea extínguere: et gáleam salútis assúmite, et gládium spíritus, quod est verbum Dei.

℟. Inter clavos Christus in Cruce soporátus est. * Allelúja, allelúja. ℣. Et in sancta resurrectióne mundus in ejus laúdibus vigilávit. Allelúja. Glória Patri. Allelúja.

In II. Nocturno.

Ant. Tuam Lánceam adorámus, Dómine, et tuam gloriósam passiónem recólimus, allelúja.

Ps. Cum invocárem. Verba mea. Dómine, Dóminus noster. ut in II. Noct. de Comm. unius Martyris.

℣. Vere languóres nostros ipse tulit, allelúja.

℟. Et dolóres nostros ipse portávit, allelúja.

Sermo Innocéntii Papæ VI. In Decret. de Festo Lanceæ et Clavor. Dom.

Lectio iv.

In Redemptóris nostri Dómini Jesu Christi sacratíssima passióne sic nos gloriári opórtet, ut ipsíus passiónis cuncta mystéria dinumeránte, et mérita, síngulis étiam ejus salutáribus instruménti gloriémur. Inter quæ illud celébriter memorándum est, quod ipse Salvátor, emísso in cruce jam spíritu, sustínuit perforári láncea latus suum, ut inde sánguinis et aquæ profluéntibus undis, formarétur única, et immaculáta, ac virgo sancta ma-

Digitized by Google

ter Ecclésia, sponsa sua. O beatíssima ipsíus sacri láteris apertúra, unde nobis tot et tanta divínæ pietátis dona fluxérunt! O felix láncea, quæ tot bona nobis efficere, et ad tanti triúmphi glóriam méruit superáddi!

℟. Surge Virgo Ecclésia, Sponso redde múnia; cui Clavi grávia ímprimunt vestígia, per quæ ruit infernális Sísarra, * Nam clavum Jahel málleo fixit in ejus témpora, allelúja, allelúja. ℣. Dulces Clavi, púngite corda nostra. Nam clavum.

Lectio v.

Hæc latus ipsum aperiéndo, sacratíssimas jánuas nobis regni cœléstis apéruit. Hæc vulnerándo jam mórtuum, vúlnera nostra sanávit, vitámque nobis réddidit, et salútem. Hæc innóxium transfigéndo, illíus sánguine culpas nostras abstérsit: et demum ejúsdem sacratíssimis undis irrigáta, cæcitátis nostræ ténebras sústulit, et nos ipsíus divínæ pietátis flúvius mundávit. Illi étiam dulces clavi, (qui ipse Salvátor eídem cruci fuit affixus, quique non solum immaculáto respérgi sánguine, et molem ferre tanti pónderis meruérunt, sed et nos étiam per ipsórum salutíferas plagas dulcédinem tantam ipsíus divínæ caritátis accépimus, ut manus nostræ a peccáti solútæ néxibus, pedésque nostri a mortis láqueis fúerint liberáti) sunt devotíssime recoléndi.

℟. Hasta nitet margarítis nimis coruscántibus * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Mucro gemmis infinítis sánguine vernántibus. Allelúja.

Lectio vi.

Quid enim vúlnere, et plagis hujúsmodi sánctius? Quid eis salúbrius, ex quibus salus nostra procéssit, et in quibus assídue se possunt curáre ánimæ devotórum? Licet ígitur láncea, et clavi prædícti, aliáque ipsíus passiónis salutária instrumenta sint a cunctis fidélibus Christi ubílibet veneránda, et de ipsa étiam passióne in eádem Ecclésia solémnia annis síngulis Offícia celebréntur et fiant; dignum tamen, et convéniens reputámus, si de ipsíus passiónis speciálibus instruméntis, et præsértim in párti-

Digitized by Google

bus, in quibus instruménta ipsa dicúntur habéri, solémne ac speciále festum celebrétur et fiat, nosque illos fidéles Christi, qui áliqua ex instruméntis ipsíus habére se gaudent, in eórum devotióne divínis Offíciis, atque munéribus speciáliter foveámus.

℟. Jesus, nostra spes suávis ab ubéribus * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Pro nobis fossus Clavis in palmis atque pédibus. Allelúja. Glória Patri. Allelúja.

In III. Nocturno.

Ant. Tu, Christe, nostrum gaúdium, de lanceáto látere da oris mellicídium ardénte corde súgere, allelúja.

Ps. Cantáte. Dóminus regnávit. Cantáte . . . quia. ut in III. Nocturno de Comm. Virg.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi, allelúja. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 120 in Joannem.

Unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sánguis et aqua. Vigiánti verbo Evangelísta usus est, ut non díceret: Latus ejus percússit, aut vulnerávit, aut quid áliud; sed, apéruit; ut illic quodámmodo vitæ óstium panderétur, unde sacraménta Ecclésiæ manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intrátur. Ille sanguis, qui fusus est, in remissiónem fusus est peccatórum. Aqua illa salutáre témperat póculum; hæc et lavácrum præstat, et potum. Hoc prænuntiábat, quod Noë in látere arcæ óstium fácere jussus est, quo intrárent animália, quæ non erant dilúvio peritúra, quibus figurabátur Ecclésia.

℟. Vibrans miles Lánceam acutíssimam, apéruit templum glóriæ Dei, * In quo hábitat plenitúdo divinitátis, allelúja, allelúja. ℣. Ibi abscóndita est fortitúdo ejus: ante fáciem ejus ibit mors. In quo.

Digitized by Google

Bened. Divínum auxílium.

Lectio viii.

Propter hoc prima múlier facta est, de látere viri dormiéntis, et appellata est vita, matérque vivórum. Magnum quippe significávit bonum ante magnum prævaricatiónis malum. Hic seçúndus Adam, inclináto cápite, in cruce dormívit; ut inde formarétur ei conjux, quæ de látere dormiéntis efflúxit. O mors, unde mórtui revivíscunt! Quid isto sánguine múndius? Quid vúlnere isto salúbrius? Facta sunt enim hæc, inquit, ut Scriptúra implerétur: Os non comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra dicit: Vidébunt in quem transfixérunt.

℟. Tuam Lánceam adorámus, Dómine, allelúja: tuam gloriósam recólimus passiónem, * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Hasta Regem glóriæ cruentávit Christum. Allelúja. Glória Patri. Allelúja.

Lectio ix.

Duo testimónia de Scriptúris síngulis réddidit, quasi facta fuíssent, narrávit. Nam quia díxerat: Ad Jesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura; ad hoc pértinet testimónium: Os non comminuétis ex eo: quod præcéptum est eis, qui celebráre Pascha jussi sunt, ovis immolatióne, in vétere lege, quæ Domínicæ passiónis umbra præcésserat. Unde Pascha nostrum immolátus est Christus, de quo Isaías prophéta díxerat: Sicut ovis ad occisiónem ductus est. Item, quia subjúnxerat, dicens: Sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit; ad hoc pértinet álterum testimónium: Vidébunt in quem transfixérunt. Ubi promíssus est Christus, in ea qua crucifíxus est, carne ventúrus. Te Deum.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Hasta Regem glóriæ Christum cruentávit, dum crucis in árbore Dóminus regnávit, allelúja.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliquis de Dominica.

2. Hanc treméndam Lánceam omnes adorémus, et in ejus laúdibus semper jubilémus, allelúja.

Digitized by Google

3. Unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua, allelúja.

4. Fui mórtuus, et ecce sum vivens in sæcula sæculórum, allelúja.

5. Sempitérna gaúdia Christus tunc donávit, cum Clavis et Láncea mortem superávit, allelúja.

Capitulum. Sap. 5.

Sumet Dóminus scutum inexpugnábile, æquitátem, ácuet autem duram iram in lánceam, et pugnábit cum illo orbis terrárum contra insensátos.

Hymnus.

Verbum supérnum pródiens,
Salváre quod perierat,
Hasta Clavísque móriens
Complévit ad quod vénerat.

O gloriósa Láncea!
Timor tremórque dæmonum!
Regna pandis sidérea
Per sanctæ necis méritum.

De Clavórum stigmátibus
Emánat mundi prétium,
E cunctis aromátibus
Spirans odórem cœlicum.

In corde Christi mérgitur
Mucro leóne sævior:
De forti fons exóritur
Cibúsque melle dúlcior.

In Natum Pater phíalam
Effúdit iracúndiæ,
Ut nobis cœnam máximam
Gratis suæ det glóriæ.

O Christe nostrum gaúdium,
De vulneráto látere
Da lac, et vinum défluum
Ardénte corde súgere.

Precámur, Auctor ómnium,
Tu nostra sis reféctio;
Tuórum perque méritum
Armórum sis protéctio.
Amen.

℣. Per sanctam Lánceam de inimícis nostris, allelúja. ℟. Líbera nos Deus noster, allelúja.

Ad Bened. Ant. O felix et omni laude digna Láncea Salvatóris! quæ pertránsiens latus ejus, chirógraphum peccáti affixit patíbulo crucis, allelúja.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui pro salúte mundi passus es de Corde tuo aquam et sánguinem per Lánceam mílitis emanáre: concéde propítius; ut sacratíssimi Córporis tui perfóssio peccatórum nostró-

Digitized by Google

rum sit plena remíssio. Qui vivis et regnas.

Ad Primam.

Ant. Hasta Regem glóriæ.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúja, allelúja. Christe. ℣. Qui vulnerátus es pro nobis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Christe.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos, allelúja. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum, allelúja.

Ad Tertiam.

Ant. Hanc treméndam Lánceam.

Capit. Sumet Dóminus. ut supra in Laudibus.

℟. br. Apprehénde arma et scutum, * Allelúja, allelúja. Apprehénde. ℣. Et exsúrge in adjutórium mihi. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Apprehénde.

℣. Fodérunt manus meas et pedes meos, allelúja. ℟. Dinumeravérunt ómnia ossa mea, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Unus míllitum.

Capitulum. Apoc. 1.

Grátia vobis, et pax ab eo, qui est, et qui erat, et qui ventúrus est; et a Jesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ: qui diléxit nos, et lavit nos a peccátis nostris in sánguine suo.

℟. br. Fodérunt manus meas, et pedes meos, * Allelúja, allelúja. Fodérunt. ℣. Dinumeravérunt ómnia ossa mea. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Fodérunt.

℣. Quem tu percussísti, persecúti sunt, allelúja. ℟. Et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Sempitérna gaúdia.

Capitulum. Apoc. 1.

Ego sum primus et novíssimus; et vivus, et fui mórtuus, et ecce sum vivens in sæcula sæculórum.

℟. br. Quem tu percussísti, persecúti sunt. * Allelúja, allelúja. Quem tu. ℣. Et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Quem tu.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras, allelúja. ℟. Attrítus est propter scélera nostra, allelúja.

Digitized by Google

In II. Vesperis.

Omnia ut in I., et loco ult. Ps. **Crédidi, propter quod locútus sum.**

Ad Magnif. Ant. **Collaudémus Christi cleméntiam, qui per gloriósos Clavos et Lánceam dat Ecclésiæ de inimícis victóriam, et in cœlo vitam et corónam perpétuam, allel.**

Die 13. Maji.

S. Servatii Episc., Conf.

Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui dedísti pópulo tuo sanctum Servátium prædicatórem: concéde, quæsumus, ut tanti Pontíficis intercessióne ab ómnibus ubíque liberémur advérsis, et tranquílla prosperitáte in tua laude lætémur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ex S. Athanas. Sulpicio Sever., S. Gregor. Turon. et Actis apud Bolland.

Sanctus Servátius, Ecclésiæ Tungrénsis sub annum trecentésimum trigésimum octávum Episcopus, toto Christiáno orbe Ariána hæresi agitáto, sanctitáte, doctrína et fídei puritáte mire elúxit. Intérfuit universáli Concílio Sardicénsi, ubi fides Nicénæ Sýnodi confirmáta est. Contra Ariánæ impietátis assertóres, impiúmque Imperatórem Constántium iis favéntem constantíssimus perseverávit.

℟. **Invéni David.**

Lectio v.

Servátius a Magnéntio, qui enecáto Constánte Augústo, Impérium arripúerat, míttitur cum sancto Maximíno Trevirénsi Episcopo ad Constántium legátus. Alexandríam Ægýpti urbem appúlsi, ambo a sancto Athanásio, ejúsdem urbis Episcopo, tamquam Præsules de Ecclésia Cathólica óptime mériti, honorífice excépti fuére, uti ípsemet testátur Athanásius in sua ad Constántium apología. Intérfuit Servátius Concílio Ariminénsi, in quo cum Fæbádio Episcopo Agennénsi pro fide Cathólica fórtiter stetit. Arianórum fraude ac dolo decépti, doctrínam

Digitized by Google

spécie Cathólicam, re vera Ariánam, proféssi quidem fuérunt: ast fraude dolóque detéctis, Arianismum ácrius profligárunt, fidémque Cathólicam fórtius propugnárunt.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Bárbaris Gálliam invadéntibus, Servátius civitáti suæ métuens, lácrimis corporísque afflictatiónibus misericórdiam Dómini obsecrábat, ut pópulum suum a perfidórum nequítia tuerétur. Eámdem ob causam ad Apostolórum límina intercéssor progréditur, ubi respónso cœlésti dídicit, cladem ob pópuli delícta consummándam, se tamen illam non visúrum. Revérsus, suis ad pœniténtiam incitátis paulo post Trajécti ad Mosam e vita sancte cessit, anno trecentésimo octogésimo quarto. Fuit, ut sanctus Gregórius Turonénsis Epíscopus testátur, Servátius vir exímiæ sanctitátis, vigíliis et jejúniis assídue vacans; idem ásserit, corpus sancti Servátii magnis suo témpore virtútibus pollére, quæ cum miráculis ad ejus túmulum, alibíque frequéntibus, viri sanctitátem cómprobant. Sacrum ejus corpus elevátum et splendídius repósitum est a sancto Hubérto post magnam cladem Saracénis a Cárolo Martéllo ipso die festo sancti Servátii inflíctam. ℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Lectiones de Homilia in Evang. Vigiláte. de Communi 2. loco.

Die 16. Maji.

S. Joannis Nepomuceni

Martyris.

Duplex majus.

Officium ut in Appendice Brev. pro aliqu. locis 2. loco.

Die 21. Maji.

(Dies fixa ex 16. Maji.)

S. Ubaldi Episc., Conf.

Semiduplex. **(m. t. v.)**

Officium ut in Breviario die 16. hujus.

Die 28. Maji.

S. Germani Episc., Conf.

Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequentia.

Oratio.

Deus, sanctórum tuórum splendor mirábilis, qui hunc diem beáti Germáni

Digitized by Google

Pontíficis depositióne consecrásti: da Ecclésiæ tuæ in ejus natalítio exsultánti; ut apud misericórdiam tuam exémplis ejus protegátur et méritis. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Germánus, apud Æduos honéstis paréntibus natus, a beáto Scopilióne propínquo suo educátus est, cum quo ad matutínas preces ecclésiam, mille passus pene distántem, quacúmque áëris intempérie adíbat. Présbyter a sancto Agrippíno ordinátus, ex mónacho per Nectárium, Agrippíni successórem, factus est abbas monastérii sancti Symphoriáni Augustodunénsis. Eusébio Parisiórum epíscopo mórtuo sufféctus, nihil remísit de vitæ austeritáte quam in monastério égerat. Hora noctis tértia ecclésiam ingréssus, non recedébat ante dilúculum, cæteris de clero per tres vigílias sibi vicíssim ad psalléndum succedéntibus. Ita Deo erat inténtus, ut de illo semper áliquid conférret in privátis collóquiis, lectiónes sacras ad mensam adhibéret, et cum iter ágeret, divínum officium nudo cápite, étiam inter equitándum persólveret. Clerum, pópulum et infántes ipsos, Fortunáto teste, divínas laudes psállere pie instítuit. Mira ejus in paúperes, máxime vero in servos captivósque rediméndos, beneficéntia fuit; quod ei Childebértum regem ita conciliávit, ut ex régio ærário ad pias largitiónes ingéntem ei pecúniam subministráret.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Cum autem Childebértus in gravem morbum apud Cellas, in pago Melodunénsi incidísset, réddita sibi a Germáno per impositiónem mánuum sanitáte, villam ipsam donávit matri Ecclésiæ Parisiénsi, quæ jam tunc in honórem sanctæ Maríæ dedicáta erat. Accersítus a Clotário, qui, quod eum contempsísset, a Deo percússus fúerat, illum, admótis vestiméntis suis, sanávit. Charibértum reprehéndit, qui uxóris sorórem dúxerat, eíque sacris interdíxit. Si-

Digitized by Google

gebértum, imploráta étiam per lítteras Brunichíldis uxóris ópera, deterrére conátus est a cæde Chilperíci fratris, suísque mónitis reluctántem brevi moritúrum prædíxit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Proféctus ad sýnodum Bituricénsem, in qua Felix est ordinátus, Judæum quemdam lucrátus est, ejúsque cónjugem a dæmone obséssam liberávit, quæ mox una cum multis áliis Judæis christiánam fidem proféssa est. Augustodúni, in ordinatióne Syágrii, Florentíno, qui póstea Matisconénsis epíscopus fuit, óculi usum restítuit. Parísiis cum ad basílicam sanctórum Gervásii et Protásii orándi causa accéderet, solo crucis signo occlúsas fores apéruit. Sedit in concílio Parisiénsi tértio et quarto, et in Turonénsi secúndo. Aliquot ante tránsitum suum diébus, ad próprium léctulum per notárium inscríbi vóluit verba: Quinto Kaléndas Júnias. Qua die cum obiísset, tunc apértus est verbórum sensus, qui eátenus latúerat. Corpus ejus sepúltum est ad sanctum Vincéntium, in oratório sancti Symphoriáni, et sub Pippíno in majórem hujus monastérii basílicam translátum. ℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia Homo péregre proficíscens. de Communi.

Die 29. Maji.

(Dies fixa ex heri.)

S. Augustini Cantuarien.

Episc., Conf.

Duplex. **(m. t. v.)**

Officium ut in Breviario die 28. Maji.

Die 30. Maji.

(Dies fixa ex 25. Maji.)

S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis.

Semiduplex.

Officium ut in Breviario die 29. Maji cum Commemor. **S. Felicis** Papæ, Mart. ut in Brev. hac die.

Dominica III. post Pascha.

Patrocinii S. Joseph

Sponsi B. Mariæ V., Conf.

Duplex 2. classis.

Officium ut in Breviario hac Dominica.

Commemor. Dominicæ.

Digitized by Google

Die 2. Junii.

S. Erasmi Episc., Mart.

Semiduplex.

Omnia dicuntur de Cōmuni unius Mart., præter sequentia.

Oratio.

nfirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Erásmi Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum nostrum.

Et fit

Commemoratio

Ss. Marcellini et **Petri**

Martyrum.

De Communi plurim. Martyrum præter sequentia.

Ad Magnif. Ant. **Fíliæ Jerúsalem.** ℣. **Pretiósa.** ex Laud.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Marcellíni et Petri solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

rásmus episcopus, imperatóribus Diocletiáno et Maximiáno, in Campánia plumbátis et fústibus cæsus, resína quoque, súlphure, plumbo liquefácto, et fervénti pice, cera, oleóque perfúsus, inde tamen ínteger et inviolátus evásit. Quo miráculo multi se ad Christi fidem convertérunt. Verum is íterum detrúsus in cárcerem, constrictus férreis gravissimísque vínculis, inde ab Angelo mirabíliter eréptus est. Deínde Fórmiis a Maximiáno váriis afféctus supplíciis, tunicáque ærea candénti indútus, illa étiam torménta divína virtúte superávit. Dénique plúrimis et in fide confirmátis, et ad fidem convérsis, insígnem martýrii palmam adéptus est.

℟. **Honéstum fecit.**

Lectio v.

Triumphális beatórum Mártyrum Marcellíni et Petri dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit: cujus glorificatióni sicut congaúdet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda

Digitized by Google

vestígia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcípue consideránda sunt: induráta vidélicet tortóris sævítia, et Mártyris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur: patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem: Noli æmulári in malignántibus: quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent. Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem: Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes.

℟. In servis.

Lectio vi.

Coronáta ítaque est beáti Mártyris patiéntia: mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi athléta, non exhórruit cárcerem. Ad imitatiónem cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiónes, flagélla non tímuit: et quot ante mortem pro Christo pértulit supplícia, tot ei de se óbtulit sacrifícia. Quod enim propinánte Apóstolo bíberat, alte retinébat: Quia non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Et quia momentáneum hoc et leve nostræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cœlis. Hujus promissiónis amóre a terrénis suspénsus, et prægustáta supérnæ suavitátis dulcédine ineffabíliter affléctus, dicébat cum Psalmísta: Quid mihi est in cœlo, et a te quid vólui super terram? Defécit caro mea et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

℟. Filiæ Jerúsalem.

In III. Noct. Lect. Homilia in Evang. Ego sum vitis vera. de eodem Communi 1. loco.

Lectio ix. de Ss. Petro et Marcellino Martyribus ut in Breviario hac die Lectio ii. Petrus Exorcísta.

Ad Laudes Comem. Ss. Petri et Marcellini Mm. Ant. Lux perpétua. ℣. Sancti et justi.

Digitized by Google

Appendix.

Die 11. Februarii.

S. Adolphi Episc., Conf.

Duplex majus. **(m. t. v.)**

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequentia.

Oratio.

Exaúdi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti Adólphi Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum nostrum.

Comm. S. Scholasticæ Virg. Veni sponsa. ℣. Diffúsa est grátia. Postea Commem. Feriæ occurr.

In I. Nocturno Lectiones Fidélis sermo.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Adólphus patris nobilíssimi, Simónis I. Cómitis Tecklenburgénsis fílius, a prima ætáte pietáti déditus clericáli milítiæ adscríbi vóluit. Cum adoléscens ad celebérrimum Monastérium, campum B. M. V. véterem, situm in Diœcési Coloniénsi in confíniis Clíviæ et Géldriæ, Ordinis Cisterciénsium venísset, et post Missam in oratióne perseveráret, vidit mónachos, tam senes quam júvenes ad ómnia accedéntes altária, ad disciplínas suscipiéndas nudántes dorsa, confitentésque humíliter peccáta sua. Quod exémplum pœniténtiæ et Dei servítii tantópere ánimum adolescéntis corrípuit et attráxit, ut ex Monastério abíre non posset, sed sæculi vanitátes voluptatésque contémnens se Deo vovens sacrum hábitum religiónis Cisterciénsium suscíperet. Totum pietáti et diviná-

Digitized by Google

bilíssimam géneris, sed propter vitæ morúmque sanctitátem ad regéndam Ecclésiam Osnabrugénsem anno millésimo ducentésimo décimo sexto, defúncto illíus Sedis Epíscopo, Antístes in órdine duodetrigésimus consecrátus est.

℟. Invéni David.

Lectio v.

In qua episcopáli dignitáte divínis et sæculáribus áctibus vir religiosíssimus Ecclésiam suam vitæ sanctitáte, doctrína et munificéntia plúrimum ornávit. Festum sanctæ Catharínæ per Diœcésim in foro celebrándum instítuit; in omnes Ecclésias et minístros Ecclésiæ munificus, in paúperes præsértim míseros leprósos liberalíssimus, neque ullum efferébat se tam péstilens morbi genus, quod illum retráhere ab infirmórum visitatióne posset, imo in adjuvándis leprósis mirácula Dei non déerant. Cum Ecclésiæ suæ annos octo óptime præfuísset, die secúndo Februárii anni millésimi ducentésimi vigésimi quarti sancte in Dómino quiévit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Sanctus Adólphus sepúltus in Ecclésia Cathedráli ab antíquis tempóribus tanta semper a Christi fidélibus in veneratióne habebátur, ut nullus umquam ejus sepúlchrum sicut aliórum defunctórum transíret aut pédibus calcáret, quin eódem étiam die magnam sui confusiónem et ignomíniam ab áliis reportáverit. Quare Francíscus Guiliélmus, Epíscopus Osnabrugénsis et S. R. E. Cardinális, summa reveréntia pietáte erga Prædecessórem motus, quarto Nonas Decémbres anno Christi millésimo sexcentésimo quinquagésimo ipsíus sepúlchrum, præsénte suo Capítulo et multis Christi fidélibus aperíri et sacra ipsíus ossa invénta elevári et in sacrárium cum débito honóre repóni fecit, ubi hódie pio stúdio asserváta ab omni clero et pópulo summa cum reveréntia colúntur.

℟. Iste est qui.

In III. Noct. Hom. in Evang. Vigiláte. de Communi 2. loco. Lect. ix. de Hom. Fer. occurr.

In II. Vesp. Comem. S. Ansgarii Ep., Conf. et Fer. occurr.

Digitized by Google

Die 20. Aprilis.

S. Wihonis Proto-Episcopi Osnabrugensis, Conf.

Duplex majus.

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Wihónem minístrum tribuísti: præsta quæsumus; ut, quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones: Fidélis sermo. de Communi.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Wiho primus Ecclésiæ Osnabrugénsis Episcopus, natióne Frísius, atque ut rerum Frisicárum scriptóres pérhibent, Leowárdiæ anno fere quadragésimo sæculi octávi natus est. Ex sanctórum Willibrórdi ac Bonifácii præclára institutióne jam Frísii prióres vicínis sibi Saxónibus fidem Jesu Christi suscéperant. Wiho a prima ætáte in clerum cooptátus virtútum simul ac litterárum fundaménta dídicit in seminário Ultrajecténsi, quod eo témpore non solum doctrína, sed étiam sanctitáte præ céteris florébat. Inde ad Evangélii prædicándi munus evocátus et jam sacerdótii órdine initiátus multos súbiit labóres in excoléndis Frísiis, eóque in ópere instantíssime persevérans meritórum suórum fama úndique percrescébat.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Devícta eódem témpore in Saxónia superstitióne gentíli sanctus Cárolus Magnus primam ibi Ecclésiam Episcopálem Osnabrúgi fundávit. Cui gubernándæ cum antístitem consummátæ sanctitátis et ad magnos multósque labóres in evangelizándis Saxónibus suscipiéndos æquáli virtúte ac doctrína præditum quæreret, ex ómnium præstántium virórum número ante céteros eléctus est sanctus Wiho secúndum Hadriáni Papæ præcéptum, die tértio mensis Aprílis anni septingentésimi octogésimi quinti in curte régia Eresbúrgo epí-

Digitized by Google

scopus designátus, in sýnodo Paderbornénsi consecrátus atque die vigésima mensis Júnii ejúsdem anni Osnabrúgi inthronizátus est.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

In quo múnere vitæ sanctitáte ac zelo indefésso animárum religiónem christiánam inter Sáxones, quorum ipse Pastor fúerat constitútus, mirífice propagávit. Nullus illi labor nimis árduus, nullum iter nimis moléstum, docéndo, prædicándo, catechizándo, benefaciéndo percurrébat vicos omnes et loca díssita, tantúmque perseveránti labóre ac sollicitúdine instánti profécit, ut brevi témpore diœcésis tota ab inánium deórum cultu liberáta Jesu Christi fide imbúta sit. Ecclésia Cathedráli exstrúcta, multis per Diœcésim ecclésiis eréctis, ubíque sacerdótes et paróchi instituebántur. Tandem multas tribulatiónes perpéssus ac labóribus apostólicis fatigátus vir sanctus, méritis plenus, cum Ecclésiæ suæ trigínta fere annis præfuísset sub inítio sæculi noni diléctam Deo ánimam réddidit.

℟. Iste est, qui.

In III. Nocturno Lectiones de Homilia in Evang. Vigiláte. de Communi.

Die 11. Maji.

(Dies fixa ex 30. Aprilis.)

S. Suitberti Proto-Episcopi Verdensis, Conf.

Semiduplex. (m. t. v.)

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequentia.

Oratio.

Exaúdi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti Suitbérti Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Suitbértus in Anglia natus a púero e cœnóbii scholis sacrárum litterárum morúmque sanctórum disciplínam hausit. Aliénus a voluptátum illécebris et perfectiónis vitæ desidério móna-

Digitized by Google

chus effectus sacrísque initiátus ádeo virtútibus enítuit, ut céteris mónachis prælucéret. Erat enim caritáte férvidus, in labóre strénuus, in oratióne devótus, in meditatióne profúndus, corde mundus, sibi rígidus, defectibus aliórum compátiens, humilitáte præcípuus, in paupertáte lætus et in vera nítidus castitáte.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Qui cum audísset, Sáxones Cároli Magni armis dómitos jam esse parátos ad suscipiéndam fidem Jesu Christi, messémque inter eos esse multam, operários autem paucos, amóre Jesu Christi pércitus et misericórdia super animárum salútem fratrum Sáxonum motus, tránsito mari, cum sóciis virísque sanctis ad eos pervénit ad prædicándum Evangélium redemptiónis. Quo vero majóre auctoritáte injúnctum sibi a Deo munus expléret, Episcopáli órdine insignítus, annuénte Cárolo Imperatóre ab Hadriáno Papa primus Ecclésiæ Verdénsi ad Aléram flúvium nuper fundátæ Episcopus præficitur.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Vir autem sanctus zelo Dei fervens munus divínum Episcopále sollérter obívit, serénsque verbum Dei in agro animárum immortálium, multósque convértit ad Jesum Christum, numerúsque credéntium de die in diem augebátur, quibus ipse bonis exémplis, verbo et conversatióne cœléstis regni iter præmonstráret. Multis Deus miráculis servum suum fidélem adhuc vivéntem, plúribus post mortem ornávit. Tandem plenus diérum migrávit ad Dóminum, relínquens sócium suum Tancónem in Sede Episcopáli successórem. Quorum córpora cum sex áliis sanctis illíus Ecclésiæ Episcopis, año Christi millésimo sexcentésimo trigésimo, sexto Idus Mártii, Franciscus Guiliélmus Verdénsis et Osnabrugénsis Episcopus, S. R. Eccl. Cardinális, cum templum illud Cathedrále in meliórem formam redígere paráret, invénta, decénter

Digitized by Google

retro altáre majus pro custódia repósuit.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Vigiláte. de Comuni.

Die 1. Junii.

Translationis Reliquiarum Ss. Reginæ, Julianæ, Cordulæ, Corduæ et Soc. Martyrum.

Duplex.

Omnia de Communi Mart. temp. Pasch., præter sequ.

Oratio.

Concéde, quæsumus omnípotens Deus, ut ad meliórem vitam sanctórum Patronórum nostrórum exémpla nos próvocent, quátenus, quorum Translatiónem solémniter celebrámus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Devótio summa semper vigébat per omnes Europæ terras erga sanctam Ursulam Vírginem et Mártyrem ejúsque numerosíssimam sodalitátem jam a diébus martýrii, imprímis autem Colóniæ (ubi pro fide et virginitáte passiónem subiérunt) et in Episcopátibus vicínis. Inter hos étiam enítuit pietas et Episcopórum et pópuli Ecclésiæ Osnabrugénsis. Boldevínus enim Episcopus trigésimus tértius cóndidit extra muros civitátis ecclésiam ac Hospitále in honórem úndecim míllium Vírginum, ubi sacerdótes emériti Deo serviéntes resíduos vitæ dies in opéribus pietátis ac devotiónis complérent. Quam fundatiónem cultúmque divínum ac sanctárum Vírginum veneratiónem Engelbértus tértius anno Christi millésimo trecentésimo décimo auxit et ampliávit. Porro Godefrídus Episcopus trigésimus octávus pio in sanctas vírgines zelo a Rixéta, soróre sua Cómite de Arensperg, quæ Abbatíssa Cœnóbii seu Collégii sanctæ Ursulæ in Coloniénsi civitáte éxstitit, áliquot relíquias de ea sodalitáte instánter pétiit, nec non consentiénte Walrámo Coloniénsi tunc Archiepíscopo dono obtínuit.

℟. Lux perpétua.

Digitized by Google

Lectio v.

Imprímis quidem córpora íntegra sancti Pirmérii Epíscopi Cremonénsis et Mártyris: sanctárum Reginæ, Córdulæ, Juliánæ et trium innominatárum Vírginum ac Mártyrum: cápita item sanctárum Córduæ, Ludmíldis, Panthéræ Vírginum et Mártyrum: prætérea magnas partes de córpore ipsíus sanctæ Ursulæ Vírginis et Mártyris, sancti Æthérii sponsi ejúsdem, sancti Eleuthérii fratris, sancti Valérii ducis Británniæ, Willibrórdi ducis, Polémii, Mauri, Christiáni, Cleméntis Abbátis, Joséphi, Jacóbi Epíscopi, Remáldi Archiepíscopi Græciæ, Ambrósii Epíscopi: item Vírginum sanctárum Florentínæ, Paulínæ cognátæ sanctæ Ursulæ, Rixæ, Limádis Pinnósæ, Formósæ, Constántiæ, Aconínæ, Salamónæ, Odíliæ, Alhéidis puéllæ duódecim annórum, Cleméntiæ, Victóriæ, Elisabéthæ et aliárum plúrium Vírginum ac Mártyrum de eádem societáte. ℟. In servis.

Lectio vi.

Tanto thesaúro sacro dítatus Godefridus Epíscopus summo gaúdio exsultávit. Diligénter ígitur ac reverénter sacra hæc Lipsána compósita cum hymnis et cánticis deportári fecit Osnabrúgum atque summa totíus cleri ac pópuli devotióne excépta solemníssimo ritu in Eccléisia sua cathedráli sub majóre altári pie cóndidit anno Christi millésimo trecentésimo quadragésimo séptimo atque diem hanc Kalendárum Júnii ánnua Translatiónis solemnitáte célebrem posteritáti esse vóluit ac ordinávit. Quas deínde relíquias magna pietáte complúres tum Epíscopi successóres, tum Canónici et álii argénteis tumbis thecísque pretiósis ornári curárunt. Et licet hæreticórum furor anno Christi millésimo sexcentésimo trigésimo tértio argéntum et aurum omne ecclésiis abstúlerit, tamen sacræ relíquiæ mirábili dei providéntia et piórum diligéntia íntegræ permansérunt: quas Franciscus Guiliélmus Epíscopus et S. R. E. Cardinális ex exsílio duodevigínti annórum Sedi suæ restitútus diligénti inquisitióne ac inspectióne

Digitized by Google

hábita ita conservátas invénit et agnóvit solemnitatémque hanc ultérius celebrándam ordinávit anno millésimo sexcentésimo quinquagésimo primo.

℟. Fíliæ Jerúsalem.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

In illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 1. de Sermone Domini in monte, sub init.

Si quæritur quid signíficet mons, bene intellígitur significáre majóra præcépta justítiæ, quia minóra erant, quæ Judæis data sunt. Unus tamen Deus per sanctos prophétas et fámulos suos, secúndum ordinatíssimam distributiónem témporum, dedit minóra præcépta pópulo, quem adhuc timóre alligári oportébat: et per Fílium suum majóra pópulo, quem caritáte jam liberári convénerat. Cum autem minóra minóribus, majóra majóribus dantur, ab eo dantur, qui solus novit congruéntem suis tempóribus géneri humáno exhibére medicínam.

℟. Ego sum vitis.

Lectio viii.

Nec mirum est, quod dantur præcépta majóra propter regnum cœlórum, et minóra data sunt propter regnum terrénum, ab eódem uno Deo, qui fecit cœlum et terram. De hac ergo justítia, quæ major est, per prophétam dícitur: Justítia tua sicut montes Dei: et hoc bene significat, quod ab uno magístro, solo docéndis tantis rebus idóneo, docétur in monte. Sedens autem docet, quod pértinet ad dignitátem magistérii. Et accédunt ad eum discípuli ejus, ut audiéndis illíus verbis hi essent étiam córpore vicinióres, qui præcéptis adimpléndis étiam ánimo propinquábant. Et apériens os suum docébat eos, dicens. Ista circumlocútio, qua scríbitur, Et apériens os suum, fortássis ipsa mora comméndat aliquánto longiórem futú-

Digitized by Google

rum esse sermónem. Nisi forte non vacet, quod nunc eum dictum est aperuísse os suum, quod ipse in lege vétere aperíre soléret ora prophetárum.

℟. Cándidi facti.

Lectio ix.

Quid ergo dicit? Beáti paúperes spíritu: quóniam ipsórum est regnum cœlórum. Légimus scriptum de appetitióne rerum temporálium: Omnia vánitas et præsúmptio spíritus. Præsúmptio autem spíritus audáciam et supérbiam significat. Vulgo étiam magnos spíritus supérbi habére dicúntur: et recte, quandóquidem spíritus étiam ventus vocátur. Unde scriptum est: Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum. Quis vero nésciat supérbos inflátos dici, tamquam vento disténtos? Unde est étiam illud Apóstoli: Sciéntia inflat, cáritas vero ædíficat. Quaprópter recte hic intelligúntur paúperes spíritu, húmiles et timéntes Deum, id est, non habéntes inflántem spíritum.

Te Deum laudámus.

In II. Vesp. Coñem. S. Erasmi Episc., Mart. Lux perpétua. ℣. Sancti et justi. et Ss. Marcellini et Petri Martyrum. Fíliæ Jerúsalem. ℟. Pretiósa. (ex Laud.)

Digitized by Google

Supplementum.

Officia nonnullorum Ss. Patronorum in Ecclesiis eorum propriis.

Die 23. Aprilis.

S. Georgii Martyris.

Omnia de Communi unius Mart. temp. Paschali, præter sequentia.

Oratio ut in Breviario hac die.

In I. Noct. Lect. **Fratres: Debitóres sumus.** de Comuni plurimor. Mm. extra tempus Paschale cum ℟℟. pro temp. Paschali.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Geórgius nobílibus paréntibus in Cappadócia natus, sancte ab illis et religióse educátus est. Iis vita functis adhuc adoléscens, tribúnus mílitum factus, et áliis insignítus honóribus sub Diocletiáno Cæsare militávit. Verum cum edíctis imperiálibus persecutiónem in Christiános cérneret ácrius desævíre, id indígne ferens, opportúnum quoque fore illud tempus exístimans ad salútem et ad martýrii glóriam facultátibus suis in paúperes erogátis servísque libertáte donátis, zelo fídei ac religiónis accénsus, imperatórem adit, Christúmque verum Deum líbere conféssus, ipsum de tam ímpia in Christiános crudelitáte constánter accúsat. ℟. Lux perpétua.

Lectio v.

Admirátus veheménter imperátor, quod Geórgius præter ómnium opiniónem Christiánus esset, primo blandis illum verbis ac magnis pollicitatiónibus, deínde minis pœnarúmque terróribus a fídei senténtia conátur avértere. Sed cum nihil proficeret, nec ullo modo viri constántiam posset de pio ac sancto propósito demovére, jubet ipsum primo in cárcerem tradi, ibíque diu afflígi; tum verbéribus cæsum, rota miucrónibus præfíxa ad ejus corpus admóta, laniári, dénique torréri sartágine variéque torquéri. Quam ille tormen-

Digitized by Google

tórum vim, ubi álacri ac forti ánimo tulísset, índeque incólumis mirabíliter evasísset, plúrimos suo exémplo ad fídei constántiam excitávit.

℟. In servis suis.

Lectio vi.

Impius autem persecútor cum exímiam hujúsmodi Mártyris fortitúdinem non divínæ virtúti, ut par erat, sed mágicis ártibus adscríberet, ipsum várie tortum atque in sententiam nihilóminus persisténtem, secúri pércuti jubet. Geórgius ígitur fórtiter data cervíce, martýrii coróna dignátus est. Córporis ejus relíquiæ divérsas in regiónes delátæ, máximo ab íncolis habéntur honóre. Caput Romæ in Diaconía sancti Geórgii in Velábrum honorífice asservátur: et ipsíus Mártyris nomen non solum in Oriénte, ubi passus est, sed étiam in occíduis oris ubíque claríssimum est. Quam et implorántibus ejus auxílium propítius adésse consuéverit, reges præsértim et príncipes sæpius in militári conflíctu expérti sunt, frequéntes étiam ejúsdem Mártyris memóriæ ubíque testántur. ℟. Fíliæ Jerúsalem.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Ego sum vitis vera. de Communi temp. Paschali.

Die 30. Aprilis.

Octava

S. Georgii Mart.

De S. Catharina Senen. (dupl.) fit 14. Maji cum ix. Lect. et Comem. S. Bonifacii Mart.

Die 12. Maji.

S. Pancratii Martyris.

De Ss. Nereo et Achilleo Mart. et de S. Domitilla Virg. et Mart. (semidupl.) fit 14. huj. cum ix. Lect. et Commem. S. Bonifacii Mart. et Oct.

Omnia de Communi unius Mart. temp. Pasch., præter sequentia.

Oratio.

Præsta quæsumus omnípotens Deus: ut qui beáti Pancrátii Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum nostrum.

In I. Noct. Lect. Fratres: Debitóres. de Comuni plurim. Mm. extra temp. Paschale.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Pancrátius, in Phrýgia nóbili génere natus, puer qua-

Digitized by Google

tuórdecim annórum Romam venit Diocletiáno et Maximiáno imperatóribus: ubi a Pontífice Románo baptizátus, et in fide christiána erudítus, ob eámdem paulo post comprehénsus, cum diis sacrificáre constánter renuísset, viríli fortitúdine datis cervícibus, illústrem martýrii corónam consecútus est: cujus corpus Octavílla matróna noctu sústulit, et unguéntis delibútum via Aurélia sepelívit.

℟. Lux perpétua.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

Lectio v. Serm. 22.

Dignum et cóngruum est, fratres, ut post lætítiam Paschæ, quam in Ecclésia celebrávimus, gaúdia nostra cum sanctis Martýribus conferámus: et iis annuntiémus Domínicæ resurrectiónis glóriam, qui consórtes sunt Domínicæ passiónis. Qui enim sócii sunt contuméliæ, debent et partícipes esse lætítiæ. Ita enim dicit beátus Apóstolus: Sicut sócii passiónum estis, et resurrectiónis éritis: si tolerábimus, inquit, et conregnábimus. Qui ergo toleravérunt mala propter Christum, debent et glóriam habére cum Christo.

℟. In servis suis.

Lectio vi.

Annuntiémus, inquam, sanctis Martýribus Domínicæ Paschæ grátiam: ut dum sepultúræ illíus prædicámus reseráta claustra, et horum sepúlchra reseréntur: dum corpus illíus mórtuum dícimus tepéntibus venis súbito viguísse, horum quoque membra jam frígida immortalitátis calóre foveántur. Eadem enim rátio Mártyres súscitat, quæ et Dóminum suscitávit. Nam sicut viam passiónis ejus expérti sunt, ita experiéntur et vitæ. Scriptum est enim in Psalmo: Notas mihi fecísti vias vitæ. Hoc útique in resurrectióne ex persóna dícitur Salvatóris: ut qui, dum post mortem ab ínferis redit ad súperos, incípiat notam habére viam vitæ, quæ ante habebátur ignóta.

℟. Filiæ Jerúsalem.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Ego sum vitis vera. de Communi 1. loco.

Digitized by Google

Die 19. Maji.

Octava

S. Pancratii Mart.

cum ix. Lectione et Commem. S. Pudentianæ Virg.

De S. Petro Cœlest. Papa, Conf. fit 22. Maji.

Die 15. Junii.

S. Viti Martyris.

De Ss. Modesto et Crescentia Mart. (simpl.) nihil fit.

Omnia de Communi unius Mart., præter sequentia.

Oratio.

Da Ecclésiæ tuæ, quæsumus Dómine, sancto Mártyre tuo Vito intercedénte, supérbe non sápere, sed tibi plácita humilitáte proficere: ut prava despíciens, quæcúmque recta sunt, líbera exérceat caritáte. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

In I. Noct. Lect. **Fratres: Debitóres sumus.** de Comúni plurimorum Martyrum.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Vitus ádmodum puer, ínscio patre baptizátus est: quod cum ille rescivísset, nihil prætermísit, quo fílium a christiána religióne removéret. Qua in voluntáte permanéntem, Valeriáno júdici verbéribus castigándum trádidit. Sed nihilóminus in senténtia persístens, patri rédditus est. Dum vero eum pater grávius puníre cógitat, Vitus, Angeli mónitu, comítibus Modésto atque Crescéntia, ejus educatóribus, migrat in aliénas terras.

℟. **Honéstum fecit.**

Lectio v.

Apud éxteros eam sanctitátis laudem adéptus est, ut ejus fama ad Diocletiánum perláta, ipsum imperátor accérseret, ut fílium suum a dæmone vexátum liberáret. Quo liberáto, cum ei amplíssimis prǽmiis ingrátus imperátor, ut deos cóleret, persuadére non potuísset, una cum Modésto et Crescéntia, vínculis constrictum mittit in cárcerem. Quos ubi constantióres esse cómperit, demítti jubet in ingens vas, liquáto plumbo, fervénti resína ac pice plenum: in quo cum trium Hebræórum puerórum more divínos hymnos cánerent, inde erépti leóni objiciúntur: qui prostérnens se, eórum pedes lambébat.

℟. **Desidérium ánimæ.**

Digitized by Google

Lectio vi.

Quare ira inflammátus imperátor, quod multitúdinem vidébat miráculo commovéri, eos in catásta sterni jubet, et ita cædi eórum membra, atque ossa divélli. Quo témpore tonítrua, fúlgura, magníque terræ motus fuére, quibus templa deórum corruérunt, et multi oppréssi sunt. Eórum relíquias Floréntia, nóbilis fémina, unguéntis condítas honorífice sepelívit. Sancti Viti bráchium a beáto Venceslão templo Metropolitáno, quod ipse Pragæ construxerat, dono datum. Ejúsdem ossa Cárolus rex Ticinénsi ex urbe accépta, eádem in æde collocávit. ℟. Stola.

In III. Nocturno Homilia in Evang. **Nihil est opértum.** ut in Communi unius Mart. extra temp. Pasch. 3. loco.

Die 22. Junii.

Octava

S. Viti Martyris

cum ix. Lect. et Commem. S. Paulini Episc., Conf.

De Fest. Ss. Decem millium Mm. (semidupl.) fit die 23. Junii cum ix. Lect. hom. Vig. Nat. S. Joannis Bapt. et ejus Com̃. in Laud.

Die 25. Junii.

S. Prosperi Aquitani

Confessoris.

De S. Gulielmo Abb. (dupl.) fit 27. huj. cum Com̃. Oct. Nat. S. Joannis Bapt.

Omnia de Communi Conf. non Pont., præter sequentia.

Oratio.

Adésto Dómine supplicatiónibus nostris, quas in beáti Prósperi Confessóris tui solemnitáte deférimus: ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum.

In I. Noct. Lect. **Beátus vir.** de Communi 2. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Prosper in Aquitánia natus est, unde Aquitánus dici solet, ut ab áliis ejúsdem nóminis viris facílius distinguátur. Qua vero ex parte amplíssimæ illíus regiónis, quave ex urbe oriúndus fúerit, non constat. Quæ causa illi fúerit e pátria migrándi, perínde ignorátur. Certum vero eum Dei nutu in Provínciam ante annum quadringentésimum vigésimum nonum dedú-

Digitized by Google

ctum fuísse, ut christiánam de grátia doctrínam a sancto Augustíno advérsus Pelagiános assértam, contra Semipelagiános Massíliæ tum pullulántes, defénderet. Celebratíssimam de eórum erróribus et querélis ad sanctum illum doctórem epístolam dedit anno quadringentésimo vigésimo octávo exeúnte, vel ineúnte quadringentésimo vigésimo nono, proféssus scríbere se fídei, qua Ecclésia vivit, afféctu.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Plura ália vulgávit, tum ut sincéram de grátia fidem asséreret, tum ut Massiliénsium in sanctum Augustínum, quem male interpretabántur, calúmnias depélleret. Cum vero non desísterent tantum virum ejúsque defensóres impétere, Romam cum Hilário ejúsdem causæ strénuo defensóre proféctus est ad Cœlestínum Papam rem delatúrus. Is, célebri ad Gálliæ Epíscopos data epístola, præclárum judícii sui de Próspero ac Hilário testimónium impértiit, et sancti Augustíni famam túitus est, jussítque Epíscopos siléntium obtrectatóribus impónere; subjúnxit étiam nonnúllas prædecessórum suórum aut conciliórum ab iis approbatórum de grátia et líbero arbítrio senténtias, quas plures erudíti a sancto Próspero colléctas arbitrántur. Tanta auctoritáte fretus Prosper in Gállias redux, majóre adhuc confidéntia manus conséruit cum Semipelagiánis Massiliénsibus et Cassiáni Massiliénsium presbyterórum celebérrimi collatiónem décimam tértiam semipelagiána labe inféctam reféllere aggréssus est.

℟. Amávit eum Dñs.

Lectio vi.

Sanctus Fulgéntius ad Mónimum libro primo, Prósperum núncupat virum erudítum et sanctum, qui sancti Augustíni dicta, recta deféndit fide et copióso sermóne. Eúmdem Victórius virum sanctum ac venerábilem appéllat. Tradit Gennádius epístolas Papæ Leónis advérsus Eutychen de vera Christi Incarnatióne ad divérsos datas, a Próspero dictátas

Digitized by Google

credi. Quod idem a Marcellíno exscríptum est. Hac de causa ab Adóne et áliis dícitur fuísse Leónis Magni notárius seu amanuénsis. Nullo véterum testimónio líquido appáret sanctum Prósperum fuísse gradu ac órdine láicis aut mónachis superiórem. Vidétur ex eórum número fuísse, qui, dimísso sæculo, vitam in secéssu agébant, ad divína omníno negótia transláti, nulli tamen obstrícti monastério. Indubitátum est eum non obiísse ante annum quadringentésimum quinquagésimum quintum. Forte ad annum usque quadringentésimum sexagésimum tértium vixit. ℟. Iste homo.

In III. Nocturno Homilia S. Bedæ Venerabilis Presbyteri in Evangel. Nolíte timére. de Communi 2. loco.

Die 2. Julii.

Octava

S. Prosperi Aquitani

Confessoris.

cum Commem. Oct. Ss. App. Petri et Pauli.

Quando dies Octava coinciderit cum Festo Visitation. B. M. V., fit de eo cum Coñ. diei Octavæ et Dom. occurr. ac ix. Lect. de hom. Dom.

Digitized by Google

Commemorationes

seu Suffragia Sanctorum, quando juxta Rubricas Breviarii Romani servanda sunt, fiant sequenti ordine et modo.

1. De Cruce, in feriali Officio tantum, ut in Breviario Romano.

2. De S. Maria, ut in Breviario Romano.

3. De S. Joseph, ut in Breviario Romano.

4. De Ss. Apost. Petro et Paulo, ut in Breviario Romano.

5. De Ss. Crispino et Crispiniano Patronis Martyribus.

Ad Vesperas, Ant. O rex glóriæ, qui Crispínum et Crispiniánum per martýrii triúmphum magnificásti; miserére nobis et per Sanctórum Suffrágia da nobis sempitérna gaúdia.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Ad Laudes, Ant. Sancti Dei, Crispínus et Crispiniánus, submíssa colla percussóribus tradidérunt: modo coronáti accípiunt palmam, vivunt in ætérnum cum Christo: benedíctus Dóminus, qui eréxit super sídera cornu suórum Mártyrum.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio.

Quæsumus omnípotens Deus: ut nos geminàta lætítia hodiérnæ commemoratiónis excípiat, quæ de beatórum Crispíni et Crispiniáni glorificatióne procédit, quos éadem fides et pássio vere fecit esse germános.

6. De Patrono vel Titulari Ecclesiæ fit suffragium: si sit divina persona vel mysterium, quod attinet ad divinam personam, ante Commemorationem B. M. V.: si sit B. M. V.

Digitized by Google

sub quocumque mysterio aut titulo v. g. Immacul. Concept., Nativit., Visit., Assumpt. etc. sufficit Commemoratio communis inter suffragia posita (simili modo Commemoratio cujuscumque titularis vel patroni omittitur, si jam de ipsis fit Commemoratio in suffragiis): si titularis sit Angelus aut S. Joannes Bapt., ponitur post suffr. B. M. V., sed ante S. Joseph et Ss. Apost. Petrum et Paulum: si sit Apostolus præter Ss. Petrum et Paulum, fit Commemoratio post dictos Apostolos: si sit martyr, post Ss. Crispinum et Crispinianum; post hos sequuntur Confessores, deinde Virgines; et ultima de Pace.

7. In Cathedrali Ecclesia tantum de Ss. quorum Reliquiæ ibidem asservantur.

Ad Vesperas, Ant. Justi confitebúntur nómini tuo, et habitábunt recti cum vultu tuo.

℣. Gloriósus Deus in Sanctis suis. ℟. Mirábilis in majestáte sua.

Ad Laudes, Ant. Generátio rectórum benedicétur, quia exórtum est in ténebris lumen rectis corde.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Oratio.

Propitiáre, quæsumus Dómine, nobis fámulis tuis per gloriósa mérita Sanctórum tuórum, quorum Relíquiæ hic requiéscunt: ut eórum pia et assídua intercessióne ab ómnibus semper muniámur advérsis.

8. Ultima de Pace ut in Breviario Romano.

Digitized by Google

Index alphabeticus.

Adolphi Episc., Conf. 11. Febr. pag. 42*
Ansgarii Episc. Conf., Patr. princip. mission. septentr. 12. Febr. 4*
Apolloniæ Virg. et Mart. 9. Febr. 2*
Augustini Cantuariensis Episc., Conf. 29. Maji. 39*

Cyrilli Episc. Alexandr. Conf. et Eccl. Doct. 13. Febr. 14*

Erasmi Episc., Mart. 2. Junii. 40*

Fidelis a Sigmaringa Mart. 24. April. 27*

Gabriëlis Archangeli. 24. Martii. 22*
Georgii Mart. 23. April. 51*
Germani Episc., Conf. 28. Maji. 37*
Gertrudis Virg. 17. Martii. 20*

Heriberti Archiepisc. Colon., Conf. 16. Martii. 18*

Joannis Nepomuceni Mart. 16. Maji. 37*
Joseph Sponsi B. M. V., Conf. 19. Martii. 22*
Julianæ Virg. et Mart. 16. Febr. 16*

Lanceæ et Clavorum D. N. J. C. Feria VI. post Dominicam in Albis. 27*
Leontii Mart. Conf. 24. Aprilis. 27*
Ludgeri Episc., Conf. 26. Martii. 23*

Marcellini et Petri Mm. Commem. 2. Junii. 40*
Mariæ B. V. Annuntiationis. 25. Martii. 22*
Mariæ Magdalenæ de Pazz. 30. Maji. 39*

Pancratii Mart. 12. Maji. 52*
Patritii Episc., Conf. 20. Mart. 22*
Patrocinii S. Joseph Conf., Sponsi B. M. V. Dominica III. post Pascha. 39*
Petri Canisii Conf. 27. Aprilis. 27*
Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C. Feria VI. post Dominicam IV. Quadragesimæ. 27*
Prosperi Aquitani Conf. 25. Junii. 55*

Digitized by Google

Raymundi de Peñafort Conf. 15. Febr. pag. 14*

Quinque Vulnerum D. N. J. C. Feria VI. post Domicam III. Quadragesimæ. 16*

Scholasticæ Virg. 10. Febr. 3*
Servatii Episc., Conf. 13. Maji. 36*
Septem Fundatorum Ord. Serv. B. M. V. 14. Febr. 14*
Sindonis D. N. J. C. Feria VI. post Domin. II. Quadrag. 16*
Suitberti Episc., Conf. 1. Martii. 16*
Suitberti Proto-Ep. Verdensis 11. Maji. 45*

Titi Episc., Conf. 6. Febr. 1*
Translatio Reliquiarum S. Reginæ et Soc. 1. Junii. 47*

Ubaldi Episc., Conf. 21. Maji. 37*

Viti Mart. 15. Junii. 54*

Wihonis Proto-Episc. Osnabrugen., Conf. 20. Aprilis. 44*

Digitized by Google

Digitized by Google

OFFICIA PROPRIA

SANCTORUM

DIŒCESIS OSNABRUGENSIS

A SACRA RITUUM CONGREGATIONE

APPROBATA ET CONCESSA

AC

JUSSU ET AUCTORITATE

REVERENDISSIMI ET ILLUSTRISSIMI DOMINI DOMINI

HUBERTI

EPISCOPI OSNABRUGENSIS

EDITA.

PARS ÆSTIVA.

OSNABRUGI.

SUMPTIBUS CANCELLARIÆ EPISCOPALIS.

APUD G. PILLMEYER (JUL. JONSCHER) BIBLIOPOLAM.

MDCCCCV.

Digitized by Google

Approbatio.

Revisione rite peracta, omnia concordant cum Originalibus. In fidem etc.

Ex Secretaria Sacrorum Rituum Congregationis hac die 28. Septembris 1904.

Pro **R. P. D. Diomede Panici,**
Archiep. Laodicen. Secretario
Philippus Can. di Fava,
Substitutus.

Concordat cum Originali: imprimatur.

Osnabrugi, die 10. Novembris 1904.

✠ **Hubertus,**
Episcopus Osnabrugen.

TYPIS FR. PUSTET, RATISBONÆ.

Digitized by Google

KALENDARIUM.

Per * significantur nonnulla Officia, quæ Rmus et Illmus Episcopus propter usum antiquissimum hic apponi jussit, dum per æquipollentem Processum ante S. R. C. instituendum in seriem specialiter approbatorum festorum suscipiantur.

Majus.

		pag.
11.	*S. Suitberti Proto-Episc. Verdensis, Confessoris. semiduplex. (Dies fixa ex 30. Aprilis.)	31*
13.	S. Servatii Episc., Conf. semiduplex.	1*
16.	S. Joannis Nepomuceni Mart. duplex majus.	2*
21.	S. Ubaldi Episc., Conf. semiduplex. (Dies fixa ex 16. hujus.)	2*
28.	S. Germani Episc., Conf. semiduplex.	3*
29.	S. Augustini Cantuarien. Episc., Conf. duplex. (Dies fixa ex heri.)	4*
30.	S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg. semiduplex. (Dies fixa ex 25. hujus.)	4*

Festum mobile.

	Domin. III. post Pascha. Patrocinii S. Joseph Conf., Sponsi B. M. V. duplex 2. classis. Comm. Domin.	5*

Junius.

1.	*Translatio Reliquiarum Ss. Reginæ, Julianæ, Cordulæ, Corduæ et Soc. Mm. duplex.	23*
2.	S. Erasmi Episc., Mart. semiduplex. Commem. Ss. Marcellini et Petri Mart.	5*
5.	S. Bonifacii Episc., Mart. dupl. 2. cl.	7*
20.	Translatio Reliquiarum Ss. Crispini et Crispiniani Mm. duplex. Commem. S. Silverii Papæ, Mart.	7*
22.	Ss. Decem millium Mm. semiduplex. Commem. S. Paulini Episc., Conf.	9*
29.	Ss. Petri et Pauli Apostol. duplex 1. classis cum Octava. Commem. Omnium Ss. Apostolorum.	10*

Julius.

7.	*S. Agilolphi Episc., Mart. semiduplex.	26*
8.	S. Elisabeth Reginæ Portug. Viduæ. semiduplex. Commem. Ss. Kiliani et Socior. Mm. — In Eccl. Cathedr. etiam Commem. S. Procopii Mart.	11*

Digitized by Google

76

		pag.
9.	*S. Hercumberti Proto-Episc. Mindensis, Confess. semiduplex.	30*
11.	Ss. Cyrilli et Methodii Epp., Confff. duplex. (Dies fixa ex 7. Julii.) Com. S. Pii I. Papæ, Mart.	12*
15.	Divisionis Ss. Apostolorum. duplex. — In Eccl. Cathedr. tant. Commem. S. Hermagoræ Episc., Mart.	12*
17.	S. Henrici Imper., Conf. duplex. (Dies fixa ex 15. hujus.)	16*
20.	S. Margaritæ Virg. et Mart. duplex.	16*
21.	S. Hieronymi Æmiliani Conf. duplex. (Dies fixa ex 20. hujus.) Com. S. Praxedis Virg.	19*
24.	S. Alexii Conf. semiduplex. (Dies fixa ex 17. Julii.) Commem. Vigiliæ ac S. Christinæ Virg. et Mart.	19*

Festa mobilia.

	Dominica I. Julii. Visitationis B. M. V. duplex 2. classis. Comem. Domin. quoties dies 2. Julii non inciderit in Dominicam.	19*
	Dominica I. vel II. Julii. Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C. duplex 2. classis. Com. Domin.	19*
	In occurrentia Festi Visitationis B. M. V. Officium Pretiosissimi Sanguinis transfertur ad primam diem sequentem Festo dupl. 1. classis vel primario 2. classis non impeditam tamquam in diem propriam.	19*

Augustus.

5.	Dedicatio B. M. V. ad Nives. duplex majus. Com. S. Oswaldi Regis, Mart.	19*
9.	Ss. Afræ et Sociar. Mm. semiduplex. (Dies fixa ex 5. hujus.) Comem. Vigiliæ et S. Romani Mart.	20*

Index Supplementi.

S. Pancratii Mart. 12. Maji.	32*
S. Viti Mart. 15. Junii.	33*
S. Prosperi Aquitani Conf. 25. Junii.	35*
S. Alexandri Mart. 10. Julii.	37*
S. Xysti II. Papæ, Mart. 6. Augusti.	37*
S. Cyriaci Mart. 8. Augusti.	37*
Ss. Largi et Smaragdi Mm. 11. Aug.	38*

Digitized by Google

OFFICIA PROPRIA
DIŒCESIS OSNABRUGENSIS.

PARS ÆSTIVA.

Die 13. Maji.

S. Servatii Episc., Conf. Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui dedísti pópulo tuo sanctum Servátium prædicatórem: concéde, quæsumus, ut tanti Pontíficis intercessióne ab ómnibus ubíque liberémur advérsis, et tranquílla prosperitáte in tua laude lætémur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ex S. Athanas. Sulpicio Sever., S. Gregor. Turon. et Actis apud Bolland.

Sanctus Servátius, Ecclésiæ Tungrénsis sub annum trecentésimum trigésimum octávum Epíscopus, toto Christiáno orbe Ariána hæresi agitáto, sanctitáte, doctrína et fídei puritáte mire elúxit. Intérfuit universáli Concílio Sardicénsi, ubi fides Nicénæ Sýnodi confirmáta est. Contra Ariánæ impietátis assertóres, impiúmque Imperatórem Constántium iis favéntem constantíssimus persevarávit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Servátius a Magnéntio, qui enecáto Constánte Augústo, Impérium arripúerat, míttitur cum sancto Maximíno Trevirénsi Epíscopo ad Constántium legátus. Alexandríam Ægýpti urbem appúlsi, ambo a sancto Athanásio, ejúsdem urbis Epíscopo, tamquam Præsules de Ecclésia Cathólica óptime mériti, honorífice excépti fuére, uti ípsemet testátur

Digitized by Google

Athanásius in sua ad Constántium apología. Intérfuit Servátius Concílio Ariminénsi, in quo cum Fæbádio Episcopo Agennénsi pro fide Cathólica fórtiter stetit. Arianórum fraude ac dolo decépti, doctrínam spécie Cathólicam, re vera Ariánam, profféssi quidem fuérunt: ast fraude dolóque detéctis, Arianísmum ácrius profligárunt, fidémque Cathólicam fórtius propugnárunt.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Bárbaris Gálliam invadéntibus, Servátius civitáti suæ métuens, lácrimis corporísque afflictatiónibus misericórdiam Dómini obsecrábat, ut pópulum suum a perfidórum nequítia tuerétur. Eámdem ob causam ad Apostolórum límina intercéssor progréditur, ubi respónso cœlésti dídicit, cladem ob pópuli delícta consummándam, se tamen illam non visúrum. Revérsus, suis ad pœniténtiam incitátis paulo post Trajécti ad Mosam e vita sancte cessit, anno trecentésimo octogésimo quarto. Fuit, ut sanctus Gregórius Turonénsis Epíscopus testátur, Servátius vir exímiæ sanctitátis, vigíliis et jejúniis assídue vacans; idem ásserit, corpus sancti Servátii magnis suo témpore virtútibus pollére, quæ cum miráculis ad ejus túmulum, alibíque frequéntibus, viri sanctitátem cómprobant. Sacrum ejus corpus elevátum et splendídius repósitum est a sancto Hubérto post magnam cladem Saracénis a Cárolo Martéllo ipso die festo sancti Servátii infligtam. ℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Lectiones de Homilia in Evang. Vigiláte. de Communi 2. loco.

Die 16. Maji.

S. Joannis Nepomuceni Martyris.

Duplex majus.

Officium ut in Appendice Brev. pro aliqu. locis 2. loco.

Die 21. Maji.

(Dies fixa ex 16. Maji.)

S. Ubaldi Episc., Conf.

Semiduplex. **(m. t. v.)**

Officium ut in Breviario die 16. hujus.

Digitized by Google

Die 28. Maji.

S. Germani Episc., Conf. Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequentia.

Oratio.

Deus, sanctórum tuórum splendor mirábilis, qui hunc diem beáti Germáni Pontíficis depositióne consecrásti: da Ecclésiæ tuæ in ejus natalítio exsultánti; ut apud misericórdiam tuam exémplis ejus protegátur et méritis. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Germánus, apud Æduos honéstis paréntibus natus, a beáto Scopilióne propínquo suo educátus est, cum quo ad matutínas preces ecclésiam, mille passus pene distántem, quacúmque áëris intempérie adíbat. Présbyter a sancto Agrippíno ordinátus, ex mónacho per Nectárium, Agrippíni successórem, factus est abbas monastérii sancti Symphoriáni Augustodunénsis. Eusébio Parisiórum epíscopo mórtuo suféctus, nihil remísit de vitæ austeritáte quam in monastério égerat. Hora noctis tértia ecclésiam ingréssus, non recedébat ante dilúculum, cæteris de clero per tres vigílias sibi vicíssim ad psalléndum succedéntibus. Ita Deo erat inténtus, ût de illo semper áliquid conférret in privátis collóquiis, lectiónes sacras ad mensam adhibéret, et cum iter ágeret, divínum officium nudo cápite, étiam inter equitándum persólveret. Clerum, pópulum et infántes ipsos, Fortunáto teste, divínas laudes psállere pie instítuit. Mira ejus in paúperes, máxime vero in servos captivósque rediméndos, beneficéntia fuit; quod ei Childebértum regem ita conciliávit, ut ex régio ærário ad pias largitiónes ingéntem ei pecúniam subminístráret.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Cum autem Childebértus in gravem morbum apud Cellas, in pago Melodunénsi incidísset, réddita sibi a Germáno per impositiónem mánuum sanitá-

Digitized by Google

te, villam ipsam donávit matri Ecclésiæ Parisiénsi, quæ jam tunc in honórem sanctæ Maríæ dedicáta erat. Accersítus a Clotário, qui, quod eum contempsísset, a Deo percússus fúerat, illum, admótis vestiméntis suis, sanávit. Charibértum reprehéndit, qui uxóris sorórem dúxerat, eíque sacris interdíxit. Sigebértum, imploráta étiam per lítteras Brunichíldis uxóris ópera[1] deterrére conátus est a cæde Chilperíci fratris, suísque mónitis reluctántem brevi moritúrum prædíxit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Proféctus ad sýnodum Bituricénsem, in qua Felix est ordinátus, Judæum quemdam lucrátus est, ejúsque cónjugem a dæmone obséssam liberávit, quæ mox una cum multis áliis Judæis christiánam fidem proféssa est. Augustodúni, in ordinatióne Syágrii, Florentíno, qui póstea Matisconénsis epíscopus fuit, óculi usum restítuit. Parísiis cum ad basílicam sanctórum Gervásii et Protásii orándi causa accéderet, solo crucis signo occlúsas fores apéruit. Sedit in concílio Parisiénsi tértio et quarto, et in Turonénsi secúndo. Aliquot ante tránsitum suum diébus, ad próprium léctulum per notárium inscríbi vóluit verba: Quinto Kaléndas Júnias. Qua die cum obísset, tunc apértus est verbórum sensus, qui eátenus latúerat. Corpus ejus sepúltum est ad sanctum Vincéntium, in oratório sancti Symphoriáni, et sub Pippíno in majórem hujus monastérii basílicam translátum. ℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia Homo péregre proficíscens. de Communi.

Die 29. Maji.

(Dies fixa ex heri.)

S. Augustini Cantuarien. Episc., Conf.

Duplex. (m. t. v.)

Officium ut in Breviario die 28. Maji.

Die 30. Maji.

(Dies fixa ex 25. Maji.)

S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis.

Semiduplex.

Officium ut in Breviario die 29. Maji cum Commemor.

Digitized by Google

S. Felícis Papæ, Mart. ut in Brev. hac die.

Dominica III. post Pascha. Patrocínii S. Joseph

Sponsi B. Mariæ V., Conf.

Duplex 2. classis.

Officium ut in Breviario hac Dominica.

Commemor. Dominicæ.

Die 2. Junii.

S. Erasmi Episc., Mart.

Semiduplex.

Omnia dicuntur de Cōmuni unius Mart., præter sequentia.

Oratio.

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Erásmi Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum nostrum.

Et fit

Commemoratio

Ss. Marcellini et **Petri** Martyrum.

De Communi plurim. Martyrum præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Marcellíni et Petri solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Erásmus epíscopus, imperatóribus Diocletiáno et Maximiáno, in Campánia plumbátis et fústibus cæsus, resína quoque, súlphure, plumbo liquefácto, et fervénti pice, cera, oleóque perfúsus, inde tamen ínteger et inviolátus evásit. Quo miráculo multi se ad Christi fidem convertérunt. Verum is íterum detrúsus in cárcerem, constrictus férreis gravissimísque vínculis, inde ab Angelo mirabíliter eréptus est. Deínde Fórmiis a Maximiáno váriis affléctus supplíciis, tunicáque ærea candénti indútus, illa étiam torménta divína virtúte superávit. Dénique plúrimis et in fide confirmátis, et ad fidem convérsis, insígnem martýrii palmam adéptus est.

℟. **Honéstum fecit.**

Digitized by Google

Lectio v.

Triumphális beatórum Mártyrum Marcellíni et Petri dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit: cujus glorificatióni sicut congaúdet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcípue consideránda sunt: induráta vidélicet tortóris sævítia, et Mártyris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur: patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem: Noli æmulári in malignántibus: quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent. Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem: Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes.

℟. Desidérium ánimæ.

Lectio vi.

Coronáta ítaque est beáti Mártyris patiéntia: mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi athléta, non exhórruit cárcerem. Ad imitatiónem cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiónes, flagélla non tímuit: et quot ante mortem pro Christo pértulit supplícia, tot ei de se óbtulit sacrifícia. Quod enim propinánte Apóstolo bíberat, alte retinébat: Quia non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Et quia momentáneum hoc et leve nostræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cœlis. Hujus promissiónis amóre a terrénis suspénsus, et prægustáta supérnæ suavitátis dulcédine ineffabíliter afféctus, dicébat cum Psalmísta: Quid mihi est in cœlo, et a te quid vólui super terram? Defécit caro mea et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

℟. Stola jucunditátis.

In III. Noct. Lect. Homilia in Evang. Si quis venit ad me et non odit. ut in Communi unius Mart.

Lectio ix. de Ss. Petro et Marcellino Martyribus ut in Breviario hac die Lectio ii. Petrus Exorcísta.

Digitized by Google

Ad Laudes Cōmem. Ss. Petri et Marcellini Mm. de Communi plurimorum Martyrum.

Die 5. Junii.

S. Bonifacii Episc., Mart.

Duplex 2. classis.

Officium ut in Breviario hac die.

In I. Noct. Lect. A **Miléto.** de Communi unius Martyris.

Die 20. Junii.

Festum

Translationis Ss. Crispini et **Crispiniani** Martyrum.

Duplex.

Omnia de Cōmuni plurim. Mart., præter sequentia.

In I. Vesperis.

Ad Magnif. Ant. **O rex glóriæ, qui Crispínum et Crispiniánum per martýrii triúmphum magnificásti, miserére nobis et per Sanctórum Suffrágia da nobis sempitérna gaúdia.**

℣. **Lætámini in Dómino et exsultáte justi.** ℟. **Et gloriámini omnes recti corde.**

Oratio.

Quǽsumus omnípotens Deus, ut nos geminátæ lætítia hodiérnæ festivitátis excípiat, quæ de Beatórum Crispíni et Crispiniáni translatióne procédit, quos éadem fides et pássio vere fecit esse germános. Per Dóminum nostrum.

Et fit Cōmem. S. Silverii Papæ, Mart. ut in Breviario.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Divus Cárolus Francórum rex et imperátor inter plúrimas insígnes ecclésias tam Cathedráles quam Conventuáles, quas in Sáxonum província fundávit et relíquiis, prædiis ac reddítibus copióse solidávit, in honórem étiam príncipis Apostolórum et sanctórum Crispíni et Crispiniáni fratrum Mártyrum anno Dómini septingentésimo septuagésimo secúndo ecclésiam construxit Osnabrugénsem, ómnium in Saxónia primam: ad quam prædictórum Mártyrum córpora cum multis áliis Sanctórum relíquiis, pretiosísque donis devóto múnere die vigésima mensis Júnii anno septingentésimo octogésimo quinto tránstulit. Cum porro post multórum annórum currícula

Digitized by Google

fervor caritátis apud persónas Ecclésiæ in dies tepésceret et templo Dómini honor et custódia ségnius impenderétur, cóntigit ipsam ecclésiam in testudínibus et officínis conflagráre.

℟. Sancti tui.

Lectio v.

Cujus tempestáte incéndii, dicta córpora in quadam capsa summo sub altári exsisténte, tali turbuléntia cum áliis plúrimis Sanctórum relíquiis sunt abscóndita, ubi per multos annos, sive recondéntium improvísa morte, sive negligéntia sive hóstium incúrsu (incértum est) latuérunt incógnita, donec tandem divína bónitas tantum thesaúrum íterum fidélibus manifestáret.

℟. Vérbera carnificum.

Lectio vi.

Tunc ítaque in quadam solemnitáte Decánus ecclésiæ mirábili visióne in somno mónitus, commúni désuper hábito totíus Capituli consílio et cum Epíscopi sui auctoritáte dictum locum longa negligéntia clausum aperiéntes invenérunt in eódem prædictórum Mártyrum córpora in thecis distínctis cum multis áliis Sanctórum relíquiis recóndita cum láminis plúmbeis, quibus singulórum nómina fuérunt exaráta. Unde tam clero quam utriúsque sexus pópulo solémniter convocáto, in Dei laúdibus concéntu devóto humíliter perstrepéntes invéntas Sanctórum relíquias própriis thecis argénteis inclúsa celebrióri loco perpétuo conservánda locavérunt.

℟. Tamquam aurum.

In III. Nocturno Homilia S. Bedæ venerabilis Presbyteri in Evang. Atténdite a ferménto. de Comuni plur. Mm. 3. loco.

Lectio ix. de S. Silverio ut in Brev. Rom.

Ad Laudes.

Ad Bened. Ant. Sancti Dei Crispínus et Crispiniánus submíssa colla percussóribus tradidérunt: modo coronáti accípiunt palmam, vivunt in ætérnum cum Christo; benedíctus Dóminus, qui eréxit super sídera cornu suórum Mártyrum.

Digitized by Google

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

In II. Vesperis.

Ad Magnif. Ant. A progénie in progénies fecit misericórdiam Dóminus, qui addúxit Crispínum et Crispiniánum, ut in terra nostra peregríni essent et ádvenæ, in illa vero pátria cœlésti cives sanctórum ac doméstici Dei: ibi nobis dati a Deo patróni júgiter intercédant pro hac sancta plebe et univérsis fidélibus. Allelúja.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Et fit Commem. S. Silverii Papæ, Mart.

Die 22. Junii.

Decem millium Martyrum.

Semiduplex.

Omnia de Cómuni plurim. Martyrum, præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui ad imitándum sanctæ passiónis tuæ exémplum decem mille Mártyres crucis patíbulum subíre fecísti: concéde propítius, ut qui eórum passiónem venerámur in teris, passiónis tuæ remédia consequámur in cœlis: Qui vivis et regnas.

Commem. S. Paulini Episc. Conf. ut in Brev.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Sancti decem mille Mártyres mirabíliter a Deo magístris ángelis ad fidem sunt vocáti: et cum spretis idólis Jesum Christum verum Dei Fílium adorássent, novem eórum míllia de centum míllibus hóstium gloriósam victóriam reportárunt. Inde Angelo duce in montem Ararath secessérunt, ab eo plénius de fídei præcéptis institúti, atque ad ambiéndam martýrii corónam instrúcti et animáti sunt.

℟. Sancti tui Dómine.

Lectio v.

Imperatórum jussu quæsíti, atque in jam dicto monte tandem repérti, pública christiánæ fídei professióne, ódium sibi et vitæ perículum conciliárunt. Cumque nec blandítiis, nec minis a sancto propó-

Digitized by Google

sito ad idolórum cultum trahi possent, a furénti gentílium multitúdine lapídibus quidem impetúntur, sed in funditórum cápita revérsis.

℟. **Vérbera carnífícum.**

Lectio vi.

Flagéllis deínde cum cæderéntur, tortóres aridítáte mánuum divínitus superveniénte fácinus luérunt. Quibus visis miráculis, Theodórus miles accéssit cum cohórte millenórum, ac decem ádeo míllium númerum complévit; qui omnes tum spinis coronáti, tum acti in crucem, in monte Ararath necáti sunt, et voce de cœlo delápsa ad ætérnæ vitæ prémia vocáti; quorum córpora ibídem ab Angelis sepúlta fuérunt.

℟. **Tamquam aurum.**

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Descéndens Jesus de monte. ut in Communi plurimorum Martyrum 2. loco.

Lectio ix. de S. Paulino Episc., Conf. ut in Brev. (ex 2 una) hac die, cujus etiam Commem. in Laud.

Die 29. Junii.

Commemoratio

Omnium Ss. Apostolorum

in Festo

Ss. Apost. Petri et Pauli

dicenda etiam ante Coñemorationem Domin. occurrentis.

In I. Vesperis. Ant. **In hoc cognóscent omnes; quia discípuli mei estis, si dilectiónem habuéritis ad ínvicem.**

℣. **Nimis honoráti sunt amíci tui Deus.** ℟. **Nimis confortátus est principátus eórum.**

Oratio.

Exaúdi nos Deus salutáris noster: et ómnium sanctórum Apostolórum tuórum tuére præsídiis, quorum donásti fidéles esse doctrínis: Qui vivis et regnas.

Ad Laudes. Ant. **Vos, qui secúti estis me, sedébitis super sedes, judicántes duódecim tribus Israël.**

℣. **In omnem terram exívit sonus eórum.** ℟. **Et in fines orbis terræ verba eórum.**

In II. Vesperis. Ant. **Vos amíci mei estis, si fecéritis, quæ ego præcípio vobis, dicit Dóminus.**

Digitized by Google

℣. Gloriósus in sanctis suis, fáciens mirabília. ℟. Hic Deus meus, et glorificábo eum.

Die 8. Julii.

S. Elisabeth Reginæ Portugalliæ, Viduæ.

Semiduplex.

Totum Officium in Breviario hac die, sed additur Commemor. Ss. **Kiliani et Sociorum** Martyrum.

Ant. **Istórum. ℣. Lætámini.**

Oratio.

Deus, qui sanctos Mártyres tuos, Kiliánum et Sócios ejus, virtúte constántiæ in passióne roborásti: concéde propítius; ut sicut illi, devícto persecutóre, a te coronári meruérunt, ita nos eórum interventióne tua semper protectióne defénsi, ad ætérnæ beatitúdinis gaúdia perveníre mereámur. Per Dóminum nostrum.

In Ecclesia Cathedrali etiam fit Commemoratio S. Procopii Martyris.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Præténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam et præsta: ut sanctus tuus Martyr Procópius, cujus nos passióne lætámur, majestátem tuam júgiter pro nobis exóret. Per Dóminum nostrum.

Lectio ix.

Ex Actis 1. loco apud Bolland. Bened. XIV. et Mabillon.

Kiliánus Episcopus, nóbilis Scotus, a púero sacras lítteras didícerat: crescénte autem ætáte, quidquid ad animárum lucrum pertinére cognovísset, in id pio stúdio incubúerat. Cum ígitur soli Deo vívere et Christum sequi statuísset, accítis áliquot sóciis, Romam profectus est: acceptáque a Papa Conóne prædicándi licéntia, Wurtzibúrgum in Francónia pervénit cum Colománno Presbýtero et Totnáno Diácono. Ibi Diánæ cultóribus eo succéssu prædicávit, ut Gosbértus Dux cum multis áliis Christi fidem suscéperit. Cum autem Duci persuasísset, ut cón-

Digitized by Google

jugem, fratris sui uxórem, dimítteret: hæc furóre succénsa, immísso carnífice, Sanctos, noctúrnis laúdibus canéndis occupátos, cápite truncári fecit. Multis a Deo miráculis illustrátos sanctus Zacharías Papa cultu público Sanctórum honorári jussit.

Te Deum laudámus.

Ad Laud. in Eccles. Cathedr. etiam Comm. S. Procopii Mart.

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio ut supra.

Die 11. Julii.

(Dies fixa ex 7. Julii.)

Ss. Cyrilli et Methodii Conff., Pontt.

Duplex.

Officium ut in Breviario die 7. Julii. cum Comem. S. Pii I. Papæ Mart. in Brev. hac die.

Die 15. Julii.

Divisionis Sanctorum Apostolorum.

Duplex.

Omnia de Communi Apostolorum, præter sequentia.

Ad Magnif., Benedictus et in utrisque Vesp. Ant. Illi autem profécti prædicavérunt ubíque, Dómino cooperánte, et sermónem confirmánte sequéntibus signis.

Oratio.

Deus, qui nos per beátos Apóstolos tuos ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti: da nobis eórum glóriam sempitérnam et proficiéndo celebráre, et celebrándo proficere. Per Dóminum nostrum.

In Ecclesia Cathedrali tantum Commemoratio S. Hermagoræ Episc., Mart. cujus Reliquiæ in Cathedrali asservantur, de Communi unius Mart.

Oratio. Infirmitátem nostram, réspice. de Comm.

In I. Nocturno.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio i. Cap. 10.

Finis legis, Christus, ad justítiam omni credénti. Móyses enim scripsit, quóniam justítiam, quæ ex lege est, qui fécerit homo, vivet in ea. Quæ autem ex fide est justítia, sic dicit: Ne díxeris in corde tuo: Quis ascéndet in cœlum? id est, Christum dedúcere: aut quis descéndet in abýs-

Digitized by Google

sum? hoc est, Christum a mórtuis revocáre. Sed quid dicit Scriptúra? Prope est verbum in ore tuo, et in corde tuo: hoc est verbum fídei, quod prædicámus. Quia si confiteáris in ore tuo Dóminum Jesum, et in corde tuo credíderis, quod Deus illum suscitávit a mórtuis, salvus eris. ℟. Ecce ego.

Lectio ii.

Corde enim créditur ad justítiam; ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra: Omnis, qui credit in illum, non confundétur. Non enim est distínctio Judæi et Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes, qui ínvocant illum. Omnis enim, quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit. Quómodo ergo invocábunt, in quem non credidérunt? Aut quómodo credent ei, quem non audiérunt? Quómodo autem aúdient sine prædicánte? Quómodo vero prædicábunt, nisi mittántur? sicut scriptum est: Quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona!

℟. Tóllite jugum.

Lectio iii.

Sed non omnes obédiunt Evangélio. Isaías enim dicit: Dómine, quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi. Sed dico: Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Sed dico: Numquid Israël non cognóvit? Primus Móyses dicit: Ego ad æmulatiónem vos addúcam in non gentem; in gentem insipiéntem, in iram vos mittam. Isaías autem audet et dicit: Invéntus sum a non quæréntibus me: palam appárui iis, qui me non interrogábant. Ad Israël autem dicit: Tota die expándi manus meas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem.

℟. Dum stetéritis.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni.

Lectio iv.

Or. 25. quæ est ad Arianos.

Nonne Apóstoli peregríni fuérunt? nonne multárum

Digitized by Google

natiónum atque úrbium hóspites? in quas divísi sunt, ut Evangélium quaquavérsum cúrreret, nec quidquam tríplicis lúminis expers esset, ac veritátis luce mínime perfúsum: ádeo ut iis étiam qui in ténebris ac mortis umbra sedébant, ignoránti̇æ calígo discuterétur. Audi, quid Paulus dicat: ut nos, inquit, ad Gentes; illi autem ad circumcisiónem. Sit sane Petri Judæa: quid Paulo cum Géntibus commúne, Lucæ cum Achája, Andréæ cum Epíro, Joánni cum Epheso, Thomæ cum India, Marco cum Itália? quid céteris ómnibus, ne singillátim loquar, cum iis, ad quos profécti sunt? Quare, aut illos étiam objúrga, aut mihi quoque ignósce.

℟. Vidi conjúnctos.

Ex Tractátu S. Augustíni Epíscopi super Psalmos.

Lectio v. In Ps. 47.

Dístribúite domos ejus. Domos illas duas, unam ex circumcisióne, álteram ex præpútio veniéntem, Apóstolis dictum est, ut distribúerent. Cum enim vocátus esset Saulus, et factus Apóstolus Paulus, convéniens in unitátem Coapostolórum suórum, sic cum eis hábuit complácitum, ut illi irent in circumcisiónem, iste in præpútium. Ista dispensatióne Apostolátus sui distribuérunt domos civitátis magni Regis, et concordántes in ángulo, Evangélium dispensatióne divisérunt, caritáte junxérunt.

℟. Beáti estis.

Lectio vi.

Séquitur, et osténdit, quod hoc prædicatóribus dictum sit: Et distribúite domos ejus: ut enarrétis in progénie áltera, id est, ut étiam ad nos post futúros, illórum Evangélii dispensátio perveníret. Non enim illis tantum laboravérunt, cum quibus in hac terra vixérunt: nec Dóminus illis tantum Apóstolis, quibus se vivum étiam post resurrectiónem dignátus est osténdere, sed et nobis. Nam illis loquebátur, et nos significábat, cum díceret: Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus, usque ad consummatiónem sæculi? Numquid illi hic futúri erant usque ad consummatiónem sæ-

Digitized by Google

culi? Item dicit: Non pro his rogo tantum, sed pro his, qui creditúri sunt per verbum illórum in me.

℟. Isti sunt.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 16. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 29. in Evangel. post initium.

Potest omnis creatúræ nómine omnis nátio géntium designári. Ante étenim dictum fúerat: In viam géntium ne abiéritis: nunc autem dícitur: Prædicáte omni creatúræ; ut scílicet prius a Judæa Apostolórum repúlsa prædicátio tunc nobis in adjutórium fieret, cum hanc illa ad damnatiónis suæ testimónium supérba repulísset. Sed cum discípulos ad prædicándum Véritas mittit, quid áliud in mundo facit, nisi grana séminis spargit? Et pauca grana mittit in sémine, ut multárum méssium fruges recípiat ex nostra fide.

℟. Isti sunt, qui vivéntes.

Lectio viii.

Neque enim in univérso mundo tanta fidélium messis exsúrgeret, si de manu Dómini super rationálem terram illa elécta grana prædicántium non veníssent. Séquitur: Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non credíderit, condemnábitur. Fortásse unusquísque apud semetípsum dicat: Ego jam crédidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. Vera étenim fides est, quæ in hoc, quod verbis dicit, móribus non contradícit. Hinc est enim, quod de quibúsdam falsis fidélibus Paulus dicit: Qui confiténtur, se nosse Deum, factis autem negant.

℟. Isti sunt viri.

Lectio ix.

Signa autem eos, qui creditúri sunt, hæc sequéntur: In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent: et si mortíferum

Digitized by Google

quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, et bene habébunt. Numquídnam, fratres mei, quia ista signa non fácitis, mínime créditis? Sed hæc necessária in exórdio Ecclésiæ fuérunt. Ut enim ad fidem crésceret multitúdo credéntium, miráculis fúerat nutriénda. Quia et nos, cum arbústa plantámus, támdiu eis aquam infúndimus, quoúsque ea in terra jam coaluísse videámus: et, si semel radícem fixerint, irrigátio cessábit. Hinc est enim, quod Paulus dicit: Linguæ in signum sunt, non fidélibus, sed infidélibus.

Te Deum laudámus.

Ad Bened. Ant. Illi autem. ut supra in Vesperis.

Ad Laud. in Ecc. Cathed. tant. Commem. S. Hermagoræ Ep., Mart. Ant. Qui odit. ℣. Justus.

Die 17. Julii.

(Dies fixa ex 15. Julii.)

S. Henrici Imperat., Conf.

Duplex. (m. t. v.)

Officium ut in Breviario die 15. Julii sed ritu duplici.

Die 20. Julii.

S. Margarithæ Virginis et Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi Virg., præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátam Margarítham Vírginem per martýrii palmam tui regni fecísti consórtem: concéde nobis, quæsumus; ut per ejus exémpla ad te perveníre mereámur. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ex Actis apud Bolland.

Margarítha, quæ et Marína, Antiochíæ Pisídiæ, patre Edéssio idolórum sacerdóte nata, a téneris annis christiánæ Religióni addícta, baptizáta est. Quæ cum exímiæ esset pulchritúdinis, a præfécto Olýbrio adamátur. Cumque eam sibi sisti jubéret, ita illam allóquitur: Tuum nobis, puélla, et nomen et religiónem edícito. Tum illa, Margarítha, inquit, vocor, génere sum nóbilis, religióne christiána.

℟. Propter veritátem.

Digitized by Google

Lectio v.

At præses: Duo prima conveniéntia sunt, tértium vero absúrditas est. Nam quid stúltius, quam ut Deum sibi quis fáciat crucifíxum? Ad hæc Virgo: Unde, dic, oro, didicísti Dóminum Jesum fuísse crucifíxum? Tum præses: Ex libris Christianórum. Cui Margarítha: Quænam verecúndia est, ut, cum in iísdem libris legátur et pœna Christi et glória, álterum credátis, álterum respuátis?

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

His veheménter ira accénsus præféctus, vária tormentórum génera in sancto illo corpúsculo consúmpsit. Primum enim virgis cæsam, deínde úngulis fossam, in cárcerem trudi jubet, ubi et spectro dæmonis appétitur, sed ad signum Crucis tota vis diáboli prostérnitur. Prodúcitur íterum Virgo, et cum in confessióne fídei constántior perseveráret, ardéntibus fácibus látera ejus exurúntur. Dénique multis superátis torméntis, truncáto cápite, victórem per tot corónas spíritum cœlum excépit.

℟. Afferéntur Regi.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 25.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Sermo 93. alias 23. de verbis Domini.

Sapiéntium lámpades ardébant de óleo intérno, de consciéntiæ securitáte, de interióre glória, de íntima caritáte. Ardébant tamen et illárum fatuárum. Quare tunc ardébant? Quia non déerant laudes hóminum. Póstea vero quam surrexérunt, id est, in resurrectióne a mórtuis, cœpérunt aptáre lámpades suas, id est, paráre Deo óperum suórum réddere ratiónem. Et quia tunc nemo est, qui laudet, omnis homo causæ

Digitized by Google

suæ vacat, nemo est tunc, qui non de se cógitet: non ergo erant, qui óleum vénderent, cœpérunt deficere lámpades, et convertérunt se fátuæ ad quinque prudéntes: Date nobis de óleo vestro, quia lámpades nostræ exstinguúntur. Hoc quærébant, quod consuéverant, id est, aliéno óleo lucére, ad aliénas laudes ambuláre.

℟. Hæc est virgo.

Lectio viii.

Clausum est óstium. Et quid illis dictum est, non novi vos? Non illas novit, qui ómnia novit? Quid ergo est: non novi vos? Improbo vos, réprobo vos. In arte mea non vos agnósco, ars mea nescit vítia. Hoc est autem magnum, et nescit vítia, et júdicat vítia. Nescit faciéndo, júdicat arguéndo. Sic ergo: non novi vos. Iérunt, intravérunt quinque prudéntes. Quam multi estis, fratres mei, in nómine Christi: sint in vobis quinque prudéntes, sed nolíte quinque hómines. Sint in vobis quinque prudéntes, ad istam prudéntiam quinárii números pertinéntes. Véniet enim hora, et quando nescímus véniet. Média nocte véniet, vigiláte. Sic clausit Evangélium: Vigiláte, quia nescítis diem, neque horam.

℟. Média nocte.

Lectio ix.

Si ergo dormitúri sumus quómodo vigilámus: Corde vígila, fide vígila, spe vígila, caritáte vígila, opéribus vígila: et quando córpore dormíeris, véniet tempus, ut surgas. Cum autem surréxeris, præpara lámpades. Tunc non exstinguántur, tunc in interióre conscientiæ óleo vegeténtur: tunc sponsus ille incorpóreis néxibus amplectátur, tunc te introdúcat in domum, ubi numquam dórmias, ubi numquam tua lampas possit exstíngui. Hódie vero laborámus, et lámpades nostræ inter ventos sæculi hujus tentationésque flúctuant: sed árdeat in róbore flamma nostra, ut ventus tentatiónis aúgeat ignem pótius, quam exstínguat.

Te Deum laudámus.

Digitized by Google

Die 21. Julii.

(Dies fixa ex 20. hujus.)

S. Hieronymi Æmiliani Confessoris.

Duplex. **(m. t. v.)**

Officium ut in Breviario die 20. Julii cum Commem. et ix. Lect. de **S. Praxede** Virg. ut in Brev. hac die.

Die 24. Julii.

(Dies fixa ex 17. Julii.)

S. Alexii Confessoris.

Semiduplex. **(m. t. v.)**

Officium ut in Breviario die 17. Julii, præter Orationem.

Oratio.

Deus, qui beátum Alexium Confessórem tuum in mundi contémptu mirábilem effecísti: præsta, quæsumus; ut intercessiónis ejus auxílio fidéles tui terréna despíciant, et ad cœléstia semper aspírent. Per Dóminum.

Lectio ix. Vigiliæ, Comem. Vigil. et S. Christinæ Virg. et Mart. ut in Brev.

Festa mobilia.

Dominica I. Julii.
Visitationis B. Mariæ V.

Duplex 2. classis.

Officium ut in Brev. die 2. Julii.

Commem. Domin.

Dominica I, vel II. Julii.
Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C.

Duplex 2. classis.

Officium ut in Brev. Dom. I. Julii.

Commemoratio Dominicæ.

In occurrentia Festi Visitationis B. M. V., Offic. Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C. transfertur ad primam diem sequentem Festo dupl. I. cl. vel primario 2. classis non impeditam tamquam in diem propriam.

Die 5. Augusti.

Dedicatio B. Mariæ V. ad Nives.

Pro Commemoratione **S. Oswaldi** Regis, Mart. in I. Vesp. et Laudibus de Communi unius Martyris.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui beáti Oswáldi Mártyris tui natalítia cólimus, ejus intercessióne in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum nostrum.

Lectio ix.

Oswáldus, Angelórum rex, sédulus fídei Christiánæ cultor, et beneficéntia paúperum parens, totum pene Angliæ regnum,

Digitized by Google

evocáto e Scótia Epíscopo aliísque præcláris Christi doctrína viris, ab ímpia idolórum servitúte ad Christi libertátem religionémque tradúxit. Suscépto deínde in infidéles bello, ense percússus, migrávit in cœlum. Cujus vitæ sánctitas étiam post mortem miráculis illustrátur.

Te Deum laudámus.

Die 9. Augusti.

Ss. Afræ et Sociarum Mm.

Semiduplex.

Omnia de Communi non Virg., præter sequentia.

Oratio.

Da nobis, quǽsumus Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum Afræ et Sociárum ejus palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum.

Com. S. Romani Mart. ut in Brev. hac die.

Invit. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Afra, idolórum cúltui dédita, et in vitiórum cœno demérsa, Narcíssum Epíscopum Augústam Vindelicórum profugiéntem excépit hospítio. Cumque illum vidísset cum Diácono in psalmis et précibus pernoctántem, tanto exémplo permóta, suámque impudicítiam pertǽsa, prótinus ad Narcíssi pedes prócidit, et sacrum ab eo Baptísmi lavácrum impetrávit.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Deínde Hiláriam quoque matrem, tresque ancíllas, Dignam, Eunómiam et Euprépiam, eódem christiánæ Religiónis stúdio accéndit, quas Narcíssus, præmísso septem diérum jejúnio, et assíduis précibus ad grátiæ præparatiónem imperátis, de sacris fídei mystériis edóctas, sacro fonte lustrávit. Quæ deínde Jesu Christi vestígia sequéntes vitam ab omni vitiórum labe íntegram incorruptámque servavérunt.

℟. Dilexísti justítiam.

Digitized by Google

Lectio vi.

Cum vero Afra in dies magis in fide suscépta proficeret, a Cajo præfécto in templum Véneris rapta, diis immoláre jubétur. Cum illa se non dæmónibus, sed uni ac vero Deo cultum exhibére dixísset, jussu Præfécti una cum matre atque ancíllis ad ínsulam flúminis, quod Lycum appéllant, edúcta, et ad palum alligáta, lento igne cremátur. Eárum córpora Augústæ Vindelicórum honorífice sepúlta servántur.

℟. Fallax grátia.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 15.

In illo témpore: Erant appropinquántes ad Jesum publicáni et peccatóres, ut audírent illum. Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ. 34. In Evangelia.

Considerándum est nobis, fratres mei, cur Dóminus plus de convérsis peccatóribus, quam de stántibus in cœlo justis gaúdium esse fateátur; nisi hoc, quod ipsi per quotidiánum visiónis experiméntum nóvimus; quia plerúmque hi, qui nullis se oppréssos peccatórum mólibus sciunt, stant quidem in via justítiæ, nulla illícita pérpetrant: sed tamen ad cœléstem pátriam ánxie non anhélant, tantóque sibi in rebus lícitis usum præbent, quanto se perpetrásse illícita nulla meminérunt. Et plerúmque pigri rémanent ad exercénda bona præcípua: quia valde sibi secúri sunt, quod nulla commíserint mala gravióra.

℟. Os suum apéruit.

Lectio viii.

At contra nonnúmquam hi, qui se áliqua illícita egísse meminérunt, ex ipso suo dolóre compúncti inardéscunt in amórem Dei, seséque in magnis virtútibus exércent, cuncta difficília sancti certáminis áppetunt, ómnia mundi derelínquunt, honóres fúgiunt, accéptis contuméliis lætántur, flagrant desidério, ad cœléstem pátriam anhélant: et quia se errásse a Deo consíderant, damna præcedéntia lucris se-

Digitized by Google

quéntibus recompénsant. Majus ergo de peccatóre convérso, quam de stante justo gaúdium fit in cœlo: quia et dux in prælio plus eum mílitem díligit, qui post fugam revérsus hostem fórtiter premit, quam illum, qui numquam terga præbuit, et numquam áliquid fórtiter gessit. Sic agrícola illam ámplius terram amat, quæ post spinas úberes fructus profert, quam eam, quæ numquam spinas hábuit, et numquam fértilem messem producit.

℟. Regnum mundi.

Lectio ix. homil. de Vigilia S. Laurentii Mart. ut in Brev.

Te Deum laudámus.

Commem. Vigiliæ et S. Romani Martyris in Laud.

Digitized by Google

Appendix.

Die 11. Maji.

(Dies fixa ex 30. Aprilis.)

S. Suitberti Proto-Episcopi Verdensis, Conf.

Semiduplex. **(m. t. v.)**

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequentia.

Oratio.

Exaúdi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti Suitbérti Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Suitbértus in Anglia natus a púero e cœnóbii scholis sacrárum litterárum morúmque sanctórum disciplínam hausit. Aliénus a voluptátum illécebris et perfectiónis vitæ desidério mónachus effectus sacrísque initiátus ádeo virtútibus enítuit, ut céteris mónachis prælucéret. Erat enim caritáte férvidus, in labóre strénuus, in oratióne devótus, in meditatióne profúndus, corde múndus, sibi rígidus, defectibus alió… compátiens, humilitáte præcípuus, in paupertáte lætus et in vera nítidus castitáte.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Qui cum audísset, Sáxones Cároli Magni armis dómitos jam esse parátos ad suscipiéndam fidem Jesu Christi, messémque inter eos esse multam, operários autem paucos, amóre Jesu Christi pércitus et misericórdia super animárum salútem fratrum Sáxonum motus, tránsito mari, cum sóciis virísque sanctis ad eos pervénit ad prædicándum Evangélium redemptiónis. Quo vero majóre auctoritáte injúnctum sibi a Deo munus expléret, Episcopáli órdine

Digitized by Google

insignítus, annuénte Cárolo Imperatóre ab Hadriáno Papa primus Ecclésiæ Verdénsi ad Aléram flúvium nuper fundátæ Epíscopus præficitur.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Vir autem sanctus zelo Dei fervens munus divínum Episcopále sollérter obívit, serénsque verbum Dei in agro animárum immortálium, multósque convértit ad Jesum Christum, numerúsque credéntium de die in diem augebátur, quibus ipse bonis exémplis, verbo et conversatióne cœléstis regni iter præmonstráret. Multis Deus miráculis servum suum fidélem adhuc vivéntem, plúribus post mortem ornávit. Tandem plenus diérum migrávit ad Dóminum, relínquens sócium suum Tancónem in Sede Episcopáli successórem. Quorum córpora cum sex áliis sanctis illíus Ecclésiæ Epíscopis, año Christi millésimo sexcentésimo trigésimo, sexto Idus Mártii, Francíscus Guiliélmus Verdénsis et Osnabrugénsis Epíscopus, S. R. Eccl. Cardinális, cum templum illud Cathedrále in meliórem formam redígere paráret, invénta, decénter retro altáre majus pro custódia repósuit.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Vigiláte. de Comuni.

Die 1. Junii.

Festum

Translationis Reliquiarum Ss. Reginæ, Julianæ, Cordulæ, Corduæ et **Soc.** Martyrum.

Duplex.

Omnia de Comuni plurim. Martyrum, præter sequentia.

Oratio.

Concéde, quæsumus omnípotens Deus, ut ad meliórem vitam sanctórum Patronórum nostrórum exémpla nos próvocent, quátenus, quorum Translatiónem solémniter celebrámus, étiam actiónes imitémur. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Devótio summa semper vigébat per omnes Europæ ter-

Digitized by Google

ras erga sanctam Ursulam Vírginem et Mártyrem ejúsque numerosíssimam sodalitátem jam a diébus martýrii, imprímis autem Colóniæ (ubi pro fide et virginitáte passiónem subiérunt) et in Episcopátibus vicínis. Inter hos étiam enítuit pietas et Episcopórum et pópuli Ecclésiæ Osnabrugénsis. Boldevínus enim Epíscopus trigésimus tértius cóndidit extra muros civitátis ecclésiam ac Hospitále in honórem úndecim míllium Vírginum, ubi sacerdótes emériti Deo serviéntes resíduos vitæ dies in opéribus pietátis ac devotiónis complérent. Quam fundatiónem cultúmque divínum ac sanctárum Vírginum veneratiónem Engelbértus tértius anno Christi millésimo trecentésimo décimo auxit et ampliávit. Porro Godefrídus Epíscopus trigésimus octávus pio in sanctas vírgines zelo a Rixéta, soróre sua Cómite de Arensperg, quæ Abbatissa Cœnóbii seu Collégii sanctæ Ursulæ in Coloniénsi civitáte éxstitit, áliquot relíquias de ea sodalitáte instánter pétiit, nec non consentiénte Walrámo Coloniénsi tunc Archiepíscopo dono obtínuit.

℟. Sancti tui Dómine.

Lec io v.

Imprímis quidem córpora íntegra sancti Pirmérii Epíscopi Cremonénsis et Mártyris: sanctárum Regínæ, Córdulæ, Juliánæ et trium innominatárum Vírginum ac Mártyrum: cápita item sanctárum Córduæ, Ludmíldis, Panthéræ Vírginum et Mártyrum: prætérea magnas partes de córpore ipsíus sanctæ Ursulæ Vírginis et Mártyris, sancti Æthérii sponsi ejúsdem, sancti Eleuthérii fratris, sancti Valérii ducis Británniæ, Willibrórdi ducis, Polémii, Mauri, Christiáni, Cleméntis Abbátis, Joséphi, Jacóbi Epíscopi, Remáldi Archiepíscopi Græciæ, Ambrósii Epíscopi: item Vírginum sanctárum Florentínæ, Paulínæ cognátæ sanctæ Ursulæ, Rixæ, Limádis Pinnósæ, Formósæ, Constántiæ, Aconínæ, Salamónæ, Odíliæ, Alhéidis puéllæ duódecim annórum, Cleméntiæ, Victóriæ, Elisabéthæ et aliárum plúrium Vírginum ac

Digitized by Google

Mártyrum de eádem societáte.

℟. Vérbera carnificum.

Lectio vi.

Tanto thesaúro sacro dítatus Godefridus Epíscopus summo gaúdio exsultávit. Diligénter ígitur ac reverénter sacra hæc Lipsána compósita cum hymnis et cánticis deportári fecit Osnabrúgum atque summa totíus cleri ac pópuli devotióne excépta solemníssimo ritu in Ecclésia sua cathedráli sub majóre altári pie cóndidit anno Christi millésimo trecentésimo quadragésimo séptimo atque diem hanc Kalendárum Júnii ánnua Translatiónis solemnitáte célebrem posteritáti esse vóluit ac ordinávit. Quas deínde relíquias magna pietáte complúres tum Epíscopi successóres, tum Canónici et álii argénteis tumbis thecísque pretiósis ornári curárunt. Et licet hæreticórum furor anno Christi millésimo sexcentésimo trigésimo tértio argéntum et aurum omne ecclésiis abstúlerit, tamen sacræ relíquiæ mirábili dei providéntia et piórum diligéntia íntegræ permansérunt: quas Francíscus Guiliélmus Epíscopus et S. R. E. Cardinális ex exsílio duodevigínti annórum Sedi suæ restitútus diligénti inquisitióne ac inspectióne hábita ita conservátas invénit et agnóvit solemnitatémque hanc ultérius celebrándam ordinávit anno millésimo sexcentésimo quinquagésimo primo.

℟. Tamquam aurum.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii: Cap. 5.

In illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 1. de Sermone Domini in monte, sub init.

Si quæritur quid significet mons, bene intellígitur significáre majóra præcépta justítiæ, quia minóra erant, quæ Judæis data sunt. Unus tamen Deus per sanctos prophétas et fámulos suos, secúndum ordinatíssimam distributiónem témporum, dedit minóra

Digitized by Google

præcépta pópulo, quem adhuc timóre alligári oportébat: et per Fílium suum majóra pópulo, quem caritáte jam liberári convénerat. Cum autem minóra minóribus, majóra majóribus dantur, ab eo dantur, qui solus novit congruéntem suis tempóribus géneri humáno exhibére medicínam.

℟. Propter testaméntum.

Lectio viii.

Nec mirum est, quod dantur præcépta majóra propter regnum cœlórum, et minóra data sunt propter regnum terrénum, ab eódem uno Deo, qui fecit cœlum et terram. De hac ergo justítia, quæ major est, per prophétam dícitur: Justítia tua sicut montes Dei: et hoc bene significat, quod ab uno magístro, solo docéndis tantis rebus idóneo, docétur in monte. Sedens autem docet, quod pértinet ad dignitátem magistérii. Et accédunt ad eum discípuli ejus, ut audiéndis illíus verbis hi essent étiam córpore vicinióres, qui præcéptis adimpléndis étiam ánimo propinquábant. Et apériens os suum docébat eos, dicens. Ista circumlocútio, qua scríbitur, Et apériens os suum, fortássis ipsa mora comméndat aliquánto longiórem futúrum esse sermónem. Nisi forte non vacet, quod nunc eum dictum est aperuísse os suum, quod ipse in lege vétere aperíre soléret ora prophetárum.

℟. Sancti mei.

Lectio ix.

Quid ergo dicit? Beáti paúperes spíritu: quóniam ipsórum est regnum cœlórum. Légimus scriptum de appetitióne rerum temporálium: Omnia vánitas et præsúmptio spíritus. Præsúmptio autem spíritus audáciam et supérbiam significat. Vulgo étiam magnos spíritus supérbi habére dicúntur: et recte, quandóquidem spíritus étiam ventus vocátur. Unde scriptum est: Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum. Quis vero nésciat supérbos inflátos dici, tamquam vento disténtos? Unde est étiam illud Apóstoli: Sciéntia inflat, cáritas vero ædificat. Quapropter recte hic intelligúntur paúperes spíritu, húmiles et timéntes

Digitized by Google

Deum, id est, non habéntes inflántem spíritum.

Te Deum laudámus.

Die 7. Julii.

S. Agilolphi Episc., Mart. Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris, præter sequentia.

Oratio.

Deus qui nos beáti Agilólphi Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Ex monumentis apud Bolland. Gallia christ. vita S. Annonis et monumentum loci.

Lectio iv.

Agilólphus nóbili stirpe éditus, monásticæ vitæ régulis informándus a paréntibus tráditus fuit Anglíno Abbáti Malmundariénsi et Stabulénsi, cujus magístri mores ita imitátus est, ut eídem in utriúsque monastérii præfectúra succésserit. Deínde Coloniénsibus Epíscopus datus est; sed Abbátis onus ad mortem usque numquam depósuit. Coloniénsem Ecclésiam gubernávit médio sæculo octávo, eódem témpore, quo sanctus Bonifácius Germániæ pópulos trans Rhenum ad Christi fidem convértit, cujus nonnúlli illum amícum et collaboratórem fuísse dicunt. Fuit Agilólphus justítiæ observantíssimus et adulterórum hóminum insectátor acérrimus et vitam suam tam sancte instítuit, ut quod fieri ássolet perversórum hóminum ódia contráxerit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Exórto tunc témporis inter príncipes regni Francórum intestíno bello, inter álias Austrásiæ regiónes Coloniénsis étiam diœcésis a rebellántibus ferro igníque devastáta est. Agilólphus de populórum miséria veheménter dolens et ómnia boni pastóris múnera implére cúpiens, ad rebélles príncipes, qui in Arduénnam exércitus suos redúxerant, legatiónem de pace componénda suscépit.

Digitized by Google

Ad Amblávam flúvium prope Malmundárium hostes assecútus est. Pium antístitem, licet in pace veniéntem, mílites furibúndi statim aggréssi sunt et crudéliter gládio trucidavérunt, qui pro persecutóribus orans ánimam Deo réddidit. Venerándum corpus ab occisóribus in loco martýrii relíctum íncolæ istíus loci pertulérunt ad monastérium Malmundariénse, ubi honorífice cónditum fuit. Multis post mortem miráculis cláruit et exínde Mártyrum cultu a fidélibus honorátur.

℟. Desidérium ánimæ.

Lectio vi.

Corpus sancti Mártyris primum Malmundárii sepúltum, póstea sæculo undécimo a sancto Annóne Colóniam translátum et in ecclésia collegiáta beátæ Maríæ Vírginis ad Gradus reverénter cónditum fuit. Anno trigésimo séptimo sæculi décimi octávi Clemens Augústus, Archiepíscopus Coloniénsis, sacrum pignus dénuo elevátum in arca argéntea multa cum glória collocávit die 9. Júlii. Quum autem præfáta ecclésia collegiáta beátæ Maríæ Vírginis ad Gradus ineúnte sæculo décimo nono suppréssa ac díruta esset, arca cum relíquiis sancti Agilólphi Mártyris ad ecclésiam Metropolitánam translata est, ubi usque hódie pio fidélium cultu asservátur.

℟. Stola jucunditátis.

In II. Vesp. Coñem. Ss. Kiliani et Socior. Mm. Ant. Istórum. ℣. Lætámini.

Oratio.

Deus, qui sanctos Mártyres tuos, Kiliánum et Sócios ejus, virtúte constántiæ roborásti; concéde propítius, ut sicut illi, devícto persecutóre, a te coronári meruérunt, ita nos eórum interventióne tua semper protectióne defénsi, ad ætérnæ beatitúdinis gaúdia pervenire mereámur. Per Dóminum nostrum.

In Cathedrali etiam Coñem. S. Procopii Mart., cujus reliquiæ ibi asservantur. Ant. Iste sanctus. ℣. Glória et honóre.

Oratio.

Præténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam et præsta, ut sanctus tuus Procópius, cujus nos passióne lætámur, majestátem

Digitized by Google

tuam júgiter pro nobis exóret. Per Dóminum.

Die 9. Julii.

S. Hercumberti Proto-Episcopi Mindensis, Conf.

Semiduplex. (m. t. v.)

Omnia de Communi Conf. Pont. præter ea, quæ hic habentur propria.

Oratio.

Da quǽsumus omnípotens Deus, ut beáti Hercumbérti Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas et devotiónem nobis aúgeat et salútem. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Postquam Widukíndus Sáxonum dux ánimo rebélli depósito se recépit ad castra Cároli Magni sacerdótem pétiit, qui sibi suǽque cónjugi religiónis christiánæ rudiménta tráderet. Eo autem témpore apud Cárolum regem doctóres præstantíssimi erant, inter quos beátus Hercumbértus, vir exímiæ sanctitátis et doctrínæ eminébat. Qui ad hoc munus a Cárolo eléctus singulári indústria et sedulitáte brevi témpore Widukíndum una cum uxóre fide christiána et amóre Jesu Christi ádeo ímbuit, ut catechúmeni nóbiles eódem jam anno baptizaréntur.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Hercumbértus animárum zelo flagrans non in hoc uno tantum ópere mirábilem fervórem præstitit. Obtúlerat ei Widukíndus dux habitatiónem áliquam in arce sua Westfálica, si secum commigráre vellet. Promísit quoque ei, se locum exstruéndo templo opportúnum aliósque réditus ad honéstam clericórum sustentatiónem requisítos, assignatúrum esse. Accedébant donatiónes, quas eídem ecclésiæ se curatúrum Cárolus Magnus exeúnte jam bello diutúrno Saxónico pollícitus erat. Utrúmque commóvit sanctum Hercumbértum, ut Widukíndum in arcem Westfálicam redeúntem comitarétur, quippe qui jam satis providéret, quantum utilitátis in eccle-

Digitized by Google

siam ad salútem animárum redundatúrum esset, si vir tam illústris in suscéptæ fídei ampléxu staret incólumis. Itaque Widukíndo cómitem se adjúngens ad agros Westfalórum pervénit parátus, aut ánimam suam ibi pro Christo dare, aut incúltos paganórum greges ad ætérna salútis præcépta dúcere.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Prima sancti Hercumbérti mánsio fuísse dícitur in arce Widukíndi prope Visúrgim sita. Inde in omnem regiónem vicínam tránsiens assídua instructióne pópulum ad ómnia pietátis christiánæ offícia erudiébat atque ubérrimos animárum fructus rétulit, multis úndique, ducis exémplo commótis, ad sacrum baptísma confluéntibus. Qua re permótus Cárolus ipsum novæ Episcopáli Cáthedræ Mindénsi nuper a se fundátæ consentiénte Hadriáno Papa Antístitem primum præpósuit. Quo in múnere sédulum Pastórem et Doctórem exímium per multos annos se exhíbuit. Insígnis erat ejus cura Widukíndo ejúsque dómui impénsa: quem uti pridem christiánæ fídei rudiméntis institúerat ita póstmodum frequénti admonitióne sua, vitæ morúmque sanctíssimo exémplo in fide et amóre Jesu Christi ádeo firmávit, ut, quantum ántea excitándis rebelliónibus, tantum ab eo témpore promovéndis ecclésiæ cómmodis inténtus esset. Tandem Hercumbértus Episcopáli múnere egrégie functus, plenus méritis laboribúsque fatigátus, sub inítio sæculi noni migrávit ad Dóminum.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Homo péregre proficíscens. de Communi Confessoris Pontificis.

Digitized by Google

Supplementum.

Officia nonnullorum Ss. Patronorum in Ecclesiis eorum propriis.

Die 12. Maji.

S. Pancratii Martyris.

De Ss. Nereo et Achilleo Mart. et de S. Domitilla Virg. et Mart. (semidupl.) fit 14. huj. cum ix. Lect. et Commem. S. Bonifacii Mart. et Oct.

Omnia de Communi unius Mart. temp. Paschi., præter sequentia.

Oratio.

Præsta quæsumus omnípotens Deus: ut qui beáti Pancrátii Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum nostrum.

In I. Noct. Lect. **Fratres: Debitóres.** de Communi plurim. Mm. extra temp. Paschale.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Pancrátius, in Phrýgia nóbili génere natus, puer quatuórdecim annórum Romam venit Diocletiáno et Maximiáno imperatóribus: ubi a Pontífice Románo baptizátus, et in fide christiána erudítus, ob eámdem paulo post comprehénsus, cum diis sacrificáre constánter renuísset, viríli fortitúdine datis cervícibus, illústrem martýrii corónam consecútus est: cujus corpus Octavílla matróna noctu sústulit, et unguéntis delibútum via Aurélia sepelívit.

℟. **Lux perpétua.**

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

Lectio v. Serm. 22.

Dignum et cóngruum est, fratres, ut post lætítiam Paschæ, quam in Ecclésia celebrávimus, gaúdia nostra cum sanctis Martýribus conferámus: et iis annuntiémus Domínicæ resurrectiónis glóriam, qui consórtes sunt Domínicæ passiónis. Qui enim sócii sunt contuméliæ, debent et partícipes esse lætítiæ. Ita enim dicit beátus Apóstolus: Sicut sócii passiónum estis, et resurrectiónis éritis: si tolerábimus, inquit, et conregná-

Digitized by Google

bimus. Qui ergo toleravérunt mala propter Christum, debent et glóriam habére cum Christo.

℟. **In servis suis.**

Lectio vi.

Annuntiémus, inquam, sanctis Martýribus Domínicæ Paschæ grátiam: ut dum sepultúræ illíus prædicámus reseráta claustra, et horum sepúlchra reseréntur: dum corpus illíus mórtuum dícimus tepéntibus venis súbito viguísse, horum quoque membra jam frígida immortalitátis calóre foveántur. Eadem enim rátio Mártyres súscitat, quæ et Dóminum suscitávit. Nam sicut viam passiónis ejus expérti sunt, ita experiéntur et vitæ. Scriptum est enim in Psalmo: Notas mihi fecísti vias vitæ. Hoc útique in resurrectióne ex persóna dícitur Salvatóris: ut qui, dum post mortem ab ínferis redit ad súperos, incípiat notam habére viam vitæ, quæ ante habebátur ignóta.

℟. **Fíliæ Jerúsalem.**

In III. Nocturno Homilia in Evangel. **Ego sum vitis vera.** de Communi 1. loco.

Die 19. Maji.

Octava

S. Pancratii Mart.

cum Lectione ix. et Commem. S. Pudentianæ Virg.

De S. Petro Cœlest. Papa, Conf. fit 22. Maji.

Die 15. Junii.

S. Viti Martyris.

De Ss. Modesto et Crescentia Mart. (simpl.) nihil fit.

Omnia de Communi unius Mart., præter sequentia.

Oratio.

Da Ecclésiæ tuæ, quǽsumus Dómine, sancto Mártyre tuo Vito intercedénte, supérbe non sápere, sed tibi plácita humilitáte profícere: ut prava despíciens, quæcúmque recta sunt, líbera exérceat caritáte. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

In I. Noct. Lect. **Fratres: Debitóres sumus.** de Com̃uni plurimorum Martyrum.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Vitus ádmodum puer, ínscio patre baptizátus est: quod cum ille rescivísset, nihil prætermísit, quo fílium a christiána religióne removéret. Qua in volun-

Digitized by Google

táte permanéntem, Valeriáno júdici verbéribus castigándum trádidit. Sed nihilóminus in senténtia persístens, patri rédditus est. Dum vero eum pater grávius puníre cógitat, Vitus, Angeli mónitu, comítibus Modésto atque Crescéntia, ejus educatóribus, migrat in aliénas terras.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Apud éxteros eam sanctitátis laudem adéptus est, ut ejus fama ad Diocletiánum perláta, ipsum imperátor accérseret, ut fílium suum a dæmone vexátum liberáret. Quo liberáto, cum ei amplíssimis præmiis ingrátus imperátor, ut deos cóleret, persuadére non potuísset, una cum Modésto et Crescéntia, vínculis constrictum mittit in cárcerem. Quos ubi constantióres esse cómperit, demítti jubet in ingens vas, liquáto plumbo, fervénti resína ac pice plenum: in quo cum trium Hebræórum puerórum more divínos hymnos cánerent, inde erépti leóni objiciúntur: qui prostérnens se, eórum pedes lambébat.

℟. Desidérium ánimæ.

Lectio vi.

Quare ira inflammátus imperátor, quod multitúdinem vidébat miráculo commovéri, eos in catásta sterni jubet, et ita cædi eórum membra, atque ossa divélli. Quo témpore tonítrua, fúlgura, magníque terræ motus fuére, quibus templa deórum corruérunt, et multi oppréssi sunt. Eórum relíquias Floréntia, nóbilis fémina, unguéntis condítas honorífice sepelívit. Sancti Viti brachium a beáto Venceslão templo Metropolitáno, quod ipse Pragæ constrúxerat, dono datum. Ejúsdem ossa Cárolus rex Ticinénsi ex urbe accépta, eádem in æde collocávit. ℟. Stola.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Nihil est opértum. ut in Communi unius Mart. extra temp. Pasch. 3. loco.

Die 22. Junii.

Octava

S. Viti Martyris

cum ix. Lect. et Commem. S. Paulini Episc., Conf.

De Fest. Ss. Decem millium Mm. (semidupl.) fit die 23. Junii cum ix. Lect. hom. Vig. Nat. S. Joannis Bapt. et ejus Com. in Laud.

Digitized by Google

Die 25. Junii.
S. Prosperi Aquitani
Confessoris.

De S. Gulielmo Abb. (dupl.) fit 27. huj.

Omnia de Communi Conf. non Pont., præter sequentia.

Oratio.

Adésto Dómine supplicatiónibus nostris, quas in beáti Prósperi Confessóris tui solemnitáte deférimus: ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum.

In I. Noct. Lect. Beátus vir. de Communi 2. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Prosper in Aquitánia natus est, unde Aquitánus dici solet, ut ab áliis ejúsdem nóminis viris facílius distinguátur. Qua vero ex parte amplíssimæ illíus regiónis, quave ex urbe oriúndus fúerit, non constat. Quæ causa illi fúerit e pátria migrándi, perínde ignorátur. Certum vero eum Dei nutu in Provínciam ante annum quadringentésimum vigésimum nonum dedúctum fuísse, ut christiánam de grátia doctrínam a sancto Augustíno advérsus Pelagiános assértam, contra Semipelagiános Massíliæ tum pullulántes, defénderet. Celebratíssimam de eórum erróribus et querélis ad sanctum illum doctórem epístolam dedit anno quadringentésimo vigésimo octávo exeúnte, vel ineúnte quadringentésimo vigésimo nono, proféssus scríbere se fídei, qua Ecclésia vivit, affectu.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Pluraália vulgávit, tum ut sincéram de grátia fidem assereret, tum ut Massiliénsium in sanctum Augustínum, quem male interpretabántur, calúmnias depélleret. Cum vero non desísterent tantum virum ejúsque defensóres impétere, Romam cum Hilário ejúsdem causæ strénuo defensóre profectus est ad Cœlestínum Papam rem delatúrus. Is, célebri ad Gálliæ Epíscopos data epístola, præclárum judícii sui de Próspero ac Hilário testimónium impértiit, et sancti Augustíni famam

Digitized by Google

túitus est, jussítque Epíscopos siléntium obtrectatóribus impónere; subjúnxit étiam nonnúllas prædecessórum suórum aut conciliórum ab iis approbatórum de grátia et líbero arbítrio senténtias, quas plures erudíti a sancto Próspero colléctas arbitrántur. Tanta auctoritáte fretus Prosper in Gállias redux, majóre adhuc confidéntia manus conséruit cum Semipelagiánis Massiliénsibus et Cassiáni Massiliénsium presbyterórum celebérrimi collatiónem décimam tértiam semipelagiána labe infféctam reféllere aggréssus est.

℟. Amávit eum Dñs.

Lectio vi.

Sanctus Fulgéntius ad Mónimum libro primo, Prósperum núncupat virum erudítum et sanctum, qui sancti Augustíni dicta, recta deféndit fide et copióso sermóne. Eúmdem Victórius virum sanctum ac venerábilem appéllat. Tradit Gennádius epístolas Papæ Leónis advérsus Eutychen de vera Christi Incarnatióne ad divérsos datas, a Próspero dictátas credi. Quod idem a Marcellíno exscríptum est. Hac de causa ab Ádóne et áliis dícitur fuísse Leónis Magni notárius seu amanuénsis. Nullo véterum testimónio líquido appáret sanctum Prósperum fuísse gradu ac órdine láicis aut mónachis superiórem. Vidétur ex eórum número fuísse, qui, dimísso sæculo, vitam in secéssu agébant, ad divína omníno negótia transláti, nulli tamen obstricti monastério. Indubitátum est eum non obiísse ante annum quadringentésimum quinquagésimum quintum. Forte ad annum usque quadringentésimum sexagésimum tértium vixit. ℟. Iste homo.

In III. Nocturno Homilia S. Bedæ venerabilis Presbyteri in Evangel. Nolíte timére. de Communi 2. loco.

Die 2. Julii.

Octava

S. Prosperi Aquitani Confessoris

cum Commem. Oct. Ss. App. Petri et Pauli.

Quando dies Octava coincíderit cum Festo Visitation. B. M. V., fit de eo cum Com. diei Octavæ et Dom. occurr. ac ix. Lect. de hom. Dom.

Digitized by Google

Die 10. Julii.

S. Alexandri Martyris.

De reliquis **Ss. sex Fratribus** Martyribus ac de **Ss. Rufina et Secunda** Virginibus Martyribus fit 30. huj. cum ix. Lect. et Comm. **Ss. Abdon et Sennen** Mm.

Omnia de Communi unius Mart., præter sequentia.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut qui glorióſum Mártyrem Alexándrum fortem in sua confessióne cognóvimus, pium apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum nostrum.

In I. Noct. Lect. **Fratres: Debitóres sumus.** de Comuni plurim. Mm. cum RR. de Communi unius Mart.

In II. Noct. Lectio iv. ut in Breviario **Septem fratres.** hæc die. Lectio v. **Triumphális beáti,** vi. **Coronáta ſtaque.** de Communi unius Mart.

In III. Noct. Lect. ut in Breviario hac die cum RR. de Communi unius Mart.

Die 17. Julii.

Octava

S. Alexandri Mart.

De **S. Henrico** Conf. (dupl.) fit 27. Julii cum ix. Lect. et Commem. **S. Pantaleon.** Mart.

Die 6. Augusti.

S. Xysti II. Papæ, Mart.

De **Transfig. D. N. J. C.** dupl. maj. fit 11. huj. cum ix. Lect. de Ss. Martyrib. **Tiburtio et Susanna** et Commem. Octavarum ac Simpl.

De Ss. Felicissimo et Agapito (simpl.) nihil fit.

Omnia de Communi unius Mart., præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui nos concédis sancti Xysti Papæ et Mártyris tui natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de ejus societáte gaudére. Per Dóminum nostrum.

In I. Noct. Lect. A **Miléto.**

In II. Noct. Lect. iv. propria ut in Breviario, v. **Príncipes.,** vi. **Vere frustra.** de Comuni unius Mart. 2. loco.

In III. Noct. Homil. in Evang. **Si quis venit.** de Communi. 1. loco.

Die 8. Augusti.

S. Cyriaci Martyris.

De S. Largo et Smaragdo Mart. fit (semidupl.) 11. huj.

Omnia de Communi unius Mart., præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua sancti Mártyris tui Cyríaci

Digitized by Google

solemnitáte lætíficas: concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, virtútem quoque passiónis imitémur. Per Dóminum.

In I. Noct. Lect. Fratres: Debitóres sumus.

In II. et III. Noct. ut in Breviario hac die cum ℟℟. de Communi unius Mart.

Die 11. Augusti.

Ss. Largi et Smaragdi Mm.

Semiduplex.

Oratio: Deus qui nos ánnua. ut die 8. Augusti omisso nomine Cyriaco.

Et fit Comm. Octavarum ac Ss. Tiburtii et Susannæ Virg. Mm. Ant. Istórum. ℣. Lætámini.

In I. Vesp. Ant. Vestri capílli cápitis. ℣. Exsultábunt. ex Laud.

Lect. I. Noct. de Script. occ.

In II. et III. Noct. Lect. de Cōmuni plurim. Mart. 1. loco. ix. Lect. de Ss. Tiburtio et Susanna. In Laud. Commem. Simpl. Ant. Istórum est. ℣. Lætámini. ex I. Vesp.

Die 13. Augusti.

Octava

S. Xysti II. Papæ, Mart.

cum ix. Lect. de Ss. Martyrib. Hippolyto et Cassiano et Commem. Octavarum ac Simpl.

Die 15. Augusti.

Festo Assumpt. B. M. V.

fit Commem. diei Octavæ S. Cyriaci Mart. in utrisque Vesp. et Laud.

Digitized by Google

Index alphabeticus.

Afræ et Sociar. ejus Virg. et Mart. 9. Augusti. pag. 20*
Agilolphi Episc., Mart. 7. Julii. 28*
Alexandri Mart. 10. Julii. 36*
Alexii Conf. 24. Julii. 19*
Augustini Cantuariensis Episc., Conf. 29. Maji. 4*

Bonifacii Episc., Mart. 5. Junii. 7*

Commem. Omnium Sanctorum Apostolorum. 29. Junii. 10*
Cyriaci Mart. 8. Augusti. 38*
Cyrilli et Methodii Fratrum Pontt., Cff. 11. Julii. 12*

Decem Millium Martyrum. 22. Junii. 9*
Divisionis Sanctorum Apostolorum. 15. Julii. 12*

Erasmi Episc., Mart. 2. Junii. 5*

Germani Episc., Conf. 28. Maji. 3*

Henrici Imp., Conf. 17. Julii. 16*
Hercumberti Proto-Episc. Mindensis, Conf. 9. Julii. 30*
Hermagoræ Episc., Mart. 15. Julii. 12*
Hieronymi Æmiliani Conf. 21. Julii. 19*

Joannis Nepomuceni Mart. 16. Maji. 2*

Kiliani et Socior. Mm. 8. Julii. 11*

Largi et Smaragdi Mm. 11. Augusti. 38*

Marcellini et Petri Mm. Comm. 2. Junii. 5*
Mariæ B. V. Visitationis. Dominica I. Julii. 19*
Mariæ Magdalenæ de Pazz. 30. Maji. 4*
Margaritæ Virg. et Mart. 20. Julii. 16*

Omnium Sanctorum Apostolorum Commem. 29. Junii. 10*
Oswaldi Mart. 5. Augusti. 19*

Digitized by Google

Pancratii Mart. 12. Maji. pag. 32*
Patrocinii S. Joseph. Dom. III. post Pascha. 5*
Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C. Dominica I. vel II. Julii. 19*
Procopii Mart. Conf. 8. Julii. 11*
Prosperi Aquitani Conf. 25. Junii. 35*

Sanguinis D. N. J. C. Dominica I. vel II. Julii. 19*
Servatii Episc., Conf. 13. Maji. 1*
Suitberti Proto-Episc. Verdensis, Conf. 11. Maji. 23*

Translatio Reliquiarum S. Reginæ et Soc. 1. Junii. 24*
— — Ss. Crispini et Crispiniani. 20. Junii. 7*

Ubaldi Episc., Conf. 21. Maji. 2*

Visitationis B. M. V. Dominica I. Julii. 19*
Viti Mart. 15. Junii. 33*

Xysti II. Papæ, Mart. 6. Augusti. 37*

Digitized by Google

OFFICIA PROPRIA

SANCTORUM

DIŒCESIS OSNABRUGENSIS

A SACRA RITUUM CONGREGATIONE

APPROBATA ET CONCESSA

AC

JUSSU ET AUCTORITATE

REVERENDISSIMI ET ILLUSTRISSIMI DOMINI DOMINI

HUBERTI

EPISCOPI OSNABRUGENSIS

EDITA.

PARS AUTUMNALIS.

OSNABRUGI.

SUMPTIBUS CANCELLARIÆ EPISCOPALIS

APUD G. PILLMEYER (JUL. JONSCHER) BIBLIOPOLAM.

MDCCCCV.

Digitized by Google

Approbatio.

Revisione rite peracta, omnia concordant cum Originalibus. In fidem etc.

Ex Secretaria Sacrorum Rituum Congregationis hac die 28. Septembris 1904.

Pro **R. P. D. Diomede Panici,**
Archiep. Laodicen. Secretario
Philippus Can. di Fava,
Substitutus.

Concordat cum Originali: imprimatur.

Osnabrugi, die 10. Novembris 1904.

✠ **Hubertus,**
Episcopus Osnabrugen.

TYPIS FR. PUSTET, RATISBONÆ.

Digitized by Google

KALENDARIUM.

Per * significantur nonnulla Officia, quæ Rmus et Illmus Episcopus propter antiquissimum usum hic apponi jussit, dum per æquipollentem Processum ante S. R. C. instituendum in seriem specialiter approbatorum festorum suscipiantur.

September.

		pag.
4.	S. Rosaliæ Panormitanæ Virg. duplex majus.	1*
7.	S. Reginæ Alesiensis Virg. et Mart. duplex. In Eccles. Cathedr. tantum cum Commem. S. Reginæ Virg. et Mart. Sociæ S. Ursulæ.	1*
9.	S. Gorgonii Mart. semiduplex.	3*
13.	S. Materni Episc., Conf. semiduplex. Commem. Octavæ.	3*
22.	Ss. Mauritii et Socior. Mm. duplex.	5*
25.	S. Thomæ a Villanova Episc., Confess. duplex. (Dies fixa ex 22. hujus.)	7*
26.	S. Lamberti Episc., Mart. semiduplex. (Dies fixa ex 17. hujus.) Commem. Ss. Cypriani et Justinæ Mm.	7*

Festa mobi ia.

Domin. I. Septembris. Ss. Angelorum Custodum. duplex 2. classis cum Octava. Comem. Domin.	9*
Domin. infra Octav. Nativit. B. M. V. Sanctissimi Nominis Mariæ. duplex majus. Comem. Domin.	9*
Domin. III. Septembris. Septem Dolorum B. M. V. duplex majus. Commem. Dominicæ.	9*

Juxta Decreta hoc Officium reponi debet in aliam ex sequentibus Dominicis, quoties recitari nequeat Domin. tertia, adeo ut recitari debeat prima die libera iis in annis solum-

Digitized by Google

modo, quibus nulla Dominica usque ad primam sacri Adventus occurrit libera.

Domin. Kalendas seu primam diem Octobris immediate antecedente. Dedicatio Ecclesiæ Cathedralis. duplex 1. classis. (In Civitate cum Octava.) Commem. Dominicæ. pag. 9*

October.

1. S. Remigii Episc., Conf. semid. 11*
3. Ss. Ewaldorum Fratr. Presbb. Mm. semiduplex. 12*
10. Ss. Gereonis et Socior. Mm. semiduplex. 15*
11. S. Francisci Borgiæ Conf. semiduplex. (Dies fixa ex heri.) 17*
15. S. Teresiæ Virg. dupl. Commem. Ss. Maurorum Mm. simpl. 17*
16. S. Galli Abbatis. semiduplex. 17*
21. Ss. Ursulæ et Sociar. Virgg. et Mm. duplex majus. Commem. S. Hilarionis Abbatis. 18*
22. *(In Ecclesia Cathedrali tantum.) S. Pirmerii Episc., Mart. simplex. 48*
23. S. Severini Episc., Conf. semiduplex. 19*
24. S. Raphaëlis Archangeli. duplex majus. 20*
25. Ss. Crispini et Crispiniani Fratrum Mm., Patronorum Diœceseos Osnabrugen. duplex 1. classis cum Octava. 20*
26. De Octava. semiduplex. Commem. S. Evaristi Papæ, Mart. 25*
27. De Octava. semiduplex. Commem. Vigiliæ. 27*
29. De Octava. semiduplex. 30*
30. De Octava. semiduplex. 33*
31. S. Wolfgangi Episc., Conf. duplex. Commem. Octavæ et Vigiliæ. 36*

Festa mobilia.

Dominica I. Octobris. Sacratissimi Rosarii B. M. V. duplex 2. classis. Commem. Dominicæ. 36*

Dominica IV. Octobris. Omnium Sacrarum reliquiarum seu Sanctorum, quorum Corpora vel Reliquiæ in Ecclesiis Diœceseos asservantur. duplex majus. Commem. Dominicæ. 36*

Digitized by Google

November.

pag.

1. Omnium Sanctorum. duplex 1. classis cum Octava. Commem. diei Octavæ Ss. Crispini et Crispiniani Mm. 36*
3. S. Huberti Episc., Conf. duplex. Comem. Octav. 36*
7. S. Engelberti Episc., Mart. semiduplex. Commemor. Octav. 38*
12. S. Cuniberti Episc., Conf. duplex. 42*
16. S. Evergisli Episc., Mart. (Dies fixa ex 24. Octobr.) semiduplex. 44*
19. S. Elisabeth Viduæ. duplex 2. classis. Comem. S. Pontiani Papæ, Mart. in Laud. tant. 45*
21. S. Martini I. Papæ, Mart. (Dies fixa ex 12. hujus.) semiduplex. 45*
27. S. Willehadi Episc., Conf. (Dies fixa ex 8. Novembris.) duplex. 45*

Festa mobilia.

Domin. infra Octav. Omnium Sanctorum. Fest. Patrocinii B. M. V. duplex majus. Commem. Dominicæ et Octavæ. 47*

Quando Festum Omnium Sanctorum inciderit in Dominica, ponitur Festum Patrocinii B. M. V. die 7. Novembris ut in sede propria. Si Dominica aliter sit impedita, Festum Patrocinii transfertur juxta rubricas in primam respective sequentem diem liberam.

Feria IV. ante postremam Domin. post Pentecosten. Præsentatio B. M. V. duplex 2. classis. 47*

Festum Præsentationis B. M. V. in occurrentia cum Festo S. Elisabeth Viduæ, die 19. Novembris, præferri huic debet amandando in diem primam sequentem liberam Officium S. Elisabeth.

Digitized by Google

Index Supplementi

continet Officia nonnullorum Ss. Patronorum in Ecclesiis eorum propriis.

pag.

S. Dionysii Episc., Mart. 9. Octobris. 49*
S. Maximiliani Episc., Mart. 12. Octobris. 49*

Digitized by Google

OFFICIA PROPRIA
DIŒCESIS OSNABRUGENSIS.

PARS AUTUMNALIS.

Die 4. Septembris.

S. Rosaliæ Panormitanæ Virginis.

Duplex majus.

Officium ut in Append. Breviarii hac die, sed ritu dupl. maj. Lect. I. Noct. De **virgínibus.** de Communi Virg.

Infra Oct. Angel. Custod. fit eorum Commem.

Die 7. Septembris.

S. Reginæ Alesiensis Virginis et Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi Virg. et Mart., præter sequentia.

Oratio.

Deus, cujus Unigénitus sic hostem antíquum prostrávit, ut étiam ancíllas suas, spíritu veritátis armátas, ipso rédderet fortióres: quæsumus; ut qui sanctæ Reginæ præstitit de sæviénte triúmphum, tríbuat nobis, ejus précibus de blandiénte victóriam: Qui tecum vivit.

Et fit Commem. Oct. Ss. Angel. Cust.

Commemoratio in Ecclesia Cathedrali tantum facienda de **S. Regina** Virg. et Mart. Socia S. Ursulæ et undecim millium Virg. et Mart., cujus Reliquiæ in Ecclesia Cath. asservantur.

In I. Vesperis.

Ant. **Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quæránti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.**

℣. **Diffúsa est grátia in lábiis tuis.** ℟. **Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.**

Oratio.

Deus, qui nos hódie beátæ Reginæ Vírginis et Mártyris tuæ ánnua solemnitáte lætíficas; concéde propítius, ut ejus adjuvémur méritis, cujus castitátis et martýrii irradiámur exémplis. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

Digitized by Google

In II. Nocturno.

Lectio iv.

léxiæ, olim Manduobiórum dictæ, in diœcési ántea Æduénsi, hódie Divionénsi, sub Olýbrio præside virgo, nómine Regína, pro Christi fide cárceris, equúlei, ac lampadárum perpéssa supplícia, demum capitáli sententia damnáta, nóbili martýrio coronáta est. Hujus sacræ Relíquiæ, Jona Æduénsem ecclésiam regénte, Flaviníacum in Burgúndia translátæ sunt; et hodiédum ad ejus sepúlchrum miráculis célebre cónfluit máxima peregrinórum multitúdo.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Ex libris S. Augustíni Epíscopi de Sancta Virginitáte.

Cap. 27.

Pérgite, vírgines, pérgite perseveránter in finem. Laudáte Dóminum dúlcius, quem cogitátis ubérius. Speráte felícius, cui servítis instántius. Amáte ardéntius, cui placétis atténtius. Lumbis accínctis, et lucérnis ardéntibus expectáte Dóminum, quando véniat a núptiis. Vos afferétis ad núptias Agni cánticum novum, quod cantábitis in cítharis vestris. Non útique tale quale cantat univérsa terra, cui dícitur: Cantáte Dómino cánticum novum, cantáte Dómino univérsa terra; sed tale quale nemo póterit dícere, nisi vos. Sic enim vos vidit in Apocalýpsi quidam præ céteris diléctus ab Agno, qui discúmbere super pectus ejus sólitus erat, et bibébat et eructábat mirabília super cœléstia Verbum Dei. Ipse vos vidit duodécies duodéna míllia sanctórum citharœdórum illibátæ virginitátis in córpore, inviolátæ veritátis in córde; et quia sequímini Agnum quocúmque íerit, scripsit ille de vobis. ℟. Dilexísti.

Lectio vi. Cap. 27 et 29.

Quo ire putámus hunc Agnum, quo nemo eum sequi vel aúdeat, vel váleat nisi vos? Quo putámus eum ire? In quos saltus et prata? Ubi, credo, sunt grámina gaúdia, non gaúdia sæculi hujus vana, insániæ mendáces, nec gaúdia quália in ipso regno Dei céteris non virgínibus

Digitized by Google

erunt, sed a ceterórum ómnium gaudiórum sorte distincta. Gaúdia vírginum Christi, de Christo, in Christo, cum Christo, post Christum, per Christum, propter Christum. Gaúdia própria Vírginum Christi non sunt éadem non vírginum, quamvis Christi. Nam sunt áliisália, sed nullis tália. Ite in hæc, sequímini Agnum, quia et Agni caro útique virgo. Hoc enim in se retínuit auctus, quod matri non ábstulit concéptus et natus. Mérito eum sequímini virginitáte cordis et carnis, quocúmque íerit.

℟. **Afferéntur regi.**

In III. Nocturno Homil. in Evangel. Símile erit **regnum cœlórum decem Virgínibus.** de Communi.

In Laud. Commem. Oct. Ss. Angel. Cust.

Pro S. Regina (simpl.) Commemor.

In Laud. (in Ecclesia Cathedrali tantum) Ant. **Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.**

℣. **Spécie tua et pulchritúdine tua.** ℟. **Inténde, próspere procéde et regna.**

Oratio ut supra.

Die 9. Septembris.

S. Gorgonii Martyris.

Semiduplex.

Officium de Comm. unius Mart. cum Commem. Octavæ Nat. B. M. V.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Noct. Lect. iv. ut in Breviario hac die. Lectio v. et vi. De **Sermóne S. Augustíni Episc. Triumphális hódie.** de Communi unius Mart.

In III. Noct. Hom. in Evang. **Si quis vult post me veníre.** de Comm. unius Mart. 2. loco.

Die 13. Septembris.

S. Materni Episc., Conf.

Semiduplex. **(m. t. v.)**

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui diversárum natiónum pópulis præcláros veræ fídei constituísti doctóres: præsta, quésumus; ut omnes, qui ad beáti Matérni, Confessóris tui atque Pontíficis, festa convéniunt, præséntis prosperitátem vitæ, et futúram ætérnæ beatitúdinis glóriam consequántur. Per Dóminum.

Commem. Oct. Nat. B. M. V.

Digitized by Google

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Matérnus, quem Martyriológium Románum constánsque hujus regiónis tradítio beáti Petri Apóstoli discípulum prædicant, una cum Euchário et Valério in Gáliam et Germániam ad prædicándum bárbaris géntibus Jesu Christi evangélium est ablegátus. De quo illud memóriæ próditum est, eum febri mórtuum in itínere, Príncipis Apostolórum adhíbito báculo, quem hanc ob causam Roma sócii secum attúlerant, die mortis quadragésimo revixísse; multis pagánis eo miráculo ad Christi fidem convérsis. Hi ergo tres fidelíssimi Dei servi destinátas províncias ingréssi, dum verbum salútis annúntiant, mirácula patrant, ac Christiánæ religiónis memóriis eréctis, idolórum altária demoliúntur; infinítam hóminum multitúdinem ad clarissimam Evangélicæ veritátis lucem perduxérunt. Quo in stúdio áliquot annis cum incredíbili fructu versáti, sedem apud Augústam Trevirórum fixérunt: primo eórum, Euchário, Trevirénsem ecclésiam gubernánte. Cui post mórtuo Valério in Episcopátu succéssit. Huic vita quoque functo Matérnus in officio subrogátur.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Hic decessórum vestígiis fórtiter insístens, se commíssis óvibus bonum pastórem verbo et exémplo per omnem vitam præbuit. Et aliquándo noctu inter precándum Euchárius et Valérius decóra spécie visi, diem adésse mortis nuntiárunt. Qui cum discípulos ad fídei constántiam vitæque integritátem esset hortátus et sanctíssimæ Eucharístiæ Sacraménto confirmátus, postquam Trevirénsem, Coloniénsem et Tungrénsem ecclésiam per multos annos sanctíssime et prudentíssime rexísset, ad summam senectútem evéctus apud nóbilem Ubiórum Metrópolim, Colóniam Agrippínam, quam sibi ex tribus Sedem episco-

Digitized by Google

pálem selégerat, obdormívit in Dómino décimo octávo Kaléndas Octóbris Coloniénsis et Tungrénsis primus, Trevirénsis vero urbis tértius Epíscopus. Corpus hinc Tréviros delátum, in Ecclésia sancti Euchárii, quæ nunc sancti Mathíæ nuncupátur, appósitum fuit. Inde vero anno millésimo trigésimo séptimo Archiepíscopus Poppo sacra pignora ad majórem Trevirénsem Ecclésiam tránstulit, in qua Archiepíscopus Joánnes éadem una cum túnica inconsútili Dómini summo altári inclúsit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Colóniæ vero festum ejus per decem et septem dies máximo cum pópuli concúrsu in tribus potíssimum Ecclésiis celebrátur: in Ecclésia beátæ Maríæ Vírginis in lítore, in cujus crypta funus ejus, ántequam Tréviros transportarétur, aliquántulum sepósitum fuísse pie créditur; in vicíno pago, qui dícitur Rodenkírchen, ubi ejus corpus advérso flúmine ascéndens, ut significáret, Tréviris se velle esse sepúltum, stetísse tradunt: atque in Basílica sanctæ Cæcíliæ, in quam ex subúrbio transtulísse fertur dignitátem cathedrálem. Báculus autem beáti Petri Apóstoli, quem Trevirénsis Ecclésia diu ténuit, póstea Hunnórum, ut credunt, tempóribus Metim deportátus, ibi usque ad témpora Ottónis senióris Imperatóris permánsit. Inde a fratre ejus Brunóne Archiepíscopo expetítus, Colóniam est translátus. Junióris autem Ottónis Imperatóris témpore, peténte Egbérto Trevirórum Antístite et annuénte Waríno, Coloniénsium Præsule, in duas partes est transséctus: una illi Ecclésiæ réddita, áltera cum ápice ebúrneo Colóniæ retenta.

℟. Iste est qui.

In III. Noct. Hom. in Evang. Homo péregre proficíscens. de Comm.

In Laud. Commem. Oct. Nat. B. M. V.

Die 22. Septembris.

Ss. Mauritii et **Soc.** Mm. Duplex.

Omnia de Comm. plurim. Mart., præter sequentia.

Digitized by Google

Oratio.

Annue, quǽsumus, omnípotens Deus, ut sanctórum Mártyrum tuórum Maurítii et sociórum ejus nos lætíficet festíva solémnitas: ut quorum suffrágiis nítimur, eórum natalítiis gloriémur. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Maurítius, insígnis Christi miles, Thebánæ legiónis primicérius, cum Maximiáno Augústo, Diocletiáni in império colléga, in Gállias proficíscitur ad sedándas seditiónes, quas rusticáni Amándo et Æliáno dúcibus excitavérunt. Quod ut próspere céderet, jubet Imperátor ad Agaúnum consístens in fínibus Sedunórum omnes mílites sacrifíciis et víctimis immolándis interésse, quibus deos sibi et exercítui propítios mererétur. Edíctum Imperatóris resciéntes prædíctæ legiónis mílites, quos omnes Marcellínus Papa Roma transeúntes, sacro fonte tínxerat, se ínvicem ad fidei constántiam cohortántur, sibi proponéntes fírmiter pótius próprium sánguinem fúndere, quam victimárum sánguinem dæmónibus, eórum sacrifíciis coinquinári.

℣. Sancti tui.

Lectio v.

His accéptis Maximiánus Imperátor ira excandéscens, quosdam ad Maurítium et sócios præmíttit satéllites, qui suo nómine nuntiárent, ut si salvi esse vellent, in castra redírent; et sacrificiórum, quæ ipse Jovi et Marti paráverat, fierent partícipes. Unánimi consénsu et voce respondérunt Christi confessóres ad bellórum usum parátam esse legiónis virtútem: ad committénda vero sacrilégia, sicut Cæsar præcéperat, se religióne Christiána, quæ unum et verum Deum agnósceret, impedíri. Quorum respónsum indígne ferens Maximiánus, majóri iracúndia, quam ántea exársit.

℣. Vérbera carnífícum.

Lectio vi.

Itaque immíssa parte exércitus in Thebæos, décimum quemque eórum

Digitized by Google

primum occídi jussit, quo céteris terrórem incúteret. Eam ignomíniam constánti ánimo, hortánte Maurítio, ferre maluérunt, quam nefándis sacrifíciis contaminári. Post álteram decimatiónem nihil se proficere videns Imperátor, omnes constantíssime Christum prædicántes ab univérso exército trucidári ímperat. Quod martýrium mira patiéntia subiérunt gloriósi Christi mílites décimo Kaléndas Octóbris, anno salútis ducentésimo nonagésimo séptimo. Victor autem veteránus illuc forte tránsiens, cum invitátus nollet cum persecutóribus sociári, qui de cæsórum spóliis epulabántur, et dolens quod illa legióne militáre non meruísset: Christiánum clara voce se esse conféssus, a persecutóribus obtruncátur: ceterísque Martýribus sicut morte, ita honóre conjúnctus est.

℟. Tamquam aurum.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Cum audiéritis. de Comm.

Die 25. Septembris.
S. Thomæ a Villanova
Episc., Conf.

(Dies fixa ex 22. hujus.)

Duplex. (m. t. v.)

Officium ut in Breviario die 22. Septembris.

Die 26. Septembris.
S. Lamberti Episc., Mart.
Semiduplex.

(Dies fixa ex 17. hujus.)

Omnia de Communi unius Mart., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui sanctam nobis hujus diéi solemnitátem in beáti Lambérti Mártyris tui atque Pontíficis passióne honorábilem fecísti: adésto famíliæ tuæ précibus et da; ut cujus festa celebrámus, ejus patrocíniis adjuvémur. Per Dóminum.

Commemoratio Ss. Cypriani et Soc. Mart. ut in Brev.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

E vita per Godescalcum Diac. Leodiens. coæv. et Monum. apud Bolland.

Lectio iv.

Lambértus sive Landbértus, nóbili génere Trajécti ad

Digitized by Google

Mosam natus, a púero sacris lítteris per prudentíssimos magístros imbútus fuit. Ætáte matúrior sancto Theodárdo, Epíscopo Trajecténsi, ut plénius erudirétur, commendátus est: post ejus necem pópuli stúdio in Trajecténsi Episcopátu succéssit: cum ómnium ánimos caritáte, castitáte, humilitáte, rerum divinárum stúdio, sapiéntia, et moderatióne sibi conciliásset.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Childeríco, apud quem summo loco fúerat, interfécto, ipse páriter impiórum fraúdibus de Sede Episcopáli dejéctus, in monastérium Stabulénse se recépit, novíssimus órdine, sed primus sanctitáte; postrémus número, sed præcípuus devotiónis stúdio. Cum aliquándo noctis témpore ad solitáriam oratiónem pérgeret, et exórto citra ejus culpam strépitu fratres excitaréntur, jussus a monastérii Patre ad crucem sub dio eréctam oráre, frígore sævíssimo constrictus et nive coopértus, támdiu expánsis mánibus orans perseverávit, donec recordátus Abbas sanctum revocáret, et provolútus ad pedes deprecarétur. Septénnium illic sanctíssime transégerat, cum jubénte Pipíno Heristallénsi, Duce Francórum, magno cum honóre Sedi suæ restitúitur.

℟. Desidérium ánimæ.

Lectio vi.

Omnibus deínceps boni pastóris pártibus egrégie perfúnctus est, et Taxándriam, quæ a tértio ab urbe Trajecténsi milliári ad Mosæ et Vahális confluéntem extendebátur, e gentilitátis erróribus ad Christum convértit. Innocens occísus est jussu Dodónis, qui dum armatórum cohórte stipátus, in sancti Epíscopi domum in villa Légia, quæ Leódium est, irruens, óbvios quosque interfíceret, Lambértus, qui in cubículo prostrátus, et expánsis in modum crucis mánibus orábat, sagitta transverberátus est. Corpus ab amícis et fámulis, qui cædem eváserant, Trajéctum delátum, ibídem sepúltum est, anno Dómini septingentésimo octávo. Cum autem locus cædis frequéntibus a Deo mirá-

Digitized by Google

culis illustrarétur, sanctus Hubértus post annos non multos sacrum pignus Leódium tránstulit: et Lambértus débitum sanctis Martýribus honórem consecútus est.

℟. **Stola jucunditátis.**

In III. Nocturno Lectiones de Homilia in Evang. **Si quis venit.** de Comm. 1. loco.

Lectio ix. De Ss. Cypriano et Soc. Mart. ut in Breviar.

In Laudib. Comem. Ss. Cypriani et Soc. Mm.

In Suffr. de Ss. Crispino et Crispiniano permutandi sunt ℣℣. **Exsultábunt.... et Lætámini.**

Dominica I. in mense Septembris. Ss. Angelorum Custodum.

Duplex 2. class. cum Oct.

Officium ut in Append. Breviarii pro aliqu. locis hac Dominica.

Dominica infra Octavam Nativ. B. M. V. Ss. Nominis Mariæ.

Duplex majus.

Commem. Domin.

Dominica III. Septembris. Septem Dolorum B. M. V.

Duplex majus.

Commem. Domin.

Juxta Decreta hoc Officium reponi debet in alia ex sequentibus Dominicis, quoties recitari nequeat Domin. III., adeo ut recitari debeat prima die libera iis in annis solummodo, quibus nulla Dominica usque ad primam sacri Adventus occurrit libera.

Dominica ultima in mense Septembris, seu primam diem Octobris immediate antecedenti.

Dedicatio Ecclesiæ Cathedralis.

Duplex 1. classis, in Civitate tantum cum Octava.

Omnia ut in Communi Dedicationis Ecclesiæ cum nona Lectione et Commemoratione Domin. occur., præter sequ.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Carólus, rex Francórum ac tandem Imperátor, plúrima gessit bella pro religióne christiána, ecclésiæ Cathólicæ regnorúmque suórum quiéte. Inter quæ bellum Saxónicum suscéptum est, quo nullum neque prolíxius, neque atrócius Caroló que laboriósius fuit. Cum enim Sáxones natúra feróces et cúltui dæmonum déditi essent, bellum hoc

Digitized by Google

per contínuos trigínta tres annos gerebátur. Quóties enim superáti ac súpplices regi, imperáta ejus factúros, nec non datis obsídibus christiánæ religióni se dédere polliciti sunt, tóties Cárolum perfidíssime fefellérunt. Sed Cároli magnanímitas et constántia, nulla eórum mutabilitáte vel vinci póterat, vel ab iis, quæ pro religióne cóperat, deterréri. Tandem pari ejus prudéntia ac fortitúdine Sáxones devícti ánimos rebélles deposuérunt coram cruce Jesu Christi ac baptizáti sunt promitténtes, christiánam religiónem perpétuo se esse servatúros.

℟. Orántibus.

Lectio v.

Cárolus vero auxílio, ut profitebátur, sancti Petri Apostolórum príncipis, subjéctam Saxóniam eídem sancto Petro summo Vicário Jesu Christi ac Sedi Apostólicæ subjécit: plúribus póstmodum, crescénte fide, ibi fundátis Ecclésiis. Et ob suæ mercédis augméntum, Osnabrugénsem Ecclésiam, primam in omni Saxónia in honórem Príncipis Apostolórum et sanctórum Mártyrum Crispíni et Crispiniáni ad flúvium Hasam magnífice construxit ac ritu solémni die vigésima Júnii anno septingentésimo octogésimo quinto dedicári fecit et præter vária, quæ eídem Ecclésiæ privilégia concésserat, multa bona donávit. Sanctum Wihónem, Hadriáno Papa approbánte, primum Epíscopum eídem præfécit.

℟. O quam metuéndus.

Lectio vi.

Eadem Ecclésia póstmodum vetustáte collápsa imo et anno millésimo centésimo incéndio deléta pietáte ac diligéntia Epíscopi Joánnis atque Episcopórum ei succedéntium a fundaméntis in hanc formam, prout nunc est, dénuo erécta ac solémniter consecráta est. Cujus fundatiónis et dedicatiónis anniversárius dies olim magna pietáte vicinárum étiam provinciárum seu Matrícis, unde veram fidem suscepérunt, agebátur Kaléndis Octóbris si in Domínicam incidébant, alióquin Domí-

Digitized by Google

nica subsequénti. Quum vero perpétuo coincíderet cum Festo Sacratíssimi Rosárii, cujus solemnitátis ritum Summus Póntifex Leo XIII. auxit, nunc Domínica Kaléndis Octóbris antecedénti solémniter per totam diœcésim celebrátur. Vetústa ac veneránda hæc Domus Dei digne et ingenióse nuper renováta sicut fídei patrum est monuméntum, ita perénnis máneat pro clero et pópulo divínæ fons benedictiónis et foméntum veræ pietátis.

℟. Mane surgens.

In III. Nocturno Lectiones de eodem Comm.

Die 1. Octobris.

S. Remigii Episc., Conf. Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut beáti Remígii, Confessóris tui atque Pontíficis, veneránda solémnitas et devotiónem nobis aúgeat et salútem. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In II. Nocturno.

Ex S. Gregor. Turon. et Venant. Fortun. synchron. apud Bolland.

Lectio iv.

Remígius paréntibus primæ nobilitátis natus est. Cum téneros annos morum maturitáte et virtútibus vínceret, anno ætátis suæ vigésimo secúndo ad Episcopátum Rheménsem raptus pótius quam eléctus fuit. In eo autem cúlmine constitútus, sic tanto offício functus est, ac si júgiter præfuísset. Verbo, exémplo et conversatióne nil nisi sanctum præferébat: sincéram mentem vultus indicábat serénitas, et cor benignissimum sermónis lénitas.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Tanti viri sánctitas plúribus a Deo miráculis illustráta est. Cæcum, qui dæmonis infestatióne in córpore cruciabátur, prostrátus in oratióne, ab utróque malo liberávit. Cum Rheménsis civitátis tértia parte exústa, réliquum étiam flammis corriperétur, Remígius præmíssa

Digitized by Google

oratióne adívit incéndium; et quocúmque se Sanctus conferébat, ignis támdiu recéssit, donec plane exstinguerétur. Energúmenam incolumitáti restítuit, eámque paulo post mórtuam suis précibus ad vitam quoque revocávit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Francórum, qui, Germániæ pópuli, Gállias occupáverant, sedésque ibi fíxerant, regem Chlodovæum Christiánis mystériis ímbuit, et ab idólis convérsum cum tribus suórum míllibus solémniter baptizávit; sacro étiam chrísmate cum signáculo crucis unxit; cum prius omnis pópulus páriter acclamásset: Mortáles deos abjícimus, et Deum, quem Remígius prædicat, immortálem sequi paráti sumus. Exínde vir apostólicus ecclésias constítuit et ordinávit, tantáque sanctitáte emínuit, ut sancti Silvéstri virtútibus æquarétur. Anno Episcopátus septuagésimo quarto, vitæ autem nonagésimo sexto, ad Dóminum migrávit.

℟. Iste est.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. **Homo péregre proficíscens.** de Com. Conf. Pont. 1. loco.

Die 3. Octobris.

Ss. Ewaldorum Fratrum Presbytt., Martyrum.

Semiduplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, præter sequentia.

Oratio.

Sanctórum Mártyrum tuórum Ewaldórum nos, Dómine, fóveat pretiósa conféssio: et pia júgiter intercéssio tueátur. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Ex venerab. Beda coævo et Diplomat. S. Annonis.

Lectio iv.

Duo quidam Presbýteri de natióne Anglórum, qui in Hibérnia multo témpore pro ætérna pátria exsuláverant, venérunt ad provínciam antiquórum Sáxonum, si forte áliquos ibídem prædicándo Christo acquírere possent. Erant autem unius ambo sicut

Digitized by Google

devotiónis, sic étiam vocábuli. Nam utérque eórum appellabátur Heuwáldus, sive Ewáldus; ea tamen distinctióne, ut pro divérsa capillórum spécie unus niger, alter albus Ewáldus dicerétur. Quorum utérque pietáte religiónis imbútus, sed niger Ewáldus magis sacrárum litterárum erat sciéntia instrúctus. Qui veniéntes in provínciam intravérunt hospítium cujúsdam víllici, petierúntque ab eo, ut transmitteréntur ad Sátrapam, qui super eos erat, eo quod habérent áliquid legatiónis et utilitátis, quod debérent ad illum perférre.

℟. Sancti tui.

Lectio v.

Suscépit eos víllicus, et promíttens se missúrum eos ad Sátrapam, qui super eos erat (ut petébant), áliquot diébus secum retínuit. Qui cum cógniti essent a bárbaris, quod essent altérius religiónis, (nam hymnis et psalmis semper et oratiónibus vacábant, et quotídie sacrifícium Deo víctimæ salutáris offerébant, habéntes secum váscula sacra et tábulam altáris vice dedicátam), suspécti sunt hábiti, quia si pervenírent ad Sátrapam, et loqueréntur cum illo, avérterent illum a diis suis, et ad novam Christiánæ fídei Religiónem transférrent: sicque paulátim omnis eórum província véterem cogerétur in novam mutáre cultúram.

℟. Vérbera carníficum.

Lectio vi.

Itaque rapuérunt eos súbito et interemérunt: album quidem Ewáldum velóci occisióne gládii, nigéllum autem longo supplicióum cruciátu, et horrénda membrórum ómnium discerptióne, quos interémptos in Rhenum projecérunt. Passi sunt autem præfáti sacerdótes et fámuli Christi quinto Nonárum Octóbrium die. Nec martýrio eórum cœléstia defuére mirácula. Quibus pervulgátis, gloriosíssimus Dux Francórum Pipínus addúcta ad se eórum córpora cóndidit cum multa glória in ecclésia Colóniæ civitátis juxta Rhenum, quæ hódie sancti Cunibérti vocátur. Eadem elevávit sanctus Anno, Colo-

Digitized by Google

niénsis Archiepíscopus, anno Domínicæ Incarnatiónis millésimo septuagésimo quarto, quinto Nonas Octóbris.

℟. Tamquam aurum.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ecce ego mitto vos, sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Liber 7. in Lucam.

Mittens Dóminus discípulos in messem suam, quæ, licet verbo Dei sata, tamen cultúræ labórem et sollícitum munus operárii requirébat, ne aves cœli sparsa sémina dissipárent ait: Ecce, ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Contrária sunt sibi ista animália, utália ab áliis devoréntur. Sed bonus pastor lupos gregi suo timére non novit; ideóque isti discípuli non in prædam, sed ad grátiam dirigúntur. Sollicitúdo enim pastóris boni éfficit, ut lupi in agnos audére nihil possint.

℟. Propter testaméntum.

Lectio viii.

Lupi quid significáre videántur debémus advértere. Béstiæ nempe sunt, quæ insidiántur ovílibus, circa pastorales versántur casas, habitácula domórum intráre non audent; somnum canum, abséntiam aut desídiam pastóris explórant: óvium guttur invádunt, ut cito strángulent: feri, rapáces, iidémque natúra córporis rigidióres, ut se fácile non possint infléctere, ímpetu quodam suo feránturr: et ídeo sæpe ludúntur. Nonne lupis istis hærétici comparándi sunt, qui insidiántur ovílibus Christi, fremunt circa caulas, noctúrno magis témpore, quam diúrno? Semper enim pérfidis nox est, qui solem nébulis interpretatiónis obdúcere, et quantum in ipsis est, fuscáre conántur.

℟. Hæc est vera.

Lectio ix.

Versántur ergo circa caulas, stábula tamen Christi intráre non audent.

Digitized by Google

Et ídeo non sanántur, quia in stábulum suum non vult eos Christus indúcere, in quo curátus est ille, qui de Jerúsalem descéndens íncidit in latrónes. Non accípiunt ergo medicínam, qui médicum non requírunt. Explórant pastóris abséntiam, et ídeo pastóres Ecclesiárum vel necáre, vel in exsílium ágere conténdunt: quia præséntibus pastóribus oves Christi incursáre non possunt. Spoliáre ergo gregem Dómini, et dirípere conántur, qui corpórea quadam mentis intentióne duri ac rígidi, nequáquam solent a suo erróre defléctere.

Te Deum laudámus.

Die 10. Octobris.

Ss. Gereonis et Sociorum ejus Martyrum.

Semiduplex.

Omnia de Communi plurim. Mart., præter sequentia.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut qui gloriósos Mártyres Gereónem, Victórem, Cássium, Floréntium, Sociósque eórum fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ex Actis apud Bolland. et monum. loci.

Sacra Thebæórum Légio sub Primicério sancto Maurítio cum in castris Maximiáni Imperatóris apud Octodúrum nunc Martiníacum apud Vallésium consísteret, nonnúllæ ejúsdem Legiónis cohórtes ad custodiéndas urbes contra rebéllium oppugnatiónem in Gálliam præmíssæ sunt. Postquam autem sanctus Maurítius cum suis, qui idólis sacrificáre et Christiános pérsequi renúerant, in Alpium radícibus obtruncátus erat: Maximiánus veheménter irátus, réliquos Christiános mílites, quocúmque locórum dispérsos, pari supplício jubet trucidári. Itaque truculentíssimi satéllites, sceleráta jussa exsequéntes, Cássium et Floréntium cum áliis septem ejúsdem professiónis viris apud

Digitized by Google

Bonnam deprehendérunt: qui constánter Christiánam religiónem profiténtes, ibídem sunt interémpti.

℟. Sancti tui.

Lectio v.

Mox ad sancti Gereónis properárunt agmen, quod trecéntos decem et octo numerábat mílites, Christiánæ fídei tenacíssimos; in quos omnes in Campis Agrippínæ Colóniæ irruérunt, et jam ad gloriósum martýrium parátos occidérunt. Tum Sanctórum córpora in púteum profúndum projecérunt. Intérea cohors, quæ Victórem sequebátur, eódem itínere prope Colóniam Trajánam ad locum, quem Xanthum nunc appéllant, pervénerat, ibíque cum duce suo in pratis viréntibus castra posúerat. Hos iídem carnífices cum deprehendíssent, trecéntos trigínta viros feróciter trucidárunt, eósque in locis palústribus submersérunt. Passi sunt Mártyres Imperatóribus Diocletiáno et Maximiáno décimam in Christiános persecutiónem movéntibus. Sancti Mártyres hodiérna festivitáte tribus máxime in locis, Colóniæ, Bonnæ et Xanthi solémniter venerántur.

℟. Vérbera carníficum.

Lectio vi.

Elápsis áliquot post tot Mártyrum triúmphos annis, cum Ecclésiæ sub Constantíno Magno pax fuit réddita, et templa memoriásque Mártyrum construéndi potéstas est facta Christiánis: mater Imperatóris Hélena sancti Gereónis et Sociórum córpora, quæ in Campis Agrippinénsibus várie dispérsa, nonnúllis præálto púteo recónditis jam tum annos círciter trigínta novem sub terra latúerant, summo stúdio collécta honorificentíssime cóndidit. Nam super púteum sublímis ac magníficæ structúræ templum, nómine sanctórum Mártyrum, ædificávit; in quo tantum aúrei fulgóris emícuit, ut ob óperis musívi foris et intus fulgéntem elegántiam nomen „Ad aúreos sanctos“ sortirétur. Eúmdem honórem Imperátrix pia venerándis Cássii, Floréntii atque Victóris sociorúmque exú-

Digitized by Google

viis utróque martýrii loco impéndit.

℟. Tamquam aurum.

In III. Nocturno Lectiones de Homilia in Evangel. Cum audiéritis. de Comm. 1. loco.

Die 11. Octobris.

S. Francisci Borgiæ Conf.

(Dies fixa ex heri.)

Semiduplex. **(m. t. v.)**

Officium ut in Breviario die 10. hujus.

Die 15. Octobris.

S. Teresiæ Virginis.

Officium ut in Breviario hac die, sed cum Commemoratione **Ss. Maurorum** Martyrum.

Ad Vesp. Ant. **Istórum.** ℣. **Lætámini.**

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui per gloriósi bella certáminis ad immortáles triúmphos sanctos Mauros Mártyres tuos extulísti: da córdibus nostris dignam pro eórum commemoratióne lætítiam, ut eórum précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Lectio ix.

(Ex Bolland. Tom. 7. Octobris et vita S. Annonis a coævo conscripta.)

Post sancti Gereónis et Sociórum ejus interfectiónem mílites número trecénti círciter et sexagínta propter frequéntes Gallórum tumúltus ex Mauritánia evocáti pro Christi fide sub eódem Maximiáno imperatóre in agro Agrippinénsi Idibus Octóbris trucidáti sunt, atque in eádem basílica cum sancto Gereóne ejúsque sóciis beatórum córporum quiétem et veneratiónem accepérunt. Eórum cultum témporum lapsu pene exstínctum sanctus Anno Archiepíscopus Coloniénsis visis in quiéte Martýribus ipsis, uti fertur, sæculo undécimo instaúrans in nova, quam ipsis exstrúxerat crypta decénter collocávit, ubi hódie magno totíus pópuli cultu celebrántur. Te Deum.

Ad Laud. Ant. **Vestri capílli.** ℣. **Exsultábunt.**

Die 16. Octobris.

S. Galli Abbatis.

Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont., præter sequ.

Oratio. **Intercéssio nos.** de Communi Abbatum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

Digitized by Google

In II. Nocturno.

Lectio iv.

allus, nóbili génere in Scótia natus, spretis mundi ópibus, sub sancto Columbáno religiósæ vitæ institútum pie cóluit. Póstea relícta pátria ad Gallos et Helvétios profléctus, multos christiánæ fídei præcéptis erudívit; nonnúllos, vitæ cœléstis amóre inflammátos, ad paúperis Christi sectánda vestígia perdúxit. Ad lacum Duriénium et álibi divíni zeli ardóre idolórum cultum non ferens, dæmonum simulácra dejécit ac fana igne succéndit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Rerum vero cœléstium meditatióni libérius vacáre cúpiens, in abstrúsa deínde solitúdinis loca se ábdidit, ubi, quanto mítius étiam feræ immánes suæ feritátis oblítæ ei morem gerébant, tanto acerbióre feritáte dæmones Christi athlétam fœdíssimis spectris adoriéntes impugnábant. Quos ille spirituális milítiæ armis, ferventíssimo nimírum precándi stúdio, cum triduáno jejúnio conjúncto corporísque verberatióne vicit et fugávit.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

Tandem erumpénte e látebris tantæ sanctitátis fama Dux Gunzo eum supplex ad fíliam curándam, quæ a dæmone vexabátur, ínvitat; cumque duo epíscopi in dæmone expelléndo frustra laborássent, Gallus sola oratióne puéllam sanat, a quo melióris vitæ instrúcta consíliis sacrum velámen, assentiénte Sigisbérto Rege suscépit. Ipse vero spretis Ducis munéribus, et Constantiénsi Episcopátu recusáto, ad solitúdinem revértitur, in qua exstrúcto monastério, et non paucis mónachis severióris disciplínæ stúdio rite informátis, plenus diérum in Dómino requiévit.

℟. Iste homo.

In III. Nocturno Lectiones de Homilia in Evangel. Ecce nos relíquimus. de Communi Abbatum.

Die 21. Octobris.

Ss. Ursulæ et Sociarum Virgg. et Mm.

Duplex majus.

Officium ut in Appendice Breviarii pro aliquibus locis

Digitized by Google

hac die cum Comñ. **S. Hilarionis** Abb. Lect. I. Noct. De **virgínibus.** ex Comm. Virg. ix. Lect. (ex 2 una) pro S. Hilarione ut in Brev. cujus Comñem. etiam in Laud.

Die 23. Octobris.

In Festo
S. Severini Episc., Conf.
Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui venerándam hujus diéi solemnitátem in honórem sancti Severíni Confessóris tui atque Pontíficis consecrásti; adésto famíliæ tuæ précibus, et dona, ut cujus festa célebrat, méritis et auxílio sublevétur. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Severínus tam vitæ sanctitáte atque summa abstinéntia, quam doctrína et eloquéntia a juventúte excélluit. Quamóbrem ut Ariánæ hæresi fortis opponerétur oppugnátor, Epíscopus Coloniénsis constitútus est; quo in múnere acérrimus éxstitit Cathólicæ fídei defénsor. Solémnis illi mos erat, post matutínas horas cum Cléricis suis oratiónis causa loca sacra invísere; quod quum aliquándo fáceret, in loco exínde ager sancti Martíni appelláto voces Angelórum psalléntium audívit, intellexítque, causam angélici concéntus esse beátum sancti Martíni Turonénsis tránsitum ex hoc mundo.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Quum autem Archidiáconum suum interrogásset, an ipse suavíssimas voces Angelórum psalléntium percíperet, illéque negásset, eúndem oráre jussum, sanctus Epíscopus húmili oratióne támdiu adjúvit, donec ille étiam tantæ lætítiæ párticeps fieret. Archidiáconus ut causam gaúdii omníno certam habéret célerem Turónes núntium destinávit, qui eo véniens, intelléxit, eádem ipsa hora obiísse sanctum Martínum, qua sibi Severínus orándo impetráverat lætas Angelórum voces audíre. Severí-

Digitized by Google

nus, qui moriénte sancto Martíno, senex fuísse vidétur, sancta morte in Dómino obdormívit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Sacrum ejus Corpus Colóniæ in ecclésia Sanctórum Cornélii et Cypriáni, quæ ab ipso ædificáta fuísse créditur, atque nunc nomen óbtinet, honorífice quiéscit, quod Agrippinénses tamquam pignus impetrandárum a Deo gratiárum usque hódie magna devotióne prosequúntur. Qui mos étiam exémplo sancti Leónis tértii Románi Pontíficis fuit comprobátus, qui comitánte Hildebáldo Archiepíscopo Coloniénsi Paderbórnam ad Cárolum Magnum proficíscens, sanctum hujus diœcésis defensórem insalutátum præteríre nóluit, sed ecclésiam intrans sacras ejus Relíquias summa pietáte est venerátus. Sacrum hunc thesaúrum sæculo décimo Wichfridus, et undécimo Hermánnus tértius, Archiepíscopi Coloniénses, pretiosióre túmulo ornavérunt. Sanctus Anno quum mortem sibi imminére sentíret, sacras Coloniæ relíquias ad Metropolitánam deportári, seque illis óbviam efférri jussit: quumque ómnia sacra pignora reverénter salutásset, alláto sancti Severíni córpore, nulla tanti morbi hábita ratióne, in terram se abjécit et sanctum Epíscopum tenérrimæ pietátis lácrimis venerátus est.

℟. Iste est, qui.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Homo péregre proficíscens. de Comm.

Die 24. Octobris.

S. Raphaelis Archangeli.

Duplex majus.

Offic. ut in Append. Brev. pro aliqu. locis hac die.

II. Vesp. de sequ. tantum.

Die 25. Octobris.

Ss. Crispini et **Crispiniani** Fratrum, Martyrum, Patronorum Diœc. Osnabrugensis.

Duplex 1. class. cum Oct.

Omnia de Communi plur. Mm., exceptis quæ sequuntur.

In I. Vesperis.

Ad Magnif. Ant. O **rex glóriæ, qui Crispínum et Crispiniánum per martýrii triúmphum magnificásti,**

Digitized by Google

miserére nobis et per Sanctórum suffrágia da nobis sempitérna gaúdia.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Quæsumus omnípotens Deus, ut nos geminàta lætítia hodiérnæ festivitátis excípiat, quæ de beatórum Crispíni et Crispiniáni glorificatióne procédit, quos eádem fides et pássio vere fecit esse germános. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones Fratres, debitóres sumus. de Communi plurim. Martyrum.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Crispínus et Crispiniánus fratres, nóbiles Románi, propagándæ fídei stúdio una cum beáto Quintíno et sóciis in Gállias advenérunt. Dum álii álias in regiónes dispergúntur, Crispínus et Crispiniánus cum Valério et Rufíno ad Suessiónum fines venére, salutémque a Christo Jesu allátam illic prædicavérunt. Urbem póstea ingréssi, ne cuíquam forent óneri, labóre mánuum victum sibi paráre, perínde ac Paulus Apóstolus, constituérunt. Itaque sutóriam artem, quam quidem, útpote húmilem et quiétam, suo aptiórem esse ministério putábant, statim didicére; ac cum in ea cæteris antecelluíssent artificibus, levíque mercéde contenti essent, frequéntem ad se paulátim pópulum allexére; venientíque pro occasióne verbum Dei annuntiábant. Erat ergo eórum domus non modo officína labóris, sed et schola doctrínæ et salútis. Deo dante voci eórum virtútem et benedictiónem, plúrimis persuasére, ut, relícto idolórum cultu, Deo vero servírent. Augebátur in dies credéntium númerus, et dum pax et tranquíllitas a princípibus erat, in fide neóphyti confirmabántur.

℟. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: et in Mari rubro via sine impedimento. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torrentes inundavérunt. Terra appáruit.

Digitized by Google

Lectio v.

Dudum jam erat ex quo Crispínus et Crispiniánus erróris ténebras, sparsa Evangélii luce, depellébant, cum pacem qua simul cum nova sóbole ab ipsis Christo parta perfruebántur, Maximiáni Hérculis advéntus perturbávit. Crudélis hic Imperátor, qui quacúmque transíret, sui in Christum Christianósque ódii cruénta vestígia relinquébat, commorátus in Gálliis, Suessiónem venit. Ibi, dum bellum advérsus bárbaros parat, jubet more suo diligénter conquíri Christiános, quorum intéritum et interneciónem magis quam hóstium império Románo infensissimórum cupiébat. Insito ejus ánimis furóri ignem facésque admovébat mira quam Thebæi mílites præ se túlerant in profiténda Christiána fide libértas. Ad eum deláti sunt Crispínus et Crispiniánus tamquam Christiáni; quos statim comprehénsos jussit ad se addúci. Ubi ad tribúnal perdúcti sunt, eos ille tam promíssis quam minis et pœnárum metu a propósito deterrére tentávit. Sed cum sancti Fratres Christum intrépide confiteréntur, et profána sacrifícia constánter respúerent, eos efficacióre ratióne ággredi ac superáre constítuit. Aderat tunc témporis Rictiovárus, nímium fidélis imperatóriæ crudelitátis minister, Christiáno sánguine quem in Gálliis passim effúderat, adhuc cruentátus: huic Crispínum et Crispiniánum tradi imperat, sævíssimis quibúsque supplíciis excruciándos, ac tetérrima morte mactándos.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes.

Lectio vi.

Itaque Rictiovárus ingénium longo jam usu ad inhumanitátem exercitátum in omnes versávit partes, ut in Crispínum et Crispiniánum nova torménta inveníret. Eos trochleis exténdi, ac fústibus cædi, súbulas étiam carnem inter et ungues intro-

Digitized by Google

mítti, pellémque e dorso détrahi jubet. Quamvis autem Mártyrum córpora jam non essent nisi vulnus, nihil tamen de sua in confiténdo Christum libertáte remittébant. Ad álios ígitur cruciátus confúgit devícta Præsidis rábies; sed ab ipsis cruciátibus novos ánimos novásque vires ducébant qui torquebántur; ádeo ut eórum cédere patiéntiæ coácta fúerit omnis júdicis tortorúmque immánitas. Quaprópter cum ii omne suppliciórum genus frustra consumpsíssent, tandem fortíssimis Christi pugílibus caput amputárunt. Partes insígnes horum córporum Cárolus Magnus Imperátor die inthronisatiónis sancti Wihónis Proto-Epíscopi Ecclésiæ Osnabrugénsis, die vigésima Júnii anni septingentésimi octogésimi quinti, ad Ecclésiam Cathedrálem Osnabrugénsem tránstulit, ut eam in honórem sancti Petri Apóstoli et horum sanctórum Mártyrum dedicári fáceret, ubi étiam hódie religióse asservátæ piæ fidélium veneratióni expósitæ magna frequéntia colúntur.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocaústi hóstiam accépit illos: et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 21. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum audiéritis prælia, et seditiónes, nolíte terréri: opórtet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 35. in Evangel.

Dóminus ac Redémptor noster perítúri mundi præcurréntia mala denúntiat, ut eo minus pertúrbent veniéntia, quo fúerint præscíta. Minus enim jácula fériunt, quæ prævidéntur: et nos tolerabílius mundi mala suscípimus, si contra

Digitized by Google

hæc per præsciéntiæ clýpeum munímur. Ecce enim dicit: Cum audiéritis prælia et seditiónes, nolíte terréri: opórtet enim primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Pensánda sunt verba Redemptóris nostri, per quæ nos áliud intérius, áliud extérius passúros esse denúntiat. Bella quippe ad hostes pértinent, seditiónes ad cives. Ut ergo nos índicet intérius exteriúsque turbári, áliud nos fatétur ab hóstibus, áliud a frátribus pérpeti.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Quia unus.

Lectio viii.

Sed his malis prævenién tibus, quia non statim finis sequátur, adjúngit: Surget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum: et terræmótus magni erunt per loca, et pestiléntiæ, et fames, terrorésque de cœlo: et signa magna erunt. Ultima tribulátio multis tribulatiónibus prævenítur: et per crebra mala, quæ prævéniunt, indicántur mala perpétua, quæ subsequéntur. Et ídeo post bella et seditiónes non statim finis: quia multa debent mala præcúrrere, ut malum váleant sine fine nuntiáre.

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléstia. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Lectio ix.

Sed cum tot signa perturbatiónis dicta sint, opórtet, ut eórum consideratiónem bréviter per síngula perstringámus: quia necésse est, utália e cœlo,ália e terra,ália ab eleméntis,ália ab homínibus patiámur. Ait enim: Surget gens contra gentem, ecce perturbátio hóminum: erunt terræmótus magni per loca, ecce respéctus iræ désuper: erunt pestiléntiæ, ecce inæquálitas

Digitized by Google

córporum: erit fames, ecce sterílitas terræ: terrorésque de cœlo et tempestátes, ecce inæquálitas áëris. Quia ergo ómnia consummánda sunt, ante consummatiónem ómnia perturbántur: et qui in cunctis delíquimus, in cunctis ferímur: ut impleátur quod dícitur, Et pugnábit pro eo orbis terrárum contra insensátos.

Te Deum laudámus.

Ad Bened. Ant. Sancti Dei Crispínus et Crispiniánus submíssa colla percussóribus tradidérunt: modo coronáti accípiunt palmam, vivunt in ætérnum cum Christo; benedíctus Dóminus, qui eréxit super sídera cornu suórum Mártyrum.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio.

Quæsumus omnípotens Deus, ut nos geminátæ lætítia hodiérnæ festivitátis excípiat, quæ de beatórum Crispíni et Crispiniáni glorificatióne procédit, quos éadem fides et pássio vere fecit esse germános. Per Dóminum nostrum.

In II. Vesperis.

Ad Magnif. Ant. A progénie in progénies fecit misericórdiam Dóminus, qui addúxit Crispínum et Crispiniánum, ut in terra nostra peregríni essent et ádvenæ, in illa vero pátria cœlésti cives sanctórum ac doméstici Dei: ibi nobis dati a Deo patróni júgiter intercédant pro hac sancta plebe et univérsis fidélibus. Allelúja.

Die 26. Octobris.

De die II. infra Octavam **Ss. Crispini** et **Crispiniani** Martyrum.

Semiduplex.

Omnia ut in die Festi, exceptis quæ sequuntur.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno Lectiones Quotiescúmque, fratres carissimi. ut in II. Noct. de Communi plur. Martyrum 1. loco.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 21. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum audiéritis prælia et seditiónes, nolíte terréri. Et réliqua.

Digitized by Google

De Homilía sancti Gregórii Papæ.

Ex Homilia 35. in Lucam.

Omnia, quæ ad usum vitæ accépimus, ad usum convértimus culpæ: sed cuncta, quæ ad usum pravitátis infléximus, ad usum vertúntur nobis ultiónis: tranquillitátem quippe humánæ pacis, ad usum vértimus vanæ securitátis; peregrinatiónem terræ pro habitatióne dilígimus pátriæ; salútem córporum redígimus in usum vitiórum: ipsa seréna blandiménta áëris, ad amórem nobis servíre cógimus terrénæ delectatiónis. Jure ergo restat, ut simul nos ómnia fériant, quæ simul ómnia vítiis nostris male subácta, serviébant; ut, quot prius in mundo incólumes habúimus gaúdia, tot de ipso póstmodum cogámur sentíre torménta.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Quia unus.

Lectio viii.

Quia autem cuncta hæc, non de injustítia feriéntis sunt, sed de mérito mundi patiéntis; facta pravórum hóminum præmittúntur, cum dícitur: Sed ante hæc ómnia injícient vobis manus suas, ac si apérte dicat: Prius corda hóminum, et post eleménta turbántur, ut, cum rerum ordo confúnditur, ex qua jam retributióne véniat, demonstrétur: nam, quamvis finis mundi ex ipso suo órdine péndeat, perversiónes tamen quosque invéniens, quia digne ruínis illíus opprimántur, innotéscit.

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléstia. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Lectio ix. de S. Evaristo Papa, Mart. ut in Breviario.

Te Deum.

In Laud. Commem. S. Evaristi P. Mart.

Digitized by Google

Die 27. Octobris.

De die III. infra Octavam **Ss. Crispini** et **Crispiniani** Martyrum.

Omnia ut in die Festi, exceptis quæ sequuntur.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

De Epístola sancti Cypriáni Epíscopi, Mártyris ad Mártyres. Epist. 76.

Imposuérunt cómpedes pédibus vestris, et membra felícia ac Dei templa infámibus vínculis ligavérunt; quasi cum córpore ligétur et spíritus, aut aurum vestrum ferri contagióne maculétur. Dicátis Deo homínibus, et fidem suam religiósa virtúte testántibus, ornaménta sunt ista, non víncula; nec Christianórum pedes ad infámiam cópulant, sed clarificant ad corónam. O pedes felíciter vincti, qui non a fabro, sed a Dómino resolvúntur. O pedes felíciter vincti, qui itínere salutári ad paradísum dirigúntur. O pedes in sæculo ad præsens ligáti, ut sint semper apud Dóminum líberi.

℟. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: et in Mari rubro via sine impedimento. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra appáruit.

Lectio v.

Quis non libénter et prompte cálicem salútis accípiat? Quis non ápetat gaudibúndus et lætus, in quo áliquid et ipse Dómino suo retríbuat? quis non pretiósam in conspéctu Dómini mortem fórtiter et constánter excípiat; placitúrus ejus óculis, qui nos in congressióne nóminis sui désuper spectans, voléntes cómprobat, ádjuvat dimicántes, vincéntes corónat, retributióne bonitátis ac pietátis patérnæ remúnerans in nobis quidquid ipse præstitit, et honórans quod ipse perfécit.

℟. Vérbera carnificum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua pro-

Digitized by Google

pter Deum ad supplícia. Ut hærédes.

Lectio vi.

Qui nunc vobis, dilectíssimi fratres, conscéntiæ victrícis vigor? quæ sublímitas ánimi? quæ in sensu exsultántia? qui triúmphus in péctore? unumquémque vestrum stare ad promíssum Dei prǽmium; de judícii die esse secúrum, ambuláre in metállo, captívo quidem córpore, sed corde regnánte; scire Christum secum esse præséntem, gaudéntem tolerántia servórum suórum per vestígia et vias suas ad regna ætérna gradiéntium? Expectátis quotídie læti profectiónis vestræ salutárem diem, et jamjámque de sæculo recessúri ad mártyrum múnera, et domicília divína properátis, post has mundi ténebras visúri candidíssimam lucem, et acceptúri majórem passiónibus ómnibus et conflictatiónibus claritátem, Apóstolo contestánte et dicénte: Non sunt condígnæ passiónes hujus témporis, ad superventúram claritátem quæ revelábitur in nobis. Plane, quia nunc vobis in précibus efficácior sermo est, et ad impetrándum quod in pressúris pétitur facílior orátio est: pétite impénsius et rogáte, ut confessiónem ómnium nostrum dignátio divína consúmmet; ut de istis ténebris et láqueis mundi, nos quoque vobíscum íntegros et gloriósos Deus líberet; ut qui hic caritátis et pacis vínculo copuláti, contra hæreticórum injúrias et pressúras gentílium simul stétimus páriter in regnis cœléstibus gaudeámus.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocaústi hóstiam accépit illos: et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 21. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum audiéritis prælia et

Digitized by Google

seditiónes, nolíte terréri: opórtet primum hæc fíeri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ.

Séquitur: Tradémini autem a paréntibus et frátribus. Minórem dolórem mala ingerunt, quæ ab extráneis inferúntur; plus vero in nobis ea torménta sæviunt, quæ ab illis pátimur, de quorum méntibus præsumebámus, quia, cum damno córporis, mala nos crúciant amíssæ caritátis. Hinc est enim, quod de Juda, traditóre suo, per Psalmístam dicit Dóminus: Homo pacis meæ, in quo sperábam, et qui edébat panes meos, ampliávit advérsum me supplantatiónem, ac si dicat, transgressiónem ejus tanto grávius pértuli, quanto hanc ab eo, qui meus esse videbátur, sensi.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Quia unus.

Lectio viii.

Omnes ígitur elécti, quia summi cápitis membra sunt, caput quoque suum in passióne sequúntur, ut ipsos quoque adversários in sua morte séntiant, de quorum vita præsumébant, et tanto eis créscat merces óperis, quanto eis virtútis lucrum próficit ex aliénæ damno caritátis. Sed, quia dura sunt, quæ prædicúntur de afflictióne mortis, prótinus consolátio súbditur de gaúdio resurrectiónis, cum dícitur: capíllus de cápite vestro non períbit.

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléstia. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Lectio ix. de Vigilia Sanctorum Apostolorum Simonis et Judæ ut in Breviario hac die.

Digitized by Google

In Laud. fit Comem. Vigil. Vesp. de Ss. Apost. Simone et Juda tantum.

Die 29. Octobris.

De die V. infra Octavam **Ss. Crispini** et **Crispiniani** Martyrum.

Semiduplex.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Sermo S. Basilii Episcopi.

In Psalm. 115, circa finem.

Pretiósa est mors sanctórum ejus, quum vidélicet ánima per vitæ istíus currículum expurgáta ab omni elúvie et inquinaménto carnis emancipáta ac libertáti réddita, nullam in se rétinens máculam aut rugam, duris pro pietáte agónibus jam exantlátis probáta, insignita coróna justítiæ, perque hæc ómnia admirábili decóre virtútis interlúcens Dómino suo, atque ómnium júdici se præsentárit lápide omni pretióso longe rutilántior, Dei múnere eam indépta claritátem; quonam pacto non censéri débeat pretiósa hóminis istíus mors in conspéctu Dómini?

℟. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: et in Mari rubro via sine impedimento. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra appáruit.

Lectio v.

Exitus ítaque sanctórum virórum e vitæ istíus stádio ne lugeámus, imo fletu magis prosequénda venit ipsa natívitas et ex útero in hanc vitam progréssio. Iste enim in mundum ingréssus noster per ignomíniam fit sordéntis eluviéi ac fœdi odóris, et quorum nec prospéctum quidem unus eórum, qui nos in vivis præfierit, fácile tóleret. Natúræ étenim necéssitas per ejúsmodi præscrípsit nobis et sanxit carnális generatiónis ingréssum: contra, éxitus atque hinc emigrátio pretiósa est et illústris, neque ínterim ómnium talis est, sed eórum qui vitam hanc suam sancte et juste traduxé

Digitized by Google

runt. Itaque pretiósa est mors, non item pretiósa natívitas. Nam, teste Apóstolo, seminátur in ignobilitáte, surgit in glória: seminátur in corruptióne, surgit in incorruptióne.

℟. Vérbera carnificum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes.

Lectio vi.

Pro legis Judáicæ ritu si qui moriebántur, horum morticínia habebántur abominatióni: contra, mors si cuípiam irrogátur pro Christi nómine, pretiósæ censéntur relíquiæ sanctórum ejus. In prióri lege dicebátur sacerdótibus et Nazaréis illud: Non contamináblitur super ullo mórtuo. Et: Si quis tetígerit cadáver, immúndus erit. Et hoc: Lavábit vestiménta sua. Nunc e divérso, Mártyris ossa quisquis attígerit, ob grátiam córpori insidéntem fit quadámtenus sanctificatiónis párticeps. Quare pretiósa est in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocaústi hóstiam accépit illos: et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória. Quóniam.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 21. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum audiéritis prælia et seditiónes, nolíte terréri, opórtet primum hæc fieri; sed nondum statim finis. Et réliqua.

De Homilía S. Gregórii Papæ.

Per patiéntiam vero possidémus ánimas nostras, quia dum nobis ipsis domináriscímus, hoc ipsum incípimus possidére quod sumus. Patiéntia vero est, aliéna mala æquanímiter pérpeti; contra eum quoque, qui mala írrogat, nullo dolóre mordéri. Nam, qui sic pró-

Digitized by Google

ximi mala portat, ut tamen tácitus dóleat, et tempus dignæ retributiónis quærat, patiéntiam non éxhibet, sed osténdit: scriptum quippe est; cáritas pátiens est: pátiens est ut aliéna mala tóleret; benígna vero est, ut ipsos étiam, quos portat, amet.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: *Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Quia unus.

Lectio viii.

Sed, quia natálem Mártyrum hodiérna die cólimus, fratres mei, nequáquam nos a virtúte eórum patiéntiæ existimáre extráneos debémus. Si enim, adjuvánte nos Dómino, virtútem patiéntiæ serváre conténdimus; et in pace Ecclésiæ vívimus, et tamen martýrii palmam tenémus. Duo quippe sunt Martýrii génera: unum in mente, áliud in mente simul et actióne. Itaque esse Mártyres póssumus, etiámsi nullo percutiéntium ferro trucidémur. Mori quippe a persequénte, Martýrium in apérto ópere est: ferre vero contumélias, odiéntem dilígere, martýrium est in occúlta cogitatióne.

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ nunquam pótuit violári certámine: qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum: *Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléstia. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Lectio ix.

Probámus quotídie, verum esse, quod ante nos dictum est: Quia sancta Ecclésia, electórum flóribus plena, habet in pace lília, in bello rosas. Sciéndum prætérea est, quod tribus modis virtus patiéntiæ exercéri solet. Alia namque sunt quæ a Deo, ália quæ ab antíquo adversário, ália quæ a próximo sustinémus. A próximo namque persecutiónes, damna, et contumélias; ab antíquo vero adversário tentaménta; a Deo autem flagélla tolerámus.

Te Deum laudámus.

Digitized by Google

Die 30. Octobris.

De die VI. infra Octav.

Ss. Crispini et **Crispiniani**

Martyrum.

Semiduplex.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Sermo S. Máximi Epíscopi.

De Ss. Octava.

Exémplo Mártyrum didícimus Christo crédere, didícimus contuméliis vitam ætérnam quærere, mortem didícimus non timére. Vidéte ergo quid martýribus debeámus: in quo alter tortus est, ut álius salvarétur: alter carnífícem pértulit, ut Christum alter agnósceret: alter morti addíctus est, ut álius vita potirétur ætérna: et ad postrémum sanctus occísus est, ut peccátor eváderet. Beáti ígitur mártyres nec sibi vixérunt, nec sibi sunt mórtui; exémplum enim nobis reliquérunt bene vivéndo, conversatiónis, tolerándo fórtiter, passiónis.

℟. **Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: et in Mari rubro via sine impedimento.** ℣. **Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torrénte inundavérunt. Terra appáruit.**

Lectio v.

Nam ídeo Dóminus per totum mundum divérsis in locis pati mártyres vóluit, ut tamquam idónei testes nos præsénti quodam fídei exémplo suæ Confessiónis urgérent; ut humána fragílitas, quæ prædicatióni domínicæ audítu longióre vix credit, vel præsénti oculórum testimónio, martýrio créderet beatórum. Cuncti ígitur Mártyres devotíssime percoléndi sunt, sed speciáliter ii venerándi sunt a nobis, quorum relíquias possidémus. Illi enim nos oratiónibus ádjuvant, isti étiam ádjuvant passióne; cum his autem nobis familiáritas est; semper enim nobíscum sunt, nobíscum morántur, hoc est, et in córpore nos viventes custódiunt, et de córpore recedéntes excípiunt.

℟. **Vérbera carnífícum non timuérunt sancti Dei,**

Digitized by Google

moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut.

Lectio vi.

Cum sanctis ergo martýribus quiescéntes evadámus ínferi ténebras, eórum própriis méritis, áttamen consócii sanctitáte. Ait enim Dóminus Petro: Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam; et portæ ínferi non prævalébunt ei. Si ergo Apóstolo et Mártyri Petro inférni porta non prævalet, quisquis sociátur mártyri, tártaro non tenétur. Mártyres enim inférni porta non póssidet, quóniam eos Paradísi regna suscípiunt. Nam vidémus eos hic útique jam regnáre; cérnimus enim ab eis obséssos immundíssimis dæmónibus hómines liberári: ita ut cœlésti medicína et captíva ánima de diáboli láqueis eruátur, et ipse diábolus vínculis ígneis alligátus producátur de sua captivitáte captívus; ut qui prædam paulo ante céperat, ipse subdátur in pœnam. Hæc etália potióra mirabília per sanctos fieri ómnibus notum est. Et ídeo, fratres, venerémur eos in sæculo, quos defensóres habére póssumus in futúro.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocaústi hóstiam accépit illos: et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 21. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum audiéritis prælia et seditiónes, nolíte terréri: opórtet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homilía Venerábilis Bedæ Presbýteri.

Lib. 6. in Luc. 21.

Capíllus de cápite discipulórum Dómini non períbit, quia non solum fórtia quæque gesta vel dicta Sanctórum, de quibus dícitur: Dómi-

Digitized by Google

nus custódit ómnia ossa eórum; sed et volátilis, ut ita dicam, ac tenuíssima cogitatiónum fidélium superfícies, quæ de occúlta, cordis radíce quasi de cérebro cæsáries, exit, apud justum júdicem conserváta, digna mercéde donábitur.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Quia unus.

Lectio viii.

Unde recte Prophéta, ut, bonárum étiam cogitatiónum mérita Dómino quam sint accépta, demónstret: et relíquiæ, inquit, cogitatiónum, diem festum agent tibi. Unde étiam Nazaréi in lege, témpore consecratiónis, comam nutríre jubéntur, et novácula super caput Sámuel non ascendísse perhibétur. At contra, múlier captíva ut viro Israëlítæ núbere queat, mundátus a lepra ut Eccléstæ communicáre mereátur, omnes sui córporis pilos præcipiúntur erádere.

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléstia. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Lectio ix.

Quia vidélicet omnis sapiéntium cogitátio, quæ bona, placens et perfécta est, salvátur in perpétuum, et apud Dóminum est merces ejus: stultórum vero pravorúmque, quasi Dei aspéctibus indígna radix óperum, cogitátio pœniténdo debet excídi. Et, in patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras: sic enim, cónditi mirabíliter sumus, ut rátio ánimam et ánima possídeat corpus: jus vero ánimæ a córporis possessióne repéllitur, si non prius ánima a ratióne possidétur. Custódem ígitur conditiónis nostræ patiéntiam Dóminus esse monstrávit, qui, in ipsa nos possidére nosmetípsos, dócuit. Te Deum.

Digitized by Google

Die 31. Octobris.

S. Wolfgangi Episc., Conf.

Duplex.

Offic. ut in Append. Brev. hac die cum Commem. Octav. et Vig. Omn. Sanctor. de qua etiam ix. Lectio.

Dominica I. Octobris.

Sacratissimi Rosarii B. Mariæ V.

Duplex 2. classis.

Officium ut in Append. Brev. hac Dominica. Commem. Dom.

Dominica IV. Octobris.

Omnium Sacrarum Reliquiarum seu Sanctorum, quorum Corpora vel Reliquiæ in ecclesiis Diœceseos asservantur.

Duplex majus.

Totum Officium ut in Breviarii Append. hac Dominica, præter. Lect. I. Noct. **Fratres: Debitóres sumus.** de Comuni plur. Mart.

Commem. Domin.

Die 1. Novembris.

In Festo Omnium Sanctorum fit Commemoratio diei Octavæ **Ss. Crispini** et **Crispiniani** Martyrum in utrisque Vesperis et Laudibus mutatis Versibus.

Die 3. Novembris.

S. Huberti Episc., Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequ. **(m. t. v.)**

Oratio.

Deus, qui perénnem glóriam sancti Hubérti, Confessóris tui atque Pontíficis, ánimæ contulísti: tríbue, quæsumus; ejus apud te ita patrocíniis adjuvári, ut cum eo vitam possideámus ætérnam. Per Dóminum nostrum.

Comm. Oct. Omn. Sanctor.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

E vita per anonym. familiar. ap. Surium et monum. ap. Mabill. Gall. Christ. et Bened. XIV. P. M.

Lectio iv.

Hubértus, illústri loco natus, primum in aula Theoderíci, Francórum Regis, Comes palátii, ex cónjuge Floribértum fílium génuit; deínde ad Pipínum de Heristállo se cóntulit, et sancto Lambérto in Trajecténsi Episcopátu succéssit. Ab ínitio Præsulátus facultátes univérsas in egénos distríbuit, et se totum cari-

Digitized by Google

tátis officiis dedit: nam oppréssos juvábat, ínopum miserebátur, cárcere inclúsos, pœnis subjéctos invisébat et subsídio consolabátur: eleemósynas autem, quas manu gestábat, ea ánimi pietáte largiebátur, ac si Christo ipsi dedísset. Amáris lácrimis deflébat, quod sancti Lambérti prædecessóris sui mérita martýrii glória ássequi non licéret, quam débitam peccátis suis pœnam dicébat.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Anno Episcopátus sui décimo tértio, sæpe de cœlo mónitus, Lambérti sacrum corpus Trajécto Leódium redúxit, et ibídem in loco martýrii magna cum veneratióne recóndidit. Sedem étiam episcopálem, quam sanctus Servátius Tungris Trajéctum transtúlerat, ipse Leódii fixit. Ejus ópera per Taxándriam a sancto antecessóre suo convérsam, et per vicínam Brabántiam, omnémque Arduénnam réliqui adhuc idolólatræ ad veritátis agnitiónem pervenérunt: et subvérsis delúbris, idolísque confráctis, ecclésiæ Christiáno ritu constructæ et honorátæ sunt. Cum acérrimo quodam cruciátu vexarétur, edóctus a cœlésti núntio, post anni verténtis círculum finem fore tribulatiónis, toto anno oratiónibus, vigíliis et eleemósynis majóre stúdio vacábat: imminénte autem témpore, quo a vínculo córporis solvéndus erat, Sanctórum memórias óbiens, per eórum suffrágia mortem suam Dómino commendábat et fratrum circumstántium intercessiónem humíliter petébat.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Die ígitur Domínica febre corréptus, cum morbus semper augerétur, Ecclésiæ Sacraméntis muníri pétiit, et de consuéto oratiónum penso nihil omíttens, Horas étiam canónicas persolvébat. Féria sexta subsequénte jamjam moritúrus Símbolum Apostolórum, et oratiónem Domínicam recitáre cœpit: sed pronuntiátis his verbis: Pater noster, qui es in cœlis, in vico Fura ánimam Deo réddidit anno Dómini septingentésimo vigésimo séptimo. Corpus

Digitized by Google

post áliquot annos Leódium máximo pópuli concúrsu dedúctum, et sæculi noni anno vigésimo quinto sine omni corruptióne invéntum, ad Andaginénse, nunc sancti Hubérti in Arduénna, monastérium translátum est; ubi perénni miraculórum glória fulget, iis præcípue opitulándo, qui rabidórum canum morsu læsi sunt: quales jam inde a sæculo nono immíssa in frontem stolæ sancti Hubérti partícula sanátos esse, fide digna ejus sæculi monuménta testántur. ℟. Iste est.

In III. Nocturno Lectiones de Homilia in Evang. Homo péregre proficíscens. de Comm.

In Laud. Comm. Oct. Omn. Sanctor.

Die 7. Novembris.

S. Engelberti Episc., Mart.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Mart., præter sequentia.

Oratio.

Deus, pro cujus Ecclésia gloriósus Póntifex Engelbértus gládiis impiórum occúbuit: præsta, quæsumus; ut omnes, qui implórant ejus auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur effectum. Per Dóminum nostrum.

Coñem. Oct. Omn. Sanctor.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Engelbértus patre Engelbérto Móntium et Alténæ cómite matre Margaríta, Géldriæ cómitis, et Seinárdæ Brabántiæ fília, natus, ab ineúnte ætáte prudens et amábilis, liberális et húmilis fuit. Episcopátum Monasteriénsem, ad quem annos habens octódecim eléctus fúerat, suscípere detractávit. Post ingéntes Adólphi et Theodoríci quondam Archiepiscopórum Coloniénsium turbas, data a Summo Pontífice novi Archiepíscopi eligéndi licéntia, eléctus est Engelbértus, anno ut nunc computámus, millésimo ducentésimo décimo sexto, die vigésima secúnda Februárii. Plúrima benefícia váriis Archidiœcésis suæ Ecclésiis ac collégiis cóntulit: contrácta a decessóribus débita dissólvit: quæ ad Ecclésiam Coloniénsem spectáverant, feuda et præ-

Digitized by Google

dia, et vel vi occupáta, vel per ignáviam aut impoténtiam amíssa fúerant, recuperávit. Dominicános, Franciscános et Carmelítas circa annum millésimum ducentésimum vigésimum Colóniam veniéntes benígne excépit, contra malevolórum obtrectatiónes deféndit atque protéxit. Monastérium Procetánum virgínibus Cisterciénsis Institúti cum omni jure possidéndum trádidit. Functiónes pontificáles cum magna astántium ædificatióne obíbat et dignitátem quidem tanti múneris spléndido cultu tuebátur, íntima vero cordis compunctiónem profluéntes ex óculis ejus lácrimæ testabántur.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Caritáte vere patérna omnes prosecútus, viros religiósos in magno honóre hábuit; paúperes sacerdótes, prætéritis viris nobílibus, frequénter mensæ suæ adhíbuit suísque véstibus vestívit; in summis negotiórum curis, víduis oppréssis aliísque míseris, ad feréndam opem omni hora parátus fuit. Egénos de sua scutélla comédere et de suo scypho bíbere sæpe coégit. Exórta fame magnam fruménti cópiam ad sustentándos Religiósos et paúperes comparávit. Tenérrima pietáte fovit beatíssimam Vírginem, cujus sacra loca peregrinándo obíre et in cujus honórem síngulis fériis quartis jejunáre consuévit. A Friderico Secúndo Imperatóre Henrici fílii sui tutor, et Impérii cis Alpes administrátor constitútus, púerum regem educávit ut fílium, honorávit ut dóminum, pacem terris Impérii conciliávit, eásque in fide et obséquio sanctæ Sedis Apostólicæ et Imperatóris contínuit. Afflictórum tutélam suscépit, violentórum hóminum audáciam fregit: magnanimitátem cum ánimi submissióne, magnificéntiam cum affabilitáte, lenitátem cum vigóre per singulárem Dei grátiam conjúnxit: tantam sibi pro Impérii bono auctoritátem conciliávit, ut solo vel litterárum vel álio quodam signo suo itínera tuerétur. Libertátem ecclesiásticam, contra Advocátos potíssimum, ingénti ánimo tutátus est: sicque

Digitized by Google

viam sibi stravit ad martýrium.

℟. Desidérium ánimæ.

Lectio vi.

Cum enim Essendiénsis cœnóbii deprædatiónem ferre non posset, Friderícum de Isenburg, ad Ruram Cómitem, patruélis sui fílium, qui sub Advocáti nómine ejus pótius tortórem agébat, jussu Honórii Tértii Románi Pontíficis et Friderici Secúndi Imperatóris sério commónuit, ut a vexatiónibus cessáret: immo de própriis reddítibus certam ei síngulis annis pensiónem óbtulit, modo Advocátum legítime ágeret: quin et ipse Archiepíscopus tríduo cum Friderico pacis componéndæ causa laborávit. Quamvis autem nihil éffici potúerit, símulans tamen pérfidus Friderícus se acquiéscere, Engelbértum aliquámdiu comitátus est. Cumque sciret postrídie dedicándum ab Archiepíscopo templum Swelménse, satéllites suos, per divérsa itíneris loca in insídiis pósitos, ad occidéndum Sanctum ómnibus modis incéndit. Intérea dum redíret Friderícus, sanctus Antístes ad sacram cæremóniam atque ad martýrium se præparatúrus, de tótius vitæ áctibus Episcopo Mindénsi rite conféssus erat, eo profúso lacrymárum imbre, quo totum pectus immadúerat: profectúsque una cum Friderico, cum ad insidiárum locum pervenísset, primum Cómitis gládio petítus, dein ab irruéntibus in ipsum sicáriis, quadragínta septem vulnéribus præter minóra complúra exanimátus est; atque ádeo pro defensióne libertátis ecclesiásticæ et Románæ Ecclésiæ obediéntia gloriósus martyr occúbuit, sub crepúsculum vespertínum, séptimo Idus Novémbris, anno Dómini millésimo ducentésimo vigésimo quinto, ætátis vero quadragésimo, cum sedísset annos decem. Venerándum Mártyris corpus sexto Kaléndas Mártii anni sequéntis Colóniæ in Metropolitána a Conrádo Cardináli Portuénsi, Summi Pontíficis Legáto, insígni fúneris pompa sepúltum, póstea a Ferdinándo Archiepíscopo e terra levátum et in pretiosíssima arca cónditum

Digitized by Google

atque in ara príncipe collocátum fuit. Mártyrem suum Deus multis post mortem miráculis illustrávit.

℟. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joannem.

Lectio vii. Cap. 10. b.

In illo témpore: Dixit Jesus Pharisæis: Ego sum pastor bonus, bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Magnum quiddam, dilectíssimi, magnum inquam est Ecclésiæ prælátio, et quæ multa índiget sapiéntia et fortitúdine, qualem Christus propósuit: ut ánimam pro óvibus ponámus, et numquam illas deserámus: ut lupo generóse resistámus. Hæc enim inter pastórem et mercenárium est differéntia. Alter própriæ, contémptis óvibus: alter, sua contémpta, óvium semper salúti invígilat. Pastóris ergo exémplo demonstráto, deceptóres duos méminit, furem mactántem et rapiéntem oves, et mercenárium permitténtem, neque defendéntem commíssas.

℟. Coróna aúrea.

Lectio viii.

Quod superióri témpore Ezéchiel his verbis insectátus est: Væ pastóribus Israël: nonne pascébant semetípsos? Nonne greges pascúntur a pastóribus? Sed illi contrárium faciébant, quod máximæ malítiæ genus est, et plurimórum causa malórum. Idcírco inquit: neque quod abjéctum erat, reducébant: neque quod períerat, quærébant: neque contráctum alligábant, neque infírmum consolidábant, quóniam se, non gregem, pascébant. Idem et Paulus áliis verbis significat: Omnes, quæ sua sunt, quærunt, non quæ Jesu Christi.

℟. Hic est vere Martyr.

Lectio ix.

Verum ab utróque se dissidére osténdit Christus: ab illis quidem, qui in aliórum perníciem véniunt, cum dicat se proptérea venísse, ut vitam habérent et abundántius habérent: ab his autem, qui oves a lupis rapi negligébant, dicéndo se propter eas ánimam pónere, ne

Digitized by Google

oves perírent. Nam cum Judæi ipsum interímere vellent, non propterea déstitit a doctrína, neque credéntes trádidit, sed pérstitit et pértulit mortem: ídeo frequénter inquit: Ego sum pastor bonus. Quæ cum nullo niti testimónio videréntur, (quod enim póneret ánimam suam, non multo post re monstrátum est: quod autem vitam habérent et abundántius habérent, eventúrum erat in futúro sæculo) álterum ab áltero confírmat. Te Deum.

In Laud. Coñem. Omnium Sanctorum.

Die 12. Novembris.

S. Cuniberti Episc., Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua beáti Cunibérti, Confessóris tui atque Pontíficis solémnia celebráre concédis: præsta quæsumus, ut et devótis ea méntibus celebrémus, et ejus patrocínio promeránte, véniam et indulgéntiam nostrárum culpárum adipísci mereámur. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Cunibértus, patre Crallóne, matre Regína ad Moséllam natus, primum Trevirénsis Ecclésiæ Archidiáconus, deínde, Remédio Epíscopo Coloniénsi defúncto, ómnium votis succéssor eléctus est, anno Dómini sexcentésimo vigésimo tértio. Intérfuit concílio Roménsi primo sub Sonnátio, in quo multa de hæresum extermínio et de immunitáte ecclesiástica tuénda salúbriter decréta fuére. Non tantum in Ecclésia Coloniénsi, sed toto étiam Austrasiórum, quin et Francórum regno ejus sánctitas, prudéntia, humánitas et beneficéntia singulàriter eluxérunt. Dagobértum primo Austrasiórum, póstea Francórum Regem, consíliis adjúvit: sed et officii sui tam sédulo et eo succéssu admónuit, ut prosperitátis subditórum et justítiæ amóre Dagobértus univérsos subjéctos sibi complecterétur, nullúmque ante se habúerit

Digitized by Google

Francórum Regem, qui eum laude prædécelleret.

℣. Invéni David.

Lectio v.

Cum idem Dagobértus Sigebértum fílium Austrásiæ Regem constitúeret, sedémque Metis habére permítteret, eúmdem Cunibérti et ducis cujúsdam tutélæ commísit. Cunibértus autem Regis hujus adolescéntiam tam sancte instítuit, tam salúbriter moderátus est, ut Sigebértus prorsus insígnia virtútum exémpla præbúerit, pietatísque suæ præclára monuménta relíquerit. Pipínus sénior sanctæ Gertrúdis pater, princeps singulári pietátis et virtútum laude commendátus, Cunibérto arctíssima amicítia junctus erat: et Cunibértus, hoc adjutóre, suísque suavíssimis móribus post mortem Dagobérti Austrásios in offício et pace contínuit.

℣. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Tantum in aula régia auctoritáte et grátia valébat Cunibértus, ut nihil, quod alicújus esset momenti, sine ejus consílio agerétur. Sigebérto petente, consénsit, ut cœnóbium Malmundariénse, cujus, uti et Stabulénsis, ædificatiónem sanctus Remaclus jam absólverat, ab hoc consecrarétur. Sanctum Amándum ad Sedem Trajecténsem promóvit. Colóniæ sub patrocínio sancti Lupi perpétuis ditátum eleemósynis hospitále duódecim instítuit fratrum, qui Lugéntes appellabántur, quibus erat Officium, ut defunctórum Coloniénsium Episcopórum córpora, donec humo mandaréntur, religiósis munírent vigíliis, atque diébus Domínicis feriísque Quadragésimæ divínis in Ecclésia Cathedráli interéssent officiis. In ecclésia sanctárum Vírginum sepúlchrum sanctæ Ursulæ indício colúmbæ invénit. Extra Colóniæ muros ad aquilónem sancti Cleméntis ecclésiam constrúxit, quæ nunc ab eo nominátur, et in qua, Cunibérto post quadragínta Episcopátus sui annos sancte mórtuo, sacrum ejus corpus quiéscit. Cum sæculo undécimo monastério beátæ Maríæ ad Gradus exústo próximam Metropolitánam ecclésiam flam-

Digitized by Google

ma corríperet, Congregátio sancti Cunibérti sacrum hoc pignus ad Metropolitánam détulit; cumque illud igni oppósitum fuísset, Sigewíno Archiepíscopo præsénte et attestánte, flamma evánuit. ℟. Iste est.

In III. Nocturno Lectiones de Homil. in Evangel. Homo péregre proficíscens. de Communi.

Die 16. Novembris.

S. Evergisli Episc., Mart. Semiduplex.

(Dies fixa ex 24. Octobr.)

Ant. Iste sanctus. ℣. Glória.

Oratio.

Beatíssimus Martyr et Póntifex Evergíslus, quǽsumus Dómine, apud tuam misericórdiam pro nobis non désinat precátor exsístere, qui pro Ecclésia tua jáculis perfidórum confóssus, palmam martýrii sánguinis sui proméruit effusióne. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Evergíslus, Tungris natus, ille sancti Severíni Diáconus fuísse créditur, qui ipsíus précibus voces Angelórum in óbitu sancti Martíni Turonénsis concinéntium méruit audíre, cui étiam in episcopátu succéssit. Jam vero senex factus, cum more suo sacráta circuíret loca et ingréssus beáti Gereónis sociorúmque ejus templum Sanctos salutásset, dicens versum: Exsultábunt Sancti in glória; mox cœlitus respónsum est: Lætabúntur in cubílibus suis; unde ex eo témpore mos inváluit in basílica sancti Gereónis, ut cantáto hoc versu numquam respónsum detur a choro. ℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Idem Póntifex cum acérbo cápitis dolóre quaterétur, púlverem ex eódem templo beáti Gereónis accéptum cápiti impónens, contínuo liberátus est. Póstea pastorális officii cura stimulátus, Tungros profectus, ibíque nocte solus monastérium Dei Genitrícis Maríæ Vírginis oratiónis stúdio ádiens, sagítta percússus est a latrónibus nono Kaléndas Novémbris. Corpus in eódem Deíparæ Vírginis

Digitized by Google

oratório honorífice cónditum Bruno Archiepíscopus Coloniénsis summa cum veneratióne Colóniam deportávit, atque in basílica sanctæ Cæcíliæ Vírginis et Mártyris religióse depósuit. Inde vero inítio sæculi décimi noni, supprésso hujus basílicæ collégio, in vicínam sancti Petri parochiálem ecclésiam translátum est, ubi hodiédum in pretiósa tumba requiéscit. ℟. Desidérium.

Lectio vi.

Príncipes persecúti. quæ est iv. de Comúni 2. loco.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. **Nihil est opértum.** de Communi 3. loco.

Die 19. Novembris.

S. Elisabeth Viduæ.

Duplex 2. classis.

Officium ut in Brev. hac die præter Lect. I. Noct. **Mulíerem fortem.** de Communi nec Virg. nec Mart. cum ix. Lect. et Commem. S. Pontiani Papæ, Mart. in Laud. tant.

Die 21. Novembris.

(Dies fixa ex 12. hujus.)

S. Martini I. Papæ, Mart.

Semiduplex.

Officium ut in Brev. Rom. die 12. Novembr.

Die 27. Novembris.

S. Willehadi Episc., Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequ. **(m. t. v.)**

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui hunc diem venerábilem nobis in beáti Willehádi Confessóris atque Pontifícis festivitáte tribuísti: fidélium tuórum votis benígnus inténde; ut ejúsdem intercessióne a cunctis reátibus absolúti, gaúdia cónsequi mereámur ætérna. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Willehádus, génere Anglus, sæculo octávo in Northúmbria natus, a téneris annis Deum timére cœpit. Oratiónibus, vigíliis, jejúniis semper inténtus, virtútes omnes ita cóluit, ut cunctis amóri et admiratióni esset. Ardénti, quo flagrábat, zelo incessánter quæsívit opportunitátem bárbaris géntibus inferéndi lumen fidei. Sacérdos factus aliquándo audívit, inter Frí-

Digitized by Google

sones et Sáxones multos esse sincére parátos ad Christiánam religiónem amplecténdam. Capto ígitur consílio eóque probáto ab Epíscopis Northúmbriæ, mare trajécit et in Frísiæ pago Ostrága in loco Doccum, quem vir Dei Bonifácius profúso sánguine ántea consecráverat, evangélici labóris inítium fecit. Infántes a nobílibus illíus regiónis ei oblátos ad religiónem christiánam erudívit, errántes a fide in viam veritátis redúxit, paganórum plúrimos ad uníus Dei cultum convértit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Post hæc Willehádus, uti ex vetústis documéntis erúitur, Ostrága Hugmárcham profectus paganórum furórem in se concitávit iis exprobrándo, quod deos lapídeos cólerent. Quare Thriántam declinávit, ibíque aliquámdiu secúrus verbum Dei dissemináv it. Cum autem sacro ardóre abrépti discípuli ejus idolórum fana evérterent, ad necem íterum quæsítus, fústibus cæsus plagísque afféctus est, et coáctus recédere. A Frisónibus ad Sáxonum fines se convértit, quos paulo ante Cárolus rex armórum vi sibi subjugávit. A quo accersítus in Wigmódiam, cujus locus princeps Brema erat, una cum sóciis conténdit. Ibídem brevi plúrimos ad fidem Christi pertráxit, sed maturescéntem ségetem Widukíndus dux dire vastávit, sacros præcónes fere omnes trucidávit præter Willehádum, qui Dei benefício manus ejus effúgit. Dispérso grege mœrens pastor Romam profectus est, beatórum Apostolórum intercessiónibus gentílium salútem commendatúrus, et Hadriáni Pontíficis adlóquio recreátus, in Germániam revérsus est.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Epternáci, quo primum se cóntulit, in monastério ábditus per biénnium sacræ lectióni et scriptióni se dedit. Recógitans autem misérrimam gentílium conditiónem et ad eórum in dies ardéntius conversiónem anhélans, hortátu Cároli regis in Wigmódiam íterum perréxit,

Digitized by Google

ubi jam rebus pacátis conversóque ad fidem Widukíndo, magno cum fructu evangélium prædicávit. Per Saxóniam et Frísiam ubíque locórum templa fundávit, paróchias instítuit, iísque regéndis presbýteros præpósuit. Culmen sacerdótii deínde adéptus, Bremæ episcopálem sedem constítuit, miræ pulchritúdinis ecclésia ínibi exstrúcta. Tota in circúitu diœcési lustráta, tandem fractus labóribus in loco Blexen, tunc Breménsis, nunc Monasteriénsis diœcéseos, letháli febri corrípitur. Ex circumstántibus discípulis unus lácrimans sic rogat: Ne déseras, pater, gregem in fide tenéllum. Cui Willehádus: Noli, ait, mi fili, avocáre me a Dómini conspéctu: nec vívere lóngius áppeto, nec mori pertiésco. Oves, quas crédidit mihi Deus, illi tuéndas commítto; vobis non déerit ejus cleméntia, cujus misericórdiæ plena est terra. Tum óculis in cœlum inténtus et orans, in Christi nómine requiévit sexto Idus Novémbris anni septingentésimi octogésimi noni, cujus corpus Bremam translátum crebris miráculis incláruit.

℣. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre.

Dominica infra Octavam Omnium Sanctorum. Patrocinii B. M. V.

Duplex majus.

Officium u in Appendice Breviarii pro aliqu. locis Dominica II. Novembris.

Quando Fest. Omn. Sanctorum inciderit in Dom. ponitur Fest. Patrocinii B. M. V. die 7. Novbr. ut in sede propria. Si Domin. sit impedita Fest. Patroc. B. M. V. transfertur juxta rubricas in primam respective sequentem diem liberam.

Feria IV. ante postremam Dominicam post Pentecosten. Præsentatio B. M. V.

Duplex 2. classis.

Officium ut in Breviario die 21. Novembris.

Festum Præsent. B. M. V. in occurrentia cum Festo S. Elisabeth Viduæ, 19. Novembr., præferri huic debet amandando in diem primam sequentem liberam Festum S. Elisabeth. Decr. spec. S. R. C. d. d. 29. Novembris 1901.

Digitized by Google

Appendix.

Die 22. Octobris.

(In Ecclesia Cath. tantum.)

S. Pirmerii Episc., Mart., cujus S. Reliquiæ in Ecclesia Cathedrali asservantur.

Simplex. Oratio.

Infirmitátem nostram réspice omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Pirmérii Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Digitized by Google

Supplementum.

Officia nonnullorum Ss. Patronorum in Ecclesiis eorum propriis.

Die 9. Octobris.

S. Dionysii Episc., Mart.

De Ss. Rustico et Eleutherio Mart. (semidupl.) fit 12. huj.

Omnia de Communi unius Mart., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die beátum Dionýsium Mártyrem atque Pontíficem virtúte constántiæ in passióne roborásti: tríbue nobis, quæsumus, ejúsdem imitatióne pro amóre tuo próspera mundi despícere, et nulla ejus advérsa formidáre. Per Dóminum nostrum.

Lect. I. Noct. A **Miléto.** de Communi unius Mart.

Lect. II. et III. Noct. propriæ ut in Breviario hac die.

Die 12. Octobris.

S. Maximiliani Episcopi, Martyris.

Omnia de Communi unius Mart., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Maximiliáni Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Lect. I. Noct. A **Miléto.** de Communi unius Mart.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Maximiliánus, Celéjæ in Pannónia natus, annis adolescéntiæ cum magna vitæ innocéntia et integritáte exáctis, cum multis præcélleret virtútibus, tamen benígnitas in paúperes máxime in eo enítuit: quorum egestáti et misériis sublevándis sic studébat, ut opes étiam amplas a paréntibus sibi relíctas in egéntium usus Christi nómine erogárit.

℟. **Honéstum fecit.**

Digitized by Google

Lectio v.

Nec látuit virtútum ejus splendor; vacánte enim episcopátu Laureacénsi commúni optióne et voto epíscopus Laureacénsis designátur. Quo in múnere talem se exhíbuit, qualem dignitátis sanctitúdo postulábat. Itaque cum multos sanctíssimo vitæ exémplo in salútis viam direxísset, paternísque mónitis confirmásset, pátriæ, infidelitátis erróre adhuc deténtæ, misértus in Pannóniam, ejus juvándæ zelo, revértitur. ℟. Desidérium.

Lectio vi.

Ubi cum in umbra mortis sedéntes prædicándo ad lumen veritátis perdúcere conarétur, ab Ejulásio præside comprehénsus, ob constantíssimam fídei christiánæ confessiónem cápitis obtruncatióne martýrii glóriam adéptus est. Ejus ossa Passávii in basílica cathedráli débito honóre asservántur.

℟. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Si quis vult post me veníre. de Communi unius Mart. 2. loco.

Die 16. Octobris.

Octava

S. Dionysii Episc., Mart.

De S. Gallo Abb. (semidupl.) fit 22. Octobr.

Die 19. Octobris.

Octava

S. Maximiliani Episcopi, Martyris.

De S. Petro de Alcant. Conf. fit 22 Octobr.

Digitized by Google

Commemorationes

seu Suffragia Sanctorum, quando juxta Rubricas Breviarii Romani servanda sunt, fiant sequenti ordine et modo.

1. De Cruce, in feriali Officio tantum, ut in Breviario Romano.

2. De S. Maria, ut in Breviario Romano.

3. De S. Joseph, ut in Breviario Romano.

4. De Ss. Apost. Petro et Paulo, ut in Breviario Romano.

5. De Ss. Crispino et Crispiniano Patronis Martyribus.

Ad Vesperas, Ant. O rex glóriæ, qui Crispínum et Crispiniánum per martýrii triúmphum magnificásti; miserére nobis et per Sanctórum Suffrágia da nobis sempitérna gaúdia.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Ad Laudes, Ant. Sancti Dei, Crispínus et Crispiniánus, submíssa colla percussóribus tradidérunt: modo coronáti accípiunt palmam, vivunt in ætérnum cum Christo: benedíctus Dóminus, qui eréxit super sídera cornu suórum Mártyrum.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio.

Quǽsumus omnípotens Deus: ut nos geminàta lætítia hodiérnæ commemoratiónis excípiat, quæ de beatórum Crispíni et Crispiniáni glorificatióne procédit, quos éadem fides et pássio vere fecit esse germános.

6. De Patrono vel Titulari Ecclesiæ fit suffragium: si sit divina persona vel mysterium, quod attinet ad divinam personam, ante Commemorationem B. M. V.: si sit B. M. V.

Digitized by Google

sub quocumque mysterio aut titulo v. g. Immacul. Concept., Nativit., Visit., Assumpt. etc. sufficit Commemoratio communis inter suffragia posita (simili modo Commemoratio cujuscumque titularis vel patroni omittitur, si jam de ipsis fit Commemoratio in suffragiis): si titularis sit Angelus aut S. Joannes Bapt., ponitur post suffr. B. M. V., sed ante S. Joseph et Ss. Apost. Petrum et Paulum: si sit Apostolus præter Ss. Petrum et Paulum, fit Commemoratio post dictos Apostolos: si sit martyr, post Ss. Crispinum et Crispinianum; post hos sequuntur Confessores, deinde Virgines; et ultima de Pace.

7. In Cathedrali Ecclesia tantum de Ss. quorum Reliquiæ ibidem asservantur.

Ad Vesperas, Ant. Justi confitebúntur nómini tuo, et habitábunt recti cum vultu tuo.

℣. Gloriósus Deus in Sanctis suis. ℟. Mirábilis in majestáte sua.

Ad Laudes, Ant. Generátio rectórum benedicétur, quia exórtum est in ténebris lumen rectis corde.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Oratio.

Propitiáre, quæsumus Dómine, nobis fámulis tuis per gloriósa mérita Sanctórum tuórum, quorum Relíquiæ hic requiéscunt: ut eórum pia et assídua intercessióne ab ómnibus semper muniámur advérsis.

8. Ultima de Pace ut in Breviario Romano.

Digitized by Google

Index alphabeticus.

Angelorum Custodum. Dominica I. Septembris. pag. 9*

Commemorationes seu Suffragia Sanctorum. 51*
Crispini et Crispiniani Fratrum Martyrum. 25. Octobris. 20*
Cuthberti Episc., Conf. 12. Novembris. 42*

Dedicatio Ecclesiæ Cathedralis. Dom. ultima Septembr. 9*
Dionysii Episc., Mart. 9. et 16. Octobris. 49* 50*

Elisabeth Viduæ. 19. Novembris. 45*
Engelberti Episc., Mart. 7. Novembris. 38*
Evergisli Episc., Mart. 16. Novembris. 44*
Ewaldorum Fratr. Presbb., Mm. 3. Octobris. 12*

Francisci Borgiæ Conf. 11. Octobris. 17*

Galli Abbatis. 16. Octobris. 17*
Gereonis et Socior. Mm. 10. Octobris. 15*
Gorgonii Mart. 9. Septembris. 3*

Huberti Episc., Conf. 3. Novembris. 36*

Lamberti Episc., Mart. 26. Septembris. 7*

Mariæ B. V. Nominis. Dom. infra Oct. Nat. B. M. V. 9*
— — Patrocinii. Dominica infra Octavam Omnium Sanctorum. 47*
— — Præsentationis. Feria IV. ante postrem. Dominicam post Pentecosten. 47*
— — Rosarii dupl. 2. class. Domin. I. Oct. 36*
— — Septem Dolorum. Domin. III. Septembr. 9*
Martini I. Papæ, Mart. 21. Novembris. 45*
Materni Episc., Conf. 13. Septembris. 3*
Mauritii et Socior. Mm. 22. Septembris. 5*
Maurorum Mart. Comm. 15. Octobr. 17*
Maximiliani Episc., Mart. 12. Octobr. 49*

Omnium Sacrarum Reliquiarum. Domin. IV. Octobr. 36*

Pirmerii Episc., Mart. 22. Octobris. 48*

Digitized by Google

pag.

Raphaëlis Archangeli. 24. Octobris. 20*
Reginæ Ales. Virg. et Mart. 7. Septembris. 1*
Reginæ Virg. Mart. Sociæ Urs. 7. Septembris. 1*
Remigii Episc., Conf. 1. Octobr. 11*
Rosaliæ Panormitanæ Virg. 4. Septembris. 1*

Severini Episc., Conf. 23. Octobris. 19*

Teresiæ Virg. 15. Oct. 17*
Thomæ a Villanova Episc., Conf. 25. Septembris. 7*

Ursulæ et Sociar. Vgg. et Mm. 21. Octobris. 18*

Willehadi Episc., Conf. 27. Novembris. 45*
Wolfgangi Episc., Conf. 31. Octobris. 36*

Digitized by Google

COMMEMORATIONES SS. PATRONORUM

CONGREGATIONIS RELIGIOSARUM

PAUPERIS INFANTIS JESU,

ADDENDÆ IN OFFICIO B. M. V. POST LAUDES

ET VESPERAS, ANTE COMMEMORATIONEM

COMMUNEM PRO SANCTIS.

QUOTIDIE.

DE SS. PUERO JESU.

Ad Laudes.

Ant. Fili, quid fecísti nobis sic? Ego et pater tuus doléntes quærebámus te. Quid est quod me quærebátis? Nesciebátis quia in iis quæ Patris mei sunt opórtet me esse ?

℣. Ecce, testem in pópulis dedi eum,

℟. Ducem ac præceptórem géntibus.

Ad Vesperas.

Ant. Jesus descéndit cum eis et venit

Digitized by Google

Názareth, et erat súbditus illis; et proficiébat sapiéntia, et ætáte et grátia apud Deum et hómines.

℣. Sub umbra illíus quem desideráveram sedi,

℟. Et fructus ejus dulcis gútturi meo.

Ad Laud. et Vesp.

Oremus. Deus, qui húmilem Fílii tui puerítiam cœlésti clarére sapiéntia et grátia voluísti : præsta, quæsumus; ut spíritu prudéntiæ replétæ húmili Tibi simplicitáte placeámus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

DIE DOMINICA.

DE SS. SACRAMENTO.

Ad Laudes.

Ant. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi : si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

℣. Pósuit fines tuos pacem,

℟. Et ádipe fruménti sátiat te.

Ad Vesperas.

Ant. O sacrum convívium, in quo Christus súmitur, recólitur memória passiónis ejus, mens implétur grátia, et futúræ glóriæ nobis pignus datur.

℣. Panem de cœlo præstitísti eis.

Digitized by Google

℟. Omne delectaméntum in se habéntem.

Ad Laud. et Vesp.

Oremus. Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti : tríbue, quæsumus ; ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti, Deus per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

FERIA SECUNDA.

DE S. PATRE AUGUSTINO.

Ad Laudes.

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis super multa te constítuam, dicit Dóminus.

℣. Tu es Sacérdos in ætérnum.

℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Ad Vesperas.

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Augustíne, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas,

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Digitized by Google

Ad Laud. et Vesp.

Oremus. Adésto supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus : et quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges, intercedénte beáto Augustíno, Confessóre tuo atque Pontífice, consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus efféctum. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

FERIA TERTIA.

DE S. DOMINICO.

Ad Laudes.

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum,

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Vesperas.

Ant. Hic vir, despíciens mundum et terréna triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam,

℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Ad Laud. et Vesp.

Oremus. Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Domínici, Confessóris tui, illumináre dignátus es méritis et doctrínis : concéde; ut ejus intercessióne temporálibus non

Digitized by Google

destituátur auxíliis, et spirituálibus semper proficiat increméntis. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

FERIA QUARTA.

DE S. JOSEPH, SPONSO.

Ad Laudes.

Ant. Vir fidélis multum laudábitur, et qui custos est Dómini sui, glorificábitur.

℣. Constítuit eum Dóminum domus suæ,

℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

Ad Vesperas.

Ant. Ecce fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

℣. Glória et divítiæ in domo ejus,

℟. Et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Ad Laud. et Vesp.

OREMUS. Sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quæsumus, Dómine, méritis adjuvémur: ut quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur. Qui vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Digitized by Google

FERIA QUINTA.

DE S. FRANCISCO SALESIO.

Ad Laudes.

Ant. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi : ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi ,

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Vesperas.

Ant. Amávit eum Dóminus et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, et ad portas Paradísi coronávit eum.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas,

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Laud. et Vesp.

Oremus. Deus, qui animárum salútem beátum Francíscum, Confessórem tuum atque Pontíficem, ómnibus ómnia factum esse voluísti : concéde propítius, ut charitátis tuæ dulcédine perfúsæ, ejus dirigéntibus mónitis ac suffragántibus méritis, ætérna gáudia consequámur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Digitized by Google

FERIA SEXTA.

DE SS. CORDE D. N. JESU CHRISTI.

Ad Laudes.

Ant. Vulnerátus est propter iniquitátes nostras attrítus est propter scélera nostra; disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℣. Vere languóres nostros ipse tulit,

℟. Et dolóres nostros ipse portávit.

Ad Vesperas.

Ant. Ad Jesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

℣. Hauriétis aquas in gáudio,

℟. De fóntibus Salvatóris.

Ad Laud. et Vesp.

Oremus. Concéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut quæ in sanctíssimo Fílii tui corde gloriántes, præcípua in nos charitátis ejus benefícia recólimus, eórum páriter et actu delectémur et fructu. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Digitized by Google

SABBATO.

DE SS. CORDE B. M. V.

Ad Laudes.

Ant. Cum vidísset Jesus Matrem stantem juxtà crucem et discípulum quem diligébat, dicit Matri suæ : Múlier, ecce, fílius tuus ! deínde dicit discípulo : Ecce, mater tua !

℣. O vos omnes qui transítis per viam,

℟. Atténdite et vidéte, si est dolor sicut dolor meus.

Ad Vesperas.

Ant. Oppréssit me dolor, et fácies mea intúmuit a fletu, et pálpebræ meæ caligavérunt.

℣. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi,

℟. Inter úbera mea commorábitur.

Ad Laud. et Vesp.

Oremus. Deus in cujus passióne, secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósæ Vírginis et Matris Maríæ dolóris gládius pertransívit : concéde propítius; ut quæ dolóres ejus veneránd o recólimus, passiónis tuæ efféctum felícem consequámur. Qui vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Mechliniæ, H. Dessain. — mdcccclxv.

Digitized by Google

DIE 19. SEPTEMBRIS.

B. HIERONYMI HERMOSILLA

EPISC. ET MART.

DUPLEX MAJUS.

Omnia de Commun unius Mart., præter seq. Oratio.

Deus, qui beátum Hierónymum Mártyrem tuum atque Pontíficem in Tunquíni géntibus evangelizándis admirábili caritáte et patiéntia decorásti : concéde, quæsumus ; ut cujus triúmphos cólimus, ejus quoque imitémur exémpla et glóriam assequámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones. A Miléto. de Comm. j. loco.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Hierónymus Hermosílla natus in civitáte sancti Domínici Calceaténsis, in Hispánia, post puerítiam purissime actam, animárum Jesu Christo lucrandárum stúdio flagrans, se omni sæculári cura abdicáre, atque in áliquam religiósam famíliam, véluti secúrum in portum, récipi constítuit. Igitur Ordini Prædicatórum amplecténdo adjécit ánimum ; et cum adhuc adolésceret ætáte, in Valentína urbe sancti Domínici institútum est ingréssus. Jam in ipso tyrocínio virtútum ómnium exémplar habéri cœpit, caritátis præsértim in Deum et próximum, humilitátis, paupertátis et obediéntiæ, sui et mundi contémptus, atque minimárum legum exactíssimæ custódiæ. Solémni professióne emíssa, Philippinárum insulárum missiónem a moderatóre pétiit ; votorúmque compos factus, álacri á-

Digitized by Google

nimo studiórum cursum ibi est eménsus et sacerdotáli múnere auctus. ℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in víncu-lis non derelíquit eum. Et.

Lectio v.

Quox, cum sibi angústi illíus provínciæ fines videréntur, præsides rogávit, ut in Tunquínum mitterétur, ubi animábus Deo lucrándis sério incúmberet; acceptáque potestáte, una cum tribus áliis Evangélii præcónibus iter valde incómmodum est aggréssus, et beáto Ignátio Delgádo, qui eo témporis Vicariátui Tunquinénsi orientáli præerat, adjútor datus est. Multa atque aspérrima tulit ad insídias effugiéndas satéllitum, e quorum mánibus manifésto suprémi Núminis beneficio sæpe fuit eréptus; atque ad necem usque quæsítus, multos annos in móntium spelúncis, silvárum dumétis et palúdum cœno huc illuc pérfuga delítuit. Una, eáque detríta veste contéctus, multa perégit itínera, ut dejéctos fidélium ánimos erígeret et in fide nutántes solidáret, quin pluviósum cœlum nec intempéstæ noctis obscúritas nec locórum aspéritas eum retardárent. Beáto Ignátio e vivis subláto, ex decréto Apostólicæ Sedis Vicariátus régimen suscépit: vixque verbis enarrári possunt quas pro Christo pértulit ærúmnas, tum ut Episcopum, a quo consecrarétur adíret, tum ut deínceps in suam sedem redíret. ℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine,* Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Digitized by Google

Lectio vj.

Quanta virtúte Hierónymus præcellúerit, ex hoc appáret quod fuit semper caritáte in Deum flagrans, mansuétus et affábilis: in victu et vestítu pauper fastúque abhórrens: in oratióne et meditatióne frequens: a Sacro litándo non desístens, nisi ob córporis debilitátem et ægritúdinem: in Offício divíno et áliis précibus persolvéndis devotíssimus: in cura commissárum sibi óvium valde sollícitus, illas frequénter vísitans, et si quandóque impedirétur, sacerdótes, catechístas atque hortatórias et consolatórias epístolas illis mittens: compátiens et miséricors erga afflíctos, máxime erga páuperes, non áliter ac si eórum pater esset: atque ita húmilis ut episcopáli dignitáte ímparem se habéret. Tandem, post annos ámplius trigínta in Vicariátu Tunquinénsi vígili cura et indefésso labóre excoléndo transáctos, per proditiónem comprehénsus una cum alúmno et fámulo suo Josépho Khang in provínciæ orientális urbem príncipem est tradúctus. Cujus in límine disténtam Crucifíxi imáginem conspicátus, ultra prógredi, nisi illa, ne profanarétur, subláta, recusávit. Tum cávea inclúsus, nec in duri illíus cárceris squalóre a prædicatióne verbi Dei cessávit, donec kaléndis novémbris anni millésimi octingentésimi sexagésimi primi, ætátis suæ sexagésimi secúndi, una cum Episcopo Valentíno Bérrio Ochóa et Petro Almato, cápite cæsus est: anno vero millésimo nongentésimo sexto a Pio Papa décimo in Beatórum album est relátus.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intellléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et.

Digitized by Google

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 10. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum persequéntur vos in civitáte ista, fúgite in áliam. Et réliqua.

Homília sancti Athanásii Epíscopi.

In Apologia de fuga sua, ante medium.

In lege præcéptum erat ut constituerèntur civitátes refugiórum, ut qui quomodocúmque ad necem quæreréntur, servári possent. In consummatióne porro sæculórum cum advenísset illud ipsum Verbum Patris, quod Móysi ántea locútum fúerat, rursus hoc præcéptum dedit: Cum vos, ínquiens, persecúti fúerint in civitáte ista, fúgite in áliam. Paulóque post súbjicit: Cum vidéritis illam abominatiónem desolatiónis, quæ dicta est per Daniélem prophétam, consisténtem in loco sancto (qui legit, intélligat), tunc qui in Judæa sunt, fúgiant ad montes: et qui in tecto est, ne descéndat tóllere áliquid de domo sua: et qui in agro est, non revertátur tóllere túnicam suam.

℟. Coróna áurea super caput ejus,* Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Lectio viij.

Hæc cum scirent sancti, ejúsmodi tenuérunt suæ conversatiónis institútum. Quæ enim nunc præcépit Dóminus, éadem quoque ante suum in carne advéntum locútus est in sanctis: et hoc institútum hómines ad perfectiónem ducit. Nam quod Deus jússerit, id omníno faciéndum est. Ideóque et ipsum Verbum propter nos homo factum, non indígnum putávit, cum quæreréretur, quemád-

Digitized by Google

modum et nos, abscóndere se ; et cum persecutiónem paterétur, fúgere, et insídias declináre : cum autem a se definítum tempus ipse adduxísset, in quo corporáliter pro ómnibus pati volébat, ultro seípsum trádidit insidiántibus.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

In quatuor Temp. Lectio ix. de Homilia Feriæ ; alias erit :

Lectio ix.

At vero sancti hómines cum hanc quoque formam a Salvatóre didicíssent (ab ipso enim et ántea et semper omnes docebántur), advérsus persecutóres ut legítime certárent, fugiébant, et ab illis quæsíti se abscondébant. Cum enim præstitúti sibi a divína providéntia témporis finem ignorárent, nolébant insidiántibus se témere trádere : sed contra, cum scirent quod scriptum est, in mánibus Dei esse hóminum sortes, et Dóminum mortificáre et vivificáre, pótius in finem usque perseverábant, circumeúntes, ut ait Apóstolus, in melótis et péllibus caprínis, egéntes, angustiáti, in solitudínibus erántes, et in spelúncis et cavérnis terræ laténtes, quoad vel definítum mortis tempus veníret, vel qui tempus ipsum definíerat, Deus cum eis loquerétur, et insidiántes cohibéret, aut certe persecutóribus eos tráderet, utcúmque illi placuísset.

Te Deum laudámus.

Digitized by Google

CALCEATEN.

Beatum Hieronymum Hermosilla ex Ordine Prædicatorum Episcopum Martyrem, tanto venerationis studio prosequuntur tum Civitas Sancti Dominici Calceaten., utpote concivem suum, tum universus Clerus et populus Diœceseos Calagurritan. et Calceaten., ut ipsius Beati festum, cum Officio et Missa de Communi Martyrum ex brevi de illius Beatificatione concessum, Sanctissimo Domino Nostro Pio Papæ X. recolendum supplicaverint, die 19. Septembris sub ritu duplici majori, cum Officio et Missa propriis ; fixe translato in diem 26. ejusdem mensis Officio Ss. Januarii Episc. et Sociorum Martyrum. Exhibitum igitur schema ejusmodi Officii et Missæ quum ad juris tramitem Emus et Rmus Dnus Cardinalis Dominicus Ferrata Relator, in Ordinariis Sacrorum Rituum Comitiis subsignata die ad Vaticanum habitis proposuerit ; Emi et Rmi Patres sacris tuendis Ritibus præpositi, re matura perpensa, auditoque R. P. D. Promotore Sanctæ Fidei rescribendum censuerunt : « Pro gratia et ad Emum Ponentem cum Promotore Fidei. » Die 11. Februarii 1908.

Denique revisione peracta, hisque omnibus Sanctissimo Domino Nostro Pio Papæ X. ab infrascripto Cardinali sacrorum Rituum Congregationi Præfecto relatis, Sanctitas sua sententiam sacri ipsius Consilii ratam habens, suprascriptum Officium cum Missa de Beato Hieronymo Hermosilla Episcopo Martyre Suprema Auctoritate sua approbare dignata est, atque ipsius festum enuntiata die 19. Septembris ab universo Clero Diœceseos Calagurritanæ et Calceaten., sub ritu duplici majori quotannis recolendum indulsit, fixe in diem 26. ejusdem mensis translato Officio Ss. Januarii Episcopi et Sociorum Martyrum ; servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 11. Martii eodem anno.

S. CARD. CRETONI PRÆF.

(L. S.)

D. PANICI *Archiep. Laodicen. Secret.*

APPROBATIO.

Revisione hujus Officii rite peracta, illud cum originali adamussim concordare repertum est.

In fidem etc.

Calagurri 15. Maji 1908.

Dr. Emmanuel San Roman.

Imprimatur. — Mechliniæ, die 1 Augusti 1908.

H. J. DE CLERCK, Vic. Gen.

MECHLINIÆ, H. DESSAIN.

Digitized by Google

Die 13. Septembris.

Beatæ Mariæ Virg. a Miraculo.

Duplex 2. classis.

Omnia ut in Festis B. M. V. per annum, præter sequ.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. 7*

Hymnus. **Ave maris stella.** ut in Festis B. M. V.

℣. **Non fecit táliter omni natióni.** ℟. **Et judícia sua non manifestávit eis.**

Ad Magnif. Ant. **Elégi et sanctificávi locum istum, ut sit ibi nomen meum, et permáneant óculi mei et cor meum ibi cunctis diébus.**

Oratio ut ad Laud. 8*

Non fit Com. Octavæ Nativitatis B. M. V.

Ad Complet. et alias Horas in fine Hymnorum dicit.:

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum.

Hymnus.

Præclára custos Vírginum,
Intácta Mater Núminis,
Cœléstis aulæ jánua,
Spes nostra, cœli gáudium.

Inter rubéta lílium,
Colúmba formosíssima,
Virga e radíce gérminans
Nostro medélam vúlneri.

Turris dracóni impérvia,
Amíca stella náufragis,
Tuére nos a fráudibus,
Tuáque luce dírige.

Erróris umbras díscute,
Syrtes dolósas ámove,
Fluctus tot inter, déviis
Tutam reclúde sémitam.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. **A solis ortu usque ad occásum, magnum est nomen meum in géntibus.**

Ant. **Ego in altíssimis habitávi, et thronus meus in colúmna nubis.**

Ant. **Invénta sum a non quæréntibus me; palam appárui iis, qui me non interrogábant.**

℣. **Notum fecit Dóminus salutáre suum.** ℟. **In con-**

Ad Propr. Salten. et Tucuman.

Digitized by Google

spéctu géntium revelávit glóriam suam.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 24.

go ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram. Ego feci in cœlis ut orirétur lumen indefíciens, et sicut nébula texi omnem terram. Ego in altíssimis habitávi, et thronus meus in colúmna nubis. Gyrum cœli circuívi sola, et profúndum abýssi penetrávi, in flúctibus maris ambulávi, et in omni terra steti, et in omni pópulo, et in omni gente primátum hábui: et ómnium excelléntium et humílium corda virtúte calcávi: et in his ómnibus réquiem quæsívi, et in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium: et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhábita, et in Israël hæreditáre, et in eléctis meis mitte radíces.

℟. Vidi speciósam sicut colúmbam ascendéntem désuper rivos aquárum: cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus: * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. ℣. Quæ est ista, quæ ascéndit per desértum sicut vírgula fumi ex aromátibus myrrhæ et thuris? Et.

Lectio ii.

Ab inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso minístrávi. Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine Sanctórum deténtio mea. Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion: quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho. Quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi

Digitized by Google

suavitátem odóris: et quasi storax, et gálbanus, et úngula, et gutta, et quasi Líbanus non incísus vaporávi habitatiónem meam, et quasi bálsamum non mixtum odor meus.

℟. Quæ est ista quæ ascéndit sicut auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, * Terríbilis ut castrórum ácies ordináta? ℣. Fília Sion, tota formósa et suávis es, pulchra ut luna, elécta ut sol. Terríbilis.

Lectio iii.

Ego quasi terebínthus exténdi ramos meos, et rami mei honóris et grátiæ. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris: et flores mei fructus honóris et honestátis. Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei. In me grátia omnis viæ et veritátis: in me omnis spes vitæ et virtútis. Transíte ad me, omnes, qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis implémini. Spíritus enim meus super mel dulcis et ærédítas mea super mel et favum. Memória mea in generatiónes sæculórum. Qui edunt me, adhuc esúrient: et qui bibunt me, adhuc sítient. Qui audit me, non confundétur: et qui operántur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt.

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Vidérunt. Glória Patri. Vidérunt.

In II. Nocturno.

Ant. Signum magnum appáruit in cœlo: múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus.

Ant. Pópulus qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam; habitántibus in regióne umbræ mortis, lux orta est eis.

Ant. Vidérunt omnes términi terræ salutáre Dei nostri.

℣. Introíbimus in tabernáculum ejus. ℟. Adorá-

Digitized by Google

bimus in loco ubi stetérunt pedes ejus.

Sermo S. Bernárdi Abbátis. De verb. Apocal. c. 2.

Lectio iv.

Fidélis plane et præpotens mediátor Dei et hóminum homo Christus Jesus. Nec ipsa múlier benedícta in muliéribus vidébitur otiósa: inveniétur équidem locus ejus in hac reconciliatióne. Opus est enim mediatóre ad mediatórem Christum, nec alter nobis utílior quam María. Quid ad Maríam accédere trépidet humána fragílitas? Nihil austérum in ea, nihil terríbile. Quod si (ut vere sunt) plena magis ómnia pietátis et grátiæ, plena mansuetúdinis et misericórdiæ, quæ ad eam pértinent, invéneris; age grátias ei qui talem tibi mediatrícem benignissima miseratióne provídit. Omnibus ómnia facta est, ómnibus misericórdiæ sinum áperit, ut de plenitúdine ejus accípiant univérsi: captívus redemptiónem, æger curatiónem, tristis consolatiónem, peccátor véniam, justus grátiam, Angelus lætítiam, dénique tota Trínitas glóriam.

℟. Signum magnum appáruit in cœlo, múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus: * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim. ℣. Fundaménta ejus in móntibus sanctis, dfligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob. Et in cápite.

Lectio v.

Nimírum ea est, quæ velut álterum solem índuit sibi. Quemádmodum enim ille super bonos et malos indifferénter óritur, sic ipsa quoque prætérita non díscutit mérita; sed ómnibus sese exorábilem, ómnibus clementíssimam se præbet, ómnium dénique necessitátes amplíssimo quodam miserátur afféctu. Nam et defféctus omnis sub ea, et quidquid fragilitátis seu corruptiónis est, excellentíssima quadam sublimitáte præ céteris ómnibus excédit et supergréditur creatúris, ut mérito sub ejus pédibus luna esse dicátur.

Digitized by Google

℟. Quæ est ista quæ progréditur quasi auróra consúrgens: * Pulchra ut luna, elécta ut sol? ℣. Quasi arcus refúlgens inter nébulas glóriæ, et quasi flos rosárum in diébus vernis. Pulchra.

Lectio vi.

Amplectámur Maríæ vestígia, fratres mei, et devotíssima supplicatióne beátis illíus pédibus provolvámur. Teneámus eam, nec dimittámus, donec benedíxerit nobis. Vere autem Virgo clementíssima pópulo Salténsi benedictióne óptima benedíxit, quando finítimis úrbibus terræ mótuum vi dírutis, sua intercessióne Saltam a ruína præservávit: vere benedíxit quando auxílio suo pátrios exércitus victória cumulávit: vere benedíxit, grátias innúmeras suis cliéntibus ímpetrans. Mérito ígitur Salta illam sub nómine beátæ Maríæ Vírginis a Miráculo jámdiu venerátur, celebritátes solemníssimas in ejus honórem agens, eámque uti Patrónam ínvocans. Pius vero décimus Póntifex Máximus pópuli Salténsis pietátem ápprobans, Offícium próprium et Missam sub eódem título celebrári concéssit.

℟. Elégi et sanctificávi locum istum: * Ut sit ibi nomen meum, et permáneant óculi mei, et cor meum ibi cunctis diébus. ℣. Non fecit táliter omni natióni, et judícia sua non manifestávit eis. Ut. Glória Patri. Ut.

In III. Nocturno.

Ant. Tabernáculum Dei María, in médio Civitátis ejus, et non commovébitur.

Ant. Egréssa es in salútem pópuli tui, in salútem cum Christo tuo.

Ant. Gloriósa dicta sunt de te, Cívitas Dei: fundávit te Dóminus in móntibus sanctis.

℣. Fílii tui de longe vénient. ℟. Et fíliæ tuæ de látere surgent.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1. d.

In illo témpore: Exsúrgens María ábiit in montána cum festinatióne, in

Digitized by Google

civitátem Juda. Et intrávit in domum Zacharíæ, et salutávit Elísabeth. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

De verbis Apoc. cap. 12. ad finem.

Mirabátur Elísabeth persónam veniéntis, dicens: Unde hoc mihi, ut véniat Mater Dómini mei ad me? Commendábat et vocem salutántis, adjíciens: Ut facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exsultávit in gáudio infans in útero meo: et beatificábat fidem credéntis: Beáta, ínquiens, quæ credidísti. Magna quidem præcónia; sed et devóta humílitas nihil sibi passa retinére, in eum magis univérsa refúdit, cujus in se benefícia laudabántur.

℟. Felix namque.

Lectio viii.

Tu, inquit, magníficas Matrem Dómini, sed magníficat ánima mea Dóminum. In voce mea fílium pérhibes exsultásse in gáudio, sed exsultávit spíritus meus in Deo salutári meo: et ipse quoque tamquam amícus sponsi gaudet ad vocem sponsi. Beátam me esse dicis, quæ crédidi; sed credulitátis et beatitúdinis causa respéctus est supérnæ pietátis; ut ex hoc magis beátam me dicant omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem et exíguam respéxit Deus. Verúmtamen numquid putámus, fratres, Elísabeth sanctam in eo, quod per Spíritum útique loquebátur errásse? Absit. Beáta plane quam respéxit Deus, et beáta quæ crédidit. Hic enim magnus divínæ respectiónis éxstitit fructus.

℟. Beátam me dicent.

Lectio ix.

Ineffábili síquidem artifício Spíritus supervéniens tantæ humilitáti, magnanímitas tanta in secretário virgínei cordis accéssit, ut quod vidélicet nec humílitas tanta minúerit magnanimitátem, nec magnanímitas tanta humilitátem. Sed cum in sua æstimatióne tam húmilis esset, nihilóminus et in promissiónis credulitáte

Digitized by Google

magnánimis, ut quæ nihil áliud quam exíguam sese reputábat ancíllam, ad inscrutábile sacraméntum nullátenus se dubitáret eléctam, et veram Dei et hóminis Genitrícem créderet mox futúram. Jam te, Mater misericórdiæ, per ipsum sincerissimæ tuæ mentis afféctum tuis jacens provolúta pédibus luna, mediatrícem sibi apud solem justítiæ constitútam, devótis supplicatiónibus interpéllat, ut in lúmine tuo vídeat lumen, et solis grátiam tuo mereátur obténtu, quam vere amávit præ ómnibus, et ornávit stola glóriæ índuens, et corónam pulchritúdinis ponens in cápite tuo.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Quæ est ista * quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem.

Ps. Dóminus regnávit.

2. Vidérunt eam * fíliæ Sion vernántem in flóribus rosárum, et beatíssimam prædicavérunt.

3. Flores apparuérunt * in terra nostra: te laudámus, Sancta Dei Génitrix.

4. Cantáte ei cánticum novum: annuntiáte inter gentes glóriam ejus.

5. Tu glória * Jerúsalem, tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli tui.

Capitulum. Prov. 8.

Beátus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, inveníet vitam, et haúriet salútem a Dómino.

Hymnus.

Ex S. Anselmo, Episc.

Cantuar.

Alma Parens, omni carens
Corruptélæ mácula,
Quam elégit qui confrégit
Diræ mortis víncula.

Clemens! præsta ut qui festa
Tua gaudent cólere,
Gratuléntur et læténtur,
Veræ lucis lúmine.

Primum quidem nobis fidem
Tuis auge précibus,
Spe labéntes firma mentes,
Caritáte róbora.

Digitized by Google

Mater Dei! nostræ spei
Causa et exórdium,
Aufer bella et flagélla,
Famem, pestem, gládium.

Egenórum et vinctórum
Consoláre gémitum:
Fave votis, dans ægrótis
Optátum remédium.

Pax et quies nostros dies
Fáciant lætíssimos:
Inimícos fac amícos,
Seda malos hómines.

O María, Mater pia,
Tuum da subsídium,
Ut regnémus et laudémus
Tuum semper Fílium.

Pater Deus, Fili Deus,
Deus Alme Spíritus,
Per ætérna nos gubérna
Sæcula, Deus Trínitas.
Amen.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo.

Ad Bened. Ant. Quasi arcus refúlgens inter nébulas glóriæ, et quasi flos rosárum in diébus vernis.

Oratio.

Deus, qui sub beatíssimæ Vírginis Maríæ singulári patrocínio constitútos perpétuis benefíciis nos cumulári voluísti: præsta supplícibus tuis; ut, cujus hódie commemoratióne lætámur in terris, ejus conspéctu perfruámur in cœlis. Per Dóminum nostrum.

Non fit Commem. Octavæ Nativ. B. M. V.

Ad Primam in ℟. br. dicitur ℣. **Qui natus es de María Vírgine.**

Ad Tertiam. Capit. **Beátus homo.** ut supra.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesperis, præter sequentia.

Ad Magnif. Ant. **Leva in circúitu óculos tuos et vide: omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi: fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent.**

Deinde fit Com. Exaltationis S. Crucis tantum.

Concordat cum Originali.

Saltæ, die 1. Maji 1906.

✠ **Mathias,** Episcopus.

TYPIS FRIDERICI PUSTET, RATISBONAE.

Digitized by Google

Die 15. Septembris.

Sanctissimi Redemptoris a Miraculo.

Duplex 2. classis.

In I. Vesperis.

Ant. Virgam virtútis suæ * emíttet Dóminus ex Sion, et regnábit in sæculum sæculi.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Virgam virtútis suæ emíttet Dóminus ex Sion, et regnábit in sæculum sæculi.

Ant. Redemptiónem misit * Dóminus pópulo suo: mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Psalmus 110.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Digitized by Google

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hæreditátem Géntium: * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Ant. Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo: mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Ant. Misericórdia mea, * et refúgium meum Dóminus: suscéptor meus, et liberátor meus.

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus:

O Dómine quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. Misericórdia mea, et refúgium meum Dóminus: suscéptor meus, et liberátor meus.

Ant. Apud Dóminum * misericórdia, et copiósa apud eum redémptio.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exáudi vocem meam:

Fiant aures tuæ inten-

Digitized by Google

déntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Apud Dóminum misericórdia, et copiósa apud eum redémptio.

Ant. In quacúmque die * invocávero te, exáudies me: multiplicábis in ánima mea virtútem.

Psalmus 137.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Ant. In quacúmque die invocávero te, exáudies me: multiplicábis in ánima mea virtútem.

Digitized by Google

Capitulum. Tob. 3.

Benedíctum nomen tuum, Deus patrum nostrórum: qui cum irátus fúeris, misericórdiam fácies, et in témpore tribulatiónis peccáta dimíttis his, qui ínvocant te.

Hymnus.

Creátor alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.

Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodis víctima.

Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum sonat,
Et cœlites, et ínferi
Treménte curvántur genu.

Qui dæmonis ne fraúdibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.

Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem,
Armis supérnæ grátiæ
Defénde nos ab hóstibus.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Sic terminantur Hymni ad omnes Horas.

℣. **Redemísti nos Dómine in sánguine tuo.** ℟. **Et fecísti nos Deo nostro regnum.**

Ad Magnif. Ant. **Salus autem mea in sempitérnum erit, et justítia mea in generatiónes generatiónum, allelúja.**

Oratio.

Deus qui Unigénitum tuum mundi Redemptórem constituísti, et per eum, devícta morte, nos misericórditer ad vitam reparásti: concéde; ut hæc benefícia recoléntes, tibi perpétua caritáte adhærére, et ejúsdem redemptiónis fructum percípere mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Deinde fit Com. diei Oct. Nativitatis B. M. V. ut in I. Vesp. Festi.

Postea S. Nicomedis Mart.

Ad Matutinum.

Invit. **Redemptórem sæculórum, ipsum Regem Angelórum, * Adorémus Dóminum.**

Ps. **Veníte exsultémus.**

Digitized by Google

Hymnus.

Rerum Creátor óptime,
Rectórque noster, áspice:
Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre líbera.

Mentes, manúsque tóllimus,
Prophéta sicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit,
Paulúsque gestis cénsuit.

Te, sancte Christe, póscimus,
Ignósce culpis ómnibus:
Ad confiténdum súrgimus,
Morásque noctis rúmpimus.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Voce mea * ad Dóminum clamávi, et exaudívit me de monte sancto suo.

Psalmus 3.

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Voce mea ad Dóminum clamávi, et exaudívit me de monte sancto suo.

Ant. Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quando Antiphona dicitur integra, Psalmus incipitur a secundo versu.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est

Digitized by Google

nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi:

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Dóminus in templo * sancto suo: Dóminus in cœlo sedes ejus.

Psalmus 10.

In Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus:

Oculi ejus in paúperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Digitized by Google

Ant. Dóminus in templo sancto suo: Dóminus in cœlo sedes ejus.

℣. Rédime me Dómine et miserére mei. ℟. In eccléstiis benedícam te Dómine.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 51.

udíte me, qui sequímini, quod justum est, et quæritis Dóminum: atténdite ad petram, unde excísi estis, et ad cavérnam laci, de qua præcísi estis. Consolábitur ergo Dóminus Sion, et consolábitur omnes ruínas ejus: et ponet desértum ejus quasi delícias, et solitúdinem ejus quasi hortum Dómini. Gáudium et lætítia inveniétur in ea, gratiárum áctio, et vox laudis. Atténdite ad me, pópule meus et tribus mea, me audíte, quia lex a me éxiet, et judícium meum in lucem populórum requiéscet. Prope est justus meus, egréssus est salvátor meus, et bráchia mea pópulos judicábunt: me ínsulæ exspectábunt, et bráchium meum sustinébunt.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum, et elevátum: et plena erat omnis terra majestáte ejus: * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et ea.

Lectio ii.

Leváte in cœlum óculos vestros, et vidéte sub terra deórsum: quia cœli sicut fumus liquéscent, et terra sicut vestiméntum atterétur, et habitatóres ejus sicut hæc interíbunt: salus autem mea in sempitérnum erit, et justítia mea non defíciet. Audíte me, qui scitis justum, pópulus meus, lex mea in corde eórum: nolíte timére oppróbrium hóminum, et blasphémias eórum ne metuátis. Sicut enim vestiméntum, sic cómedet eos vermis, et sicut lanam, sic devorábit eos tínea: salus autem mea in sempitérnum erit, et justítia mea in generatiónes generatiónum.

℟. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis: inclína, Deus meus, aurem tuam, et audi.

Digitized by Google

* Aperi óculos tuos, et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio iii.

Consúrge, consúrge, indúere fortitúdinem, bráchium Dómini, consúrge sicut in diébus antíquis, in generatiónibus sæculórum. Numquid non tu percussísti supérbum, vulnerásti dracónem? Numquid non tu siccásti mare, aquam ábýssi veheméntis: qui posuísti profúndum maris viam, ut transírent liberáti? Et nunc, qui redémpti sunt a Dómino, reverténtur, et vénient in Sion laudántes, et lætítia sempitérna super cápita eórum: gáudium et lætítiam tenébunt, fúgiet dolor et gémitus. Ego, ego ipse consolábor vos: quis tu, ut timéres ab hómine mortáli, et a fílio hóminis, qui quasi fœnum ita aréscet? Et oblítus es Dómini factóris tui, qui teténdit cœlos, et fundávit terram: et formidásti júgiter tota die a fácie furóris ejus, qui te tribulábat, et paráverat ad perdéndum: ubi nunc est furor tribulántis? Cito véniet grádiens ad aperiéndum, et non interfíciet usque ad interneciónem, nec defíciet panis ejus. Ego autem sum Dóminus Deus tuus.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne: * Quia tu solus labórem, et dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. Quia. Glória Patri. Quia.

In II. Nocturno.

Ant. Suscépimus Deus * misericórdiam tuam in médio templi tui.

Psalmus 19.

xáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto: * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui: * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum: * et omne consílium tuum confírmet.

Digitized by Google

Lætábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis: * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt: * nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine, salvum fac regem: * et exáudi nos in die qua invocavérimus te.

Ant. Suscépimus Deus misericórdiam tuam in médio templi tui.

Ant. Tu es ipse * Rex meus, qui mandas salútes in Jacob.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ?

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Tu es ipse Rex meus, qui mandas salútes in Jacob.

Ant. Immola Deo * sacrifícium laudis, et redde Altíssimo vota tua.

Digitized by Google

Psalmus 45.

Deus noster refúgium et virtus: * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur; * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Immola Deo sacrifícium laudis, et redde Altíssimo vota tua.

℣. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 1. de jejunio x. mensis et collectis.

Lectio iv.

Si fidéliter, dilectíssimi, atque sapiénter creatiónis nostræ intelligámus exórdium, inveniémus hóminem ídeo ad imáginem Dei cónditum, ut imitátor sui esset auctóris: et hanc esse naturálem nostri géneris dignitátem, si in nobis, quasi in quodam spéculo, divínæ benignitátis forma respléndeat. Ad quam quotídie nos útique réparat grátia Salvatóris, dum quod cécidit in Adam primo, erígitur in secúndo. Causa autem reparatiónis nostræ non est, nisi miseri-

Digitized by Google

córdia Dei, quem non diligerémus, nisi prius nos ipse dilígeret, et ténebras ignoránti̇æ nostræ suæ veritátis luce discúteret.

℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear: * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exsultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei. Propter.

Lectio v.

Diligéndo ítaque nos Deus, ad imáginem suam nos réparat: et ut in nobis formam suæ bonitátis invéniat, dat unde ipsi quoque, quod operátur, operémur, accéndens scílicet méntium nostrárum lucérnas, et igne nos suæ caritátis inflámmans, ut non solum ipsum, sed étiam quidquid díligit, diligámus. Nam si inter hómines ea demum firma amicítia est, quam morum similitúdo sociárit, cum tamen parílitas voluntátum sæpe in réprobos tendat affléctus: quantum nobis optándum, atque niténdum est, ut in nullo ab iis, quæ Deo sunt plácita, discrepémus? De quo dicit Prophéta: Quóniam ira in indignatióne ejus, et vita in voluntáte ejus, quia non áliter nobis erit dígnitas divínæ majestátis, nisi imitátio fúerit voluntátis.

℟. Apud Dóminum misericórdia * Et copiósa apud eum redémptio. ℣. Húmiles spíritu salvábit. Et copiósa.

Lectio vi.

Dicénte ítaque Dómino: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota mente tua: et díliges próximum tuum sicut teípsum, suscípiat fidélis ánima auctóris sui atque rectóris immarcescíbilem caritátem, totámque se étiam ejus subjíciat voluntáti, in cujus opéribus atque judíciis nihil vacat a veritáte justítiæ, nihil a miseratióne cleméntiæ. Cujus quidem cleméntiæ Dóminus arguméntum pópulo Salténsi præbuit, quando ad ejus preces effúsas coram imágine Sanctíssimi Crucifíxi, quæ jamprídem ad Peruviánas oras mirabíliter appúlerat, et a Miráculo títulum accéperat,

Digitized by Google

ingravescéntem terræ mótuum violéntiam compéscuit. Quaprópter cívitas Salta máxima in Dóminum Nostrum Jesum Christum pietáte exársit, tantúmque in ea profécit, ut ejus servítio se totam mancipáverit, públicis ac solémnibus nuncupátis votis sub ejus domínio in perpétuo permanéndi. Pius vero décimus Póntifex Máximus ad Salténsium devotiónem fovéndam, Offícium ac Missam própriam in sanctíssimi Crucifíxi honórem celebrári concéssit.

℟. Rememoráti sunt, quia Deus adjútor est eórum: * Et Deus excélsus Redémptor eórum est. ℣. Et pavit eos in innocéntia cordis sui. Et. Glória Patri. Et.

In III. Nocturno.

Ant. Ego autem * ad Deum clamávi, et Dóminus salvávit me.

Psalmus 60.

Exáudi Deus deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ. A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus exaudísti oratiónem meam: * dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies: * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Ego autem ad Deum clamávi, et Dóminus salvávit me.

Ant. Deus meus, * Salvátor meus, salutáre meum, et spes mea in ætérnum.

Psalmus 74.

Confitébimur tibi Deus, * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Digitized by Google

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justi.

Ant. **Deus meus, Salvátor meus, salutáre meum, et spes mea in ætérnum.**

Ant. **Protéctor noster * áspice Deus, et réspice in fáciem Christi tui.**

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua Dómine virtútum: * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exaúdi oratiónem meam: * aúribus pércipe Deus Jacob.

Digitized by Google

Protéctor noster áspice Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia:

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Ant. Protéctor noster áspice Deus, et réspice in fáciem Christi tui.

℣. Notam fecísti in Géntibus virtútem tuam. ℟. Redemísti in bráchio tuo pópulum tuum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 3. b.

In illo témpore: Dixit Jesus Nicodémo: Nemo ascéndit in cœlum, nisi qui descéndit de cœlo, Fílius hóminis, qui est in cœlo. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Ex Tract. in cap. 3. Joann.

Nemo ascéndit in cœlum, nisi qui de cœlo descéndit. Descéndit enim, et mórtuus est, et ipsa morte liberávit nos a morte. Morte occísus mortem occídit. Et nostis fratres, quia mors ista per diáboli invídiam intrávit in mundum. Deus mortem non fecit, Scriptúra lóquitur: Nec lætátur, inquit, in perditióne vivórum; creávit enim, ut essent ómnia. Sed quid ibi ait? Invídia autem diáboli mors intrávit in orbem terrárum. Ad mortem a diábolo propinátam non veníret homo vi adáctus; non enim cogéndi poténtiam diábolus habébat, sed persuadéndi versútiam. Si non consentíres, nihil invéxerat diábolus; consénsio tua, o homo, te perdúxit ad mortem. A mortáli mortáles nati, et ex immortálibus mortáles facti. Ab Adam omnes hómines mortáles; Jesus autem Fílius Dei, Verbum Dei, per quod facta sunt ómnia, únicus,

Digitized by Google

æquális Patri mortális factus est, quia Verbum caro factum est, et habitávit in nobis. Si ergo mortem suscépit, et mortem suspéndit in cruce, de ipsa morte liberántur mortáles. Quod in figúra factum est apud antíquos, commemorávit illud Dóminus.

℟. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens: Opus mánuum meárum tu es; hæréditas mea Israël. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus; pópulus eléctus in hæreditátem. Quem.

Lectio viii.

Et sicut, inquit, Móyses exaltávit serpéntem in erémo, ita exaltári opórtet Fílium hóminis: Quis est serpens exaltátus? Mors Dómini in cruce. Quia enim a serpénte mors, per serpéntis effígiem figuráta est mors. Morsus serpéntum lethális, mors Dómini vitális. Atténditur serpens, ut nihil váleat serpens. Quid est hoc? Atténditur mors, ut nihil váleat mors. Sed cujus mors? Mors vitæ. Nonne vita Christus? Et tamen mórtuus est Christus.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix.

Interim modo fratres, ut a peccáto sanémur, Christum crucifíxum intueámur: quia sicut Móyses, inquit, exaltávit serpéntem in erémo, ita exaltári opórtet Fílium hóminis; ut omnis, qui credit in eum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Quómodo, qui intuebántur illum serpéntem, non perîbant mórsibus serpéntum: sic, qui intuéntur fide mortem Christi, sanántur a mórsibus peccatórum. Sed illi sanabántur a morte ad vitam temporálem: hic autem ait, ut hábeant vitam ætérnam. Hoc enim ínterest inter

Digitized by Google

figurátam imáginem, et rem ipsam: figúra præstábat vitam temporálem; res ipsa, cujus illa figúra erat, præstat vitam ætérnam.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Cantáte Dómino, * quóniam magnífice fecit: annuntiáte hoc in univérsa terra.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliqu.

2. Ecce Deus * Salvátor meus, fiduciáliter agam: quia factus est mihi in salútem, allelúja.

3. Hauriétis aquas * in gáudio de fóntibus Salvatóris, et dicétis: Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus.

4. Facta est salus, * et virtus, et regnum Dei nostri, et potéstas Christi ejus.

5. Exsúlta et lauda, * habitátio Sion, quia magnus in médio tui sanctus Israël.

Capitulum. Tob. 3. b.

Benedíctum nomen tuum Deus patrum nostrórum: qui cum irátus fúeris, misericórdiam fácies, et in témpore tribulatiónis peccáta dimíttis his, qui invocant te.

Hymnus.

Salútis humánæ sator,
Jesu volúptas córdium,
Orbis redémpti cónditor,
Et casta lux amántium.

Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crímina?
Mortem subíres ínnocens,
A morte nos ut tólleres?

Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Dómine refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne, et progénie.

Ad Bened. Ant. Ecce Deus noster iste, * exspectávimus eum, et salvábit nos: sustinúimus eum; exsultábimus, et lætábimur in salutári ejus, allelúja.

Oratio.

Deus qui Unigénitum tuum mundi Redemptó-

Digitized by Google

rem constituísti, et per eum, devícta morte, nos misericórditer ad vitam reparásti: concéde; ut hæc benefícia recoléntes, tibi perpétua caritáte adhærére, et ejúsdem redemptiónis fructum percípere mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Deinde fit Commem. diei Oct. Nativit. B. M. V. ut in Festo.

Postea S. Nicomedis Mart.

Ad Primam.

In ℟. br. dicitur ℣. Qui redemísti mundum.

Ad Tertiam.

Capitulum. Tob. 3. b.

Benedíctum nomen tuum Deus patrum nostrórum: qui cum irátus fúeris, misericórdiam fácies, et in témpore tribulatiónis peccáta dimíttis his, qui ínvocant te.

℟. br. Rédime me Dómine, * Et miserére mei. Rédime. ℣. In ecclésiis benedícam te Dómine. Et miserére mei. Glória Patri. Rédime.

℣. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo.

Ad Sextam.

Capitulum. 1. Cor. 1.

Ex ipso autem vos estis in Christo Jesu, qui factus est nobis sapiéntia a Deo, et justítia, et sanctificátio, et redémptio.

℟. br. Meménto nostri Dómine * In beneplácito pópuli tui. Meménto. ℣. Vísita nos in salutári tuo. In. Glória Patri. Meménto.

℣. Redemísti nos Dómine in sánguine tuo. ℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.

Ad Nonam.

Capitulum. Apoc. 4.

Dignus es Dómine Deus noster, accípere glóriam, et honórem, et virtútem: quóniam occísus es, et redemísti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne, et fecísti nos Deo nostro regnum.

℟. br. Notam fecísti in pópulis * Virtútem tuam. Notam. ℣. Redemísti in bráchio tuo pópulum tuum. Virtútem. Glória. Notam.

℣. Dómine refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne, et progénie.

Digitized by Google

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesp. præter

℣. Redemísti nos Dómine in sánguine tuo. ℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.

Ad Magnif. Ant. Regnum tuum, * regnum ómnium sæculórum, et dominátio tua in omni generatióne, et generatiónem, allelúja.

Deinde fit Commem. diei Octavæ Nativ. B. M. V. ut in II. Vesperis Festi.

Postea Commem. Ss. Mart. Cornelii et Cypriani et tandem Ss. Mart. Euphemiæ, Luciæ et Geminiani.

Digitized by Google

Concordat cum Originali.

Saltæ, die 1. Maji 1906.

✠ **Mathias,** Episcopus.

Digitized by Google

TYPIS FRIDERICI PUSTET, RATISBONAE.

Digitized by Google

MISSÆ PROPRIÆ
DIŒCESIS RATISBONENSIS
AB APOSTOLICA SEDE APPROBATÆ.

Die 1. Decembris.
(D. f. ex die 26. Novembris.)
S. Silvestri Abbatis.

Missa ut in Missali die 26. Nov; omissa Com. S. Petri Alex. Episc. et Mart.

Die 4. Decembris.
S. Barbaræ Virg. et Mart.

Missa. **Loquébar.** de Communi Virg. et Mart.

Et fit Com. Feriæ Adv.

Die 10. Decembris.
Translationis Almæ Domus B. Mariæ Virg.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 17. Decembris.
Sanctæ Othiliæ Virginis.

Missa. **Vultum tuum.** de Comm. Virg. 2. loco præter sequ.

Oratio.

Deus, lux vera, qui beátam Othíliam, Vírginem tuam, a nativitáte cæcam mirabíliter illumináti: da nobis, quæsumus; ut, illíus exémplo et intercessióne óculos a vanitáte sæculi averténtes, te solum Deum fácie ad fáciem in cælésti glória contemplári mereámur. Per Dóminum.

Et fit Com. Feriæ Adv.

Evangelium. **Símile erit regnum cœlórum.** ex Missa. **Dilexísti.** de eodem Comm. 1. loco.

Secreta.

Bénedic, Dómine, dona hæc consecránda, ut, qui beátam Othíliam, Vírginem tuam, córporis et ánimæ lúmine illustrásti, nos quoque grátiæ tuæ luce perfúndas. Per Dóminum.

Et fit Com. Feriæ Adv.

Postcommunio.

Participatióne múneris sacri, Dómine, salútis pignus accépimus; præsta nobis, quæsumus; ut, beáta Othília, Vírgine tua, pro nobis interveniénte, ad núptias Agni vocári mereámur. Per Dóminum.

Et fit Com. Feriæ Adv.

Die 18. Decembris.
Exspect. partus B. M. V.

Ut inter Festa pro aliquibus locis eadem die.

Digitized by Google

Die 19. Decembris.

(D. f. ex die 9. Septembris.)

S. Petri Claver Conf.

Missa ut inter Festa pro aliqu. locis die 9. Sept.

Et fit Com. Feriæ Adv.

Die 20. Decembris.

(D. f. ex die 8. Augusti.)

S. Altmanni Episc. Conf.

Missa. **Státuit.** de Comm. Conf. Pont. 1. loco. præter sequ.

Oratio.

Deus, qui ad Ecclésiæ tuæ libertátem et decórem promovéndum sanctum Altmánnum Confessórem tuum atque Pontíficem ánimi fortitúdine roborásti: ejus intercessióne concéde; ut advérsa ómnia superántes in terris, coronári cum ipso mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Et fit Com. Feriæ Adv.

Deinde Com. Vigiliæ S. Thomæ Apost. cujus Evang. legitur in fine.

Evangel. **Vigiláte, quia nescítis.** ex Missa. **Sacerdótes tui.** de eodem Comuni 2. loco.

Die 22. Decembris.

Beati Petri Canisii Conf.

Ut inter Festa pro aliqu. locis die 27. Aprilis.

Die 26. Decembris.

Commemoratio

Omnium Ss. Martyrum

post Com. Octav. Nativit. Domini facienda.

Oratio.

Deus, qui glorificáris in concílio sanctórum Mártyrum tuórum: réspice ad preces humilitátis nostræ; ut quorum solémnia celebrámus, eórum précibus adjuvári mereámur. Per Dñm.

Secreta.

Súscipe, quæsumus Dómine, et sanctífica hoc sacrifícium pópuli tui: ut quod in honórem beatórum Mártyrum tuórum offértur ad glóriam, nobis prosit ad véniam. Per Dóminum.

Postcommunio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut non désinant sancti tui pro nostris tibi supplicáre peccátis; a quibus voluísti pro peccatóribus exorári. Per Dñm.

Die 19. Januarii.

S. Erhardi Episc. Confess. Patroni Ratisbonensis.

Missa. **Státuit.** de Comm. Conf. Pont. 1. loco. præter Evangelium. **Sint lumbi.** ex Missa. **Os justi.** de Comm. Conf. non Pont. 1. loco.

Et fit Com. Ss. Marii et Soc. Mart. ut in Missali hac die.

Digitized by Google

Die 23. Januarii.
Desponsationis B. M. V.
cum S. Joseph.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 28. Januarii.
S. Canuti Regis, Mart.

Ut in Missali die 19. Jan.

Et fit Com. S. Agnetis secundo ut in Missali hac die.

Domin. III. post Epiphan.
In Festo **Sanctæ Familiæ Jesu, Mariæ, Joseph.**

Missa ut inter Festa pro aliqu. locis eadem Domin.

Die 1. Februarii.
Commemoratio
S. Brigidæ Virginis.

Orationes ex Missa. **Dilexísti.** de Comm. Virg.

Die 3. Februarii.
S. Blasii Episc. Mart.

Missa. **Sacerdótes Dei.** de Comm. unius Mart. 2. loco.

Die 6. Februarii.
S. Dorotheæ Virg. et Mart.

Missa. **Me exspectavérunt.** de Com. Virg. et Mart.

Et fit Com. S. Amandi Episc. Conf. Orat. ex Missa. **Sacerdótes tui.** de Comm. Conf. Pont. 2. loco.

Die 9. Februarii.
S. Apolloniæ Virg. et Mart.

Missa. **Loquébar.** de Communi Virg. et Mart. 1. loco.

Die 11. Februarii.
Apparitionis B. Mariæ Virg. Immaculatæ.

Missa ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 12. Februarii.
(Dies fixus ex 6. Februarii.)
S. Titi Episc. Conf.

Ut in Missali die 6. hujus omissa Com. S. Dorotheæ Virg. et Mart.

Die 13. Februarii.
Ss. Viginti sex Mart. Japon.

Missa ut inter Festa pro aliqu. locis die 5. Febr.

Die 14. Februarii.
S. Raymundi de Peñafort
Confessoris.

Missa ut in Missali die 23. Jan. cum Com. S. Valentini Mart.

Die 15. Februarii.
S. Valentini Episc. Conf.

Missa. **Státuit.** de Comm. Conf. Pontif. præter Orat. sequ.

Oratio.

Propitiáre, quæsumus Dómine, nobis fámulis tuis, per beáti Valentíni Confessóris tui atque Pontíficis mérita gloriósa: ut ejus pia intercessióne ab ómnibus protegámur advérsis. Per Dóminum nostrum.

In Quadrages. fit Com. Feriæ.

Digitized by Google

Deinde Ss. Mart. Faustini et Jovitæ ex Missa. **Salus autem.** ut in Comm. plurim. Mart. 3. loco.

Secreta.

Sancti Valentíni Confessóris tui atque Pontíficis, quǽsumus Dómine, ánnua solémnitas pietáti tuæ nos reddat accéptos: ut per hæc piæ placatiónis offícia, et illum beáta retribútio comitétur, et nobis grátiæ tuæ dona concíliet. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Deus, fidélium remunerátor animárum, præsta: ut beáti Valentíni Confessóris tui atque Pontíficis, cujus venerándam celebrámus festivitátem, précibus indulgéntiam consequámur. Per Dóminum.

Die 16. Februarii.

S. Cyrilli Ep. Alexandrini, Conf. et Eccl. Doct.

Ut in Missali die 9. Febr. Et fit Com. S. Julianæ Virg. et Mart. Orationes ex Missa. **Loquébar.** de Comm. Virg. et Mart. 1. loco.

Die 17. Februarii.

Fugæ D. N. J. C. in Ægyptum.

Missa. **Angelus Dómini.** ut inter Festa pro aliquibus locis eadem die.

Die 18. Februarii.

(D. f. ex die 11. Februarii.)

Ss. Septem Fundatorum Ord. Servor. B. M. V.

Ut in Missali die 11. Febr. Et fit Com. S. Simeonis Episc. Mart. Orationes ex Missa. **Státuit.** de Communi unius Mart. Pont. 1. loco.

Die 25. vel 26. Februarii.

S. Walburgæ Virg.

Missa. **Dilexísti.** de Communi Virg. præter Orationes sequentes.

Oratio.

Deus, qui inter innúmera grátiæ tuæ dona, étiam in sexu femíneo tua operáris magnália: concéde propítius; ut beátæ Walbúrgæ Vírginis tuæ apud misericórdiam tuam patrocínia sentiámus, cujus non solum castitátis illustrámur exémplis, verum étiam miraculórum glória jucundámur. Per Dóminum.

In Quadrages. fit Com. Feriæ et legitur ejusdem Evangelium in fine.

Secreta.

Sacrifícium oblátum, quǽsumus Dómine, beátæ Walbúrgæ Vírginis tuæ orátio, majestáti tuæ reddat accéptum: pro cujus veneránda comemoratióne, tibi devóto offértur obséquio. Per Dóminum.

Digitized by Google

Postcommunio.

Benedictiónis tuæ, Dómine, grátiam, intercedénte beáta Walbúrga Vírgine tua, cónsequi mereámur: ut, cujus venerándam glóriam prædicámus; ejus in ómnibus nostris necessitátibus auxílium sentiámus. Per Dóminum.

Die 26. vel 27. Februarii.
S. Margaritæ de Cortona
Pœnitentis.

Missa. **Cognóvi.** ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Feria III.
post Domin. Septuagesimæ.
Orationis D. N. J. C.
in monte Oliveti.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem Feria.

Feria III.
post Domin. Sexagesimæ.
Commemoratio
Ss. Passionis D. N. J. C.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem Feria.

Feria III.
post Domin. Quinquages.
Commemoratio
Sanctissimi Sacramenti
ad reparandas injurias eidem ab ingratissimis hominibus illatas.

Missa. **Cibávit eos.** votiva de Ss. Eucharistiæ Sacramento.

Glória. Credo. Præfatio de Nativitate Domini.

Feria VI. post Cineres.
Ss. Spineæ Coronæ D. N. J. C.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem Feria.

Feria VI.
post Domin. I. Quadrages.
Ss. Lanceæ et Clavorum D. N. J. C.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem Feria.

Feria VI.
post Domin. II. Quadrages.
Ss. Sindonis D. N. J. C.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem Feria.

Feria VI.
post Dom. III. Quadrages.
Sacr. Quinque Vulnerum D. N. J. C.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem Feria.

Feria VI.
post Dom. IV. Quadrages.
Pretios. Sanguinis D. N. J. C.

Missa ut in Missali Dom. I. Julii. Et fit Com. Feriæ occurr.

Die 1. Martii.
Sancti Severini Abbatis.
(Dies fixus ex 8. Januarii.)

Missa. **Os justi.** de Communi Abbat. præter sequ.

Digitized by Google

Oratio.

Deus, qui in sanctis hábitas, et pia corda non déseris: líbera nos per intercessiónem beáti Severíni a terrénis desidériis et cupiditáte carnáli; ut tibi soli Dómino líberis méntibus serviámus. Per Dóminum nostrum.

Infra Quadragesimam fit Com. Feriæ currentis.

Evangelium. **Sint lumbi.** ex Missa. **Os justi.** de Com̃. Conf. non Pont. 1. loco.

Die 3. Martii.

S. Cunegundis Imper. Virg.

Missa. **Vultum tuum.** de Comm. Virg. 2. loco præter Evangel. sequens:

Evangel. **Accessérunt ad Jesum.** ut in fine Missæ. **Me exspectavérunt.** de Communi Virg. et Mart. 2. loco.

Die 15. Martii.

Beati Clementis Mariæ Hofbauer Confessoris.

Missa. **Justus ut palma.** de Comm. Conf. non Pont. 2. loco, præter sequ.

Oratio.

Deus qui beátum Cleméntem Maríam miro fídei róbore et invíctæ constántiæ virtúte decorásti: ejus méritis et exémplis fac nos, quǽsumus, ita fortes in fide et caritáte ferventes; ut prǽmia consequámur ætérna. Per Dóminum.

In Quadrag. fit Com. Fer.

Secreta.

Ille nos, quǽsumus Dómine, devotiónis ignis accéndat; quo beátus Clemens María, dum salutárem offérret hóstiam, júgiter flagrávit. Per Dóminum.

In Quadrag. fit Com. Fer.

Postcommunio.

Cœlésti pane refóctis concéde nobis, omnípotens Deus; ut beáti Cleméntis exémplo in fortitúdine cibi illíus usque ad montem, qui Christus est, felíciter perveniámus: Qui tecum vivit.

In Quadrag. fit Com. Fer.

Die 17. Martii.

Com̃emoratio

S. Gertrudis Virginis.

Orat. ex Missa. **Dilexísti.** de Communi Virginum.

Die 18. Martii.

S. Gabrielis Archangeli.

Missa. **Benedícite.** ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 20. Martii.

S. Cyrilli Episc. Hierosol., Conf. et Eccl. Doct.

Missa ut in Missali die 18. Martii.

Digitized by Google

Die 22. Martii.

S. Catharinæ Vastanensis Virginis et Viduæ.

Missa ut inter Festa pro aliqu. locis, eadem die.

Die 27. Martii.

S. Ruperti Episc. Conf.

Missa. **Státuit ei Dóminus.** de Comm. Conf. Pont.

Die 29. Martii.

(D. f. ex die 27. Martii.)

S. Joannis Damasceni Conf. et Eccl. Doct.

Missa ut in Missali die 27. Martii.

Die 6. Aprilis.

Beatæ Julianæ Cornelionensis Virginis.

Ut inter Festa pro aliqu. locis die 5. Aprilis.

Die 7. Aprilis.

Beatæ Crescentiæ Höss Virg. III. Ordinis.

Introitus. Ps. 44.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Ps. ibid. **Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi.**

℣. **Glória Patri.**

Oratio.

Deus, qui in Beáta Crescéntia, Vírgine tua, christiánæ perfectiónis exémplum misericórditer tribuísti: præsta, quæsumus; ut ejus imitatióni júgiter inhæréntes, glóriam consequámur ætérnam. Per Dóminum nostrum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

2. Cor. 10. d. et 11.

Fratres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum commèndat, ille probátus est; sed quem Deus commèndat. Utinam sustinerétis módicum quid insipiéntiæ meæ, sed et supportáte me: æmulor enim vos Dei æmulatióne. Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

Graduale. Ps. 44. **Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.** ℣. **Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.**

Allelúja, allelúja.

℣. **Adducéntur regi vírgines post eam: próximæ ejus afferéntur tibi in lætítia. Allelúja.**

Tempore Paschali omittitur Graduale. et ejus loco dicitur:

Digitized by Google

Allelúja, allelúja.

℣. Ibid. **Adducéntur regi vírgines post eam: próximæ ejus afferéntur tibi in lætítia. Allelúja. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Allelúja.**

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Matth. 25.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cœlórum decem vírgínibus: quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Quinque autem ex eis erant fátuæ, et quinque prudéntes. Sed quinque fátuæ, accéptis lampádibus, non sumpsérunt óleum secum. Prudéntes vero accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus. Moram autem faciénte sponso, dormitavérunt omnes et dormiérunt. Média autem nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Tunc surrexérunt omnes vírgines illæ, et ornavérunt lámpades suas. Fátuæ autem sapiéntibus dixérunt: Date nobis de óleo vestro: quia lámpades nostræ exstinguúntur. Respondérunt prudéntes, dicéntes: Ne forte non suffíciat nobis et vobis, ite pótius ad vendéntes, et émite vobis. Dum autem irent émere, venit sponsus: et quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias, et clausa est jánua. Novíssime vero véniunt et réliquæ vírgines, dicéntes: Dómine, Dómine, áperi nobis. At ille respóndens, ait: Amen dico vobis, néscio vos. Vigiláte ítaque, quia nescítis diem, neque horam.

Offertorium. Ps. 44. **Fíliæ regum in honóre tuo, ástitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte.**

Secreta.

Sacrifícium, Dómine, quod offérimus, súscipe placátus: et, intercedénte beáta Crescéntia, quæ inter mundánas sordes immaculátum virginitátis florem custodívit, concéde; ut ómnia ópera nostra sint tibi sacrifícium laudis in odórem suavitátis. Per Dóminum.

Comunio. Matth. 25. **Quinque prudéntes vírgines accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus: média autem nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit: exíte óbviam Christo Dómino.**

Postcommunio.

Pretiósi Córporis et Sánguinis tui mystériis refécti, Dómine, precámur:

Digitized by Google

ut Beátæ Crescéntiæ præclára virtútum exémpla sequéntes; ómnibus amótis perículis, ad te felíciter perveniámus: Qui vivis et regnas.

Die 9. Aprilis.

S. Mariæ Ægyptiacæ Pœnit.

Missa. **Cognóvi.** de Communi nec Virg. nec Mart. præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátam Maríam de calígine vitiórum eréptam, exhibuísti tibi sponsam: exaúdi nos propítius, et concéde; nt ejus précibus et méritis, a peccatórum nostrórum mácu-lis emundémur. Per Dñm.

Evangel. **Erant appropinquántes.** ut Domin. III. post Pentec.

Die 16. Aprilis.

S. Benedicti Josephi Labre Confessoris.

Missa ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 19. Aprilis.

S. Leonis IX. Papæ, Conf.

Missa. **Státuit.** de Com. Conf. Pont. primo loco.

Die 23. Aprilis.

S. Adalberti Episc. Mart.

Missa. **Protexísti me Deus.** de Comm. unius Mart. tempore Pasch.

Oratio.

Deus, qui beátum Adalbértum, Mártyrem tuum atque Pontíficem, glória et honóre coronáre dignátus es: tríbue quæsumus; ut quem salútis ætérnæ minístrum habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit Com. S. Leontii Mart.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut, qui beáti Leóntii Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Píæ devotiónis múnera, quæ in honóre beáti Adalbérti, Mártyris tui atque Pontíficis tuæ offérimus majestáti, ætérna nos felicitáte dignos efficiant: ad quam ipse fuso pro te sánguine méruit pervenire. Per Dóminum.

Pro S. Leontio. Secreta.

Munéribus nostris, quæsumus Dómine, precibúsque suscéptis: et cœléstibus nos munda mystériis, et cleménter exaúdi. Per Dóminum nostrum.

Digitized by Google

Postcommunio.

Pretiósi Córporis et Sánguinis tui Sacraménto refécti, quæsumus Dómine Deus noster: ut intercedénte beáto Adalbérto, Mártyre tuo atque Pontífice, puræ fídei júgiter adhæréntes, ad promíssa fidélibus gaúdia pervenire mereámur. Per Dóminum.

Pro S. Leontio.

Postcommunio.

Da quæsumus Dómine Deus noster: ut, sicut tuórum commemoratióne sanctórum, temporáli gratulámur offício; ita perpétuo lætémur aspéctu. Per Dñm.

Extra tempus Paschale. Missa. **Státuit.** de Comuni unius Mart. 1. loco. Orat. ut supra.

Die 24. Aprilis.
S. Georgii Martyris.

Missa. **Protexísti.** ut in Missali notatur die 23. Apr.

Die 26. Aprilis.
B. M. V. de Bono Consilio.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Domin. II. post Pascha.
Ss. Sepulchri D. N. J. C.

Introitus. Isai. 11.

IN die illa erit radix Jesse, qui stat in signum populórum, ipsum gentes deprecabúntur, allelúja: et erit sepúlchrum ejus gloriósum, allelúja, allelúja.

Ps. 45. **Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei, sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.**

℣. **Glória Patri.**

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui pro nobis mortem subíre, et in Sepúlchro depósitus tértia die resúrgere voluísti: concéde fámulis tuis; ut qui Sepúlchri tui memóriam recólimus, resurrectiónis quoque glóriæ partícipes esse mereámur: Qui vivis et regnas.

Et fit Com. Dom. II. post Pascha.

Léctio **Actuum Apostolórum.** Act. 13. d.

IN diébus illis: Surgens Paulus, et manu siléntium indícens ait: Viri fratres, fílii géneris Abraham, et qui in vobis timent Deum, vobis verbum salútis hujus missum est. Qui enim habitábant Jerúsalem et príncipes ejus, ignorántes Jesum et voces Prophetárum, quæ per omne Sábbatum legúntur, judicántes implevérunt: et nullam causam mortis inveniéntes in eo, petiérunt a Piláto, ut

Digitized by Google

interfícerent eum. Cumque consumássent ómnia, quæ de eo scripta erant, deponéntes eum de ligno, posuérunt eum in monuménto. Deus vero suscitávit eum a mórtuis tértia die: qui visus est per multos dies his, qui simul ascénderant cum eo de Galiléa in Jerúsalem: qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem.

Allelúja, allelúja.

℣. Job 3. Qui exspéctant mortem, et non venit, quasi effodiéntes thesaúrum, gaudéntque veheménter, cum invénerint sepúlchrum. Allelúja.

℣. Joañ. 20. Currébant duo simul, et ille álius discípulus præcucúrrit cítius Petro, et venit prior ad monuméntum. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.

Luc. 24. c.

Una Sábbati valde dilúculo, venérunt mulíeres ad monuméntum, portántes quæ paráverant arómata: et invenérunt lápidem revolútum a monuménto, et ingréssæ non invenérunt corpus Dómini Jesu. Et factum est, dum mente consternátæ essent de isto, ecce duo viri stetérunt secus illas in veste fulgénti. Cum timérent autem et declinárent vultum in terram, dixérunt ad illas: Quid quæritis? Vivéntem cum mórtuis? Non est hic, sed surréxit. Recordámini quáliter locútus est vobis, cum adhuc in Galiléa esset, dicens: Quia opórtet Fílium hóminis tradi in manus hóminum peccatórum et crucifígi et die tértia resúrgere. Et recordátæ sunt verbórum ejus, et regréssæ a monuménto, nuntiavérunt hæc ómnia illis úndecim, et céteris ómnibus. Erat autem María Magdaléne, et Joánna, et María Jacóbi, et céteræ, quæ cum eis erant, quæ dicébant ad Apóstolos hæc. Et visa sunt ante illos sicut deliraméntum verba ista: et non credidérunt illis. Petrus autem surgens, cucúrrit ad monuméntum, et procúmbens vidit linteámina sola pósita, et ábiit secum mirans, quod factum fúerat.

Credo.

Offertorium. Ps. 41. Transíbo in locum tabernáculi admirábilis usque ad domum Dei, allelúja.

Secreta.

Deus, qui per depositiónem sanctíssimi córporis Fílii tui in Sepúlchro, idem sepúlchrum sanctificásti: concéde quæsumus; ut in hoc sepúlchro ánima

Digitized by Google

et corde habitémus. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Com. Domin.

Præfatio Paschalis.

Communio. Sap. 9. **Beátus, qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei, allelúja.**

Postcommunio.

Deus, qui nos sancti Sepúlchri Fílii tui lætári facis honóre: præsta quæsumus; ut in eódem sepúlti, mundo moriámur, et tibi soli vivámus. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Com. Domin.

In fine Missæ legitur Evangelium ejusd. Domin.

Die 1. Maji.

Commemoratio
Sanctæ Walburgæ Virg.
(In Missis privatis tantum.)

Oratio.

Deus, qui inter innúmera grátiæ tuæ dona, étiam in sexu femíneo tua operáris magnália: concéde propítius; ut beátæ Walbúrgæ Vírginis tuæ apud misericórdiam tuam patrocínia sentiámus, cujus non solum castitátis illustrámur exémplis, verum étiam miraculórum glória jucundámur. Per Dóminum.

Secreta.

Sacrifícium oblátum, quæsumus Dómine, beátæ Walbúrgæ Vírginis tuæ orátio, majestáti tuæ reddat accéptum; pro cujus veneránda comemoratióne, tibi devóto offértur obséquio. Per Dóminum.

Postcommunio.

Benedictiónis tuæ, Dómine, grátiam, intercedénte beáta Walbúrga Vírgine tua, cónsequi mereámur: ut, cujus venerándam glóriam prædicámus, ejus in ómnibus nostris necessitátibus auxílium sentiámus. Per Dóminum.

Die 4. Maji.

S. Floriani Martyris.

Missa. **Protexísti.** de Com. unius Mart. tempore Pasch., præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui nos áñua beáti Floriáni Mártyris tui gloriósæ passiónis solemnitáte lætíficas: sólita pietátis tuæ largitáte concéde; ut, cujus honóri célebrem triúmphum pio amóre venerámur in terris, societátis ejus lætítiam adipísci te largiénte mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Digitized by Google

Secreta.

Accépta sit in conspéctu tuo, Dómine, nostra devótio: et ejus nobis fiat supplicatióne salutáris, pro cujus solemnitáte defértur. Per Dóminum.

Postcommunio.

Refécti participatióne múneris sacri, quæsumus Dómine Deus noster: ut, cujus exséquimur cultum, intercedénte beáto Floriáno Mártyre tuo, sentiámus efféctum. Per Dóminum.

℣ Quodsi hoc festum celebrandum sit extra tempus Pasch., dicitur Missa. **Lætábitur justus.** cum Oratione propria ut supra.

Die 13. Maji.

S. Peregrini Confessoris.

Missa. **Justus ut palma.** de Comm. Conf. non Pont. 2. loco, præter Orationem et Evangelium.

Oratio.

Deus, qui beáto Peregríno Angelum cómitem, magístram Deíparam, Jesum tetri úlceris médicum mire dedísti: da per mérita ipsíus, obsecrámus; ut sanctum Angelum, Vírginem, Salvatórem singulariter amémus in terris, et collaudémus in cœlis. Per eúmdem Dóminum.

Evangel. **Ecce nos relíquimus ómnia.** ex Missa de Comm. Abbat.

Die 14. Maji.

Ss. Cleti et **Marcellini** Pontt. Mm.

Ut in Missali die 26. Apr. cum Com. S. Bonifatii Mart.

Die 15. Maji.

S. Isidori Agric., Conf.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 16. Maji.

S. Joannis Nepomuceni Martyris.

Missa. **Dedit mihi.** Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die 2. loco præter 1. Orationem, quæ sumitur ex Missa primo loco.

Die 21. Maji.

S. Felicis a Cantalicio Confessoris.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 23. Maji.

In Octava **S. Joannis Nepomuceni** Martyris.

Missa ut in die festo.

Die 24. Maji.

B. Mariæ V. sub titulo **Auxilium Christianorum.**

Ut inter Festa pro aliqu. locis, eadem die.

Digitized by Google

Die 30. Maji.
(D. f. ex die 5. Maji.)
S. Godehardi Episc. Conf.

Missa. **Sacerdótes tui.** de Comm. Conf. Pont. 2. loco, præter sequ.

Oratio.

Exaúdi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti Godehárdi Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Et fit Com. S. Felicis Pap., Mart. ut in Missali hac die.

Epistola. **Mementóte præpositórum.** ut in Missa S. Nicolai Ep. Conf. die 6. Dec.

Die 1. Junii.
S. Joannis Baptistæ de la Salle Conf.

Ut in Missali die 15. Maji.

Die 16. Junii.
S. Bennonis Episc. Conf. Bavariæ Patroni.

Missa ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 17. Junii.
S. Joannis Francisci Regis Confessoris.

Missa. **Os justi.** de Com̃. Conf. non Pont. 1. loco, excepta Orat. sequenti.

Oratio.

Deus, qui ad plúrimos pro salúte animárum perferéndos labóres, beátum Joánnem Francíscum Confessórem tuum mirábili caritáte, et invícta patiéntia decorásti: concéde propítius; ut ejus exémplis instrúcti, et intercessiónibus adjúti, ætérnæ vitæ prǽmia consequámur. Per Dñm.

Die 22. Junii.
(D. f. ex die 23. Maji.)
S. Joannis Baptistæ de Rossi Confessoris.

Missa ut inter Festa pro aliqu. locis die 23. Maji.

Et fit Com̃em. S. Paulini Episc. Conf. ut in Missali hac die.

Die 25. Junii.
Commemoratio
S. Gallicani Martyris.

Orationes ex Missa **Lætábitur.** de Communi unius Mart. non Pont. 2. loco.

Die 29. Junii.
Commemoratio
Omnium Ss. Apostolorum.

Oratio.

Exaúdi nos, Deus salutáris noster: et ómnium sanctórum Apostolórum tuórum tuére præsídiis, quorum donásti fidéles esse doctrínis: Qui vivis.

Digitized by Google

Secreta.

Glóriam, Dómine, sanctórum Apostolórum tuórum perpétuam celebrántes: quæsumus; ut eámdem, sacris mystériis expiáti, dígnius celebrémus. Per Dñm.

Postcommunio.

Quæsumus, omnípotens Deus: ut fidéles tui venerándas assídue celebrántes sanctórum Apostolórum tuórum passiónes, et cópiam invéniant perpétuæ devotiónis, et salútis ætérnæ suffrágia majóra conquírant. Per Dóminum.

Die 4. Julii.

S. Udalrici Episc. Conf.

Missa. **Sacerdótes tui.** de Comm. Conf. Pont. 2. loco.

Et fit Com. Octavæ Ss. Apost. Petri et Pauli.

Evangel. **Homo péregre.** ex Missa præced. **Státuit.** de eodem Comm. 1. loco.

Dominica I. non impedita post Octav. Ss. Apostolor. Petri et Pauli.

Commemoratio **Omnium Ss. Summorum Pontificum.**

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem Dominica.

Die 7. Julii.

S. Willibaldi Episc. Conf.

Missa. **Sacerdótes tui.** de Comm. Conf. Pont. 2. loco, præter Orationem.

Oratio.

Omnípotens Deus, qui beátum Willibáldum Antístitem pópulo tuo præésse, et quibus præerat, verbo et exémplo prodésse voluísti: eódem intercedénte, pastóres Ecclésiæ tuæ cum grégibus sibi commíssis dírige in viam salútis ætérnæ; ut omnes, te donánte, tibi plácita cúpiant, et tota virtúte perfíciant. Per Dóminum.

Die 8. Julii.

Commemoratio

S. Chiliani Episc. Mart.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Chiliáni Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Múnera tibi, Dómine, dicáta sanctífica: et intercedénte beáto Chiliáno Mártyre tuo atque Pontífice, per éadem nos placátus inténde. Per Dóminum.

Postcommunio.

Hæc nos commúnio, Dómine, purget a crímine: et intercedénte beáto Chiliáno Mártyre tuo atque Pontífice, cœléstis remédii fáciat esse consórtes. Per Dñm.

Digitized by Google

Die 9. Julii.

S. Pulcheriæ Imper. Virg.

Ut inter Festa pro aliqu. locis Dom. II. Julii.

Die 11. Julii.

S. Irenæi Episc. Mart.

Ut inter Festa pro aliqu. locis die 4. Julii.

Et fit Com. S. Pii I. Pap. Mart. Orationes ex Missa. **Státuit.** de Communi unius Mart. Pont.

Die 13. Julii.

S. Henrici Imper. Conf.

Missa. **Os justi.** de Com̃. Confess. non Pont. 1. loco, præter Orationem sequ.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die beátum Henrícum, Confessórem tuum, e terréni cúlmine impérii ad regnum ætérnum transtulísti: te súpplices exorámus; ut, sicut illum, grátiæ tuæ ubertáte prævéntum, illécebras sæculi superáre fecísti, ita nos fácias, ejus imitatióne, mundi hujus blandiménta vitáre, et ad te puris méntibus perveníre. Per Dm̃.

Secreta.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut, sicut beátus Henrícus Conféssor tuus, spretis mundi oblectaméntis, soli Regi Christo placére stúduit; ita ejus orátio nos tibi reddat accéptos. Per eúmdem Dm̃.

Postcommunio.

Deus, qui beátum Confessórem tuum Henrícum mirificásti in terris, et gloriósum in cœlis fecísti: eúmdem, quæsumus, Ecclésiæ tuæ constítue defensórem. Per Dóminum.

Die 15. Julii.

Divisionis Ss. Apostolorum.

Missa. **Mihi autem.** ut in Missa votiva de Ss. Apost. Petro et Paulo præter sequ.

Oratio.

Deus, pro cujus præcónio sancti Apóstoli Fílii tui per orbem univérsum sunt divísi: præsta, quæsumus; ut quorum gaudémus doctrínis, adjuvémur et précibus. Per eúmdem Dm̃.

Evangel. **Designávit Dóminus.** ut in Festo S. Marci die 25. Aprilis. Et dicitur **Credo** ac Præfat. de Apost.

Die 19. Julii.

Com̃em. **S. Justini** Martyris.

Orationes ex Missa **Lætábitur.** de Communi unius Mart. non Pont. 2. loco.

Die 20. Julii.

S. Margaritæ Virg. et Mart.

Missa. **Me exspectavérunt.** de Communi Virg. et Mart. 2. loco.

Digitized by Google

Die 27. Julii.
Ss. Nicolai et Sociorum
Martyrum Gorcom.

Missa. **Intret.** de Comm. plurim. Mart. 1. loco, præter Orat. sequ.

Oratio

Deus, qui sanctórum Mártyrum tuórum Nicolái et Sociórum ejus gloriósum pro fide tua certámen æternitátis laúrea decorásti: concéde propítius; ut eórum méritis et imitatióne certántes in terris, cum ipsis coronári mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Et fit Com. S. Pantaleonis Mart. Orationes ex Missa. **Lætábitur.** de Comm. unius Mart. non Pont.

Die 30. Julii.
S. Laurentii a Brundusio
Confessoris.

Missa ut in Appendice Missarum die 7. Julii. Et fit Com. Ss. Mart. Abdon et Sennen ut in Missali hac die.

Die 5. Augusti.
Commemoratio
S. Oswaldi Regis et Mart.

Oratio.

Deus, qui dedísti beáto Oswáldo Regi, terrénæ potestátis glóriam in tuum convértere amórem: da nobis, quæsumus; ut ejus précibus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Secreta.

Munéribus nostris, quæsumus Dómine, precibúsque suscéptis, et cœléstibus nos munda mystériis, et cleménter exaúdi. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Da, quæsumus, Dómine Deus noster: ut, sicut tuórum coñemoratióne sanctórum temporáli gratulámur offício; ita perpétuo lætémur aspéctu. Per Dñm.

Die 9. Augusti.
Ss. Afræ et Soc. Mart.

Missa. **Me exspectavérunt.** de Comm. unius Mart. non Virg. cum Orationibus pro pluribus. Evang. **Erant appropinquántes.** ut in Dom. III. post Pentec.

Secunda Oratio de Vigil. S. Laurentii, tertia de S. Romano Mart., ut in Missali Romano, cum ultimo Evang. de Vigilia: nisi hæc Vigilia venerit in Dominica, quia tunc anticipatur in Sabbato.

Die 11. Augusti.
Beatæ Mariæ Virginis
sub Titulo
Refugium Peccatorum.

Missa ut inter Festa pro aliqu. locis die 13. Aug.

Et fit Com. Oct. S. Laurentii et Ss. Tiburtii et Susañæ Mart. ut in Missali hac die.

Digitized by Google

Die 13. Augusti.

S. Cassiani Episc. Mart.

Introitus.

Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrántes sub honóre sancti Cassiáni Mártyris, de cujus passióne gaudent Angeli, et collaúdant Fílium Dei.

Ps. 32. **Exsultáte justi in Dómino: rectos decet collaudátio.** ℣. **Glória Patri.**

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui hodiérna die beátum Cassiánum Pontíficem tuum martýrii coróna decorásti: concéde propítius; ut cujus solémnia cólimus, ejus patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Et fit Com. Octav. S. Laurentii Mart. Da nobis. ut in Missali die 10. Aug.

Deinde S. Hippolyti Mart.

Oratio.

Da, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti Hippólyti Mártyris tui veneránda solémnitas, et devotiónem nobis aúgeat, et salútem. Per Dóminum.

Léctio Actuum Apostolórum. Act. 17. c.

IN diébus illis: Cum cognovíssent in Thessalonica Judæi, quia et Beróeæ prædicátum est a Paulo verbum Dei, venérunt et illuc, commovéntes et turbántes multitúdinem. Statímque tunc Paulum dimisérunt fratres, ut iret usque ad mare. Silas autem et Timótheus remansérunt ibi. Qui autem deducébant Paulum, perduxérunt eum usque Athénas, et accépto mandáto ab eo ad Silam et Timótheum, ut quam celériter venírent ad illum, profécti sunt. Paulus autem, cum Athénis eos exspectáret, incitabátur spíritus ejus in ipso, videns idololatríæ déditam civitátem. Disputábat ígitur in synagóga cum Judæis, et coléntibus, et in foro, per omnes dies, ad eos qui áderant. Quidam autem epicuréi et stóici philósophi disserébant cum eo, et quidam dicébant: Quid vult seminivérbius hic dícere? Alii vero: Novórum dæmoniórum vidétur annuntiátor esse, quia Jesum, et resurrectiónem annuntiábat eis.

Graduale. Ps. 36. **Justus, cum cecíderit, non collidétur: quia Dóminus suppónit manum suam.**

℣. **Tota die miserétur et cómmodat, et semen ejus in benedictióne erit.**

Digitized by Google

Allelúja, allelúja.
℣. **Sanctus Póntifex Cassiánus animárum salútem sítiens, ad fontem vivum, qui Christus est, omnes evocáre non desinébat. Allel.**

Evang. **Cum persequéntur.** ut in Festo S. Cyrilli Episc. Confess. et Doct. die 18. Martii in Missali.

Offertorium. Ps. 88. **Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.**

Secreta.

Sacrifícia, Dómine, quæ in honórem sancti Cassiáni, Mártyris tui atque Pontíficis, tuæ offérimus majestáti, nobis sint ad salútem efficácia, et tuæ plácita pietáti. Per Dóminum.

Pro S. Laurentio Mart. Secreta. **Accipe, quæsumus.**

Pro S. Hippolyto Martyre.

Secreta.

Réspice, Dómine, múnera pópuli tui, sanctórum festivitáte votíva: et tuæ testificátio veritátis nobis proficiat ad salútem. Per Dóminum nostrum.

Communio. Ps. 20. **Posuísti, Dómine, in cápite ejus corónam de lápide pretióso.**

Postcommunio.

Deus ómnium impertítor donórum, qui hunc diem beáti Cassiáni, Mártyris tui atque Pontíficis, veneránda solemnitáte lætíficas: ejus, quæsumus, gloriósis précibus, fac nos de terrénis transférri ad consórtia beatórum. Per Dóminum.

Pro S. Laurentio Martyre. Postcommunio. **Sacro múnere.**

Pro S. Hippolyto Martyre.

Postcommunio.

Sacramentórum tuórum, Dómine, comúnio sumpta nos salvet: et in tuæ veritátis luce confírmet. Per Dóminum.

Die 14. Augusti.

(D. f. ex heri.)

S. Joannis Berchmans
Conf. e Soc. Jesu.

Introitus. Ps. 118.

Custodívit ánima mea testimónia tua, et dilexit ea veheménter.

Ps. ibid. **Beáti immaculáti in via, qui ámbulant in lege Dómini.**
℣. **Glória Patri.**

Oratio.

Concéde quæsumus fámulis tuis, Dómine Deus, ejus innocéntiæ ac fidelitátis exémpla in tuo servítio sectári, quibus angélicus júvenis Joánnes ætátis suæ florem consecrávit. Per Dóminum nostrum.

Digitized by Google

Et fit Com. Octav. S. Laurentii Mart., Vigil. Assumpt. et S. Eusebii Conf. ut in Missali hac die.

Léctio libri Sapiéntiæ.

Eccli. 51.

Confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini. Cum adhuc júnior essem, priúsquam oberrárem, quæsívi sapiéntiam palam in oratióne mea. Ante templum postulábam pro illa, et usque in novíssimis inquíram eam. Et efflóruit tamquam præcox uva: lætátum est cor meum in ea. Ambulávit pes meus iter rectum, a juventúte mea investigábam eam. Inclináví módice aurem meam, et excépi illam. Multam invéni in me ipso sapiéntiam, et multum proféci in ea. Danti mihi sapiéntiam, dabo glóriam. Consiliátus sum enim ut fácerem illam: zelátus sum bonum, et non confúndar. Colluctáta est ánima mea in illa, et in faciéndo eam confirmátus sum. Animam meam diréxi ad illam, et in agnitióne invéni eam. Possédi cum ipsa cor ab initio: propter hoc non derelínquar. Vidéte óculis vestris quia módicum laborávi, et invéni mihi multam réquiem.

Graduale. Sap. 4. **Consummátus in brevi explévit témpora multa.**

℣. **Plácita enim erat Deo ánima illíus: propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.**

Allelúja, allelúja.

℣. **Condémnat autem justus mórtuus vivos ímpios, et juvéntus celérius consummáta longam vitam injústi. Allel.**

Post Septuagesimam, omisso Allelúja, et Versu sequenti, dicitur

Tractus. Ps. 70. **Deus, docuísti me a juventúte mea: et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.**

℣. Ps. 118. **Quam dúlcia faúcibus meis elóquia tua, super mel ori meo!**

℣. **Ab omni via mala prohíbui pedes meos: ut custódiam verba tua.**

Temp. Pasch. dicitur:

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 118. **Jurávi, et státui custodíre judícia justítiæ tuæ. Allelúja.**

℣. Ps. ibid. **Qui timent te, vidébunt me et lætabúntur: quia in verba tua supersperávi. Allelúja.**

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum:

Matth. 19.

In illo témpore: Ecce unus accédens ad Jesum ait illi: Magíster bone, quid

Digitized by Google

boni fáciam, ut hábeam vitam ætérnam? Qui dixit ei: quid me intérrogas de bono? Unus est bonus, Deus. Si autem vis ad vitam ingredi, serva mandáta. Dicit illi: Quæ? Jesus autem dixit: Non homicídium fácies: non adulterábis: non fácies furtum: non falsum testimónium dices: honóra patrem tuum et matrem tuam, et díliges próximum tuum sicut te ipsum. Dicit illi adoléscens: ómnia hæc custodívi a juventúte mea: quid adhuc mihi deest? Ait illi Jesus: Si vis perféctus esse, vade, vende quæ habes, et da paupéribus, et habébis thesaúrum in cœlo; et veni, séquere me.

Offertorium. Ps. 115. **O Dómine, quia ego servus tuus, ego servus tuus et fílius ancíllæ tuæ: dirupísti víncula mea: tibi sacrificábo hóstiam laudis.**

Secreta.

Réspice, miséricors Deus, dona quæ offérimus recoléntes ánimo caritátem: qua beátus Joánnes inter hæc mystéria flagrábat. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit Com. S. Laurentii, Vig. et S. Eusebii.

Comunio. Cant. 6. 3. **Ego dilécto meo, et diléctus meus mihi, qui páscitur inter lília. Invéni quem dílegit ánima mea: ténui eum, nec dimíttam.**

Postcommunio.

Cœlésti épulo refóctis præsta nobis, quæsumus, miséricors Deus: ut beáti Joánnis vestígia sequéntes, viam mandatórum tuórum dilatáto corde currámus. Per Dóminum.

Deinde fit Com. S. Laurentii, Vig. et S. Eusebii.

In fine legitur Evangel. Vigiliæ Assumpt. B. M. V.

Die 18. Augusti.

Ss. Cyrilli et Methodii

Epp. Conff.

Ut in Missali die 7. Julii cum Com. Octav. Assumpt. B. M. V. et S. Agapiti Mart. ut in Missali hac die.

Domin. post Oct. Assumpt. Purissimi Cordis B. M. V.

Missa. **Omnis glória.** Ut inter Festa pro aliqu. locis Dom. III. post Pentec.

Dominica I. Septembris.

(Juxta comput. eccles.)

Ss. Angelorum Custodum.

Missa ut die 2. Octobr. in Missali. Com. Dom.

Dominica II. Septembris.

Dies octava

Ss. Angelorum Custodum.

Missa ut in Festo.

Digitized by Google

Die 4. Septembris.

S. Rosaliæ Virginis.

Ut inter Festa pro aliqu. loc. ead. die. Oratio 1. loco.

Die 6. Septembris.

Sancti Magni Abbatis.

Missa. **Os justi.** de Communi Abbatum.

Die 9. Septembris.

S. Corbiniani Episc. Conf.

Missa. **Sacerdótes tui.** de Comm. Conf. Pont. 2. loco. Et fit Com. Oct. Nativitatis B. M. V. et S. Gorgonii Mart. ut in Missali hac die.

Evang. **Homo péregre.** ex Missa. **Státuit.** de eodem Comm. 1. loco.

Die 22. Septembris.

S. Emmerami Episc. Mart. Patroni Ratisbonensis.

Missa. **Státuit.** de Comm. unius Mart. Pont. 1. loco præter Epistolam. **Justum dedúxit.** ex Missa. **In virtúte tua.** de Comm. unius Mart. non Pont. 1. loco.

Die 26. Septembris.

Ss. Mauritii, Gereonis et Soc. Martyrum.

Missa ut in Festo Ss. Mauritii et Socior. Martyr. die 22. Sept. in Missali præter sequ.

Oratio.

Annue, quæsumus omnípotens Deus: ut sanctórum Mártyrum tuórum Maurítii, Gereónis et Sociórum eórum nos lætíficet festíva solémnitas; ut quorum suffrágiis nitimur, eórum natalítiis gloriémur. Per Dóminum nostrum.

Et fit Com. Ss. Cypriani et Justinæ, Mart. ut in Missali hac die.

Secreta.

Réspice, quæsumus Dómine, múnera, quæ in sanctórum Mártyrum tuórum Maurítii, Gereónis et Sociórum eórum commemoratióne deférimus: et præsta; ut, quorum honóre sunt grata, eórum nobis fiant intercessióne perpétua. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Cœléstibus refécti sacraméntis et gaúdiis: súpplices te rogámus, Dómine; ut quorum gloriámur triúmphis, protegámur auxíliis. Per Dóminum.

Dominica II. Octobris.

Maternitatis B. Mariæ V.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem Dominica.

Digitized by Google

Dominica III. Octobris.
Aniversarium Dedicationis Ecclesiæ Cathedralis
et Ecclesiar. totius Diœc.

Missa. **Terríbilis.** de Communi Dedic.

Et fit Com. Dom. occurr. et legitur ejusdem. Evang. in fine.

Dominica IV. Octobris.
Sanctissimi Redemptoris.

Ut inter Festa pro aliqu. locis die 23. Octobr. Et fit Com. diei Oct. Dedic. Eccl. et Dominicæ occurr., cujus Evang. legit. in fine.

Die 2. Octobris.
S. Ottonis Episc. Conf.

Missa. **Státuit.** de Communi Conf. Pontif. 1. loco, præter sequ.

Evangel. **Nemo lucérnam accéndit.** ut in Festo S. Martini Episc. Conf. die 11. Novembris in Missali.

Die 3. Octobris.
S. Adalberonis Episc. Conf.

Missa. **Sacerdótes tui.** de Comm. Conf. Pont. 2. loco, præter Orat. sequ.

Oratio.

Propitiáre, quæsumus Dómine, nobis fámulis tuis per beáti Adalberónis Epíscopi et Confessóris tui mérita gloriósa: ut ejus pia intercessióne ab ómnibus semper protegámur advérsis. Per Dóminum.

Secreta.

Suscípiat cleméntia tua, quæsumus Dómine, de mánibus nostris munus oblátum: et per beáti Adalberónis Epíscopi et Confessóris tui oratiónes et mérita ab ómnibus nos mundet peccátis. Per Dóminum.

Postcommunio.

Divínis, Dómine, pasti mystériis, quæ pro beáti Adalberónis Epíscopi et Confessóris tui veneratióne tuæ obtúlimus majestáti, quæsumus; ut per ea véniam peccatórum mereámur accípere et ad cœléstia gaúdia pervenire. Per Dñm.

Die 7. Octobris.
Translationis S. Wolfgangi
Episc. Conf.

Introitus. Eccli. 45.

Státuit ei Dóminus testaméntum pacis, et príncipem fecit eum: ut sit illi sacerdótii dignitas in ætérnum.

Ps. 88. **Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo.**
℣. **Glória Patri.**

Oratio.

Sancti Pontíficis tui, Dómine, et Patris nostri

Digitized by Google

Wolfgángi solemnitátem nobis celebrántibus tríbue: ut sicut translatiónem ejus devotíssime cólimus, ita et actus ejus fidéliter imitémur. Per Dóminum.

Et fiunt Commemorationes ut in Missali hac die.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

2. Tim. 4.

Caríssime: Testíficor coram Deo, et Jesu Christo, qui judicatúrus est vivos et mórtuos, per advéntum ipsíus, et regnum ejus: prædica verbum, insta opportúne, importúne: árgue, óbsecra, íncrepa in omni patiéntia et doctrína. Erit enim tempus, cum sanam doctrínam non sustinébunt, sed ad sua desidéria coacervábunt sibi magístros, pruriéntes aúribus, et a veritáte quidem audítum avértent, ad fábulas autem converténtur. Tu vero vígila, in ómnibus labóra, opus fac Evangelístæ, ministérium tuum imple. Sóbrius esto. Ego enim jam delíbor, et tempus resolutiónis meæ instat. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. In réliquo repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die, justus judex: non solum autem mihi, sed et iis, qui díligunt advéntum ejus.

Graduale. Eccli. 44. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo.

℣. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 109. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam.

Luc. 12. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris, et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis: ut, cum vénerit, et pulsáverit, conféstim apériant ei. Beáti servi illi, quos, cum vénerit dóminus, invénerit vigilántes: amen dico vobis, quod præcínget se, et fáciet illos discúmbere, et tránsiens ministrábit illis. Et si vénerit in secúnda vigília, et si in tértia vigília vénerit, et ita invénerit, beáti sunt servi illi. Hoc autem scitóte, quóniam si sciret paterfamílias, qua hora fur veníret, vigiláret útique, et

Digitized by Google

non síneret pérfodi domum suam. Et vos estóte paráti: quia, qua hora non putátis, Fílius hóminis véniet.

Offertorium. Ps. 88. **Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum.**

Secreta.

Hóstias, quæsumus Dómine, quas tuæ majestáti consecrándas offérimus, interveniénte beáto Wolfgángo, Confessóre tuo atque Pontífice, ad perpétuam atque præséntem fac nobis provenire salútem. Per Dóminum.

Comunio. Matth. 24. **Beátus servus, quem, cum vénerit dóminus, invénerit vigilántem: amen dico vobis, super ómnia bona sua constítuet eum.**

Postcommunio.

Tua sancta suméntes, quæsumus Dómine Deus noster: ut beáti Wolfgángi, Confessóris tui atque Pontíficis, nos fóveant continuáta præsídia. Per Dñm.

Die 9. Octobris.

Ss. Dionysii Episc., Patroni Ratisbon. et **Soc.** Mart.

Missa propria **Sapiéntiam.** ut in Missali Romano eadem die.

Die 10. Octobris.

S. Ludovici Bertrandi Conf.

Missa. **Os justi.** de Communi Conf. non Pont. 1. loco præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Ludovícum Confessórem tuum per córporis mortificatiónem et fídei præcónium, sanctórum glóriæ coæquásti: præsta, ut quod fide profitémur, pietátis opéribus júgiter impleámus. Per Dóminum nostrum.

Die 12. Octobris.

S. Maximiliani Episc. Mart.

Missa. **Sacerdótes Dei.** de Comuni unius Mart. Pont. 2. loco.

Die 13. Octobris.

S. Colomanni Martyris.

Missa. **In virtúte.** de Communi unius Mart. non Pont. 1. loco, Orationes ex Missa. **Lætábitur.** de eodem Comm. 2. loco. Epistola. **Communicántes.** ut in Festo Ss. Gervasii et Protasii Mart. die 19. Junii in Missali.

Evang. **Si quis vult.** ex Missa. **Sacerdótes Dei.** de Comuni unius Mart. Pont. 2. loco.

Digitized by Google

Die 16. Octobris.

Sancti Galli Abbatis.

Missa. **Os justi.** de Communi Abbatum.

Die 21. Octobris.

Ss. Ursulæ et **Sociarum** Virg. et Mart.

Missa ut inter Festa pro aliqu. locis ead. die 1. loco.

Die 23. Octobris.

S. Petri Paschasii Episc. Martyris.

Missa. **Sacerdótes Dei.** de Com. unius Mart. Pont. 2. loco.

Die 24. Octobris.

S. Raphaëlis Archangeli.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 25. Octobris.

Ss. Crispini et **Crispiniani** Martyrum.

Missa. **Sapiéntiam sanctórum.** de Comm. plurim. Mart. 2. loco.

Et fit Com. Ss. Chrysanthi et Dariæ Mm. ex Missali Romano eadem die.

Die 26. Octobris.

Beatæ Margaritæ Alacoque Virginis.

Missa ut inter Festa pro aliqu. locis die 17. Octobr.

Et fit Com. S. Evaristi Papæ, Mart. ut in Missali hac die.

Die 29. Octobris.

Puritatis B. Mariæ Virg.

Ut inter Festa pro aliqu. locis Dom. III. Octobr.

Die 31. Octobris.

S. Wolfgangi Episc. Conf., Patroni Principalis Diœc. Ratisbonensis.

Missa. **Sacerdótes tui.** de Comm. Conf. Pont. 2. loco præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui nobis ætérnæ salútis beátum Wolfgángum Epíscopum minístrum tribuísti: præsta, quæsumus; ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dñm.

De Vigilia Omnium Sanctorum non fit Commemoratio: nec ejus Evangelium in fine Missæ legitur.

Dicitur **Credo** per Octav.

Secreta.

Sancti Wolfgángi, Confessóris tui atque Pontíficis, quæsumus Dómine, ánnua solémnitas pietáti tuæ nos reddat accéptos: ut per hæc piæ placatiónis offícia, et illum beáta retribútio comitétur, et nobis

Digitized by Google

grátiæ tuæ dona concíliet. Per Dóminum.

Postcommunio.

Deus, fidélium remunerátor animárum, præsta: ut beáti Wolfgángi, Confessóris tui atque Pontíficis, cujus venerándam celebrámus festivitátem, précibus indulgéntiam consequámur. Per Dóminum.

Dominica infra Oct. Omnium Sanctor.

Sacrarum Reliquiarum quæ in ecclesiis hujus diœc. asservantur.

Missa. **Multæ tribulatiónes.** ut inter Festa pro aliquibus locis in fine.

Dominica II. Novembris. Patrocinii B. Mariæ Virg.

Missa. **Salve sancta parens.** ut in Missis votivis B. Mariæ Virg. a Pentec. usque ad Adventum, cum Comemor. Dominicæ, cujus Evangelium legitur in fine Missæ.

Dicitur **Credo.**

Præfatio de B. Maria V. **Et te in Festivitáte.**

Die 6. Novembris.

Commemoratio

Sancti Leonardi Abbatis.

Orationes ex Missa. **Os justi.** de Comm. Abbatum.

Die 7. Novembris.

In die Octava

S. Wolfgangi Episc. Conf.

Missa dicitur ut in Festo, cum Com. Octavæ omnium Sanctorum.

Die 13. Novembris.

S. Stanislai Kostkæ Conf.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 15. Novembris.

Beati Alberti Magni Episc. Confessoris.

Missa. **Státuit.** de Comm. Conf. Pont. 1. loco, præter Orationem.

Oratio.

Deus, qui nobis ætérnæ salútis beátum Albértum Epíscopum minístrum tribuísti: præsta quæsumus; ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére meréamur in cœlis. Per Dñm.

Die 16. Novembris.

S. Florini Presbyt. Conf.

Missa. **Os justi.** de Communi Conf. non Pont., præter Orationem.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui beátum Florínum Confessórem tuum ætérnæ beatitúdinis glória sublimásti: concéde propí-

Digitized by Google

tius; ut, cujus mérita venerámur in terris, intercessiónis ejus auxílio muniámur in cœlis. Per Dñm.

Et fit Com. S. Othmari Abbat. Orationes ex Missa. **Os justi.** de Comm. Abbat.

Die 26. Novembris.

Sanctæ Gertrudis Virginis.

Missa ut in Missali die 15. Novembris.

Die 27. Novembris.

S. Virgilii Episc. Conf.

Missa. **Státuit.** de Communi Conf. Pont. 1. loco.

Die 28. Novembris.

S. Leonardi a Portu Mauritio Confessoris.

Ut inter Festa pro aliqu. locis die 26. Novembris.

Die 29. Novembris.

S. Josaphat Episc. Mart.

Missa ut in Missali die 14. Novembris.

Et fit Com. Vigil. S. Andreæ Apost. et S. Saturnini Mart. ut in Missali hac die. In fine legitur Evangel. Vigiliæ.

Concordant cum Originalibus.

Ratisbonæ, die 29. Novembris 1902.

Dr. F. X. Leitner,

Vicarius in Spirit. Gener.

Digitized by Google

Index alphabeticus.

	pag.
Adalberonis Episc. Conf. 3. Octobris.	23*
Adalberti Episc. Mart. 23. Aprilis.	9*
Afræ et Sociar. Mm. 9. Augusti.	17*
Alberti Magni Conf. 15. Novembris.	27*
Altmanni Episc. Conf. 20. Decembris.	2*
Angelorum Custodum. Dom. I. Septembris.	21*
— — Octava Dom II. Septembris.	21*
Anniversarium Dedicat. Eccl. Cathedr. et Ecclesiarum totius Diœc. Dom. III. Octobris.	23*
Apolloniæ Virg. et Mart. 9. Februarii.	3*
Apostolorum omnium. Com. 29. Junii.	14*
Apparitionis B. M. V. Immaculatæ. 11. Februarii.	3*
Auxilium Christianorum B. M. V. 24. Maji.	13*
Barbaræ Virg. et Mart. 4. Decembris.	1*
Benedicti Josephi Labre Conf. 16. Aprilis.	9*
Bennonis Episc. Conf. 16. Junii.	14*
Blasii Episc. Mart. 3. Februarii.	3*
Bono Consilio de B. M. V. 26. Aprilis.	10*
Brigidæ Virg. Com. 1. Februarii.	3*
Canuti Regis, Mart. 28. Januarii.	3*
Cassiani Episc. Mart. 13. Augusti.	17*
Catharinæ Vastanensis Virg. Viduæ. 22. Martii.	7*
Chiliani Episc. Mart. Com. 8. Julii.	15*
Clementis Mariæ Hofbauer Conf. 15. Martii.	6*
Cleti et Marcellini Pontt. Mm. 14. Maji.	13*
Colomanni Mart. 13. Octobris.	25*
Corbiniani Episc. Conf. 9. Septembris.	22*
Cordis puriss. B. M. V. Domin. post Oct. Assumpt. B. Mariæ Virg.	21*
Coronæ Spineæ D. N. J. C. Feria VI. post Cineres.	5*
Crescentiæ Höss Virg. III. Ord. 7. Aprilis.	7*
Crispini et Crispiniani Mart. 25. Octobris.	26*
Cunegundis Imper. Virg. 3. Martii.	6*
Cyrilli Episc. Alexandr. Conf. et Eccl. Doct. 16. Febr.	4*
Cyrilli Episc. Hierosol. Conf. et Eccl. Doct. 20. Martii.	6*
Cyrilli et Methodii Epp. Conff. 1. Augusti.	21*
Desponsationis B. M. V. 23. Januarii.	2*
Dionysii Episc. Patr. Ratisbon. et Soc. Mart. 9. Octobr.	25*

Digitized by Google

Divisionis Ss. Apostolorum. 15. Julii. pag. 16*
Dorotheæ Virg. et Mart. 6. Februarii. 3*
Emmerami Episc. Mart. Patr. Ratisbon. 22. Septembr. 22*
Erhardi Episc. Conf. Patr. Ratisbon. 19. Januarii. 2*
Exspectationis Partus B. M. V. 18. Decembris. 1*
Familiæ Jesu, Mariæ, Joseph. Dom. III. post Epiph. 3*
Felicis a Cantalicio Conf. 21. Maji. 13*
Floriani Mart. 4. Maji. 12*
Florini Presb. Conf. 16. Novembris. 27*
Fugæ D. N. J. C. in Ægyptum. 17. Februarii. 4*
Gabriëlis Archangeli. 18. Martii. 6*
Galli Abbatis. 16. Octobris. 26*
Gallicani Mart. Com. 25. Junii. 14*
Georgii Mart. 24. Aprilis. 10*
Gertrudis Virg. Com. 17. Martii. 6*
Gertrudis Virg. 26. Novembris. 28*
Godehardi Episc. Conf. 30. Maji. 14*
Henrici Imper. Conf. 13. Julii. 16*
Irenæi Episc. Mart. 11. Julii. 16*
Isidori Agricolæ Conf. 15. Maji. 13*
Joannis Baptistæ de Rossi Conf. 22. Junii. 14*
Joannis Baptistæ de la Salle Conf. 1. Junii. 14*
Joannis Berchmans Conf. e Soc. Jesu. 14. Augusti. 19*
Joannis Damasceni Conf. et Eccl. Doct. 29. Martii. 7*
Joannis Francisci Regis Conf. 17. Junii. 14*
Joannis Nepomuceni Mart. 16. Maji. 13*
— — Octava. 23. Maji. 13*
Josaphat Episc. Mart. 29. Novembris. 28*
Julianæ Cornelion. Virg. 6. Aprilis. 7*
Justini Mart. Com. 19. Julii. 16*
Lanceæ et Clavor. D. N. J. C. Feria VI. post Dom. I. Quadrages. 5*
Laurentii a Brundusio Conf. 30. Julii. 17*
Leonardi Abbat. Com. 6. Novembris. 27*
Leonardi a Portu Mauritio Conf. 28. Novembris. 28*
Leonis IX. Papæ, Conf. 19. Aprilis. 9*
Ludovici Bertrandi Conf. 10. Octobris. 25*
Magni Abbatis. 6. Septembris. 22*
Margaritæ de Cortona Pœnit. 26. vel 27. Februarii. 5*
Margaritæ Mariæ Alacoque Virg. 26. Octobris. 26*
Margaritæ Virg. et Mart. 20. Julii. 16*
Mariæ Ægyptiacæ Pœnit. 9. Aprilis. 9*
Mariæ B. V. Apparitionis Immaculatæ. 11. Febr. 3*
— — Auxilium Christianorum. 24. Maji. 13*
— — de Bono Consilio. 26. Aprilis. 10*

Digitized by Google

Mariæ B. V. Cordis puriss. Dom. p. Oct. Assumpt. p. 21*
— — Desponsationis. 23. Januarii. 2*
— — Exspectationis Partus. 18. Decembris. 1*
— — Maternitatis. Domin. II. Octobris. 22*
— — Patrocinii. Domin. II. Novembris. 27*
— — Puritatis. 29. Octobris. 26*
— — Refugium peccatorum. 11. Augusti. 17*
— — Translatio Almæ domus. 10. Decembris. 1*
Martyrum omnium. Com. 26. Decembris. 2*
Martyrum XXVI Japonens. 13. Februarii. 3*
Maternitatis B. M. V. Domin. II. Octobris. 22*
Mauritii, Gereonis et Soc. Mm. 26. Septembris. 22*
Maximiliani Episc. Mart. 12. Octobris. 25*
Nicolai et Soc. Mm. Gorcom. 27. Julii. 17*
Omnium Ss. Apostol. Com. 29. Junii. 14*
— — Martyrum Com. 26. Decembris. 2*
— — Summorum Pontificum S. R. E. Domin. I. non impedita post Octav. Ss. Apost. Petri et Pauli. 15*
Orationis D. N. J. C. in Monte Oliveti. Feria III. post Domin. Septuages. 5*
Oswaldi Reg. Mart. Com. 5. Augusti. 17*
Othiliæ Virg. Com. 17. Decembris. 1*
Ottonis Episc. Conf. 2. Octobris. 23*
Passionis D. N. J. C. Feria III. post Dom. Sexages. 5*
Patrocinii B. M. V. Domin. II. Novembris. 27*
Peregrini Conf. 13. Maji. 13*
Petri Canisii Conf. 22. Decembris. 2*
Petri Claver Conf. 19. Decembris. 2*
Petri Paschasii Episc. Mart. 23. Octobris. 26*
Pulcheriæ Imper. Virg. 9. Julii. 16*
Puritatis B. M. V. 29. Octobris. 26*
Quinque Vulner. D. N. J. C. Feria VI. post Dom. III. Quadrages. 5*
Raphaëlis Archangeli. 24. Octobris. 26*
Raymundi de Peñafort Conf. 14. Februarii. 3*
Redemptoris Ss. Domin. IV. Octobris. 23*
Refugium peccatorum B. M. V. 11. Augusti. 17*
Reliquiarum Sacrar. Dom. infra Oct. Oo. Sanctorum. 27*
Reparat. injuriar. Ss. Euchar. Sacr. illatar. Feria III. post Domin. Quinquages. 5*
Rosaliæ Virg. 4. Septembris. 22*
Ruperti Episc. Conf. 27. Martii. 7*
Sacramenti Ss. Com. Feria III. post Dom. Quinquag. 5*
Sanguinis pretiosissimi D. N. J. C. Feria VI. post Domin. IV. Quadrages. 5*

Digitized by Google

Septem Fundator. Ord. Serv. B. M. V. 18. Febr. pag. 4*
Sepulchri Sacrat. D. N. J. C. Dom. II. post Pascha. 10*
Severini Abbatis. 1. Martii. 5*
Silvestri Abbatis. 1. Decembris. 1*
Sindonis Sacr. D. N. J. C. Fer. VI. post Domin. II. Quadrages. 5*
Spineæ Coronæ D. N. J. C. Feria VI. post Cineres. 5*
Stanislai Kostkæ Conf. 13. Novembris. 27*
Titi Episc. Conf. 12. Februarii. 3*
Translationis Almæ Domus B. M. V. 10. Decembris. 1*
Translationis S. Wolfgangi Episc. Conf. 7. Octobris. 23*
Udalrici Episc. Conf. 4. Julii. 15*
Ursulæ et Soc. Virg. et Mm. 21. Octobris. 26*
Valentini Episc. Conf. 15 Februarii. 3*
Virgilii Episc. Conf. 27. Novembris. 28*
Vulnerum quinque D. N. J. C. Fer. VI. post Dom. III. Quadrages. 5*
Walburgæ Virg. 25. vel 26. Februarii. 4*
— — Commemoratio. 1. Maji. 12*
Willibaldi Episc. Conf. 7. Julii. 15*
Wolfgangi Episc. Conf. Patroni Diœc. 31. Octobris. 26*
— — Octava. 7. Novembris. 27*
— — Translatio. 7. Octobris. 23*

Typis Fr. Pustet, S. Sed. Apost. et S. Rit. Congr. Typogr.

Digitized by Google

FESTA PROPRIA
DIŒCESIS RATISBONENSIS.

PARS HIEMALIS.

Die 27. Novembris.

S. Virgilii Episc., Conf.

In I. Vesp. Ant. Sacérdos. ℣. Amávit.

Oratio.

Da, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti Virgílii Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis aúgeat et salútem. Per Dóminum.

Ad Laudes Ant. Euge serve. ℣. Justum.

In II. Vesp. Ant. Amávit. ℣. Justum.

Die 28. Novembris.

S. Leonardi a Portu Mauritio Conf.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf. non Pont., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui in obstinátis peccatórum córdibus ad pœniténtiam flecténdis beátum Leonárdum Confessórem tuum ópere ac sermóne poténtem effecísti: da quæsumus; ut per ejus preces et mérita e córdibus nostris contritiónis lácrimas elícere valeámus. Per Dóminum.

Et fit Commem. præc. et Feriæ Adventus.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Leonárdus in Portu Maurítio ad ora Ligústica Itáliæ ortus est paréntibus pietáte egrégiis pótius, quam génere claris; qui púerum ánimam sortítum bonam, divína favénte grátia, in timóre Dómini omni cura instituérunt. Mirándum erat eum in templo vel domi vidére et audíre, sive férvidas

Digitized by Google

ad Deum effúndere preces, sive hortári coætáneos ad religiónis aliarúmque virtútum ópera exercénda. Adoléscens studiórum causa Romam missus ad instar novi síderis in Gregoriáno collégio tum litterárum ac scientiárum profectu, tum potíssimum vitæ sanctitáte effúlsit. Jam de virtúte in virtútem quotídie magis progrédiens, ut intímius Deo servíret ac proximórum utilitáti vacáret, de religióso institúto amplecténdo cogitávit. Et licet pátruus pro víribus niterétur, ut hunc nepótem appríme carum ab hujúsmodi consílio retráheret, ipse tamen, ejúsdem blandítiis minísque posthábitis, fratrum Minórum excalceatórum rigidióris observántiæ consórtio cooptári obtínuit, eórum præsértim modéstia captus, ac extréma paupertáte.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

A primo tirocínio, et, quoad in eo supérfuit vitæ anhélitus, nil hábuit antíquius, quam ut Seráphici patris exémpla perfectíssime imitarétur, præsértim cum vix ac cléricus efféctus, desidério incénsus fuit migrándi in bárbaras terras, ut sánguinem suum profúnderet ad infidélium ánimas Christo lucrándas. Verum divínæ providéntiæ consíliis ánimum compónens suum, disciplínas theológicas sédulo excólere satégit, ut ad omne opus bonum instrúctus foret. Sacris deínde ordínibus initiátus, ac sacerdotáli charactére insignítus, prótinus in cultíssimis étiam Itáliæ úrbibus evangélii prædcónis múnere fungi cœpit. Apostólicam vivéndi formam sequútus únicam habens túnicam atque abjéctis cálceis, quamvis ténui esset corpúsculo, tamen perículis, difficultátibus, asperitátibus laboribúsque haud fractum se umquam sensit. Sic réliquam vitam per annos quátuor supra quadragínta strénue impéndit, cum ingénti ubíque animárum lucro et religiónis increménto.

℟. Amávit eum.

Digitized by Google

Lectio vi.

Imménsa porro fuit populórum ad eum audiéndum frequéntia, et innumerábiles conversiónes inde subsequútæ. Ipsa enim sáxea ac férrea corda, eo audíto, veheménter scindebántur ad pœniténtiam tum ob miram sermónis efficáciam, ac ardentíssimum loquéntis zelum, tum præsértim ob prælcáram ejus vitæ sanctimóniam, quæ suavíssimum Christi odórem ubíque efflábat. Sénio tandem ac innúmeris labóribus consúmptus, cum Summo Pontífici Benedícto décimo quarto fidem dedísset núllibi se nisi Romæ moritúrum, in almam hanc Urbem rédiens e Bononiénsi missióne, morbo tentári cœpit, quo sibi brevi decedéndum esse palam edíxit. Cum igitur sancti Bonaventúræ cœnóbium ingréssus esset, íllico Ecclésiæ sacraméntis muníri vóluit, quibus admirábili fervóre atque inexplébili ánimi gaúdio suscéptis, placidíssime in Dómini ósculo quiévit. Leonárdi óbitum plúrima sequúta sunt prodígia, quibus rite probátis, a Pio sexto Pontífice Máximo idem inter beátos cœlites adnumerátus est. Novis deínde fulgéntem signis, tandem Pius nonus Póntifex Máximus præclaríssimum hunc verbi Dei præcónem sanctórum catálogo accénsuit. ℟. Iste homo.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Designávit Dóminus. de Comm. Evangelistarum cum ℟℟. de Communi Conf. non Pont.

In Laud. fit Commem. Feriæ Adventus.

Die 29. Novembris.

S. Josaphat Ep., Mart. Duplex.

Omnia de Communi unius Mart., præter sequ.

Oratio.

Excita, quæsumus Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, quo replétus beátus Jósaphat Martyr et Póntifex tuus ánimam suam pro óvibus pósuit: ut, eo intercedénte, nos quoque eódem Spíritu moti ac roboráti, ánimam nostram pro frátribus pónere non vereámur. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus.

Digitized by Google

Deinde Com. præc., Feriæ Adventus et S. Saturnini Mart. ut in Brev. hac die (Ant. et ℣. ex Laud.).

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Jósaphat Kuncewítius nobílibus et cathólicis paréntibus Vladimíriæ in Volhínia natus, cum puérulus matrem de Christi passióne loquéntem audíret, jáculo a látere imáginis Jesu crucifíxi immísso, vulnus in corde suscépit. Dei amóre incénsus, ádeo oratióni alíisque piis opéribus instáre cœpit, ut provectióribus adolescéntibus exémplo et admiratióni esset. Vicénnis inter claustráles sancti Basilii alúmnos monásticam régulam proféssus, mirum quos in evangélica perfectióne progréssus fécerit. Nudis pédibus, frigidíssima licet sæviénte regiónis híeme, incedébat: carnes numquam, vinum nónnisi ex obediéntia adhíbuit, asperrimóque cilício ad óbitum usque corpus afflíxit. Castitátis florem, quem ab adolescéntia Vírgini Deíparæ vóverat, inviolátum servávit. Virtútis doctrinéque ejus brevi sic fama percrébuit, ut quamvis júnior, Byténii monastério præféctus sit; mox Vilnénsis archimandríta, ac demum archiepíscopus Polocénsis, invítus quidem, sed Cathólicis gestiéntibus, fúerit renuntiátus.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Hac dignitáte auctus, nihil de prióri vivéndi ratióne remíttens, nónnisi divínum cultum et creditárum sibi óvium salútem cordi hábuit. Cathólicæ unitátis ac veritátis strénuus propugnátor, totis víribus adlaborávit ut schismáticos hæreticósque ad communiónem cum beáti Petri sede redúceret. Summum Pontíficem ejúsque potestátis plenitúdinem ab impudentíssimis impiórum calúmniis et erróribus, qua conciónibus, qua scriptis pietáte ac doctrína reférti defréndere numquam déstitit. Episcopálem jurisdictiónem et Ecclésiæ bona a láicis usurpáta

Digitized by Google

vindicávit. Incredíbile dictu est quot hæréticos in sinum matris Ecclésiæ revocáverit. Uniónis vero Græcæ Ecclésiæ cum Latína Josaphátum promotórem exstitísse præclaríssimum, étiam pontifícia orácula disérte testántur. Ad hæc, et templi Dei decóri instaurándo, et sacrárum vírginum exstruéndis ædibus, aliísque piis opéribus juvándis, mensæ suæ provéntus ultro erogávit. In paúperes ádeo effúsus, ut cum olim inópiæ cujúsdam víduæ sublevándæ nihil occúrreret, episcopále pállium, seu Omophórion, oppignorári jússerit.

℟. Desidérium.

Lectio vi.

Tot cathólicæ fídei increménta perditissimórum hóminum ádeo excitavérunt ódia, ut, conspiratióne ínita, Christi athlétam ad necem quærerent; quam sibi imminére ipse in suo ad pópulum sermóne prænuntiávit. Cum ítaque Vitépscum pastorális visitatiónis grátia proféctus esset, illi archiepiscopáles invádunt ædes; óbvios quosque fériunt ac cædunt. Tum vir mitíssimus quæréntibus sponte occúrrit, eósque amíce compéllans, Filíoli, inquit, quare familiáres meos cæditis? Si quid contra me habétis, ecce adsum. Hinc ímpetu facto, eum verbéribus contúndunt, telis confódiunt, ac demum immáni secúri necátum, in flumen projíciunt; die duodécima Novémbris anni sexcentésimi vicésimi tértii supra millésimum, ætátis ejus quadragésimi tértii. Corpus mirábili luce circumfúsum, ex imo flúminis álveo elátum est. Sanguis Mártyris parrícidis ipsis in primis prófuit, qui fere omnes cápitis damnáti, ejuráto schísmate suum scelus detestáti sunt. Cum tantus Præsul plúrimis post óbitum coruscáret miráculis, eum Urbánus octávus Póntifex Máximus Beatórum honóribus decorávit. Pius nonus tértio Kaléndas Júlias anni millésimi octingentésimi sexagésimi séptimi, cum sæculária Apostolórum

Digitized by Google

Príncipum solémnia celebraréntur, coram Patrum Cardinálium senátu, simúlque astántibus fere quingéntis, Patriárchis, Metropolítis et Epíscopis cujuscúmque ritus, qui ex toto terrárum orbe convénerant, hunc ecclesiásticæ unitátis assertórem, primum ex orientálibus, solémni ritu in Vaticána Basílica Sanctórum órdini accénsuit. Cujus Offícium ac Missam Leo décimus tértius Summus Póntifex ad univérsam exténdit Ecclésiam.

℟. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 10. b.

In illo témpore: Dixit Jesus pharisæis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 59. in Joannem.

Magnum quiddam, dilectíssimi, magnum, inquam, est Ecclésiæ prælátio, et quæ multa índiget sapiéntia et fortitúdine, qualem Christus propósuit: ut ánimam pro óvibus ponámus, et numquam illas deserámus: ut lupo generóse resistámus. Hæc enim inter pastórem et mercenárium est differéntia. Alter própriæ, contémptis óvibus: alter, sua contémpta, óvium semper salúti invígilat. Pastóris ergo exémplo demonstráto, deceptóres duos méminit; furem mactántem et rapiéntem oves; et mercenárium permitténtem, neque defendéntem commíssas.

℟. Coróna aúrea.

Lectio viii.

Quod superióri témpore Ezéchiel his verbis insectátus est: Væ pastóribus Israël: nonne pascébant semetípsos? nonne greges pascúntur a pastóribus? Sed illi contrárium faciébant quod máximæ malítiæ genus est, et plurimórum causa malórum. Idcírco inquit: Neque quod abjéctum erat, reducébant: neque quod períerat quærébant: neque confrá-

Digitized by Google

ctum alligábant: neque infírmum consolidábant: quóniam se, non gregem pascébant. Idem et Paulus áliis verbis significat: Omnes quæ sua sunt, quærunt, non quæ Jesu Christi.

℟. Hic est vere.

Lectio ix.

Verum ab utróque se dissidére osténdit Christus: ab illis quidem, qui in aliórum perníciem véniunt, cum dicat, se proptérea venísse, ut vitam habérent et abundántius habérent: ab his autem, qui oves a lupis rapi negligébant, dicéndo se propter eas ánimam pónere, ne oves perírent. Nam cum Judæi ipsum interímere vellent non proptérea déstitit a doctrína, neque credéntes trádidit, sed pérstitit, et pértulit mortem: ídeo frequénter inquit: Ego sum pastor bonus. Quæ cum nullo niti testimónio videréntur (quod enim póneret ánimam suam, non multo post re monstrátum est; quod autem vitam habérent et abundántius habérent, eventúrum erat in futúro sæculo) álterum ab áltero confírmat.

Te Deum laudámus.

In Laud. fit Commem. Feriæ Adventus et S. Saturnini Mart. (Ant. et ℣. ex I. Vesp.)

Die 1. Decembris.

S. Silvestri Abbatis.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf. non Pont., præter sequ.

Oratio.

Clementíssime Deus, qui sanctum Silvéstrum Abbátem sæculi hujus vanitátem in apérto túmulo pie meditántem ad erémum vocáre, et præcláris vitæ méritis decoráre dignátus es: te súpplices exorámus; ut ejus exémplo terréna despiciéntes, tui consórtio perfruámur ætérno. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commem. Feriæ Adventus.

In I. Noct. Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Silvéster, Aúximi in Picéno nóbili génere ortus, statim puerílem ætátem líteris

Digitized by Google

ac bonis móribus mirífice exornávit. Adoléscens Bonóniam ad stúdia jurisprudéntiæ missus a patre, cum sacris lítteris a Deo mónitus dedísset óperam, paréntis incúrrit indignatiónem, quam æquo ánimo toto decénnio pértulit. Ob egrégiam ejus virtútem a canónicis cathedrális Auximánæ ecclésiæ sócius honóris eléctus est; in quo múnere pópulo oratiónibus, exémplo et conciónibus opem tulit.

℣. Honéstum fecit.

Lectio v.

Inter funus nóbilis cujúsdam defúncti, in apérto túmulo formósi viri suíque propínqui defórme cadáver conspíciens: Ego, inquit, sum, quod hic fuit; quod hic est, ego ero. Et mox, perácto fúnere, illa sibi Dómini occurrénte sententia: Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me, in solitúdinem majóris perfectiónis stúdio secéssit, ibíque vigíliis, oratiónibus jejuníisque déditus, crudas tantum herbas in cibum sæpius adhíbuit. Ut autem magis latéret hómines, várias mutávit sedes; ac demum pervénit ad montem Fanum, locum, quamvis prope Fabriánum, eo tamen témpore desértum, ibíque in honórem sanctíssimi patris Benedícti templum eréxit, congregationísque Silvestrinórum fundaménta jecit, sub régula et hábitu in visióne sibi ab eódem Sancto osténsis.

℣. Amávit eum.

Lectio vi.

At ínvidens sátanas váriis terróribus illíus mónachos turbáre nitebátur, noctu monastérii jánuas hostíliter invádens. Sed vir Dei hostis ímpetum ita représsit, ut mónachi in sancto institúto magis confirmaréntur, ac patris sanctitátem agnóscerent. Spíritu prophetíæ aliísque donis enítuit. Quæ ut semper profúnda humilitáte conservávit, ita contra se dæmonis invídiam concitávit, a quo præceps actus per scalas oratórii, et prope interiméndus, præsentíssimo Vírginis

Digitized by Google

benefício incolumitáti rédditus est. Quod benefícium perpétua et singulári in illam pietáte commendávit ad últimum usque vitæ spíritum, quem fere nonagenárius, sanctitáte et miráculis clarus, Deo réddidit anno salútis millésimo ducentésimo sexagésimo séptimo, sexto Kaléndas Decémbris. Ejus Offícium ac Missam Leo décimus tértius Póntifex Máximus ad univérsam exténdit Ecclésiam.

℟. Iste homo.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Ecce nos relíquimus ómnia. de Comm. Abb.

In Laud. Com. Fer. Adv.

Die 4. Decembris.

S. Barbaræ Vg. et Mart. Duplex.

Omnia de Comm. Virg. et Mart., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ miracula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ Bárbaræ Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Et fit Commem. præced. et Feriæ Adventus.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Bárbara Virgo Nicomedíæ in persecutióne Júlii Máximi passa est. A patre síquidem Dióscoro viro nóbili sed gentíli in alta et munita turri ob egrégiam ejus pulchritúdinem custodiénda inclúditur, ubi bálneum et duas fenéstras, quibus lumen exciperétur, in eo fíeri jubet. Bárbara vero absénte patre tértiam addi fenéstram, et labri paviméntum crucis imágine ornári vóluit. Revérsus pater de tértia fenéstra quærit; virgo occasiónem nacta de sacrosánctæ Trinitátis mystério multa apérte et divíne dísserit, ac plúribus verbis ad salutárem Christi fidem patrem est cohortáta.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

At pater non solum suæ impietátis stímulis, sed étiam máximo Cæsaris timóre addúctus,

Digitized by Google

qui fidem Christi immániter persequebátur, fíliam modis ómnibus nítitur ad idololatríam revocáre. Cumque id cónsequi non posset, provínciæ præsidi eam tradit, qui primum vírginem blandítiis aggréssus, ubi se nihil vidit effícere, nudam nervis búbulis crudéliter cædi, dein præacútis téstulis vúlnera perfricári ímperat. Post hæc in cárcerem tráditur, ubi claríssima luce et Christi Dómini præséntia ad réliqua subeúnda certámina mirífice confirmátur.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

Sed cum íterum præsidi sisterétur, et constántior in fídei confessióne persísteret, férreis úngulis dilaniátur, latéribus ardéntes faces admovéntur, caput férreis málleis contúnditur, mamíllæ præscindúntur, diréptis véstibus ignomíniæ causa per pública loca perdúcitur. Quibus torméntis fórtiter et invícte superátis, tandem a patre impietátis furóre aménte cápite truncáta, gloriósum martýrii agónem consummávit. Ab Orígene sacris lítteris imbúta fuísse tráditur.

℟. Afferéntur.

In III. Nocturno Homil. in Evangel. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. de Comm. Virg. I. loco.

In Laudibus Commem. Feriæ Adventus.

Die 5. Decembris.

S. Petri Chrysologi Episc. Conf. et Eccl. Doct. Duplex.

Ut in Breviar. die 4. Dec. Et fit Commem. Feriæ et S. Sabbæ Abb. ut in Brev. hac die.

Die 10. Decembris.

Translationis Almæ Domus B. M. V. Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliquibus locis eadem die.

Die 17. Decembris.

S. Othiliæ Virginis. Duplex.

Omnia de Comm. Virg. præter sequ.

Oratio.

Deus, lux vera, qui beátam Othíliam, Vírginem tuam, a nativitáte

Digitized by Google

cæcam, mirabíliter illumináti, da nobis, quæsumus, ut, illíus exémplo et intercessióne, óculos a vanitáte sæculi averténtes, te solum Deum fácie ad fáciem in cœlésti glória contemplári mereámur. Per Dóminum.

Et fit Com. præc. S. Eusebii Episc., Mart., et Feriæ Adventus.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quatuor Temp. De virgínibus. de eodem Comm. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Othília, suæ decus et præsídium pátriæ, Attici, Alsátiæ Ducis, et Beresíndæ primogénita sóboles fuit; sed, quod cæcis óculis nata esset, a patre repudiátam mater humánior clam nutríci aléndam trádidit. Post in Balménsi parthénio haud procul Vesuntióne educáta divínisque erudíta lítteris, crevit ætáte et sapiéntia. Jam adúlta, dum a beáto Erhárdo præsule baptizátur, visum miráculo áccipit. Interjéctis áliquot annis, patérnam in domum et grátiam redúcitur: ibi quidquid mundus amat despíciens, inter amplíssimas opes paupertátis amórem, in médio aulæ tumúltu solitúdinem anachoretárum retinébat; nuptiásque constánter aversáta, a patre obtínuit, ut sibi licéret cum áliis virgínibus Deo se in perpétuum consecráre. Quare Atticus in vértice excélsi montis sacram ædem et monastérium ære suo excitávit, latos eídem fundos et prædia concéssit, Othiliámque ei regéndo præpósuit.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Vix dum patúerat hoc sanctitáti asýlum, cum ingens eo adflúxit vírginum multitúdo. Centum trigínta fuísse tráditum est. Hæ primum nullis religiósæ vitæ légibus adstrictæ erant; Othíliam imitári pro légibus habebátur. Deliberántibus póstmodo cuínam se régulæ addícerent, monásticæ an canónicæ, sapientíssima Præses, suadénte loci natúra, hanc álteri

Digitized by Google

prætulit. Cum vero esset in omnes lenis, se solam dúrius tractábat: pane hordeáceo et aqua, subínde módico legúmine tolerábat vitam. In rerum divinárum contemplatióne defíxa vigilábat per majórem noctis partem; quod supérerat quiéti datum: pellis hirsúta pro lecto, saxum pro pulvinári erat.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

Inter hæc, matérno erga paúperes et infírmos amóre, áliud monastérium amplúmque xenodochíum in ínfimo clivo exstrúxit, quo facílius ínopes et débiles perfúgium invenírent. Illic non solum sacras vírgines collocávit, quæ óperam suam navárent míseris, sed étiam ipsa quotídie eos invisébat, cibis, solátiis refocillábat, neque pavébat leprosórum úlcera suis mánibus fovére. Tandem, méritis annísque gravis, cum se morti vicínam intellígeret, suas sodáles in sacéllum sancti Joánnis Baptístæ convocat: hortátur ut, pii propósiti tenáces, arctiórem cœli viam numquam déserant. Accépto deínde ibídem córporis et sánguinis Christi viático, vita cessit Idibus Decémbris, anno, ut probabílius tráditur, septingentésimo vigésimo. Corpus Vírginis in eódem sacéllo cónditum est, statímque sepúlchrum ejus máxima veneratióne coli ac miráculis clarére cœpit. Sacra ejus ossa, últimis sæculi décimi octávi annis a viris piis celáta, prídie Nonas Octóbris anni millésimi octingentésimi túmulo restitúta, et quarto Nonas Maji anni millésimi octingentésimi trigésimi sexti sub Joánne Francísco María, epíscopo Argentinénsi, recógnita hódie in ejúsdem sacélli altári honorífice jacent et magno pópuli concúrsu colúntur.

℟. Afferéntur Regi.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 25.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis

parábolam hanc: Símile erit regnum cœlórum decem vírgínibus, quæ, accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homília sancti Basilíi Epíscopi.

(Sermone ascetico.)

Non virórum modo convéntus sunt, sed étiam vírginum. Unum tamen sciéndum est, ampliórem majorémque in mulíerum vita requíri honestátem ac modéstiam, idémque paupertátis, siléntii, modéstiæ sororiíque amóris virtútem; quamdam in exeúndo curam atque in congréssibus cautiónem, mútuam benevoléntiam et particulárium sodalitátum amandatiónem. In his enim ómnibus cum majóri stúdio instítui debet vírginum vita.

℟. Hæc est virgo.

Lectio viii.

Cui concrédita est disciplínæ cura, ea non quod jucúndum est Soróribus quærat, neque ab eis grátiam inire stúdeat, sic ut quæ ipsis in delíciis sunt indúlgeat; sed se semper gravem, metuéndam ac reveréndam exhíbeat. Nosse enim debet se eórum, quæ in cœtu commúni præter offícium admittúntur, rationem coram Deo esse redditúram.

℟. Média nocte.

Lectio ix.

Unaquæque ex convéntus número a Præfécta petat, non quod gratum et suáve est, sed quod est perútile et conducíbile, nihílque de iis quæ jubéntur inquírat, ejúsmodi enim consuetúdo exercitátio est et gradus ad rebellionem; sed quemádmodum sine ullo exámine recípimus Dómini præcépta, sciéntes omnem scriptúram divínitus inspirátam esse et útilem, ita et Soróres jussa Antístitæ citra disceptatiónem exhíbeant, omne consílium sibi ab ea datum álacri ánimo, non ex tristítia et necessitáte, exsequéntes, ut ipsárum obediéntia mercédem consequátur.

Te Deum laudámus.

In Laudibus Commem. Feriæ Adventus.

Digitized by Google

Die 18. Decembris.

In Festo

Exspectationis Partus B. Mariæ V.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliquibus locis cad. die.

Die 19. Decembris.

S. Petri Claver Conf.

Duplex. (**m. t. v.**)

Omnia de Comm. Confessoris non Pontificis, præter sequentia.

Oratio.

Deus qui abréptos in servitútem Nigrítas ad agnitiónem tui nóminis vocatúrus, beátum Petrum mira in eis juvándis caritáte et patiéntia roborásti: ejus nobis intercessióne concéde; ut quæ Jesu Christi sunt quæréntes, próximos ópere et veritáte diligámus. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commem. Feriæ Adventus. Ant. O **Adonái.**

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente. In Quat. Temp. Beátus vir. de Comm. 2. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Petrus Claver Hispánus Verdúni natus, óppido Catalaúniæ, Societáti Jesu nomen dedit adoléscens móribus innocentíssimis. Tirocínio ad exémplum functus ac líteris humanióribus excúltus in Baleárium máximam trajécit philosophiæ óperam datúrus. Ibi Alfónso Rodríguez, qui multa de futúro ejus apostolátu atque amplíssimo in cœlis prǽmio divínitus acceperat, pia necessitúdine conjúnctus, sublimióris ab eo virtútis arcána paratósque sibi labóres edóctus est. Inde revocátus, theologíæ currículum Barcinóne íniit, sed áltero anno transmíttere jussus in Américam, abrúptum studiórum cursum in urbe Sanctæ Fídei Bogoténsi confécit. Póstea Cartháginem ad oram maris Atlántici, quo primum appúlerat, revérsus, et sacerdótio auctus, Nigrítis turpi mercátu illuc abdúctis vitam suam, interpósita sacraménti fi-

Digitized by Google

de, plane devóvit. In his autem doctrína christiána imbuéndis dici vix potest quanta patiéntia et caritáte annos ámplius quadragínta insudáverit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Non eórum ánimis solum sed et corpóribus opitulabátur assídue. Ut naves eísdem onústæ ad empórium illud appellébant, præsto áderat Petrus, hominésque miséria conféctos, ceu pater fílios, peramánter compléctens, nudis induménta, esuriéntibus escam, ægris medicámina suppeditábat. Lue pestífera vel áliis morbis infféctos, nihil de seípso sollícitus, cura et ope levábat peculiári, visus haud raro pútrida eórum úlcera, nauseánte nequídquam natúra, tractáre studiósius, exímiis inde charísmatis a Deo dignátus. Quamplúres a médicis desperátos súbito sanitáti restítuit, multis oculórum lúmine captis visum réddidit, tres a mórtuis excitávit. Pállium suum quod ægris impónere vel substérnere solébat, ulceratórum sórdibus utcúmque inquinátum, odórem non efflábat nisi suavíssimum, ejúsque contáctu plures tetérrime ægrotántes repénte convaluérunt.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

Quod a Nigritárum cura sibi supérerat témporis, juvándis hæréticis ac mahumetánis, nedum cívibus advenísque cathólicis, impertiébat. Post diúrnos labóres, oratióni in seram noctem instábat. Omnibus benígnus, in se unum erat immítis ex caritáte in próximos. Domi forísque in honóre hábitus nunquam éxtulit ánimum: ódia vero et convícia improbórum immóta fortitúdine tolerábat. Qua erat vitæ severitáte, castimóniam ad túmulum usque servávit illibátam. His excéllens méritis annos expléverat quátuor et septuagínta, quum die natáli Deíparæ, quam tenérrimo colúerat affféctu, ad Cœlites migrávit. Vir sane dignus, quem Patres Tarraconénses in epístola synódica

Digitized by Google

ad Benedíctum tértium décimum laudárent uti álterum Xavérium. In Beatórum album a Pio nono relátum, Leo décimus tértius novis miráculis refulgéntem Cœlitum Sanctórum fastis adscrípsit, Africa jam tum látius reclúdi cœpta Evangélio. Dénique instántibus plúrimis Viris ecclesiásticis, præsértim Episcopis constitútis apud Nigrítas per Orbem terrárum disseminátos, idem Póntifex Máximus Patrónum cœléstem peculiárem sacrárum ad Nigrítas missiónum, e Sacræ Rítuum Congregatiónis Consúlto, auctoritáte sua supréma eúmdem sanctum Petrum Claver constítuit atque declarávit.

℟. Iste homo.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10. e.

In illo témpore: Legisperítus quidam volens justificáre seípsum, dixit ad Jesum: Et quis est meus próximus? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Ex Homil. 8. adv. Judæos.

Imitáre Samaritánum illum qui in Evangélio tantam erga vulnerátum præstitit sollicitúdinem. Etenim illic prætériit levíta, prætériit pharisæus, ac neuter defléxit ad jacéntem; sed incleménter crudelitérque relícto illo, abiérunt. Samaritánus autem, qui nulla ex parte illi conjúnctus erat, non prætercúrrit: sed occúrrens misértus est, instillávit óleum et vinum, impósuit ásino, duxit ad diversórium, pecúniam partim dedit, partim pollícitus est, pro ejus, qui nihil ad ipsum pertinébat, curatióne. Si Samaritánus ádeo humánus mitísque fuit erga hóminem ignótum, quam habitúri sumus nos véniam, si próprios fratres neglexérimus in malis gravióribus? Ne ígitur dissimulémus, neque incleménter prætereámus; quin etiámsi álii hoc fécerint, cave tu ne idem fácias.

℟. Iste est.

Digitized by Google

Lectio viii.

Neque enim Samarítanus ille dicébat: Ubi nunc sacerdótes, ubi nunc pharisæi, ubi nunc Judæórum doctóres? Sed perínde ac venátum quemdam máximum nactus esset, ita lucrándi ansam arrípuit. Et tu ergo cum víderis álium egéntem curatióne vel córporis vel ánimæ, ne dicas apud temetípsum: Quare ille et ille eum non curavérunt? Sed illum tu a morbo líbera, nec ratiónes negligéntiæ ab illis éxigas. Si aurum jacens invénias, num dicis apud temetípsum: Quare ille aut ille non sustulérunt? et non festínas ante álios rápere? Itidem et de frátribus collápsis cógita putatóque thesaúrum te repertísse, nimírum curam illórum.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

Etenim si instilláveris cuípiam, velut óleum, doctrínam sermónis, si ligáveris eum mansuetúdine, si sanáveris tolerántia, ille te fáciet ditiórem quovis thesaúro. Qui enim separáverit pretiósum a vili, tamquam os meum erit, inquit Deus. Quid huic bono póterit æquiparári? Quod neque jejúnium, neque humicubatiónes, neque pervigília, neque áliud quídpiam potest effícere, id éfficit fratris procuráta salus.

Te Deum laudámus.

In Laudibus fit Comem. Feriæ Adventus.

Die 20. Decembris.

S. Altmanni Ep., Conf. Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui ad Ecclésiæ tuæ libertátem et decórem promovéndum, sanctum Altmánum Confessórem tuum atque Pontíficem ánimi fortitúdine roborásti: ejus intercessióne concéde; ut advérsa ómnia superántes in terris, coronári cum ipso mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Et fit Com. præc.

Ant. Hic vir. ℣. Justum dedúxit.

Oratio ut supra. p. 14*

Digitized by Google

Deinde fit Com. Feriæ Adventus. Ant. O radix Jesse.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente. In Quat. Temp. Fidélis sermo. de eodem Comm. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Altmánnus in Saxóniæ parte, quæ póstea Westphâliæ nomen accépit, claris paréntibus éditus est. Divínis et humánis líteris excúltus, Paderbórnæ inter Canónicos cooptátus, multos ibi annos scholas diréxit. Aquisgráni deínde Canónicis præpósitus, Henrici tértii Imperatóris simul capellánus fuit. Quo mórtuo piam Hierosólymæ peregrinatiónem periculórum et insidiárum plenam suscépit; a quo itínere revérsus Passaviénsis diœcéseos præsul elígitur, quæ tum, præter eam quæ nunc est Bavâriæ partem, ad Aústriam superiórem et inferiórem extendebátur. Ubi cum literárum et religiónis fama esset conspícuus, summo cum cleri populíque plausu excípitur, atque a beáto Gebhárdo, Salisburgénsi Archiepíscopo, consecrátur.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Hoc ígitur in múnere talis éxstitit veritátis doctor, ut simul virtútis clarum se præbéret exémplum. Assíduus in oratiónibus, vigíliis, jejúniis, erga paúperes summe benéficus et liberális. Divíni cultus studiósus ædes sacras partim cóndidit, partim instaurávit. Præcípue vero Ecclésiæ, Christi sponsæ, decórem promóvit, lapsam sacri órdinis disciplínam restituéndo et regulárem inter cœnobítas observántiam procurándo. Duo insígnia cœnóbia fundávit, álterum beáti Nicolái prope Passáviam ad Oenum, álterum beátæ Maríæ in monte Góttoich ad Danúbium. Aliórum étiam monasteriórum fundatióni vel restauratióni cooperátus est, ita ut per eum quasi novus religiósæ vitæ splendor passim diffúndi videretur.

℟. Pósui adjutórium.

Digitized by Google

Lectio vi.

Pari idem constántia pro Ecclésiæ libertáte contra ímpios Henrící quarti ausus laborávit. Hinc persecutiónibus impetítus, episcopátu cédere coáctus atque in exsílium pulsus primum in pátriam se cóntulit, deínde Romam venit, ubi a sancto Gregório Pontífice est humanissime recéptus. Cum vero mox in concéssu Cardinálium de restituénda ei sede agerétur, mira colúmbæ super ejus caput volitántis apparitióne dénuo divínitus commendári Pátribus visus est. Quare in diœcésim suam a Papa remíttitur atque in Sedis Apostólicæ legatióne confírmátur. Sed iníqua malignántium factióne íterum Passávia pulsus in ea diœcéseos parte, quæ in Leopóldi Austríaci et Ottocári Styrénsis ditióne erat, clerum et pópulum sanctíssime gubernávit. Ibi tandem, transáctis in episcopátu annis vigínti sex, a labóre et certámine ad réquiem et prǽmia vocátur sexto Idus Augústi, anno salútis millésimo nonagésimo primo. Cujus sacrum corpus Gottoícum translátum a Thiémone Archiepíscopo Salisburgénsi, glorióso póstea Christi Mártyre, ibídem honorífice cónditum pia usque fidélium veneratióne cólitur. Viri vero sanctitátem multis miráculis, ut memóriæ próditum est, Deus insígniter commendávit.

℟. Iste est.

In III. Nocturno Homil. in Evangel. Vigiláte, quia nescítis. de eodem Comm. 2. loco.

In Laudibus Commem. Feriæ Adventus.

Die 22. Decembris.

B. Petri Canisii Confessoris S. J.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf. non Pont., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui ad tuéndam cathólicam fidem beátum Petrum Confessórem tuum virtúte et doctrína roborásti: concéde propítius; ut ejus exémplis et mónitis errántium corda ad salútem resipíscant, et fidélium men-

Digitized by Google

tes in veritátis confessióne persevérent. Per Dóminum.

Deinde fit Com̃. Feriæ Adventus. Ant. O Oriens.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quatuor Temp. Beátus vir. ut in Comm. 2. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Petrus Canísius Noviómagi in Géldria natus est eo ipso anno, quo Luthérus in Germánia, apérta rebellióne, ab Ecclésia descívit, et Ignátius de Loyóla in Hispánia, terréstri milítia abdicáta, ad præliándum prælia Dómini se cóntulit; Deo nimírum portendénte, quos ille posthac adversários, quem sacræ milítiæ ducem esset habitúrus. Colóniæ Agrippínæ, quo studiórum causa concésserat, primus Germanórum Societáti Jesu nomen dedit; et sacerdótio auctus, summo pópuli Coloniénsis cleríque consénsu, ad Geórgium pontíficem Leodiénsium, et ad Cárolum quintum Augústum advérsus Hermánnum archiepíscopum, qui palam hæresim præ se ferébat, legátus est. Ob præcláram sapiéntiam et explorátum rerum usum a Cardináli Augustáno et a pontifíciis legátis magnópere expetítus, semel atque íterum Concílio Tridentíno intérfuit; cujus étiam decréta ex auctoritáte Pii quarti Pontíficis máximi rite per Germániam promulgánda, et in morem inducénda curávit. A Paulo quarto ad convéntum Petricoviénsem ire jussus, aliísque a Gregório décimo tértio legatiónibus obeúndis adhíbitus, álacri semper et numquam fracto a difficultátibus ánimo, gravíssima religiónis negótia tractánda suscépit, ac vel inte præséntia vitæ discrimina ad éxitum felícit perdúxit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Divínæ glóriæ amplificándæ inténtus, dici vix potest, quot per annos ámplius quadragínta labóres suscéperit, ærumnásque pertúlerit. Cunctis fere Germániæ re-

Digitized by Google

giónibus peragrátis, omne hóminum genus salubérrimis institútis públice et privátim excóluit; plurésque urbes atque províncias vel ab hæréseos contagióne defendit, vel hæresi infectas cathólicæ fídei restítuit. In Ratisbonénsi et in Augustáno convéntu impérii próceres ad jura Ecclésiæ tuénda, et mores populórum emendándos excitávit: in Vormatiénsi insolescéntes impietátis magístros ad siléntium adégit. Collégium Germánicum, quod Romæ constitútum fúerat, omni ope provéhere atque amplificáre stúduit: in académiis sacrárum humanarúmque disciplinárum stúdia, miserándum in modum collápsa, instaurávit; contra Centuriatóres Magdeburgénses plura egrégie conscrípsit: et Summam doctrínæ christiánæ, theologórum judício et público usu comprobátam, áliaque ad rudiórum institutiónem aptíssima in vulgus édidit. A sancto Ignátio Germánicæ provínciæ moderándæ præféctus, domos et collégia multis in locis cóndidit, et evangélicos operários in omnem Germániam misit ad erróres stírpitus evellendos, serendámque pietátem. Quam ob rem hæreticórum málleus et Germániæ apóstolus appellátus, et plane dignus hábitus est, qui ad tutándam in Germánia religiónem datus divínitus putarétur.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

Inter hæc precatióne crebra, et assídua rerum supernárum commentatióne Deo se conjúngere sólitus erat; quin étiam noctes sæpe íntegras perfúsus lácrimis et abdúcto a sénsibus ánimo oratióni dabat. A viris princípibus et a quátuor summis Pontifícibus magno in honóre hábitus, ádeo de se demísse sentiébat, ut se ómnium mínimum et díceret et habéret. Vieñénsem episcopátum semel, íterum ac tértio recusávit; nec nisi ægérrime addúci pótuit, ut illíus Ecclésiæ procuratiónem per annum exercéret. Moderatóribus suis obsequentíssimus,

Digitized by Google

parátus erat ad ipsórum nutum ómnia relínquere, aut ággredi, étiam cum valetúdinis et vitæ perículo. Virginitátem, quam adoléscens Deo vóverat, voluntária sui ipsíus coërcitióne perpétuo sepsit. Demum Fribúrgi Helvetiórum, ubi plúrimum pro Dei glória et salúte animárum desudáverat, migrávit ad Deum, duodécimo Caléndas Januárii, anno millésimo quingentésimo nonagésimo séptimo, ætátis suæ séptimo supra septuagésimum. Mórtuo, tamquam parénti públicо, cívitas univérsa concúrsu prope incredíbili et multis lácrimis parentávit. Sepúlchrum ejus prodigiórum fama duóbus ámplius sæculis tota Germánia incláruit: e quibus quátuor rite probátis, Pius nonus Póntifex máximus strenuíssimo cathólicæ veritátis propugnatóri cœlitum Beatórum honóres decrévit.

℟. Iste homo.

In III. Nocturno Homil. in Evang. **Nolíte timére.** de Comm. Conf. non Pont. 2. loco.

Si hoc Festum celebretur Feria VI. vel Sabbato IV Temp., Lectio ix. legitur de Homilia hujus Feriæ.

In Laud. fit Com̃. Feriæ.

In II. Vesp. pro Com̃em. Feriæ, Ant. O **rex géntium.**

Die 26. Decembris.

Commemoratio

Omn. Ss. Martyrum.

In Vesp. et Laud. post Commem. Octavæ Nativ. Domini facienda. (S. R. C. 31. Aug. 1867.)

In I. Vesperis.

Ant. **Isti sunt sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta; dedit illis glóriam sempitérnam.**

℣. **Justi epuléntur et exsúltent in conspéctu Dei.** ℟. **Et delecténtur in lætítia.**

Oratio.

Deus, qui glorificáris in concílio sanctórum Mártyrum tuórum: réspice ad preces humilitátis nostræ, ut quorum solémnia celebrámus, eórum précibus adjuvári mereámur. Per Dóminum.

Ad Laudes.

Ant. **Sancti tui, Dómine, semper benedícant**

Digitized by Google

te, et glóriam regni tui dicant.

℣. Mirábilis Deus in sanctis suis. ℟. In sanctis ejus laudáte eum.

Oratio ut supra.

In II. Vesperis.

Ant. Dico autem vobis amícis meis: ne terreámini ab his, qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Oratio ut supra.

Die 19. Januarii.

S. Erhardi Episc., Conf. Patron. Ratisbonens. Dupl. maj. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf. Pont., præt. sequ.

Oratio.

Da, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti Erhárdi Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis aúgeat et salútem. Per Dñm.

Et fit Commem. præc. S. Petri Apost. Deinde S. Pauli Apost. necnon Ss. Marii et Soc. Mart. ut in Breviario hac die.

In I. Nocturno Lectiones Fidélis sermo. de Comm. Conf. Pont. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Erhárdus gente Scotus, nóbili família natus a púero pietátem cum líteris conjúnxit: lúbricæ ætátis lascíviam bonórum óperum exercítiis, cœlestísque grátiæ armis subégit, indiésque salutáris vitæ cursu progrédiens plúrimum, suscéptis sacrórum órdinum grádibus episcopi dignitáte honorátur. Quo in múnere, tamquam lucérna candelábro impósita, ita fulsit et elúxit, ut splendóre sanctitátis, virtutúmque claritúdine cæca multórum péctora irradiárit. Quin et noctu contemplatióni cœléstium, intérdiu sacris conciónibus vacábat; tum spirituális perfectiónis stúdio únice inténtus, virginitátem ad extrémum usque spíritum retínuit illibátam.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Céterum Hildúlpho Trevirórum episcopo præ

Digitized by Google

monásticæ vitæ desidério se magistrátu abdicánte, Erhárdus, ne fratri sufficerétur, relíctis ántea cum natáli solo perámpli patrimónii cénsibus Ratisbónam aufúgit. Hic et álibi per Germániam cum Albérto item fratre paris sanctimóniæ et status adjútus piórum beneficéntia, quam insígnis vitæ morúmque próbitas conciliábat, quatuórdecim monastéria excitávit. Dévios a cathólicæ religiónis trámite tam miráculis quam salutáribus mónitis et exémplis ad viam salútis redúxit. De quo illud memorábile, quod Ratisbóna, prænóbili Bavárіæ civitáte, divíno instínctu in Alsátiam digréssus, Ætichónis ducis gentis ejus fíliam a nativitáte captam óculis post catechésin unda salutári (Othíliæ nómine índito) perfúsam simul fídei et córporis lúmine collustrárit. Quam et póstmodum velo sanctimoniálium ornátam Christo dicávit. ℟. Pósui.

Lectio vi.

Regréssus Ratisbónam, Baváros et Nóricos præcéptis christiánæ fídei imbútos, patérnæ hortatiónis stímulis confirmáre non cessávit: tum utrínque divíni cultus et humánæ salútis promovéndæ zelo accénsus, úberem Ecclésiæ hórreo messem íntulit. Ubi demum, cum pro Ecclésiæ ac religiónis dignitáte moléstias et acerbitátes plúrimas sustinuísset, cursu vitæ laudabíliter consummáto, ad cœli prǽmia evolávit sexto Idus Januárii. Quem dono prophetíæ ac miráculis clarum Leo nonus Póntifex celébriter sanctórum número adscrípsit anno salútis millésimo quinquagésimo secúndo. Ejus corpus in célebri ejúsdem urbis monastério (inférius appéllant), quod vivo tamquam ádvenæ latíbulum prǽbuit, humátum est. ℟. Iste est.

In III. Nocturno Homil. in Evangel. Sint lumbi vestri præcíncti. de Comm. Conf. non Pont. 1. loco cum ℟℟. de Comm. Conf. Pont.

Lectio ix. et Commem. Ss. Martyrum ut in Brev. eadem die.

Digitized by Google

Die 23. Januarii.

Desponsatio B. M. V. cum S. Joseph.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliqu. locis, eadem die.

Et fit Comem. S. Joseph, ante alias quascumque Commemorationes, ibid.

Lectio ix. et Comem. S. Emerentianæ Virg. et Mart. ut in Brev. hac die.

Die 28. Januarii.

S. Canuti Regis, Mart.

Semidupl. ad libitum.

Ut in Brev. die 19. huj.

Lect. ix. et Commem. S. Agnetis secundo in I. Vesp. et Laud. ut in Brev. hac die.

Domin. III. post Epiph.

S. Familiæ Jesu, Mariæ, Joseph.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem Dominica.

Die 1. Februarii.

Commemoratio

S. Brigidæ Virginis.

In Vesp. Ant. **Veni, sponsa.** ℣. **Spécie tua.**

Oratio.

Exaúdi nos, Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ Brígidæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Lectio ix.

Brígida, in Scótia christiánis paréntibus orta, et intérdum angélicis visiónibus stipáta, ígneam colúmnam in cápite tenére infans conspécta est. Jejúniis, vigíliis, oratiónibus et eleemósynis aliísque bonis opéribus, atque mira sanctitáte morum a téneris enítuit. Petíta in matrimónium, quod perelegánti forma esset, a Christo, quem sibi sponsum delégerat, altérius óculi deformitátem précibus, ad id declinándum, impetrávit. Sacro velámine póstmodum suscépto sanitáti restitúta est. Virginitátis ejus grátiam et integritátem Deus miráculo testátam vóluit, tactu vírginis lígneum altáris pedem præter natúræ órdinem revirescere concédens. Vitæ sanctitáte et miraculórum fama plurimórum illústris, Kaléndis Februárii quiévit in Dómino, anno Salvatóris quingentésimo primo, æ-

Digitized by Google

tátis vero suæ octogésimo secúndo.

Ad Laudes. Ant. Símile est regnum. ℣. Diffúsa est.

Die 3. Februarii.

S. Blasii Episc., Mart. Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart., præter sequ.

Ad Magnif. Ant. Iste sanctus. ℣. Glória et honóre.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Blásii Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Blásius, Sebáste in Arménia cum virtútum laude floréret, ejúsdem civitátis epíscopus elígitur. Qui, quo témpore Diocletiánus insatiábilem crudelitátem in Christiános exercébat, se in spelúncam ábdidit montis Argæi: ubi támdiu látuit, dum ab Agricolái præsídis milítibus venántibus deprehénsus, et ad præsidem ductus, ejus jussu conjéctus est in víncula. Quo in loco multos ægrótos sanávit, qui ad Blásium, ejus fama sanctitátis addúcti, deferebántur. In illis puer fuit, qui desperáta a médicis salúte, transvérsa spina faúcibus inhærénte, ánimam agébat. Prodúctus autem ad præsidem Blásius semel et íterum, cum nec blandítiis, nec minis addúci posset, ut diis sacrificáret, primum virgis cæsus, deínde in equúleo férreis pectínibus dilaniátus est: postrémo dempto cápite, illústre fídei testimónium Christo Dómino dedit, tértio Nonas Februárii. ℟. Honéstum fecit.

De Expositióne S. Ambrósii Epíscopi in psalmum centésimum décimum octávum.

Sermo 21.

Lectio v.

Príncipes persecúti sunt me gratis: et a verbis tuis trepidávit cor meum.

Digitized by Google

Bene hoc martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat: qui nihil rapúerit, nullum violéntus oppresserit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum: qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia: qui loquátur juste, et non audiátur: qui loquátur plena salútis, et impugnétur: ut possit dícere: Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crímine: impugnátur ut nóxius, cum sit in tali confessióne laudábilis: impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum píetas virtútum ómnium fundaméntum sit.

℟. Desidérium ánimæ.

Lectio vi.

Vere frustra impugnátur, qui apud ímpios et infídos impietátis arcéssitur, cum fídei sit magíster. Verum qui gratis impugnátur, fortis debet esse et constans. Quómodo ergo subtéxuit: Et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris atque formídinis. Sed est étiam infírmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum. Timéte Dóminum, omnes sancti ejus: et, Beátus vir qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℟. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 16. d.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homilia 32. in Evang.

Quia Dóminus ac Redémptor noster novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ étenim nostræ véteri in vítiis enutrítæ contrarietátem oppósuit novitátis

Digitized by Google

suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset; concupíscere, si non posset? Sed cœléstis médicus síngulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta. Nam sicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur: ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem.

℟. Coróna aúrea.

Lectio viii.

Certe cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit: Nisi quis renuntiáverit ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Ac si apérte dicat: Qui per vitam véterem aliéna concupíscitis, per novæ conversatiónis stúdium et vestra largímini. Quid vero in hac lectióne dicat, audiámus: Qui vult post me veníre, ábneget semetípsum. Ibi dícitur, ut abnegémus nostra: hic dícitur, ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósum non est hómini relínquere sua; sed valde laboriósum est relínquere semetípsum. Minus quippe est abnegáre quod habet: valde autem multum est abnegáre quod est.

℟. Hic est vere.

Lectio ix.

Ad se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit, ut renuntiémus nostris: quia quicúmque ad fídei agónem venímus, luctámen contra malígnos spíritus súmimus. Nihil autem malígni spíritus in hoc mundo próprium póssident: nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si vestítus quisque cum nudo luctátur, cítius ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat, vestiménta abjíciat, ne succúmbat.

Te Deum laudámus.

Digitized by Google

Die 6. Februarii.

S. Dorotheæ Vg. et Mart. Semiduplex.

Omnia de Comm. Virg., præter sequ.

Ad Magnif. Ant. **Veni sponsa.** ℣. **Spécie tua.**

Oratio.

Indulgéntiam nobis, quæsumus Dómine, beáta Doróthea Virgo et Martyr implóret: quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis et tuæ professióne virtútis. (Per Dóminum.)

Deínde fit Com. S. Amandi Episc., Conf.

Ant. Sacérdos. ℣. **Amávit eum.**

Oratio.

Exaúdi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti Amándi Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári; ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente. In Quadrages. Confitébor de Communi Virg. et Mart. 2. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Doróthea, virgo ex Cæsaréa Cappadóciæ, propter Christi confessiónem ab Aprício præside comprehénsa, Christæ et Callístæ soróribus, quæ a fide defécerant, trádita est, ut eam a propósito removérent. Sed contra factum est; nam eas Doróthea ad cultum christiánæ religiónis redúxit, propter quam étiam martýrium suscepérunt. Quare virgo equúleo diu torta, et palmis cæsa, ad extrémum cápitis damnáta, duplicátam virginitátis et martýrii palmam accépit. In cujus confessióne Theóphilus quidam scholásticus ad Christi fidem convérsus, et mox equúleo acérrime tortus, novíssime gládio cæsus est.

℟. **Propter veritátem.**

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 1. de virg. circa init.

Lectio v.

Quóniam hódie natális est vírginis, invítat

Digitized by Google

nunc integritátis amor, ut áliquid de virginitáte dicámus, ne véluti tránsitu quodam præstrícta videátur, quæ principális est virtus. Non enim ídeo laudábilis virgínitas, quia in martýribus reperítur, sed quia ipsa mártyres fáciat. Quis autem humáno possit eam ingénio comprehéndere, quam nec natúra suis inclúsit légibus? aut quis naturáli voce complécti, quod supra usum natúræ sit? E cœlo accersívit, quod imitarétur in terris. Nec immérito vivéndi sibi usum quæsívit e cœlo, quæ sponsum sibi invénit in cœlo.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

Hæc nubes, áëra, ángelos, sideraque transgrédiens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invénit: et toto hausit péctore. Nam quis tantum, cum invénerit, relínquat boni? Unguéntum enim exinanítum est nomen tuum; proptérea adolescéntulæ dilexérunt te, et attraxérunt te. Postrémo, non meum est illud, quóniam quæ non nubent, neque nubéntur, erunt sicut ángeli Dei in cœlo. Nemo ergo mirétur, si ángelis comparéntur, quæ angelórum Dómino copulántur.

℟. Afferéntur regi.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 13.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cœlórum thesaúro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 11. in Evang.

Cœlórum regnum, fratres caríssimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his, quæ ánimus novit, surgat ad incógnita, quæ non novit: quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat: ut per hoc, quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim

Digitized by Google

regnum cœlórum thesaúro abscóndito in agro comparátur, quem qui ínvenit homo, abscóndit, et præ gaúdio illíus vadit, et vendit univérsa, quæ habet, et emit agrum illum.

℟. Hæc est virgo.

Lectio viii.

Qua in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesaúrus absconditur, ut servétur: quia stúdium cœléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis laúdibus non abscóndit. In præsénti étenim vita quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus: malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat, qui thesaúrum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit: Vídeant ópera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in cœlis est: sed ut per hoc, quod ágimus, laudes extérius non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto, ut et de bono ópere próximis præbeámus exémplum, et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

℟. Média nocte.

Pro sancto Amando Episc.

Lectio ix.

Amándus, nóbilis Aquitánus, adhuc adoléscens reniténte patre cœnóbium ingréssus, et sacris ordínibus initiátus, Bitúrigas se cóntulit: ubi epíscopi ac Sulpícii magístri exémplis incitátus cellam próximam eccléstæ íncolens, quíndecim annos in cínere et cilício, summáque cibi abstinéntia et córporis castigatióne transégit. Romam deínde ad Apostolórum límina profectus, et a sancto Petro in somnis admónitus, ut in Gálliam ad christiánæ fídei doctrínam disseminándam redíret, in pátriam remigrávit. Coáctus epíscopus ordinátur, acceptóque honóre géntibus verbum Dómini evangelizá-

Digitized by Google

re cœpit, in ómnibus se ipsum præbens exémplum bonórum óperum. Ad Gandénses póstmodum, et Slavos se cónferens, qui a christiána religióne defléxerant, in vera Christi fide revocánda nullam apostólici múneris partem prætermísit. Tandem Dagobérti regis ópera præter voluntátem suam Trajecténsi ecclésiæ præféctus, epíscopus cum Vascónibus étiam aliísque pópulis in evangélio promulgándo strénuum se probásset, depósita episcopáli dignitáte, in uno contemplatiónis et mortificatiónis stúdio persevérans, réliquos vitæ dies sancte perégit. Sacri ipsíus córporis cíneres in Elnóne Hannóniæ monastério pie honorificéque asservántur.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes Commem. S. Amandi.

Ant. Fuge serve bone. ℣. Justum dedúxit.

Oratio. Exaúdi. ut supra pag. 29*

Die 9. Februarii.

S. Apolloniæ Virg. et Mart.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg., præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ Apollóniæ Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Deinde fit Com. præced. S. Joannis de Matha Conf.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente. In Quadrages. Confitébor. de Comm. Virg. et Mart. 2. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Apollónia virgo Alexandrína, sub Décio imperatóre, cum ingravescénte jam ætáte ad idóla sisterétur, ut eis veneratiónem adhibéret, illis contémptis, Jesum Christum verum Deum coléndum esse prædicábat. Quam ob rem

Digitized by Google

omnes ei contúsi sunt et evúlsi dentes, ac, nisi Christum detestáta deos cóleret, accénso rogo combustúros vivam mináti sunt ímpii carnífices. Quibus illa, se quamvis mortem pro Jesu Christi fide subitúram, respóndit.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Itaque comprehénsa, ut comburerétur, cum paulísper, quasi delíberans, quid agéndum esset, stetísset, ex illórum mánibus elápsa, álacris in ignem sibi parátum majóri Spíritus Sancti flamma intus accénsa, se injécit. Unde brevi consúmpto córpore, puríssimus spíritus in cœlum ad sempitérnam martýrii corónam evolávit.

℟. Dilexísti justítiam.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

De S. Virgin. cap. 2.

Lectio vi.

Cum univérsa Ecclésia virgo sit desponsáta uni viro Christo, sicut dicit Apóstolus, quanto digna sunt honóre membra ejus, quæ hoc custódiunt étiam in ipsa carne, quod tota custódit in fide, quæ imitátur matrem viri et Dómini sui? Nam Ecclésia quoque et virgo et mater est; cujus enim integritáti consúlimus, si virgo non est? aut cujus prolem allóquimur, si mater non est? María corporáliter caput hujus córporis péperit. Ecclésia spirituáliter membra illíus cápitis parit. In utráque virgínitas fœcunditátem non ímpedit, in utráque fœcúnditas virginitátem non ádimit.

℟. Afferéntur regi.

In III. Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. de Comm. Virg. 1. loco.

In Quadrages. ix. Lectio Homil. Feriæ, et ejus Com. in Laudibus.

Die 11. Februarii.

Apparitio B. Mariæ V. Immaculatæ.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Digitized by Google

Die 12. Februarii.

S. Titi Episc., Conf.

Duplex.

Ut in Brev. die 6. Febr.

Die 13. Februarii.

Ss. Viginti sex Martyrum Japonensium.

Duplex.

Ut inter Festa pro aliqu. locis die 5. Febr.

Die 14. Februarii.

S. Raymundi de Peñafort Conf.

Semiduplex.

Ut in Brev. die 23. Jan.

Et fit Comem. S. Valentini Presb., Mart. ut in Breviario hac die.

Die 15. Februarii.

S. Valentini Ep., Conf.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequ.

Oratio.

Propitiáre, quæsumus Dómine, nobis fámulis tuis, per beáti Valentíni Confessóris tui atque Pontíficis mérita gloriósa: ut ejus pia intercessióne ab ómnibus protegámur advérsis. Per Dóminum.

Deinde fit Comem. præc. S. Raymundi de Peñafort Conf.

Postea Commem. Ss. Martyrum Faustini et Jovitæ ut in Brev. hac die.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente. In Quadrag. Fidélis sermo. de Comm. Conf. Pont. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Valentínus vitæ sanctitáte insígnis, ab Océano ad Bátava óppidum, nunc Passávium nuncupátum, venit. Ubi genti a vero Dei cultu aliénæ verbum vitæ prædicatúrus, Romam pétiit, ut ad prædicándi munus Apostólica interveníret auctóritas. Revérsus inde, et jussu Pontíficis pium opus aggréssus, ánimas, quarum salútem mire sitiébat, assídua verbi divíni prædicatióne Christo lucrári diu multúmque conátus est.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Verum cum semen verbi salutíferi velut in petram frustra se spárgere vidéret, Romam rédiit, petens, se ad álium pó-

Digitized by Google

pulum faciéntem fructum mitti. Sed Valentínus a Pontífice in epíscopum creátus, ac ut Apóstoli exémplo adhuc ibídem prædicándo opportúne importúne ¦instáret, remíssus est, facultáte ei data, post írritos tandem labóres ad álias gentes commigrándi. Cum ígitur sanctus epíscopus spíritu Dei fervens, múneri suo íterum ardénter insísteret, et Bátavos ad viam veritátis tradúcere laboráret, illi Arianórum accedénte perfídia hanc prædicándi instántiam non feréntes, eum e fínibus suis excédere coëgérunt.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Quare vir Dei Rhætias péragrans hóminum salúti, ubíque prædicándo, quam máxime studébat. Tandem in montána se cóntulit, ubi multis pro Christo perfúnctus labóribus, ingentíque animárum fructu reportáto, vitæ suæ términum præsciens, beáto fine quiévit, in vita, et post mortem miráculis clarus. Ejus corpus in Majénsi castro in álpibus sepúltum, ad Bátava tandem uti própriam sedem, unde vivens exsuláverat: honorífice translátum est.

℟. Iste est.

In III. Nocturno Homil. in Evangel. Homo péregre proficíscens. de eod. Communi 1. loco.

Pro Ss. Martyr. Faustino et Jovita Lectio ix. ut in Brev., nisi venérit in Quadragesima; tunc enim erit Lectio ix. de Homilia Feriæ currentis.

In Laudibus Commem. Ss. Martyr.

Die 16. Februarii.

S. Cyrilli Episc. Alexandrini, Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Ut in Brev. die 9. Febr.

Et fit Commem. S. Julianæ Virg. et Mart.

Ad Magnif. Ant. Veni, sponsa Christi. ℣. Spécie tua.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ miracula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut, qui beátæ Juliánæ Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per

Digitized by Google

ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum nostrum.

Lectio ix.

Juliána virgo Nicomedíæ, ob christiánæ fídei confessiónem, Maximiáno imperatóre, non solum ab Africáno patre verbéribus cæsa, sed étiam ab Evilásio præfécto, cui núbere recusárat, in fœtidum cárcerem detrúsa, gravíssimis torméntis cruciátur. Cum vero nullo pœnárum génere a christiána religióne posset abdúci, flammas et ollam fervéntem, multis ínterim ad Christum perdúctis, mira constántia superávit. Ad extrémum cápite damnáta, de diábolo et fídei hóstibus triumphávit.

Te Deum laudámus.

Ad Bened. Ant. Símile est regnum. ℣. Diffúsa.

Oratio ut supra.

Die 17. Februarii.

Fugæ D. N. J. C. in Ægyptum.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliquibus locis eadem die.

Die 18. Februarii.

Ss. VII Fundatorum Ord. Serv. B. M. V.

Conff.

Duplex.

Ut in Brev. die 11. Febr.

Lectio ix. et Commem. S. Simeonis Episc., Mart. ut in Brev. hac die.

In Quadrag. Lect. ix. de Homilia Feriæ. Et fit Com. Feriæ et S. Simeonis Episc. Mart. in Laud.

Die 25. vel 26. Februarii.

S. Walburgæ Virg.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. præter sequ.

Ad Magnif. Ant. Veni, sponsa. ℣. Spécie tua.

Oratio.

Deus, qui inter innúmera grátiæ tuæ dona, étiam in sexu femíneo tua operáris magnália: concéde propítius; ut beáta Walbúrgæ Vírginis tuæ apud misericórdiam tuam patrocínia sentiámus, cujus non solum castitátis illustrámur exémplis, verum étiam miraculórum glória jucundámur. Per Dóminum.

In I. Noct. Lectiones de Scriptura occurrente. In

Digitized by Google

Quadrag. autem De **Virgínibus.** ut in Communi Virg. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ex ejus vita apud Henr. Canisium, tom. 4. antiqu. lect. et manuscripto Eichstætt.

Walbúrga, sancti Richárdi Anglórum regis fília, sanctórum Willibáldi et Wunibáldi soror, virginitátem suam ab ipsis prope incunábulis Christo sponso dicávit, ómnibus hujus mundi illécebris fórtiter contémptis. Quæ cum sanctitátem suam in pátria ómnibus mirum in modum probásset, a sancto Bonifácio non sine fratrum assénsu ex Anglia in Germániam cum plúrimis áliis Deo devótis féminis evocáta est, ut disciplínam religiósam apud sanctimoniáles partim plantáret, partim conserváret, ac amplificáret, quod ipsa strénue præstitit, se ipsam éxhibens exémplum, in conversatióne, in caritáte, in castitáte.

℟. **Propter veritátem.**

Lectio v.

Ex Thuríngia Heidenheímium a Willibáldo fratre accersíta venit, ut recens cóndito vírginum monastério præésset. Præfuit, et quidem ádeo felíciter, ut mórtuo sancto Wunibáldo, ipsi étiam cœnóbium virórum committerétur. Quo in múnere dum summa integritátis, prudéntiæ, et sanctimóniæ laude, non sine éditis miráculis versarétur, ad gaúdia cœléstia, quorum desidério veheménter inflammáta erat, migrávit, anno salútis septingentésimo septuagésimo nono, sepúlta Heidenheímii, Willibáldo epíscopo sanctæ vírgini et soróri justa persolvénte.

℟. **Dilexísti justítiam.**

Lectio vi.

Heidenheímii sancta virgo domicílium et sepúlchrum hábuit usque ad Otkárium sextum epíscopum Eichstætténsem, cujus auctoritáte, cleríque approbatióne, castíssimæ vírginis relíquiæ Eichstádium solémni pompa, et ómnium órdi-

Digitized by Google

num accúrsu translátæ sunt ad locum, qui nunc a sancta Walbúrga nomen habet; sic tamen, ut pars sacrárum reliquiárum monastério Monheiménsi céderet, rogátu Lóibæ Abbatíssæ. Utrobíque plúrima mirácula mox edi cœpta. Eichstádium id peculiáre habet, quod ex benedíctis Walbúrgæ ibídem recónditis óssibus, limpidíssimum variísque infirmitátibus salutíferum óleum manat.

℟. Afferéntur regi.

In III. Nocturno Homil. in Evangel. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. de Comm. 1. loco.

Die 26. vel 27. Februarii.

S. Margaritæ de Cortona Pœnit.

Duplex.

Ut inter Festa pro aliquibus locis die 26. Febr.

Feria III. post Domin. Septuages.

Orationis D. N. J. C. in Monte Oliveti.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Feria III. post Domin. Sexages.

Commemoratio

Passionis D. N. J. C.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Feria III. post Domin. Quinquages.

Festum

Reparationis injuriarum Ss. Eucharistiæ Sacramento illatarum.

Duplex majus.

Omnia ut in Offic. votivo Ss. Sacramenti mense Februario vel Martio. Lect. I. Noct. Conveniéntibus vobis. dicuntur ut in Quadragesima ibidem.

Feria VI. post Cineres.

Sacræ Spineæ Coronæ D. N. J. C.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 1. Martii.

S. Severini Abbatis.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter sequentia.

Digitized by Google

Oratio.

Deus, qui in sanctis hábitas, et pia corda non déseris: líbera nos per intercessiónem beáti Severíni a terrénis desidériis et cupiditáte carnáli, ut tibi soli Dómino líberis méntibus serviámus. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Script. occurr. In Quadr. Beátus vir. de Comm. Conf. non Pont. 2. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Severínus, defúncto Attila ex Oriéntis pártibus véniens, in Nórici ripénsis et Pannóniæ confínio monásticæ vitæ institútum sanctíssime cóluit. Cujus apud Deum mérita et oratiónum vis, cum signis admirándis claréscerent, multa eum óppida et civitátes, afflíctis rebus, ad se súpplices invitárunt, confísæ, ut re probátum est, ejus patrocínio ab inféstis hóstium incursiónibus et cládibus se tutas fore. Sensit ejus quoque opem tam in famis quam hóstium perículo Faviána, nunc Viénna Aústriæ cívitas; ubi erécto extra muros monastério frequens fuit. Nec præter álios ejus beneficiórum Bátavi (nunc Passaviénses) expértes fuére, apud quos fixa ad Bóitrum trans Œnum cella, cum paucis mónachis aliquámdiu commorátus est. Multa Deo revelánte occúlta cognóvit, multa prophético spíritu futúra prædíxit, ac impendéntia mala oratiónibus, jejúniis, aliísque pœniténtiæ et pietátis opéribus avértere, exémplo et verbis dócuit: multis dénique ad illum confugiéntibus ægritúdinum étiam desperatárum sanitátem a Deo impetrávit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Quanto magis autem Severínum divínæ grátiæ munus magnárum virtútum prodígiis illustrábat, tanto magis profundíssimæ humilitátis stúdio indígnum se et peccatórem clamans, aliórum pro se preces cum lácrimis expetébat. Corpus plúrimis inédiis súbjugans, nunquam nisi certa

Digitized by Google

festivitáte, ante solis occásum, cibo refécit, in Quadragésima per hebdómadam una refectióne conténtus. Nullis étiam inténsa hieme calceaméntis, nec álio strato quam cilício supra paviméntum utebátur, hábitu, quem gestábat, nunquam depósito. Noctis psalmodía cum frátribus celebráta, réliquum tempus oratiónibus assíduis et rerum divinárum contemplatióni dedit. Cui ut defíxius incúmberet, hóminum frequéntiam sæpe fúgiens, remóta loca petívit; unde tamen divínitus, ad aliórum utilitátem, quorum mira caritáte flagrábat, evocabátur. At, ut oblátum episcopi munus suscíperet, nullis précibus addúci pótuit.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

Dénique óbitus sui diem longe ante præsciens, cum tríduo láteris dolóre laborásset, nocte convocátis ad ósculum frátribus, eósdem ad humilitátis, puritátis, omnísque sanctitátis stúdium adhortátur. Sacraménto demum Communiónis accépto, crucis signo exténta manu se múniens, Psalmum: Laudáte Dóminum in sanctis ejus, ipso præcinénte, cánere jubet, ac sub último versículo: Omnis spíritus laudet Dóminum: sexto Idus Januárii spíritum Deo réddidit. Sexénnio post ejus óbitum Románis, juxta Severíni vaticínium in Itáliam migrántibus, ossa ejúsdem sancti, ut vivens monúerat, secum asportatúri, effósso sepúlchro (quod admirábilem odóris suavitátem exhalábat) corpus plane íntegrum invéniunt. Quod vehículo, cujus solus contáctus morbos sanábat, in Itáliam delátum, et in castéllo Luculláno perhonorífice cónditum, Deus miraculórum glória honorávit.

℟. Iste homo.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi vestri. de Comm. Conf. non Pont. 1. loco.

Temp. Quadrag. Lect. ix. de Homilia Feriæ occurr. cum Com. de ea in Laud.

Digitized by Google

Die 3. Martii.

S. Cunegundis Imperatricis, Virg.

Duplex majus.

Omnia de Communi Virg., præter sequentia.

Oratio.

Exaúdi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ Cunegúndis Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur affféctu. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones De Virgínibus. de Comm. Virg. I. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Cunegúndis, Sigefrídi Palatíni fília, etsi Henríco Romanórum imperatóri in matrimónium collocáta, tamen eódem annuénte, intáctum virginitátis florem ætérno Regi consecrávit. Dæmone vero, tantæ virtútis hoste, invidórum criminatiónes excitánte, Augústa in thori violáti suspiciónem apud marítum venit. At illa per ignítos vómeres illæsa nudis pédibus incédens suam ómnibus integritátem probávit.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Insígnem quoque in paúperes et ecclésias beneficéntiam osténdit. Cum enim veram se orphanórum et languéntium ómnium paréntem præbuísset, sancto Michaéli et Apostolórum princípibus, et Protomártyri Stéphano basílicas excitávit, ac vectigáli eas perámplo dotávit, múltaque monastéria utriúsque sexus fundávit, et síngula divérsis ornaméntis, prædiis ac utensílibus, juxta imperiálem magnificéntiam ditávit. Henríco demum vita functo, (pro cujus ánima solémnes ubíque preces et eleemósynas ingéntes faciéndas curávit,) abjéctis, ut jam dudum optáverat, rerum externárum curis, depósita púrpura, præcísis crínibus, qui adhuc in monastério asservántur, fídei ánnulum ab archiepíscopo etvírginum sacrárum velum accépit.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

Porro soróribus Deo dicátis veræ submissió-

Digitized by Google

nis et virtútum ómnium exémplo prælúxit. Numquam plus quiétis, labóris vero non minus, quam céteræ capiébat. Vigílias, preces, rerum sacrárum lectiónem ad multam noctem producébat, féssaque non nisi in strato cilício quiescébat. Ergo quíndecim annis in iis labóribus ac virtútum exercitatióne consúmptis, ad perpétuam quiétem vocátur a Dómino, qui ejus vitæ sanctitátem crebris étiam miráculis illustrávit. Nam et viva cœnóbii incéndium crucis signo restínxit; et mórtua quam plúrimos váriis morbis afféctos, ad suum sepúlchrum pie accedéntes, curávit. Sacrum ejus corpus Bambérgæ in sanctórum Petri et Pauli basílica religióse cónditum asservátur.

℟. **Afferéntur regi.**

In III. Nocturno Homili. in Evang. **Accessérunt ad Jesum.** de Comm. Vg. 2. lo.

In Quadrag. Lectio ix. c. Homilia et Comem. Feria.

Concordat cum Originali.

Ratisbonæ, die 18. Februarii 1903.

Dr. Fr. X. Leitner, Vic. in Spirit. Gen.

Digitized by Google

Index alphabeticus.

Altmanni Episc., Conf. pag. 17*
Apolloniæ Virg. et Mart. 32*
Apparitio B. M. V. Immac. (*Pro al. l. d.* 11. Febr.) 33*
Barbaræ Virg. et Mart. 9*
Blasii Episc., Mart. 26*
Brigidæ Virg. Commem. 25*
Canuti Regis, Mart. (*In Brev. d.* 19. Jan.) 25*
Cunegundis Imperat., Virg. 41*
Cyrilli Episc. Alexandrini Conf. et Eccles. Doct. (*In Brev. d.* 9. Febr.) 35*
Desponsatio B. M. V. (*Pro al. l. d.* 23. Jan.) 25*
Dorotheæ Virg. et Mart. 29*
Erhardi Episc., Conf. 23*
Exspectationis Partus B. M. V. (*Pro al. l. d.* 18. Dec.) 14*
Familiæ S., Jesu, Mariæ, Joseph. (*Pro al. l.* Dominica III. post Epiph.) 25*
Fugæ D. N. J. C. in Ægyptum. (*Pro al. l. d.* 17. Febr.) 36*
Josaphat Episc., Mart. 3*
Leonardi a Portu Mauritio Conf. 1*
Margaritæ de Cortona Pœnit. (*Pro al. l. d.* 26. Febr.) 38*
Martyrum omnium Commem. 22*
Orationis D. N. J. C. in Monte Oliveti. (*Pro al. l.* Feria III. post Domin. Septuages.) 38*
Othiliæ Virg. 10*
Passionis D. N. J. C. Comem. (*Pro al. l.* Feria III. post Domin. Sexages.) 38*
Petri Canisii Conf. 19*
Petri Chrysologi Episc., Conf. et Eccl. Doct. (*In Brev. d.* 4. Dec.) 10*

Digitized by Google

Petri Claver Conf. pag. 14*
Raymundi de Peñafort Conf. (*In Brev. d.* 23. Jan.) 34*
Reparationis injur. Ss. Euchar. Sacramento illat. 38*
Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V. Conff. (*In Brev. d.* 11. Febr.) 36*
Severini Abbatis. 38*
Silvestri Abbat. 7*
Spineæ Coronæ D. N. J. C. (*Pro al. l.* Feria VI. post Cineres.) 38*
Titi Episc., Conf. (*In Brev. d.* 6. Febr.) 34*
Translat. Almæ Domus B. M. V. (*Pro al. l. d.* 10. Dec.) 10*
Valentini Episc., Conf. 34*
Viginti sex Martyrum Japon. (*Pro al. l. d.* 5. Febr.) 34*
Virgilii Episc., Conf. 1*
Walburgæ Virg. 36*

Ratisbonæ. Sumptibus et Typis Fr. Pustet.

Digitized by Google

FESTA PROPRIA
DIŒCESIS RATISBONENSIS.

PARS VERNA.

Die 11. Februarii.

Apparitio B. Mariæ V. Immaculatæ.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 12. Februarii.

S. Titi Episc., Conf.

Duplex.

Ut in Brev. die 6. Febr.

Die 13. Februarii.

Ss. Viginti sex Martyrum Japonensium.

Duplex.

Ut inter Festa pro aliqu. locis die 5. Febr.

Die 14. Februarii.

S. Raymundi de Peñafort Conf.

Semiduplex. (**m. t. v.**)

Omnia de Comm. Conf. non Pont., præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátum Raymúndum pœniténtiæ sacraménti insígnem minístrum elegísti, et per maris undas mirabíliter traduxísti: concéde; ut ejus intercessióne dignos pœniténtiæ fructus fácere, et ad ætérnæ salútis portum pervenire valeámus. Per Dóminum.

Deinde fit Comem. Feriæ et S. Valentini Presb. Mart. ut in Brev. hac die.

In I. Nocturno Lectiones Beátus vir. de Comm. Conf. non Pont. 2. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Beátus Raymúndus Barcinonénsis, ex nóbili família de Péñafort, christiánæ religiónis rudiméntis imbútus, adhuc párvulus exímia ánimi et córporis ín-

Digitized by Google

dole magnum áliquid porténdere visus est. Nam adoléscens humanióres lítteras in pátria proféssus, Bonóniam se cóntulit, ubi pietátis offíciis, ac pontifício civilíque juri sédulo incúmbens, et doctóris laúrea insignítus, ibídem sacros cánones magna cum hóminum admiratióne est interpretátus. Ejus virtútum fama percrebrescénte, Berengárius Barcinonénsis epíscopus, cum Roma suam ad ecclésiam redíret, eum conveniéndi causa Bonóniam iter instítuit, et tandem summis précibus, ut secum in pátriam reverterétur, obtínuit. Mox ejúsdem ecclésiæ canonicátu, et præpositúra ornátus, univérso clero et pópulo, integritáte, modéstia, doctrína, et morum suavitáte præfúlsit, ac Deíparæ Vírginis, quam singulári pietátis affféctu venerabátur, honórem et cultum semper pro víribus auxit.

℣. Honéstum fecit.

Lectio v.

Annum círciter quintum supra quadragésimum agens, in órdine fratrum Prædicatórum solémni emíssa professióne, ut novus miles, in omni virtútum génere, sed præcípue in caritáte erga egénos, et máxime captívos ab infidélibus deténtos, se exércuit. Unde cum ejus hortátu sanctus Petrus Noláscus (cujus ipse confessiónes audiébat) suas opes piíssimo huic óperi conférret, tum eídem, tum beáto Raymúndo, et Jacóbo primo Aragóniæ regi appárens beatíssima Virgo, gratíssimum sibi, et unigénito Fílio suo fore dixit, si in suum honórem instituerétur ordo religiosórum, quibus captívos ex infidélium tyránnide liberándi cura incúmberet. Quare collátis inter se consíliis, órdinem beátæ Maríæ de Mercéde Redemptiónis Captivórum fundavérunt: cui beátus Raymúndus certas vivéndi leges præscrípsit ad ejúsdem órdinis vocatiónem accommodatíssimas: quarum approbatiónem áliquot post annos a Gregório nono impetrávit, et di-

Digitized by Google

ctum sanctum Petrum primum Generálem órdinis magístrum suis ipse mánibus hábitu eódem indútum creávit.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

Ab eódem Gregório Romam accersítus, et capelláni, ac pœnitentiárii, et confessárii sui múnere decorátus, ejúsdem jussu Romanórum Pontíficum decréta, in divérsis concíliis et epístolis sparsa, in unum Decretálium volúmen redégit. Archiepiscopátum Tarraconénsem ab ipso Pontífice sibi oblátum constantíssime recusávit, et totíus órdinis Prædicatórum generále magistérium, quod per biénnium sanctíssime administráverat, sponte dimísit. Jacóbo Aragóniæ regi sacræ Inquisitiónis offícii suis in regnis instituéndi auctor fuit. Multa patrávit miráculа: inter quæ illud claríssimum, quod ex ínsula Baleári Majóri Barcinónem reversúrus, strato super aquas pállio, centum sexagínta milliária sex horis confécerit, et suum cœnóbium jánuis clausis fúerit ingréssus. Tandem prope centenárius, virtútibus et méritis cumulátus, obdormívit in Dómino, anno salútis millésimo ducentésimo septuagésimo quinto. Quem Clemens octávus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo.

In III. Noct. Lectiones de Hom. in Evang. Sint lumbi vestri præcíncti. de eodem Comm. 1. loco.

Lectio ix. de Homil. et Com. Fer. in Laud.

Postea S. Valentini Presbyteri et Mart. ut in Brev. hac die.

Die 15. Februarii.

S. Valentini Ep., Conf. Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequ.

Oratio.

Propitiáre, quæsumus Dómine, nobis fámulis tuis, per beáti Valentíni Confessóris tui atque Pontíficis mérita gloriósa: ut ejus pia intercessióne ab ómnibus protegámur advérsis. Per Dóminum.

Deinde fit Com. præc. S. Raymundi Conf.

Digitized by Google

Postea Commem. Feriæ ac Ss. Faustini et Jovitæ Mm. ut in Brev. hac die.

In I. Nocturno Lectiones Fidélis sermo. de Comm. Conf. Pont. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Valentínus vitæ sanctitáte insígnis, ab Océano ad Bátava óppidum, nunc Passávium nuncupátum, venit. Ubi genti a vero Dei cultu aliénæ verbum vitæ prædicatúrus, Romam pétiit, ut ad prædicándi munus Apostólica interveníret auctóritas. Revérsus inde, et jussu Pontíficis pium opus aggréssus, ánimas, quarum salútem mire sitiébat, assídua verbi divíni prædicatióne Christo lucrári diu multúmque conátus est. ℟. Invéni David.

Lectio v.

Verum cum semen verbi salutíferi velut in petram frustra se spárgere vidéret, Romam rédiit, petens, se ad álium pópulum faciéntem fructum mitti. Sed Valentínus a Pontífice in epíscopum creátus, ac ut Apóstoli exémplo adhuc ibídem prædicándo opportúne importúne instáret, remíssus est, facultáte ei data, post írritos tandem labóres ad álias gentes commigrándi. Cum ígitur sanctus epíscopus spíritu Dei fervens, múneri suo íterum ardénter insísteret, et Bátavos ad viam veritátis tradúcere laboráret, illi Arianórum accedénte perfídia hanc prædicándi instántiam non feréntes, eum e fínibus suis excédere coëgérunt. ℟. Pósui.

Lectio vi.

Quare vir Dei Rhætias péragrans hóminum salúti, ubíque prædicándo, quam máxime studébat. Tandem in montána se cóntulit, ubi multis pro Christo perfúnctus labóribus, ingentíque animárum fructu reportáto, vitæ suæ términum præsciens, beáto fine quiévit, in vita, et post mortem miráculis clarus. Ejus corpus in Majénsi castro in álpibus sepúltum, ad Bátava tandem uti própriam sedem, unde vivens exsuláverat: honorífice translátum est.

℟. Iste est.

Digitized by Google

In III. Nocturno Homil. in Evangel. **Homo péregre proficíscens.** de eod. Communi 1. loco.

Lectio ix. de Homil. et Com̃. Feriæ in Laud.

Postea Com̃em. Ss. Mart. Faustini et Jovitæ ut in Breviar. hac die.

Die 16. Februarii.

S. Cyrilli Episc. Alexandrini, Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Ut in Brev. die 9. Febr.

Et fit Com̃em. Feriæ et S. Julianæ Virg. et Mart.

Oratio. **Deus, qui inter cétera.** de Comm. Virg.

Die 17. Februarii.

Fugæ D. N. J. C. in Ægyptum.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliquibus locis eadem die.

Die 18. Februarii.

Ss. VII Fundatorum Ord. Serv. B. M. V.

Conff.

Duplex.

Ut in Brev. die 11. Febr.

Lectio ix. de Homil. et Com̃. Feriæ et S. Simeonis Episc. Mart. ut in Breviar. hac die.

Die 25. vel 26. Februarii.

S. Walburgæ Virg.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg., præter sequ.

Ad Magnif. Ant. **Veni, sponsa.** ℣. **Spécie tua.**

Oratio.

Deus, qui inter innúmera grátiæ tuæ dona, étiam in sexu femíneo tua operáris magnália: concéde propítius; ut beátæ Walbúrgæ Vírginis tuæ, apud misericórdiam tuam patrocínia sentiámus, cujus non solum castitátis illustrámur exémplis, verum étiam miraculórum glória jucundámur. Per Dóminum.

Deinde Com̃. Feriæ.

In I. Nocturno Lectiones **De Virgínibus.** de Comm. Virg. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ex ejus vita apud Henr. Canis. tom. 4. antiqu. lect. et manusc. Eichstætt.

Walbúrga, sancti Richárdi Anglórum regis fília, sanctórum Willibáldi et Wunibáldi soror, virginitátem suam ab ipsis prope

Digitized by Google

incunábulis Christo sponso dicávit, ómnibus hujus mundi illécebris fórtiter contémptis. Quæ cum sanctitátem suam in pátria ómnibus mirum in modum probásset, a sancto Bonifácio non sine fratrum assénsu ex Anglia in Germániam cum plúrimis áliis Deo devótis féminis evocáta est, ut disciplínam religiósam apud sanctimoniáles partim plantáret, partim conserváret, ac amplificáret, quod ipsa strénue præstitit, se ipsam éxhibens exémplum, in conversatióne, in caritáte, in castitáte.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Ex Thuríngia Heidenheímium a Willibáldo fratre accersíta venit, ut recens cóndito vírginum monastério præésset. Præfuit, et quidem ádeo felíciter, ut mórtuo sancto Wunibáldo, ipsi étiam cœnóbium virórum committerétur. Quo in múnere dum summa integritátis, prudéntiæ, et sanctimóniæ laude, non sine éditis miráculis versarétur, ad gaúdia cœléstia, quorum desidério veheménter inflammáta erat, migrávit, anno salútis septingentésimo septuagésimo nono, sepúlta Heidenheímii, Willibáldo epíscopo sanctæ vírgini et soróri justa persolvénte.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

Heidenheímii sancta virgo domicílium et sepúlchrum hábuit usque ad Otkárium sextum epíscopum Eichstætténsem, cujus auctoritáte, cleríque approbatióne, castíssimæ vírginis relíquiæ Eichstádium solémni pompa, et ómnium órdinum accúrsu transláta sunt ad locum, qui nunc a sancta Walbúrga nomen habet; sic tamen, ut pars sacrárum reliquiárum monastério Monheiménsi céderet, rogátu Líobæ Abbatíssæ. Utróbique plúrima miráculi mox edi cœpta. Eichstádium id peculiáre habet quod ex benedíctis Walbúrgæ ibídem rec[illegible] óssibus, limpidíss[illegible] variísque infirmitáti[illegible] salutíferum óleum mana[illegible]

℟. Afferéntur regi.

Digitized by Google

In III. Nocturno Homil. in Evangel. Símile erit regnum cœlórum decem vírgínibus. de Comm. 1. loco.

Lectio ix. de Homil. et Coñem. Feriæ.

Die 26. vel 27. Februarii.

S. Margaritæ de Cortona Pœnit.

Duplex.

Ut inter Festa pro aliquibus locis die 26. Febr.

Feria VI.
post Domin. I. Quadrag.

Ss. Lanceæ et Clavorum D. N. J. C.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Feria VI.
post Domin. II. Quadrag.

Ss. Sindonis D. N. J. C.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Feria VI.
post Domin. III. Quadrag.

Ss. Quinque Vulnerum D. N. J. C.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Feria VI.
post Domin. IV. Quadrag.

Pretiosiss. Sanguinis D. N. J. C.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 1. Martii.

S. Severini Abbatis.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui in sanctis hábitas, et pia corda non déseris: líbera nos per intercessiónem beáti Severíni a terrénis desidériis et cupiditáte carnáli, ut tibi soli Dómino líberis méntibus serviámus. Per Dóminum.

Et fit Coñ. Feriæ.

In I. Nocturno Lectiones Beátus vir. de Comm. Conf. non Pont. 2. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Severínus, defúncto Attila ex Oriéntis pártibus véniens, in Nórici ripénsis et Pannóniæ confínio monásticæ vitæ institútum sanctíssime cóluit. Cujus a-

Digitized by Google

pud Deum mérita et oratiónum vis, cum signis admirándis claréscerent, multa eum óppida et civitátes, afflíctis rebus, ad se súpplices invitárunt, confísæ, ut re probátum est, ejus patrocínio ab inféstis hóstium incursiónibus et cládibus se tutas fore. Sensit ejus quoque opem tam in famis quam hóstium perículo Faviána, nunc Viénna Aústriæ cívitas; ubi erécto extra muros monastério frequens fuit. Nec præter álios ejus beneficiórum Bátavi (nunc Passaviénses) expértes fuére, apud quos fixa ad Bóitrum trans Œnum cella, cum paucis mónachis aliquámdiu commorátus est. Multa Deo revelánte occúlta cognóvit, multa prophético spíritu futúra prædíxit, ac impendéntia mala oratiónibus, jejúniis, aliísque pœniténtiæ et pietátis opéribus avértere, exémplo et verbis dócuit: multis dénique ad illum confugiéntibus ægritúdinum étiam desperatárum sanitátem a Deo impetrávit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Quanto magis autem Severínum divínæ grátiæ munus magnárum virtútum prodígiis illustrábat, tanto magis profundíssimæ humilitátis stúdio indígnum se et peccatórem clamans, aliórum pro se preces cum lácrimis expetébat. Corpus plúrimis inédiis súbjugans, nunquam nisi certa festivitáte, ante solis occásum, cibo refécit, in Quadragésima per hebdómadam una refectióne conténtus. Nullis étiam inténsa hieme calceaméntis, nec álio strato quam cilício supra paviméntum utebátur, hábitu, quem gestábat, nunquam depósito. Noctis psalmodía cum frátribus celebráta, réliquum tempus oratiónibus assíduis et rerum divinárum contemplatióni dedit. Cui ut defíxius incúmberet, hóminum frequéntiam sæpe fúgiens, remóta loca petívit; unde tamen divínitus, ad aliórum utilitátem, quorum mira caritáte flagrábat, evocabátur. At, ut oblátum episcopi munus

Digitized by Google

suscíperet, nullis précibus addúci pótuit.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

Dénique óbitus sui diem longe ante præsciens, cum tríduo láteris dolóre laborásset, nocte convocátis ad ósculum frátribus, eósdem ad humilitátis, puritátis, omnísque sanctitátis stúdium adhortátur. Sacraménto demum Communiónis accépto, crucis signo exténta manu se múniens, Psalmum: Laudáte Dóminum in sanctis ejus, ipso præcinénte, cánere jubet, ac sub último versículo: Omnis spíritus laudet Dóminum: sexto Idus Januárii spíritum Deo réddidit. Sexénnio post ejus óbitum Románis, juxta Severíni vaticínium in Itáliam migrántibus, ossa ejúsdem sancti, ut vivens monúerat, secum asportatúri, effósso sepúlchro (quod admirábilem odóris suavitátem exhalábat) corpus plane íntegrum invéniunt. Quod vehículo, cujus solus contáctus morbos sanábat, in Itáliam delátum, et in castéllo Luculláno perhonorífice cónditum, Deus miraculórum glória honorávit.

℟. Iste homo.

In III. Nocturno Homilia in Evang. **Sint lumbi vestri.** de Comm. Conf. non Pont. 1. loco.

Lect. ix. de Homil. Feriæ cum Com̃. de ea in Laud.

Die 3. Martii.

S. Cunegundis Imperatricis, Virg.

Duplex majus.

Omnia de Communi Virg., præter sequentia.

Oratio.

Exaúdi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ Cunegúndis Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Deinde Com̃. Feriæ.

In I. Nocturno Lectiones De Virgínibus. de Comm. Virg. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Cunegúndis, Sigefrídi Palatíni fília, etsi Henríco Romanórum imperatóri in matrimónium collocáta, tamen eódem annuénte, intáctum virginitátis flo-

Digitized by Google

rem ætérno Regi consecrávit. Dæmone vero, tantæ virtútis hoste, invidórum criminatiónes excitánte, Augústa in thori violáti suspiciónem apud marítum venit. At illa per ignítos vómeres illæsa nudis pédibus incédens suam ómnibus integritátem probávit.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Insígnem quoque in paúperes et ecclésias beneficéntiam osténdit. Cum enim veram se orphanórum et languéntium ómnium paréntem præbuísset, sancto Michaéli et Apostolórum princípibus, et Protomártyri Stéphano basílicas excitávit, ac vectigáli eas perámplo dotávit, múltaque monastéria utriúsque sexus fundávit, et síngula divérsis ornaméntis, prædiis ac utensílibus, juxta imperiálem magnificéntiam ditávit. Henríco demum vita functo, (pro cujus ánima solémnes ubíque preces et eleemósynas ingéntes faciéndas curávit,) abjéctis, ut jam dudum optáverat, rerum externárum curis, depósita púrpura, præcísis crínibus, qui adhuc in monastério asservántur, fídei ánnulum ab archiepíscopo etvírginum sacrárum velum accépit.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

Porro soróribus Deo dicátis veræ submissiónis et virtútum ómnium exémplo prælúxit. Numquam plus quiétis, labóris vero non minus, quam céteræ capiébat. Vigílias, preces, rerum sacrárum lectiónem ad multam noctem producébat, féssaque non nisi in strato cilício quiescébat. Ergo quíndecim annis in iis labóribus ac virtútum exercitatióne consúmptis, ad perpétuam quiétem vocátur a Dómino, qui ejus vitæ sanctitátem crebris étiam miráculis illustrávit. Nam et viva cœnóbii incéndium crucis signo restínxit; et mórtua quam plúrimos váriis morbis afféctos, ad suum sepúlchrum pie accedéntes, curávit. Sacrum ejus corpus Bambérgæ in sanctórum Petri et Pauli basílica religióse cónditum asservátur.

℣. Afferéntur regi.

Digitized by Google

In III. Nocturno Homilia in Evang. **Accessérunt ad Jesum.** de Communi Virg. 2. loco.

Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriæ in Laud.

Die 15. Martii.

B. Clementis Mariæ Hofbauer Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Cleméntem Maríam miro fídei róbore et invíctæ constántiæ virtúte decorásti: ejus méritis et exémplis fac nos, quæsumus, ita fortes in fide et caritáte fervéntes; ut præmia consequámur ætérna. Per Dóminum.

Et fit Commem. Feriæ in Quadrag.

In I. Noct. in Quadrag. Lect. **Beátus vir.** de Comm. Conf. non Pont. 2. loco.

Extra Quadrag. Lect. de Script. occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Clemens María Hofbaúer Tassovítii in Morávia natus, a prima ætáte in schola christiánæ perfectiónis erudítus est; magístra potíssimum religiosíssima matre, quæ puérulum post patris óbitum osténsa Christi Dómini e cruce pendéntis imágine sic allocúta fertur: En fili, qui hinc in pósterum tibi futúrus est pater, cura ut per eam, quæ ipsi placet, viam incédas. Adoléscens pistóriam artem dídicit; sed ad majóra se vocári præséntiens cœpit inter laboriósæ artis exercítium ad stúdium incúmbere literárum. Bis Romam pedes ad límina Apostolórum peregrinátus est, bis étiam rerum cœléstium contemplatióni libérius vacatúrus in erémum secéssit. Verum Deo illum ad altióra vocánte intermíssa literárum stúdia in Vindobonénsi Universitáte repétiit, navitérque prosecútus est; donec ex purióre fonte sacras disciplínas haustúrus, Romam tértium remigrávit. Ibi in sancti Alphónsi famíliam singulári Dei providéntia cooptátus est, quam ipsíus ópera in dís-sitas regiónes propagátum iri sanctus idem Pa-

Digitized by Google

rens divíno instínctu præsénsit ac palam prænuntiávit. ℟. Honéstum.

Lectio v.

Absolúto cum magno spíritus fervóre tirocínio ac présbyter factus in septentrionáles Európæ províncias a Sede Apostólica missus est. Erécto Varsáviæ in Polónia primo suæ Congregatiónis domicílio, et plúribus sibi adjúnctis sóciis, incredíbile est, quam copióso ibi fructu sacerdotália múnera ultra vicénnium expléverit; nihil labóris recúsans, sive ut cathólicos ad bonos mores et pietátis cultum revocáret, sive ut hæréticos et Judæos ad veram fidem addúceret. Multa étiam ad religiósam juventútis institutiónem præstitit. Orphanórum sortem miserátus eréxit hospítium, ubi misérrimos quosque patérna caritáte alébat; visus subínde stipem eórum causa emendicáre, imo nec fáciem ab increpántibus et in se conspuéntibus avértere. Inter has autem curas semper coram Deo ámbulans, Deíparæ Vírgini, cujus Rosárium assídue recitábat, singulariter devótus, rectus, simplex, húmilis, cunctis affábilis et benígnus, ómnibus velut sanctitátis exémplar júgiter prælúxit.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

Deo soli confísus, plures institúti sui domus váriis in regiónibus eréxit. Ipse vero multas, ob témporum iniquitátem, acerbitátes perpéssus, et e Polónia tandem cum suis expúlsus, secéssit Vindobónam, ubi duódecim postrémis vitæ annis, ad Dei glóriam strénue operári persevérávit. Præter sédulam enim Sanctimoniálium Vírginum curam totus in eo fuit, ut prædicatióne verbi Dei, sacraménti Pœniténtiæ administratióne, quam plúrimas a salúte dévias ánimas Christo lucrifáceret. Quem caritátis ignem, tum sacerdótibus, tum máxime seléctæ júvenum cohórti, quorum complúres suum Congregatióni nomen de-

Digitized by Google

dérunt, infúndere adlaborávit. Illud autem indeféssa sua ópera consecútus est, ut languescéntem pópuli fidem catholicúmque spíritum non parum illa ætáte imminútum, corroboráret; dignus proptérea, quem Pius séptimus virum apostólicum, Vindobonénsis cleri decus, Ecclesiæque cólumen appelláret. Méritis tandem plenus, et prodigiórum aliorúmque cœléstium charísmatum múnere illústris, septuagenárius obdormívit in Dómino, Idibus Mártiis, anno millésimo octingentésimo vigésimo. Eum Leo décimus tértius, miráculis clarum, Beatórum catálogo accénsuit. ℣. **Iste homo.**

In III. Nocturno Lect. de Homilia in Evang. **Nolíte timére.** de Communi Conf. non Pont. 2. loco.

In Quadrag. Lectio ix. et Commem. Feriæ in Laud.

Die 17. Martii.

Commemoratio

S. Gertrudis Virginis.

In Vesperis. Ant. **Veni, sponsa Christi.** ℣. **Spécie tua.**

Oratio.

Exaúdi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ Gertrúdis Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum.

In Laud. Ant. Símile est regnum. ℣. **Diffúsa est grátia.**

Oratio ut supra.

Die 18. Martii.

S. Gabriëlis Archang.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 20. Martii.

S. Cyrilli Episc. Hierosolym., Cf. et Eccl. Doct.

Duplex. (m. t. v.)

Ut in Brev. die 18. Martii.

Die 22. Martii.

S. Catharinæ Vastanensis Virg., Viduæ.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg., præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui exímiæ castitátis privilégio, et virtútum sanctimónia, beátam Catharínam grátia tua multipliciter decorá-

Digitized by Google

sti in exémplum fidélium: da fámulis tuis, ejus méritis intercedéntibus, puritátem mentis et córporis; per quam a te promíssam possímus percípere felicitátem. Per Dóminum nostrum.

Postea fit Comem. Feriæ occurr.

In I. Nocturno Lectiones De Virgínibus. de Comm. Virg. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Venerábilis et Deo dilécta Catharína in Suécia patre Ulphóne, viro nóbili, et matre Birgítta, quam omnis célebrat Ecclésia, in hanc lucem édita, in ipsa sua infántia futúræ sanctitátis non obscúra indícia osténdit; dum sanctæ matris suæ aliarúmque pudicárum muliérum úbera citra horrórem sugébat, ab ómnibus vero incontinéntibus féminis cum lácrimis et vagítu abhorrébat. Ut núbiles annos áttigit, prænóbili viro Eghárdo nupsit, sed ita nupsit, ut ipsum quoque sponsum ad nuncupándum Deo castitátis votum divína impellénte grátia addúxerit. Ambo ígitur continéntiam interpósito jurejurándo Christo consecrárunt, in qua dum áliquot annis castíssime simul vixíssent, Catharína piam matrem Romam séquitur, ubi exáctis áliquot septimánis pátriam repétere constítuit. Sed pia mater dum ex ea percontarétur, vellétne Romæ cum ipsa manére, et Christi causa labóres atque advérsa pérpeti? respóndit, se non modo pátriam, cognátos, divítias, sed ipsum quoque Eghárdum, quem vita cariórem habéret, pro Christi amóre libénti ánimo relictúram.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Ab eo vero témpore, quo resolúto ánimo significávit, se cum matre mansúram, mirabília ei dona a Deo colláta sunt: ita ut étiam Póntifex Románus ejus sapiéntiam mirátus familiáriter ei díceret: Revéra fília, tu bibísti de lacte matris tuæ. Nec tamen donis his efferebátur, sed laudem bonórum et donó-

Digitized by Google

rum in auctórem ómnium transcríbens, et sibi vilescébat, et ab áliis vilipéndi cupiébat. Caritáte in Deum ádeo fervébat, ut præter hoc, quod ab infántia preces horárias beátæ Vírginis, septem Psalmos pœnitentiáles, múltaque ália, prius quam se quiéti daret, ferventíssime recitáret, et síngulis diébus quátuor horas continénter humi génibus defíxa, lácrimis ubértim manántibus Domínicæ passiónis memóriæ impénderit, totámque se Deo in holocaústum consecrárit.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

Roma in Suéciam revérsa ad sanctimoniáles cœnóbii Vastanénsis ingréssa, curam eárum suscépit, et régulam Salvatóris, quam apud matrem tot annis didícerat, ipsis non minus sermóne, quam suo exémplo declarábat. Inde vicíssim regum et regni prócerum précibus sollicitáta, Romam, ut cum Pontífice de sanctæ Birgíttæ in Divos relatióne agat, adit. Ubi exsístens, Tíberim ádeo ferociéntem, ut pontem Lateranénsem et sancti Jacóbi monastérium, múltaque adjacéntia ædifícia obrúeret, attáctu pedum abíre, nec ámplius álveum superáre fecit. Roma discédens córpore cœpit debilitári, et licet álios morbus remissióres réddere sóleat, ei tamen, quantúmvis quotidiána cáperet increménta, nihil de ánimi pietáte et devotióne detráxit. Nec medicórum uti vóluit ópera, quippe quæ toto péctore cupiébat dissólvi et esse cum Christo. Morbo in dies síngulos invalescénte, sacraménta Pœnitentiæ et Eucharístiæ, ceu veras spirituális salútis apothécas frequentábat, usque dum defíxis in cœlum óculis, choro sorórum circumstánte, anno millésimo trecentésimo octogésimo primo, décimo Kalendárum Aprílis pie ánimam sponso suo tráderet. ℟. Afferéntur.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Accessérunt. de Comm. Virg. 2. loco.

In Quadrag. Lectio ix. de Homil. et Com. Fer. in Laud.

Digitized by Google

Die 27. Martii.

S. Ruperti Episc., Conf. Duplex majus.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequ.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut beáti Rupérti Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis aúgeat et salútem. Per Dóminum.

In Quadrag. fit Commem. Feriæ.

In I. Nocturno Lectiones Fidélis sermo. de Communi Conf. Pont. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Rupértus, Vangionénsis (hódie Wormatiénsis) eccléstæ epíscopus, regnánte Childebérto secúndo Francórum rege tanta humilitátis, mansuetúdinis, castitátis, prudéntiæ, ceterarúmque ómnium virtútum laude præditus fuit, ut genus suum a Francórum régibus ductum exímia in Deum fide ac pietáte illustrárit. Is cum plenus Spíritu Sancto, óptime vivéndi formam seípsum gregi suo exhibéret, vita et facto probans, quidquid sermóne docuísset; religiónem precándi assiduitáte, prudéntiam dandis consíliis, justítiam feréndis senténtiis, abstinéntiam corpus perpétuis jejúniis macerándo mirífice confirmávit; ádeo largus et benígnus erga ínopes fuit, ut hoc solum suum existimárit, quod in míseros et egénos contulísset.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Quam magnus autem fructus ex hac illíus vita in céteros promanárit, multi non solum e vicínis, sed étiam longínquis regiónibus pópuli, ejus ope in salútis viam tradúcti, testántur. Ac Théodo in primis, Bavária dux, sanctitátis illíus et miraculórum fama audíta, legátos ad eum primários viros mittens rogávit, ut suas ditiónes invísere, eásque ac se fídei lúmine collustráre vellet. At ille, licet multis persecutiónibus fatigátus, pium ac sanctum onus non recusávit. Pau-

Digitized by Google

lo ígitur post Théodo a Rupérto, una cum præcípuis procéribus ac magna multitúdine hóminum, Reginobúrgi baptizátus est.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Rupértus vero, cum episcopálem sedem ad lacum Wállersee constituísset, templúmque in honórem beáti Petri Apostolórum príncipis Juvávii, in loco, qui nunc Salisbúrgum dícitur, clericórum ministériis aliísque rebus necessáriis instrúctum, primus erexísset; ánimum statim ad réliquam gentem Bavárie sacra Christi religióne imbuéndam convértit, eámque, duódecim viris óperæ et labórum sóciis adjúnctis, ad cathólicam fidem, Deo pios conátus adjuvánte, tradúxit. Cujus rei grátia factum est, ut Bavarórum Apóstolus mererétur appellári. Cum dénique jactis passim multárum ecclesiárum fundaméntis episcopátum plúribus annis summa cum laude rexísset, sacrosáncto Missæ sacrifício, ipso domínico Resurrectiónis die, perácto, ac discipulórum ánimis patérna hortatióne confirmátis, cœlésti vita perpétuo fruitúrus, migrávit ad Dóminum.

℟. Iste est.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Homo péregre. de Communi Conf. Pont. 1. loco.

In Quadragesima Lect. ix. de Homilia et Commem. Feriæ in Laudibus.

Die 28. Martii.

S. Joañis a Capistrano
Conf.
Duplex.

Officium ut in Breviario eadem die, præter ritum.

Die 29. Martii.

S. Joannis Damasceni
Conf. et Eccl. Doct.
Duplex.

Ut in Brev. die 27. Martii.

Die 6. Aprilis.

B. Julianæ Cornelionensis Virg.
Duplex.

Ut inter Festa pro aliqu. locis die 5. Aprilis.

Digitized by Google

Die 7. Aprilis.

B. Crescentiæ Höss

Virg. III. Ord.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui in beáta Crescéntia, Vírgine tua, christiánæ perfectiónis exémplum misericórditer tribuísti: præsta, quæsumus; ut ejus imitatióni júgiter inhæréntes, glóriam consequámur ætérnam. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

María Crescéntia Höss piis orta paréntibus textrínæ labóribus vitam ducéntibus Kaufbúræ in Suévia, vel a prímula ætáte futúræ sanctitátis præbuit indícia. Adeo matúre dídicit súpplices manus ad cœlum tóllere, et patri Evangélii facta narránti aures inténdere, Christóque patiénti illacrimári, ut viderétur prius divinárum rerum notítiam, quam loquélam fuísse assecúta. Inter lutheránæ sectæ perícula innocénter adolescéntiam transégit, Deíparæ præsídio, cui virginitátis florem devóvit: tam modéste gressum, morésque compósuit, tanta caritáte panem sibi adémptum in paúperes distríbuit, ut vel ipsos erróris fautóres in sui tráxerit admiratiónem.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

In Kaufburénse monastérium Tértii Ordinis sancti Francísci admítti pétiit; at, ob inópiam plúries repúlsa, tandem, lutheráno viro instánte, urbis cónsule, qui de cœnóbio óptime méritus erat, etsi indotáta, recépta est ætátis suæ anno primo et vicésimo. Fácile pietátis et disciplínæ stúdio céteras antecélluit, et quasi exémplar suspiciebátur: quod cum invídiam áliquot moniálium excitásset, diáboli calliditáte conflátam, diu acerbíssima quæque invícto ánimo tolerávit. Sæpe vel a suo cubículo exturbáta, ac verbéribus spectísque horréndum in

Digitized by Google

modum a dæmone vexáta est; donec innocéntia ejus cógnita, singuláris Crescéntiæ sanctitátis præcónes ipsæ quæ infénsæ fúerant, præ céteris evasérunt.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

Inferióribus offíciis egrégie perfúncta, tirónibus præfuit, eásque septem et decem annos sic instítuit, ut unánimi suffrágio totíus Ascetérii præses renunciarétur. Tunc máxime religiósæ disciplínæ stúdium in cœnóbio flóruit, et fama sanctitátis ejus, cœléstibus donis aucta, totam Germániam, Bavária, Hungáriam aliásque natiónes pervásit. Eam, tamquam oráculum, ex díssitis quoque regiónibus insígnes viri, civitátum optimátes, ipsíque reges consúltum adíbant, sanctámque cathólici simul atque acathólici prædicábant. Tandem, prodígiis insígnis, divíni pótius ardóris vi, quam morbo consúmpta, cum secúndum et sexagésimum ætátis suæ annum ágeret, prænuntiáta óbitus hora, ad cœléstis Agni núptias evolávit: quam Leo décimus tértius miráculis claram jubilári anno millésimo noningentésimo Beatárum Vírginum fastis adscrípsit, ejúsque honóri Offícium recitándum indúlsit.

℟. Afferéntur Regi.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Símile erit regnum cœlórum. de eodem Communi 1. loco.

Die 9. Aprilis.

S. Mariæ Ægyptiacæ

Pœnitentis.

Duplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart., præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátam Maríam de calígine vitiórum eréptam, exhibuísti tibi sponsam: exaúdi nos propítius et concéde; ut ejus précibus et méritis a peccatórum nostrórum máculis emundémur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadrages. Mulíerem fortem. de Comm. non Virg.

Digitized by Google

In II. Nocturno.

Lectio iv.

María Ægyptíaca, quæ peccátrix appellátur, quadragínta septem annis arctíssimam vitam duxit, in erémum circa annum Dómini trecentésimum et octogésimum ingréssa. Nata erat in Ægýpto, et duodécimo ætátis anno Alexandríam venit, ubi septem et decem annis se ómnibus ignominióse prostítuit. Cum autem multi ex ea urbe Hierosólymam pérgerent, crucem Dómini veneratúri: étiam ipsa navem conscéndit, et Hierosólymam pervénit; sed ecclésiam ingressúra, íterum ac tértio, ab ipso límite passa est invisíbilem repúlsam.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Quo miráculo ad se reversa, cogitávit, hæc sibi ob scélerum suórum immanitátem accídere. Quare lácrimans, ac pectus mánibus tundens, ante beátæ Vírginis imáginem orávit Dei matrem, ut sibi peccatórum véniam, et ingréssum ad crucis adoratiónem impetráret, promíttens, se renuntiatúram sæculo, et caste victúram. Ingréssa sine impedimento, audívit vocem sibi dicéntem: Si Jordánem transíveris, salva eris. Jordáne superáto, vixit in erémo in summa vitæ austeritáte et abstinéntia, ádeo ut in annos septémdecim tres panes, quos secum túlerat, ei suffécerint, quo eódem témporis spátio magnis tentatiónibus carnis superátis, tandem Dei grátia liberáta fuit ab impugnatióne.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

Quidam autem Abbas Zósimus, cum per erémum áliquem sanctórum anachoretárum quæréret, invénit Maríam: qua oránte, cum vidísset eam senex uno cúbito a terra elevári, suspicári cœpit, ne forte dæmon sibi illúderet. Sed múlier sancta, postquam se postuláto pállio texísset, Abbátem prior nómine suo compéllans, et prophético spíritu sacerdótem agnóscens, omnem ei vitæ suæ ratiónem jussa expósuit, ro-

Digitized by Google

gavítque, ut in die Cœnæ ad Jordánem redíre, et corpus Domínicum sibi adférre velit, quo a die solitúdinis suæ numquam fúerat refécta. Constitúto die Zósimus ádfuit ad Jordánem, et María ex oppósita ripa, facto crucis signo, pervénit ad senem, ámbulans super aquas, eodémque modo, postquam comunicásset, recéssit. Sed elápso anno Zósimus, sicut rogátus fúerat, rédiens invénit mórtuam, et leóne e silva terram effodiénte eam christiáno more sepelívit. Ex iis autem, quæ terræ ipsa inscrípserat, cognóvit, eam ipso illo die exspirásse, quo ei ante annum Domínicum corpus porréxerat, eámque iter illud omne, multórum diérum a Jordáne ad spelúncam, brevíssima hora, divína virtúte transportátam, confecísse.

℟. Fallax grátia.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 15.

In illo témpore: Erant appropinquántes ad Jesum publicáni et peccatóres, ut audírent illum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homilia 34. in Evang. post initium.

Audístis in lectióne evangélica, fratres mei, quia peccatóres et publicáni accessérunt ad Redemptórem nostrum; et non solum ad colloquéndum, sed étiam ad convescéndum recépti sunt. Ex qua re collígite, quia vera justítia compassiónem habet, falsa justítia dedignatiónem: quamvis justi sóleant recte peccatóribus dedignári. Sed áliud est, quod ágitur typo supérbiæ, áliud, quod zelo disciplínæ. ℟. Os suum.

Lectio viii.

Dedignántur étenim, sed non dedignántes: despérant, sed non desperántes: persecutiónem cómmovent, sed amántes: quia etsi foris increpatiónem per disciplínam exággerant, intus tamen dulcédinem per caritátem servant. Præpónunt sibi in ánimo ipsos plerúm-

Digitized by Google

que, quos corrípiunt; melióres exístimant eos quoque, quos júdicant. Quod vidélicet agéntes, et per disciplínam súbditos, et per humilitátem custódiunt semetípsos.

℟. Regnum mundi.

Lectio ix.

At contra hi, qui de falsa justítia superbíre solent, céteros quoque despíciunt, nulla infirmántibus misericórdia condescéndunt: quo se peccatóres non credunt, eo detérius peccatóres fiunt. De quorum profécto número pharisæi exstíterant, qui dijudicántes Dóminum, quod peccatóres suscíperet, arénti corde ipsum fontem misericórdiæ reprehendébant. Sed quia ægri erant, ita ut ægros se esse nescírent, quátenus quod erant, agnóscerent, cœléstis eos médicus blandis foméntis curat, benígnum paradígma óbjicit, et in eórum corde súlneris tumórem premit.

Te Deum laudámus.

Infra Quadrag. ix. Lectio de Homilia et in Laud. fit Com. Feriæ.

Die 16. Aprilis.

S. Benedicti Josephi Labre Conf.

Duplex.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 19. Aprilis.

S. Leonis IX. Papæ, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequentia.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut beáti Leónis Confessóris tui atque Pontíficis, veneránda solémnitas, et devotiónem nobis aúgeat, et salútem. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Leo, hujus nóminis nonus, ex nóbili Francórum prosápia oriúndus, Dagsburgénsis Comes, ac Tullénsis episcopus, Bruno ánte a dictus, ómnium Cardinálium suffrágiis, ac cómmuni fidélium gratulatióne, ad sanctíssimam Petri sedem evéctus est,

Digitized by Google

et in ea sedit annis quinque, duóbus ménsibus, diébus octo. Vir omni virtútum génere, et sacra doctrína exímius: ut Apostólicum hoc munus impléret, nullis labóribus, nullis súmptibus, nullis incómmodis pepércit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Germániam, et Itáliam sæpius, Gálliam semel visitávit. Hábuit novem concília, Rhemis, Mogúntiæ, Vercéllis, Papíæ, Romæ ad restaurándos Christianórum mores. Multas líteras ad imperatóres, reges, patriárchas, epíscopos, zelo ac pietáte flagrántes scripsit. Legátos ad imperatórem Constantinopolitánum, pro reductióne Græcórum, semel atque íterum misit. Berengárium hæréticum semel iterúmque damnávit, et Michaélem Cerulárium Patriárcham, insígnem schismáticum, anathémate pérculit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Dum Romæ ágeret, ter in hebdómada a sacrosáncta ecclésia Lateranénsi ad Vaticánam, nudis pédibus, noctu, orans, et psallens pergébat. Príncipi Apostolórum décimam oblatiónum partem sibi de more competéntem, pontifício diplómate cessit. Patrimónium suum próprium in erectiónem monastérii impéndit: unde étiam quotánnis pecúnia submitterétur in sumptus rosæ aúreæ, quam Románi Pontífices antíquo, et solémni ritu benedícunt. In paúperes et peregrínos effúsam liberalitátem exércuit. Sub leprósi forma et hábitu Christum aliquándo próprio lecto excépit. Dénique multis pro Ecclésia labóribus exantlátis, óbiit die decimanóna Aprílis, anno millésimo quinquagésimo quarto, ante et post mortem multis miráculis clarus, ac sepúltus est in Vaticáno.

℟. Iste est.

In III. Nocturno Homil. in Evangel. Homo péregre. de Communi Conf. Pont. 1. loco.

Digitized by Google

Die 23. Aprilis.

S. Adalberti Ep., Mart. Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. temp. Pasch., præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátum Adalbértum Mártyrem tuum atque Pontíficem glória et honóre coronáre dignátus es: tríbue quæsumus; ut quem salútis ætérnæ minístrum habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Deinde fit Com̃. Ss. Soteris et Caji Pp. Mm.

Ant. **Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.**

℣. **Pretiósa in conspéctu Dómini, allel.** ℟. **Mors sanctórum ejus, allelúja.**

Oratio.

Beatórum Mártyrum paritérque Pontíficum Sotéris et Caji nos, quæsumus Dómine, festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda.

Postea Commem. S. Leontii Martyris.

Ant. **Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.**

℣. **Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja.** ℟. **Gaúdium et exsultatiónem obtinébunt, allelúja.**

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui beáti Leóntii Mártyris tui natalítia cólimus: intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Adalbértus, nobilíssimis in Bohémia paréntibus Slavníco Libicénsi cómite ac Strzezíslava natus, Vojtjéchus ántea pátrio sermóne dictus fuit. Adhuc infans gráviter cum ægrotáret, beátæ Vírginis ope, cui illum paréntes devóverant, mire convaluit. Ad acquiréndas liberáles disciplínas Magdebúrgum missus, ab ejúsdem urbis epíscopo

Digitized by Google

Adalbérto álterum nomen accépit: et præstans ingénio, pie ac honestíssime educátus est. Revérsus ad suos, Ditmáro mórtuo, summo ómnium consénsu episcopus Pragénsis creátur. Quo in múnere dum oratióne, verbo et exémplo gregem pascit, singulári vitæ continéntia, pietáte pauperúmque cura éminens, omnes óptimi antístitis partes sanctíssime implévit.

℟. Lux perpétua.

Lectio v.

Propter contumáciam gentis ac cómitum detrectántium renuntiáre antíquis erróribus, rítibus sacrílegis atque peccátis, cum parum se proficere animadvérteret: Hierosólymam petitúrus, ad sedem apostólicam Romam se cóntulit. Digréssus inde ad Cassinénse monastérium, beáti Nili mónitu in Urbem revértitur: et Leóni Abbáti sancti Bonifácii commendátus, misso sacræ peregrinatiónis consílio, mónachus efficitur. Ibi cum triénnium incredíbili humilitáte, pietáte ac religióne exegísset: missis ad Summum Pontíficem legatióne Pragénsi, et archiepíscopi Moguntíni núntiis, in Bohémiam revocátur. Jussus revérti, páruit: et redux cum máxima pópuli lætítia recéptus, monastérium Brzevnoviénse eréxit. Cum vero populáres sacrílegi, íterum spreti óptimi pastóris mónitis ac précibus, sacras invasíssent ædes, eásque ímpie contaminássent: vir Dei pátriæ valedícens, Romam ad monastérium, unde discésserat, remigrávit.

℟. In servis suis.

Lectio vi.

Nec diu Romæ quiéscere pótuit: cum, repeténtibus pastórem et grege et Moguntíno antístite, Póntifex ipsum íterum ad suos redíre jussísset. Ille vero de trucidátis in pátria frátribus ínterim cértior factus, mentésque prócerum a se alienátas esse videns, ad gentes, quæ Christum nondum nóverant, converténdas, Summo Pontífice approbánte, ánimum adjécit.

Digitized by Google

Piis, quos ántea jam in Polónia et Hungária fídei causa suscéperat, labóribus non conténtus: in Prússiam idólis adhuc serviéntem proficíscitur, Evangélium Christi disseminatúrus. Male accéptus ab íncolis, mox ab iísdem inter sacrificándum confóssus, et in partes disséctus est. Corpus Mártyris a Bolesláo Polóniæ duce æquáli auri póndere redémptum, prius Gneznam, deínde Pragam honorífice translátum est; ibíque summa religióne cólitur.

℟. Fíliæ Jerúsalem.

In III. Nocturno Homil. in Evangel. Ego sum vitis vera. de Communi Mart. temp. Pasch.

In Laudibus fit Commem. S. Leontii Mart.

Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja.

℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio. Præsta. ut supra.

Die 24. Aprilis.

S. Georgii Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. Mart. temp. Pasch., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Geórgii Mártyris tui méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut, qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

Deinde fit Com. præc. S. Adalberti Episc., Mart.

Ant. Sancti et justi.

℣. Pretiósa.

Oratio ut supra

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermone S. Laurentii Patriarchæ Venetiarum.

Lectio iv.

Geórgius propugnátor exímius terrénæ abrenuntiávit militiæ, ut Christi miles efficerétur egrégius, facultátes, quas habébat dispérsit paupéribus, ut divítias perénnes possidéret in cœlo: suam quoque ánimam odívit in

Digitized by Google

mundo, ut in vitam illam custodíret ætérnam. Repérerat pretiósam margarítam latitántem in agro, per quod distráctis ómnibus mercátus est eam. Dóminum dixísse audíerat: Nisi quis renuntiáverit ómnibus, quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Prætulit discipulátum Christi ópibus, honóribus, voluptátibus, córpori et temporáli vitæ, ídeo intrépidus, armátus et nudus secútus est Christum. Non cárceres, gládios, fustes, víncula, acúleos, tortóres, ignem, tyránnos expávit, nec mortem. Nudus nudum Christum attendébat in stípite, illíus accendebátur exémplo, ejúsque passiónis dolóribus augebátur. O beáta mens Mártyris, quæ nec tribulatióne, nec plagis, nec labóribus, nec præséntibus, neque futúris a Christo váluit separári.

℟. Lux perpétua.

Lectio v.

Vivébat in carne, et corde cum Christo jam pendébat in cruce, ideóque dicébat: Christo crucifíxus sum, vivo ego, jam non ego, vivit autem in me Christus. Longe excelléntius Martyr sic mórtuus vivébat in Christo, quam si felíciter florens aliénus esset a Christo. Vides, quam lócuples talis sit mors, quæ vitam cum Christo præstat ætérnam; sic plane mórtuus erat beátus Geórgius vivens in Christo. Mórtuus quippe erat vítiis, mórtuus erat sæculo, mórtuus erat et sibi; nisi táliter fuísset mórtuus, mínime Christo vívere potuísset. An non mórtuus erat sæculo, qui oblátas dignitátes et gaúdia pro amóre Christi et spe ætérnæ mercédis repudiávit ut stércora? nonne vítiis erat defúnctus, qui labóribus, abstinéntia, paupertáte, virtutibúsque céteris corpus quotidiána maceratióne domábat? De tálibus Pauli voce dícitur: Qui autem sunt Christi, carnem suam crucifixére cum vítiis et concupiscéntiis. Quómodo vero sibi ipsi vixísse sanctus iste dicéndus est, qui verbum Dei undequáque dissémi-

Digitized by Google

nans Christi glóriam audiéntibus aúribus insonábat? Quos valébat auférre diábolo, lucrabátur Christo. Magnanimitáte namque præcínctus, et caritátis dono suffúltus, coram régibus et terræ princípibus Christum líbera confitebátur voce.

℟. In servis suis.

Lectio vi.

Hinc factum est, ut cárceri manciparétur, virgis et scorpiónibus cæderétur, lampadárum ustiónibus cremarétur, laniarétur, torquerétur, perimerétur. In his, quóniam vivébat in Christo, se exhibébat ut mórtuum. Nulla plane in illo querimóniæ resonábat vox, nullus repugnándi motus. Tamquam bellátor præcípuus arbitrátus est fore incóngruum, ut patiénte rege, atque pro animárum occumbénte salúte, ipse ségniter víveret et sine certáminis exercitatióne defíceret. Frequénter ánimo illud Evangélicum revolvébat: Majórem caritátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis. Quam ob rem dilectiónem, quam habébat ad Dóminum, factis máluit osténdere quam verbis. Redemptórem útique suum non ingrátus de múnere est imitátus in morte, de quo ait Prophéta: Sicut ovis ad occisiónem ductus est, et tamquam agnus coram tondénte se sine voce, sic non apéruit os suum; obmútuit plane iste, et os suum nisi orándo apéruit, quátenus hóstia Deo Patri acceptábilis fieret, nec illi in longanimitáte patiéntiæ invenirétur dissímilis, qui in crucis perpessióne supplícii elóquium nullum contradictiónis emísit. Hinc gestum est, ut Dómini sui, sicut sócius éxstitit pœnæ, ita párticeps illíus efficerétur glóriæ, qui in cœlésti regno cum Patre et Spíritu Sancto triúmphat in sæcula.

℟. Fíliæ Jerúsalem.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Ego sum vitis vera. de Communi Martyrum temp. Pasch.

Digitized by Google

Die 26. Aprilis.

B. Mariæ V. de Bono Consilio.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 27. Aprilis.

S. Fidelis a Sigmaringa Mart.

Duplex.

Ut in Brev. die 24. April.

Dominica II. post Pascha.

Sacratiss. Sepulchri D. N. J. C.

Duplex majus.

Ad Vesperas.

Ant. 1. Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus; quóniam sanctum est, allelúja.

Psalmi ut in I. Vesp. de Comm. Apost.

2. Introíbimus in tabernáculum ejus, adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus, allelúja.

3. Quis ascéndet in montem Dómini, aut quis stabit in loco sancto ejus? allelúja.

4. O quam metuéndus est locus iste! Vere non est hic áliud nisi domus Dei, et porta cœli, allelúja.

5. Ne apprópies huc, solve calceaménta de pédibus tuis; locus enim, in quo stas, terra sancta est, allelúja.

Capitulum. Act. 13.

Cum consummássent ómnia, quæ de ipso scripta erant, deponéntes eum de ligno, posuérunt eum in monuménto.

Hymnus.

Sacri Sepúlchri glóriam
Christi triúmphis índitam,
Dulci repléti gaúdio
Lætis canámus vócibus.

Hujus vetústis sæculis,
Dedit cistérna sýmbolum,
Quo missus olim, cárcere
Joseph jacébat ínnocens.

Hoc prímitus in Cánticis
Expréssit olim léctulus,
Quem sibi fecit Sálomon
Cinctus catérva mílitum.

Hoc est tuus, Dániel, lacus;
Et quæ sopóre lánguidum,
Jonam ratis portáverat,
Hoc in figúra núntiat.

Digitized by Google

O petra gemmis cárior!
Thesaúre, cunctis dítior!
Qualem nec aula príncipum,
Nec gaza claudit dívitum.
Nam tu nec auri múnera,
Nec príncipum fluxas opes,
Sed illud imménsum sacri
Prétium tulísti córporis.
O Christe, ditas, qui tuum
Caro Sepúlchrum sánguine,
Tuos, rogámus, sérvulos,
Donis tuis fac dívites.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Tuum Sepúlchrum adorámus, Dómine, allelúja. ℟. Et recólimus tuam gloriósam Resurrectiónem, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Deponéntes Dóminum de cruce, posuérunt eum in monuménto, quod erat excísum in petra, in quo nondum quisquam pósitus fúerat, allelúja.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui pro nobis mortem subíre, et in Sepúlchro depósitus tértia die resúrgere voluísti: concéde fámulis tuis; ut qui Sepúlchri tui memóriam recólimus, resurrectiónis quoque glóriæ partícipes esse mereámur: Qui vivis et regnas.

Et fit Commem. Dom. II. post Pascha.

Ad Matutinum.

Invitat. Surréxit Dóminus de Sepúlchro: * allelúja.

Ps. Veníte exsultémus.

Hymnus ut in I. Vesp.

In I. Nocturno.

Ant. En léctulum Salomónis, sexagínta fortes ámbiunt ex fortíssimis Israël omnes tenéntes gládios, et ad bella doctíssimi, allelúja.

Ps. III Nocturnorum de Comm. Dedicat. Ecclesiæ.

℣. Ipsum gentes deprecabúntur, allel. ℟. Et erit Sepúlchrum ejus gloriósum, allelúja.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 13.

Viri Fratres: Fílii géneris Abraham, et qui in vobis timent Deum, vobis ver-

Digitized by Google

bum salútis hujus missum est. Qui enim habitábant Jerúsalem, et príncipes ejus, hunc ignorántes, et voces prophetárum, quæ per omne Sábbatum legúntur, judicántes implevérunt; et nullam causam mortis inveniéntes in eo, petiérunt a Piláto, ut interfícerent eum. Cumque consummássent ómnia, quæ de ipso scripta erant, deponéntes eum de ligno, posuérunt eum in monuménto. Deus vero suscitávit eum a mórtuis tértia die, qui visus est per dies multos his, qui simul ascénderant cum eo de Galilæa in Jerúsalem, qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem.

℟. Deponéntes Dóminum de Cruce, posuérunt eum in monuménto, quod erat excísum de petra, allelúja: * Signántes illud cum custódibus, allelúja. ℣. Abeúntes Judæi muniérunt Sepúlchrum, advolvéntes lápidem ad óstium monuménti. Signántes illud.

Lectio ii.

Et nos vobis annuntiámus eam, quæ ad patres nostros repromíssio facta est, quóniam hanc Deus adimplévit fíliis nostris, resúscitans Jesum, sicut et in Psalmo secúndo scriptum est: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quod autem suscitávit eum a mórtuis, ámplius jam non reversúrum in corruptiónem, ita dixit: Quia dabo vobis sancta David fidélia. Ideóque et álias dicit: Non dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem. David enim in sua generatióne cum administrásset voluntáti Dei, dormívit, et appósitus est ad patres suos, et vidit corruptiónem. Quem vero Deus suscitávit a mórtuis, non vidit corruptiónem.

℟. Sepúlto Dómino, signátum est monuméntum, volvéntes lápidem ad óstium monuménti, allelúja: * Ponéntes mílites, qui custodírent illud, allelúja. ℣. Accedéntes príncipes sacerdótum ad Pilátum, petiérunt illum. Ponéntes mílites.

Lectio iii.

Notum ígitur sit vobis viri fratres, quia per

Digitized by Google

hunc vobis remíssio peccatórum annuntiátur, et ab ómnibus, quibus non potuístis in lege Móysi justificári, in hoc omnis, qui credit, justificátur. Vidéte ergo, ne supervéniat vobis, quod dictum est in prophétis: Vidéte contemptóres, et admirámini et disperdímini, quia opus óperor ego in diébus vestris, opus, quod non credétis, si quis enarráverit vobis. Exeúntibus autem illis rogábant, ut sequénti sábbato loqueréntur sibi verba hæc. Cumque dimíssa esset Synagóga, secúti sunt multi Judæórum, et coléntium advenárum Paulum, et Bárnabam: qui loquéntes suadébant eis, ut permanérent in grátia Dei. Sequénti vero sábbato pene univérsa cívitas convénit audíre verbum Dei.

℟. Accepérunt corpus Jesu et ligavérunt illud línteis cum aromátibus, et sepeliérunt in monuménto novo: * In quo nondum quisquam pósitus fúerat, allelúja. ℣. Venit Joseph cum Nicodémo, et tulérunt Corpus Jesu et sepeliérunt illud in monuménto novo. In quo. Glória Patri. In quo.

In II. Nocturno.

Ant. Super muros tuos Jerúsalem constítui custódes: tota die, et tota nocte in perpétuum non tacébunt laudáre nomen Dei, allelúja.

℣. Factus est in pace locus ejus, allelúja. ℟. Et habitátio ejus in Sion, allelúja.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Lectio iv.

De Sepulchro Cap. 17.

Inter sancta, et desiderabília loca Sepúlchrum Christi tenet quodámmodo principátum: et devotiónis plus néscio quid sentítur, ubi mórtuus requiévit, quam ubi vivens conversátus est, atque ámplius movet ad pietátem, mortis, quam vitæ recordátio; puto, quod illa austérior, hæc dúlcior videátur, magísque infirmitáti blandiátur humánæ quies dormitiónis, quam labor conversatiónis, mortis secúritas,

Digitized by Google

quam vitæ rectitúdo. Vita Christi vivéndi mihi régula éxstitit, mors a morte redémptio. Illa vitam instrúxit, mortem ista destrúxit: vita quidem laboriósa, sed mors pretiósa: útraque vero ádmodum necessária. Quid enim Christi mors prodésse póterat sive mors néquiter vivénti, sive vita damnabíliter moriénti? Numquid dénique aut mors Christi étiam nunc male usque ad mortem vivéntes a morte ætérna líberat, aut mórtuos ante Christum sanctos patres vitæ sánctitas liberávit? Sicut scriptum est: Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem, éruet ánimam suam de manu ínferi? Nunc ergo, quia utrúmque nobis páriter necessárium erat, et pie vívere, et secúre mori: et vivéndo vívere dócuit, et mortem moriéndo secúram réddidit: quóniam quidem resurrectúrus occúbuit, et spem fecit moriéntibus resurgéndi.

℟. Mulíeres venérunt ad monuméntum, portántes, quæ paráverant arómata: * Et invenérunt lápidem revolútum a monuménto, allelúja. ℣. Et factum est, dum mente consternátæ essent, ecce duo viri stetérunt secus illas in veste fulgénti. Et invenérunt.

Lectio v.

Sive ítaque hæc, sive ália quæcúmque in hunc modum (prout in tálibus in suo quísque abúndat sensu) ex occasióne Sepúlchri Christi christiánis sénsibus suggeránter, puto, quod non mediócris dulcédo devotiónis infundátur cóminus intuénti; nec parum proficitur, cerneńdo étiam corporálibus óculis corporálem locum Domínicæ quiétis; etsi quippe jam vácuum sacris membris, plenum tamen nostris, et jucúndis ádmodum sacraméntis. Nostris, inquam, nostris, si tamen tam ardénter ampléctimur, quam indubitánter tenémus, quod Apóstolus ait: Consepúlti enim sumus per baptísmum in mortem, ut quómodo surréxit Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

Digitized by Google

Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus, simul et resurrectiónis érimus.

℟. Angelus Dómini locútus est muliéribus, dicens: quem quæritis? An Jesum quæritis? Jam surréxit: * Veníte, et vidéte locum, allelúja. ℣. Jesum quæritis Nazarénum crucifíxum? Surréxit, non est hic. Veníte, et vidéte.

Lectio vi.

Quam dulce est peregrínis, post multam longi itíneris fatigatiónem, post plúrima terræ marísque perícula, ibi tandem quiéscere, ubi et agnóscunt suum Dóminum quievísse! Puto jam, præ gaúdio non séntiunt viæ labórem, nec gravámen réputant expensárum, sed tamquam labóris præmium, cursúsve bravíum assecúti, juxta Scriptúræ sententiam, gaudent veheménter, cum invénerint Sepúlchrum. Nec casu, vel súbito, aut véluti lúbrica populáris favóris opinióne, id tam célebre nomen Sepúlchrum nactum esse putétur, cum hoc ipsum tantis retro tempóribus, Isaías tam apérte prædíxerit: Et erit, inquit, in die illa radix Jesse, qui stat in signum populórum, ipsum gentes deprecabúntur; et erit Sepúlchrum ejus gloriósum. Revéra ergo implétum cérnimus, quod légimus prophetátum; novum quidem intuénti, sed legénti antíquum: ut sic adsit de novitáte jucúnditas, et de vetustáte non desit auctóritas.

℟. Dum transíret sábbatum, María Magdaléne, María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata; * Ut veniéntes úngerent Jesum, allelúja. ℣. Et valde mane una sabbatórum, véniunt ad monuméntum, orto jam sole. Ut veniéntes. Glória Patri. Ut veniéntes.

In III. Nocturno.

Ant. Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, et sicut luna perfécta in ætérnum, et testis in cœlo fidélis, allelúja.

℣. Erit mihi Dóminus in Deum, allelúja. ℟. Et

Digitized by Google

lapis iste vocábitur domus Dei, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 24.

In illo témpore: Una sábbati valde dilúculo, venérunt mulíeres ad monuméntum, portántes, quæ paráverant, arómata. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Sabb. in vigil. Paschæ sermo 132, quæ est 1. in Vigil. Paschæ.

Cum María Magdaléne venísset ad monuméntum, quam mémorem Salvatóris, amíssa fide, devótio in lácrimas compellébat, videns revolútum a fóribus lápidem, cum non invenísset in Sepúlchro Dóminum, cœpit ácrius dolére, quod perdíderit defúnctum, mox autem ad Petrum ejus discípulum pérvolat, quem pro mériti qualitáte, vel fídei, major de ejus óbitu cura tangébat, núntiat ináne Sepúlchrum: quæritur de córpore ablátо; Petrus vero resurrectiónis Fílii Dei, et ante crucem cónscius, quam prædíxerat ipse passúrus, sub tali núntio non flevit, aut dóluit, sed morem suum in divínis virtútibus servans, próperat experíri, quod crédidit.

℟. Tulérunt Dóminum meum, et néscio ubi posuérunt eum: dicunt ei Angeli: Múlier quid ploras? Surréxit: sicut dixit: * Præcédet vos in Galilæam, ibi eum vidébitis, allelúja. ℣. Cum ergo fieret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum et vidit duos Angelos in albis sedéntes, qui dicunt ei. Præcédet vos.

Lectio viii.

Ad Sepúlchrum ítaque Dómini céleri cursu festínat, lætior reditúrus, si non inveníret, quod quærébat. Beátus autem Evangelísta, et ex consequéntibus probat poténtiam resurgéntis: Venit, inquit, Simon Petrus, et introívit in monuméntum, et cum non invenísset Dóminum, vidit linteámina pósita, et sudárium, quod fúerat super caput ejus: nam maniféstius Deus perlatú-

Digitized by Google

rus, quem vivificáverat, in cœlum, et mortem evácuat, et Sepúlchrum. Nam linteámine, quo funus tenebátur, expósito, relíquit terræ exúvias, vitáli jam córpore indúta majéstas.

℟. Congratulámini mihi omnes, qui dilígitis Dóminum, quia quem quærébam appáruit mihi: * Et dum fierem ad monuméntum, vidi Dóminum, allelúja. ℣. Recedéntibus discípulis, non recedébam, et amóris ejus igne succénsa, ardébam desidério. Et dum. Glória Patri. Et dum.

Lectio ix. de Homilia Dominicæ II. post Pascha.

Te Deum laudámus.

Si autem hoc Festum contigerit transferri, tunc legitur sequ.

Lectio ix.

Petrus ígitur videns resurrectiónem, quam Dei Fílius prænuntiáverat, implétam, qui sollícitus vénerat, secúrus abscéssit. María tamen resurrectiónis ignára, non cessávit lácrimas fúndere, nésciens hanc esse Domínici córporis glóriam, quam putábat injúriam. Cujus inánes mœróres Angelus magis próhibet, quam consolátur; ut Evangelísta testátur. María, inquit, quid ploras? Si spirituáli prudéntia intentiónem divíni sermónis intélligas: lacrimárum causam non tamquam ignárus intérrogat, sed importúnos fletus doléntis objúrgat. María, inquit, quid ploras? cum vácuo monuménto, non damno fúneris, sed mérito resurgéntis, Jesu Christi corpus virtus sibi, non fácinus vindicásset? Culpat, eódem témpore a María lácrimas fundi quo débuit gloriári.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Vota mea * Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus, in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem, allelúja.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliquis de Psalterio Dominicæ.

2. Ingrediéris * in abundántia Sepúlchrum, sicut infértur acérvus trítici in témpore suo, allelúja.

Digitized by Google

3. Qui exspéctant mortem, * et non venit, quasi effodiéntes thesaúrum, gaudéntque veheménter, cum invénerint Sepúlchrum, allelúja.

4. Tóllite hóstias, * et introíte in átria ejus, adoráte Dóminum in átrio sancto ejus, allelúja.

5. In sole pósuit * tabernáculum suum, et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo, allelúja.

Capitulum. Act. 13.

Cum consummássent ómnia, quæ de ipso scripta erant, deponéntes eum de ligno, posuérunt eum in monuménto.

Hymnus.

Audíte tristes ínferi
Turbæ freméntes hóstium,
Vestræ ruínæ núntium,
Sacri Sepúlchri glóriam.

En jam futúri cónscius
Illam Prophéta præcínit,
Et gloriósum pósteris,
Et gloriósum pósteris,
Narrat Sepúlchrum sæculis.

Hic ille rex fortíssimus,
Fractis avérni víribus,
Et mortis excússo jugo
Primum trophæa súscitat.

Candóre tectus véstium
Novóque lucis fúlgure,
Delápsus astris núntius
Hic excubávit Angelus.

Jam temperándum lácrimis,
Satis datum suspíriis,
Gravi dolóre saúciæ
Hic audiérunt féminæ.

Et vos Magístri fúnere
Plane simul commórtui,
Vestro dolóri gaúdium
Tulístis hic Apóstoli.

Tu vero Christe máxima
Tui Sepúlchri glória,
Mortem resúrgens víceras,
Nos morte culpæ líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Dum esset rex in accúbitu suo, allelúja.
℟. Nardus mea dedit odórem suavitátis, allelúja.

Ad Bened. Ant. Abeúntes Judæi muniérunt Sepúlchrum, advolvéntes lápidem ad óstium monuménti et signántes eum cum custódibus, allelúja.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui pro nobis mor-

Digitized by Google

tem subíre, et in Sepúlchro depósitus, tértia die resúrgere voluísti: concéde fámulis tuis; ut qui Sepúlchri tui memóriam recólimus, resurrectiónis quoque glóriæ partícipes esse mereámur: Qui vivis et regnas.

Et fit Commem. Dom. II. post Pascha.

Ad Primam.

In ℟. br. ℣. Qui surrexísti a mórtuis, * Allelúja, allelúja.

Ad Tertiam.

Capit. Cum consummássent. 37*

℟. br. Tuum Sepúlchrum adorámus, Dómine: * Allelúja, allelúja. Tuum. ℣. Et recólimus tuam gloriósam resurrectiónem. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Tuum.

℣. Vere locus iste sanctus est, allelúja. ℟. Et ego nesciébam, allelúja.

Ad Sextam.

Capitulum. Matth. 27.

Et accépto córpore Joseph, invólvit illud in síndone munda, et pósuit illud in monuménto suo novo, quod excíderat in petra.

℟. br. Vere locus iste sanctus est: * Allelúja, allelúja. Vere. ℣. Et ego nesciébam. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Vere.

℣. Te decet hymnus, Deus, in Sion, allelúja. ℟. Et tibi reddétur votum in Jerúsalem, allelúja.

Ad Nonam.

Capitulum. Luc. 24.

Una sábbati valde dilúculo, venérunt mulíeres ad monuméntum portántes, quæ paráverant, arómata et invenérunt lápidem revolútum de monuménto.

℟. br. Te decet hymnus Deus in Sion: * Allelúja, allelúja. Te decet. ℣. Et tibi reddétur votum in Jerúsalem. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Te decet.

℣. Lápidem, quem reprobavérunt, allel. ℟. Hic factus est in caput ánguli, allelúja.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I., præter ult. Psalmum, cujus loco dicitur:

Psalmus 136.

Super flúmina Babylónis illic sédimus et

flévimus, * cum recordarémur Sion:

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum.

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tui, Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea faúcibus meis, * si non memínero tui:

Si non proposúero Jerúsalem, * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem:

Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis mísera: * beátus, qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus, qui tenébit, * et allídet párvulos tuos ad petram.

℣. Ipsum gentes deprecabúntur, allelúja. ℟. Et erit Sepúlchrum ejus gloriósum, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Introeúntes in monuméntum, vidérunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt, allelúja.

Et fit Commem. Dom. II. post Pascha.

Die 1. Maji.

In Festo Ss. Apostolorum Philippi et Jacobi fit

Commemoratio

S. Walburgæ Virg.

in Laud. tant., cum ix. Lect.

Lectio ix.

Walbúrga Abbatíssa monastérii Heidenheim, Eichstætténsis diœcésis, soror sancti Willibáldi epíscopi Eichstætténsis, nata in Anglia, virgo fuit sanctíssimæ conversatiónis, atque multis virtútibus et signis enítuit. Ad declarándum ejus sanctitátem, Deus vária benefícia pie peténtibus, sub ipsíus patrocínio cleménter cóntulit. Obiit vero quinto Kaléndas Mártii in monastério suo, ubi corpus

Digitized by Google

ejus primum cónditum est, póstea vero sacræ ejus relíquiæ Kaléndis Maji translátæ Eichstádium, perénni fulgent miráculo.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes. Ant. Símile est regnum. ℣. Diffúsa est.

Oratio.

Deus, qui inter innúmera grátiæ tuæ dona, étiam in sexu femíneo tua operáris magnália: concéde propítius; ut beátæ Walbúrgæ Vírginis tuæ, apud misericórdiam tuam patrocínia sentiámus, cujus non solum castitátis illustrámur exémplis, verum étiam miraculórum glória jucundámur. Per Dñm.

Die 4. Maji.

S. Floriani Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. Martyrum temp. Pasch., præter ea, quæ hic sunt propria.

Ad Magnif. Ant. Lux perpétua.

℣. Sancti et justi.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua beáti Floriáni Mártyris tui gloriósæ passiónis solemnitáte lætíficas: sólita pietátis tuæ largitáte concéde; ut, cujus honóri célebrem triúmphum pio amóre venerámur in terris, societátis ejus lætítiam adipísci te largiénte mereámur in cœlis. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Floriánum, quem advérsus ígnium injúrias patrónum invocámus, aquæ ad súperos transmisérunt. Dum enim Diocletiáno cæsare in Nórico ripário tribúnus militáris ágeret, institúta de christiánis quæstióne nomen suum ultro détulit.

℟. Lux perpétua.

Lectio v.

Aquilínus loci præféctus fustuário primum ejus constántiam tentans, ut Christi nomen extúndi posse desperávit, in Ansum seu Anísum flumen jussit præcipitári, cujus ímpia mandáta éxsequens cárnifex repentínæ cæcitátis pœnas dedit. Corpus exánime appúlsum in scó-

Digitized by Google

pulos áquila támdiu tutáta est, donec honorífice conderétur. Nam ipse Valériam religiósam féminam ad justa persolvénda córpori suo excitávit, et pietáti mercédem persólvit, salúbrium aquárum, quas ægris bibísse prófuit, scaturígine.

℟. In servis suis.

Lectio vi.

Igne periclitántibus propítium esse primus ómnium carbonárius experiménto dídicit: suis, quas ipse suffláverat, involútus flammis Floriánum appellávit, et íntegro córpore e rogo emérsit. Inde pósteris quoque more tráditum est, Floriáni imáginem cum urna aquária in fronte ædium dedicándi.

℟. Fíliæ Jerúsalem.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Ego sum vitis vera. de Communi; extra temp. Pasch. in Evang. Si quis venit. 1. loco.

Die 11. Maji.

S. Monicæ Viduæ. Duplex.

Ut in Brev. die 4. Maji.

Die 13. Maji.

S. Peregrini Conf. Duplex.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 14. Maji.

Ss. Cleti et Marcellini Pontt., Mm. Semiduplex.

Ut in Brev. die 26. Aprilis. Lectio ix. et Com̃. S. Bonifacii Mart. ut in Breviario hac die.

Die 15. Maji.

S. Isidori Agric., Conf. Duplex.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

In Feria II. et IV. Rogat. Lectiones I. Noct. Beátus vir. de Comm. 2. loco.

Die 16. Maji.

S. Joañis Nepomuceni Mart. Duplex 2. cl. cum Oct.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die 2. loco, præter Orationem, quæ est ex Officio 1. loco ibidem.

Die 21. Maji.

S. Felicis a Cantalicio Conf. Semiduplex.

Ut inter Festa pro aliqu. locis ead. die. Et fit Com̃. Oct. S. Joannis Nep.

Digitized by Google

Die 22. Maji.

S. Ubaldi Episc., Conf. Semiduplex.

Ut in Brev. die 16. Maji. Et fit Commemoratio Oct. S. Joannis Nepom.

Die 23. Maji.

Octava

S. Joañis Nepom. Mart. Duplex.

Officium ut in Festo.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

De peccatis non evulg. Serm. 57.

Lectio iv.

Non hæc medicamentórum istórum præcípua laus est, quod ánimas sanent, quod témporis longinquitáte non corrumpántur, quod a morbis non vincántur, quod eórum utílitas gratis propósita sit, quod ex æquo divítibus et paupéribus páteat medicína; sed et áliud quídpiam níhilo minus his boni habent. Quodnam illud tandem est? quod nos ad hanc médici officínam veniéntes non divulgámus. Nam illi quidem, qui ad profánas medicórum officínas ábeunt, multos habent vúlnerum spectatóres; hic vero non ita fit, sed cum innúmeros videámus ægrótos, occúlte illos curámus. Neque enim in médium addúctis peccatóribus, eórum deínde peccáta divulgámus.

℟. Instans oratióni.

Lectio v.

Hoc vero non mediócriter illis prodest: Nam cum vulgi existimatióni simus addícti quámdiu quidem latére nos putámus, qui mali sumus, fieri melióres studémus: postquam autem ómnibus innotúimus, et solátium illud ex occultatióne perdídimus, eo magis imprudéntes ac negligéntes evádimus. Et quemádmodum, quæ detegúntur úlcera, sempérque frígido áëri expónúntur, acerbióra fiunt ita quoque ánima peccáti rea, si coram multi ob ea, quæ deliquit, reprehendátur, imprudéntior evádit. Ne ígitur hoc accíderet, clam vos sermo curávit.

℟. Dispérsit, dedit.

Digitized by Google

Lectio vi.

Atque ut intelligátis, ádmodum útilem hanc occúltam esse medéndi ratiónem, audíte, quid Christus dicat: Si peccáverit in te frater tuus, córripe eum. Et non dixit: Inter te et civitátem, neque inter te et pópulum: sed inter te et ipsum solum. Sit sine téstibus accusátio, inquit, ut facílior fiat mutátio in mélius. Magnum ergo bonum est, si non públice fiat cohortátio: súfficit consciéntia, súfficit incorrúptus ille judex. Non ita tu peccatórem reprehéndis, ut ipsíus consciéntia (quippe quod aspérior illa sit accusátor), neque delícta ejus accurátius nosti. Noli ergo vulnus vulnéribus áddere, dum auctórem peccáti divúlgas: sed semótis árbitris admonitiónem adhíbito. ℟. Ego scio.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 11.

In illo témpore: Cum audísset Joánnes in vínculis ópera Christi, mittens duos ex discípulis suis, ait illi: Tu es, qui ventúrus es, an álium exspectámus? Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

In var. Matth. loc. Hom. 16.

Ténuit, inquit, Joánnem et álligans pósuit eum in cárcere. Heródes, te petit causa, te árguunt víncula, te carcer accúsat, te divúlgat prodúcta in públicum pœna. Joánnes injuriátur: causam custódiæ qui requírit, in te ínvenit, quod púniat, et in Joánne, quod dóleat. Joánnes orbi notus, fama virtútis cógnitus, celebratíssimus sanctitáte, dum áttrahit ad se inquisitóres injúriæ, facit, ut tuus cunctis innotéscat incéstus: agit, ut te hábeat confúsio pública, quam corrígere non váluit secréta corréptio et priváta. Heródem Joánnes mónitis, non accusatióne pulsávit, útpote amátor castitátis, quem corrígere vóluit, non períre. Sed Heródes, fácibus libídinis ardens, períre máluit, quam redíre. ℟. Cum corriperétur.

Digitized by Google

Lectio viii.

Odiósa fit semper libértas. Nam virtus contrária vitiósis, sacrílegis exósa sánctitas, inimica cástitas impudícis, corrúptis intégritas pœna, luxuriósis advérsa frugálitas, crudélibus dura semper misericórdia, ímpiis piétas non ferénda. Probat hoc Evangelísta, cum dicit: Dicébat Joánnes: Non licet tibi accípere uxórem Philíppi fratris tui. Ecce unde Heródes furit: malos qui monet, offéndit, incúrrit ódium, qui árguit criminósos. Dicébat Joánnes, quod erat legis, quod justítiæ, quod erat salútis: certe quod erat non ódii, sed amóris. Ecce qualem consecútus est ab ímpio pro pietáte mercédem.

℟. Réddidit Deus.

Lectio ix.

Volens, inquit, occídere eum, tímuit pópulum. Fácile déviat a justítia, qui in causis non Deum, sed hómines formídat. Hic timor peccándi differt facultátem, non aufert voluntátem. Unde étiam, quos suspéndit a crímine, avidióres reddit ad crimen: et æstuat ánimo, quoúsque perficiat, quod cógitat malum. Solus enim Dei est timor, qui nocéntes córrigit, fugat crímina, innocéntiam servat, pérpetem tríbuit facultátem.

Te Deum laudámus.

Die 24. Maji.

B. Mariæ Virg.

titulo

Auxilium Christianor.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliqu locis eadem die.

Die 30. Maji.

S. Godehardi Ep., Conf.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf. Pont. præter sequ.

Oratio.

Exaúdi, quæsumus Dómine, preces nostras quas in beáti Godehárdi Confessóris tui atqu Pontíficis, solemnitáte d férimus: et qui tibi dign méruit famulári, ejus i tercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Digitized by Google

Et fit Com. præc. S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg. et S. Felicis I. Papæ, Mart. ut in Brev. hac die.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Præclára índole puer Godehárdus in Bavária, juxta monastérium Altahénse, paréntibus christiánis natus, in idem monastérium literárum disciplínis eruditéndus tráditur. Ubi in sacris stúdiis simul et pietáte tantos progréssus fecit, talémque se exhíbuit, ut non modo sacris ordínibus initiári, sed étiam in ejúsdem monastérii pastórem et abbátem commúni fratrum consénsu éligi meruerit. Sic vero monastério in sanctitáte et justítia Deo sérviens præfuit, ut et exactíssimam religióse vivéndi normam in se exprímeret, et vigiliárum, oratiónum, jejuniórum frequéntia et assiduitáte, magnáque vitæ austeritáte cunctis admirándo exémplo esset.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Hac vitæ ratióne ac monásticæ disciplínæ reformándæ stúdio, non tantum suum monastérium, sed étiam Heresfeldénse, Degerénse et Creménse, quorum cura ei incumbébat, ad sancti institúti perféctam observatiónem revocávit. Sanctitátis ígitur ejus fama longe latéque diffúsa, Godehárdus a sancto Henríco imperatóre ad régimen Hildesheiménsis ecclésiæ vocátur. At ille diu multúmque renítens, tandem maniféstæ divínæ vocatióni óbsequens, ejúsdem ecclésiæ epíscopus constitúitur. Quanta tum ejus sánctitas enitúerit, mira ópera, quæ Deus per eum édere dignátus est, satis declárant.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Exácto vitæ currículo, in vigília Ascensiónis Dómini, quam vitæ suæ términum fore prædíxerat, sacro óleo prius unctus, média nocte, cum a frátribus in matutínis Laúdibus versus cántici Zachariæ canerétur: Illu-

Digitized by Google

mináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent, vir sanctus, in extrémo jam mortis agóne desúdans sublátis ægre óculis subjúnxit: Ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis, clero vero Glória Patri et Antíphonam: Ascéndo ad Patrem meum, concinénte, felicíssima ánima ad cœlos migrávit. Sepúltus in æde primária Hildesheiménsi multis ibídem claret miráculis.

℟. **Iste est.**

In III. Nocturno Homil. in Evang. Vigiláte. de eodem Comm. 2. loco.

Lectio ix. et Commem. S. Felicis I. Papæ, Mart. in Laudibus.

Die 1. Junii.

S. Joannis Baptistæ de la Salle Conf.

Duplex.

Ut in Brev. die 15. Maji.

Die 5. Junii.

S. Bonifacii Ep., Mart. Germ. Apost.

Duplex 2. classis.

Ut in Breviario ead. die.

Attamen in I. Nocturno Lectiones A **Miléto.** de eodem Communi.

Die 15. Junii.

Ss. Viti, Modesti atque **Crescentiæ** Mart.

Oratio ut in Breviario eadem die.

Die 17. Junii.

S. Joannis Francisci Regis Conf.

Ad I. Vesp. Ant. Símile. **℣. Amávit.**

Oratio.

Deus, qui ad plúrimos pro salúte animárum perferéndos labóres beátum Joáñem Francíscum Confessórem tuum mirábili caritáte, et invícta patiéntia decorásti: concéde propítius; ut ejus exémplis instrúcti, et intercessiónibus adjúti, ætérnæ vitæ præmia consequámur. Per Dóminum.

Ad Laud. Ant. **Euge serve bone. ℣. Justus.**

Ad II. Vesp. Ant. **Hic vir. ℣. Justum.**

Digitized by Google

Index alphabeticus.

Adalberti Episc., Mart. pag. 24*
Apparitio B. M. V. Immacul. (*Pro al. l. d.* 11. Febr.) 1*
Benedicti Josephi Labre. (*Pro al. l. d.* 16. April.) 22*
Bonifacii Episc., Mart. German. Apost. 46*
Catharinæ Vastanensis Virg., Vid. 13*
Clementis Mariæ Hofbauer Conf. 11*
Cleti et Marcellini Pontt., Mm. (*In Brev. d.* 26. Apr.) 41*
Crescentiæ Höss Virg. III. Ord. 18*
Cunegundis Imperatr. Virg. 9*
Cyrilli Episc. Alexandr., Conf. et Eccl. Doct. (*In Brev. d.* 9. Febr.) 5*
Cyrilli Episc., Hierosol., Conf. et Eccl. Doct. (*In Brev. d.* 18. Mart.) 13*
Felicis a Cantalicio Conf. (*Pro al. l. d.* 21. Maji.) 41*
Fidelis a Sigmaringa Mart. (*In Brev. d.* 24. April.) 29*
Floriani Mart. 40*
Fugæ D. N. J. C. in Ægyptum. (*Pro al. l. d.* 17. Febr.) 5*
Gabriëlis Archang. (*Pro al. l. d.* 18. Martii.) 13*
Georgii Mart. 26*
Gertrudis Virg. Commem. 13*
Godehardi Episc., Conf. 44*
Isidori Agric., Conf. (*Pro al. l. d.* 15. Maji.) 41*
Joannis Baptistæ de la Salle Conf. (*In Brev. d.* 15. Maji.) 46*
Joannis a Capistrano Conf. (*In Brev. d.* 28. Mart.) 17*
Joannis Damasceni Conf. et Eccl. Doct. (*In Brev. d.* 27. Martii.) 17*
Joannis Francisci Regis Conf. 46*
Joannis Nepomuceni Mart. 41*
— — Octava. 42*
Julianæ Cornelionensis Virg. (*Pro al. l. d.* 5. April.) 17*
Lanceæ et Clavorum D. N. J. C. (*Pro al. l.* Fer. VI. post Dom. I. Quadrag.) 7*
Leonis IX., Papæ, Conf. 22*

Digitized by Google

pag.
Margaritæ de Cortona Pœnit. (*Pro al. l. d.* 26. Febr.) 7*
Mariæ Ægyptiacæ Pœnit. 19*
Mariæ B. V. Auxilium Christianorum. (*Pro al. l. d.* 24. Maji.) 44*
— — de Bono Consilio. (*Pro al. l. d.* 26. April.) 29*
Monicæ Viduæ. (*In Brev. d.* 4. Maji.) 41*
Peregrini Conf. (*Pro al. l. d.* 13. Maji.) 41*
Quinque Vulnerum D. N. J. C. (*Pro al. l.* Fer. VI. post Dom. III. Quadrag.) 7*
Raymundi de Peñafort Conf. 1*
Ruperti Episc., Conf. 16*
Sanguinis Pretios. D. N. J. C. (*Pro al. l.* Fer. VI. post Dom. IV. Quadrag.) 7*
Sacr. Sepulchri D. N. J. C. 29*
Severini Abbatis. 7*
Septem Fundatorum Ord. Serv. B. M. V. Conff. (*In Brev. d.* 11. Febr.) 5*
Sindonis D. N. J. C. (*Pro al. l.* Fer. VI. post Dom. II. Quadrag.) 7*
Titi Episc., Conf. (*In Brev. d.* 6. Febr.) 1*
Ubaldi Episc., Conf. (*In Brev. d.* 16. Maji.) 42*
Valentini Episc., Conf. 3*
Viginti sex Mm. Japonens. (*Pro al. l. d.* 5. Febr.) 1*
Viti, Modesti atque Crescentiæ Mart. (*In Brev. d.* 15. Junii.) 46*
Walburgæ Virg. 5*
Walburgæ Virg. Commem. 39*

Concordat cum Originali.

Ratisbonæ, die 28. Februarii 1903.

Dr. **Fr. X. Leitner,** Vic. in Spirit. Gen.

Ratisbonæ. Sumptibus et Typis Fr. Pustet.

Digitized by Google

FESTA PROPRIA
DIŒCESIS RATISBONENSIS.

PARS ÆSTIVA.

Die 26. Aprilis.

B. Mariæ V. de Bono Consilio.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 16. Maji.

S. Joañis Nepomuceni Mart.

Duplex 2. classis.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die 2. loco præter Orat., quæ sumitur de Officio 1. loco ibidem.

Die 21. Maji.

S. Felicis a Cantalicio Conf.

Semiduplex.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 22. Maji.

S. Ubaldi Episc., Conf.

Semiduplex.

Ut in Brev. die 16. Maji.

Die 24. Maji.

B. Mariæ V. sub titulo **Auxilium Christianor.**

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 30. Maji.

S. Godehardi Ep., Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. præt. sequ. **(m. t. v.)**

Oratio.

Exaúdi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti Godehárdi, Confessóris tui atque Pontíficis, solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum nostrum.

Digitized by Google

Et fit Commem. præced. S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg. et S. Felicis I. Papæ, Mart. ut in Breviario hac die.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Præclára índole puer Godehárdus in Bavária, juxta monastérium Althaénse, paréntibus christiánis natus, in idem monastérium litterárum disciplínis erudiéndus tráditur. Ubi in sacris stúdiis simul et pietáte tantos progréssus fecit, talémque se exhíbuit, ut non modo sacris ordínibus initiári, sed étiam in ejúsdem monastérii pastórem et abbátem comúni fratrum consénsu éligi merúerit. Sic vero monastério in sanctitáte et justítia Deo sérviens præfuit, ut et exactíssimam religióse viéndi normam in se exprímeret, et vigiliárum, oratiónum, jejuniórum frequéntia et assiduitáte, magnáque vitæ austeritáte cunctis admirándo exémplo esset.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Hac vitæ ratióne ac monásticæ disciplínæ reformándæ stúdio, non tantum suum monastérium, sed étiam Heresfeldénse, Degerénse et Creménse, quorum cura ei incumbébat, ad sancti instituti perféctam observatiónem revocávit. Sanctitátis ígitur ejus fama longe latéque diffúsa, Godehárdus a sancto Henríco imperatóre ad régimen Hildesheiménsis eclésiæ vocátur. At ille diu multúmque renítens, tandem maniféstæ divinæ vocatióni óbsequens, ejúsdem ecclésiæ episcopus constitúitur. Quanta tum ejus sánctitas enitúerit, mira ópera, quæ Deus per eum édere dignátus est, satis declárant.

℟. Pósui adjutórium

Lectio vi.

Exácto vitæ currículo in vigília Ascensióni Dómini, quam vitæ suæ términum fore prædíxerat, sacro óleo prius unctus, média nocte, cum a frátribus in matutínis Laúdibus versus cántici Zacharíæ canerétur: Il-

Digitized by Google

lumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent, vir sanctus, in extrémo jam mortis agóne desúdans sublátis ægre óculis subjúnxit: Ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis, clero vero Glória Patri et Antíphonam: Ascéndo ad Patrem meum, concinénte, felicíssima ánima ad cœlos migrávit. Sepúltus in æde primária Hildesheiménsi multis ibídem claret miráculis.

℟. Iste est.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Vigiláte. de eod. Communi 2. loco.

Lectio ix. et Com̃. S. Felicis I. Pap., Mart. in Laud.

Die 1. Junii.

S. Joannis Baptistæ de la Salle Conf.

Duplex.

Ut in Brev. die 15. Maji.

Die 5. Junii.

S. Bonifacii Ep., Mart. Germaniæ Apost.

Duplex 2. classis.

Ut in Breviar. eadem die. Attamen in I. Noct. Lect. A Miléto. de eodem Comm.

Die 15. Junii.

Ss. Viti, Modesti atque **Crescentiæ** Mart.

Duplex.

Omnia de Comm. plurim. Mart. præter ea, quæ hic ponuntur propria.

Oratio.

Da Ecclésiæ tuæ, quæsumus Dómine, sanctis Martýribus tuis Vito, Modésto atque Crescéntia intercedéntibus supérbe non sápere: sed tibi plácita humilitáte proficere; ut prava despíciens, quæcúmque recta sunt, líbera exérceat caritáte. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit Com̃em. præc. S. Basilii Episc., Conf. et Doct.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Vitus ádmodum puer ínscio patre baptizátus est; quod cum ille rescivísset, nihil prætermísit, quo fílium a christiána religióne removéret. Qua in voluntáte permanéntem Valeriáno júdici verbéribus casti-

Digitized by Google

gándum trádidit. Sed nihilóminus in senténtia persístens patri rédditus est. Sed dum eum pater grávius puníre cógitat, Vitus Angeli mónitu, comítibus Modésto et Crescéntia ejus educatóribus, migrat in aliénas terras.

℟. Sancti tui.

Lectio v.

Ibi porro eam sanctitátis laudem adéptus est, ut ejus fama ad Diocletiánum perláta, ipsum imperátor accérseret, ut fílium suum a dæmone vexátum liberáret. Quo liberáto, cum ei amplíssimis præmiis ingrátus imperátor, ut deos cóleret, persuadére non potuísset, una cum Modésto et Crescéntia vínculis constrictum mittit in cárcerem. Quos ubi constantióres esse cómperit, demítti jubet in ingens vas, liquáto plumbo, fervénti resína ac pice plenum: in quo cum trium Hebræórum puerórum more divínos hymnos cánerent, inde erépti leóni objiciúntur, qui prostérnens se eórum pedes lambébat.

℟. Vérbera.

Lectio vi.

Quare inflammátus ira imperátor, quod multitúdinem vidébat miráculo commovéri, eos in catásta sterni jubet, et ita cædi eórum membra, atque ossa divélli. Quo témpore tonítrua, fúlgura, magníque terræ motus fuére, quibus templa deórum corruérunt, et multi oppréssi sunt. Eórum relíquias Floréntia nóbilis fémina unguéntis condítas honorífice sepelívit.

℟. Tamquam aurum.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Qui vos audit, me audit; et qui vos spernit, me spernit. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbýteri.

Lib. 3. in Luc. cap. 10. paulo ante finem.

Ut in audiéndo quisque vel spernéndo Evangélii prædicatóre non viles quasque persónas, sed Dómi-

Digitized by Google

num Salvatórem, imo ipsum Patrem spérnere se vel audíre dísceret, ait: Qui vos audit, me audit, et qui vos spernit, me spernit: qui autem me spernit, spernit eum, qui me misit; quia procul dúbio in discípulo magíster audítur, et in fílio pater honorátur. Potest et ita intélligi: Qui non facit misericórdiam uni de frátribus meis mínimis, nec mihi facit; quia et ipse pro his formam servi et paúperis hábitum suscépi.

℟. Propter testaméntum.

Lectio viii.

Revérsi sunt autem septuagínta duo cum gaúdio dicéntes: Dómine, étiam dæmónia subjiciúntur nobis in nómine tuo. Bene quidem conféssi sunt, deferéntes honórem nómini Christi; sed quia infírma adhuc fide gaudébant in virtútibus, vide, quid aúdiunt. Et ait illis: Vidébam sátanam sicut fulgur de cœlo cadéntem. Non modo vídeo, sed prius vidébam, quando córruit. Quod autem ait: sicut fulgur; vel præcípitem de supérnis ad ima lapsum significat, vel quia dejéctus adhuc transfigúrat se in ángelum lucis.

℟. Sancti mei.

Lectio ix.

Ecce dedi vobis potestátem calcándi supra serpéntes et scorpiónes, hoc est, omne genus immundórum spirituum de obséssis corpóribus ejiciéndi. Quamvis et ad líteram rectíssime possit áccipi: síquidem et Paulus a vípera invásus, nihil advérsi pátitur; et Joánnes, ut história tradit, hausto venéno non lædítur. Hoc sane inter serpéntes, qui dente, et scorpiónes, qui cauda nocent, distáre árbitror: quod serpéntes apérte sæviéntes, scorpiónes clánculo insidiántes, vel hómines vel dæmones significent. Serpéntes, qui inchoándis virtútibus venéna pravæ persuasiónis objíciunt: scorpiónes, qui consummátas virtútes ad finem vitiáre conténdunt. Verúmtamen in hoc nolíte gaudére; quia spíritus ejícere, sicut et vir-

Digitized by Google

tútes álias fácere, intérdum non est ejus mériti, qui operátur; sed invocátio nóminis Christi hoc agit.

Te Deum laudámus.

Die 16. Junii.

S. Bennonis Ep., Conf., Bavariæ Patroni.

Duplex majus.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Bennónis Pontíficis confessióne gloriósa circúmdas et prótegis: da nobis, et ejus imitatióne proficere, et intercessióne gaudére. Per Dóminum.

Et fit Commem. præced. Ss. Viti et Socior.

Ant. Gaudent in cœlis ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio ut supra.

In I. Nocturno Lectiones Fidélis sermo. de Comm. Conf. Pont.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Benno, Hildésima Saxóniæ civitáte illústribus genitóribus oriúndus, quinquénnis sancto Bernárdo Hildesiménsi Epíscopo ejus consanguíneo commendátus, Wígero monastérii sancti Michaélis præpósito in Dei timóre instruéndus et in stúdio literárum erudiéndus tráditur. Factus adoléscens epíscopi consílio sumpto hábitu monachórum in eódem cœnóbio tam sancte vixit, ut mórtuo Abbáte cogerétur sollicitúdinis abbatiális sárcinam subíre: cujus tamen vacatiónem præ amóre vitæ contemplatívæ post spátium trium círciter ménsium fléntibus sæpe óculis impetrávit. Cum autem speráret, réliquum vitæ privátim in oratióne transígere, Henrícus imperátor tértius hujus nóminis, cúpiens in ecclésia Goslariénsi, a se nuper absolúta, congregatiónem Canonicórum regulári ter vivéntium a probatíssimis et doctíssimis quibúsque Germanórum consti-

Digitized by Google

túere, Bennónem magnis précibus a Pontífice Leóne nono impetrátum, et illíus auctoritáte ab órdine monástico ad canónicum translátum, eídem novéllæ congregatióni magístrum dedit, ut illi spirituális armatúræ dux esset, et illam ecclesiásticæ disciplínæ tyrocíniis informáret.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Cum autem annos decem et septem in canónica congregatióne sanctíssime vixísset, et monastérium Goslariénse multórum prædiórum, domórum et cénsuum patérnæ hæreditátis attributióne ditavísset, suadénte beáto Annóne Coloniénsi archiepíscopo, ecclésiæ Misnénsi tunc vacánti præféctus, episcopátum ne accíperet, ómnibus, quibus pótuit, modis réstitit; sed tandem beáti Annónis acri objurgatióne compúlsus pótius, quam persuásus, illum suscépit: non néscius tamen, divíno sibi revelánte spíritu, quantis tribulatiónum flúctibus in episcopátu foret exagitándus; quemádmodum ipse eventus comprobávit, dum Henrícus quartus imperátor, bello contra Saxónes excitáto, sanctum episcopum offício boni pastóris incumbéntem et nihil mali suspicántem invádens, insónte capit, ómnia illíus ecclésiæ bona díripit, et captum carcéribus et exsílio duríssimo damnat.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Revocátus deínde ab exsílio, et ad suam ecclésiam ire permíssus, mox ália tempestáte contra illum obórta, exsuláre dénuo compéllitur, exórto nimírum diro schísmate inter Románum Pontíficem Gregórium séptimum et ipsum imperatórem, quo vel Henríci iram incúrrere, vel Dei et Pontíficis mandatórum transgréssor fíeri cógitur. Eligens enim pótius indignatiónem hóminum incúrrere, quam divínum mandátum contémnere, superátis insídiis sibi in itínere parátis, Romam pergens Pontífici adhæ-

Digitized by Google

sit, et pro illíus auctoritáte, nec non étiam pro ecclesiástica libertáte, contra ipsum imperatórem acérrime pugnávit, et unus fere ex tota Germánia concílio Románo, eádem causa contra imperatórem celebráto, intérfuit et subscrípsit. Qui tandem imperatóre víribus fracto líbere ad ipsam ecclésiam revérsus, dum eídem ecclésiæ instaurándæ moribúsque reformándis strénuam óperam impéndit, dum Slavis ab erróre idololatríæ repurgándis prædicatióne et miráculis totus incúmbit, séntiens horam sui éxitus appropinquáre, convocátis frátribus et ad mútuam dilectiónem sério cohortátis, prænuntiáta, quæ futúra erat, Ecclésiæ pace ac tranquillitáte, in Dómino obdormívit décimo sexto Kaléndas Júlii, ab Hadriáno sexto in sanctórum númerum relátus.

℟. Iste est.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Homo péregre. de Communi Conf. Pont. 1. loco.

Die 17. Junii.

S. Joannis Francisci Regis Conf.

Duplex.

Ut inter Festa pro aliqu. locis die 16. Junii.

Die 22. Junii.

S. Joannis Baptistæ de Rossi Conf.

Duplex. (**m. t. v.**)

Ut inter Festa pro aliqu. locis die 23. Maji 1. loco.

Lect. ix. et Com̃. S. Paulini Episc., Conf. ut in Breviario hac die.

Die 25. Junii.

Commemoratio

S. Gallicani Martyris.

Lectio ix.

Ex Martyrologio Romano.

Gallicánus, vir consulári triumphálibus ínfulis sublimátus, et Constantíno Augústo carus, a sanctis Joáñe et Paulo ad fidem Christi convérsus est: qua suscépta cum sancto Hilaríno ad Ostia Tiberína secédens hospitalitáti et infirmórum servítio totum se dedit: cujus rei fama in toto orbe divulgáta, multi úndique illuc veniéntes vidébant virum ex patrí-

Digitized by Google

cio et cónsule lavántem paúperum pedes, ponéntem mensam, aquam mánibus infundéntem, languéntibus sollícite ministrántem, et cétera pietátis offícia exhibéntem. Qui póstmodum sub Juliáno Apóstata inde expúlsus Alexandríam perréxit: ubi cum a Rauciáno júdice sacrificáre cogerétur, et contémneret, percússus gládio Christi martyr efféctus est.

Te Deum laudámus.

In Laudibus.

Ant. Qui odit. ℣. Justus ut palma.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut intercedénte beáto Gallicáno Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore; et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Die 29. Junii.

Commemoratio

Omn. Ss. Apostolor.

In I. Vesperis.

Ant. In hoc cognóscent omnes, quia discípuli mei estis, si dilectiónem habuéritis ad ínvicem.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Oratio.

Exaúdi nos, Deus salutáris noster: et ómnium sanctórum Apostolórum tuórum tuére præsídiis; quorum donásti fidéles esse doctrínis. Qui vivis et regnas.

Ad Laudes.

Ant. Vos, qui secúti estis me, sedébitis super sedes, judicántes duódecim tribus Israël.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

In II. Vesperis.

Ant. Vos amíci mei estis, si fecéritis, quæ ego præcípio vobis, dicit Dóminus.

℣. Gloriósus in sanctis suis, fáciens mirabília. ℟. Hic Deus meus, et glorificábo eum.

Die 4. Julii.

S. Udalrici Episc., Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequ.

Digitized by Google

Oratio.

Exaúdi, quǽsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti Udalrici Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári; ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Et fit Commem. Octavæ Ss. Apost. Petri et Pauli.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Udalricus Germánus, Hubáldi cómitis Khyburgénsis ex fília ducis Suevórum nobilíssima proles, a puerítia in monastério sancti Galli líteris egrégie bonísque móribus informátus, se in ecclesiásticis et civílibus occupatiónibus indústrium præbuit, ut cum céteros omnes, tum vero Adalberónem Epíscopum Augustánum in sui admiratiónem tradúxerit. Romam deínde religiónis causa se cónferens, ibíque aliquámdiu commorátus, ita exémplo doctrínæ et pietátis elúxit, ut a Martíno Pontífice sit in demórtui Adalberónis locum designátus. Quod vir sanctus simul atque rescívit, ne suscípere tantum onus cogerétur, clam ex urbe profúgit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Elápso quíndecim annórum spátio, cum Hilcáneus Adalberónis succéssor e vita migrásset, summo ómnium consénsu et incredíbili cleri populíque stúdio Udalrícus licet invítus Ecclésiæ Augustánæ præfícitur. Eam vero tanta caritátis et prudéntiæ laude administrávit, ut nihil umquam omíserit, quod vel ad Christi fidem cívium ánimis inseréndam, vel ad excitándum veræ pietátis stúdium spectáre viderétur.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Vidísses in eo sacram eruditiónis divínæ lucem, castitátis florem, frugalitátis et abstinéntiæ stúdium, summámque in sacris vigíliis, piis lectió-

Digitized by Google

nibus et precatiónibus assiduitátem, cui divína quandóque peragénti mystéria adésse visa est manus, virtúte Omnipoténtis cum ipso sacris benedícens. His ille præsídiis instrúctus, Ottónem Cæsarem et Rudólphum ejus fílium, gravíssimis inter se dissidéntes ódiis, reconciliávit; gentem bárbaram in Augustánæ urbis mœnia irruéntem, oratiónis vi propulsávit; Ottónem, máximis bellórum difficultátibus laborántem, victóriæ prædictióne animávit. Cumque annos quinquagínta episcopátum sanctíssime rexísset, miraculórum laude clarus in cœlum evolávit. Hujus relíquiæ Augústæ Vindelicórum in ecclésia sanctæ Afræ religiosíssime servántur, ubi gloriósa ejus mérita miráculis corúscant.

℟. **Iste est, qui.**

In III. Nocturno Homilia in Evang. **Homo péregre proficíscens.** de Communi Conf. Pont. 1. loco.

In Laudibus fit Com. Oct. Ss. Apostolorum.

Dominica I. non impedita post Octavam Ss. Apost. Petri et Pauli.

Comemoratio

Omn. Ss. Summorum Pontificum S. R. E.

Duplex.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 7. Julii.

S. Willibaldi Ep., Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequ.

Oratio.

Omnípotens Deus, qui beátum Willibáldum Antístitem pópulo tuo præésse, et quibus præerat, verbo et exémplo prodésse voluísti: eódem intercedénte pastóres Eccléstæ tuæ cum grégibus sibi commíssis dírige in viam salútis ætérnæ; ut omnes, te donánte, tibi plácita cúpiant, et tota virtúte perfíciant. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Willibáldus, Richárdi Anglórum regis fílius, ineúnte

Digitized by Google

sæculo octávo natus, a prima infántia rerum cœléstium stúdio et monásticæ vitæ professióni déditus fuit. Grándior jam factus, desidérium peregrinándi et sancta loca inviséndi concépit. Itaque assúmptis in comitátum Richárdo patre et Wunibáldo fratre, post vária terra maríque ádita perícula, mórtuo Lucæ in Itália patre, Romam pervénit, et a Gregório secúndo Pontífice máximo amánter et patérne susceptus est: jam tum enim prævidébat sapientíssimus Póntifex, quantus Willibáldus in vínea Dómini excolénda operárius futúrus esset.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Romæ límina Apostolórum imprímis, deíndeália loca sánguine et miráculis Mártyrum nobilitáta religióse visitávit et lustrávit, jejúniis et céteris vitæ asperitátibus semper inténtus. Et ut Deus fámulum suum accuráte probáret, eum in ardéntem et diutúrnam febrim incídere permísit, ex qua recreátus, Romæ fratre relícto, in Palæstínam trajécit, cujus propémodum omnes urbes et vicos, in quibus áliquid Christi vel sanctórum miráculis memorábile visebátur, venerabúndus circuívit. Septénnium hæc peregrinátio ténuit, quo témporis spátio étiam Constantinópolim religiónis causa pétiit. Inde in Itáliam revérsus, in monte Cassináte decénnium divíno servítio impéndit, quo exácto Romam venit, et a Gregório tértio Pontífice ad sanctum Bonifácium in Germániam missus est.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Quo ubi próspere áppulit, incredíbili ardóre in salútem animárum et reformatiónem morum, præcípue cleri, incúbuit; quem non diu post ípsemet sanctus Bonifácius sacerdótio initiávit, et anno Dómini septingentésimo quadragésimo primo epíscopum géntium seu absque fixa sede consecrávit, post quadriénnium vero Ecclésiæ Eystet-

Digitized by Google

tensi recens constitútæ præfécit. Quem episcopátum cum trigínta sex ferme annis sanctíssime administrásset, tam méritis gravis quam insígni miraculórum effectióne illústris hanc mortálem vitam cum immortáli commutávit, anno Christi octogésimo primo supra septingentésimum, Nonis Júlii. Cujus memória, præsértim apud Eystettenses, numquam intermoriétur.

℟. Iste est, qui.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Vigiláte, quia nescítis. de Comm. Conf. Pont. 2. loco.

Die 8. Julii.

Commemoratio

S. Kiliani Episc., Mart.

In I. Vesperis.

Antiph. Iste sanctus. ℣. Glória et honóre.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Kiliáni Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas, concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

Lectio ix.

Kiliánus, et génere et pietáte nóbilis Scotus, zelo fídei christiánæ propagándæ pátriam et propínquos relínquens, divíno nutu Wirzbúrgum metrópolim Fránciæ orientális cum sóciis áppulit. Ejus sanctitáte et divíni verbi prædicatióne permótus Gosbértus Francórum dux cum multis áliis sacrum baptísma suscépit: unde tota illa régio, relícto dæmonum cultu, ad fidem christiánam convérsa est, et Chiliánus nomen Apóstoli Francórum ac Mártyris Christi proméruit. Videns enim vir sanctus, ducem quantúmvis in fide instrúctum, periclitári tamen de salúte, quod germáni sui uxórem matrimónio sibi copulátam retinéret, blando collóquio familiárius admónitum persuásit, ut eam a thoro separátam dimíttere cogitáret. Hæc cum ad aures impiæ mulíeris veníssent, furóre succénsa Chiliáni necem diu noctúque pertráctans, ei insídias paráre cœpit, quas ille recognóscens cum sóciis

Digitized by Google

oratiónibus et jejúniis vacáre non désiit. Cum ígitur martýrii diem alácriter exspectándo, divínas laudes perágerent, irruéntibus ad hoc destinátis sicáriis, ímpio gládio trucidáti sunt. Eórum relíquiæ in nobilíssima Wirzburgénsi basílica exímie colúntur. Te Deum.

Ad Laudes.

Ant. Qui odit. ℣. Justus ut palma.

Oratio ut supra.

Die 9. Julii.

S. Pulcheriæ Imperatr., Virginis.

Duplex.

Ut inter Festa pro aliqu. locis die 7. Julii.

Die 11. Julii.

S. Irenæi Episc., Mart.

Duplex.

Ut inter Festa pro aliqu. locis die 4. Julii.

Lect. ix. et Com. S. Pii I. Papæ, Mart. in Laud. ut in Brev. hac die (Ant. et ℣. ex I. Vesp.).

Die 13. Julii.

S. Henrici Imperat., Cf.

Duplex majus.

Omnia de Comm. Conf. non Pont., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die beátum Henrícum Confessórem tuum e terréni cúlmine impérii ad regnum ætérnum transtulísti: te súpplices exorámus, ut, sicut illum grátiæ tuæ ubertáte prævéntum illécebras sæculi superáre fecísti; ita nos fácias ejus imitatióne mundi hujus blandiménta vitáre, et ad te puris méntibus perveníre. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit Comem. præc. S. Joannis Gualberti Abbat.

In I. Nocturno Lectiones de Comm. Conf. non Pont. Beátus vir. 2. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Henrícus cognoménto Pius, e duce Bavariæ rex Germániæ ac póstmodum Romanórum imperátor, temporális regni non conténtus angústiis, pro adipiscénda immortalitátis coróna sédulam ætérno Regi exhibuit servitútem. Adépto enim per orácu lum sancti Wolfgáng (post sex) império, reli gióni amplificándæ stu dióse incúmbens, plúri

Digitized by Google

mas in Dei honórem et pópuli salútem ecclésias a fundaméntis eréxit, quas inter refúlget insígnis collegiáta beátæ Maríæ Vírginis ad véterem capéllam Ratisbónæ. Alias étiam collápsas et ab infidélibus destrúctas magnificéntius reparávit, plurimísque largitiónibus et prædiis amplíssimis locupletávit. Monastéria áliaque loca pia vel ipse ædificávit, vel assignátis reddítibus auxit. Episcopátum Bambergénsem hæreditáriis ópibus fundátum beáto Petro Romanóque Pontífici vectigálem fecit. Benedíctum octávum, a quo impérii corónam accéperat, prófugum excépit, suæque sedi restítuit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

In Cassinénsi monastério gravi deténtus infirmitáte, a sancto Benedícto, insígni miráculo, sanátus est. Románam Ecclésiam amplíssimo diplómate munerátus, eídem tuéndæ bellum advérsus Græcos suscépit, et Apúliam, diu ab íllis possédssam, recuperávit. Nihil sine précibus ággredi sólitus, Angelum Dómini, sanctósque Mártyres tuteláres pro se pugnántes ante áciem intérdum vidit. Divína autem protéctus ope, bárbaras natiónes précibus magis quam armis expugnávit. Pannóniam adhuc infidélem, trádita Stéphano regi soróre sua in uxórem, eóque baptizáto, ad Christi fidem perdúxit. Virginitátem, raro exémplo, matrimónio junxit, sanctámque Cunegúndam, cónjugem suam, propínquis ejus, morti próximus, illibátam restítuit.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

Dénique rebus ómnibus, quæ ad impérii honórem et utilitátem pertinébant, summa prudéntia dispósitis, et illústribus per Gálliam, Itáliam, et Germániam religióse munificéntiæ vestígiis passim relíctis, postquam heróicæ virtútis suavíssimum odórem longe latéque diffúderat, sanctitáte, quam sceptro clárior, ad regni cœléstis præmia, consummátis vitæ labóribus, a Dómino

Digitized by Google

vocátus est, anno salútis millésimo vigésimo quarto. Cujus corpus in ecclésia beatórum Apostolórum Petri et Pauli Bambérgæ cónditum fuit; statímque ad ejus túmulum multa mirácula, Deo ipsum glorificánte, patráta sunt: quibus póstea rite probátis, Eugénius tértius sanctórum número illum adscrípsit.

℟. Iste homo.

In III. Nocturno Homil. S. Gregorii Papæ in Evang. Sint lumbi. de Comm. Conf. non Pont. 1. loco.

Die 15. Julii.

Divisionis Ss. Apost.

Duplex majus.

Omnia de Comm. Apost. præter sequentia.

Oratio.

Deus, pro cujus præcónio sancti Apóstoli Fílii tui per orbem univérsum sunt divísi: præsta, quæsumus; ut, quorum gaudémus doctrínis, adjuvémur et précibus. Per eúmdem Dóminum.

Deinde fit Com̃. præced. S. Bonaventuræ Ep., Conf. et Doct.

In I. Nocturno Lectiones de Comm. Apost. Sic nos existimet.

In II. Nocturno.

Ex antiquo Brev. Ratisbon.

Lectio iv.

Hodiérna festivitáte, fratres carísimi, gaudére debémus, qui divisiónem Apostolórum celebrámus, quorum divísio nostra facta est colléctio; divísi sunt enim per univérsum mundum, ut in unam univérsi infidéles colligeréntur fidem. Unde dies hodiérna in ómnibus ecclésiis debet esse célebris, in qua ecclesiárum institutóres et rectóres, ad quod missi sunt, verbum salútis portáre cœpérunt in ómnibus ecclésiis. Cum ascénderet Christus in cœlum, missi sunt; hódie ad prædicándum profécti sunt.

℟. Vidi conjúnctos.

Lectio v.

Licet nobis in Spíritu Sancto hæc imaginári, ut ánima nostra me reátur illos amplécti, pe quos amplécti nos digna tus est Fílius Dei; ille rum lácrimas imitári, pe quos datur lætári; ille rum vestígia osculári, pe quos conformámur imagini Fílii Dei; illórum

Digitized by Google

verba scrutári, per quos Verbum Patris ætérni pro nobis incarnátum ad nos veníre, et in nobis vóluit habitáre.

℟. Beáti estis.

Lectio vi.

Nisi enim beáti Apóstoli ad prædicándum fuíssent dispérsi, gentes ad notítiam Dei non veníssent. De quorum glória et honóre véteris et novi testaménti plenæ sunt páginæ; et tamen magnitúdinem glóriæ eórum non póterant comprehéndere; super hómines enim sunt, et non tantum super hómines, sed ipsis cœlis, qui vocántur, sunt excelsióres. De his dictum est: Cœli cœlórum laudáte Deum.

℟. Isti sunt.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Designávit Dóminus. de Comm. Evangel.

Die 19. Julii.

Commemoratio

S. Justini Martyris.

In I. Vesperis.

Antiph. Iste sanctus. ℣. Glória et honóre.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut intercedénte beáto Justíno Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum nostrum.

In Laudibus.

Ant. Qui odit. ℣. Justus ut palma.

Oratio ut supra.

Die 20. Julii.

S. Margaritæ Virg. et Mart.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg., præter sequentia.

Oratio.

Indulgéntiam nobis, quæsumus Dómine, beáta Margaríta Virgo et Martyr implóret: quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Deinde fit Comem. præc. S. Vincentii a Paulo Conf.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Margaríta, quæ et Marína, Antiochíæ Pisídiæ patre Ædésio idolórum sacer-

Digitized by Google

dóte nata, a téneris annis christiánæ religióni addícta baptizáta est. Quæ cum exímiæ esset pulchritúdinis, a præfécto Olíbrio adamátur. Cumque eam sibi sisti juberet, illam allóquitur: Tuum nobis, puélla, et nomen et religiónem edícito. Tum illa: Margaríta, inquit, vocor, génere sum nóbilis, religióne christiána. ℟. Propter.

Lectio v.

At præses: Duo prima conveniéntia sunt, tértium vero absúrditas est. Nam quid stúltius, quam ut Deum sibi quis fáciat crucifíxum? Ad hæc virgo: Unde, dic, oro, didicísti, Dóminum Jesum fuísse crucifíxum? Tum præses: Ex libris christianórum. Cui Margaríta: Quænam verecúndia est, ut, cum in eísdem libris legátur et pœna Christi et glória, álterum credátis et álterum respuátis?

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

His veheménter ira accénsus præféctus, vária tormentórum génera in sancto illo corpúsculo consúmpsit. Primum enim virgis cæsam, deínde úngulis fossam in cárcerem trudi jubet, ubi et spectro dæmonis forma terrífici dracónis appétitur. Sed ad signum crucis tota vis diáboli prostérnitur. Producitur íterum virgo, et cum in confessióne fídei constántior perseveráret, ardéntibus fácibus látera ejus exuruntur. Dénique multis superátis torméntis, truncáto cápite victórem per tot corónas spíritum cœlum excépit.

℟. Afferéntur regi.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Símile est regnum cœlórum thesaúro. de Comm. non Virg. cum ℟℟. de Comm. Virg.

Die 21. Julii.

S. Hieronymi Æmiliani Confess.

Duplex.

Ut in Brev. die 20. Julii Lectio ix. et Com. S. Praxedis Virg. in Laud. ut in Brev. hac die.

Die 24. Julii.

S. Anacleti Pap., Mart.

Semiduplex.

Ut in Brev. die 13. Julii

Digitized by Google

Lectio ix. de Vigil. S. Jacobi Apost. In Laudib. fit Comem. Vigil. et S. Christinæ Virg. et Mart. ut in Brev. hac die.

Die 27. Julii.

Ss. Nicolai et Socior. Mm. Gorcom.

Duplex.

Ut inter Festa pro aliqu. locis die 9. Julii.

Lect. ix. et Com. S. Pantaleonis in Laudibus ut in Brev. hac die.

Die 30. Julii.

S. Laurentii a Brundusio Conf.

Duplex. (m. t. v.)

Ut inter Festa pro aliqu. locis die 7. Julii.

Lect. ix. et Com. Ss. Abdon et Sennen Mm. in Laud. ut in Brev. hac die.

Die 5. Augusti.

Commemoratio

S. Oswaldi Regis, Mart.

In I. Vesperis.

Antiph. Iste sanctus. ℣. Glória et honóre.

Oratio.

Deus, qui dedísti beáto Oswáldo regi terrénæ potestátis glóriam in tuum convértere amórem: da nobis, quæsumus; ut ejus précibus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Lectio ix.

Oswáldus Anglórum rex, sédulus fídei christiánæ cultor, et beneficéntia paúperum parens, totum pene Angliæ regnum, evocáto e Scótia episcopo aliísque præcláris Christi doctrína viris, ab ímpia idolórum servitúte ad Christi libertátem et religiónem tradúxit. Suscépto deínde in infidéles bello, ense percússus, migrávit in cœlum: cujus vitæ sánctitas étiam post mortem miráculis illustrátur. Te Deum.

Ad Laudes.

Ant. Qui odit. ℣. Justus ut palma.

Oratio ut supra.

Die 9. Augusti.

Ss. Afræ et Soc. Mm.

Duplex.

Omnia de Comm. Mart. non Virg., præter sequ.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum Afræ et Sociárum ejus palmas incessábili

Digitized by Google

devotióne venerári: ut, quas digna mente non póssumus celebráre; humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit Com. Ss. Cyriaci et Socior. Mm.

Ant. Gaudent in cœlis ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Cyríaci, Largi et Smarágdi solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut quorum natalítia cólimus, virtútem quoque passiónis imitémur.

Postea Com. S. Romani Mart.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut, intercedénte beáto Románo Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Afra idolórum cúltui dédita et in flagitiórum cœno demérsa, Narcíssum epíscopum Augústam Vindelicórum profugiéntem excépit hospítio. Cumque illum vidísset cum diácono in psalmis et précibus pernoctántem, tanto exémplo commóta, suámque impudicítiam pertæsa, prótinus ad Narcíssi pedes prócidit, et sacrum ab eo baptísmi lavácrum impetrávit.

℟. Propter veritátem

Lectio v.

Deínde Hiláriam quoque matrem tresque ancíllas, Dignam, Eunó-

miam et Euprépiam eódem christiánæ religiónis stúdio accéndit, quas Narcíssus, præmísso septem diérum jejúnio et précibus assíduis ad grátiæ præparatiónem imperátis, de sacris fídei mystériis edóctas sacro fonte lustrávit. Quæ deínde Jesu Christi vestígia sequéntes, vitam ab omni vitiórum labe íntegram incorruptámque servavérunt.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

Cum vero Afra in dies magis in fide suscépta proficeret, a Cajo præfécto in templum Véneris rapta, diis immoláre jubétur. Cum illa se non dæmónibus, sed uni ac vero Deo cultum exhibére dixísset, jussu præfécti ad ínsulam flúminis, quod Lycum appéllant, edúcta, et ad palum alligáta lento igne cremátur, Nonis Augústi anno Christi trecentésimo tértio, Diocletiáni imperatóris vigésimo. Octávo post die mater étiam beátæ Mártyris et tres ancíllæ, cum ad sepúlchrum ejus excubárent, ibídem pro fide Christi a persecutóribus igni tráditæ sunt. Eárum córpora Augústæ Vindelicórum honorífice sepúlta servántur.

℟. Fallax grátia.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 15.

In illo témpore: Erant appropinquántes ad Jesum publicáni et peccatóres, ut audírent illum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 34. in Evang. aliquantum post initium.

Considerándum est nobis, fratres mei, cur Dóminus plus de convérsis peccatóribus, quam de stántibus justis in cœlo gaúdium esse fateátur. Unde hoc, nisi quod ipsi per quotidiánum visiónis experiméntum nóvimus, quia plerúmque hi, qui nullis se oppréssos peccatórum mólibus sciunt, stant quidem in via justítiæ, nulla illícita pérpetrant; sed tamen ad cœléstem pátriam ánxie non anhélant: tantóque sibi in rebus

Digitized by Google

lícitis usum præbent, quanto se perpetrásse illícita nulla meminérunt. Et plerúmque pigri rémanent ad exercénda bona præcípua; quia valde sibi secúri sunt, quod nulla commisérunt mala gravióra.

℟. Os suum apéruit.

Lectio viii.

E contra nonnúmquam hi, qui se áliqua illícita egísse meminérunt, ex ipso suo dolóre compúncti, inardéscunt ad amórem Dei, seque in magnis virtútibus exércent, et cuncta difficília sancti certáminis áppetunt, ómnia mundi derelínquunt, honóres fúgiunt, accéptis contuméliis lætántur, flagrant Dei desidério, ad cœléstem pátriam anhélant: et quia se errásse a Deo consíderant, damna præcedéntia lucris sequéntibus recompénsant. Majus ergo de peccatóre convérso, quam de stante justo fit gaúdium in cœlo.

℟. Regnum mundi.

Lectio ix. de Vigilia.

In Laudibus fit Comem. Vigil. S. Laurentii.

℣. et ℟. de Feria curr.

Oratio.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris: et intercessióne beáti Lauréntii Mártyris tui, cujus prævenímus festivitátem, perpétuam nobis misericórdiam benígnus impénde.

Deinde fit Comem. S. Romani Mart.

Ant. Qui odit. ℣. Justus ut palma.

Oratio ut supra.

Die 11. Augusti.

B. M. V. sub titulo Refugium peccator.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V., præter sequentia.

In I. Vesperis.

℣. Facta est nobis Dómina in refúgium. ℟. Et in adjutórium spei nostræ.

Ad Magnif. Ant. T refúgium nostrum: tu a xiliátrix nostra, Virg María; ora pro nobis D minum.

Oratio.

Omnípotens et miséricors Deus, qui in b áta semper Vírgine M ría peccatórum refúgium

Digitized by Google

et auxílium collocásti: concéde; ut ipsa protegénte a culpis ómnibus absolúti misericórdiæ tuæ efféctum felícem consequámur. Per Dóminum nostrum.

Et fit Comem. Ss. Tiburtii et Susannæ Mart. ut in Breviario hac die.

Ad Matutinum.

Invitat. Beátam Maríam Vírginem, refúgium nostrum celebrémus: * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Hymnus.

Te, mater alma Núminis,
Orámus omnes súpplices,
A fraude nos ut dæmonis
Tua sub umbra prótegas.

Ob pérditum nostrum genus
Primi paréntis crímine
Ad ínclytum Matris decus
Te rex suprémus éxtulit.

Cleménter ergo próspice
Lapsis Adámi pósteris:
A te rogátus Fílius
Depónat iram víndicem.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I. Nocturno Lectiones Ego Sapiéntia. ut in Festis B. M. V.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

In Nativitate B. M. V.

Lectio iv.

Intuére, o homo, consílium Dei, agnósce consílium sapiéntiæ, consílium pietátis. Cœlésti rore áream rigatúrus, totum vellus prius infúdit; redemptúrus humánum genus, prétium univérsum cóntulit in Maríam. Altius ergo intueámini, quanto devotiónis afféctu a nobis eam volúerit honorári, qui totíus boni plenitúdinem pósuit in María, ut proínde, si quid spei in nobis est, si quid grátiæ, si quid salútis, ab ea novérimus redundáre, quæ ascéndit delíciis áffluens. Hortus plene deliciárum, quem non modo affláverit véniens, sed et perfláverit supervéniens auster ille divínus, ut úndique

Digitized by Google

fluant, et éffluant arómata ejus, charísmata scílicet gratiárum. Tolle corpus hoc soláre, quod illúminat mundum, ubi dies? Tolle Maríam, hanc maris stellam, maris útique magni et spatiósi, quid nisi calígo et umbra mortis, ac densíssimæ ténebræ relinquéntur.

℟. Sicut cedrus.

Lectio v.

Totis ergo medúllis córdium, totis præcordiórum afféctibus et votis ómnibus Maríam hanc venerémur, quia sic est volúntas ejus, qui totum nos habére vóluit per Maríam. Hæc, inquam, volúntas ejus est, sed pro nobis. In ómnibus síquidem, et per ómnia próvidens míseris, trepidatiónem nostram solátur, fidem éxcitat, spem róborat, diffidéntiam ábigit, érigit pusillanimitátem. Ad Patrem verebáris accédere, solo audítu térritus, ad fólia fugiébas: Jesum tibi dedit mediatórem. Quid non apud talem Patrem Fílius talis obtíneat? Exaudiétur útique pro reveréntia sua; Pater enim díligit Fílium. En vero trépidas et ad ipsum? Frater tuus est, et caro tua, tentátus per ómnia absque peccáto, ut misércors fíeret. Hunc tibi fratrem María dedit. Sed fórsitan et in ipso majestátem vereáre divínam, quod, licet factus sit homo, mánserit tamen Deus. Advocátam habére vis et apud ipsum? Ad Maríam recúrre: pura síquidem humánitas in María, non modo pura ab omni contaminatióne, sed et pura singularitáte natúræ. Nec dúbius díxerim, exaudiétur et ipsa pro reveréntia sua: exaúdiet útique Matrem Fílius, et exaúdiet Fílium Pater. Filíoli, hæc peccatórum scala, hæc mea máxima fidúcia est, hæc tota rátio spei meæ.

℟. Quæ est ista.

Lectio vi.

Quid nos ália concupíscimus, fratres? Quærámus grátiam, et per Maríam quærámus quia quod quærit, ínvenit et frustrári non potest. Quærámus grátiam sed grátiam apud Deum nam apud hómines grá-

Digitized by Google

tia fallax. Quærant álii méritum, nos invenire grátiam studeámus. Jam te, Mater misericórdiæ, per ipsum sinceríssimæ tuæ mentis afféctum, tuis jacens provolúta pédibus Luna, id est Ecclésia, mediatrícem sibi apud Solem justítiæ constitútam, devótis supplicatiónibus interpéllat, ut in lúmine tuo vídeat lumen, et Solis grátiam tuo mereátur obténtu, quam vere amávit præ ómnibus et ornávit, stola glóriæ índuens et corónam pulchritúdinis ponens in cápite tuo. Plena es gratiárum, plena rore cœlésti, innixa super diléctum, delíciis áfluens. Ciba hódie paúperes tuos Dómina: ipsi quoque catélli de micis edant, nec púero Abrahæ tantum sed caméllis potum tríbue de supereffluénti hýdria tua, quia tu vere puélla es præelécta et præparáta Altíssimi Fílio, qui est super ómnia Deus benedíctus in sæcula.

℟. Ornátam.

In III. Nocturno Homil. in Evangel. Loquénte Jesu. ut in Festis B. M. V.

Lectio ix. de Ss. Tiburtio et Susanna Mart.

Ad Laudes omnia ut in Festis B. M. V. præter

Ad Bened. Ant. Tu refúgium nostrum: tu auxiliátrix nostra, Virgo María; ora pro nobis Dñm.

Et fit Com̃. Oct. S. Laurentii Mart. et Ss. Tiburtii et Susannæ Mm.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. et fit Com̃. sequ. S. Claræ Virg. et Oct.

Die 13. Augusti.

S. Cassiani Ep., Mart. Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart., præter sequ.

Oratio.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui hodiérna die beátum Cassiánum Pontíficem tuum martýrii coróna decorásti: concéde propítius; ut, cujus solémnia cólimus, ejus patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

In I. Vesp. fit Com̃. præc. S. Claræ et Octavæ S. Laurentii.

Deinde S. Hippolyti Mart.

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Digitized by Google

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio.

Da, quǽsumus omnípotens Deus: ut beáti Hippólyti Mártyris tui veneránda solémnitas, et devotiónem nobis aúgeat et salútem. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 17.

Cum cognovíssent in Thessalonica Judæi, quia et Beræǽ prædicátum est a Paulo verbum Dei, venérunt et illuc coṁovéntes et turbántes multitúdinem. Statímque tunc Paulum dimisérunt fratres, ut iret usque ad mare; Silas autem et Timótheus remansérunt ibi. Qui autem deducébant Paulum, perduxérunt eum usque Athénas, et accépto mandáto ab eo ad Silam et Timótheum, ut quam celériter venírent ad illum, profécti sunt. Paulus autem cum Athénis eos exspectáret, incitabátur spíritus ejus in ipso, videns idololatríæ déditam civitátem. Disputábat ígitur in synagóga cum Judæis et coléntibus, et in foro, per omnes dies, ad eos, qui áderant. Quidam autem epicuréi et stóici philósophi disserébant cum eo, et quidam dicébant: Quid vult seminivérbius hic dícere? Alii vero: Novórum dæmoniórum vidétur añuntiátor esse: quia Jesum et resurrectiónem annuntiábat eis.

℟. Iste sanctus.

Lectio ii.

Stans autem Paulus in médio Areopági, ait: Viri Atheniénses, per ómnia quasi superstitiosióres vos vídeo. Prætériens enim, et videns simulácra vestra, invéni et aram, in qua scriptum erat: Ignóto Deo. Quod ergo ignoránter cólitis, hoc ego annúntio vobis. Deus, qui fecit mundum et ómnia, quæ in eo sunt, hic cœli et terræ cum sit Dóminus, non in manufáctis templis hábitat, nec mánibus humánis cólitur, índigens áliquo, cum ipse det ómnibus vitam et inspiratiónem et ómnia; fecítque ex uno omne gé-

Digitized by Google

nus hóminum inhabitáre super univérsam fáciem terræ, defíniens statúta témpora et términos habitatiónis eórum, quærere Deum, si forte attréctent eum, aut invéniant, quamvis non longe sit ab unoquóque nostrum. In ipso enim vívimus et movémur et sumus; sicut et quidam vestrórum poëtárum dixérunt: Ipsíus enim et genus sumus.

℟. Justus germinábit.

Lectio iii.

Genus ergo cum simus Dei, non debémus æstimáre, auro aut argénto aut lápidi, sculptúræ artis et cogitatiónis hóminis, divínum esse símile. Et témpora quidem hujus ignorántiæ despíciens Deus, nunc annúntiat homínibus, ut omnes ubíque pœniténtiam agant, eo quod státuit diem, in quo judicatúrus est orbem in æquitáte, in viro, in quo státuit, fidem præbens ómnibus, súscitans eum a mórtuis. Cum audíssent autem resurrectiónem mortuórum, quidam quidem irridébant, quidam vero dixérunt: Audiémus te de hoc íterum. Sic Paulus exívit de médio eórum. Quidam vero viri adhæréntes ei credidérunt.

℟. Iste cognóvit.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Cassiánus in divínis líteris egrégie versátus, ac vitæ sanctitáte conspícuus, Sabiónam Germániæ urbem (unde sedes episcopális Brixiam transláta est) véniens, ejus hómines ad Christi fidem convértit: ædificatáque in honórem Matris Dei Vírginis Maríæ ecclésia, primus ibi epíscopus a Patriárcha Aquilejénsi ordinátur. Inde a pagánis expúlsus, Romam peregrinatiónis causa proficísci decrévit. Cum autem ad forum Cornélii (quod nunc Imola dícitur) pervenísset, eum pópulum idolórum cúltui déditum videns, ibi divíno consílio veram christiánæ religiónis fidem disseminare cogitávit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Atque ut id facílius præstáre posset, gram-

Digitized by Google

máticam humanásque líteras púeros docére cœpit. Quibus cum profános libros explicáre contíngeret, inánem simulacrórum cultum esse, ratiónibus demónstrans, fídei cápita illis proponébat, atque in christiána religióne téneram ætátem éxcolens, verbum Dei disseminábat. Quod cum per eam urbem divulgarétur, tamquam novæ religiónis auctor apud urbis præféctum accusátur. A quo interrogátus, quam profiterétur artem, respóndit, se Jesum Christum crucifíxum, totíus mundi salútis auctórem, ignorántibus prædicáre. Cumque ab eo propósito præféctus eum nullo modo abdúcere posset, novum et crudéle martýrii genus excógitans, Cassiánum discipulórum arbítrio, quibus docéndo exósus factus fúerat, excruciándum et occidéndum tradi ímperat.

℟. Desidérium.

Lectio vi.

Impii vero discípuli in magístrum, a quo vitæ præcépta accéperant, incitáti, illum colúmnæ marmóreæ (quæ adhuc via Flamínia in sacéllo, quod nunc parochiális exstat ecclésia, prope urbem cólitur) alligátum, furéntes invádunt, tabellísque et férreis stylis sacrum ejus corpus úndique contúndunt ac lácerant. Quorum vulnéribus diu confóssus, et crudéliter excarnificátus, invíctum Deo spíritum réddidit Idibus Augústi. Ejus martýrii palma tanto fuit illústrior, quanto puerórum vis infírmior, pœnaque grávior ac diutúrnior. Corpus sancti Mártyris Imolæ in Cathedráli ecclésia, ejus nómine Deo dicáta, cónditum, magna pietáte cólitur. Céterum sanctus Cassiánus, qua epíscopus Sabiónæ, quæ urbs ad Bóicam olim pertínuit, in censum sanctórum boiórum mérito referéndus, a Bojis semper pro tutelári divo est cultus et in metrópoli quondam Bavariæ, Reginobúrgi antiquíssimum ejus templum hodiéque vísitur.

℟. Stola jucunditátis.

Digitized by Google

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum persequéntur vos in civitáte ista, fúgite in áliam. Et réliqua.

Homilía sancti Athanásii Epíscopi.

In apologia de fuga sua.

In lege præcéptum erat, ut constituerántur civitátes refugiórum, ut, qui quomodocúmque ad necem quæreréntur, servári possent. In consummatióne porro sæculórum cum advenísset illud ipsum Verbum Patris, quod Móysi ántea locútum fúerat, rursus hoc præcéptum dedit: Cum vos, inquiens, persecúti fúerint in civitáte ista, fúgite in áliam. Paullóque post súbjicit: Cum vidéritis illam abominatiónem desolatiónis, quæ dicta est per Daniélem Prophétam, consisténtem in loco sancto, (qui legit, intélligat,) tunc qui in Judæa sunt, fúgiant ad montes, et qui in tecto est, ne descéndat tóllere áliquid de domo sua, et qui in agro est, non revertátur tóllere túnicam suam.

℟. Coróna aúrea.

Lectio viii.

Hæc cum scirent sancti, ejúsmodi tenuérunt suæ conversatiónis institútum. Quæ enim nunc præcépit Dóminus, éadem quoque ante suum in carne advéntum lòcútus est in sanctis; et hoc institútum hómines ad perfectiónem ducit. Nam quod Deus jússerit, id omníno faciéndum est. Ideóque et ipsum Verbum, propter nos homo factum, non indígnum putávit, cum quæreréturquemádmodum et nos, abscóndere se, et cum persecutiónem paterétur, fúgere et insídias declináre. Cum autem a se definítum tempus ipse adduxísset, in quo corporáliter pro ómnibus pati volébat, ultro seípsum trádidit insidiántibus.

℟. Hic est vere.

Pro S. Hippolyto.

Lectio ix.

Hippólytus, a sancto Lauréntio baptizá-

Digitized by Google

tus, domi suæ dum Eucharístiam súmeret, comprehénsus, et ad Valeriánum imperatórem addúctus, ab eo de suæ religiónis professióne interrogátus, líbere se Christiánum profétsus est. Quam ob rem fústibus cæditur: quibus in verbéribus cum ejus fides constántior invenirétur, munéribus et honórum promíssis tentátur. Quæ cum ómnia frustra diceréntur, præfécto occidéndus tráditur. Qui domum Hippólyti véniens, ut ejus facultátes publicáret, totam famíliam christiánam esse cognóscit; atque iis a christiána fide frustra detérritis, primum plumbátis cæsa Concórdia Hippólyti nutríce, quæ céteros confirmábat, réliquos extra portam Tiburtínam occídi jubet. Hippólytus indómitis equis raptátus per loca tríbulis et cárduis cónsita, laceráto córpore, spíritum Deo réddidit, unáque cum réliquis a Justíno presbýtero ad agrum Veránum sepúltus est.

Te Deum laudámus.

Si venerit in Sabbato. Lectio ix. erit de Vigília Assumpt. B. M. V.

In Laud. Comem. Oct. S. Laurentii Mart.

Deinde S. Hippolyti Mart.

Ant. **Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.**

℣. **Glória et honóre coronásti eum, Dómine.** ℟. **Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.**

Oratio ut supra.

Die 14. Augusti.

S. Joannis Berchmans

Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont., præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Concéde quæsumus fámulis tuis, Dómine Deus, ejus innocéntiæ ac fidelitátis exémpla in tuo servítio sectári: quibus angélicus júvenis Joánnes ætátis suæ floren consecrávit. Per Dñm

Et fit Comem. præced.

Ant. **Qui vult venire**

℣. **Justus ut palma.**

Oratio ut supra.

Digitized by Google

Postea Oct. S. Laurentii et S. Eusebii Conf. ut in Brev. hac die (Ant. et V. ex Laud.).

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Joánes Berchmans Distémii, brabantínæ ditiónis óppido, piis honestísque paréntibus natus, a prima ætáte morum innocéntia et mentis candóre præter humánum modum excélluit. In médiis sæculi blandiméntis adolescéntiam ab omni levitáte alieníssimam duxit, in Deum jam tum únice ferri visus, cui ut árctius adhæréret inter sodáles Societátis Jesu, quæ Stanisláum Kostkam et Aloísium Gonzágam haud ita pridem cœlo transmíserat, admítti pétiit. Mechlíniæ tirocínio ínito nihil fuit religiósæ perfectiónis, quod non sibi intentíssima diligéntia, conatúque assíduo assequéndum propóneret: et vero paucórum ménsium tiro, plane dignus hábitus est, a quo non æquáles modo, sed étiam ætáte provectióres matúræ virtútis exémpla péterent. Romam cum venísset studiórum causa, et operarétur philosophíæ in Collégio Románo, sodáles sibi rédditum arbitrabántur Aloísium Gonzágam; ádeo sanctimóniam illíus et vivéndi ratiónem omnem exprésserat.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Modéstia et sénsuum custódia ad miráculum spectabátur; ita semet gérere sólitus, ut qui eum inspícerent, non dubitárent dícere, scriptas a beáto Ignátio leges de modéstia, si quo interírent casu, in Joánne reperiéndas. Disciplínæ doméstícæ servantíssimus, ne tantíllum quidem a religiósæ vitæ ratióne umquam defléxit, illam crébrius usúrpans vocem: Mea máxima pœniténtia vita commúnis. E tot sociórum número, quibúscum quotídie versabátur, nemo in illo quicquam notávit, quod reprehéndi posset: non supervacáneam aut parum considerátam vocem, non ímpe-

Digitized by Google

tum ánimi, non afféctum repentínum, quales ratióni vulgo præcúrrunt. Tantam ejus virtútem exornábat mira dulcédo índolis et nativa oris spécies, e qua puríssimæ mentis emicábat intégritas et quidam intuéntibus afflabátur amor pudicítiæ et castimóniæ. Virginitátem, quam Deo vovísse puérulum ferunt, nullo carnis stímulo tentátam perpétuo custodívit. In Deíparam, quam a prima ætáte sibi in paréntem adscíverat, nullum umquam prætermísit offícii aut obséquii genus, quo amórem erga illam suum et religiónem testarétur: præcípuo vero cultu immaculátum ejus concéptum prosequebátur, cui propugnándo ex voti fórmula suo subscrípta sánguine júgiter se adlaboratúrum promísit.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

Stúdio animárum incénsus sacras expeditiónes prospectábat ánimo, quas olim suscípere pro Dei glória cupiébat, cum in ipso juventútis flore, matúrus cœlo, vívere désiit. Ex gravi morbo sensim defíciens, in commúni ómnium mœróre hílari vultu gestiébat, quasi vero supérnæ beatitátis dulcédinem prægustáret. Ad hæc solári invisénte, novíssimis síngulos hortári ad virtútem mónitis, eventúra prænuntiáre, quæ Dei instínctu ab eo dicta re ipsa compértum est. Sacrosáncto Christi córpore génibus humi flexis réfici vóluit, ac paulo ántequam morerétur, signum Jesu crucifíxi, beátæ Vírginis rosário implícitum, libéllo regulárum Societátis impónens, Hæc tria, inquit, mihi caríssima: cum his libénter mórior. Ita qua prædíxerat hora placidíssimo éxitu decéssit, Idibus Augústi anno millésimo sexcentésimo vicésimo primo, annos natus vigínti duos, menses quinque. Funus ejus ómnium órdinum concúrsu et laúdibus celebrátum est, omnésque pro certo habuérunt, Joánnem ad sedes beatórum, cum iis aliquándo in terris vene

Digitized by Google

rándum, evolásse. Commúnem hanc persuasiónem multa divínitus osténsa confirmárunt. Quare, biénnio ab ejus óbitu nondum elápso, de ipsíus virtútibus et miráculis judícium est institútum: quo ad éxitum perdúcto, Pius nonus eum Beatórum cœlitum número accénsuit. Quum autem Jánnis mérita novis exínde miráculis inclaruíssent, Leo décimus tértius, quinquagésimo sacerdótii sui anno absolúto, Sanctórum honóres eídem solémniter decrévit.

℟. Iste homo.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ecce unus accédens ad Jesum ait illi: Magíster bone, quid boni fáciam, ut hábeam vitam ætérnam? Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbýteri.

In Marc. cap. 10.

Hæc est puerílis innocéntiæ cástitas, quæ nobis imitánda propónitur, si regnum Dei vólumus intráre. Notándum sane, quod justítia legis suo témpore custodíta, non solum bona terræ, verum étiam suis cultóribus vitam conferébat ætérnam. Et ille respóndens ait: Magíster, hæc ómnia observávi a juventúte mea. Non est putándus homo iste vel voto tentántis, ut quidam putavére, Dóminum interrogásse, vel de sua esse vita mentítus, cum se legis mandáta custodísse dicébat, sed simplíciter ut víxerit, esse conféssus. Quia si mendácii aut simulatiónis noxa reus tenerétur, nequáquam intúitus arcána cordis ejus, eum dilígere dicerétur Jesus. Díligit enim Dóminus eos, qui mandáta legis, quamvis minóra, custódiunt, sed nihilóminus quod in lege minus fúerat, iis, qui perfécti esse desíderant, osténdit, qui non venit sólvere legem aut Prophétas, sed adimplére.

℟. Iste est qui.

Lectio viii.

Ad quam profécto adimpletiónem pértinet

Digitized by Google

quod hic consequénter adjúngitur: Vade, quæcúmque habes, vende, et da paupéribus, et habébis thesaúrum in cœlo; et veni, séquere me. Quicúmque perféctus esse volúerit, debet véndere quæ habet, et non ex parte véndere, sicut Ananías et Saphíra, sed totum véndere, et cum vendíderit, dare omne paupéribus, et sic sibi præparáre thesaúrum in regno cœlórum. ℣. Nec hoc ad perfectiónem súfficit, nisi post contémptas divítias Salvatórem sequátur, idest, relíctis malis fáciat bona. Facílius enim sácculus contémnitur, quam volúntas. Multi divítias relinquéntes, Dóminum non sequúntur. Séquitur autem Dóminum, qui imitátor ejus est, et per vestígia illíus gráditur. Qui enim dicit se Christo crédere, debet quómodo ille ambulávit et ipse ambuláre.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix. de Vigilia Assumptionis B. M. V.

In Laud. Comem. Oct. S. Laurentii.

Postea Comem. Vigil. et S. Eusebii Conf. (Ant. et ℣. ex I. Vesp.).

Vesp. de sequ. sine Com.

Die 18. Augusti.

Ss. Cyrilli et Methodii

Pont., Conf.

Duplex.

Ut in Brev. die 7. Julii. Lectio ix. de S. Agapito Mart. In Laudibus fit Com. Oct. Assumpt. B. M. V. et S. Agapiti Mart. ut in Brev. hac die.

Dominica post Octavam Assumpt. B. M. V.

Puriss. Cordis B. M. V.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliqu locis, eadem die.

Digitized by Google

Concordat cum Originali.

Ratisbonæ, die 18. Februarii 1903.

Dr. Fr. X. Leitner, Vic. in Spirit. Gen.

Digitized by Google

Index alphabeticus.

Afræ et Soc. Mm. pag. 19*
Anacleti Papæ, Mart. (*In Brev. d.* 13. Julii.) 18*
Apost. omn. Commem. 9*
Bennonis Episc., Conf. 6*
Bonifacii Episc., Mart. 3*
Cassiani Episc., Mart. 25*
Cyrilli et Methodii Pont., Conf. (*In Brev. d.* 7. Julii.) 34*
Divisionis Ss. Apostolorum. 16*
Felicis a Cantalicio Conf. (*Pro al. l. d.* 21. Maji.) 1*
Gallicani Mart. Commem. 8*
Godehardi Episc., Conf. 1*
Henrici Imperatr., Conf. 14*
Hieronymi Æmiliani Conf. (*In Brev. d.* 20. Julii.) 18*
Irenæi Episc., Mart. (*Pro al. l. d.* 4. Julii.) 14*
Joannis Bapt. de la Salle Conf. (*In Brev. d.* 15. Maji.) 3*
Joannis Bapt. de Rossi Conf. (*Pro al. l. d.* 23. Maji 1. loco.) 8*
Joannis Berchmans Conf. 30*
Joannis Francisci Regis Conf. (*Pro al. l. d.* 16. Junii.) 8*
Joannis Nepomuceni Mart. 1*
Justini Mart. Commem. 17*
Kiliani Episc., Mart. Commem. 13*
Laurentii a Brundusio Conf. (*Pro al. l. d.* 7. Julii.) 19*
Margaritæ Virg. et Mart. 17*
Mariæ B. V. Auxil. Christian. (*Pro al. l. d.* 24. Maji.) 1*
— — Cordis puriss. (*Pro al. l. d.* Dom. post Oct. Assumpt. B. M. V.) 34*
— — de Bono Consilio. (*Pro al. l. d.* 26. Apr.) 1*
— — Refugium peccator. 22*
Nicolai et Soc. Mm. Gorcom. (*Pro al. l. d.* 9. Julii.) 19*
Oswaldi Reg., Conf. Commem. 19*
Pontificum omn. S. R. E. (*Pro al. l.* Dom. I. non impedita post Oct. Ss. Apost. Petri et Pauli.) 11*
Pulcheriæ Imperatr., Virg. (*Pro al. l. d.* 7. Julii.) 14*
Ubaldi Episc., Conf. (*In Brev. d.* 16. Maji.) 1*
Udalrici Episc., Conf. 9*
Viti et Soc. Mm. 3*
Willibaldi Episc., Conf. 11*

Ratisbonæ. Sumptibus et Typis Fr. Pustet.

Digitized by Google

FESTA PROPRIA
DIŒCESIS RATISBONENSIS.

PARS AUTUMNALIS.

Dominica I. Septembris.
(Juxta comput. ecclesiast.)
Ss. Angelorum Custodum.
Duplex 2. class. cum Oct.
Omnia ut inter Festa pro aliqu. locis, eadem Domin.

Die 4. Septembris.
S. Rosaliæ Vg. Panorm.
Duplex majus.
Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 6. Septembris.
S. Magni Abbat., Conf.
Duplex.
Omnia de Comm. Conf. non Pont., præter sequ.

Oratio.

Intercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti Magni Abbátis commméndet: ut, quod nostris méritis non valémus; ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Et fit Com. præc. S. Laurentii Just. Episc., Conf.
In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.
Lectio iv.

Magnus, paréntibus Scotis apud Hibérnos ortus, populáres suos Columbánum et Gallum spectátæ innocéntiæ viros partim disseminándæ religiónis christiánæ, partim solitúdinis habitándæ causa peregrinántes prosecútus, ita ambóbus se probávit, ut tum stúdio sapiénter obediéndi, tum morum sanctitáte admiratióni exsísteret. Qui cum Brigántium venissent, ejúsque íncolas et confínes circa a nefándo dæmonum cultu ad orthodóxæ fídei obséquium tradúcere laborárent, gravi gentílium invídia perurgénte, ejus decli-

Digitized by Google

nándæ grátia Columbánus in Itáliam, Magnus et Gallus ad eam erémi partem secessérunt, quæ finítima est território Arbonénsi, inter lacum Brigantínum et Alpes rhæticas.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Porro Magnus cœlésti visióne mónitus, peragrátis plúribus regiónibus sparsáque in iis Evangélii doctrína, magnos ubíque ad salútem motus effécit. Tandem divértens Campodúnum, tractum olim cœtu hóminum frequéntem, tunc præ collúvie vérmium anguiúmque, ut et dæmonum infestatiónibus ita hórridum et incúltum desertúmque réperit, ut nec hómines casu eo deláti, nedum feræ venatóribus elápsæ vitam a miserábili intéritu tuéri possent. Quin et ultérius progréssus in terríbilem serpéntem ac dracónem forte íncidit, quos Deo fretus salutári crucis signo exstínxit: moxque disparuére spectra et monstra univérsa. Quo miráculo vicínæ gentes commótæ, desérta impietáte in Christum credidérunt.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

Demum locum ad Fauces Júlias exercéndæ pietáti idóneum conspicátus, illic cœnóbium, Füssen nómine, cónditit; ubi cum suis résidens sub religiósa disciplína, contentúsque commúni victu et cultu, ita se gessit ut priórem sanctitátis fámam mirácula divínitus patráta exaugérent; quippe cæcis visu, surdis audítu, claudis gressu, ægris atque dæmoníacis incolumitáte donátis. Cumítaque in terris vitam duxísset parem Angelis, ad Dóminum, quem tantópere desiderábat, migrávit octávo Idus Septémbris, relícto ínibi córpore in perpétuum monimentum. Quem Hadriánus Póntifex secúndus annoctingentésimo septuagésimo inter sanctos cojussit.

℟. Iste homo.

In III. Nocturno Hom. in Evang. Ecce nos relíquimus. de Comm. Abbat. loco.

Digitized by Google

Die 9. Septembris.

S. Corbiniani Ep., Conf.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequ.

Ad Magnif. Ant. Sacérdos et Póntifex. ℣. Amávit eum.

Oratio.

Exaúdi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti Corbiniáni Confessóris tui atque Pontificis solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári; ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. (Per Dóminum.)

Deinde fit Com̃. S. Gorgonii Mart. ut in Brev. hac die.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Corbiniánus, illústri apud Gallos génere natus, monastérium ad sancti Germáni ecclésiam construxit, ibidémque per annos quatuórdecim vixit in summa vitæ sanctimónia et integritáte; unde plúrimus ad ipsum hóminum concúrsus fuit. Quam ob rem offénsus Corbiniánus et auræ populáris pertæsus Romam pétiit, ubi et a Gregório secúndo summo Pontífice in epíscopum ordinátus, et ipsi exercéndæ dignitátis per orbem univérsum amplíssima potéstas data est.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Accépto mandáto Pontíficis epíscopus in Gállias rédiit, ubi priórem vitæ sanctimóniam crebra quoque mirácula comitabántur. Fama ítaque sanctitátis in dies magis excrescénte, pópuli turmátim dénuo concurréntes Corbiniánum invísere et reveréri sine intermissióne studébant. Quare vir sanctus íterum Romam, sed clandestíno ire cógitans itínere, in Germániam et ad Bojos venit. Céterum cum Theodónis Bojórum ducis précibus retinéri non posset, quin cœptum iter confíceret, proínde munífice donis ornátus dimíttitur. Cumque per áspera Alpium ad silvam Berónam pérgeret, ursus e látebris erúmpens e-

Digitized by Google

quum clitellárium dilaniávit. In pœnam Corbiniánus sárcinam urso impóni mandat, qui súbito feritáte depósita præsuli réliquo itínere toto vicáriam præstitit óperam.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Corbiniánus dénique précibus Grimoáldi (Theodónis fílii) invitátus, primum ad Majas, dein Frisíngæ, ubi tunc ducum régia fuit, sedem episcopálem locat. Stabat jam tunc ecclésia sancti Stéphani (ubi tunc monastérium Weihen-Stephan), quam Corbiniánus invísere solébat, et fontem illum insígnis miráculi testem produxit. Mortem dénique suam familiáribus ante prædixit, plurimásque perpéssus persecutiónes beáto fine (quem multa mirácula illustrárunt) quiévit sexto Idus Septémbris, ipsa vidélicet Dei Genitrícis natáli die, circa annum Dómini septingentésimum trigésimum. Cujus sacris relíquiis basílica Frisingénsis honorífice applaúdit.

℟. Iste est.

In III. Nocturno Homil. in Evangel. Homo péregre proficíscens. de eod. Comm. 1. loco.

Lectio ix. de S. Gorgonio Mart. In Laud. fit Comem. Oct. et S. Gorgonii Mart. ut in Brev. hac die.

Die 22. Septembris.

S. Emmerami Episc., Mart., Patroni Ratisbon. Duplex majus.

Omnia de Communi unius Mart., præter sequentia.

Ad Magnif. Ant. Iste sanctus. ℣. Glória et honóre.

Oratio.

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat; beáti Emmerámi Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lect. A Miléto. de Communi unius Mart. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Emmerámus, in Aquitánia honéstis et christiánis paréntibus natus, puer libe rálibus disciplínis erudítus, amóre Christi, post hábitis, quæ apud mor-

Digitized by Google

táles magna sunt, ejus præcéptis et mónitis se totum conformávit. Itaque pietáte, religióne, ánimi lúmine præcéllens ad Pictaviénsem evéhitur episcopátum, quem præcláris quoque institútis et méritis insígniter illustrávit. Martýrii ínterim subeúndi desidério divínitus incénsus, percépto, Hunnos sive Aváros nondum probe præcéptis christiánis imbútos, ei optátis potiúndi occásio visa. Hinc dimísso episcopátu ad illos proficíscitur, si ánimos a veritáte aliénos vel nutántes ad salutárem Christi religiónem posset revocáre. In itínere passim per Germániam de pietáte verba faciébat, Vitális intérpretis usus ópera. Ut Ratisbónam venit, Theodóni Bavárie duci consílium áperit, constituísse Hunnos Christo lucrifácere, vel certe vitam in egrégio conátu pónere. Sed áliud causátur Théodo: cleménter reluctántem rétinet; simul instat, ut recens a Rupérto præsule hic disseminátæ fídei plantas cœléstis doctrínæ rivis irrigáre velit. Recéntibus ítaque in orthodóxa fide Bojis per triénnium magno cum fructu et ardóre spíritus christiána mystéria explanávit; utque perseverárent, sollícite inculcávit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

His ita gestis divíno spíritu afflátus, iter Romam religiónis nómine adórnat. Intérea Uta Theodónis fília, a Sigibáldo primáriæ nobilitátis júvene violáta, noxæ rea próditur: quod stuprum fassa absénti Emmerámo ímputat. Id ubi Landbértus frater rescívit, soróris contumélia accénsus Emmerámum inséquitur, et ut Helfendórfii (loco inter Isaram et Œnum) brevi assecútus, statis ecclésiæ précibus una cum cléricis vacántem réperit; mox produ̇ctum acérbe irrídens satellítibus excarnificándum tradit. Sævítum per ómnia membra, óculi éruti, lingua, aures, nares, manus pedésque, et quæ honéste haud nominéntur, amputáta. Em-

Digitized by Google

merámus ínterim suños inter dolóres non vocem modo, sed et vultum et gémitus compréssit, Deum laúdibus et précibus continénter vénerans: multis vicíssim signis divínitus éditis, Núminis in eum propensióne comprobáta.

℟. Desidérium.

Lectio vi.

Apparuérunt improvíso équites ignóti duo exímia spécie, qui de præcísis ártubus multum sciscitáti, repértos asportárunt, nec póstea conspécti sunt. Jam cómites, sub inítium metu dilápsi, redíerant: lácerum ergo et semivívum corpus revériti Acháimum devéhere próperant. Novem pássuum míllibus progréssis, cum tria restárent, Emmerámus primum ejulásse audítus, de curru depósitus, lucis splendóre perfúsus, quæ morién̄tis ore progréssa et recta in cœlum lata, spectántium óculos more fúlminis perstrínxit. Cadáver deínde Ratisbónam annuénte príncipe, máxima celebritáte delátum est. Is, ut insóntis pontíficis cædes áliquo piáculo luerétur, ædem magníficam illic sancti Benedícti mónachis dicátam ædíficat; tum Uta in Itáliam, Landbérto aliórsum relegátis.

℟. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Si quis venit ad me, de Comm. unius Mart. 1. loco.

Die 25. Septembris.

S. Thomæ de Villanova Episc., Conf.

Duplex.

Ut in Brev. die 22. Sept.

Die 26. Septembris.

Ss. Mauritii, Gereonis et Socior. Mart.

Duplex.

Omnia de Communi plur. Mart., præter sequ.

Oratio.

Annue, quæsumus omnípotens Deus: ut sanctórum Mártyrum tuórum Maurítii, Gereónii et Sociórum eórum nos lætíficet festíva solémnitas; ut quorum suffrágiis nítimur, eórum natalítiis gloriémur. Per Dóminum nostrum.

Digitized by Google

Deinde fit Coñem. præc. S. Thomæ a Villan. Episc., Conf.

Ant. Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio.

Deus, qui beátum Thomam Pontíficem insígnis in paúperes misericórdiæ virtúte decorásti: quæsumus; ut ejus intercessióne in omnes, qui te deprecántur, divítias misericórdiæ tuæ benígnus effúndas.

Postea Coñ. Ss. Mm. Cypriani et Justinæ.

Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére, multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio.

Beatórum Mártyrum Cypriáni et Justínæ nos, Dómine, fóveant continuáta præsídia: quia non désinis propítius intuéri, quos tálibus auxíliis concésseris adjuvári. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Maurítius et Sócii, legiónis Thebææ viri, in rebus béllicis strénui, virtúte nóbiles, sed fide nobilióres Diocletiáno et Maximiáno imperatóribus fidem christiánam ita íntegre castéque colébant, ut nullis impiórum príncipum edíctis addúci umquam potúerint ad eam violándam. Maximiánus ígitur, ducto in Gálliam exércitu, cum ad fines Sedunórum sacrifícii causa constitísset, omnes mílites diis thura incéndere jussit. Quo scélere Maurítius ne se contamináret, a réliquis cópiis una cum suis discéssit, imperatóris autem núntiis revocátis, se christiánam fidem cólere, ex ánimo respondérunt. Quam ob rem Maximiánus misit ad eos mílites, qui suo nómine nuntiárent, ut si salvi esse vellent, in castra ad sacrifícia irent. Qui se christiána religióne impedíri respondérunt. Quo-

Digitized by Google

rum respónsum ille indignissime ferens, majóri iracúndia, quam ántea, exársit. Itaque immíssa parte exércitus in Thebæos, décimum quemque eórum jussit occídi. Quod martýrium lubénti ánimo maximéque hortatóre Maurítio ferre maluérunt, quam imperáta fácere nefárii imperatóris.

℟. Sancti tui.

Lectio v.

Maximiánus autem nec dum ea cæde satiátus, réliquos sacrificáre imperávit. Ii et sua sponte, et Maurítii ducis ítidem hortátu, id committere constantíssime negavérunt, quam ob causam eórum interneciónem ab exército fieri jussum est. Qui omnes vel libentíssime depósitis armis, cum cervíces pro Christo Dómino præbuíssent décimo Caléndas Octóbris contrucidáti, ad martýrii palmam ábeunt in cœlum. Præcípui autem inter eos exstitére Maurítius, Exsupérius, Cándidus, Victor, Innocéntius atque Vitális, ad quos referri possunt Ursus et alter nómine Victor, ambo ex eádem legióne mílites, qui sub eódem imperatóre Solodúri diris primum supplíciis excruciáti, sed cœlésti super eos lúmine coruscánte, ruéntibus in terram minístris, erépti, deínde in ignem missi, sed in nullo pénitus læsi, novíssime gládio consummáti sunt.

℟. Vérbera carnificum.

Lectio vi.

Géreon, Thebææ legió nis dux et Martyr egrégius, accéptis a Marcéllo Papa fídei christiánæ præcéptis, contra tumúltum Gállicum in exércitu Maximiáni pro commúni defensióne impérii militábat. Statúto vero apud Octodúrum Zeli idólo, quod a síngulis turmis adorári jusserat imperátor, cum generósus Christi miles nec honóribus nec ullo mortis metu propósito a vero Dei cultu abdúci potuísset, atque ipsíus exémpli trecénti decem et octo commilitónes idólum colere renuíssent, jubénte tyránno apud Colónian Ubiórum acerbíssimum mortis genus subiérunt. Ea constántia quani

Digitized by Google

apud Deum fúerit, multa post mortem mirácula testáta sunt.

℟. **Tamquam aurum.**

In III. Nocturno Homil. in Evangel. **Cum audiéritis prælia,** de eodem Comm.

Lect. ix. de Ss. Cypriano et Justina Mart. ut in Brev. hac die.

In Laud. fit Com̃. Ss. Mm. Cypriani et Justinæ.

Antiph. **Istórum est.** ℣. **Lætámini in Dómino.**

Oratio ut supra. 7*

Dominica II. Octobris.

Maternitatis B. M. V.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliqu. locis, eadem Domin.

Dominica III. Octobris.

Anniversarium

Dedicat. Ecclesiæ Cathedralis et Ecclesiar. totius Diœc.

Duplex 1. cl. cum Oct.

Omnia ut in Communi Dedicat. Ecclesiæ.

Et fit Com̃. Dom. occurr. in utrisque Vesp. et Laud. cum ix. Lect. de Homilia ejusdem Domin.

Dominica IV. Octobris.

SS. Redemptoris.

Duplex 2. classis.

Ut inter Festa pro aliqu. locis die 23. Octobr.

Et fit Com̃. diei Oct. Dedicat. Eccles. et Dom. cum ix. Lectione.

Die 2. Octobris.

S. Ottonis Episc., Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequ. **(m. t. v.)**

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut beáti Ottónis Confessóris tui atque Pontíficis, veneránda solémnitas, et devotiónem nobis aúgeat et salútem. Per Dóminum.

Et fit Com̃. præc. S. Remigii Episc., Conf., quando celebratur sub ritu semiduplici ad libitum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ex Surio tom. 4.

Otto, in Suévia patre Berthóldo cómite, matre vero Sophía, nobilitáte magis, quam rerum opuléntia insignibus natus, a prima ætáte líteris tráditus, cum paréntibus orbátus jam Grammáticæ præcépta, itémque Poétas et Philósophos quosdam te-

Digitized by Google

náci memória compléxus esset, nec habéret sumptus ad stúdia sublimióra necessários, verecúndus adoléscens in Polóniam profectus est, ubi álios docéndo, et seípsum magis magísque ad eruditiónis profectum urgéndo, brevi sibi et rem auxit familiárem et honóri hábitus est. Idióma quoque illíus regiónis dídicit, sensímque ad altióra progrédiens parsimóniæ, frugalitátis et continéntiæ stúdiis eruditiónem suam illustrávit; atque hac ratióne ómnibus carus efféctus magnórum et poténtium virórum amicítiam et familiaritátem contráxit, non parum illi ad eam rem conferénte córporis elegántia. Adscítus vero est in aulam Polóniæ Ducis, qui eum legátum misit ad Henrícum quartum imperatórem.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Evénit autem non sine dispositióne divína, ut ad aulam imperatóris perveníret Otto, eídem in ministério Capelláni insérviens. Accidit tum, ut imperatóris cancellárius efficerétur. Intérea Rupérto Bambergénsis Ecclésiæ episcopo defúncto, preces offeruntur imperatóri pro pastóre constituéndo. Ille vero sex ménsium vóluit sibi spátium permítti ad deliberándum. Interim Ecclésiæ Bambergénsis clerus et pópulus pro idóneo antístite, institútis étiam processiónibus Dóminum ardentíssime deprecabántur. Elápsis sex ménsibus, Otto ab imperatóre Bambergénsi Ecclésiæ invítus præfícitur episcopus. Qui hac ratióne Pontificátus cáthedram scándere coáctus, ægre quidem consénsit, propter contentiónem illam, quæ erat inter regnum et sacerdótium causa investitúræ et electiónum Ecclesiárum, quas evacuáre, sibíque vendicáre plus æquo nitebátur imperiális autóritas. Rursus autem verebátur non sine divinitátis nutu jam tértium sibi offérri episcopátum, eúmque si repudiáret, posse in se compétere, illam sentén-

Digitized by Google

tiam: Nóluit benedictiónem et elongábitur ab eo. Inter has ergo angústias pósitus Otto, quod unum salutáre existimábat, votum nuncupávit Dómino, numquam se in episcopátu permansúrum nisi consentiénte Ecclésia sua, ipsíus Pontíficis máximi manu et consecrári et investitúram cónsequi mererétur.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Itaque Bambérgam honorífice dedúctus, nec non a clero et pópulo processionáliter magna cum pompa et exsultatióne suscéptus, líteras misit ad Paschálem summum Pontíficem, a quo per líteras evocátus, Romam proficíscitur, ubi pedum et ánnulum ab imperatóre accéptos ad Pontíficis pedes depónit, véniam petens. Et cum plena deliberatióne, abdicátis ómnibus, privátus et quiétus secum vívere decérnens, cúriæ valedíxit, unius diéi itínere confécto Pontíficis mandáto revocátur, et invocáto Spíritu Sancto, ab eódem accépta investitúra cum exsultatióne totius cúriæ in ipso sacratíssimo Pentecóstes die, inter Missárum solémnia epíscopus consecrátur. In episcopátu multa successóribus relíquit miræ sanctitátis, incredibilísque frugalitátis et parsimóniæ. Cum dénique in exstruéndis, ornándis, dotándis, fundándis, reparandísque plúrimis ecclésiis ac monastériis tanta munificéntia claruísset, ut mirándum mérito sit ab uno epíscopo tot locis tam multa potuísse conférri; innumerámque fere multitúdinem Pomeranórum ad Christi fidem convertísset, beáto tandem fine quiévit, et in beáti Michaélis ecclésia sepúltus est, anno salútis millésimo centésimo trigésimo nono, tértio Nonas Júlii episcopátus sui anno trigésimo séptimo. Translátum est autem ejus corpus anno millésimo centésimo octogésimo nono, prídie Kaléndas Octóbris, quo die festum plerúmque étiam ejus celebrátur.

℟. Iste est.

Digitized by Google

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 11.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nemo lucérnam accéndit, et in abscóndito ponit, neque sub módio: sed supra candelábrum, ut, qui ingrediúntur, lumen vídeant. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 7. Comment. in Luc. Cap. 11.

Quia in superióribus Ecclésiam synagógæ prætulit, hortátur nos, ut fidem pótius nostram ad Ecclésiam transferámus. Lucérna enim fides est, juxta quod scriptum est: Lucérna pédibus meis verbum tuum, Dómine. Verbum enim Dei fides nostra est: Verbum Dei lux est. Lucérna est fides. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. Lucérna autem lucére non potest, nisi aliúnde lumen accéperit.

℟. Amávit eum.

Lectio viii.

Hæc est lucérna, quæ accénditur, virtus scílicet nostræ mentis et sensus, ut drachma illa possit, quæ perierat, reperíri. Nemo ergo fidem sub lege constítuat. Lex enim intra mensúram est, ultra mensúram grátia: lex obúmbrat, grátia clarificat. Et ídeo nemo fidem suam intra mensúram legis inclúdat, sed ad Ecclésiam cónferat in qua septifórmis spíritus relúcet grátia, quam princeps ille sacerdótum fulgóre supérnæ divinitátis illúminat, ne eam legis umbra restínguat.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

Dénique lucérna illa, quam matutínis vespertinísque tempóribus ritu véteri, Judæórum princeps sacerdótum solébat accéndere, velut sub módio sita legis evánuit: et cívitas illa Jerúsalem, quæ in terris est, quæ occídit Prophétas, quas in conválle fletus pósita delitéscit: illa autem Jerúsalem, quæ in cœlo est, in qua mílitat fides nostra, in illo altíssimo ó

Digitized by Google

mnium locáta monte, hoc est Christo, non potest ténebris et ruínis hujus mundi abscóndi, sed fulgens candóre solis ætérni, luce nos grátiæ spiritális illúminat.

Te Deum laudámus.

Die 3. Octobris.

S. Adalberonis Episc., Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præt. sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Propitiáre, quæsumus Dómine, nobis fámulis tuis per beáti Adalberónis Epíscopi et Confessóris tui mérita gloriósa; ut ejus pia intercessióne ab ómnibus semper protegámur advérsis. Per Dóminum.

Et fit Comem. præced.

Antiph. Amávit eum.

℣. Justum dedúxit.

Oratio ut supra.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Sanctus Adálbero clara cómitum Lambacénsium fámilia ortus, jam a púero, spretis sæculi delíciis, ad religiónis ac virtútis stúdium totum se cóntulit. A piis paréntibus Herbípoli ad altáre sancti Kiliáni Dei servítio addíctus, ibídem in schola a Divíno Salvatóre nuncupáta líteris imbútus est. Severióres deínde ut disciplínas hauríret, Lutétiam míttitur, ubi doctrínæ æque ac pietátis fama cláruit, sodálibus usus beátis Gebhárdo et Altmánno, quorum alter póstea Salisbúrgi, alter Passáviæ episcopátum ténuit. Herbípolim ipse redux ecclesiæque canonicátu insignítus, post sancti Brunónis, cognáti sui, mortem commúni cleri populíque suffrágio epíscopus elígitur.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Hujus múneris curam per ómnia quæ ad Deum et ad hómines sunt offícia, exímia cum laude gessit, pater factus orphanórum, pupillórum defénsor, viduárum étiam tutor et solátor paúperum. Strénuus episcopá-

Digitized by Google

tus júrium vindex, ne tamen ipse a divínis abstraherétur, primus causárum ecclésiæ suæ instítuit advocátum. Quam gravem divíno Júdici offícii sui esset redditúrus ratiónem, assídue cogitábat ac commemoráre vóluit verbis sigíllo múneris inscríptis: Christus heri et hódie, ipse et in sæcula. Singulári stúdio disciplínæ ecclesiásticæ reformándæ óperam dedit. Reguláris observántiæ rígidus exáctor monastérium Schwarzachénse, frátribus a celebérrimo sancti Gorgónii Gorciénsi cœnóbio accersítis restaurávit; unde schola nobílium cóndita pluraália monastéria ad sanctæ régulæ observántiam sunt redúcta. Augéndi divíni cultus studiósus cumália loca sacra stipéndiis lárgiter adjúvit, tum in primis in sancti Kiliáni honórem basílicam fúnditus exstrúxit ejúsque cultum piis institútis promóvit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Illústre vero pietátis ejus fuit arguméntum, quod avítum Lambacénsium castéllum, últimus ipse stirpis hæres, in cœnóbium convérsum, sancti Benedícti fíliis in perpétuam possessiónem trádidit. Erga sanctam matrem Ecclésiam singulárem devotiónem magna illa constántia osténdit, qua ad óbitum usque contra Henríci quarti ímpetus pugnávit, mori pótius parátus quam blandítiis régiis obsecundáre. Hinc semel et íterum episcopátu cédere coáctus, vitæ et fortúnæ perículo sæpius obnóxius, fírmiter tamen, cum paucis sanctitáte præstántibus viris, sancto Gregório Pontífici adhæsit, nihil ínterim mittens labórum, quos pro suárum óvium salúte pastor ipse a sede sua éxsulans expénderet. Tandem fere octogenárius anno salútis millésimo nonagésimo ad cœléstem pátriam vocátur ab eódem, quo ortus est loco Lambáci in Aústria superióri. Sacrum ejus corpus ibídem honorífico cónditum crebris miráculis coruscáre perhibétur.

℟. Iste est.

Digitized by Google

In III. Nocturno Homil. S. Hilarii in Evangel. Vigiláte quia. de eodem Comm. 2. loco.

Die 7. Octobris.

Translationis
S. Wolfgangi Ep., Conf., Patroni Ratisbonensis.
Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf., Pont., præter sequ.

Oratio.

Sancti Pontíficis tui, Dómine, et Patris nostri Wolfgángi solemnitátem nobis celebrántibus tríbue: ut, sicut translatiónem ejus devotíssime cólimus; ita et actus ejus fidéliter imitémur. Per Dóminum.

Et fit Commem. præced. S. Brunonis Conf.

Deinde Comem. S. Marci Papæ, Conf. (Ant. et V. ex Laudib.) et Ss. Sergii et Soc. Mm. ut in Breviario hac die.

In I. Nocturno Lect. Laudémus viros gloriósos. de Comm. Conf. Pont. 2. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Sancto Wolfgángo Pupíngæ in Aústria anno nongentésimo nonagésimo quarto prídie Kaléndas Novémbris mórtuo, supervéniens, ut moritúrus prædíxerat, Hartvícus Salisburgénsis archiepíscopus, ejus sacrum cadáver curávit, ac primum ibi in oratório sancti Othmári illíus intestína decénter cóndidit, réliquum vero corpus spátio septem diérum advérso Danúbio Ratisbónam advéxit, ab omni clero populóque, ac præsértim a paupéribus et víduis, commúnem miserórum patrem deplorántibus, honorífice susceptum: quod postquam in Cathedráli sancti Petri ecclésia solémnibus exsequiárum offíciis honorátum, et per ómnia, quæ reformávit, cœnóbia reverénter circumlátum est, tandem in célebri sancti Emmerámi ecclésia tumulátum fuit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Exáctis a morte quinquagínta octo annis et percrebrescéntibus per omnem vicíniam miráculis, cum sanctus Leo nonus per instántiam sere-

Digitized by Google

níssimi imperatóris Henríci ad partes Germániæ visitándas, ac præcípue ad urbem Ratisbónam ad venerábile corpus beáti Wolfgángi ejúsdem urbis epíscopi transferéndum evocátus esset, atque cum imperatóre et magna epíscopórum ac príncipum multitúdine Ratisbónam perveníret, ómnibus diligénter examinátis et inspéctis, beátum Confessórem e sepúlchro levávit, et consuéta sanctórum veneratióne coléndum edíxit: tum sacrum ejus corpus novo túmulo impósitum, in occidentáli ejúsdem ecclésiæ crypta, post eam, quam ipse dedicávit, aram, séptima Octóbris venerabúndus repósuit, et muro inclúsit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Cum autem in memoráta crypta ara nova, quæ média erat, construerétur, tumba antíqua repérta fuit; hanc rite clausam Wolfgángus secúndus Ratisbonénsis epíscopus præséntibus plúribus prælátis aliísque téstibus anno millésimo sexcentésimo duodécimo apéruit, et in ea, una cum antíqua lámina plúmbea sancti Wolfgángi nomen referénte, et magno Leónis numísmate, et deauráta cruce sacras exúvias invénit, eásque annuénte et sacras étiam pœnárum condonatiónes largiénte Paulo quinto summo Pontífice anno sequénti in Cathedrálem basílicam (ubi et pars sacri cápitis reserváta fuit) et post octiduána solémnia, præsénte imménsa pópuli multitúdine celebráta, duodécima Maji in priórem cryptam tránstulit, et post aram médiam muro inséruit.

℟. Iste est.

In III. Nocturno Homil. in Evangel. Sint lumbi. de Communi Conf. non Pont. 1. loco cum ℟℟. de Comm. Conf. Pont.

Lectio ix. de S. Marci Papa, Conf.

Ad Laudes Commemor. S. Marci Papæ, Conf. (Ant. et ℣. ex I. Vesp.) et Ss. Sergii et Soc. Mm.

Digitized by Google

Die 9. Octobris.

Ss. Dionysii Episcopi, Patroni Ratisbonensis, et **Socior.** Mm.

Duplex majus.

Omnia ut notantur in Breviario Romano præter Lectiones I. Nocturni, quæ leguntur de Comm. plurim. Mart.: **Fratres: Debitóres.**

Die 10. Octobris.

S. Ludovici Bertrandi Confessoris.

Duplex.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 11. Octobris.

S. Francisci Borgiæ Confessoris.

Semiduplex. (m. t. v.)

Ut in Brev. die 10. Oct.

Die 12. Octobris.

S. Maximiliani Episc., Mart.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Maximiliáni Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Deinde fit Com. præced. S. Francisci Borgiæ Conf.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Maximiliánus, Celéjæ in Pañónia natus, annis adolescéntiæ cum magna vitæ innocéntia et integritáte exáctis, cum multis præcélleret virtútibus, tamen benígnitas in paúperes máxime in eo enítuit: quorum egestáti et misériis sublevándis sic studébat, ut opes étiam amplas a paréntibus sibi relíctas in egéntium usus Christi nómine erogárit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Nec látuit virtútum ejus splendor; vacánte enim episcopátu Laureacénsi commúni optióne et voto epíscopus Laureacénsis designátur. Quo in múnere talem se exhíbuit, qualem dignitátis sanctitúdo postulábat. Itaque cum multos sanctíssimo vitæ exémplo in salútis viam direxísset, paternísque mónitis con-

Digitized by Google

firmásset, pátriæ, infidelitátis erróre adhuc deténtæ, misértus in Pannóniam, ejus juvándæ zelo, revértitur.

℟. Desidérium.

Lectio vi.

Ubi cum in umbra mortis sedéntes prædicándo ad lumen veritátis perdúcere conarétur, ab Ejulásio præside comprehénsus, ob constantíssimam fídei christiánæ confessiónem cápitis obtruncatióne martýrii glóriam adéptus est. Ejus ossa Passávii in basílica Cathedráli débito honóre asservántur.

℟. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Si quis vult post me veníre. de Comm. unius Mart. 2. loco.

Die 13. Octobris.

S. Colomanni Mart. Semiduplex.

Omnia de Comm. unius Mart., præter sequ.

Ad Magnif. Ant. Iste sanctus. ℣. Glória et honóre.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut intercedénte beáto Colománno Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Colománnus Scotórum stirpe régia ortus propter Christum terréna despíciens totum se pietáti trádidit. Cumque Hierosólymam, ut sacra invíseret loca, proféctus esset, in réditu per Pañóniam iter agens, ab ímpiis homínibus captus, variísque torméntis vexátus, palo tandem alligátus occíditur. Cujus corpus, cum annum íntegrum ac sex menses ita suspénsum Henrícus Aústriæ márchio permansísse, atque áltero sequénte anno terræ cónditum non contabuísse accepísset summa reveréntia effódi et in Melicénsi monastério perhonorífice recónd vóluit. Palus ipse, cui alligátus vir Dei martýrium subíerat, in sancti tátis et innocéntiæ ipsíu

Digitized by Google

testificatiónem insígni miráculo reflóruit.

℟. Honéstum fecit.

De expositióne S. Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum.

Lectio v.

Sermo 21.

Príncipes persecúti sunt me gratis: et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat, qui nihil rapúerit, nullum violéntus opprésserit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus thorum putáverit esse violándum; qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia; qui loquátur juste, et non audiátur; qui loquátur plena salútis, et impugnétur, ut possit dícere: Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crímine; impugnátur ut nóxius, cum sit in tali confessióne laudábilis; impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum pietas virtútum ómnium fundaméntum sit.

℟. Desidérium.

Lectio vi.

Vere frustra impugnátur, qui apud ímpios et infídos impietátis arcéssitur, cum fídei sit magíster. Verum, qui gratis impugnátur, fortis debet esse et constans. Quómodo ergo subtéxuit: Et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris atque formídinis. Sed est étiam infírmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum. Timéte Dóminum omnes sancti ejus; et: Beátus vir, qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℟. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno Homil. in Evangel. Si quis vult post me veníre. de Comm. unius Mart. 2. loco.

Die 16. Octobris.

S. Galli Abbatis.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont., præter sequ.

Ad Magnif. Ant. Similábo. ℣. Amávit eum.

Digitized by Google

Oratio.

Intercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti Galli Abbátis commédet: ut, quod nostris méritis non valémus; ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Gallus, nóbili génere in Scótia natus, spretis mundi ópibus sub sancto Columbáno religiósæ vitæ institútum pie cóluit. Póstea relícta pátria ad Gallos et Helvétios proféctus, multos christiánæ fídei præcéptis erudívit: nonnúllos cœléstis vitæ amóre inflammátos ad paúperis Christi sectánda vestígia perdúxit. Ad lacum Turicínum et álibi divíni zeli ardóre, idolórum cultum non ferens, dæmonum simuláera dejécit, ac fana igne succéndit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Rerum vero cœléstium meditatióni libérius vacáre cúpiens, in abstrúsa deínde solitúdinis loca se ábdidit. Ubi quanto mítius étiam feræ immánes, feritátis suæ oblítæ, ei morem gerébant, tanto acerbióre feritáte dæmones Christi athlétam fœdíssimis spectris adoriéntes impugnábant: quos ille spirituális milítiæ armis, ferventíssimo nimírum precándi stúdio, cum triduáno jejúnio conjúncto, corporísque verberatióne, vicit ac fugávit.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

Tandem erumpénte e látebris tantæ sanctitátis fama, dux Gunzo eum supplex ad fíliam curándam, quæ a dæmone vexabátur, invítat. Cumque duo episcopi in dæmone expellendo frustra laborássent, sola Gallus oratióne puéllam sanat: a quo melióris vitæ instrúcta consíliis sacrum velámen (assentiénte Sigisbérto rege, ejúsdem sponso) suscépit. Ipse vero opulentíssimis dotis munéribus in paúperes erogátis, et Constantiénsi episcopátu recusáto, ad solitúdinem revértitur. In qua exstru-

Digitized by Google

cto monastério, et non paucis mónachis severióris disciplínæ stúdio rite informátis, in Dómino quiévit anno sexcentésimo vigésimo quarto, suæ ætátis nonagésimo quinto. Sed cum nullo modo potuísset humári, indomitórum tandem equórum ductu in sacram erémum perlátus, in oratório suo sepúltus, miráculis cláruit.

℟. Iste homo.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Ecce nos relíquimus. de Comm. Abbatis.

Die 21. Octobris.

Ss. Ursulæ et Sociar.
Virg. et Mart.
Duplex.

Omnia de Comm. Virg., præter sequ.

In utrisque Vesperis ad Magnificat et in Laudibus ad Benedictus.

Ant. Prudéntes vírgines aptáte vestras lámpades: ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur regi vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum Ursulæ et Sociárum ejus palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente non póssumus celebráre; humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Deinde fit Com. præced. S. Joannis Cant. Conf. et S. Hilarionis Abbat. ut in Breviar. hac die.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Gratiáno imperatóre Flávius Clemens Máximus, Románi exércitus in Británnia dux, arrépta tyránnide imperátor a milítibus acclamátur. Inde cópias in Gállias transmíttens, ab inféndis Gratiáno legiónibus excéptus, impérium sibi corróborat. Cumque Armoricórum úberem regiónem, ejéctis antíquis habitatóribus, Británnicis milítibus, quos secum dúxerat, divisísset, quo novas colónias propagáret in pósteros, Connáni Británnici réguli, quem Britannórum ducem habébat in exércitu, consí-

Digitized by Google

lio, missa legatióne in Británniam, síngulis milítibus novis colónis síngulas vírgines conjúgio fœderándas póstulat.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Haud visa Británniæ régulis absúrda petítio: unde in grátiam novi imperatóris, et quod fílias suas non nisi gentílibus suis, iísque donátis nova província prædivítibus, honestíssime collocándas scirent; pro número mílitum tótidem deléctæ sunt vírgines, omnes número úndecim míllia: quarum princeps erat Ursula Dionóci Cornúbiæ regis fília, desponsáta Connáno duci Britannórum mílitum in exércitu Máximi. Cunctæ ígitur Londíni colléctæ, impósitæ sunt invítæ navígiis. Solvéntes nautæ dum Armoricórum regiónem cógitant, a sæva procélla in Germánicum litus dejiciúntur.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

Cóntigit adésse tunc ibi Hunnórum cópias, quas a Gratiáno imperatóre advérsus Máximum evocátas ferunt. Nacti ígitur bárbari præclárum illud vírginum agmen, impoténti libídinis æstu furéntes in eas írruunt. Sed cum hortánte Ursula mortem pótius oppétere, quam virgínei pudóris jactúram pati, invícto ánimi vigóre decrevíssent, Hunni in rábiem immanitátis conversi, ad unam omnes trucídant. Sicque Ursula super cómitum suárum velut cœléstium margarítarum pretiósum acérvum gloriósa víctima procúmbens, púrpura pro Christo fusi sánguinis decoráta, triumphatórem tot vírginum exércitum géminis, nempe virginitátis et martýrii, laúreis insígnem ducens, cœlum victrix intrávit. Quarum córpora Coloniénses summo honóre condidérunt earúmque illústrem agónem christiánus orbis fidérénti semper memóri célebrat. ℟. Afferéntur

In III. Noct. Homil. Evang. Símile est regnum cœlórum decem virgínibus de eodem Comm. 1. loco.

Lectio ix. et Com. S. Hilarionis Abb. in Laud.

Digitized by Google

Die 22. Octobris.
S. Eduardi Reg., Conf.
Semiduplex.
Ut in Brev. die 13. Oct.

Die 23. Octobris.
S. Petri Paschasii Ep., Martyris.
Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart., præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Petri Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit Comem. præc. S. Eduardi Regis, Conf.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Petrus cognoménto Paschásius Valéntiæ, dum sub Maurórum jugo tenerétur, christiánis paréntibus natus, liberálibus ártibus sacrísque disciplínis erudítus, inter canónicos ecclésiæ Valentínæ adscríbitur. Mox erogátis in paúperes amplíssimis reddítibus, ut se totum pietáti convérteret, órdinem beátæ Maríæ de Mercéde redemptiónis captivórum ingréditur, in quo sub ipso sancto Petro Nolásco magístro ádeo exáctam vivéndi ratiónem instítuit, ut jejúniis et mortificatiónibus exémplar ómnibus esset.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Dein sacram theologíam magno auditórum profectu públice dócuit; quare Jacóbus primus Aragóniæ rex, ejus doctrínæ fama permótus, illum in filii sui Sánctii archiepíscopi Toletáni, qui et eídem órdini nomen déderat, in præceptórem et directórem, colláto ab Urbáno quarto título episcopátus Granaténsis, delégit. Quo in múnere ita se gessit, ut órdinem suum Toléti et álibi mirífice propagáverit, donec defúncto Sánctio ad Giennénsem eccléstam ómnibus votis præfícitur. In ejus vero regímine dum óvium sibi creditárum salúti sédulo

Digitized by Google

invígilat, a Mauris captus in vínculis Granátæ jam septuagenárius detinétur.

℟. Desidérium.

Lectio vi.

Verum in tanto vitæ discrímine ærúmnis et calamitátibus pressus, summa constántia cathólicam religiónem tuéri, fidelésque in ergástulis mísere deténtos ópibus et pecúniis, in própriam libertátem plúries parátis, juvit, ac púeros et féminas, in ánimæ discrímen ob ætátis vel sexus imbecillitátem proclíves, contémpta própria salúte redémit. Cumque inter infidéles ipsos non prætermítteret, cathólicam religiónem propugnáre, ac Saracenórum erróres doctíssimis commentáriis confutáre, ipsum Granátæ, dum sacra operátur, obtruncári rex Mahumetánus jubet. Mártyris sui sanctitátem multis Deus miráculis illustrávit, diúque a fidélibus veneratióne hábitum Clemens décimus Póntifex máximus ecclesiástici cultus decréto decorávit.

℟. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno Homil. in Evang. **Si quis vult post me veníre.** de Comm. unius Mart. 2. loco.

Die 24. Octobris.

S. Raphaëlis Archang.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliqu. locis, eadem die.

Die 25. Octobris.

Ss. Crispini et Crispiniani Mm.

Semiduplex.

Omnia de Communi plur. Mart., præter sequ.

Ad Magnif. Ant. **Istórum est.** ℣. **Lætámini.**

Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum Crispíni et Crispiniáni natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. (Per Dóminum.)

Deinde fit Com. Ss. Chrysanthi et Dariæ Mm. (Ant. et ℣. ex Laud.) ut in Brev. hac die.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Crispínus et Crispiniánus, nóbiles Románi, pátria re-

lícta in Gálliam profécti, ibíque ob gravíssimam Diocletiáni persecutiónem in Christiános multa incómoda perpéssi, arte sutrína vitam sustentáre cœpérunt. Multis ígitur, non tam opificii necessitáte, quam christiánæ stúdio religiónis ad eos ventitántibus, Christi fidem propagábant. Quam ob rem ad imperatórem deláti, cum a propósito nulla ratióne removéri possent, sub Rictiováro præside post immánia torménta cápite truncáti martýrio coronántur. Quorum córpora póstea ex Gálliis Romam deláta, apud sanctum Lauréntium in Pane et Perna honorífice tumuláta sunt.

℟. Sancti tui.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Serm. 1. de Martyr.

Lectio v.

Nemo est, qui nésciat, mártyrum glórias ad hoc divíno consílio a Dei pópulis frequentári, ut et illis débitus honor détur, et nobis virtútis exémpla favénte Christo monstréntur: ut, dum hæc ita celebrári perspícimus, cognoscámus, quanta eos glória máneat in cœlis, quorum natalítia táliter celebrántur in terris: quo possímus étiam ipsi tálibus provocári exémplis, virtúte pari, devotióne consímili ac fide: ut Christo præstánte dimicáre et víncere hostem possímus: ut parta victória cum iísdem sanctis in regnis cœléstibus triumphémus.

℟. Vérbera.

Lectio vi.

Quis est enim, qui eórum volens mérito copulári, nisi prius constántiam eórum téneat, sectétur fidem, imitétur virtútem passiónis, eórum glóriam páribus vitæ lineaméntis aut invéniat aut exquírat? Qui etsi martýrio par esse non possit, tamen múneris tanti dignitáte se quisque bonis áctibus dignum præbeat. Adest enim clementíssimus Deus, qui desiderántibus suis aut martýrium præbeat, aut sine martýrio cum sanctis præmia divína retríbuat.

℟. Tamquam aurum.

Digitized by Google

In III. Nocturno Homil. in Evang. **Descéndens Jesus de monte.** de eodem Comm. 2. loco.

Lectio ix. de Ss. Chrysantho et Daria Mart.

In Laudibus fit Comem. Ss. Chrysanthi et Dariæ Mm. (Ant. et Y. ex I. Vesp.)

Die 26. Octobris.

Beatæ Margaritæ Mariæ Alacoque Virg.

Duplex.

Ut inter Festa pro aliqu. locis die 17. Octobr.

Lect. ix. et Com. S. Evaristi Papæ, Mart. ut in Breviario hac die.

Die 29. Octobris.

Puritatis B. Mariæ V.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliqu. locis Domin. III. Octobris (omissa Com. Dom. III. Oct.).

Die 31. Octobris.

S. Wolfgangi Ep., Conf., Patroni primarii Diœcesis Ratisbonensis.

Duplex 1. class. cum Oct.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui nobis ætérnæ salútis beátum Wolfgángum Epíscopum minístrum tribuísti: præsta quæsumus; ut, quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones Fidélis sermo. de Communi Conf. Pont. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Wolfgángus, nóbili in Suévia génere prognátus, rerum exterárum fuit et sui contémptor egrégius, solus ex ánimo Deum quærens. Honóres amplíssimos ab Henríco Trevirénsium epíscopo sibi oblátos recusávit, illóque demórtuo pollicitatiónibus aliórum contémptis monásticam tandem vitam (cujus semper desidério flagráverat) est amplexus, sacris ordínibus a beáto Udalríco initiátus. Cum in Pannónian prædicándi Evangélii causa se prius contulísset, propter conjúnctam in eo exímia cum pietáte prudéntiam, Othónis imperatóris stúdio totiúsque cleri et pópuli acclamatióne, ecclésiæ Ra-

Digitized by Google

tisbonénsi rite præfícitur.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Suscépto episcopátus múnere gregem Dómini verbo pavit et exémplo, sanctissimísque ecclésiam temperávit institútis. Monastério sancti Emmerámi, quod jam diu epíscopi administráverant, restitútis provéntibus, magno illíus bono insígnem virum Romuáldum præpósuit. Sanctimoniálium cœnóbium, quod ipse fundáverat, tam sancte instítuit, ut collápsa in áliis disciplína eo exémplo sit fácile restauráta, novóque pietátis odóre capta Brígida Baváriæ ducis fília, sponsum Christum secúta, ad sacras se vírgines aggregárit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Bohémis, quo amplióra apud illos fides increménta cáperet, contémpto suæ ecclésiæ detriménto, rejéctis aliórum consíliis, próprium dari epíscopum libentíssime permísit. Egrégiam viri sanctitátem comprobárunt energúmeni et váriis languóribus oppréssi, quos precatióne sanávit. Divíno afflátus instínctu sanctum Henrícum imperatórem regnatúrum, fratrem ipsíus Brunónem ad episcopátum promótum iri; e soróribus álteram regínam, abbatíssam álteram fore prædíxit. Dénique cum vigínti et ámplius annis in séduli pastóris múnere peráctis extrémum sibi diem imminére intellígeret, quæ ex usitáta liberalitáte supérerant, per manus paúperum in cœli gazophylácium præmísit.

℟. Iste est.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Vigiláte quia nescítis. de eod. Comm. 2. loco.

De Vigilia Omn. Sanctorum nihil fit.

Vesperæ de Festo Omn. Sanctorum cum Commem. S. Wolfgangi Episc., Conf.

Dominica infra Octavam Omn. Sanctorum.

Sacrar. Reliquiarum.

Duplex.

Ut inter Festa pro aliqu. locis Dom. IV. Octobris.

Et fit Com̃em. Domin. et Octav.

Digitized by Google

Dominica II. Novembris.

Patrocinii B. M. V.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V.

Ad Magnif. Ant. **Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuum sanctum Patrocínium.**

Deinde fit Comem. Dom. occurrentis.

℟. vii. **Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster.** ℣. **Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuum sanctum Patrocínium. Quia ex te.**

Lectio ix. de Homil. Domin. occurrentis, et ejusdem Com. in Laud. et II. Vesp.

Die 4. Novembris.

In Festo S. Caroli Episc., Conf. pro Comem. S. Wolfgangi dicitur in Laud. Ant. **Sacérdos.** ℣. **Amávit.** ut in I. Vesp. et in II. Vesp. Ant. **Euge.** e Laud. ℣. **Amávit.** ut in I. Vesp.; juxta Decr. S. R. C. d. d. 21. Junii 1710 n. 2205 ad 2.

Die 6. Novembris.

Commemoratio

S. Leonardi Abbatis.

In I. Vesperis.

Ant. Similábo. ℣. **Amávit eum.**

Oratio.

Intercéssio nos quæsumus, Dómine, beáti Leonárdi Abbátis commendet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Lectio ix.

Leonárdus, sub Anastásio imperatóre claris et magnæ apud Clodovæum regem dignitátis et auctoritátis ortus paréntibus, a beáto Remígio epíscopo Rheménsi sanctis móribus doctrináque salutári imbútus, recusátis, quos illi Clodovæus offerébat, honóribus, munus episcopále suscipere cogerétur, Aquitaniam pétiit: ubi plúrimos ad Christi fidem convérsis in solitúdinem se récépit. In ea frátribus

Digitized by Google

quam desiderántibus perénnem suis précibus fontem impetrávit. Idem cæcos, claudos, energúmenos, et quólibet morbo laborántes incolumitáti restítuit. Captívis demum sancti opem implorántibus repénte solúta víncula, effrácti cárceres, libértas réddita, atque ália multa mirácula ejus sanctitátem declarárunt. Obiit plenus méritis año Dómini quingentésimo quinquagésimo nono.

Te Deum laudámus.

In Laudibus.

Antiph. Euge serve. ℣. Amávit eum.

Oratio ut supra.

Die 7. Novembris.

Octava

S. Wolfgangi Ep., Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. ont. præter sequ.

Oratio.

Deus, qui nobis ætérnæ salútis beátum Wolfángum Epíscopum minístrum tribuísti: præsta uésumus; ut, quem dotórem vitæ habúimus in erris, intercessórem haére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Deinde fit Comem. Oct. Omnium Sanctorum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Ex Brev. antiquo Ratisbon.

Lectio iv.

Igitur post hæc et ália pietátis ópera, quibus Deo servíre studébat, quibúsque ecclésiam sibi commíssam regébat sanctus præsul Wolfgángus, cum Ratisbónæ constitútus rerum necessitáte in orientálem Bavárіæ regiónem iter suum destináret, febricitáre cœpit. Cumque per Danúbii decúrsum ventum esset ad locum, qui dícitur Pupínga non procul Línzio distans, ultra téndere non valébat, quia tempus resolutiónis instábat. Ibi ergo supérna se visitánte grátia cognóscens, cito fore complénda, quæ sibi per visiónem olim fúerant reveláta, jussit, ut in oratórium beáti Othmári (quod ibi situm erat) portarétur, et ante altáre ejus deponerétur. Quod cum factum esset, aliquántulum ex infirmitáte convaléscens resédit, et

Digitized by Google

per confessiónem primum se expiávit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Deínde omnes, qui áderant, pro fide, spe et caritáte satis luculénter ádmonens, eos ac univérsos sibi commíssos cum íntimis suspíriis Deo sanctísque ejus commendávit; sicque viático sumpto humo tenus se prostrávit, Deum sui et ómnium mortem suam aspiciéntium miseréri déprecans óculos clausit, ac velut in somno pausans in pace quiévit. Sic ánimam sacris cœlórum réddidit astris prídie Kaléndas Novémbris anno Christi nongentésimo nonagésimo quarto. Sacrum ejus corpus Ratisbónæ in templo sancti Emmerámi sepúltum sanctus Leo Papa nonus solémni ritu levávit, et sanctórum catálogo, multo pópulo præsénte, adscrípsit. Quas sanctíssimi epíscopi relíquias Wolfgángus secúndus epíscopus in cryptam ac novum a se fabricátum sacéllum anno millésimo sexcentésimo décimo tértio, Pauli quinti summi Pontíficis permíssu, quinta Maji máxima devotióne ac solemnitáte tránstulit in prístinum locum, unde levátæ erant.

℟. Pósui adjutórium.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

Ex Hom. 59. quæ est 2. de S. Eusebio.

Lectio vi.

Beáti Patris Wolfgáng mérita jam in tut pósita secúri magnific mus, qui gubernáculu fídei viríliter tenens, á choram spei tranquilla jam in statióne compósuit, et plenam cœléstibus divítiis et ætérnis mércibus navem optáto in lítore collocávit: qui contra omnes adversários scutum timóris Dei tam diu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam perveníret. Quid enim fuit totus vitæ illíus cu sus, nisi unus cum vígi hoste conflíctus?

℟. Iste est.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangé secúndum Matthæum

Lectio vii. Cap. 24. h

In illo témpore: Di Jesus discípulis sui

Vigiláte, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

De fide lib. 5. cap. 17.

Quærimus, qua ratióne Dóminus designáre moménta nolúerit: si quærámus, non ignorántiæ inveniémus esse, sed sapiéntiæ. Nobis enim scire non próderat, ut, dum certa futúri judícii moménta nescímus, semper tamquam in excúbiis constitúti, et in quadam virtútis spécula collocáti, peccándi consuetúdinem declinémus, ne nos inter vítia dies Dómini deprehéndat.

℟. Amávit eum.

Lectio viii.

Non enim prodest scire, sed metúere, quod futúrum est. Scriptum est enim: Noli alta sápere, sed time. Nam si diem designásset exprésse, uniætáti hóminum, quæ próxima erat judício, viderétur disciplínam præscripsísse superióris témporis: aut justus esset remíssior, aut peccátor secúrior. Namque adúlter nisi quotidiánam pœnam métuat, non potest adulterándi cupiditátem desínere. ℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

Plerúmque enim, quibus incentívum est impúnitas, timor tædium est. Ideo ergo dixi, quod scire non próderat, immo próderat ignoráre, ut ignorántes timerémus, ut observántes emendarémur, sicut ipse dixit: Estóte paráti, quia nescítis, qua hora fílius hóminis ventúrus est. Namque miles, nisi bellum in mánibus esse cognóscat, præténdere non novit in castris.

Te Deum laudámus.

In Laudibus fit Comem. Oct. Omn. Sanctorum.

Vesp. a Capit. de die Oct. Omn. Sanctorum, cum Com. S. Wolfgangi.

Die 13. Novembris.

S. Stanislai Kostkæ Confessoris.

Duplex.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Digitized by Google

Die 14. Novembris.

S. Didaci Confessoris.

Semiduplex. (m. t. v.)

Ut in Brev. die 13. Nov.

Die 15. Novembris.

Beati Alberti Magni

Episc., Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui nobis ætérnæ salútis beátum Albértum Epíscopum minístrum tribuísti: præsta, quæsumus; ut, quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Deinde fit Comem. præc. S. Didaci Conf.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Albértus, Lauíngæ célebri Suéviæ óppido de nobílibus et militáris órdinis paréntibus natus, a prima puerítia viam Dómini ingréssus, adoléscens Páduam nóbilem Lombárdiæ civitátem, ubi firmióra virtútum et ártium póneret fundaménta, míttitur. Cum vero basílicam ibídem ingréssus, deque statu vitæ melióris meditátus, ardéntius die quadam se beátæ Maríæ Vírgini commendásset, appáret benigníssima grátiæ totíus mater, suadétque cliénti, ut órdinem Prædicatórum in Ecclésia nóviter eréctum et mire viréntem ingrederétur; fore enim, ut cœléstis sapiéntiæ thesaúris dotátus christiánum illumináret orbem univérsum. Audit mónita Vírginis beatíssimæ Albértus, habitúmque sacrum a patre Felíce Jordáno, Prædicatórum tum témporis suprémo magístro insígni, cum alacritáte suscépit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Accépto ígitur sacro hábitu pietáti, devotióni, sacrarúmque stúdio literárum sese devóvit totum. Unde factum, ut ex vera sapiéntia, plenísimo vidélicet scientiárum ómnium fonte, tantam haúserit doctrínam ut cum ingénti admiratióne præter nobilíssimas

Digitized by Google

Germániæ cáthedras académicas, Coloniénsem, Hildesheiménsem, Argentinénsem, Friburgénsem et Ratisbonénsem suæ doctrínæ et facúndiæ rádiis coruscántibus illumináverit. Caritátis insuper zelo accénsus beátus pater non tantum in Germániæ, sed in plerísque fere cathólicæ Ecclésiæ fínibus subtilíssimis interpretatiónibus Scripturárum, sanctitátis fama et doctrínæ admirábilis, et vitæ immaculátæ exémplo imitándo, hæresúmque oppugnatióne et exstinctióne ánimas Redemptóri lucrátus est plúrimas. Unde viri sanctitáte permótus Alexánder quartus Póntifex máximus applaudénte sacro cardinálium collégio, étiam invítum et reniténtem máxima cum cleri et pópuli totíus gratulatióne Albértum Ratisbonénsi ecclésiæ præficit episcopum.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Consecrátus episcopus, inque throno résidens episcopáli, humilitátis, paupertátis et religiosárum disciplinárum numquam non recordabátur. Castrum episcopále, dictum Thumstauf, único distans milliári a civitáte, pro devotiónis asýlo sibi habébat: ubi et insígnem illum super Lucam édidit commentárium. Verum cum triénnio magna cum laude episcopátui præfuísset, ad suos régredi festínat. Anno ígitur millésimo ducentésimo sexagésimo secúndo, annuénte Pontífice Urbáno quarto, Leóni viro integérrimo munus episcopále sponte cedit: mirificéque recreátus Colóniam ad antíquam cáthedram rémigrat. Quantum vero viri beáti sánctitas claréscat et doctrína, vel inde patet, quod et sanctum Thomam Doctórem angélicum habúerit discípulum, et illíus felicíssimum óbitum absens Colóniæ cum áliis frátribus in mensa résidens cognóverit. Rudólpho Habsbúrgico Romanórum regi nóviter eléctо, ratiónum et sermónis gravitáte, a sancta Sede confirmatiónem impetrávit. Discórdias inter

Digitized by Google

Guiliélmum Juliacénsem cómitem et Coloniénsem civitátem facúndiæ suæ dexteritáte sopívit, pacem et tranquillitátem restítuit. Tandem annum agens octogésimum, plenus diérum, veræ et ætérnæ pátriæ repromissiónem suspírans, migrávit ad Dóminum décimo séptimo Kaléndas Decémbris, anno millésimo ducentésimo octogésimo, Rudólphi imperatóris anno séptimo. Corpus beáti patris in choro ecclésiæ sanctæ crucis a se fundátæ, præsénte Sigefrído Agrippínæ archiepíscopo, frequénti clericórum et religiosórum cœtu, in arca repósitum sáxea ecclesiásticæ tráditur sepultúræ. Cujus festivitátem Gregórius Papa décimus quintus, ad instántiam Albérti quarti Ratisbonénsis epíscopi, celebrándam vivæ vocis oráculo concéssit.

℟. Iste est.

In III. Nocturno Homil. in Evangel. Homo péregre proficíscens. de Communi Conf. Pont.

Die 16. Novembris.

S. Florini Presb., Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. præter sequ.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui beátum Florínum Confessórem tuum ætérnæ beatitúdinis glória sublimásti: concéde propítius; ut, cujus mérita venerámur in terris, intercessiónis ejus auxílio muniámur in cœlis. Per Dóminum.

Deinde fit Comem. præc. B. Alberti Episc., Conf.

Ant. Amávit eum Dóminus et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio ut supra.

Postea S. Othmari Abbat.

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, intra in gaúdium Dómini tui.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et

Digitized by Google

lingua ejus loquétur judícium.

Oratio.

Intercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti Othmári Abbátis coñéndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Florínus, Amátiæ in Valle Venústa comitátus Tyrolénsis natus, a paréntibus suis jam adolescéntiam ingréssus cuídam presbýtero ad divum Petrum Heremúsciæ erudiéndus tráditur, qui perspéctis Floríni virtútibus eúmdem sibi œcónomum constítuit; quo in offício nihil is de spíritus fervóre remíttens talem fecit in virtútum stúdio progréssum, ut eum Deus étiam miráculo approbáret. Accidit enim aliquándo, ut vinum ex castro Canítias nuncupáto, dómino suo pro more ferens féminam óbviam habéret paupérculam, stipem pro viro suo ægro rogántem; cujus miserátus vinum ei largítur, quod ferébat, et loco vini aquam repónens, eam mox in vinum a se convérsam suo dómino bibéndam appórtat.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Présbyter dein factus dómino suo ad divum Petrum Heremúsciæ cum successísset, ea cura ac stúdio suam illam administrávit provínciam, ut et summum Dei favórem conciliáverit, et pópulo sibi concrédito virtútum ómnium exémplo ac sanctitátis laude prælúxerit. Post mortem, quam sibi divínitus revelátam prænuntiáverat, accurréntes ejus propínqui sacrum pignus ab Heremúscis amíce petunt, vim étiam inférre paráti, ubi verba nihil profecíssent: quorum conátus astu pio eludéntes Heremúsci parátam arcam sarcóphago sancti persímilem, quibúsdam illíus véstibus opplétam concédunt, sicque propínquos, reténto córpore, lætos in pace dimíttunt. Tandem tém-

Digitized by Google 245

poris progréssu cum prope jam memória sancti períisset, cuídam presbýtero in paróchia successóri appáruit docens, velle suum corpus transférri, et in ecclésia post divi Petri altáre collocári. Edúcto ígitur a loco sepultúræ beáti córpori capílli et barba ejus crevísse sunt deprehénsi.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

Quanti vero apud Deum mériti noster hic sanctus fúerit, palam fáciunt mirácula plúrima ejus patrocínio patráta, quæ in languóribus tam animórum quam córporum, morbísque curándis enituérunt. Inter ália vinum, quo corpus ejus tunc adhuc íntegrum fuit ablútum, váriis ægris salúti fuit. Baro de Vázio, vir liberióris álias vitæ, cum alicújus energúmenæ liberatióni méritis sancti factæ spectátor interésset, ánimo deínde mutátus anteáctam vitam pœniténtiæ virtúte emendávit, et Curwaldénse monastérium exstrúxit. Cœpit inde sanctus frequénti hóminum ad ejus sepúlchrum peregrinántium concúrsu celebrári, donísque votívis honorári.

℟. Iste homo.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Sint lumbi vestri præcíncti. de eodem Comm. 1. loco.

Pro S. Othmaro Abbate.

Lectio ix.

Othmárus, natióne Germánus, vir doctrína et sanctitáte præclárus, atque ádeo præcípua in paúperes caritáte a Pipíno rege (cui caríssimus erat) magnam vim pecúniæ accéptam ita large paupéribus dispertíre cœpit, ut perpaúcos ad cœnóbium óbulos reportárit. Hic mendicántium úlcera tergébat, atque, ut eórum nuditátem tégeret, suas étiam sibi vestes detrahébat. Egrégia fuit sancti viri abstinéntia, vigiliárum orationísque assidúitas, et reliquárum stúdium virtútum. Itaque sancti Galli monastério præpósitus, dum illíus jura strénue contra potentiórum cupiditátem insolentiámque deféndit, in cárcerem datus, ibi jejú-

Digitized by Google

niis et oratiónibus migrávit ad Dóminum. Sacrum ejus corpus in æde sancti Galli cónditum asservátur.

Te Deum laudámus.

In Laudibus fit Comem. S. Othmari Abbatis.

Antiph. Similábo eum. ℣. Amávit eum.

Oratio ut supra.

Die 19. Novembris.

S. Elisabeth Viduæ.

Duplex 2. classis.

Ut in Breviar. eadem die præter ritum.

In I. Nocturno Lect. Mulíerem fortem. de Communi non Virg.

Lect. ix. et Com. S. Pontiani Papæ, Mart. in Laud. tantum.

Die 26. Novembris.

S. Gertrudis Virginis, Abbat.

Duplex.

Ut in Brev. Romano die 15. Novembr.

Lect. ix. et Com. S. Petri Alexandrini Episc., Mart. ut in Brev. hac die.

Die 27. Novembris.

S. Virgilii Episc., Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequ.

Oratio.

Da, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti Virgílii Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis aúgeat et salútem. Per Dóminum.

Deinde fit Comem. præc. S. Gertrudis Virg.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Virgílius, in Hibérnia nóbili sánguine creátus, ab ipsa infántia virtútis amóre incénsus cunctos in sui admiratiónem traducébat; literárum enim divinárum stúdium cum caritátis afféctu et pietátis offício ita sédulo conjungébat, ut nihil illi prætérea cordi esset. In Fránciam deínde ad inflammándos in Christi fide hóminum ánimos profectus, Pipíno regi carissimus fuit. Cumque jam ad ómnia summa tamquam lucérna ardens et lucens candelábro imponéndus viderétur, a Stéphano secúndo Pontífice máximo Salisburgénsis ecclésiæ epíscopus decla-

Digitized by Google

rátur. Quo múnere suscépto tanta prudéntia et pastorális offícii exémplo gregem sibi commíssum rexit, ut óptimi paréntis loco ab ómnibus haberétur.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Basílicam Salisburgénsem a fundaméntis magnis expénsis exstrúxit, in eámque sancti Rupérti primi antecessóris sui relíquias summo cum honóre ac pópuli religióne tránstulit. De quo et illud non absque miráculo memóriæ próditum légimus, non potuísse eos, quorum ópera in ædificánda ecclésia utebátur, plus pecuniárum e pelvi ad solvéndam mercédem expósita accípere, quam cujúsque labor atque ópera postulábat.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Vigíliis tandem assíduis, labóribus, senióque confféctus, cum ecclésiam sibi créditam summa cum laude paríque animárum fructu administrásset, misso in Carínthiam Modésto, exímia sanctitáte epíscopo, Cárolo Magno imperatóre, in cœli sedes recípitur. Ejus corpus in ecclésia Salisburgénsi a se constrúcta honorífice asservátur.

℟. Iste est.

In III. Nocturno Homil. in Evangel. Homo péregre proficíscens. de Commun Conf. Pont. 1. loco.

Die 28. Novembris.

S. Leonardi a Portu Mauritio Conf.

Duplex. (m. t. v.)

Ut inter Festa pro aliqu locis die 26. Nov. (omiss Comem. S. Petri Alexandr.

Die 29. Novembris.

S. Josaphat Ep., Mart.

Duplex.

Ut in Brev. die 14. Nov. Et fit Com. Vigil. S. Andreæ Apost. (cum ix. Lect.) et S. Saturnini Mart. ut in Brev. hac die.

Die 1. Decembris.

S. Silvestri Abbatis.

Duplex. (m. t. v.)

Ut in Brev. die 26. Nov (omissa Comem. S. Petr Alexandr.).

Digitized by Google

Index alphabeticus.

Adalberonis Episc., Conf. pag. 13*
Alberti Magni Episc., Conf. 32*
Angelorum Custodum. (*Pro al. l.* Dom. I. Sept.) 1*
Colomanni Mart. 18*
Corbiniani Episc., Conf. 3*
Crispini et Crispiniani Mm. 24*
Dedicat. Eccl. Cathedr. et Eccl. totius Diœc. 9*
Didaci Conf. (*In Brev. d.* 13. Nov.) 32*
Dionysii Episc. et Soc. Mm. 17*
Eduardi Reg., Conf. (*In Brev. d.* 13. Oct.) 23*
Elisabeth Viduæ. 37*
Emmerami Episc., Mart. 4*
Florini Presbyt., Conf. 34*
Francisci Borgiæ Conf. (*In Brev. d.* 10. Oct.) 17*
Galli Abbat. 19*
Gertrudis Virg., Abbat. (*In Brev. d.* 15. Nov.) 37*
Josaphat Episc., Mart. (*In Brev. d.* 14. Nov.) 38*
Leonardi Abbat. Coñ. 28*
Leonardi a Portu Mauritio Conf. (*Pro al. l. d.* 26. Novembr.) 38*
Ludovici Bertrandi Conf. (*Pro al. l. d.* 10. Oct.) 17*
Magni Abbat., Conf. 1*
Margaritæ Mariæ Alacoque Virg. (*Pro al. l. d.* 17. Octobr.) 26*
Mariæ B. V. Maternitatis. (*Pro al. l.* Dom. II. Oct.) 9*
— — Patrocinii. 28*
— — Puritatis. (*Pro al. l.* Dom. III. Oct.) 26*
Mauritii et Soc. Mm. 6*
Maximiliani Episc., Mart. 17*

Digitized by Google

Ottonis Episc., Conf. pag. 9*
Petri Paschasii Episc., Mart. 23*
Raphaëlis Archang. (*Pro al. l. d.* 24. Oct.) 24*
Redemptoris SS. (*Pro al. l. d.* 23. Oct.) 9*
Reliquiarum Sacr. (*Pro al. l.* Dom. IV. Oct.) 27*
Rosaliæ Virg. Panorm. (*Pro al. l. d.* 4. Sept.) 1*
Silvestri Abbat. (*In Brev. d.* 26. Nov.) 38*
Stanislai Kostkæ Conf. (*Pro al. l. d.* 13. Nov.) 31*
Thomæ de Villanova Episc., Conf. (*In Brev. d.* 22. Sept.) 6*
Ursulæ et Soc. Virg. et Mart. 21*
Virgilii Episc., Conf. 37*
Wolfgangi Episc., Conf. 26*
— — Octava. 29*
— — Translatio. 15*

Concordat cum Originali.

Ratisbonæ, die 28. Februarii 1903.

Dr. Fr. X. Leitner, Vic. in Spirit. Gen.

Ratisbonæ. Sumptibus et Typis Fr. Pustet.

Digitized by Google

Die 1. Septembris.

S. Philumenæ Virginis et Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi Virg. et Mart., præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ Philuménæ, Vírginis et Mártyris tuæ, natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Et fit Com̃em. præced.

Deinde S. Ægidii Abbat.

Postea Ss. duodecim Fratrum Martyrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Inter cétera Mártyrum sepúlchra, quæ in cœmetério Priscíllæ ad viam Saláriam reperíri solent, illud éxstitit quo repósitum fúerat sanctæ Philuménæ corpus, uti ex túmuli inscriptióne tribus latérculis appósita perlegebátur. Licet vero invénta ibídem fúerit phíala sánguinis, et ália inscúlpta conspiceréntur martýrii insígnia, doléndum tamen est, res ab eádem gestas, áctaque ac genus martýrii quod ipsa fecit, obscúra perstitísse. Céterum ubi primum sacrum hoc corpus, ex beneficéntia Pii séptimi inítio pontificátus ejus accéptum, cúltui fidélis pópuli propósitum fuit Mugnáni in Nolána diœcési, ingens íllico famæ celébritas ac relígio erga sanctam Mártyrem percrébuit, præsértim ob signa, quæ ejúsdem præsídio accessísse úndique ferebátur. Hinc factum est ut complúrium antístitum, cultorúmque Mártyris postulatiónibus permótus Gregórius décimus sextus Póntifex Máximus, univérsa rei ratióne matúre perpénsa, festum ejúsdem cum Offício et Missa in memoráta Nolána diœcési et álibi agéndum benígne permíserit.

℟. Propter veritátem.

Digitized by Google

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 1. de Virg., circa init.

Lectio v.

Quóniam hódie natális est Vírginis, invítat nunc integritátis amor, ut áliquid de virginitáte dicámus: ne véluti tránsitu quodam præstrícta videátur, quæ principális est virtus. Non enim ídeo laudábilis virgínitas, quia in Martýribus reperítur: sed quia ipsa Mártyres fáciat. Quis autem humáno eam possit ingénio comprehéndere, quam nec natúra suis inclúsit légibus? Aut quis naturáli voce complécti, quod supra usum natúræ sit? E cœlo accersívit, quod imitarétur in terris. Nec immérito vivéndi sibi usum quæsívit e cœlo, quæ sponsum sibi invénit in cœlo.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

Hæc nubes, áëra, Angelos, síderaque transgrédiens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invénit, et toto hausit péctore. Nam quis tantum, cum invénerit, relínquat boni? Unguéntum enim exinanítum est nomen tuum: proptérea adolescéntulæ dilexérunt te, et attraxérunt te. Postrémo, non meum est illud, quóniam quæ non nubunt, neque nubéntur, erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Nemo ergo mirétur, si Angelis comparéntur, quæ Angelórum Dómino copulántur.

℟. Afferéntur Regi.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Símile erit. de eodem Comm. 1. loco.

Lectio ix. de S. Ægidio Abbat.

Et fit Commem. S. Ægidii, deinde Ss. Mm.

Imprimatur.

Ratisbonæ, die 17. Augusti 1909.

M. Huber, Vic. in Spir. Gen.

Ratisbonæ. Typis Friderici Pustet.

Digitized by Google

Die 11. Septembris.

Beatæ Nothburgæ Virg.

Introitus. Ps. 44.

ilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Ps. ibid. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Præténde, Dómine, fidélibus tuis déxteram cœléstis auxílii: ut méritis et exémplo Beátæ Nothbúrgæ Vírginis, te toto corde perquírant; et quæ digne póstulant, cónsequi mereántur. Per Dóminum.

Et fit Comm. Octavæ Nativ. B. M. V.

Oratio.

Fámulis tuis, quæsumus Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, Nativitátis ejus votíva solémnitas, pacis tríbuat increméntum.

Postea Ss. Mart. Proti et Hyacinthi.

Oratio.

Beatórum Mártyrum tuórum Proti et Hyacínthi nos, Dómine, fóveat pretiósa confessio: et pia júgiter intercéssio tueátur. Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios. 2. Cor. 10 d. et 11.

Fratres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum commendat, ille probátus est: sed quem Deus commendat. Utinam sustinerétis módicum quid insipiéntiæ meæ, sed et supportáte me: æmulor enim vos Dei æmulatióne. Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

Graduale. Ps. 44. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam; et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Digitized by Google

Allelúja, allelúja.
℣. Adducéntur regi vírgines post eam: próximæ ejus afferéntur tibi in lætítia. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Ibid. Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam: quia concupívit rex spéciem tuam. ℣. Vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis: fíliæ regum in honóre tuo.
℣. Adducéntur regi vírgines post eam: próximæ ejus afferéntur tibi.
℣. Afferéntur in lætítia, et exsultatióne: adducéntur in templum regis.

Tempore Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dicitur:

Allelúja, allelúja.
℣. Ibid. Adducéntur regi vírgines post eam: próximæ ejus afferéntur tibi in lætítia. Allelúja. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Allelúja.

Sequéntia S. Evangélii secúndum Matthæum.

Matth. 25.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus: quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Quinque autem ex eis erant fátuæ, et quinque prudéntes. Sed quinque fátuæ, accéptis lampádibus, non sumpsérunt óleum secum: prudéntes vero accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus. Moram autem faciénte sponso, dormitavérunt omnes, et dormiérunt. Média autem nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Tunc surrexérunt omnes vírgines illæ, et ornavérunt lámpades suas. Fátuæ autem sapiéntibus dixérunt: Date nobis de óleo vestro: quia lámpades nostræ exstinguúntur. Respondérunt prudéntes, dicéntes: Ne forte non sufficiat nobis, et vobis, ite pótius ad vendéntes, et émite vobis. Dum autem irent émere, venit sponsus: et quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias, et clausa est jánua. Novíssime vero véniunt et réliquæ vírgines, dicéntes: Dómine, Dómine, áperi nobis. At ille respóndens, ait: Amen dico vobis, néscio vos. Vigiláte ítaque, quia nescítis diem, neque horam.

Offertorium. Ps. 44. Fíliæ regum in honóre tuo, ástitit regína a dextris tuis in ve-

Digitized by Google

stítu deauráto, circúmdata varietáte.

Secreta.

Cœléstem nobis præbeant hæc mystéria, quæsumus Dómine, medicínam: et, intercedénte Beáta Nothbúrga Vírgine tua, vítia nostri cordis expúrgent. Per Dóminum.

Pro Octava Nativitatis B. M. V.

Secreta.

Unigéniti tui, Dómine, nobis succúrrat humánitas: ut qui natus de Vírgine, matris integritátem non mínuit, sed sacrávit; in Nativitátis ejus solémniis, nostris nos piáculis éxuens, oblatiónem nostram tibi fáciat accéptam Jesus Christus Dóminus noster.

Pro Ss. Mart. Proto et Hyacintho.

Secreta.

Pro sanctórum Mártyrum tuórum Proti et Hyacínthi commemoratióne, múnera tibi, Dómine, quæ debémus, exsólvimus: præsta, quæsumus; ut remédium nobis perpétuæ salútis operéntur. Per Dóminum.

Comunio. Matth. 25. Quinque prudéntes vírgines accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus: média autem nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit: exíte óbviam Christo Dómino.

Postcommunio.

Auxiliéntur nobis, Dómine, sumpta mystéria: et intercedénte Beáta Nothbúrga Vírgine tua, sempitérna protectióne confírment. Per Dóminum.

Pro Octava Nativitatis B. M. V.

Postcommunio.

Súmpsimus, Dómine, celebritátis ánnuæ votíva sacraménta: præsta, quæsumus; ut et temporális vitæ nobis remédia præbeant, et ætérnæ.

Pro Ss. Mart. Proto et Hyacintho.

Postcommunio.

Ut percépta nos, Dómine, tua sancta purífícent: beatórum Mártyrum tuórum Proti et Hyacínthi, quæsumus, implóret orátio. Per Dóminum.

Digitized by Google

Imprimatur.

Ratisbonæ, die 17. Januarii 1908.

M. Huber, Vic. gen.

Ratisbonæ. Typis Fr. Pustet.

Digitized by Google

Die 11. Septembris.

Beatæ Nothburgæ Virginis.

Duplex.

Omnia de Communi Virg., præter sequentia.

Oratio.

Præténde, Dómine, fidélibus tuis déxteram cœléstis auxílii, ut méritis et exémplo beátæ Nothbúrgæ Vírginis te toto corde perquírant, et quæ digne póstulant, cónsequi mereántur. Per Dóminum.

Et fit Com. Nativ. B. M. V.

Ant. **Gloriósæ Vírginis Maríæ ortum digníssimum recolámus, quæ et Genitrícis dignitátem obtínuit, et virginálem pudicítiam non amísit.**

℣. **Natívitas est hódie sanctæ Maríæ Vírginis.** ℟. **Cujus vita ínclyta cunctas illústrat ecclésias.**

Oratio.

Fámulis tuis, quæsumus Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, Nativitátis ejus votíva solémnitas pacis tríbuat increméntum.

Postea Ss. Mart. Proti et Hyacinthi.

Ant. **Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad prémia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.**

℣. **Lætámini in Dómino, et exsultáte justi.** ℟. **Et gloriámini omnes recti corde.**

Oratio.

Beatórum Mártyrum tuórum Proti et Hyacínthi nos, Dómine, fóveat pretiósa conféssio: et pia júgiter intercéssio tueátur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

Digitized by Google

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Nothbúrga virgo piis e paréntibus Rattembérgæ ad annum millésimum ducentésimum sexagésimum quintum in lucem pródiit. Octódecim annos nata a cónjuge dívitis cujúsdam viri, cui famulabátur, rei domésticæ præfécta ita prudénter se gessit, ut annuénte hero quæ mensæ supérerant paupéribus daret. Hos autem illa nedum férculis, sed cœlésti étiam reficiébat doctrína. Hisce dóminis emórtuis succédit fílius cum iníqua uxóre, quæ dapum relíquias porcis tradi jubet. Dolet Nothbúrga ac ne egénis desit, eos in platéis conquírit et, quos sibi sexta féria detráxerat, cibos iísdem dívidit. Ejus autem herus, uti fertur, aliquándo ipse óbviam factus, quid grémio gestet, aperíre jubet. Paret Nothbúrga, sed Dei benefício, sícuti est tráditum, cibi in ássulas et schídias, vinum in lixíviam commutántur. Rerum sériem edócta dómina eam duris verbis compéllat et a famulátu dimíttit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Æquo ánimo hæc ferens Nothbúrga cuídam rústico in Alpibus Eben suam locat óperam, eo tamen pacto, ut quod a labóre supérsit in oratióne tempus impéndat ac vespertínis horis, quæ dies festos præcédant, ab agéndo cesset. Spondet agrícola, sed quodam sábbato eam condícto tárdius ad meténdas fruges impéllit. Ipsa falcem attóllit ac legítimi pacti cupit árbitram; quæ e manu ávolans, ceu memóriæ próditum, stat péndula in áëre. Ut autem cœlésti sponso confórmis fieret, qui ómnibus despéctui fuit, vilíssima quæque amplectebátur. At Deus, qui exáltat húmiles, illátam ancíllæ suæ injúriam est ultus. Prior enim dómina, quæ eam ejécerat, non multo post intériit ejúsque

Digitized by Google

vir calamitátibus percúlsus est ac fratris insídiis. Is ígitur áliam ducens uxórem rursus in sui famulátum Nothbúrgam ascíscit data vénia, ut pro sua liberalitáte egénis cónsulat. Quod ancílla Dei nedum præstitit, sed étiam utrúmque fratrem brevi reconciliávit. Ipsa vero humánas inter vicissitúdines in cœlum inténta accénsam contínuo lámpadem oleúmque gerébat, ut divíno sponso adventánti statim óbviam iret; ratiónem quoque, qua humári vellet, hero suo pandébat ingénue.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Itaque anno círciter millésimo trecentésimo décimo tértio suprémo morbo corrépta est sacrísque mystériis roboráta inter ómnium lácrimas ac paúperum gémitus transívit ad sponsum. Ejus votis ánnuens herus exúvias plaustro impóni binósque jungi boves ímperat, qui absque ductóre digrediántur. Hi, sícuti fama perhibétur, primum ad régiam viam, subínde ad Æni ripam pergunt ac per divísas flúminis aquas Nothbúrgæ corpus in Ebenénsem montem déferunt. Eo loci tantísper quiéscunt et qui fúnebrem sequebántur pompam præstolári vidéntur. Mox in prærúpta curréntes ante sacéllum sancto Rupérto sacrum virgíneas exúvias depónunt, quæ statim ínibi ad aram tumulátæ sunt. Plúrima referúntur prodígia ejúsdem Beátæ ope a Deo patráta. Hinc templum exstrúctum ab ea nuncupátum, hinc ipsíus corpus érutum et Antístitis auctoritáte recógnitum, elátum ac magnífice decorátum. Nothbúrga autem nedum Tyrólis, sed et Baváriæ, Aústriæ, Carníolæ, Istriæ aliarúmque géntium stúdii et cultus est potíta. Cultum hunc vetustíssimum Pius nonus Póntifex Máximus ex sacrórum rítuum congregatiónis consúlto ratum hábuit et confirmávit, atque in ejúsdem Beátæ honórem offícium et missam celebrári concéssit.

Digitized by Google

℟. **Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.**

In III. Nocturno Homilia in Evang. **Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus.** de Comm. Virg. 1. loco.

Pro Commem. Nativitatis B. M. V.

Ad Laud. Ant. **Nativitátem hodiérnam * perpétuæ Vírginis Genitrícis Dei Maríæ solémniter celebrémus, qua celsitúdo throni procéssit, allelúja.**

℣. **Natívitas est hódie sanctæ Maríæ Vírginis.** ℟. **Cujus vita ínclyta cunctas illústrat ecclésias.**

Oratio ut supra. **1.**

Deinde Ss. Mart. Proti et Hyacinthi.

Ad Laud. Ant. **Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.**

℣. **Exsultábunt sancti in glória.** ℟. **Lætabúntur in cubílibus suis.**

Oratio ut supra. **1.**

Imprimatur.

Ratisbonæ, die 16. Januarii 1908.

M. Huber,
Vicar. in Spirit. Gener.

Ratisbonæ. Sumptibus et Typis Fr. Pustet.

Digitized by Google

MISSÆ PROPRIÆ
SANCTORUM
DIŒCESIS ROTTENBURGENSIS.

Die 4. Decembris.
S. Barbaræ Virg. et Mart.
Missa **Loquébar.** de Communi Virg. et Mart. 1. loco.

Die 5. Decembris.
S. Petri Chrysologi Ep., Conf. et Eccl. Doct.
Missa ut in Missali die 4. hujus.

Die 9. Decembris.
S. Josaphat Episc., Mart.
Missa ut in Missali die 14. Novembris.
Et fit Commem. Oct. et Feriæ. **Credo** ratione Oct.

Die 13. Decembris.
S. Othiliæ Virginis.
Missa **Dilexísti.** de Communi Virg. non Mart.

Oratio.

Deus ómnium Géntium illuminátor, qui mira ópera in virtúte beátæ Othíliæ Vírginis tuæ demonstrásti: quæsumus imménsam cleméntiam tuam: ut, sicut ipsíus natívæ cæcitátis ténebras effugásti, ita nobis, ejus précibus et méritis, temporále lumen et æternitátis glóriam largiáris. Per Dóminum.

Die 14. Decembris.
S. Luciæ Virg. et Mart.
Missa ut in Missali die 13. hujus.

Die 16. Decembris.
S. Adelhaidis Imperatricis et Viduæ.
Missa **Cognóvi.** de Communi nec Virg. nec Mart.

Die 17. Decembris.
S. Eusebii Episc., Mart.
Missa ut in Missali die 16. hujus.

Die 18. Decembris.
Exspectatio Partus B. Mariæ Virg.
Ut inter Festa pro aliquibus locis eadem die.

Digitized by Google

Die 26. Decembris.
Commemoratio
Omnium Ss. Martyrum,
facienda in Missa S. Stephani post Commem. de Nativitate Domini.

Ut inter Festa pro aliqu. locis 1. loco. **Deus, qui nos ánnua, etc.**

Dom. III. post Epiphaniam.
S. Familiæ
Jesu, Mariæ, Joseph.
Ut inter Festa pro aliquibus locis eadem Domin.

Die 23. Januarii.
Desponsatio B. M. V.
Ut inter Festa pro aliquibus locis eadem die.

Die 28. Januarii.
S. Meinradi Eremitæ, Martyris.

Missa **In virtúte tua.** de Communi unius Mart. non Pont., præter sequ.

Oratio.

Beáti Meinrádi Sacerdótis et Mártyris tui, quæsumus Dómine, intercessióne nos ádjuva: ut ejus suffúlti suffrágio, quam precámur, indulgéntiam peccatórum cónsequi mereámur. Per Dóminum.

Evangel. **Si quis vult.** ex Missa **Sacerdótes Dei.** de Comm. unius Mart. Pont. 2. loco.

Die 11. Februarii.
Ss. Viginti sex Martyrum Japonensium.
Ut inter Festa pro aliquibus locis die 5. hujus.

Die 12. Februarii.
S. Raymundi de Peñafort
Confessoris.

Missa ut in Missali die 23. Januarii.

Die 13. Februarii.
S. Catharinæ de Ricciis
Virginis.

Ut inter Festa pro aliquibus locis eadem die.

Die 19. Februarii.
S. Conradi Placentini
Confessoris.

Missa **Justus ut palma.** de Comm. Conf. non Pont.

Evangel. **Ecce nos relíquimus.** de Communi Abbat.

Die 21. Februarii.
Ss. VII Fundatorum Ordinis Servor. B. M. V.
Missa ut in Missali die 11. hujus.

Missæ de Passione Domini ante et per Quadragesimam ut inter Festa pro aliqu. locis iisdem Feriis.

Digitized by Google

Die 3. Martii.

S. Cunegundis Imperatr. et Virginis.

Missa **Dilexísti.** de Communi Virginum.

Oratio.

Deus, qui beátam Cunegúndem Vírginem tuam e terréni cúlmine impérii ad regnum ætérnum transtulísti: te súpplices exorámus; ut, sicut illam grátiæ tuæ ubertáte prævéntam illécebras sæculi superáre fecísti, ita nos fácias ejus imitatióne mundi hujus blandiménta vitáre, et ad te puris méntibus pervenire. Per Dóminum.

Die 6. Martii.

S. Fridolini Confessoris.

Missa **Justus ut palma.** de Comm. Conf. non Pont., præter sequ.

Oratio.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti Fridolíni Confessóris tui solemnitáte deférimus: ut, qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus; ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Epistola **Justus cor suum tradet.** ut in fine Missæ de Communi Doctorum.

Evang. **Homo péregre.** ex Missa **Státuit.** de Communi Conf. Pont.

Die 15. Martii.

Ss. Reliquiarum.

Ut inter Festa pro aliqu. locis Domin. IV. Octobris.

Die 16. Martii.

Beati Clementis Mariæ Hofbauer Confessoris.

Ut inter Festa pro aliqu. locis die 15. Martii.

Die 18. Martii.

S. Gabriëlis Archangeli.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 20. Martii.

S. Cyrilli Episc. Hierosolymitani, Conf. et Eccl. Doct.

Missa ut in Missali die 18. hujus.

Die 22. Martii.

Beati Nicolai de Flue Confessoris.

Missa **Os justi.** de Comm. Conf. non Pont. cum Evang. **Ecce nos relíquimus.** ex Missa de Communi Abbat.

Oratio.

Deus, qui beátum Nicoláum Eremítam Angelórum esca mirabíliter nutríre, et sanctíssimæ Trinitátis visióne illustráre vo-

Digitized by Google

luísti: concéde, quæsumus; ut ejus intercessióne domínicum corpus et sánguinem digne súmere in terris, et gloriósum conspícere mereámur in cœlis. Per eúmdem Dóminum.

Secreta.

Deus, qui nos beátum Nicoláum in terris venerári fecísti: da nobis ejus intercessióne peccatórum néxibus absolútis, in cœlis étiam de ejúsdem societáte gaudére. Per Dóminum.

Postcommunio.

Pretiósi córporis et sánguinis tui, Dómine, refécti salutáribus sacraméntis: concéde nobis; ut méritis et précibus beáti Nicolái in cœléstis panis dulcédine, qua eum in terris satiáre dignátus es, ad ætérna gaúdia transíre mereámur: Qui vivis et regnas.

Die 27. Aprilis.

Beati Petri Canisii Conf.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Feria VI.
post Dominicam in Albis.

Ss. Lanceæ et Clavorum D. N. J. C.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem Feria.

Die 1. Maji.

Commemoratio

S. Walburgæ Virginis, in Missis privatis tantum.

Oratio **Exaúdi nos Deus.** ex Missa **Dilexísti.** de Communi Virg. tant.

Die 16. Maji.

S. Joannis Nepomuceni Presbyt., Mart.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die 1. loco.

Die 21. Maji.

S. Ubaldi Episc., Conf.

Missa ut in Missali die 16. hujus.

Die 24. Maji.

B. Mariæ V. titulo **Auxilium Christianorum.**

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 29. Junii.

Commemoratio

Omnium Ss. Apostolor. facienda in Missa de Ss. Petro et Paulo.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut beatórum Apostolórum tuórum, quorum hódie Commemoratiónem cólimus, veneránda solémnitas, et devotiónem nobis aúgeat et salútem. Per Dóminum nostrum.

Digitized by Google

Secreta.

Glóriam, Dómine, sanctórum Apostolórum tuórum perpétuam veneréntes: quæsumus; ut eam, sacris mystériis expiáti, dígnius celebrémus. Per Dóminum.

Postcommunio.

Percéptis, Dómine, sacraméntis, supplíciter exorámus: ut intercedéntibus beátis Apóstolis tuis, quæ pro illórum veneránda gérimus passióne, nobis proficiant ad medélam. Per Dóminum nostrum.

Die 4. Julii.

S. Udalrici Episc., Conf.

Missa Státuit. de Communi Conf. Pont., præter Orationes sequ.

Oratio.

Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra virtúte subsístimus: concéde propítius; ut intercessióne beáti Udalríci Confessóris tui atque Pontíficis, contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum.

Secreta.

Hæc múnera, quæsumus Dómine, cleménter súscipe, et intercedénte beáto Udalríco Confessóre tuo atque Pontífice, nobis salutária esse concéde. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Gustu salutáris hóstiæ recreáti, omnipoténtiam tuam, Dómine, supplíciter exorámus: ut intercedéntibus sancti Udalríci Confessóris tui atque Pontíficis méritis, nos intérius et extérius ab omni adversitáte custódias. Per Dóminum.

Die 8. Julii.

Ss. Chiliani Episc. et Soc. Martyrum.

Missa Sapiéntiam. de Communi plurim. Mart., præter Orationem sequ.

Oratio.

Magníficet te Dómine sanctórum tuórum Chiliáni Sociorúmque ejus beáta solémnitas: qua et illis glóriam sempitérnam, et opem nobis ineffábili providéntia contulísti. Per Dóminum nostrum.

Die 9. Julii.

Ss. Nicolai et Soc. Mm. Gorcomiensium.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 11. Julii.

S. Elisabeth Reginæ Portugalliæ, Viduæ.

Missa ut in Missali die 8. hujus.

Commem. S. Pii I. Papæ, Mart.

Digitized by Google

Die 15. Julii.

Divisionis Ss. Apostolorum.

Missa **Mihi autem.** ut inter Festa pro aliquibus locis eadem die 1. loco, præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui in tuórum divisióne Apostolórum, géntium multitúdinem in unitátem fídei et agnitiónem tui sancti nóminis convocásti: quǽsumus, aures tuæ pietátis sanctæ matris Ecclésiæ précibus inclína, et præsta; ut, quorum prædicatiónis instántia te cognóvimus, horum obténtu in confessióne veritátis tuæ fidéliter firmitérque maneámus. Per Dóminum nostrum.

Evang. **Convocátis Jesus.** ut inter Festa pro aliquibus locis, in Festo S. Laurentii a Brundusio die 7. hujus.

Secreta.

His, quǽsumus Dómine, hóstiis apostólicæ grátiæ nobis dignitas cooperétur: ut, quod illórum debétur sacrosánctæ emissióni, nostræ provéniat fragilitáti. Per Dóminum.

Postcommunio.

Sumptis, Dómine, donis tuis, in divisióne sanctórum Apostolórum, quǽsumus: ut, sicut illórum fídei vocatióne, géntium diversitátem in unam sanctæ Trinitátis fidem accendísti; ita eórum nobis obténtu, tua fácias prodésse sacraménta. Per Dóminum.

Die 21. Julii.

S. Henrici Imperat., Conf.

Missa ut in Missali die 15. hujus.

Die 7. Augusti.

S. Afræ Martyris.

Missa **Me exspectavérunt.** de Comm. Mart. non Virg., præter Orationes sequ.

Oratio.

Concéde, miséricors Deus: ut beáta Afra, quæ martýrii proméruit palmam, intercessiónibus suis et præséntis vitæ nobis remédia cónferat et ætérnam salútem. Per Dóminum.

Et fit Commem. S. Donati.

Secreta.

Accipe, quǽsumus Dómine, múnera dignánter oblàta: et beátæ Afræ Mártyris tuæ suffragántibus méritis, ad nostræ salútis auxílium proveníre concéde. Per Dóminum.

Postcommunio.

Quǽsumus, Dómine Deus noster: ut sacrosáncta mystéria, quæ pro reparatiónis nostræ munímine con-

Digitized by Google

tulísti, intercedénte beáta Afra Mártyre tua, et præsens nobis remédium esse fácias, et futúrum. Per Dóminum nostrum.

Die 9. Augusti.

S. Cajetani Presbyt., Conf.

Missa ut in Missali die 7. hujus.

Die 13. Augusti.

S. Joannis Berchmans Confessoris.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 26. Augusti.

S. Josephi Calasanctii Confessoris.

Missa ut in Missali die 27. hujus.

Et fit Commem. S. Zephyrini.

Die 27. Augusti.

S. Gebhardi Episc., Conf.

Missa **Sacerdótes tui.** de Comm. Conf. Pont.

Dominica I. Septembris.

Ss. Angelorum Custod.

Missa ut in Missali die 2. Octobris.

Die 1. Septembris.

S. Verenæ Virg. et Mart.

Missa **Loquébar.** de Communi Virg. et Mart. 1. loco.

Et fit Commem. S. Ægydii Abbat. et Ss. XII Fratrum Martyrum.

Die 4. Septembris.

S. Rosaliæ Virginis Panormitanæ.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 6. Septembris.

S. Magni Abbatis, Conf.

Missa **Os justi.** de Comm. Abbat. Epistola **Spectáculum facti sumus.** ex Missa **Justus ut palma.** de Comm. Conf. non Pont.

Die 9. Septembris.

S. Petri Claver Conf.

Missa ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 13. Septembris.

Tricesimus B. Mariæ V.

Missa ut in Festo Assumptionis B. Mariæ Virg. die 15. Augusti.

Die 25. Septembris.

S. Thomæ de Villanova Episc., Conf.

Missa ut in Missali die 22. hujus.

Die 2. Octobris.

S. Leodegarii Episc., Mart.

Missa **Sacerdótes Dei.** de Comm. unius Mart. Pont. cum Evangelio **Ego sum**

Digitized by Google

vitis vera. ex Missa **Protexísti.** de Comm. Mart. temp. Paschali.

Die 3. Octobris.

S. Ottonis Episc., Conf.

Missa **Sacerdótes tui.** de Comm. Conf. Pont.

Die 14. Octobris.

S. Burchardi Episc., Conf.

Missa **Státuit.** de Comm. Conf. Pont.

Die 16. Octobris.

S. Galli Abbatis, Conf.

Missa **Os justi.** de Communi Abbat.

Die 20. Octobris.

S. Wendelini Abbatis, Confessoris.

Missa **Os justi.** de Communi Abbat.

Die 21. Octobris.

Ss. Ursulæ et Sociarum Virginum et Martyrum.

Missa **Loquébar.** de Communi Virgg. et Mm. Orationes et Commem. S. Hilarionis Abbat. ut in Missali eadem die.

Die 22. Octobris.

S. Callisti I. Papæ, Mart.

Missa ut in Missali die 14. hujus.

Die 24. Octobris.

S. Raphaëlis Archangeli.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 30. Octobris.

S. Alfonsi Rodriguez Confessoris.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 31. Octobris.

S. Wolfgangi Ep., Conf.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Dominica II. Novembris.

Patrocinii B. Mariæ V.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem Dom., Commemoratio Domin.

Die 11. Novembris.

S. Martini Episc., Conf., Patroni Ecclesiæ Cathedr. et Diœc. Rottenburgensis.

Missa ut in Missali eadem die, sed cum **Credo** et sine Commem.

Die 13. Novembris.

S. Stanislai Kostkæ Conf.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 14. Novembris.

Beatæ Elisabethæ Bonæ Virginis.

Missa **Vultum tuum deprecabúntur.** de Communi Virg. tantum, præter sequ.

Digitized by Google

Oratio.

Crescat, Dómine, in nobis passiónis unigéniti Fílii tui afféctus: et beátæ Elísabeth Vírginis imitatióne, ejus memória in córdibus nostris júgiter augeátur. Per eúmdem Dóminum.

Secreta.

Hóstias, Dómine, quas tibi offérimus, propítius súscipe: et peccatórum nostrórum víncula, intercedénte beáta Elísabeth, miserátus absólve. Per Dóminum.

Postcommunio.

Sanctificáti, Dómine, salutári mystério: fac nos méritis beátæ Elísabeth humilitátem sectári; qui pro nostra salúte usque ad mortem humiliári voluísti: Qui vivis et regnas.

Die 15. Novembris.

S. Leopoldi Marchionis Austriæ, Confessoris.

Missa Os justi. de Comm. Conf. non Pont., præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátum Leopóldum Confessórem tuum ex principátu et curis hujus sæculi immaculátum ad regnum cœléste traduxísti: concéde propítius; tua cleméntia ita nos per hæc temporália dírigi, ut ætérnæ vitæ consórtes éffici mereámur. Per Dóminum.

Evangel. Homo quidam nóbilis. ut in Festo S. Ludovici Conf. die 25. Augusti.

Secreta.

Laudis tibi Dómine, hóstias immolámus, in tuórum commemoratióne sanctórum: quibus nos et præséntibus éxui malis confídimus, et futúris. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Deus, qui beátum Leopóldum Confessórem tuum mirificásti in terris, et gloriósum in cœlis fecísti: eúmdem quæsumus Ecclésiæ tuæ constítue defensórem. Per Dóminum.

Die 16. Novembris.

(Alias 15. ejusdem.)

Beati Alberti Magni Episc., Conf.

Ut inter Festa pro aliqu. locis die 15. hujus.

Die 18. Novembris.

Octava

S. Martini Episc., Conf.

Missa ut in die Festo.

Die 21. Novembris.

Præsentatio B. M. V.

Missa ut in Missali eadem die, et fit Commem. S. Columbani Abbatis de Communi Abbat.

Digitized by Google

Die 26. Novembris.

S. Conradi Episc., Conf.

Missa **Sacerdótes tui.** de Comm. Conf. Pont.

Et fit Commem. S. Petri Episc., Mart. ex Missa **Státuit.** de Comm. unius Mart. Pont.

Die 27. Novembris.

S. Gertrudis Virginis.

Missa ut in Missali die 15. hujus.

Die 28. Novembris.

Dedicatio Basilicarum Ss. Petri et Pauli.

Missa ut in Missali die 18. hujus.

Die 29. Novembris.

S. Didaci Confessoris.

Missa ut in Missali die 13. hujus.

Et fit Commem. Vigil. et S. Saturnini Mart.

Approbatio.

Concordant cum Originalibus.

Rottenburgi, die 26. Novembris 1909.

Ege, Vic. Gen.

Imprimatur.

Ratisbonæ, die 7. Decembris 1909.

M. Huber, Vic. Gen.

Digitized by Google

Index alphabeticus.

	pag.
Adelhaidis Imperatr., Vid. 16. Dec.	1*
Afræ Mart. 7. Aug.	6*
Alberti Magni Episc., Conf. 16. Nov.	9*
Alfonsi Rodriguez Conf. e Soc. Jesu. 30. Oct.	8*
Angelorum Custodum. Domin. I. Sept.	7*
Barbaræ Virg. et Mart. 4. Dec.	1*
Burchardi Episc., Conf. 14. Oct.	8*
Cajetani Presbyt., Conf. 9. Aug.	7*
Callisti I. Papæ, Mart. 22. Oct.	8*
Catharinæ de Ricciis Virg. 13. Febr.	2*
Chiliani Episc. et Soc. Mm. 8. Julii.	5*
Clementis Mariæ Hofbauer Conf. 16. Martii.	3*
Commemoratio Omnium Ss. Apostolorum. 29. Junii.	4*
Commemoratio Omnium Ss. Martyrum. 26. Dec.	2*
Conradi Episc., Conf. 26. Nov.	10*
Conradi Placentini Conf. 19. Febr.	2*
Cunegundis Imperatr., Virg. 3. Martii.	3*
Cyrilli Episc. Hierosolym., Conf. et Eccl. Doct. 20. Martii.	3*
Dedicatio Basilicarum Ss. Petri et Pauli. 28. Nov.	10*
Desponsatio B. M. V. 23. Jan.	2*
Didaci Conf. 29. Nov.	10*
Divisionis Ss. Apostolorum. 15. Julii.	6*
Elisabeth Reginæ Portugalliæ, Viduæ. 11. Julii.	5*
Elisabethæ Bonæ Virg. 14. Nov.	8*
Eusebii Episc., Mart. 17. Dec.	1*
Exspectatio Partus B. M. V. 18. Dec.	1*
Familiæ S., Jesu, Mariæ, Joseph. Dom. III. post Epiph.	2*
Fridolini Conf. 6. Martii.	3*
Gabriëlis Archangeli. 18. Martii.	3*
Galli Abbat., Conf. 16. Oct.	8*
Gebhardi Episc., Conf. 27. Aug.	7*
Gertrudis Virg. 27. Nov.	10*
Henrici Imperat., Conf. 21. Julii.	6*
Joannis Berchmans Conf. e Soc. Jesu. 13. Aug.	7*
Joannis Nepomuceni Presbyt., Mart. 16. Maji.	4*
Josaphat Episc., Mart. 9. Dec.	1*
Josephi Calasanctii Conf. 26. Aug.	7*

Digitized by Google

Lanceæ et Clavorum D. N. J. C. Feria VI. post Domin. in Albis. pag. 4*
Leodegarii Episc., Mart. 2. Oct. 7*
Leopoldi Marchionis Austriæ, Conf. 15. Nov. 9*
Luciæ Virg. et Mart. 14. Dec. 1*
Magni Abbat., Conf. 6. Sept. 7*
Mariæ B. V. tit. Auxilium Christianorum. 24. Maji. 4*
Martini Episc., Conf. 11. Nov. 8*
— — Octava. 18. Nov. 9*
Meinradi Eremitæ, Mart. 28. Jan. 2*
Missæ Passionis Domini. 2*
Nicolai de Flue Conf. 22. Martii. 3*
Nicolai et Soc. Mm. Gorcomiensium. 9. Julii. 5*
Othiliæ Virg. 13. Dec. 1*
Ottonis Episc., Conf. 3. Oct. 8*
Patrocinii B. M. V. Domin. II. Nov. 8*
Petri Canisii Conf. 27. April. 4*
Petri Chrysologi Episc., Conf. et Eccl. Doct. 5. Dec. 1*
Petri Claver Conf. 9. Sept. 7*
Præsentatio B. M. V. 21. Nov. 9*
Raphaëlis Archangeli. 24. Oct. 8*
Raymundi de Peñafort Conf. 12. Febr. 2*
Reliquiarum Ss. 15. Martii. 3*
Rosaliæ Virg. Panormitanæ. 4. Sept. 7*
Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V. 21. Febr. 2*
Stanislai Kostkæ Conf. 13. Nov. 8*
Thomæ de Villanova Episc., Conf. 25. Sept. 7*
Tricesimus B. M. V. 13. Sept. 7*
Ubaldi Episc., Conf. 21. Maji. 4*
Udalrici Episc., Conf. 4. Julii. 5*
Ursulæ et Sociar. Virgg. et Mm. 21. Oct. 8*
Verenæ Virg. et Mart. 1. Sept. 7*
Viginti sex Martyrum Japonensium. 11. Febr. 2*
Walburgæ Virg. Commem. 1. Maji. 4*
Wendelini Abbat., Conf. 20. Oct. 8*
Wolfgangi Episc., Conf. 31. Oct. 8*

Typis Fr. Pustet, S. Sedis Apost. et S. Rit. Congr. Typogr.

Digitized by Google

(18)

PROPRIUM FESTORUM
DIŒCESIS SPIRENSIS.

PARS HIEMALIS.

Die 4. Decembris.

S. Barbaræ Virginis et Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. et Mart., præter sequ.

Oratio. **Deus, qui inter cétera.**

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Ex Petro Calesino protonotario Apost. apud Sur. tom. 6.

Lectio iv.

Bárbara Virgo, Dióscoro patre, ímpio hómine nata, ejus plane dissímilis, ab ineúnte ætáte salútis áppetens, in divinárum rerum contemplatióne assídue versabátur: cum autem aliquándo de fide sermóne diútius hábito, patrem ad illam cohortarétur; fíliæ oratióne ille commótus in eam stricto gládio ímpetum fecit, e quo perículo Virgo mirabíliter liberáta, in cárcerem post inclúsa, nec blandítiis, nec minis patris ac júdicis a fídei propósito deterrétur.

℟. **Propter veritátem.**

Lectio v.

Qua Vírginis constántia exulcerátus judex illam gravíssime cædi jubet: sed plagis illis noctu ope divína sanátis, póstero die prima luce ad júdicem dúcitur, in cujus córpore nullum appáret vérberum signum. Eam vero curatiónem cum judex impúris idólis adscríberet; tum illa, non a falsis diis, sed a Christo præstári posse, osténdit.

℟. **Dilexísti justítiam.**

Lectio vi.

Quamóbrem irátior judex factus, férreis únguibus

Digitized by Google

illam dilaniári, accénsis fácibus adúri, atque áliis gravíssimis cruciátibus torquéri ímperat. Quibus torméntis affécta virgo, demum ab ímpio patre secúri percússa, multis virtútibus et miraculórum glória illústris, ad duplicátum virginitátis et martýrii prǽmium migrávit in cœlum, prídie Nonas Decémbris.

℟. Afferéntur Regi.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. de Comm. I. loco.

Die 9. Decembris.

(Dies fix. ex heri.)

S. Eucharii Episc., Conf.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequentia.

In Hymno **Iste Confés-sor.** mutatur tertius versus.

Oratio. **Exaúdi, quæsumus.**

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Eucharius, sancti Matérni sócius, una cum eo et sancto Valério ad Galliárum pópulis verbum Dei prædicándum circa finem tértii post Christum natum sæculi missus, cum consórtibus suis primo Alsátiam perlustrávit, verbo et vitæ sanctitáte multos idololatríæ ténebris éruens et ad lucem, quæ Christus est, perdúcens. Trevirórum Augústam, Galliárum urbem tunc potentíssimam, cum Valério deínde sese cóntulit, ubi indefésso labóre Jesum docens crucifíxum, multos ad fidem convértit, multos in fide stabilívit. Primus urbis Trevirénsis factus epíscopus, forma gregis fuit ex ánimo. Demum ad cœléstis pátriæ prǽmia, consummátis labóribus multísque pro Christo constánter tolerátis, felíciter evolávit.

℟. Invéni David.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

Ex Homil. 59., de S. Eusebio 2.

Lectio v.

Beáti Patris Euchárii mérita jam in tuto pósita secúri magnificémus: qui

Digitized by Google

gubernáculum fídei virfliter tenens, ánchoram spei tranquílla jam in statióne compósuit, et plenam cœléstibus divítiis et ætérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit: qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam perveníret. Quid enim fuit totus vitæ illíus cursus, nisi uníus cum vígili hoste conflíctus?

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Quantis hic cæcis a via veritátis errántibus, et de summa jam in profúndum rupe pendéntibus amíssum réddidit visum, et illum, quo Christus viderétur, reparávit intúitum? Quantórum aúribus surdis, et infidelitátis obturatióne damnátis, ad percipiéndam vocem cœléstium mandatórum, pretiósum infúdit audítum, ut vocánti Deo ad misericórdiam respondérent per obediéntiam? Quantos intrínsecus vulnerátos, angélici oris arte et oratiónum, ab infirmitáte curávit?

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homil. in Evangel. Vigiláte. de Comm. Conf. Pont. 2. loco.

Die 19. Decembris.

Sanctæ Odiliæ Virg.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg., præter sequ.

Oratio.

Deus, lux vera, qui beátam Odíliam, Vírginem tuam, a nativitáte cæcam, mirabíliter illumínasti: da nobis, quæsumus; ut, illíus exémplo et intercessióne, óculos a vanitáte sæculi averténtes, te solum Deum fácie ad fáciem in cœlésti glória contemplári mereámur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

Si autem venerit in Quatuor Temporibus leguntur Lectiones De virginibus. ut in Comm. Virg. I. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Adília, suæ decus et præsídium pátriæ, Attici, Alsátiæ ducis, et Beresíndæ primogénita sóboles fuit; sed, quod cæcis óculis nata es-

Digitized by Google

set, a patre repudiátam mater humánior clam nutríci aléndam trádidit. Post, in Balménsi parthénio haud procul Vesuntióne educáta divinísque erudíta lítteris, crevit ætáte et sapiéntia. Jam adúlta, dum a beáto Erhárdo præsule baptizátur, visum miráculo áccipit. Interjéctis áliquot añis, patérnam in domum et grátiam redúcitur: ibi quidquid mundus amat despíciens, inter amplíssimas opes paupertátis amórem, in médio aulæ tumúltu solitúdinem anachoretárum retinébat; nuptiásque constánter aversáta, a patre obtínuit, ut sibi licéret cum áliis virgínibus Deo se in perpétuum consecráre. Quare Atticus in vértice excélsi montis sacram ædem et monastérium ære suo excitávit, latos eídem fundos et prædia concéssit, Odiliámque ei regéndo præpósuit.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Vix dum patúerat hoc sanctitáti asylum, cum ingens eo adflúxit vírginum multitúdo. Centum trigínta fuísse tráditum est. Hæ primum nullis religiósæ vitæ légibus adstrictæ erant; Odíliam imitári pro légibus habebátur. Deliberántibus póstmodo cuínam se régulæ addícerent, monásticæ an canónicæ, sapientíssima præses, suadénte loci natúra, hanc álteri prætulit. Cum vero esset in omnes lenis, se solam dúrius tractábat: pane hordeáceo et aqua, subínde módico legúmine tolerábat vitam. In rerum divinárum contemplatióne defíxa vigilábat per majórem noctis partem; quod supérerat quiéti datum: pellis hirsúta pro lecto, saxum pro pulvinári erat.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

Inter hæc, matérno erga paúperes et infírmos amóre, áliud monastérium amplúmque xenodochíum in ínfimo clivo exstrúxit, quo facílius ínopes et débiles perfúgium invenírent. Illic non solum sacras vírgines collocávit, quæ óperam suam navárent míseris, sed étiam ipsa quotídie eos invisébat, cibis, solátiis re-

Digitized by Google

focillábat, neque pavébat leprosórum úlcera suis mánibus fovére. Tandem, méritis annísque gravis, cum se morti vicínam intellígeret, suas sodáles in sacéllum sancti Joánis Baptístæ cónvocat: hortátur ut, pii propósiti tenáces, arctiórem cœli viam nunquam déserant. Accépto deinde ibídem córporis et sánguinis Christi viático, vita cessit Idibus Decémbris, anno, ut probabílius tráditur, septingéntésimo vigésimo. Corpus Vírginis in eódem sacéllo cónditum est, statímque sepúlchrum ejus máxima veneratióne coli ac miráculis clarére cœpit. Sacra ejus ossa, últimis sæculi décimi octávi annis a viris piis celáta, prídie Nonas Octóbris anni millésimi octingentésimi túmulo restitúta, et quarto Nonas Maji anni millésimi octingentésimi trigésimi sexti sub Joánne Francísco María, epíscopo Argentinénsi, recógnita, hódie in ejúsdem sacélli altári honoríffice jacent et magno pópuli concúrsu colúntur.

℟. Afferéntur Regi.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 25.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, quæ, accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homília sancti Basilii Epíscopi.

Sermone ascetico.

Non virórum modo convéntus sunt, sed étiam vírginum. Unum tamen sciéndum est, ampliórem majorémque in mulíerum vita requíri honestátem ac modéstiam, idémque paupertátis, siléntii, modéstiæ sororiíque amóris virtútem; quamdam in exeúndo curam atque in congréssibus cautiónem, mútuam benevoléntiam et particulárium sodalitátum amandatiónem. In his enim ómnibus cum majóri stúdio instítui debet vírginum vita.

℟. Hæc est virgo.

Digitized by Google

Lectio viii.

Cui concrédita est disciplínæ cura, ea non quod jucúndum est soróribus quærat, néque ab eis grátiam iníre stúdeat, sic ut quæ ipsis in delíciis sunt indúlgeat; sed se semper gravem, metuéndam ac reveréndam exhíbeat. Nosse enim debet se eórum, quæ in cœtu commúni præter offícium admittúntur, ratiónem coram Deo esse redditúram.

℟. Média nocte.

Lectio ix.

Unaquæque ex convéntus número a præfécta petat, non quod gratum et suáve est, sed quod est perútile et conducíbile, nihílque de iis quæ jubéntur inquírat, ejúsmodi enim consuetúdo exercitátio est et gradus ad rebelliónem; sed quemádmodum sine ullo exámine recípimus Dómini præcépta, sciéntes omnem scriptúram divínitus inspirátam esse et útilem, ita et soróres jussa antístitæ citra disceptatiónem exhíbeant, omne consílium sibi ab ea datum álacri ánimo, non ex tristítia et necessitáte, exsequéntes, ut ipsárum obediéntia mercédem consequátur.

Te Deum laudámus.

Die 26. Decembris.

Commemoratio

Omnium Ss. Martyr.

in Festo S. Stephani Protomartyris.

Antiphonæ et ℣℣. ex Comm. plurim. Martyrum. Oratio. **Deus, qui nos ánnua.**

Die 6. Februarii.

S. Amandi Episc., Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequ.

Oratio.

Deus quem amáre vívere, cui servíre regnáre est: te súpplices exorámus; ut méritis et précibus beáti Amándi Confessóris tui atque Pontificis in tua caritáte júgiter proficiéntes, ab ejus integritáte numquam avellámur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occúrrente.

Digitized by Google

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Amándus, patre Seréno, matre Amántia, nobilitáte ac pietáte claris, in Herbatílico pago territórii Nanneténsis natus est anno quingentésimo nonagésimo quarto. Sacris lítteris a puerítia erudítus solitúdinis amóre secéssit in Ogiam ínsulam ad oram Pictónicam. Unde Turónem pergens, sancti Martíni veneratúrus sepúlchrum, tonsis capíllis clero adscríptus est. Bitúricos deínde venit, et a sancto Austregísilo pontífice benígne excéptus per quíndecim círciter annos in céllula prope Cathedrálem ecclésiam duris pœniténtiæ labóribus se addíxit. Cilícium ei pro vestiménto erat, panis hordeáceus pro esca, aqua pro potu.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Amicítiam contráxit singulárem cum sancto Sulpítio, pio tunc témporis presbýtero et archidiácono Bituricénsi, qui post Austregísilum sedem episcopálem ténuit. Tum Romam proféctus religiónis et pietátis causa et póstea revérsus in Gálliam, non ad certam dicœcésim gubernándam, sed ad prædicándam fidem géntibus nondum christiánis, Tréviris epíscopus ordinátus est. Primum Barbantínis, deínde Sclavónis Evangélium annuntiávit. Ob increpátam vivéndi licéntiam pulsus in exsílium a rege Dagobérto, Vascónes et Navárracos Christo acquisívit. Mox a rege revocátus consentiénte epíscopo Novioménsi Gándavis prædicávit fidem. Unde procuránte Sigibérto, qui ab eo baptísmum suscéperat, ad Trajecténsem sedem assúmptus est anno sexcentésimo quadragésimo séptimo.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Ob cleri mores depravátos, quibus repriméndis ímparem se existimábat, de deserénda sede cógitans, scripsit ad sanctum Martínum Papam, qui missis decrétis, quæ concílium

Digitized by Google

Lateranénse contra Monothelítas nuper edíderat, eum ad perseveránti am hortátus est. Sed Romam íterum profectus, et liber a sede Trajecténsi dimíssus, várias prædicándi causa peragrávit regiónes. Has inter Vangiónum quoque regiónem enúmerant, ubi Wormatiénsis ecclésiæ, cujus curam aliquándo suscepísse ferunt, increménto ac prosperitáti ádeo consúluit, ut eum Wormatiénses ceu álterum ecclésiæ suæ fundatórem celebráre consuéverint. Dénique conféctus sénio et clarus miráculis in monastério Elnonénsi prope Tornácum ánimam Deo réddidit, anno sexcentésimo octogésimo quarto. ℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Lect. de Homil. in Evang. Vigiláte. de Communi Conf. Pont. 2. loco.

Die 11. Februarii.

(Dies fix. ex 8. Jan.)

S. Erhardi Episc., Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequ.

In Hymno **Iste Confésor.** mutat. tertius versus.

Oratio. **Da, quæsumus, omnipotens Deus.** ut in Comm.

In I. Nocturno Lectiones de Script. occurrente. In Quadrages. **Fidélis sermo.** de Comm. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Erhárdus, gente Scotus, nóbili família natus a púero pietátem cum lítteris conjúnxit: lúbricæ ætátis lasciviam bonórum óperum exercítiis cœlestísque grátiæ armis subégit, indiésque salutáris vitæ cursu, progrédiens plúrimum, susciptis sacrórum órdinum grádibus episcopi dignitáte honorátur. Quo in múnere, tamquam lucérna candelábro impósita, ita fulsit et elúxit, ut splendóre sanctitátis, virtutúmque claritúdine cæca multórum péctora irradiárit. Quin et noctu contemplatióni cœléstium, intérdiu sacris conciónibus vacábat: tum spirituális perfectiónis stúdio únice inténtus, virginitátem ad

Digitized by Google

extrémum usque spíritum retínuit illibátam.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Céterum Hildúlpho Trevirórum epíscopo præmonásticæ vitæ desidério se magistrátu abdicánte, Erhárdus, ne fratri sufficerétur, relíctis ántea cum natáli solo perámpli patrimónii cénsibus Ratisbónam aufúgit. Hic et álibi per Germániam cum Albérto item fratre paris sanctimóniæ et status, adjútus piórum beneficéntia, quam insígnis vitæ morúmque próbitas conciliábat, quatuórdecim monastéria excitávit. Dévios a cathólicæ religiónis trámite tam miráculis quam salutáribus mónitis et exémplis ad viam salútis redúxit. De quo illud memorábile, quod Ratisbóna, prænóbili Bavária civitáte, divíno instínctu in Alsátiam digréssus, Attici ducis gentis ejus fíliam, a nativitáte captam óculis, post catéchesin unda salutári (Odíliæ nómine índito) perfúsam simul fídei et córporis lúmine collustrárit. Quam et póstmodum velo sanctimoniálium ornátam Christo dicávit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Regréssus Ratisbónam, Baváros et Nóricos præcéptis christiánæ fídei imbútos, patérnæ hortatiónis stímulis confirmáre non cessávit: tum utrínque, dívini cultus et humánæ salútis promovéndæ zelo accénsus, úberem Ecclésiæ hórreo messem íntulit. Ubi demum, cum pro Ecclésiæ ac religiónis dignitáte moléstias et acerbitátes plúrimas sustinuísset, cursu vitæ laudabíliter consummáto, ad cœli prémia evolávit sexto Idus Januárii. Quem dono prophetíæ ac miráculis clarum Leo nonus Póntifex celébriter sanctórum número adscrípsit áno salútis millésimo quinquagésimo secúndo. Ejus corpus in célebri ejúsdem urbis monastério (Inférius appéllant) quod vivo tamquam ádvenæ latíbulum præbuit, humátum est.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homil. in Evangel. Sint lumbi. ut

Digitized by Google

in Comm. Conf. non Pont. cum ℣. ℟. vero de Comm. Conf. Pont.

Die 12. Februarii.
Dies fix. ex 6. Febr.)

S. Dorotheæ Virginis et Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. et Mart., præter sequ.

Oratio. **Indulgéntiam.**

In I. Nocturno Lectiones de Script. occurrente. In Quadrages. **Confitébor.** de Comm. 2. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Dorótheа virgo ex Cæsaréa Cappadóciæ, propter Christi confessiónem a Saprício præside comprehénsa, Chrystæ et Callístæ soróribus, quæ a fide defécerant, trádita est, ut eam a Christi sacris abdúcerent. Sed contra factum est: nam illas Dorótheа ad Christi religiónem redúxit; cujus causa étiam martýrium exantlárunt. Et Dorótheа præter ália torménta equúleum passa, dénique cápitis damnáta dúplicem virginitátis et martýrii palmam reportávit.

℟. **Propter veritátem.**

Lectio v.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 1. de Virg. circa init.

Quóniam hódie. in Communi Virg.

Lectio vi.

Hæc nubes. ibidem.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap 13. f.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cœlórum thesaúro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homilia 11. in Natali S. Agnetis.

Cœléste regnum negotiatóri hómini símile dícitur, qui bonas margarítas quærit, sed unam pretiósam invénit, quam vidélicet invéntam, ómnia vendens, emit: quia, qui cœléstis vitæ dulcédinem, in quantum pos-

Digitized by Google

sibílitas admíttit, perfécte cognóverit, ea, quæ in terris amáverat, libénter cuncta derelínquit. In comparatióne ejus viléscunt ómnia, déserit hábita, congregáta dispérgit: inardéscit in cœléstibus ánimus, nihil in terrénis libet; defórme conspícitur, quidquid de terrénæ rei placébat spécie; quia sola pretiósæ margarítæ cláritas fulget in mente.

℟. Hæc est virgo.

Lectio viii.

De cujus dilectióne recte per Salomónem dícitur: Fortis est, ut mors diléctio; quia vidélicet, sicut mors corpus intérimit, sic ab amóre rerum corporálium ætérnæ vitæ cáritas occíditur: nam quem perfécte absorbúerit, ad terréna foris desidéria velut insensíbilem reddit. Non enim sancta hæc, cujus hódie natalítia celebrámus, mori pro Dómino potúisset in córpore, si prius a terrénis desidériis mórtua non fuísset in mente. Eréctus namque in virtútis cúlmine ánimus torménta despéxit, prædmia calcávit, ante armátos reges et præsides invícta stetit, feriénte robústior, judicánte sublímior.

℟. Média nocte.

Lectio ix.

Quid inter hæc nos dícimus, qui ire ad regna cœléstia puéllas per ferrum vidémus, quos ira súperat, supérbia inflat, ambítio pertúrbat, luxúria inquínat? qui si adipísci regna cœlórum per bella persecutiónum non póssumus, hoc ipsum nobis turpe sit, quod Deum nólumus saltem per pacem sequi. Ecce nulli nostrum hoc témpore dicit Deus: pro me mórere; sed illícita tantúmmodo in te desidéria occíde. Qui ergo in pace subígere carnis desidéria nólumus, quando in bello pro Dómino ipsam carnem darémus?

Te Deum laudámus.

Die 16. Februarii.

S. Julianæ Virg. et Mart. Semiduplex.

Omnia de Comm. Virg. et Mart., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua beátæ Juliánæ Vírginis

Digitized by Google

et Mártyris solemnitáte lætíficas: da, ut quam devóto venerámur offício, étiam piæ conversatiónis imitémur exémplo. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Script. occurrente. In Quadrages. Confitébor. de Comm. 2. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Imperánte Maximiáno, Eleúsius imperatóris amícus Juliánam Vírginem Nicomediénsem, claram natálibus, decóram vultu, móribus laudatíssimam, et, quod cétera súperat, christiánæ religióni déditam, sibi desponsári depóscit. Cui Virgo: nisi Deum meum, quem colo, Jesum Christum adoráveris, me in sponsam non habébis. Qua repúlsa patri vírginis ab Eleúsio reláta, conátur ímpius pater illi, qua blandítiis, qua torméntis, núptias persuadére; sed frustra. Quam ob rem íterum minis ac promíssis várie tentáta, a propósito suo dimovéri nequit. Hinc jussu patris duríssime cæsa, proci arbítrio tráditur seducénda, qui eam sic affátur: O formosíssima mulíerum, si diis meis sacrificáre nolúeris, meo ánnue conjúgio, et secúra eris ab omni torménto. Cui Virgo: nec torménta, nec blandiménta, neque mors ipsa me tibi conjúngent, nisi prius ad Christum meum transíeris.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Videns ígitur se spe sua delúsum Eleúsius, torméntis expugnándum vírginis ánimum ratus, præcipit eam loris exténsam, nervis viminibúsque diu diverberári. Inter quæ vérbera eam sic allóquitur: O Juliána, nisi magnæ Diánæ sacrificáveris, majóra tibi paráta sunt torménta. At illa: me habébis ad perferéndos cruciátus paratiórem, quam te ad inferéndos. Capíllis ítaque suspénsa, gravíssimis affícitur pœnis: quibus étiam contémptis tetro inclúsa ergástulo nefándas dæmonis insídias súperat.

℟. Dilexísti justítiam.

Digitized by Google

Lectio vi.

Deínde in fornácem ígnem immíssa, ex qua cum intácta egrederétur, devíctus vírginis constántia Eleúsius, victoriæque sibi eréptæ impátiens, jussit illi caput amputári. Ejus corpus a Sephónia matróna colléctum, ut Romam aveherétur, ad urbem Puteolánam Campániæ delátum est. Eleúsius vero méritas impietátis et sævítiæ mox luit pœnas; nam non multo post sæva tempestáte maris huc illúcque jactátus, áliis ómnibus submérsis, ille pro majóri supplício in locum desértum rejéctus, a marínis belluárum déntibus dilaniátus est.

℟. Afferéntur Regi.

In III. Nocturno Homil. in Evangel. Símile erit regnum cœlórum decem vírgínibus. de Comm. 1. loco.

Die 27. Februarii.

S. Walburgæ Virginis.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg., præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátam Walbúrgam, Vírginem tuam, cœlésti regno terrénum postpónere docuísti, da nobis ejus intercessióne, ita per bona temporália transíre, ut non amittámus ætérna. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Script. occurrente. In Quadrages. De virgínibus. de Comm. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Walbúrga, Richárdi, Anglórum regis, fília ac sanctórum Willibáldi et Wunibáldi germána soror, ab ipsa prima ætáte nóxia sæculi blandiménta fúgiens, virginitátem suam Jesu Christo dicávit. Mox inter regáles, a quibus pene abhórruit, delícias magnæ sanctitátis spécimen exhíbuit, et, sacræ religiónis hábitum sub régula sancti Benedícti suscípiens, qualis futúra esset præsignávit. Quare a sancto Bonifácio, primo archiepíscopo Moguntíno, una cum áliis Deo devótis féminis accersíta est, ut religiósam disciplínam partim plantáret, partim conserváret ac amplificáret,

Digitized by Google

quod ipsa strénue præstitit. ℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Haydenhemiénsi étiam cóndito recens monastério præfécta, tot sublímium exercitatiónum increménta édidit, ut omnes quod digne miraréntur et quod salúbriter imitaréntur habérent. Summa ei cum céteris natúræ et grátiæ dótibus ínerant prudéntia ac singuláris morum suávitas. Nulli déerat consílio; omnes juvábat caritáte, et, æmulans in dies charísmata melióra, verbo suo et exémplo súbditas vírgines ad corónam promíssæ a Dómino immortalitátis invitábat.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

Nullam sibi oblectatiónem indúlgens, imbecílle corpus crebris macerábat jejúniis. Diébus noctes jungébat, oratióni ac rerum divinárum contemplatióni semper inténta. Hinc, inter regíminis curas non distrácta, devotióne sincéra ministérium suum divínis obtútibus offerébat. Patérnæ ac fratérnæ virtútis vera imitátrix facta, univérsis prudéntum vírginum ornaméntis contínue excélluit. Tandem, méritis plus quam annis onústa, ad Agni núptias, quarum desidério únice flagrábat, evocáta, in pace quiévit anno salútis septingentésimo octogésimo, quinto Kaléndas Mártii. Ante et post óbitum miráculis clara, ab Adriáno secúndo sanctórum número adscrípta est. Ejus relíquiæ partim in monastérium Monhemiénse, partim Eystádium translátæ sunt, ubi e sacris Vírginis óssibus limpidíssimum manat óleum, advérsus vários morbos éfficax.

℟. Afferéntur Regi.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 25.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, quæ, accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Digitized by Google

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 23. de verb. Evang.

Evangélium sanctum ipsas vírgines eferéntes lámpades álias dixit prudéntes, álias stultas. Unde discérnimus? de óleo. Aliquid magnum significat óleum. Putas non cáritas est? Apóstolus dicit: Adhuc supereminentiórem vobis viam demónstro. Si linguis hóminum loquar et Angelórum, caritátem autem non hábeam, factus sum æraméntum sonans aut cýmbalum tínniens. Ipsa est superéminens via, id est cáritas, quæ mérito óleo significátur, ómnibus enim humóribus óleum superéminet.

℟. Hæc est virgo.

Lectio viii.

Média nocte clamor factus est. Quid est? Média nocte? Quando non sperátur, quando omníno non créditur. Noctem pósuit pro ignorántia. Quis iste clamor nisi de quo Apóstolus dicit: In novíssima tuba? Clamóre facto quo clamábitur: Ecce sponsus venit, surrexérunt omnes. Prudéntes autem tulérunt óleum secum, stultæ vero non tulérunt secum. Habes óleum, porta tecum. Intus habe; ibi place Deo, ibi porta testimónium tuum: qui autem ámbulat ad testimónium aliénum, óleum non portat secum. Antequam dormírent illæ vírgines, non est dictum quia exstinguebántur lámpades illárum. Sapiéntum lámpades ardébant de óleo intérno, de consciéntiæ securitáte, de interióre glória, de íntima caritáte; ardébant tamen et illárum fatuárum, quia non déerant laudes hóminum.

℟. Média nocte.

Lectio ix.

In resurrectióne cœpérunt aptáre lámpades suas, id est, præparáre Deo óperum suórum réddere ratiónem. Et quia tunc nemo est qui laudet, omnis homo causæ suæ vacat. Non erant qui óleum vénderent; cœpérunt defícere lámpades, et convertérunt se fátuæ ad prudéntes: Date nobis de óleo vestro. Audiérunt: Ite

Digitized by Google

pótius ad vendéntes; quia laúdibus humánis bene vívere consuéstis, vobíscum óleum non portátis; nos autem non damus, ne forte non sufficiat nobis et vobis, vix enim de nobis judicámus, quanto minus póssumus judicáre de vobis? Cum eunt émere, cum quærunt a quibus laudéntur et non invéniunt, venit sponsus et sponsa; tunc glorificáta cum Christo Ecclésia. Fátuæ póstea venérunt, et quid illis dictum est? Non novi vos, réprobo vos; in arte mea non vos agnósco: ars mea nescit vítia et júdicat vítia: nescit faciéndo, júdicat arguéndo.

Te Deum laudámus.

Index alphabeticus.

	pag.
Amandi Episc., Conf. dupl. 6. Febr.	6*
Barbaræ Virg. et Mart. dupl. 4. Dec.	1*
Dorotheæ Virg. et Mart. dupl. 12. Febr.	10*
Erhardi Episc., Conf. dupl. 11. Febr.	8*
Eucharii Episc., Conf. semidupl. 9. Dec.	2*
Julianæ Virg. et Mart. semidupl. 16. Febr.	11*
Odiliæ Virg. dupl. 19. Dec.	3*
Omnium Ss. Martyrum Comem. 26. Dec.	6*
Walburgæ Virg. dupl. 27. Febr.	13*

Concordant cum Originalibus.

Spiræ, die 30. Octobris 1902.

Ph. Pfeiffer, Vic. Gen.

Sumptibus Fr. Pustet, S. Sedis Apost. et S. Rit. Congr. Typogr.

Digitized by Google

PROPRIUM FESTORUM
DIŒCESIS SPIRENSIS.

PARS VERNA.

Die 3. Martii.

S. Cunegundis Imper., Virginis.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg., præter sequ.

Oratio.

mnípotens sempitérne Deus, qui a glória tua nullum éxcipis sexum nullámque conditiónem exclúdis: te supplíciter exorámus; ut sicut beátæ Cunegúndi Vírgini tuæ post terréni culmen impérii, cœléstis regni sólium contulísti, ita méritis ejus et précibus, nobis quoque fámulis tuis ætérnæ salútis præmia largiáris. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadrag. De Virgínibus. de Comm. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

unegúndis cum Henríco secúndo Romanórum imperatóre sub conjúgii spécie immortáli castæ virginitátis sponso deservívit. Ipsa enim cœlésti imperatóri virginitátem suam consecrándo, cum terréno imperatóre cœlibem vitam duxit; eóque consentiénte, virginitátem suam, Deo teste, usque in finem conservávit. Nam insimuláta aliquándo falsi adultérii, innocéntiam suam probávit, omnis véneris se nésciam, cum quíndecim passus super candéntes, vómeres, nudis pédibus, illæsis plantis perambulávit.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

In fáscibus constitúta continéntiæ suæ glóriam sub

Digitized by Google

terréni chlámyde impérii satagébat abscóndere; ut Deo adjuvánte, eo propénsius promovéret, quæ ad laudem ipsíus cogitábat perfícere. Quod et felíciter factum est, cum cooperánte sibi Henríco, Bambergénsem ecclésiam laudabíliter eréxit, múltaque monastéria utriúsque sexus fundávit, et síngula divérsis ornaméntis, prædiis, et utensílibus, juxta imperiálem magnificéntiam, dotávit. Demum soli decóri domus Dei studens, spíritum Deo réddidit.

℟. Dilexísti.

Lectio vi.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 1. de Virg.

Quóniam hódie natális est vírginis, invítat nos integritátis amor, ut áliquid de virginitáte dicámus: ne véluti tránsitu quodam præstrícta videátur, quæ principális est virtus. Non enim ídeo laudábilis virgínitas, quia in martýribus reperítur, sed quia ipsa mártyres fáciat. Quis autem humáno eam possit ingénio comprehéndere, quam nec natúra suis inclúsit légibus? aut quis naturáli voce complécti, quod supra usum natúræ sit? E cœlo accersívit, quod imitarétur in terris. Nec immérito vivéndi sibi usum quæsívit e cœlo, quæ sponsum sibi invénit in cœlo.

℟. Afferéntur.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Símile est regnum cœlórum thesaúro abscóndito. de Comm. non Virg., ℟℟. de Virg.

Die 27. Martii.

S. Ruperti Episc., Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequ.

Oratio. **Da, quæsumus.**

In I. Noct. temp. Quadr. **Fidélis sermo.** de Comm. Extra Quadrag. de Script. occurr.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Rupértus, Vangionénsis (hódie Wormatiénsis) eccléssiæ episcopus, regnánte Childebérto secúndo Francórum rege tanta humilitátis, mansuetúdinis, casti-

Digitized by Google

tátis, prudéntiæ, ceterarúmque ómnium virtútum laude præditus fuit, ut genus suum a Francórum régibus ductum exímia in Deum fide ac pietáte illustrárit. Is cum plenus Spíritu Sancto, óptime vivéndi formam seípsum gregi suo exhibéret, vita et facto probans, quidquid sermóne docuísset; religiónem precándi assiduitáte, prudéntiam dandis consíliis, justítiam feréndis sententiis, abstinéntiam corpus perpétuis jejúniis macerándo mirífice confirmávit; ádeo largus et benígnus erga ínopes fuit, ut hoc solum suum existimárit, quod in míseros et egénos contulísset.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Quam magnus autem fructus ex hac illíus vita in céteros promanárit, multi non solum e vicínis, sed étiam longínquis regiónibus pópuli, ejus ope in salútis viam tradúcti, testántur. Ac Théodo in primis, Bavária dux, sanctitátis illíus et miraculórum fama audíta, legátos ad eum primários viros mittens rogávit, ut suas ditiónes invísere, eásque ac se fídei lúmine collustráre vellet. At ille, licet multis persecutiónibus fatigátus, pium ac sanctum onus non recusávit. Paulo ígitur post Théodo a Rupérto, una cum præcípuis procéribus ac magna multitúdine hóminum, Reginobúrgi baptizátus est.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Rupértus vero, cum episcopálem sedem ad lacum Wállersee constituísset, templúmque in honórem beáti Petri Apostolórum príncipis Juvávii, in loco, qui nunc Salisbúrgum dícitur, clericórum minístériis aliísque rebus necessáriis instrúctum, primus erexísset; ánimum statim ad réliquam gentem Bavária sacra Christi religióne imbuéndam convértit, eámque, duódecim viris óperæ et labórum sóciis adjúnctis, ad cathólicam fidem, Deo pios conátus adjuvánte, tradúxit. Cujus rei grátia factum est, ut Bavarórum Apóstolus me-

Digitized by Google

rerétur appellári. Cum dénique jactis passim multárum ecclesiárum fundaméntis episcopátum plúribus annis summa cum laude rexísset, sacrosáncto Missæ sacrifício, ipso domínico Resurrectiónis die, perácto, ac discipulórum ánimis patérna hortatióne confirmátis, cœlésti vita perpétuo fruitúrus, migrávit ad Dóminum.

℟. Iste est.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre proficíscens. de Communi Conf. Pont.

Die 29. Martii.

S. Boni Latronis Conf.

Duplex.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. pag. 8*. Ps. ut in I. Vesp. de Comm. Apost.

Hymnus.

Jesu coróna célsior,
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne prǽmium:

Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissiónem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.

Anni revérso témpore,
Dies refúlsit lúmine,
Quo sanctus hic de córpore
Migrávit inter sídera.

Te, Christe rex piíssime
Hic confiténdo júgiter
Calcávit artes dǽmonum
Sævúmque avérni príncipem.

Patri perénnis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclito,
Per omne semper sæculum.
Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Ait latro ad latrónem: Nos quidem dígna factis recípimus, hic autem quid fecit? Meménto mei Dómine, dum véneris in regnum tuum.

Oratio.

Omnípotens et miséricors Deus, qui justíficas ímpios, te súpplices exorámus, ut nos benígno intúitu, quo Unigénitus tuus beátum traxit latrónem, ad dignam pœniténtiam próvoces, et illam, quam ei promísit, tríbuas nobis glóriam sempitérnam. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Digitized by Google

Ad Matutinum.

Invitat. Christum Regem crucifíxum, qui latróni in cruce paradísum donat, * Veníte adorémus.

Hymnus. Jesu, coróna célsior. ut ad Vesp.

In I. Nocturno.

Ant. et Psalmi de Comm. Conf. non Pont.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Lect. Justus, si morte. de Communi Conf. non Pont. 1. loco.

℟. i. Pósui adjutórium super poténtem, * Manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum. ℣. Nihil proffíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

℟. ii. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília, et exorávit Altíssimum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste invéntus est in número sanctórum. Ipse.

℟. iii. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum,* Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et. Glória Patri. Et.

In II. Nocturno.

Ant. et Ps. de Comm. Conf. non Pont.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. ℟. Et ad portas paradísi coronávit eum.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.
Hom. 2. de Cruc. et Latr. t. 3.

Lectio iv.

Scio et ante me dixísse de latróne, sed habet divérsas intelligéntias Dei sermo. Iste latro de ligno mercátur salútem; hic latro furátur cœléste impérium. Vim facit majestáti, non virtúte própria, sed fide vincens. Ipsíus Dómini vox est: Regnum cœlórum vim pátitur, et violénti dirípiunt illud. In cruce duo latrónes imágo Judæórum et Gentílium. Latro quem pœnitet, imáginem óbtinet pópuli ex géntibus congregáti, qui prius in erróre ambuláverat, et post hoc veritátem agnóvit. Imági-

Digitized by Google

nem vero latro ille óbtinet Judæórum, qui usque in finem persevérat latro. Et usque ad tempus quidem crucis viam malignitátis iérunt: crux autem divísit utrúmque.

℟. Velum templi scissum est, * Et omnis terra trémuit: Latro clamábat de cruce, dicens: Meménto mei Dómine, dum véneris in regnum tuum. ℣. Petræ scissæ sunt, et monuménta apérta sunt, et multa córpora sanctórum, qui dormíerant, surrexérunt. Et omnis.

Lectio v.

Viam namque cæcitátis et perditiónis, qui non crédidit, ingréssus est: viam autem salútis, qui crédidit, ingréssus est: viam salútis, qui crédidit, adéptus est. In cruce dídicit latro differéntiam viárum, quóniam novit Dóminus viam justórum: via autem impiórum períbit. Et vide Dei justum judícium, ut dicas et tu cum prophéta: Justus es, Dómine, et rectum judícium tuum. Propter unum peccátum damnátur Adam, et propter unam fídei vocem latro salvátur. Unum peccátum ejécit illum, et una justítia introdúxit istum; et latro habitátor factus est paradísi. O admiránda rerum matéries! Nec Abrahæ data est per vocem repromíssio paradísi. Hæreditátur quidem per fidem: repromissiónem autem paradísi nemo ante latrónem accépit.

℟. Nemo repromissiónem paradísi ante latrónem accépit, cui Dóminus in cruce dixit: * Hódie mecum eris in paradíso. ℣. Dómine meménto mei, cum véneris in regnum tuum. Hódie.

Lectio vi.

Iste ergo vidit Salvatórem non super throno regáli, non adorári in templo, non loquéntem de cœlis, non per Angelos disponéntem, sed in pœna sóciátum latróni; videt in torméntis, et tamquam in glória adórat; videt in cruce, et rogat quasi in cœlis sedéntem; videt condemnátum, et Regem ínvocat, dicens: Dómine meménto mei, cum véneris in regnum tuum. Crucifixum vides, et Regem prædicas! In ligno

Digitized by Google

pendére cernis, et cœlórum regna meditáris! O admiránda latrónis convérsio!

℟. O admiránda latrónis convérsio! * Crucifíxum videt, et Regem prædicat. ℣. In ligno pendéntem cernit, et cœlórum regna meditátur. Crucifíxum. Glória Patri. Crucifíxum.

In III. Nocturno.

Ant. et Psalmi de Comm. Conf. non Pont.

℣. Hic accípiet benedictiónem a Dómino. ℟. Et misericórdiam a Deo salutári suo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 23.

In illo témpore: Unus de his qui pendébant latrónibus, blasphemábat Jesum, dicens: Si tu es Christus, salvum fac temetípsum et nos. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Serm. 49. de S. Latrone.

Quóniam hódie Evangélii léctio de latróne fecit mentiónem, videámus quis ille latro sit, qui, in cruce Dómino constitúto, non solum peccatórum suórum véniam conséquitur, sed étiam paradísi amœnitáte donátur; ut qui propter scélera damnátus fúerat ad pœnam, propter fidem transferrétur ad glóriam; fuerítque illi crux quam pértulit, non tam supplícii damnátio, quam salútis occásio. In cruce enim pósitus, in Christum Dóminum nostrum crédidit crucifíxum. Et ídeo qui consórtio passiónis útitur, consórtio paradísi condonátur. Beátus enim latro, dum supplícium pátitur, regnum cœléste conséquitur. Ecce reus dícitur, sicut cui damnári illud tempus expetívit. Non enim perveníret ad glóriam, si non contráditus esset ad pœnam. Videámus, inquam, cur tantórum críminum reus tam cito a Salvatóre paradísum promerétur, cum álii multórum témporum lácrimis frequentibúsque jejúniis vix delictórum suórum véniam consequántur. Magna, fratres, et múltiplex causa est.

Digitized by Google

Primum, quod iste latro devotióne fídei tam repénte mutátus est, ut præséntem pœnam despíceret, ac de futúra véniam precarétur, et magis créderet útile sibi esse de ætérno judício pétere, quam de temporáli supplício postuláre. Reminíscens enim scélerum suórum, et pœnitúdinem gerens, plus íncipit dolére quod sperat, quam sentíre quod pátitur. Pótuit enim, nisi de futúris ámplius cogitásset, qui in Christum semel credíderat, de præsénti magis supplício deprecári.

℟. Iste est beátus latro, qui in cruce pósitus Christum Dóminum nostrum crédidit crucifíxum: * Et dum supplícium pátitur, regnum cœléste conséquitur. ℣. Quem Judas Iscarióte in hórtulo paradísi distráxerat, iste in patíbulo confitétur. Et.

Lectio viii.

Deínde illud ad grátiam ejus majóris est mériti, quod in Christum in cruce pósitum crédidit, et pássio, quæ áliis scándalum fecit, illi ad fidem profécit. Crucis enim pássio multis scándalum fuit, sicut dicit Apóstolus: Nos autem prædicámus Christum crucifíxum, Judæis quidem scándalum, Géntibus autem stultítiam. Recte ergo merétur paradísum, qui crucem Christi non putávit esse scándalum, sed virtútem. Dicit enim idem Apóstolus: Ipsis autem vocátis Judæis atque Græcis, Christum Dei virtútem, et Dei sapiéntiam. Recte plane et Dóminus huic donat paradísum, quia quem Judas Iscarióte in hórtulo paradísi distráxerat, hic in crucis patíbulo confitétur. Mira res! confitétur latro quem discípulus abnegávit. Mira, inquam, res! Latro honorífícat patiéntem, quem Judas pródidit osculántem. Ab hoc pacis blandiménta vendúntur, ab illo crucis vúlnera prædicántur. Ait enim: Meménto mei Dómine, cum véneris in regnum tuum. Hæc est fídei plena devótio, ut, cum de vulnéribus Dómini prófluens sanguis cérnitur,

Digitized by Google

tunc de potestáte ejus vénia postulétur; cum vidétur ejus humílitas, tunc magis timeátur ejus divínitas; cum morti addíctus putátur, tunc Regis illi honorificéntia deferátur. Iste enim fidélis latro non crédidit moritúrum, quem annúntiat regnatúrum; non putat subdéndum ínferis, quem dominatúrum confitétur in cœlo; non arbitrátur eum apud tártarum detinéri, a quo se étiam póstulat liberári. Cernat licet ejus hiántia vúlnera, spectet ipsíus sánguinem profluéntem, Deum tamen credit, quem reum nescit; justum fatétur, quem non méminit peccatórem.,

℟. Iste est qui crucem Christi non putávit esse scándalum, sed virtútem; ideóque paradísum merétur: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui honorificat patiéntem, quem Judas pródidit osculántem. Ipse intercédat. Glória Patri. Ipse intercédat.

Lectio ix. de Homilia Feriæ currentis.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Latro Christum * crucifixum vidébat, et Regem invocábat, dicens: Dómine meménto mei, cum véneris in regnum tuum.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliqu. de Domin.

2. Qui me conféssus * fúerit coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo.

3. Cum conturbáta fúerit * ánima mea, Dómine misericórdiæ memor eris.

4. Salvum me fecit * Christus Redémptor, qui dixit: Hódie mecum eris in paradíso.

5. Ille qui talis * ad crucem venit ex culpa, ecce qualis a cruce recédit ex grátia.

Capitulum. Isaiæ 59.

Ecce non est abbreviáta manus Dómini, ut salváre néqueat: neque aggraváta est auris ejus, ut non exaúdiat.

Hymnus.

Jesu, Redémptor ómnium,
Coróna confiténtium,
In hac die cleméntius
Indúlgeas precántibus.

Digitized by Google

Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit,
Hujus celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia.

Te Christe Rex piíssime
Hic confiténdo júgiter
Calcávit artes dæmonum
Sævúmque avérni príncipem.

Hujus benígnus ánnue
Confessiónem nos sequi:
Hujus precátu sérvulis
Dimítte noxam críminis.

Patri perénnis glória
Natóque Patris único
Sanctóque sit Paráclito
Per omne semper sæculum.
Amen.

℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei Dómine. ℟. Glóriam et magnum decórem imposuísti super eum.

Ad Bened. Ant. Ait latro ad latrónem: Nos quidem digna factis recípimus; hic autem quid fecit? Meménto mei Dómine, dum véneris in regnum tuum.

Oratio.

Omnípotens et miséricors Deus, qui justíficas ímpios, te súpplices exorámus: ut nos benígno intúitu, quo Unigénitus tuus beátum traxit latrónem, ad dignam pœniténtiam próvoces; et illam, quam ei promísit, tríbuas nobis glóriam sempitérnam. Per eúmdem Dóminum.

Ad Tertiam.

Capitulum. Isaiæ 59.

Ecce non est abbreviáta manus Dómini, ut salváre néqueat: neque aggraváta est auris ejus, ut non exaúdiat.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit. Glória Patri. Amávit.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. ℟. Et ad portas paradísi coronávit eum.

Ad Sextam.

Capitulum. Is. 58. c.

Tunc invocábis, et Dóminus exaúdiet: clamábis, et dicet: Ecce adsum.

℟. br. Induit eum Dóminus lorícam fídei: * Et ornávit eum. Induit eum. ℣. Et ad portas paradísi coronávit eum. Et ornávit eum. Glória Patri. Induit eum.

Digitized by Google

℣. Hic accípiet benedictiónem a Dómino. ℟. Et misericórdiam a Deo salutári suo.

Ad Nonam.

Capitulum. Is. 38. d.

Tu autem Dómine eruísti ánimam meam, ut non períret: projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

℟. br. Hic accípiet *Benedictiónem a Dómino. Hic accípiet. ℣. Et misericórdiam a Deo salutári suo. Benedictiónem. Glória Patri. Hic accípiet.

℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei Dómine. ℟. Glóriam et magnum decórem imposuísti super eum.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesp.

Ad Magnif. Ant. Impietas ímpii non nocébit ei, in quacúmque die convérsus fúerit ab impietáte sua.

Die 3. Aprilis.

(Dies fixus ex heri.)

S. Mariæ Ægyptiacæ

Pœnitentis.

Duplex.

Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart., præt. sequ.

Oratio.

Deus, qui beátam Maríam de calígine vitiórum eréptam, exhibuísti tibi sponsam: exaúdi nos propítius et concéde; ut ejus précibus et méritis a peccatórum nostrórum mácu-lis emundémur. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadrag. Mulierem fortem. de Comm. non Virg.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

María Ægyptíaca, quæ peccátrix appellátur, quadragínta septem annis arctíssimam vitam duxit, in erémum circa annum Dómini trecentésimum et octogésimum ingréssa. Nata erat in Ægýpto, et duodécimo ætátis anno Alexandríam venit, ubi septem et decem annis se ómnibus ignominióse prostítuit. Cum autem multi ex ea urbe Hierosólymam pérgerent, crucem Dómini veneratúri: étiam ipsa navem conscéndit, et Hierosólymam pervénit; sed ecclésiam ingressúra, íterum ac tértio, ab ipso

Digitized by Google

límite passa est invisíbilem repúlsam.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Quo miráculo ad se revérsa, cogitávit, hæc sibi ob scélerum suórum inmanitátem accídere. Quare lácrimans, ac pectus mánibus tundens, ante beátæ Vírginis imáginem orávit Dei matrem, ut sibi peccatórum véniam, et ingréssum ad crucis adoratiónem impetráret, promíttens, se renuntiatúram sæculo, et caste victúram. Ingréssa sine impediménto, audívit vocem sibi dicéntem: Si Jordánem transíveris, salva eris. Jordáne superáto, vixit in erémo in summa vitæ austeritáte et abstinéntia, ádeo ut in annos septémdecim tres panes, quos secum túlerat, ei suffécerint, quo eódem témporis spátio magnis tentatiónibus carnis superátis, tandem Dei grátia liberáta fuit ab impugnatióne.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

Quidam autem Abbas Zósimus, cum per erémum áliquem sanctórum anachoretárum quæréret, invénit Maríam: qua oránte, cum vidísset eam senex uno cúbito a terra elevári, suspicári cœpit, ne forte dæmon sibi illúderet. Sed múlier sancta, postquam se postuláto pállio texísset, Abbátem prior nómine suo compéllans, et prophético spíritu sacerdótem agnóscens, omnem ei vitæ suæ ratiónem jussa expósuit, rogavítque, ut in die Cœnæ ad Jordánem redíre, et corpus Domínicum sibi adférre velit, quo a die solitúdinis suæ numquam fúerat refécta. Constitúto die Zósimus ádfuit ad Jordánem, et María ex oppósita ripa, facto crucis signo, pervénit ad senem, ámbulans super aquas, eodémque modo, postquam communicásset, recéssit. Sed elápso anno Zósimus, sicut rogátus fúerat, rédiens invénit mórtuam, et leóne e silva terram effodiénte eam christiáno more sepelívit. Ex iis autem, quæ terræ ipsa inscrípserat, cognóvit, eam ipso illo die exspirásse, quo ei ante annum Domínicum

Digitized by Google

corpus porréxerat, eámque iter illud omne, multórum diérum a Jordáne ad spelúncam, brevíssima hora, divína virtúte transportátam, confecísse.

℟. Fallax grátia.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 15.

In illo témpore: Erant appropinquántes ad Jesum publicáni et peccatóres, ut audírent illum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homil. 34. in Evang. post init.

Audístis in lectióne evangélica, fratres mei, quia peccatóres et publicáni accessérunt ad Redemptórem nostrum; et non solum ad colloquéndum, sed étiam ad convescéndum recépti sunt. Quod vidéntes pharisæi dedignáti sunt. Ex qua re collígite, quia vera justítia compassiónem habet, falsa justítia dedignatiónem: quamvis justi sóleant recte peccatóribus dedignári. Sed áliud est, quod ágitur typo supérbiæ, áliud, quod zelo disciplínæ.

℟. Os suum.

Lectio viii.

Dedignántur étenim, sed non dedignántes: despérant, sed non desperántes: persecutiónem cómmovent, sed amántes: quia etsi foris increpatiónem per disciplínam exággerant, intus tamen dulcédinem per caritátem servant. Præpónunt sibi in ánimo ipsos plerúmque, quos córrigunt; melióres exístimant eos quoque, quos júdicant. Quod vidélicet agéntes, et per disciplínam súbditos, et per humilitátem custódiunt semetípsos.

℟. Regnum mundi.

Lectio ix.

At contra hi, qui de falsa justítia superbíre solent, céteros quoque despíciunt, nulla infirmántibus misericórdia condescéndunt: quo se peccatóres non credunt, eo detérius peccatóres fiunt. De quorum profécto número pharisæi exstíterant, qui dijudicántes Dóminum, quod peccatóres

Digitized by Google

suscíperet, arénti corde ipsum fontem misericórdiæ reprehendébant. Sed quia ægri erant, ita ut ægros se essę nescírent, quátenus quod erant, agnóscerent, cœléstis eos médicus blandis foméntis curat, benígnum paradígma óbjicit, et in eórum corde vúlneris tumórem premit.

Te Deum laudámus.

Infra Quadragesimam ix. Lectio de Homilia et in Laudibus fit Com. Feriæ.

Die 7. Aprilis.

B. Mariæ V. titulo Refugium peccator.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V. præter sequentia.

In I. Vesperis.

℣. Facta est nobis Dómina in refúgium. ℟. Et in adjutórium spei nostræ.

Ad Magnif. Ant. Tu refúgium nostrum: tu auxiliátrix nostra, Virgo María: ora pro nobis Dóminum.

Oratio.

Omnípotens et misércors Deus, qui in beáta semper Vírgine María peccatórum refúgium et auxílium collocásti: concéde; ut ipsa protegénte a culpis ómnibus absolúti misericórdiæ tuæ efféctum felícem consequámur. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invitat. Beátam Maríam Vírginem, refúgium nostrum, celebrémus: * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Hymnus.

Te, mater alma Núminis
Orámus omnes súpplices.
A fraude nos ut dæmonis
Tua sub umbra prótegas.

Ob pérditum nostrum genus
Primi paréntis crímine
Ad ínclytum Matris decus
Te rex suprémus éxtulit.

Cleménter ergo próspice
Lapsis Adámi pósteris:
A te rogátus Fílius
Depónat iram víndicem.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I. Nocturno Lectiones Ego Sapiéntia. ut in Festis B. M. V.

Digitized by Google

In II. Nocturno.
Sermo S. Bernárdi Abbátis.
In Nativitate B. M. V.
Lectio iv.

ntuére, o homo, consílium Dei, agnósce consílium sapiéntiæ, consílium pietátis. Cœlésti rore áream rigatúrus, totum vellus prius infúdit; redemptúrus humánum genus, prétium univérsum cóntulit in Maríam. Altius ergo intueámini, quanto devotiónis afféctu a nobis eam volúerit honorári, qui totíus boni plenitúdinem pósuit in María, ut proínde, si quid spei in nobis est, si quid grátiæ, si quid salútis, ab ea novérimus redundáre, quæ ascéndit delíciis áffluens. Hortus plene deliciárum, quem non modo affláverit véniens, sed et perfláverit supervéniens auster ille divínus, ut úndique fluant, et éffluant arómata ejus, charísmata scílicet gratiárum. Tolle corpus hoc soláre, quod illúminat mundum, ubi dies? Tolle Maríam, hanc maris stellam, maris útique magni et spatiósi, quid nisi calígo et umbra mortis, ac densíssimæ ténebræ relinquéntur. ℟. Sicut cedrus.

Lectio v.

Totis ergo medúllis córdium, totis præcordiórum afféctibus et votis ómnibus Maríam hanc venerémur, quia sic est volúntas ejus, qui totum nos habére vóluit per Maríam. Hæc, inquam, volúntas ejus est, sed pro nobis. In ómnibus síquidem, et per ómnia próvidens míseris, trepidatiónem nostram solátur, fidem éxcitat, spem róborat, diffidéntiam ábigit, érigit pusillanimitátem. Ad Patrem verebáris accédere, solo audítu térritus, ad fólia fugiébas: Jesum tibi dedit mediatórem. Quid non apud talem Patrem Fílius talis obtíneat? Exaudiétur útique pro reveréntia sua; Pater enim díligit Fílium. En vero trépidas et ad ipsum? Frater tuus est, et caro tua, tentátus per ómnia absque peccáto, ut miséricors fíeret. Hunc tibi fratrem María dedit. Sed fórsitan et in ipso majestátem vereáre divínam, quod, licet factus sit homo, mán-

Digitized by Google

serit tamen Deus. Advocátam habére vis et apud ipsum? Ad Maríam recúrre: pura síquidem humánitas in María, non modo pura ab omni contaminatióne, sed et pura singularitáte natúræ. Nec dúbius díxerim, exaudiétur et ipsa pro reveréntia sua: exaúdiet útique Matrem Fílius, et exaúdiet Fílium Pater. Filíoli, hæc peccatórum scala, hæc mea máxima fidúcia est, hæc tota rátio spei meæ.

℟. Quæ est ista.

Lectio vi.

Quid nos ália concupíscimus, fratres? Quærámus grátiam, et per Maríam quærámus, quia quod quæ-rit, ínvenit et frustrári non potest. Quærámus grátiam, sed grátiam apud Deum, nam apud hómines grátia fallax. Quærant álii méritum, nos invenire grátiam studeámus. Jam te, Mater misericórdiæ, per ipsum sinceríssimæ tuæ mentis afféctum, tuis jacens provolúta pédibus Luna, id est Ecclésia, mediatrícem sibi apud Solem justítiæ constitútam, devótis supplicatiónibus interpéllat, ut in lúmine tuo vídeat lumen, et Solis grátiam tuo mereátur obténtu, quam vere amávit præ ómnibus et ornávit, stola glóriæ índuens et corónam pulchritúdinis ponens in cápite tuo. Plena es gratiárum, plena rore cœlésti, innixa super dilectum, delíciis áffluens. Ciba hódie paúperes tuos Dómina: ipsi quoque catélli de micis edant, nec púero Abrahæ tantum sed camélis potum tríbue de supereffluénti hýdria tua, quia tu vere puélla es præelécta et præparáta Altíssimi Fílio, qui est super ómnia Deus benedíctus in sæcula.

℟. Ornátam monílibus.

In III. Noct. Homilia in Evang. Loquénte Jesu. ut in Festis B. M. V.

Ad Laudes omnia ut in Festis B. M. V. præter

Ad Bened. Ant. Tu refúgium nostrum: tu auxiliátrix nostra, Virgo Maria; ora pro nobis Dóminum.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesp.

Digitized by Google

Die 23. Aprilis.

S. Georgii Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. Martyrum temp. Pasch., præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Geórgii Mártyris tui méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut, qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermóne S. Laurántii Patriárchæ Venetiárum.

Lectio iv.

Geórgius propugnátor exímius terrénæ abrenuntiávit milítiæ, ut Christi miles efficerétur egrégius, facultátes, quas habébat, dispérsit paupéribus, ut divítias perénnes possidéret in cœlo: suam quoque ánimam odívit in mundo, ut in vitam illam custodíret ætérnam. Repérerat pretiósam margarítam latitántem in agro, per quod distráctis ómnibus mercátus est eam. Dóminum dixísse audíerat: Nisi quis renuntiáverit ómnibus, quæ pósidet, non potest meus esse discípulus. Prætulit discipulátum Christi ópibus, honóribus, voluptátibus, córpori et temporáli vitæ, ídeo intrépidus, armátus et nudus secútus est Christum. Non cárceres, gládios, fustes, víncula, acúleos, tortóres, ignem, tyránnos expávit, nec mortem. Nudus nudum Christum attendébat in stípite, illíus accendebátur exémplo, ejúsque passiónis dolóribus augebátur. O beáta mens Mártyris, quæ nec tribulatióne, nec plagis, nec labóribus, nec præséntibus, neque futúris a Christo váluit separári.

℟. Lux perpétua.

Lectio v.

Vivébat in carne, et corde cum Christo jam pendébat in cruce, ideóque dicébat: Christo crucifíxus sum, vivo ego, jam non ego, vivit autem in me Christus. Longe excellántius Martyr sic mórtuus vivébat in Christo, quam si felíciter florens aliénus

Digitized by Google

esset a Christo. Vides, quam lócuples talis sit mors, quæ vitam cum Christo præstat ætérnam; sic plane mórtuus erat beátus Geórgius vivens in Christo. Mórtuus quippe erat vítiis, mórtuus erat sæculo, mórtuus erat et sibi; nisi táliter fuísset mórtuus, mínime Christo vívere potuísset. An non mórtuus erat sæculo, qui oblátas dignitátes et gaúdia pro amóre Christi et spe ætérnæ mercédis repudiávit ut stércora? nonne vítiis erat defúnctus, qui labóribus, abstinéntia, paupertáte, virtutibúsque céteris corpus quotidiána maceratióne domábat? De tálibus Pauli voce dícitur: Qui autem sunt Christi, carnem suam crucifixére cum vítiis et concupiscéntiis. Quómodo vero sibi ipsi vixísse sanctus iste dicéndus est, qui verbum Dei undequáque dissémінans Christi glóriam audiéntibus aúribus insonábat? Quos valébat auférre diábolo, lucrabátur Christo. Magnanimitáte namque præcínctus, et caritátis dono suffúltus, coram régibus et terræ princípibus Christum líbera confitebátur voce.

℟. In servis.

Lectio vi.

Hinc factum est, ut cárceri manciparétur, virgis et scorpiónibus cæderétur, lampadárum ustiónibus cremarétur, laniarétur, torquerétur, perimerétur. In his, quóniam vivébat in Christo, se exhibébat ut mórtuum. Nulla plane in illo querimóniæ resonábat vox, nullus repugnándi motus. Tamquam bellátor præcípuus arbitrátus est fore incóngruum, ut patiénte rege, atque pro animárum occumbénte salúte, ipse ségniter víveret et sine certáminis exercitatióne defíceret. Frequénter ánimo illud Evangélicum revolvébat: Majórem caritátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis. Quam ob rem dilectiónem, quam habébat ad Dóminum, factis máluit osténdere quam verbis. Redemptórem útique suum non ingrátus de múnere est imitátus in morte, de quo ait Prophéta: Sicut ovis ad

Digitized by Google

occisiónem ductus est, et tamquam agnus coram tondénte se sine voce, sic non apéruit os suum; obmútuit plane iste, et os suum nisi orándo apéruit, quátenus hóstia Deo Patri acceptábilis fieret, nec illi in longanimitáte patiéntiæ invenirétur dissímilis, qui in crucis perpessióne supplícii elóquium nullum contradictiónis emísit. Hinc gestum est, ut Dómini sui, sicut sócius éxstitit pœnæ, ita párticeps illíus efficerétur glóriæ, qui in cœlésti regno cum Patre et Spíritu Sancto triúmphat in sæcula.

℟. Fíliæ Jerúsalem.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Ego sum vitis vera. de Communi Mart. temp. Pasch.

Die 27. Aprilis.

S. Adalberti Episc., Mart. Duplex.

Omnia de Comm. Mart. temp. Pasch., præter sequ. Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui hodiérna die beátum Adalbértum Mártyrem tuum atque Pontíficem mérito passiónis Sanctis tuis sociáre dignátus es, tríbue quæsumus, ut per ejus exémpla ad pátriam perveniámus ætérnam. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Adalbértus in Bohémia nobilissimis ortus paréntibus, patre Slaúnico Libicénsi cómite, matre vero Strzezíslava, quum ádmodum puer in periculósum incidísset morbum, a paréntibus Deo et Matri ejus sanctíssimæ fuit oblátus. Moxque, ut ætas tulit, eum paréntes in divíno servítio diligénter instituérunt. Deínde Magdeburgénsi archiepíscopo educándum tradidérunt; quem ille ob exímiam índolem insignémque in pietátis ac litterárum stúdiis profectum, magno amóre complexus suo próprio nómine Adalbértum in confirmatióne vocári vóluit, cum ántea populári nómine Vojtjéchus appellarétur. Mansit autem apud archiepí-

Digitized by Google

scopum Magdeburgénsem Adalbértus támdiu, donec pietátis ac litterárum stúdiis insígniter esset excúltus.

℟. Lux perpétua.

Lectio v.

Mórtuo intérea Ditmáro epíscopo Pragénsi in episcopátu succéssit. Episcopátum sanctíssime magna vitæ continéntia, assídua gregis pauperúmque cura gessit. Mensa ejus duódecim paúperes alébat semper, somni locus humus et subjéctus cápiti lapis erat; pie sevérus et gráviter mitis fuit. Quia vero contumácis pópuli grávia peccáta corrígere non póterat, ánxius ánimi Romam ábiit, ubi Sedem Apostólicam consúluit. Ibi in sancti Bonifácii claustro religiósam vitam quinquénio egit. Pragénses orbitátis pertæsi, ipsum ut rédeat rogant, et accedénte archiepíscopi Moguntíni petitióne, exorátus Póntifex Máximus Adalbértum ad suos redíre jubet. Réducem Pragénses læti recípiunt. Verum paulo post ad própria relápsi, sacras ædes invádunt, sontésque, qui ad illas confúgerant, per vim eréptos interfíciunt. Rursum ígitur illos déserit Adalbértus, animóque ad conversiónem géntium martyriúmque dudum destináto Romam revértitur, benedictiónem apostólicam in eum finem impetratúrus.

℟. In servis suis.

Lectio vi.

Romæ constitútum Adalbértum dénuo Moguntínus archiepíscopus et Pragénses répetunt: is vero jussu Pontíficis íterum rédiens, intélligit in itínere, fratres suos a Pragénsibus esse interféctos, et ánimos illórum pénitus a se alienátos videns, Deo grátiis actis, institútum converténdi gentes, quod Románus Póntifex probáverat, persequéndum constítuit. Itaque in Hungáriam venit, principémque ejus gentis Geysam ac pópulum in fide christiána erúdiens, postquam sanctum Stéphanum, regem, Geysæ príncipis fílium, sacra baptísmatis unda abluísset, re christiána in Pañóniis constitúta, ad álias gentes pro

Digitized by Google

ejúsdem fídei propagatióne migráre decrévit. Polóniam salutáribus documéntis triénnio instítuit: et Radzíno fratre in archiepíscopum Gnesnénsem substitúto, ipse in Prússiam idólis adhuc serviéntem proficíscitur. Ubi dum sédulo christiánam religiónem propagáret, apud Fischaúsum, sinus Venédici óppidum, inter sacrificándum lánceis transfíxus est, et cápite abscísso gloriósum confirmávit martýrium. Corpus ejus a Bolesláo Chabro redémptum, prius in Tremesnénse monastérium, deínde Gnesnam honorífice translátum est.

℟. Fíliæ Jerúsalem.

In III. Nocturno Homilia in Evang. **Ego sum vitis vera.** de eodem Communi l. loco.

Die 4. Maji.

Translatio

S. Guidonis Abb., Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Abbatum, præter sequ.

Oratio. **Intercéssio.**

In Hymno **Iste Conféssor.** mutatur tertius versus.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Guído in suburbánis Ravénnæ, lápide décimo, villa Casamariénsi natus est Albérto et María paréntibus, génere nobílibus et religióne christiána; a quibus litterárum stúdiis tráditus ita profécit, ut adhuc adoléscens in sciéntiis tum sacris tum profánis jam perféctum virum se probáret. Romam profectus sacrísque ibídem initiátus, Jerúsalem pétere vóluit; verum in spíritu admónitus, Martínum quemdam eremícolam ádiit, a quo suscépto hábitu monacháli triénnio vitæ eremíticæ vacávit. Míttitur póstea ab eódem eremícola Pompásium, monastérium non longe a lítore Padi distans, ut in frequentióri fratrum número, monástica vivéndi ratióne magis erudirétur. Abbas Pompasiénsis intélligens miram in Guidóne ad omnem bonam óperam affectiónem et capacitátem, in síngulis eum offíciis gradátim pro-

Digitized by Google

bávit, et ita in dignum sui successórem præparávit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Dum apud Ravénas claustrálem præpositúram commíssam hábuit, exáctam ad ápicem regulárum vitam cum frátribus exégit. Abbáte Pompasiénsi Guilhélmo fatis functo Abbas ipse a frátribus elígitur, et a prædícto patre Martíno institúitur. Multa per eum Deus in vita operátus est mirácula. Posteáquam per multos annos Pompásium summa cum laude gubernáverat, itúrus óbviam imperatóris legatióni, in ipso itínere apud Parmam mortem beátam oppétiit, prídie Kaléndas Aprílis, anno salútis millésimo quadragésimo sexto. ℟. Amávit.

Lectio vi.

Cum Parménses venerábile corpus e mánibus fratrum vi rapuíssent, supervéniens imperátor Henrícus, ejus nóminis tértius, sacratíssimas exúvias humíliter venerátus, primo fecit eas Verónam in sancti Zenónis ecclésiam repóni: deínde circa annum Dómini millésimum quadragésimum séptimum de Veróna Spiram transférri in ecclésiam collegiátam, quæ tunc a patróno suo primo Joánne Apóstolo et Evangelísta nomen hábuit, nunc vero ob sacratissimárum præséntiam reliquiárum sancti Guidónis appellatiónem obtínuit: ut, quemádmodum Conrádus secúndus, pro fundaménto jaciéndo in primi lápidis collocatióne felix eídem ecclésiæ dedit inítium; ita per fílium ejus Henrícum tértium a venerándis ejúsmodi reliquiis, manu sua presentátis, non indígnum súmeret, post tantam immutatiónem, cognoméntum.

℟. Iste homo.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Ecce nos reliquimus ómnia. de Commum Abbatum 1. loco.

Die 11. Maji.

S. Gangulphi Mart.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Mart. temp. Pasch., præter sequ.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus, ut qui

Digitized by Google

beáti Gangúlphi Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

angúlphus Varénnis in Burgúndia nóbili génere natus, adhuc puer illústribus veræ religiónis, ac sanctitátis exémplis, máxime vero prudéntia, simplicitáti christiánæ juncta, ómnibus prælúxit. Inde matrimónio junctus sub Pipíno secúndo, duce Brabántiæ et Majóre Domus Fránciæ, rem christiánam in Frísia, et Holländia armis suis et sæculári poténtia egrégie promóvit. Exínde in pátriam revérsus, uxórem incestuóse vivéntem scéleris illíus miráculo convícit, dum id pernegántem ad fontem suis précibus a Deo impetrátum dedúxit. Cum enim illa ejus jussu, lapíllum ex fonte leváre ad testándam innocéntiam conarétur, súbito obrigéscens, pellem manus et bráchii, quoúsque in aquam immíssa fúerat, ultóre Deo amísit.

℟. Lux perpétua.

Lectio v.

Hinc illam salutáribus mónitis ad pœniténtiam próvocans, trádita ad vitæ sustentatiónem dote dimísit. Gangúlphus vero, ad Avalénse territórium cum suis profectus réliquum vitæ illic opéribus misericórdiæ, et ceterárum virtútum stúdiis impéndit. Tandem instigánte adúltera, nefárius adúlter gládio eum perémit: cujus corpus Waldetrúdis et Wildegósa ejus amíta in ecclésia beáti Petri, quam ipse Varénnis construxerat, honorífice sepeliérunt: ubi per eum Dóminus multa operátur mirácula.

℟. In servis suis.

Lectio vi. Dignum et cóngruum. de Comm. unius Mart. temp. Pasch. 1. loco. ℟. Filiæ.

In III. Noct. Homilia in Evang. Ego sum vitis. de Comm. 1. loco.

Digitized by Google

Die 16. Maji.

S. Joañis Nepomuceni Presbyt., Mart.

Duplex 2. classis.

Temp. Pasch. ut in Brev. inter Festa pro aliqu. locis eadem die 2. loco.

Extra temp. Pasch. ut in Parte æstiva inter Festa pro aliqu. locis eadem die 2. loco.

Die 20. Maji.

S. Ivonis Episc., Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui nos cónspicis ex nostra infirmitáte defícere: ad meliórem vitam misericórditer per sancti Confessóris tui atque Pontíficis Ivónis exémpla restaúra. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ivo, Bellovacénsis, Ecclésiæ sancti Quintíni canónicus reguláris et præpósitus, sub témpore Gregórii séptimi, Románi Pontíficis, órdinem Canonicórum in dicta ecclésia reformávit: unde per totam Gálliam fuit póstea mirífice propagátus, et dilatátus. Fuit is sacrórum Cánonum subtilíssimus intérpres, et in divínis scriptúris appríme versátus, et Patrum decréta in unum volúmen redégit, quod decrétum Ivónis appellátur. Ab Urbáno secúndo factus epíscopus Carnoténsis, tamquam lucérna super candelábrum pósita, doctrínæ, probitátis et omnígenæ virtútis rádiis mirabíliter effúlsit. Persónas ecclesiásticas, præsértim sacerdótes a cunctis, étiam princípibus et régibus máxima in veneratióne habéndas esse monstrávit, datis lítteris ad Henrícum primum, Angliæ regem, quibus docet, quantum valet corpus quod non régitur ab ánima, tantum valére terrénam potestátem, si non informétur et regátur ecclesiástica disciplína.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Hujus sancti viri zelus in animárum salúte procuránda tunc máxime re-

Digitized by Google

fúlsit, cum Philíppus Galliárum rex, dimíssa legítima uxóre, adúlteram sibi nefária copulatióne conjúngere volébat; multíque Galliárum epíscopi, tanto facínori connivéntes, illi se oppónere non audébant; unus namque Ivo, tamquam Dómini Præcúrsor alter, illum sui erróris admonére, ac per lítteras reprehéndere nullátenus formidávit: nec ullis vel promissiónibus vel étiam minis et persecutiónibus addúci umquam pótuit, ut regis voluntáti vel ad módicum assentíret. Quam ob causam bonórum ómnium, étiam suppellécti-lis, domus episcopális rapínam et jactúram passus est usque ad penúriam panis, et in cárcerem conjéctus. Quibus nihilóminus ærúmnis invícta beáti Pontíficis constántia non est labefactáta.

℟. **Pósui adjutórium.**

Lectio vi.

Románam et Apostólicam Sedem máxima semper in veneratióne hábuit, éligens pótius advérsa quæque sustinére, quam a Románi Pontíficis obediéntia declináre. Is in Epístola ad Manássem Remórum archiepíscopum ita de se ipso testátur: Quam crebris lupórum incursiónibus aggraváta sit Bellovacénsis ecclésia, non est necessárium vestram docére prudéntiam. Sed quia illa me génuit, et fundaménta religiónis in me pósuit, cum illa infirmátur, non possum non infirmári. Et ad canónicos suos Bellovacénses: Præsens ánimo, córpore vero absens exópto et exhórtor, ut pacem sectémini et sanctimóniam. Hæc debétis, hæc exhibeátis magis. Per hæc bono odóre diffúso, qui háctenus a vobis procéssit, et facultátes ecclésiæ vestræ multiplicábitis et cuncti de virtúte in virtútem, ut fílii pacis in pace, in idípsum dormiétis. Multa ad fidélium utilitátem egrégie scripta relíquit. Cui sacrosánctum Missæ sacrifícium offeránti sæpe globus ígneus e cápite micáre visus fuit. Tandem sub Pascháli secúndo ad cœléstem pátriam migrávit.

℟. **Iste est.**

Digitized by Google

In III. Nocturno Homilia in Evang. **Vigiláte, quia nescítis.** de Communi Conf. Pont. 2. loco.

Die 29. Maji.

S. Maximini Episc., Conf.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui nos hódie beáti Maximíni Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte lætíficas: adésto propítius Ecclésiæ tuæ précibus, et præsta; ut cujus gloriámur méritis, ejus intercessiónibus indulgéntiam et remissiónem peccatórum cónsequi mereámur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Maximínus Pictávis in Aquitánia claríssimis Senatórii órdinis paréntibus natus, Agrítii primi Trevirórum epíscopi fama et sanctitáte commótus, Tréviros venit, seque totum ejúsdem disciplínæ, sacrísque lítteris informándum trádidit: in quibus ádeo profécit, ut Agrítius angélico edóctus ministério eúmdem sibi successórem delégerit: cui múneri tanta virtúte et constántia fídei orthodóxæ defendéndæ præfuit, ut nullis unquam Arianórum tunc invalescéntium minis blanditiísque césserit. Sanctum Athanásium ob Arianórum persecutiónem prófugum humaníssime Tréviris excépit, eumdémque contra omnes hostíles machinatiónes fidelíssime deféndit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Cum Euphráte Coloniénsi aliísque Gálliæ episcopis Sardicénsi Concílio intérfuit, ac pro Athanásio contra Ariános primus ómnium sententiam tulit. Deínde Romam devotiónis causa pétiit; redux in Aquitániam pátriam suam paulo post plenus diérum et meritórum ad cœléstem pátriam migrávit. Cujus sacræ relíquiæ jussu sancti Paulíni ejus successóris Tréviros non sine crebris ubíque locórum prodígiis, deportátæ ac in templo sancti Maximíni dicto recónditæ

Digitized by Google

sunt. Cujus corpus quingentésimo et ultra a sepultúra anno ádeo a tabe illibátum, flexíle, amictúque pontificáli tam íntegro a Ratbódo sanctæ memóriæ præsule fuit repértum, ac si ipso primum die ex hac vita decessísset. ℟. Pósui.

Sermo S. Máximi Epíscopi. Ex Hom. 59, 2. de S. Eusebio.

Lectio vi.

Beáti Patris Maximíni mérita jam in tuto pósita secúri magnificémus: qui gubernáculum fídei víriliter tenens, ánchoram spei tranquílla jam in statióne compósuit, et plenam cœléstibus divítiis et ætérnis mércibus navem optáto in lítore collocávit: qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam perveníret. Quid enim fuit totus vitæ illíus cursus, nisi unus cum vígili hoste conflíctus?

℟. Iste est.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Vigiláte quia nescítis. de Comm. 2. loco.

Concordant cum Originalibus.

Spiræ, die 30. Octobris 1902.

Ph. Pfeiffer, Vic. Gen.

Digitized by Google

Index alphabeticus.

Adalberti Episc., Mart. dupl. 27. Aprilis. pag. 19*
Boni Latronis Conf. dupl. 29. Martii. 4*
Cunegundis Imper., Virg. dupl. 3. Martii. 1*
Gangulphi Mart. semidupl. 11. Maji. 22*
Georgii Mart. dupl. 23. Aprilis. 17*
Guidonis Abb., Conf. Translat. dupl. 4. Maji. 21*
Ivonis Episc., Conf. dupl. 20. Maji. 24*
Joannis Nepomuceni Presbyt., Mart. dupl. 2. cl. 16. Maji. 24*
Mariæ Ægyptiacæ Pœnit. dupl. 3. Aprilis. 11*
Mariæ B. V. tit. Refugium peccatorum, dupl. maj. 7. Aprilis. 14*
Maximini Episc., Conf. semidupl. 29. Maji. 26*
Ruperti Episc., Conf. dupl. 27. Martii. 2*

Sumptibus Fr. Pustet, S. Sedis Apost. et S. Rit. Congr. Typogr.

Digitized by Google

PROPRIUM FESTORUM
DIŒCESIS SPIRENSIS.

PARS ÆSTIVA.

Die 8. Junii.

S. Medardi Episc., Conf. Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequ.

In Hymno **Iste Confés-sor.** mutatur tertius versus.

Oratio. **Exaúdi.**

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Medárdus Salentíaci apud Verománduos ingénuis paréntibus natus a púero exímia sanctitátis, pietátis ac modéstiæ præbuit indícia, necnon præclára in paúperes caritátis exémpla: quippe qui puérulus adhuc et cibis ad victum sibi necessáriis mendícos infirmósque reficiébat, et veste pretiósa, qua eum pia mater indúerat, paúperem nudum ac cæcum contéxit. Missus póstea Tornácum, ut stúdia absólveret, Eleuthérium egrégiæ índolis adoléscéntulum sibi sócium elégit, ambóque pia æmulatióne decertábant. Cui Medárdus Spíritu Sancto plenus prænuntiávit in aula régia dignitátem, et trigínta post annos episcopálem ínfulam, quod deínde rei probávit evéntus.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Tot ac tantórum audíta meritórum fama Sophrónius Veromanduénsis epíscopus Medárdum in sacerdótem órdinat sibíque in docéndis ac pascéndis óvibus adjúngit. Quod munus quadragínta aníis tanta prudéntia, tanto caritátis zelo tamque felíci éxitu sustínuit, ut defúncto Sophrónii successóre Alométro unánimi consénsu ad

Digitized by Google

episcopátum evocátus sit sexagenário major. Onus quidem angélicis húmeris treméndum præ humilitáte primum declináre tentávit, sed ómnium précibus victus assíduis tandem suscépit, ac Sedem, eo quod Augústa Veromanduórum a Vándalis esset evérsa, Noviómi in óppido muníto collocávit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Interim sanctus Eleuthérius Tornacénsis antístes móritur. Post cujus exséquias quum clerus populúsque Medárdum sibi dari epíscopum postulássent, sancto Remígio ceterísque provinciálibus epíscopis annuéntibus, utriúsque ecclésiæ curam pro commúni bono suscépit. Flandris enim, genti tunc feróci, multis cum labóribus nec sine vitæ discrímine Evangélium annuntiávit magnámque eórum multitúdinem convértit ad Christum. Obiit anno salútis quingentésimo quinquagésimo sexto, eúmque Clotárius summo cum honóre apud Suessiónes sepelíri jussit. Hujus beáti Pontíficis, a quo pia Radegúndis regína mutáta veste Dómino prius fuit consecráta, vitam et mirácula tum stricta tum solúta oratióne sanctus Venántius Fortunátus Pictaviénsis epíscopus enarrávit.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homil. in Evangel. Vigiláte. de Comm. Conf. Pont. 2. loco.

Die 16. Junii.

S. Bennonis Ep., Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Bennónis Pontíficis confessióne gloriósa circúmdas et prótegis: da nobis, et ejus imitatióne proficere, et intercessióne gaudére. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Beño, Hildesíma Saxóniæ civitáte illústribus genitóribus oriúndus, quinquénnis san-

Digitized by Google

cto Bernárdo Hildesiménsi epíscopo ejus consanguíneo commendátus, Wígero monastérii sancti Michaélis præpósito in Dei timóre instruéndus et in stúdio litterárum erudiéndus tráditur. Factus adoléscens epíscopi consílio sumpto hábitu monachórum in eódem cœnóbio tam sancte vixit, ut mórtuo Abbáte cogerétur sollicitúdinis abbatiális sárcipam subíre: cujus tamen vacatiónem præ amóre vitæ contemplatívæ post spátium trium círciter ménsium fléntibus sæpe óculis impetrávit. Cum autem speráret, réliquum vitæ privátim in oratióne transígere, Henrícus imperátor tértius hujus nóminis, cúpiens in ecclésia Goslariénsi, a se nuper absolúta, congregatiónem Canonicórum regulariter vivéntium a probatíssimis et doctíssimis quibúsque Germanórum constitúere, Bennónem magnis précibus a Pontífice Leóne nono impetrátum, et illíus auctoritáte ab órdine monástico ad canónicum translátum, eídem novéllæ congregatióni magístrum dedit, ut illi spirituális armatúræ dux esset, et illam ecclesiásticæ disciplínæ tirocíniis informáret.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Cum autem annos decem et septem in canónica congregatióne sanctíssime vixísset, et monastérium Goslariénse multórum prædiórum, domórum et cénsuum patérnæ hæreditátis attributióne ditavísset, suadénte beáto Annóne Coloniénsi archiepíscopo, ecclésiæ Misnénsi tunc vacánti præféctus, episcopátum ne accíperet, ómnibus, quibus pótuit, modis réstitit; sed tandem beáti Annónis acri objurgatióne compúlsus pótius, quam persuásus, illum suscépit: non néscius tamen, divíno sibi revelánte spíritu, quantis tribulatiónum flúctibus in episcopátu foret exagitándus; quemádmodum ipse eventus comprobávit, dum Henrícus quartus imperátor, bello contra Saxónes excitáto, sanctum epíscopum offício boni pastóris incumbéntem et nihil mali

Digitized by Google

suspicántem invádens, insóntem capit, ómnia illíus ecclésiæ bona díripit, et captum carcéribus et exsílio duríssimo damnat.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Revocátus deínde ab exsílio, et ad suam ecclésiam ire permíssus, mox ália tempestáte contra illum obórta, exsuláre dénuo compéllitur, exórto nimírum diro schísmate inter Románum Pontíficem Gregórium séptimum et ipsum imperatórem, quo vel Henríci iram incúrrere, vel Dei et Pontíficis mandatórum transgréssor fíeri cógitur. Eligens enim pótius indignatiónem hóminum incúrrere, quam divínum mandátum contémnere, superátis insídiis sibi in itínere parátis, Romam pergens Pontífici adhæsit, et pro illíus auctoritáte, necnon étiam pro ecclesiástica libertáte, contra ipsum imperatórem acérrime pugnávit, et unus fere ex tota Germánia concílio Románo, eádem causa contra imperatórem celebráto, intérfuit et subscrípsit. Qui tandem imperatóre víribus fracto líbere ad ipsam ecclésiam revérsus, dum eídem ecclésiæ instaurándæ moribúsque reformándis strénuam óperam impéndit, dum Slavis ab erróre idololatríæ repurgándis prædicatióne et miráculis totus incúmbit, séntiens horam sui éxitus appropinquáre, convocátis frátribus et ad mútuam dilectiónem sério cohortátis, prænuntiáta, quæ futúra erat, Ecclésiæ pace ac tranquillitáte, in Dómino obdormívit décimo sexto Kaléndas Júlii, ab Hadriáno sexto in sanctórum número relátus.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Homo péregre. de Comm. Conf. Pont.

Die 22. Junii.

Ss. X Millium Martyr.

in Monte Ararat.

Duplex.

Omnia de Comm. plur. Mm., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui ad imitándum sanctæ passiónis tuæ

Digitized by Google

exémplum decem míllia Mártyrum crucis patíbulum hodiérna die subíre fecísti: tríbue, quæsumus, ut, qui eórum passiónem venerámur in terris, passiónis tuæ remédia consequámur in cœlis: Qui vivis et regnas.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

In monte Ararat apud Alexandríam décies mille Mártyres, cum a vera fide nec blandítiis, nec minis revocári valuíssent, pro Christo spinis coronáti, in cruces acti, eorúmque látera lánceis transverberáta sunt. Cultus horum Sanctórum in Oriénte statim post eorúmdem passiónem incépit et flóruit, ex quo in ævo médio per Germános e terra sancta redúces in Germániam et diœcésim Spirénsem transíit, ubi in ædè summa et álibi altária sub illórum invocatióne erécta fuérunt.

℟. Sancti tui.

De Epístola S. Cypriáni Epíscopi et Mártyris ad Mártyres et Confessóres.

Lib. 2. Epist. 6.

Lectio v.

Quibus ego vos laúdibus prædicem, fortíssimi Mártyres? Robur péctoris vestri, et perseverántiam fídei, quo præcónio vocis exórnem? Tolerástis usque ad consummatiónem glóriæ duríssimam quæstiónem: nec cessístis supplíciis, sed vobís pótius supplícia cessérunt. Finem dolóribus, quem torménta non dabant, corónæ dedérunt. Laniéna grávior ad hoc diu perseverávit, non ut stantem fidem dejíceret, sed ut hómines Dei ad Deum velócius mítteret.

℟. Vérbera carníficum.

Lectio vi.

Quale illud fuit spectáculum Dómino, quam sublíme, quam magnum, quam Dei óculis sacraménto ac devotióne mílitis ejus accéptum! sicut scriptum est in Psalmis, Spíritu Sancto loquénte ad nos páriter et monénte: Pretiósa est in conspéctu Dómini mors

Digitized by Google

justórum ejus. Pretiósa mors hæc est, quæ emit immortalitátem prétio sui sánguinis, quæ accépit corónam de consummatióne virtútis. Quam lætus illic Christus fuit, quam libens in tálibus servis suis et pugnávit, et vicit protéctor fídei, dans credéntibus tantum, quantum se credit cápere qui sumit: certámini suo ádfuit, præliatóres atque assertóres sui nóminis eréxit, corroborávit, animávit. Et qui pro nobis mortem semel vicit, semper vincit in nobis. ℟. Tamquam.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Cum audiéritis prælia. de Comm. plurim. Mm. 1. loco.

Lectio ix. ex duabus fit una de S. Paulino, ut in Brev. Romano.

Die 23. Junii.

S. Albani Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart., præter sequ.

Oratio.

Sancti Albáni Dómine, nos fóveant continuáta præsídia: quia non désinis propítius intuéri, quos tálibus auxíliis concésseris adjuvári. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Albánus présbyter cum Theonésto epíscopo suo Philippénsi, Huneríco Wándalo in cathólicos grassánte, Romam exsul venit, unde in Gálliam docéndi grátia destinátus, Mogúntiæ, (quæ tum pastóre orbáta erat) prædicándi occasiónem nactus, ácriter Arianórum perfídiam, gládio spíritus, qui est verbum Dei, retundébat. Accidit autem, ut aliquándo Albánus, qua erat ingénio et facúndia, ácrius in hæréticos invéctus, validíssimis eos argumentis constríngeret, sicque in iram et rábiem plúrimos concitáret.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Quare magno furóre ad pœnam e médio fratrum raptus, ac multis in-

Digitized by Google

júriis est affléctus, quorum crudelitáte ille nihil motus in fide cathólica tamquam colúmna immóbilis pérstitit, donec inter divérsos clamóres et stúdia pópuli verbéribus gravíssime mulctátus, extra civitátem ejicerétur, capitalémque accíperet sententiam. Sic placens Deo hóstia effectus, postquam ad locum supplícii pervénit, génibus flexis, mente in Deum eleváta nudam cervícem præbet spiculatóri, ætérnam pro cadúca hac vitam recepturus.

℟. Desidérium ánimæ.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.
Enarrat. in Ps. 69. n. 2.

Lectio vi.

Nunc jam Christo in cœlo sedénte, jam glorificáto, jam subjéctis cervícibus jugo ejus, et suppósitis eórum fróntibus signo ejus, jam nullo remanénte, qui palam christiánis aúdeat insultáre, adhuc tamen gémimus; adhuc sunt inimíci Mártyrum, qui, quos vócibus et ferro non possunt, eos sua luxúria persequúntur. Utinam pagános tantúmmodo dolerémus! esset qualecúmque solátium exspectáre eos, qui nondum cruce Christi signáti sunt, quando signéntur, et quando ejus auctoritáte alligáti désinant fúrere: vidémus étiam portántes in fronte signum ejus, simul in ipsa fronte portántes impudéntiam luxuriárum, diebúsque et solemnitátibus Mártyrum non exsultáre, sed insultáre. Et inter hæc gémimus; et hæc persecútio nostra est, si est in nobis cáritas, quæ dicat: quis infirmátur, et ego non infírmor? quis scandalizátur, et ego non uror?

℟. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno Homil. in Evangel. Si quis venit ad me. de Comm. unius Mart. 1. loco.

Lectio ix. Homil. Vigil. Nativ. S. Joannis, et ejus Com. in Laud.

Die 4. Julii.

S. Udalrici Episc., Conf.
Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequ.

Digitized by Google

Oratio.

Deus, qui nos ánnua beáti Udalríci Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut ejus suffragántibus méritis ab imminéntibus perículis liberémur et ætérnis gaúdiis perfruámur. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Udalrícus Hubáldo cómite et Thietbérga Burchárdi ducis Suéviæ fília ortus, adoléscens mónachis sancti Galli educándus tráditur. Mira, quæ in perillústri júvene elúxit, vitæ integritas, et in súperos píetas non solum religiosórum virórum óculos animósque ad se rápuit, sed et Alberóni epíscopo Augustáno ita eum recommendávit, ut illum canonicátu in cathedráli Augustána donáret. Tum talis erat ejus vitæ rátio, quæ canónicum decet et ornat: ómnia ánimæ pericula studiosíssime vitáre, exácte offício divíno interésse, tempus réliquum lítteris et précibus domi impéndere, paupéribus larga eleemósyna succúrrere sólitus.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Hiltíno epíscopo defúncto Udalrícus regis Henríci aúcupis totiúsque pópuli stúdio Augustánæ ecclésiæ præfícitur. Præscrípsit ipse sibi ab ínitio suscépti episcopátus sui diéi órdinem, quem numquam non, quando pótuit, ténuit. Mane hora tértia quotídie cum canónicis suis se in chorum cóntulit, cum quibus totum offícium divínum peragébat, post cantátam Tértiam litábat ad aram, post Nonam e templo egrediebátur in nosocomía solatúrus ægrótos, merídie reficiébat ad mensam paúperes duódecim, et sic réliquum diem in opéribus nónnisi piis transigébat.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Udalrícus numquam addúci pótuit, ut castra regis sequerétur, rem militárem totam suo nepóti curándam relínquens, ipse

Digitized by Google

semper inténtus rebus ecclesiásticis, ipse annis síngulis suam diœcésim perlustrábat, bis in anno sýnodum cogébat, in qua disciplínam ecclesiásticam adornábat, ingruéntibus quibúsvis perículis ab ovíli suo numquam discéssit, irrumpéntibus aliquándo Ungáris inter ictus hóstium pérstitit, oves suas illæsas suis ad Deum précibus non sine miráculo consérvans; et ita pastórem bonum usque ad mortem egit.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. de Communi Conf. Pont. 1. loco.

Die 7. Julii.

S. Willibaldi Episcopi, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui gloriósum pontíficem tuum Willibáldum, Anglórum regni hærédem, hodiérna die ad ætérnam Angelórum hæreditátem transtulísti: concéde propítius; ut ejus méritis et intercessióne cohærédes ipsíus in tua glória esse mereámur. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit Com̃. S. Goaris Conf. non Pont.

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Góaris Confessóris tui méritis et intercessióne lætíficas: concéde nobis fámulis tuis; ut et ejus instruámur exémplis, et ab ómnibus ejus patrocínio liberémur advérsis. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Willibáldus, Richárdi Anglórum regis fílius, a prima infántia rerum cœléstium stúdio et monásticæ vitæ professióni déditus fuit. Grándior jam factus, desidérium peregrinándi et sancta loca inviséndi concépit. Ita

Digitized by Google

que assúmpto in comitátum Richárdo patre et Wunibáldo fratre, post vária terra maríque ádita perícula, mórtuo Lucæ in Itália patre, Romam pervénit, et a Gregório secúndo Pontífice Máximo amánter et patérne suscéptus est: jam tum enim prævidébat sapientíssimus Póntifex, quantus Willibáldus in vínea Dómini excolénda operárius futúrus esset.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Romæ límina apostolórum imprímis, deínde ália loca sánguine et miráculis mártyrum nobilitáta religióse visitávit et lustrávit, jejúniis et céteris vitæ asperitátibus semper inténtus. Et, ut Deus fámulum suum accuráte probáret, eum in ardéntem et diutúrnam febrim incídere permísit: ex qua recreátus, Romæ fratre relícto, in Palæstínam trajécit, cujus propémodum omnes urbes et vicos, in quibus áliquid Christi vel sanctórum miráculis memorábile visebátur, venerabúndus circumívit. Septénium hæc peregrinátio ténuit, quo témporis spátio étiam Constantinópolim religiónis causa pétiit: inde in Itáliam revérsus, in monte Cassináte decénnium divíno servítio impéndit; quibus exáctis Romam venit, et a Gregório tértio Pontífice ad sanctum Bonifácium in Germániam missus est.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Quo ubi próspere áppulit, incredíbili ardóre in salútem animárum et reformatiónem morum, præcípue vero cleri, incúbuit; quem non diu post ípsemet sanctus Bonifácius sacerdótio initiávit, et anno Dómini septingentésimo quadragésimo quinto epíscopum consecrávit, cum ipse Willibáldus ágeret ætátis suæ annum quadragésimum primum; elápso autem quadriénnio eum ad cáthedram Eichstættensem nuper erectam evéxit. Quem episcopátum cum sanctíssime trigínta sex annis administrásset; tam méritis gravis, quam insígni miraculórum

Digitized by Google

effectióne illústris, hanc mortálem vitam cum immortáli commutávit, anno septingentésimo octogésimo primo, ætátis suæ octogésimo primo: cujus memória, præsértim apud Eichstætténses numquam intermoriétur.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

Grandis fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat: et tamen lóquitur confidénter: Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est: Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti: quid ígitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. Non dixit: Qui reliquístis ómnia: hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt; sed: Qui secúti estis me: quod próprie Apostolórum est, atque credéntium.

℟. Amávit eum.

Lectio viii.

In regeratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti), sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israël, quia vobis credéntibus illi crédere noluérunt. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa sententia cóngruit, in qua Sal-

Digitized by Google

vátor lóquitur: Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et nurum a socru: et inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi et prædicatiónem Evangélii omnes affèctus contémpserint, atque divítias et sæculi voluptátes, isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

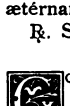 oar, nóbili génere in Aquitánia natus, se a púero Dei servítio mancipávit, cui ut libérius vacáre posset, pátria profèctus in Trevirénses terras juxta Rhenum ad rivum Wócharum cum bona epíscopi Trevirénsis vénia tugúrium eremíticum cum sacra ædícula construxit, ubi tum privátæ suæ devotióni, tum hospitalitáti salutíque transeúntium studiosíssime vacábat. Fama miraculórum ejus et sanctitátis ad Sigebértum Austrásiæ regem perláta, hic ipsi Trevírici episcopátus dignitátem offert; sed vir húmilis, quum eam frustra a se amolíri tentásset, Deum orat, ut hanc sibi promotiónem impédiat. Quo facto ægritúdine affícitur, qua ipsum lente consuménte præclaríssima patiéntiæ omnísque ultérius virtútis spécimen édidit, donec plenus diérum et bonórum óperum beátam cœlo ánimam réddidit. Corpus ejus in eódem loco et templo a se constrúcto cónditum est.

Te Deum laudámus.

In Laudibus pro Comem. S. Goaris.

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: intra in gaúdium Dómini tui.

℣. Amávit eum Dñs, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Die 8. Julii.

Ss. Kiliani Ep. et **Soc.** Martyrum.

Duplex.

Omnia de Comm. plur. Mm., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui sanctos Mártyres Kiliánum et Só-

Digitized by Google

cios virtúte constántiæ in passióne roborásti: concéde propítius; ut sicut illi devíctis persecutóribus a te coronári meruérunt, ita nos eórum interventióne tua semper protectióne lætémur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

iliánus, ex Scótia nobílibus paréntibus ortus, contémptis hujus mundi illécebris ad monastérium tamquam salútis portum tutíssimum confúgit, in quo assíduis jejúniis, vigíliis, précibus ac rerum divinárum contemplatióne máximam nóminis celebritátem ac sanctitátis laudem consecútus, et a frátribus monastérii régimen assúmere coáctus, adscítis quibúsdam sóciis, inde discéssit, ac Herbípolim, Francóniæ urbem, pervénit, ibíque ignótus inter incrédulæ gentis feritátem aliquámdiu vitam egit, parátus pro illíus salúte Christíque glória sánguinem fúndere. Profóctus póstea Romam, accépta a Summo Pontífice prædicándi licéntia, ad ducem Herbipolénsem Gosbértum nómine revértitur. Episcopáli auctus dignitáte, eum ad fidem christiánam prædicatióne sua convértit, et cum multis áliis ipsi subjéctis baptizávit.

℟. Sancti tui.

Lectio v.

Videns autem vir sanctus ducem, quantúmvis in fide instructus esset, tamen salúte periclitári, quod germáni sui uxórem Geylánam matrimónio sibi copulátam contra Evangélicæ legis doctrínam retinéret, blando collóquio familiárius admónito persuásit, ut eam a thoro separátam dimítteret. Hæc quum ad aures ímpiæ mulieris pervenísset, furóre succénsa Kiliáni necem die noctúque pertráctans ei insídias paráre cœpit: quas ille cognóscens cum Sóciis, Colománo presbýtero et Totnáno, diácono, oratiónibus et jejúniis vacáre non désiit.

℟. Vérbera carnífícum.

Digitized by Google

Lectio vi.

Quum ígitur optátum martýrii diem alácriter exspectáret, irruéntibus, dum divínas laudes perágerent, sicáriis ad hoc destinátis ímpio gládio trucidáti sunt. Córpora eórum mox in eódem loco cum pontificálibus induméntis, et sacris libris, et cruce, ne quis posset indícium necis deprehéndere, sepúlta sunt; quæ post modum defóssa in honoratiórem túmulum celebérrimis coruscántia miráculis a sancto Burchárdo ejus loci Epíscopo illáta sunt.

℟. Tamquam aurum.

In III. Noct. Homilia in Evang. Cum audiéritis prælia. de Comm. 1. loco.

Die 9. Julii.

(Dies fixus ex 7. huj.)

B. Petri Forerii Conf.

Duplex.

In Hymno **Iste Confessor.** mutatur tertius versus.

Omnia de Comm. Conf. non Pont., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beáto Petro ardentíssima caritáte tibi conjúncto, ut némini obésset, et ómnibus prodésset, concédere dignátus es: præsta quæsumus; ut ejúsdem précibus et exémplis, quæ tibi placent, et nobis ac áliis vere prosunt, constánter operémur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Petrus Forérius, honéstis písque paréntibus Mirecúriæ in Lotharíngia natus, a téneris annis futúræ sanctitátis præbuit indícia. In academía Mussipónti lítteris humanióribus, latínis et græcis, ac philosophíæ óperam navans mores ita compósuit, ut céteris, quasi virtútum exémplar proponerétur, ac jam tunc sanctus denominári cœperit. Institútum deínde Canonicórum Regulárium in Abbatía Calmosiacénsi proféssus est. Factus ex obediéntia sacérdos, divinárum Scripturárum et sanctórum Patrum lectióni assíduo incúbuit, ac simul ad

Digitized by Google

excoléndas vitæ reguláris virtútes mirífice exársit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Etribus sibi simul oblátis parœciam Mataincúriæ diœcésis Tulénsis in Lotharíngia, pauperiórem et laboriosíssimam elégit, eámque verbo et ópere ádeo imutávit, ut exímium singuláris pietátis spécimen céteris exhibéret. Ordinem sanctimoniálium Congregatiónis Dóminæ Nostræ, quæ Canonícssæ reguláres sancti Augustíni nuncupántur, ad gratúitam puellárum in pietáte et honéstis quibúsvis ártibus femíneis educatiónem instítuit sub régula ejúsdem sancti Augustíni, atque eúmdem sapientíssimis communívit constitutiónibus. Pari zelo ac succéssu hærésibus Lutheránæ et Calviniánæ plúribus in locis bellum indíxit: præcípue vero in comitátu Salménsi et óppido Baldónis Villæ, cujus íncolas nedum ad fidem cathólicam, sed ad óptimos mores redúxit.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

Canónici órdinis, sub título Salvatóris Nostri, reformatiónem felíciter complévit; lícet autem in prima electióne Præpósiti Generális, ne ipse eligerétur, pia et humíllima obstíterit indústria; mórtuo tamen eo, qui prima vice eléctus fúerat, vitáre non pótuit, quin unánimi ómnium voce eídem, dimíssa Mataincúriæ parœcia, succéderet. Dénique pro bono público Burgúndiæ comitátum adíre rogátus, dum ibídem, grassántibus bello et peste, contínuo vacat caritátis opéribus, Graji fébribus corréptus, sanctíssime óbiit die nona Decémbris anno millésimo sexcentésimo quadragésimo, ætátis suæ septuagésimo sexto; quem prophetíæ et miraculórum donis illústrem Benedíctus décimus tértius Póntifex Máximus beatórum número adscrípsit, assignáta ejus memóriæ celebritáti die séptima Júlii. ℟. Iste homo.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Sint lumbi. de Comm. l. loco.

Digitized by Google

Die 18. Julii.

Divisionis Ss. Apost.

Duplex.

Omnia de Comm. Apostolorum, præter sequ.

Oratio.

Ecclésiam tuam Dómine propítius intuére, et beatórum Apostolórum tuórum contínuis defénde præsídiis; ut eórum précibus gubernétur, quibus nítitur te constituénte princípibus. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Comm. Apost.

Sic nos exístimet homo.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

In encomio Ss. duodecim Apost. apud Metaphr. in initio.

Lectio iv.

Duódecim elécti sunt athlétæ et nullus eórum mansit incoronátus; una enim grátia erat ómnibus sócia certáminis, et cum eis concurrébat, et uniuscujúsque victóriam reddébat magis probátam. Sed o beátum et præclárum vestrum, o Apóstoli, cœtum, quod ómnia facti estis ómnibus Dei grátia, non arúndine, sed sermóne greges hóminum períte capiéntes! Vos enim estis immóbiles colúmnæ rectæ fídei, petra Ecclésiæ, regni sceptra, et hujus máximi gregis vígiles defensóres, morbi humanitátis gratúiti médici, et nostræ ad Deum pœniténtiæ susceptóres misericórdes.

℟. Vidi conjúnctos.

Lectio v.

Cum enim essétis véluti quædam animátæ incúdes, dum verberarémini, eos, qui verberábant, fabricáti estis ad agnitiónem. Hinc Petrus Romam áccipit in disciplínam: Paulus illinc mundo annúntiat Evangélium: Andréas córrigit Græciæ sapiéntes: Simon bárbaros Deum docet: Thomas baptísmate deálbat Æthíopes: Jacóbi cáthedram honórat Judæa: Marci thronum, quæ est ad Nilum, compléctitur Alexandría: Lucas et Matthæus scribunt Evangélia; Joánnes, qui vel post finem adhuc tractat Theologíam, tamquam vivus curat Ephe-

Digitized by Google

sum: Bartholomæus érudit Lycaónas ad temperántiam: Philíppus fáciens miracula servat Hierápolim.

℟. Beáti estis.

Lectio vi.

Non cessant omnes ómnibus ubíque benefácere: púlverem immortálem reliquérunt in sepúlchris, nunc quidem pii cultóres, paulo post autem sedéntes mundi júdices. Cum huic appropinquásset claudus, revérsus est sanis et íntegris pédibus. Cum in illum incidísset paralýticus, jussus est ferre grabátum. Alius vocábat mórtuos, illi vero statim obtemperábant: altérius autem umbra sola fugábat morbos: altérius invocatiónem exhorrébant dæmones, et eórum sudária distillábant medicínam salútis et sanitátis.

℟. Isti sunt.

In III. Nocturno Homil. in Evang. **Eúntes in mundum.** ut inter Festa pro aliqu. locis die 15. Julii Divisionis Apost.

Lectio ix. de Ss. Symphorosa et septem fíliis Martyribus (ex duabus una) cum Com. eorumdem in Laudibus.

Die 20. Julii.

S. Margaritæ Virginis et Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. et Mart., præter sequ.

Oratio. Indulgéntiam.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Margaríta, quæ et Marína, Antiochíæ Pisídiæ, patre Æddésio idolórum sacerdóte nata, a téneris annis christiánæ religióni addícta baptizáta est. Quæ cum esset exímiæ pulchritúdinis, a præfécto Olíbrio adamátur: cumque eam sibi sisti jubéret, ita illam allóquitur: Tuum nobis puélla, et nomen, et religiónem edícito. Tum illa: Margaríta, inquit, vocor, génere sum nóbilis, religióne christiána.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

At præses: Duo prima conveniéntia sunt, tértium vero absúrdum est: nam quid stúltius est, quam ut Deum sibi quis fáciat

Digitized by Google

crucifíxum? Ad hæc virgo: Unde tu, oro, didicísti, Dóminum Jesum fuísse crucifixum? Tum præses: Ex libris christianórum. Cui Margaríta: Quænam verecúndia est, ut cum in iísdem libris legátur et pœna Christi et glória, álterum credátis, álterum respuátis?

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

His veheménter ira accénsus præféctus, vária tormentórum génera in sancto illo corpúsculo consúmpsit. Primum enim virgis cæsam, deínde úngulis tortam in cárcerem trudi jubet: ubi spectro dæmonis, forma terrífici dracónis appétitur; sed ad signum crucis tota vis diáboli prostérnitur. Producitur íterum virgo, et cum in confessióne fídei constántior perseveráret, ardéntibus fácibus látera ejus exurúntur. Dénique multis superátis torméntis, truncáto cápite, victórem post tot corónas spíritum cœlum excépit.

℟. Afferéntur Regi.

In III. Nocturno Homil. in Evangel. **Simile est regnum cœlórum thesaúro.** de Comm. non Virg. ℟℟. de Comm. Virg.

Die 21. Julii.

S. Arbogasti Ep., Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequ.

Oratio.

Adésto Dómine supplicatiónibus nostris, quas in beáti Arbogásti Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Arbogástus ex Aquitánia in Helvetiórum provínciam véniens propter præcláras virtútes et vitæ sanctitátem Dagobérto regi arctíssima familiaritáte et íntima amicítia ita conjúnctus fuit, ut iste prudénti ejus consílio et útili conversatióne pe-

Digitized by Google

culiáriter uterétur, illúmque in Argentinénsis episcopátus sedem promovéri curáverit, ubi sanctíssime vivens concréditam sibi eclésiam salubérrime rexit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Quum Dagobérti fílius únicus, Sigibértus nómine, in venatióne ex equo præcipitátus exspirásset, hunc Arbogástus ad vitam revocásse dícitur atque oblátum pro hoc benefício a rege aurum et argéntum pretiosósque thesaúros contempsísse. Rubéacum óppidum tamen cum añéxis possessiónibus, quæ proptérea in hodiérnum diem supérius munus datum appellántur, acceptávit non sibi, sed ecclésiæ Argentinénsi in divíni cultus augméntum.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Arbogástus diem sibi imminére extrémum intélligens, Servatórem nostrum ímitans, sepúlchrum extra urbem in colle reórum supplíciis destináto parári jussit, quo facto, inter piíssimas preces ánimam beátam cœlo réddidit. Corpus in hoc sepúlchro cónditum est, et huic sacéllum superexstrúctum sub invocatióne sancti Archángeli Michaélis; unde cóntigit, ut qui olim supplícii locus dicebátur, collis sancti Michaélis cœperit appellári. Quum ibi per multos annos sancta ossa quievíssent, eódem succéssu témporis partim in monastérium canonicórum regulárium sub ipsíus invocatióne ædificátum ejúsque nómine insignítum, partim in ecclésiam collegiátam Suburgénsem páriter in honórem ejúsdem eréctam transláta sunt.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Homo péregre. de Communi Conf. Pont. l. loco.

Die 27. Julii.

S. Pantaleonis Mart.

Semiduplex.

Omnia de Comm. unius Mart., except. sequentibus.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus, ut intercedénte beáto Pantaleóne

Digitized by Google

Mártyre tuo et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno Lect. iv. ut in Brev. die 27. Julii. Lect. v. Triumphális. et vi. Coronáta. ut in Communi unius Mart. ℟℟. ibid.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Nihil est opértum. ut in Comm. unius Mart. 3. loco.

Die 2. Augusti.

S. Stephani Papæ, Mart. Patroni secund. Ecclesiæ Cathedralis.

Duplex.

(In Cathedr. Duplex 2. cl.)

Oratio. Deus, qui nos.

In I. Nocturno Lectiones de Script. occurrente. In Eccles. Cathedr. A Miléto. de Comm.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Stéphanus Románus Pontificátum gessit Valeriáno et Galliéno imperatóribus. Instítuit, ut sacerdótes et diáconi nusquam sacris vestibus, nisi in ecclésia, uterétur. Baptizátos ab hæréticis, íterum baptizári vétuit, rescríbens sancto Cypriáno verbis illis: Nihil iñovétur, nisi quod tráditum est. Multos étiam ad Christum convértit: in iis Olýmpium Tribúnum cum uxóre Exsupéria et fílio Theodúlo, item Nemésium tribúnum cum tota família, óculis Lucíllæ ejus fíliæ restitútis: qui omnes Jesu Christi Mártyres fuérunt.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Sed veheméntius jam ingravescénte persecutióne imperatórum, Stéphanus convocáto clero ad martýrium suos hortabátur, in cryptísque Mártyrum assídue Missas et Concília celebrábat. Qui cum aliquándo raptus esset ab infidélibus ad templum Martis, ut ei sacrificáret, líbere negávit se dæmónibus honórem velle tribúere, qui uni Deo deberétur. Quibus in verbis Martis státua terræmótu córcidit, templúmque contrémuit.

℟. Desidérium ánimæ.

Digitized by Google

Lectio vi.

Quare ómnibus aufugiéntibus, qui Stéphanum tenébant, Póntifex ad suos revértitur in cœmetérium Lucínæ: quos divínis præcéptis ínstruens, sacraménto córporis Christi comunicávit. Ibíque, dum Missárum solémnia pérficit, adveniéntibus íterum imperatórum satellítibus, ei in sua sede caput abscínditur. Corpus cum eádem sede conspérsa Mártyris sánguine a cléricis sepúltum est in cœmetério Callísti quarto Nonas Augústi. Vixít in Pontificátu annos tres, menses tres, dies vigínti duos. Hábuit ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit presbýteros sex, diáconos quinque, epíscopos tres.

℟. Stola jucunditátis.

In III. Noct. Homilia in Evangel. Si quis vult. de Comm. 2. loco.

Die 9. Augusti.

S. Germani Episc., Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præt. sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Da nobis, Dómine, in hac sancti Pontíficis Germáni festivitáte, cœléstis grátiæ, quam ille verbis, opéribus et miráculis asséruit, præsens adésse præsídium; ut dum tanti Præsulis exémpla mirámur et cólimus, ejus étiam fidem et actiónes imitémur. Per Dóminum nostrum.

Et fit Com. S. Romani Mart.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Germánus nóbili génere Antissiodóri natus, post auditória Gallicána, Romæ juris perítiam adéptus causas egit, ibíque uxórem duxit. Provínciæ suæ visitátor constitútus in Gálliam rédiit: ubi venatióni nímium déditus, ab Amatóre Antissiodorénsi epíscopo reprehénsus est. Sed ubi Germánum sibi successórem futúrum divínitus cómperit Amátor, Augustodúnum se cóntulit, ut Germáni in clerum adsciscéndi potestá-

Digitized by Google

tem a Júlio præfécto impetráret. Quod ut obtínuit, Germánum rescísso capillítio, clericáli veste índuit. Creátus epíscopus, súbito mutátur in virum álterum: exínde namque cœpit sæculi pompam aspernári, uxórem habére pro soróre, vitam ásperam dúcere, cilício carnem domáre, vilem indúere hábitum, sua paupéribus erogáre, ómnibus sine personárum acceptióne hospítium præbére, oratiónem vix umquam intermíttere.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Cum Pelagiána hæresis in Británnia majóre grassarétur, ad eam exstirpándam Gálliæ epíscopi, rogántibus Británnis, misérunt Germánum cum Lupo Trecénsi, qui ínsulam purgárent ab erróre. Quo in itínere concitátam in mari tempestátem compéscuit. In ínsula tum multis, tum insígnibus miráculis cathólici dógmatis veritátem asséruit. Junctos advérsus Britónes Saxónum Pictonúmque exércitus, factus ipse dux mílitum, qui quotidiánis Quadragésimæ prædicatiónibus institúti baptísmum in Páschate recens suscéperant, terret fugátque non armórum vi, nec copiárum número vel róbore, sed voce Allelúja ejus jussu ter a cléricis tum a milítibus vasto clangóre repetíta.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

In Gálliam redux Germánus cum accepísset civitátem suam tribútis aliísque calamitátibus ádmodum premi, Arelátem se cóntulit ad Auxiliárem Galliæ præféctum, pro vexáta plebe intercessúrus. Auxiliáris Germáni précibus ultro ánnuit, et vicíssim a Germáno grátiam recépit; quippe qui uxórem ejus quartána febre dudum laborántem prístinæ réddidit sanitáti. Rogátus a Británnis, ut, quod cœperat, opus absólveret adjúncto sibi cómite Sevéro Trevirénsi, in ínsulam íterum profectus, renascéntem Pelagiánam hæresim prorsus exstínxit. Alanórum regem Eucharícum, cum exércitu in Aremóricos rebélles ab

Digitized by Google

Aétio patrício missum, manu ad habénas equi injécta, avocávit. Inde expetítus Ravénnam, ut a Valentiniáno imperatóre véniam ipsis péteret, ab ipso ejúsque matre Placídia summo honóre excéptus cum æqua ómnia et placabília inveníret, mórtuo sub aulæ ipsíus óculis suscitáto, morbo corréptus est et intra paucos dies decéssit. Corpus ejus honorífico comitátu Antissiodórum relátum est. ℟. Iste est.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Homo péregre. de Communi Conf. Pont. l. loco.

ix. Lect. de Vigil. S. Laurentii Mart. In Laudib. fit Com. ejusdem Vigiliæ ac S. Romani Mart.

Die 13. Augusti.

Ss. Afræ et Soc. Mm.

Duplex.

Omnia de Comm. Mart. non Virg., præter sequ.

Oratio.

Famíliam tuam, quæsumus Dómine, propítius réspice; ut, quæ te inspiránte depóscit, beatárum Mártyrum Afræ Sociarúmque ejus patrocíniis consequámur. Per Dóminum.

Et fit Com. Oct. S. Laurentii Mart. et Ss. Hippolyti et Cassiani Mm.

Invitatorium. Laudémus Deum nostrum, * In conversióne beátæ Afræ.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Afra in civitáte Augústa Vindelicórum, ob anteáctam prostráta omni pudicítia vitam famósa, quam vero a suscépto baptísmate in pœniténtem convérterat, Diocletiáno persecutiónem sævam movénte, a Cajo júdice religiónis causa preheénditur, et cum idólis sacrificáre renúeret, ad ignem damnátur comburénda. Qua lata crudéli senténtia in ínsulam Lechi rápitur, ubi sarméntis circúmdata, subjécto igne, inter flammas beátam ánimam cœlo transmíttit. ℟. Propter.

Lectio v.

Sanctæ Mártyris relíctas exúvias ejus mater Hilária et tres ancíllæ Digna,

Digitized by Google

Eunómia et Eutrópia, quæ Afram, ut peccántem, sic et pœniténtem secútæ, tollunt, et secúndo a civitáte milliário in sepúlchro famíliæ suæ condunt. Ubi dum oratióni vacant, paulo post et ipsæ a submíssis satellítibus ad negándam Christi fidem urgéntur, et dum símilem cum Afra constántiam profiténtur, símilem martýrii corónam per ignem nanciscúntur.

℟. Dilexísti justítiam.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Serm. 67. de diversis N. T. locis.

Lectio vi.

Ego máxime commemoratiónes díligo Mártyrum, díligo et ampléctor; atque omnes quidem, sed tum præcípue, cum mulíerum certámina proponúntur. Quanto enim infírmius est vas, tanto major est grátia, tanto illústrius est trophæum, tanto insígnior est victória, non ob imbecillitátem sexus athletárum, sed quod per ea, quibus vícerat inimícus, nunc étiam vincátur.

℟. Fallax grátia.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 15.

In illo témpore: Erant appropinquántes ad Jesum publicáni et peccatóres, ut audírent illum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 34. in Evang. post init.

Audístis in lectióne evangélica, fratres mei, quia peccatóres et publicáni accessérunt ad Redemptórem nostrum: et non solum ad colloquéndum, sed étiam ad convescéndum recépti sunt. Quod vidéntes pharisæi dedignáti sunt. Ex qua re collígite, quia vera justítia compassiónem habet, falsa justítia dedignatiónem, quamvis et justi sóleant recte peccatóribus dedignári. Sed áliud est, quod ágitur typo supérbiæ, áliud quod zelo disciplínæ.

℟. Os suum.

Lectio viii.

Dedignántur étenim, sed non dedignántes: despérant, sed non desperán-

Digitized by Google

tes: persecutiónem cómmovent, sed amántes: quia etsi foris increpatiónes per disciplínam exággerant, intus tamen dulcédinem per caritátem servant. Præpónunt sibi in ánimo ipsos plerúmque, quos córrigunt: melióres exístimant eos quoque, quos júdicant. Quod vidélicet agéntes, et per disciplínam súbditos, et per humilitátem custódiunt semetípsos.

℟. Regnum mundi.

Pro Ss. Martyribus Hippolyto et Cassiano.

Lectio ix.

Hippólytus a sancto Lauréntio baptizátus, domi suæ, dum Eucharístiam súmeret, comprehénsus, et ad Valeriánum imperatórem addúctus, ab eo de suæ religiónis professióne interrogátus, líbere se Christiánum profétsus est. Quamóbrem fústibus cæditur: quibus in verbéribus cum ejus fides constántior invenirétur, munéribus et honórum promíssis tentátur. Quæ cum ómnia frustra diceréntur, præfécto occidéndus tráditur. Qui domum Hippólyti véniens, ut ejus facultátes publicáret, totam famíliam christiánam esse cognóscit: atque iis a christiána fide frustra detérritis, primum plumbátis cæsa Concórdia, Hippólyti nutríce, quæ céteros confirmábat, réliquos extra portam Tiburtínam occídi jubet. Hippólytus, indómitis equis raptátus per loca tríbulis et cárduis cónsita, laceráto córpore spíritum Deo réddidit, unáque cum réliquis a Justíno presbýtero ad agrum Veránum sepúltus est. Eádem die, ad Forum Syllæ, crudelíssimo supplício afféctus est Cassiánus Martyr: qui, vinctis post terga mánibus, puerórum, quos erudiébat, férreis stylis configéndus excarnificandúsque tráditur. Quorum quanto erat infírmior vis, tanto ejus pœna martýrii grávior ac diutúrnior, pálmaque illústrior.

Te Deum laudámus.

Com. Oct. et Ss. Mm. in Laud.

Digitized by Google

Die 14. Augusti.

B. Bernardi Badensis

Confessoris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont., præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui hodiérna die beátum Bernárdum Confessórem tuum æternitátis laúrea decorásti: concéde propítius; ut qui commemoratiónis ejus festa percólimus, vitæ quoque imitémur exémpla. Per Dóminum nostrum.

Et fit Com. Oct. S. Laurentii et S. Eusebii Conf.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Bernárdus in Marggraviátu Badénsi natus, paréntes hábuit Jacóbum primum Marchiónem Badénsem et Catharínam Cároli ducis Lotharíngiæ fíliam, quorum ópera sanctísque institútis erudítus jam a ténera ætáte Deum timére dídicit, eíque religiónis áctibus famulári. Jacóbo vita functo, ditiónum régimen suscépit; quod munus dignitatémque sic sustínuit, ut illíus quique prudéntiam, æquitátem ac justítiam celebrárent. Sed cum virginitátem serváre ánimo statuísset, Magdalénæ Cároli séptimi Galliárum regis fíliæ præclaríssimas núptias recusávit, subjectámque sibi ditiónem Cárolo fratri sponte cessit, ut a terrénis curis solútus, libérius Deo divinísque rebus vacáret.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

In cœléstium meditatióne assíduus, brevi christiánam perfectiónem adéptus est suóque exémplo monstrávit: in ipso étiam aulæ splendóre sólida excelléntis virtútis jaci posse fundaménta. Sui rerúmque terrenárum contémptor humilitátem, modéstiam et castitátem appríme cóluit; corpus vero jejúniis, vigíliis aliísque pœnárum generibus veheménter afflíxit. Cilício enim utebátur ad carnes hórrido equínis crínibus intertéxto, quo étiam indútus post mortem inventus fuit, non sine astán-

Digitized by Google

tium admiratióne. Quotídie Missæ sacrifício devotíssime intérerat, quotídie priúsquam cúbitum iret, consciéntiæ suæ exomologésin faciébat. Erga Deíparam Vírginem singulári ferebátur pietátis sensu; erga Christi paúperes caritáte afficiebátur máxima, quorum ádeo amans erat, ut ob insígnem commiseratiónem paúperum pater dictus fúerit.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

Cathólicæ religiónis propagándæ stúdio incénsus ad Friderícum tértium se cóntulit, ut contra Turcas bellum sacrum indíci posset. Præses Cæsáreus per Itáliam ab eo deléctus, et ad Callíxtum tértium ad fœdus ineúndum orátor designátus in Sabaúdiam ad Ludovícum ducem perréxit, eúmque sacro bello sociávit. Romam inde proficíscens Montiscalérii in cœnóbio fratrum Minórum Conventuálium sancti Francísci spirituálibus exercítiis óperam dare constítuit, ubi cum postrémum diem sibi imminére divínitus intellexísset, sacraméntis Ecclésiæ munítus, in crucis suavíssimo amplexu ánimam Deo réddidit, Idibus Júlii anno millésimo quadringentésimo quinquagésimo octávo, cum parum ultra vigínti annos vixísset. Ob plúrima mirácula, quæ illíus mortem consecúta sunt, cultu público paulo post coli cœpit: quem quidem cultum ab immemorábili témpore ad ætátem nostram prodúctum Clemens décimus quartus Póntifex Máximus rite probávit.

℟. Iste homo.

In III. Noct. Homilia in Evangel. Sint lumbi vestri. de Comm. 1. loco.

Lectio ix. Homilia Vigil. Assumptionis B. M. V.

In Laudibus Com. Oct. S. Laurentii, Vigil. et S. Eusebii Conf.

Digitized by Google

Index alphabeticus.

	pag.
Afræ et Soc. Mm. dupl. 13. Aug.	23*
Albani Mart. dupl. 23. Junii.	6*
Arbogasti Episc., Conf. dupl. 21. Julii.	18*
Bennonis Episc., Conf. dupl. 16. Junii.	2*
Bernardi Badensis Conf. semidupl. 14. Aug.	26*
Divisionis Ss. Apostolorum. dupl. 18. Julii.	16*
Germani Episc., Conf. dupl. 9. Aug.	21*
Goaris Conf. Cōmem. 7. Julii.	9*
Kiliani Episc. et Soc. Mm. dupl. 8. Julii.	12*
Margaritæ Virg. et Mart. dupl. 20. Julii.	17*
Martyrum Decem Millium in Monte Ararat. dupl. 22. Junii.	4*
Medardi Episc., Conf. semidupl. 8. Junii.	1*
Pantaleonis Mart. semidupl. 27. Julii.	19*
Petri Forerii Conf. dupl. 9. Julii.	14*
Stephani Papæ, Mart. Patroni secundar. Eccles. Cathedr. dupl. 2. Aug. (In Cathedr. dupl. 2. class.)	20*
Udalrici Episc., Conf. dupl. 4. Julii.	7*
Willibaldi Episc., Conf. dupl. 7. Julii.	9*

Concordant cum Originalibus.

Spiræ, die 30. Octobris 1902.

Ph. Pfeiffer, Vic. Gen.

Sumptibus Fr. Pustet, S. Sedis Apost. et S. Rit. Congr. Typogr.

Digitized by Google

PROPRIUM FESTORUM
DIŒCESIS SPIRENSIS.

PARS AUTUMNALIS.

Die 6. Septembris.

S. Magni Confessoris.
Duplex.

Officium de Communi Conf. non Pont.

Oratio. **Intercéssio.**

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Magnus paréntibus Scotis apud Hibérnos ortus, populáres suos Columbánum et Gallum spectátæ innocéntiæ viros partim disseminándæ religiónis christiánæ, partim solitúdinis habitándæ causa peregrinántes prosecútus, ita ambóbus se probávit, ut tum stúdio sapiénter obediéndi, tum morum sanctitáte admiratióni exsísteret. Qui cum Brigántium veníssent, ejúsque íncolas et confínes circa a nefándo dæmonum cultu ad orthodóxæ fídei obséquium tradúcere laborárent, gravi gentílium invídia perurgénte, ejus declinándæ grátia Columbánus in Itáliam, Magnus et Gallus ad eam erémi partem secessérunt, quæ finítima est território Arbonénsi, inter Lacum Brigantínum et Alpes Rhæticas.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Porro Magnus cœlésti visióne mónitus peragrátis plúribus regiónibus sparsáque in iis Evangélii doctrína, magnos ubíque ad salútem motus effécit. Tandem divértens Campodúnum, tractum olim cœtu hóminum frequéntem, tunc præ collúvie vérmium anguiúmque, ut et dæmonum infestatiónibus ita hórridum et incúltum desertúmque réperit, ut nec hómines

Digitized by Google

casu eo deláti, nedum feræ venatóribus elápsæ vitam a miserábili intéritu tuéri possent. Quin et ultérius progréssus in terríbilem serpéntem ac dracónem forte íncidit, quos, Deo fretus, salutári crucis signo exstínxit: moxque disparuére spectra et monstra univérsa. Quo miráculo vicínæ gentes commótæ, desérta impietáte in Christum credidérunt.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

Demum locum ad Fauces Júlias exercéndæ pietáti idóneum conspicátus illic cœnóbium, Füssen nómine, cóndidit: ubi cum suis résidens sub religiósa disciplína, contentúsque commúni victu et cultu ita se gessit, ut priórem sanctitátis famam mirácula divínitus patráta exaugérent; quippe cæcis visu, surdis audítu, claudis gressu, ægris atque dæmoníacis incolumitáte donátis. Cum ítaque in terris vitam duxísset parem Angelis, ad Dóminum, quem tantópere desiderábat, migrávit octávo Idus Septémbris, relícto ínibi córpore in perpétuum moniméntum. Quem Adriánus Póntifex secúndus anno octingentésimo septuagésimo inter sanctos coli jussit.

℟. Iste homo.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Ecce nos reliquimus ómnia. de Communi Abbat. I. loco.

Die 17. Septembris.

S. Hildegardis Virginis.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. præter sequ.

Oratio. Exaúdi. de Communi.

Et fit Commem. S. Lamberti Episc., Mart. Oratio. Deus qui nos. de Comm. unius Mart. Pont.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quatuor Tempor. Lect. De Virgínibus.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Hildegárdis virgo nobílibus in Germánia paréntibus Hildebérto et Mechtílde progénita, a piis genitóribus ætátis anno octávo devótæ cuídam vírgini Juttæ religiósæ vitæ exercítiis in monte

Digitized by Google

sancti Dissibódi imbuénda tráditur. Ab hac pientíssima vírgine in Dei timóre erudíta, terréna despícere et cœléstia amáre dídicit, ibidémque sub regulári disciplína Deo plúribus annis in húmili castitáte servívit.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Post óbitum autem Juttæ, crescénte número vírginum divínitus admónita Hildegárdis inde ad montem sancti Rupérti juxta Bíngiam óppidum, ubi Navus Rhenum ínfluit, cum octódecim sanctimoniálibus migrávit. In his numerabátur Hildetrúdis, Meginhárdi Sponheiménsis cómitis fília: ejus intúitu génitor cœnóbium ab Hildegárde in loco, quem sanctus Rupértus cum matre sua Bertha notæ sanctitátis fémina tempóribus Ludovíci primi imperatóris incolúerat, exstrúctum plúribus donis ac bonis locupletávit.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

Hildegárdis sicut olíva fructífera in domo Dómini hortum novæ plantatiónis suæ religiosárum virtútum exémplis índies magis magísque excolébat. Et quamvis præter psaltérium Latíni sermónis nec artem didicísset, nec usum habéret, mirabíliter Spíritus Sancti grátia illustráta, multa matérno idiómate scripsit ac dictávit, quæ non humána indústria, sed divíno afflátu assecúta est. Ejus scripta Eugénius Papa, dum Trevirénsi sýnodo præsidéret, ípsemet recognóvit et probávit. Sanctus Bernárdus Doctor, et ipse Theodidáctus, sanctam vírginem invísit, cui partículam reliquiárum sancti Rupérti efflagitánti liberáliter satisfécit. Ille, ad suos revérsus, ad sancti Rupérti montem áliquot sanctórum cápita remísit; vírginem autem divérsis lítteris salutávit, quod et a plúribus Gálliæ et Germániæ epíscopis factum. Tandem anno millésimo centésimo quinto Kaléndis Octóbris, ætátis octogésimo secúndo migrávit in cœlum, in médio chori monastérii a se ædificáti sepúlta, in vita et post mortem miráculis clara. ℟. Afferéntur Regi.

Digitized by Google

In III. Nocturno Homil. in Evangel. Simile erit regnum cœlórum decem virgínibus. de Comm. Virg. I. loco.

Lectio ix.

Lambértus Trajécti ad Mosam oriúndus, Theodárdo Trajecténsi epíscopo et Mártyri anno Christi sexcentésimo sexagésimo octávo suffféctus, justítiæ et libertátis públicæ víndicem se præbuit exímium, eámque ob causam ab Ebroíno palátii majóre sub rege Theodoríco episcopátu pulsus est. Cedéndum témpori ratus in monastérium Stabulénse secéssit, ex quo post septénnium a Pipíno Cároli Martélli patre revocátus ac sedi suæ restitútus, Toxándriæ íncolis Evangélii lucem íntulit. Quum autem, ut refert sanctus Ado, régiam domum zelo religiónis increpásset, Dodo, Pipíni doméstícus, redeúntem a matutínis Laúdibus aggréssus est, eúmque in cubículo orántem unus e Dodónis satellítibus telo confódit anno Christi septingentésimo octávo. Corpus ejus Trajécti sepúltum, inde Leódium cum episcopáli sede translátum fuit.

Te Deum laudámus.

In Laud. Com. S. Lamberti Episc., Mart.

Die 22. Septembris.

Ss. Mauritii et Socior.

Martyrum.

Duplex.

Omnia de Comm. plurim. Mart., præter sequ.

Oratio.

Annue quæsumus, omnípotens Deus: ut sanctórum Mártyrum tuórum, Maurítii et Sociórum ejus, nos lætíficet festíva solémnitas; ut quorum suffrágiis nítimur, eórum natalítiis gloriémur. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Sub Maximiáno, qui a Diocletiáno colléga adscítus império statim in Gállias est profféctus, erat in exércitu légio mílitum, qui Thebæi appellabántur. Hi in auxílium novo imperatóri ab oriéntis pártibus accíti vé-

Digitized by Google

nerant, viri in rebus béllicis strénui, nóbiles virtúte, sed nobilióres fide, Evangélici præcépti étiam sub armis non imémores. Maximiánus sacrificatúrus idólis Octodúrum convenire exércitum jussit, atróci propósita jussióne, ut per aras dæmónibus consecrátas jurárent. Soli id Thebæi detrectáre ausi sunt. Eo ítaque cógnito Maximiánus Agaúnum mittit, ubi octávo ab Octodúro milliári inter Alpína juga conséderant, et décimum quemque ex legióne ob neglécta impéria gládio feríri jubet, céteris parére mandátis. Ubi ad Thebæos denuntiátio iteráta pervénit, vociferátio passim in castris exóritur, se idolórum profána sacra semper detestatúros, extréma experíri sátius esse, quam advérsus christiánam fidem veníre. His compértis Maximiánus ímperat, ut íterum décimus eórum morti detur, et céteri nihilóminus ad ea, quæ spréverant, compellántur. Percússus est ítaque, qui décimus sorte obvénerat.

℟. Sancti tui.

Lectio v.

Flagrábat in illis martýrii gloriósus ardor, suadénte inprímis sancto Maurítio tunc primicério legiónis, qui cum Exsupério campiductóre et Cándido senatóre mílitum exhortabátur síngulos, ut pro sacraménto Christi ánimas ultro profúnderent sequerentúrque contubernáles, qui jam in cœlum præcésserant. Itaque hæc Maximiáno mandáta mittunt sicut pia, ita et fórtia: Mílites sumus, imperátor, tui; sed tamen servi, quod líbere confitémur, Dei: tibi milítiam debémus, illi innocéntiam: tenémus ecce arma, et non resístimus. Si quid in nos ultra statúeris, ignes, torménta, ferrum subíre paráti sumus, christiános nos fatémur. Maximiánus despérans gloriósam eórum constántiam posse revocári, una sententia intérfici omnes decrévit et rem cónfici, circumfúsis agmínibus, jubet. Cædebántur ítaque passim gládiis, non reclamántes saltem, aut repugnántes, sed depósitis armis, cer-

Digitized by Google

víces persecutóribus vel intéctum corpus offeréntes.

℟. Vérbera carnificum.

Lectio vi.

Non vel ipsa suórum multitúdine eláti sunt, ut ferro conaréntur assérere justítiæ causam: sed hoc solum reminiscéntes, se illum confitéri, qui nec reclamándo ad occisiónem ductus est, et tamquam agnus non apériens os suum, ipsi quoque tamquam grex Dominicárum óvium laniári se tamquam ab irruéntibus lupis passi sunt. Reveláta sunt post annos fere centum eórum córpora sancto Theodóro Octodurénsi, qui concílio Aquilejénsi sub sancto Ambrósio subscrípsit, et hinc delátæ várias in partes eórum relíquiæ, ex quibus étiam cathedrális Spirénsis obtinébat.

℟. Tamquam aurum.

In III. Nocturno Homilia in Evangelium. Cum audiéritis prælia. ut in Communi plurimorum Martyrum.

Die 2. Octobris.

S. Emmerami Episcopi, Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart., præter sequ.

Oratio. **Infirmitátem.**

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Emmerámus, in Aquitánia honéstis et christiánis paréntibus natus, puer liberálibus disciplínis erudítus, amóre Christi posthábitis, quæ apud mortáles magna sunt, ejus præcéptis et mónitis se totum conformávit. Itaque pietáte, religióne, ánimi lúmine præcéllens ad Pictaviénsem evéhitur episcopátum, quem præcláris quoque institútis et méritis insigniter illustrávit. Martýrii ínterim subeúndi desidério divínitus incénsus, percépto, Hunnos sive Aváros nondum probe præcéptis christiánis imbútos, ei optátis potiúndi occásio visa. Hinc dimísso episcopátu ad illos proficíscitur, si ánimos a veritáte aliénos

Digitized by Google

vel nutántes ad salutárem Christi religiónem posset revocáre. In itínere passim per Germániam de pietáte verba faciébat, Vitális intérpretis usus ópera. Ut Ratisbónam venit, Theodóni Bavárie duci consílium áperit, constituísse Hunnos Christo lucrifácere, vel certe vitam in egrégio conátu pónere. Sed áliud causátur Théodo: cleménter reluctántem rétinet; simul instat, ut recens a Rupérto præsule hic disseminátæ fídei plantas cœléstis doctrínæ rivis irrigáre velit. Recéntibus ítaque in orthodóxa fide Bojis per triénnium magno cum fructu et ardóre spíritus christiána mystéria explanávit; utque perseverárent, sollícite inculcávit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

His ita gestis divíno spíritu afflátus, iter Romam religiónis nómine adórnat. Intérea Uta Theodónis fília, a Sigibáldo primáriæ nobilitátis júvene violáta, noxæ rea próditur: quod stuprum fassa absénti Emmerámo ímputat. Id ubi Landbértus frater rescívit, soróris contumélia accénsus Emmerámum inséquitur, et ut Helfendórfii (loco inter Isaram et Œnum) brevi assecútus, statis ecclésiæ précibus una cum cléricis vacántem réperit; mox produ̇ctum acérbe irrídens satellítibus excarnificándum tradit. Sævítum per ómnia membra, óculi éruti, lingua, aures, nares, manus pedésque, et quæ honéste haud nominéntur, amputáta. Emmerámus ínterim summos inter dolóres non vocem modo, sed et vultum et gémitus compréssit, Deum laúdibus et précibus continénter véneransmultis vicíssim signis divínitus éditis, Núminis in eum propensióne comprobáta.

℟. Desidérium ánimæ.

Lectio vi.

Apparuérunt improvíso équites ignóti duo exímia spécie, qui de præcísis ártubus multum sciscitáti, repértos asportárunt, nec póstea conspécti sunt. Jam cómites, sub ínítium metu dilápsi, redíe-

Digitized by Google

rant: lácerum ergo et semivívum corpus revériti Acháimum devéhere próperant. Novem pássuum míllibus progréssis, cum tria restárent, Emmerámus primum ejulásse audítus, de curru depósitus, lucis splendóre perfúsus, quæ moriéntis ore progréssa et recta in cœlum lata, spectántium óculos more fúlminis perstrínxit. Cadáver deínde Ratisbónam annuénte príncipe máxima celebritáte delátum est. Is, ut insóntis pontíficis cædes áliquo piáculo luerétur, ædem magníficam illic sancti Benedícti mónachis dicátam ædíficat; tum Uta in Itáliam, Landbérto aliórsum relegátis.

℟. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno Homil. in Evangel. Si quis venit ad me. de Communi unius Mart. 1. loco.

Die 12. Octobris.

S. Maximiliani Episc., Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. Mart. Pont., præter sequ.

Oratio. Deus, qui nos.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Maximiliánus Celéjæ in Pannónia christiánis ac claris paréntibus natus, ab ineúnte ætáte in timóre Dei litterarúmque stúdiis honéste educátus, præclárae semper índolis et singuláris pietátis spécimen præ se tulit. Annis adolescéntiæ cum magna vitæ innocéntia et integritáte exáctis cum multis præcélleret virtútibus, tamen benígnitas in paúperes máxime in eo enítuit: quorum egestáti et misériis sublevándis sic stúduit, ut opes étiam amplas a paréntibus sibi relíctas in egéntium usus Christi nómine erogárit. Quod benefaciéndi stúdium per omnem vitam insígni cum laude cóluit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Nec látuit virtútum ejus splendor. Vacánte enim episcopátu Laureacénsi commúni totíus cleri populíque voto epíscopus

Digitized by Google

Laureacénsis, ipso plúrimum sed frustra reluctánte, designátur. Quo in múnere talem se caritátis afféctu, humilitáte profúnda, patiéntia, omníque virtútum exercítio exhíbuit, qualem dignitátis sanctitúdo postulábat. Ad límina Apostolórum Romam profécto, accépta a Sixto Papa benedictióne ad suos revértitur. Ubi in coléndo Dómini agro magnis desúdans labóribus sanctíssimo vitæ exémplo et salutáribus mónitis multos ad salútis viam perdúxit.

℟. Desidérium ánimæ.

Lectio vi.

Cum jam per episcopátum suum disseminátæ fídei plantas increméntum dante Dómino succréscere cérneret, pátriæ in infidelitátis erróre adhuc deténtæ misértus, in Pannóniam ejus juvándæ zelo revértitur. Ubi cum in umbra mortis sedéntes prædicándo ad lumen veritátis dirígere conarétur, ab Ejulásio præside comprehénsus, ob constantíssimam christiánæ fídei confessiónem cápitis obtruncatióne martýrii glóriam adéptus est. Ejus ossa Passávii in basílica sancti Stéphani extra chorum débito honóre asservántur.

℟. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Si quis venit. de Communi unius Mart. 1. loco.

Die 14. Octobris.

S. Burchardi Episc., Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequ.

Oratio. Exaúdi.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Burchárdus nóbilis Anglus, primus Herbipolénsium epíscopus, a sancto Bonifácio Archiepíscopo Moguntíno præsentátus, a Zacharía Pontífice consecrátus, novéllæ Ecclésiæ præésse cœpit anno ab incarnatióne Dómini septingentésimo quadragésimo primo. Gregem sibi comíssum uti in orthodóxa fide sanctíssime instítuit, ita urbem et provínciam univérsam

Digitized by Google

plúrimis templis et asceteriis exornávit. Huic sancti Andréæ Herbípoli, Onolzbacénse, Neostadiénse, Homburgénse monastéria, plurimæque paróchiæ a Carolománno donátæ, sua debent exórdia et progréssus. In domum Salvatóris a se cónditam sanctórum Kiliáni et Sociórum Mártyrum ossa magna pompa tránstulit. Demum sénio et labóribus fractus, depósito episcopátu, in sancta solitúdine Hombúrgi placidíssime obdormívit secúnda Februárii, anno supra septingentésimum nonagésimo primo.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 3. in Act. Apost.

Non témere dico, sed ut afféctus sum ac séntio: non árbitror inter sacerdótes multos esse, qui salvi fiant, sed multo plures, qui péreant. In causa est, quóniam res excélsum requírit ánimum. Multas enim habet causas, quæ depéllant ipsum a suis móribus, et innúmeris óculis illi opus úndique. Non vides, quam multas res opórtet adésse epíscopo, ut sit appósitus ad docéndum, ut tólerans malórum, ut tenax sit ac fidélis in doctrína sermónis? quantæ hæc difficultátis? et quod álii peccant, illi imputátur.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Nunc autem non áliter ac profános magistrátus et hanc affectámus dignitátem; nimírum ut glorificémur et honorémur apud hómines, pérdimur apud Deum. Quid lucri fert hic honos? quómodo demonstrátum est, eum esse nihil? cum concupísses sacerdótium, ex advérso pone criminatiónes, quas illi pérpeti necésse; pone vitam a negótiis líberam, pone supplícii modum. Quóniam si pecces privátim, nihil tale passúrus es; sin autem in sacerdótio, períisti. ℟. Iste est.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre proficíscens. de Communi Conf. Pont. l. loco.

Digitized by Google

Die 16. Octobris.

S. Lulli Episc., Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequ.

Oratio.

Beáti Lulli Confessóris tui atque Pontíficis Dómine suffrágiis confidéntes, quæsumus cleméntiam tuam: ut, cujus solémnia celebrámus, ejus précibus ac méritis ab Ecclésiæ hóstium insídiis liberémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Lullus apud Anglo-Saxónes in Británnia natus, a primis annis Christum cum lítteris ímbibit; nam adhuc septénnis quibúsdam religiósis commendátus nihil omíslt, quod ad promeréndam Dei grátiam pertinére posset. Corpus, cum adolevísset, assídua édomans abstinéntia spirítui subjiciébat, in sanctárum Scripturárum meditatióne tanta diligéntia versabátur, ut omnes in admiratiónem sui conjíceret. Fama autem eo témpore crebrescénte per Britániam de rebus per Bonifácium, magnum Germániæ Apóstolum, felíciter gestis, cui Lullus sánguine junctus erat, iísque in locis messem quidem ubérrimam, at operariórum máximam esse penúriam; cœpit ánimo vólvere, quómodo in tam sancta functióne occupáto cognáto opem ferre posset. Diaconátus ítaque gradum adéptus, ex superiórum suórum voluntáte iter in Germániam suscépit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Eménso hoc terra marí que itínere, in pártibus Rheni áppulit, cujus advéntu Bonifácius mirífice est recreátus. Qui cum sanctíssimæ ipsíus conversatiónis, affluéntis doctrínæ, flagrantísque Dei amóre ánimi indícia omníno luculénta cognovísset, invítum ad sacerdótii dignitátem provéxit, et láteri suo semper adhærére vóluit: postquam autem diu prædicatióni sédulo incu-

Digitized by Google

buísset, multísque áliis grávibus negótiis obeúndis fidem suam et indústriam probásset, Bonifácius jam in Frísiam itúrus illum præsénte rege Pipíno successórem sibi in Moguntína sede constítuit. Quam ille provínciam in decrépitam usque ætátem docéndo, monéndo, arguéndo sancte et prudénter tamquam boni patris haud dégener fílius administrávit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Tandem in spíritu prænómitus, dormitiónis suæ instáre diem, vocáto comprovinciáli epíscopo suo Alboíno viro valde religióso injúnxit, ut sacris prius celebrátis mystériis se ad Heresfeldénse monastérium præcéderet. Ille sine mora sacrum perficiens, etsi toto córpore incólumis viderétur et sanus, cum sacraménta Domínica participásset, una cum Missa finívit et vitam. Nihil hoc casu motus Lullus, óbitus sui prænúntium navi secum impósitum per Mœnum, quoúsque flúvius ille ascendéndo sese exténdit, ad cœnóbium (prius a se exstrúctum) ádvehens, honorífice sepelívit; ubi étiam morbo prótinus corréptus, archiepiscopátus sui anno trigésimo secúndo plácida morte in Dómino defúnctus est. Corpus ibídem repósitum, cum post sexagésimum annum e terra levarétur, eo membrórum ómnium decóre ac véstium nitóre invéntum est, ut illo ipso die exspirásse, ac sopóre pótius, quam morte corréptus viderétur.

℟. Iste est.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Homo péregre proficíscens. de Communi Conf. Pont. 1. loco.

Die 20. Octobris.

S. Wendelini Abb., Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont., præter sequ. Oratio.

Intercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti Wendelíni Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

Digitized by Google

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Wendelínus (quí et Wendalínus), natióne Scotus, et régia (ut ferunt) orígine procreátus, quum humilitátem christiánam in abjécta vita natálium splendóri præférret, patris digréssus solo, ad illam Trevirórum regiónem pervénit, quam nunc sancti Wendelíni (ut ab illo nuncupátur) óppidum tenet: ubi sese viro nóbili in servitútem últimam subúlci addíxit, in qua cúltui divíno sacréque religiónis exercítiis, inter pervigília, inediámque et assíduas noctu diúque prodúctas obsecratiónes, magna sanctitátis fama vacávit, cum omne, quod a labóre suppetébat ótium, ad Dei laudes precandíque stúdium convérteret.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Verum postrémo, perfectióris vitæ sub aliórum disciplína transigéndæ amóre inflammátus, in Tholojénse cœnóbium concéssit, ubi latiórem nactus in aliórum consórtio et sub aliórum império humilitátis exercéndæ campum, quæ seórsim meditátus erat abjectiónis exémpla, in societáte aliórum usu exercitióque confirmávit. In superióribus Dei persónam auctoritatémque revéritus, mandáta imperántium ceu divínam voluntátem amplectebátur; æquálibus ad ómnia caritátis offícia promptíssimus; nulli non demísse insérviens, prætérquam córpori próprio, quod insígni abstinéntia macerábat.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

His aliísque virtútum exercítiis ad mortem usque déditus, Abbátis múnere monastério invítus præfícitur, in quo non domésticis tantum, verum et extérnis insígni sanctitátis opinióne venerándus appáruit. Quo factum est, ut eódem ex hac mortáli vita duodécimo Kaléndas Novémbris subláto, ad immortálem Wendelíni memóriam honorémque ejus, qui in vita honórem omnem

Digitized by Google

subterfúgerat, óppidum illíus hodíedum nómine insignítum, cum illústri Basílica, eo loco excitarétur, quo corpus Sancti, Nonis Júlii, translátum est. Quod insígni olim miraculórum frequéntia, et pópuli undequáque religiónis grátia eódem confluéntis multitúdine celebrátum fuit.

℟. Iste homo.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Ecce nos relíquimus. de Comm. Abbat.

Die 22. Octobris.

Sacrar. Reliquiarum

seu

Sanctorum, quorum Corpora et Reliquiæ asservantur in Eccles. Civitatis ac Diœc. Spirensis.

Duplex 2. classis.

Omnia de Comm. plur. Mm., præter sequ.

In utrisque Vesp. et ad Matutinum.

Hymnus.

O vos unánimes christíadum chori
Sanctórum túmulos et cíneres patrum
Dulces exúvias, pignora cœlitum
Lætis dícite cántibus.
Cœlo quando piis æqua labóribus
Felíces ánimæ gaúdia póssident
Pœnárum sóciis débita réddítur
Hic laus et decus óssibus.
Passim sparsa Deus, sollíciti memor
Custos, ne péreant pígnora cólligit;
Electósque suis próvidus ággerit
Aptándos lápides locis.
Quin et relíquias et túmulos sibi
Aras ipse Deus cónsecrat hóstia,
Conjungénsque suis se caput ártubus
Hos secum simul ímmolat.
Vos, quorum cíneres supplícibus pia,
Tutum præsídium, plebs colit ósculis;
Si vos nostra movent subsídium, boni
Vestris ferte cliéntibus;
Ut quum nostra novis spléndida dótibus
Surgat juncta choris spirítuum caro,
Indivísa Trias sit Deus ómnia,
Nobis semper in ómnibus.
Amen.

Digitized by Google

Oratio.

Auge in nobis Dómine resurrectiónis fidem, qui in Sanctórum tuórum Relíquiis mirabília operáris: et fac nos immortális glóriæ partícipes, cujus in eórum cinéribus pígnora venerámur. Per Dóminum.

In I. Noct. Lect. **Fratres: Debitóres.** de Comm. plur. Martyrum.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 26. in II. ad Cor. n. 5.

Lectio iv.

Sepúlchra Sanctórum, qui Crucifíxo serviérunt, régias aulas splendóre vicérunt, non magnitúdine aut pulchritúdine ædificiórum (nam hac parte illa súperant) sed, quod multo majus est, coëúntium stúdio. Nam et ille, qui púrpuram gestat, ad sepúlchra illa se confert, ut ea exosculétur, abjectóque fastu supplex stat, Sanctósque obsérvat, ut ipsi apud Deum sibi præsídio sint: atque ut et tentoriórum opíficem et piscatórem, et quidem fato functos patrónos hábeat, précibus is conténdit, qui diadémate cinctus est. Ergone, dic quæso, horum Dóminum mórtuum dícere audébis, cujus servi étiam defúncti eórum qui univérso orbi ímperant, patróni sunt? Atque id non Romæ solum fíeri quíspiam víderit, sed étiam Constantinópoli. Nam et hic quoque Constantínum Magnum fílius ita demum ingénti honóre se affectúrum exístimávit, si eum in piscatóris vestíbulo cónderet. Quodque imperatóribus sunt in aulis janitóres, hoc in sepúlchro piscatóribus sunt imperatóres.

℟. Sancti tui.

Lectio v.

Quod si cum imperatóriis aulis hæc sepúlchra cónférre líbeat, penes hæc rursus victória futúra est. Illic enim multi sunt, qui turbam submóveant, hic contra multi, qui invítent, atque et dívites et paúperes, et viros et féminas, et servos et líberos áttrahant. Illic ingens terror, hic lætítia, quæ nullis verbis explicári queat. At dulce spe-

Digitized by Google

ctáculum est, imperatórem aurum amíctum et coróna redimítum vidére, astantésque béllicos duces, præféctos, tribúnos, centuriónes, prætóres. Verum hæc ádeo illis augustióra magísque treménda sunt, ut præ istis illa scena quædam ac merus ludus censéri possint. Simul enim atque límina transilíeris, locus ipse mentem ad cœlum, ad suprémum Regem, ad Angelórum exércitum, ad sublíme illud sólium, ad inaccéssam glóriam transmíttit.

℟. Vérbera carnífícum.

Lectio vi.

Sanctórum ossa dæmones sistunt et excrúciant, acerbissimísque illis vínculis eos, qui astrícti sunt, solvunt. Quid hoc tribunáli terribílius fingi potest? Quum nemo cernátur, nemo dæmonis láteri incúmbat, voces et dilaceratiónes, vérbera et cruciátus, linguæ conflagrántes audiúntur, dæmone admirábilem poténtiam mínime ferénte. Atque isti, qui córpora gestárunt, virtútes córpore vacántes súperant, pulvísque, ossa et cinis natúras illas invisíbiles dilácerant. Ideo nemo est, qui peregrinatiónem umquam iníre sustíneat, ut imperatórum aulas vídeat; contra multi plerúmque imperatóres péregre profécti sunt, ut hoc spectáculo frueréntur. Síquidem sanctórum Mártyrum templa futúri judícii vestígia et signa éxhibent, dum dæmones flagris cædúntur, hominésque castigántur et liberántur. Vidésne, quæ sanctórum, étiam vita functórum, vis sit?

℟. Tamquam aurum.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 20.

In illo témpore: Accessérunt quidam sadducæórum, qui negant esse resurrectiónem. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbýteri.

Epist. 37 alias 75 adversus Vigilantium.

Dolet Vigilántius, Mártyrum Relíquias pretióso operíri velámine, et non vel

Digitized by Google

pannis vel cilício colligári et prójici in sterquilínium, ut solus Vigilántius adorétur. Ergo sacrílegi sumus, quando Apostolórum basílicas ingrédimur? Sacrílegus fuit Constantínus imperátor, qui sanctas Relíquias Andréæ, Lucæ et Timóthei tránstulit Constantinópolim, apud quas dæmones rúgiunt, et illórum se sentíre præséntiam confiténtur? Sacrílegus dicéndus est et nunc Augústus Arcádius, qui ossa beáti Samuélis longo post témpore de Judæa tránstulit in Thráciam? Omnes epíscopi non solum sacrílegi sed et fátui judicándi, qui rem vilíssimam et cíneres dissolútos in sérico et vase aúreo portavérunt? Mórtuum suspicáris et idcírco blasphémas. Lege Evangélium: Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob non est Deus mortuórum sed vivórum.

℟. Propter testaméntum.

Lectio viii.

Dicis in libéllo tuo, quod dum vívimus, mútuo pro nobis oráre póssumus; postquam autem mórtui fuérimus, nullíus sit pro álio exaudiénda orátio; præsértim quum Mártyres ultiónem sui sánguinis obsecrántes impetráre non quíverint. Si Apóstoli et Mártyres, adhuc in córpore constitúti, possunt oráre pro céteris, quando pro se adhuc debent esse sollíciti; quanto magis post corónas victoriásque et triúmphos?

℟. Sancti mei.

Lectio ix

Unus homo Móyses sexcéntis míllibus armatórum ímpetrat a Deo véniam, et Stéphanus imitátor Dómini sui et primus Martyr in Christo pro persecutóribus véniam deprecátur; et postquam cum Christo esse cœperint, minus valébunt? Paulus Apóstolus ducéntas sexagínta sex sibi dicit in navi ánimas condonátas, et postquam resolútus esse cœperit cum Christo, tunc ora clausúrus est, et pro iis, qui in toto orbe ad suum Evangélium credidérunt, mutíre non póterit?

Te Deum laudámus.

Digitized by Google

Ad Laudes.

Hymnus.

Adéste Sancti plúrimo
Dum thure, vestra dum piis
Colúntur ossa rítibus,
Votis favéte súpplicum.

Non illa, quamquam trístibus,
Imum redácta in púlverem
Dudum sepúlchris squálleant,
Divína virtus déserit.

Sed sancta præsénti favet
Implétque templa Númine;
Sed et futúræ Spíritus
Post sæcla servat glóriæ.

Hinc ille qui nostris latet
Cinis sub aris cónditus,
Ægris medétur éfficax,
Torquet ligátque dæmones.

Sit summa Christe laus tibi
Ventúre judex sæculi,
Cum Patre et almo Spíritu
In sæculórum sæcula.
Amen.

Die 25. Octobris.

Sancti Galli Abbatis.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont., præter sequ.

In Hymno Iste Confessor. mutatur tertius versus.

Oratio. Intercéssio. de Communi Abbatum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Gallus mónachus ex Scótia oriúndus beátum Columbánum secútus, pátriam parentésque religiónis erga relíquit: qui simul crebra monastéria in Gálliis ædificáre conáti, dum sæpius persecutióne regum prohiberéntur, solum tandem vértere coácti sunt. Columbánus ígitur Itáliam petens, Gallo gravi febri corrépto occasiónem præbuit, in ea parte Suéviæ consisténdi, quæ lacum Acrónium attíngit. Ubi cella constitúta cum paucis frátribus prædicatiónem exórsus, ómnia circumquáque idóla cónterens, sanam Evangélii doctrínam íncolis paulátim instillábat.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Exínde quidam cives suórum idolórum excídio irritáti, ipsum malévole apud regiónis illíus ducem Gunzónem accúsant, qui

Digitized by Google

eum prótinus ditióne sua ejícere conabátur. Cum vero inclarescénte magis ejus sanctitátis fama Fridbúrgam, ducis fíliam, dæmónio vexátam sanæ menti restituísset, dux illi Constantiénsis ecclésiæ præsulátum óbtulit: quo honóre recusáto, convocáti a duce Augustodunénsis, Virdunénsis, ac Nemeténsis epíscopi, Gallum, omnes ínquiunt decére, esse pastórem pópuli. Ipse vero de se humíliter séntiens Joánnem diáconum, quocum versabátur, ipsis propósuit promovéndum.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

Tanta viro sancto ínerat mansuetúdo et ánimi sincéritas, ut imánes étiam ursi et ferocíssimæ béstiæ illum cólere videréntur. Carnem suam ádeo affligébat, ut postquam e vivis excessísset, invéntus sit férrea caténa corpus strinxísse, et cilício frequénter edomásse. Plúrimis déniique miráculis clarus, quadringentórum jam monachórum pater, Sigebérto rege Gálliæ imperánte, nonagenário major in Dómino obdormívit: quem Joánnes Constantiénsis epíscopus juxta cellam, quam incolúerat, honorífice repósuit.

℟. Iste homo.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Ecce nos relíquimus ómnia. de Comm. Abbat. 1. loco.

Die 5. Novembris.

(D. f. ex 3. huj.)

S. Pirminii Episc., Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequ.

In Hymno Iste Confessor. mutatur tertius versus.

Oratio.

Deus, qui hodiérnam diem nobis in beáti Pirmínii Confessóris tui atque Pontíficis coñemoratióne consecrásti: adésto propítius Ecclésiæ tuæ précibus et præsta; ut cujus *gloriámur* méritis, ejus intercessiónibus indulgéntiam et remissiónem peccatórum cónsequi mereámur. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

Digitized by Google

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Pirmínius relícta pátria sub inítio octávi sæculi in Austrásiæ regno, atque imprímis in Alsátia semen verbi divíni dispársit. Tamquam epíscopus regionárius in castéllo Meltis, quod, ut créditur, nunc est pagus Spirénsis diœcésis dictus Medélsheim, sedem suam fixit, unde in regiónes várias et ad líttora Rheni egrédiens, utráque lingua, ut antíqua ejus vita tradit, Romána scílicet et Francórum Evangélium prædicábat. Anno septingentésimo vigésimo tértio a príncipe quodam regiónis Rheni superióris accítus, ut fidem genuínam morúmque disciplínam collápsam ibi restitúeret, Romam profectus est, Apostólicam petitúrus missiónem. Lítteris Apostólicis ad Theodorícum Francórum regem instrúctus in Allemánniam rédiit, ubi monastérium célebre Augiénse in ínsula Rheni fundávit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Ducis Allemánnici invídia inde expúlsus in Alsátiam revérsus est. Pergens Evangélium prædicáre, multa divérsis locis Baváriæ, Fránciæ Allemanniæque partim exstrúxit partim reformávit monastéria. Inter ea, quæ fundávit, præsértim commemorándum est monastérium, quod nóbili quodam Wernhéro opes subministránte, anno septingentésimo quadragésimo eréxit in loco, cui nomen olim Gamúndium, nunc óppidum Hornbach, diœcéseos Spirénsis. Cárolus Martéllus virum apostólicum semper adjúvit. Sanctus Bonifácius caritáte fratérna ductus illum in dicto monastério visitávit, et, ut refert chronísta, cum eo convéscens, de sanctæ Ecclésiæ statu et de fidélium profectu hábuit consílium.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Plenus méritis et vitæ sanctitáte insígnis anno septingentésimo quinquagésimo quarto, die tértia

Digitized by Google

Novémbris, cunctis convocátis frátribus valedícens in cœnóbio Hornbacénsi in Dómino obdormívit, ibíque sepúltus est. Statim post mortem miráculis clarus nono jam sæculo Martyrológio, quod in Alsátia erat in usu, adscríptus est. Quum monastérium Hornbacénse sæculo décimo sexto tempóribus fídei infestíssimis spoliátum diruerétur, sacrum corpus inde amótum ac tandem Œnipóntem in regióne Tyrolénsi translátum est, ubi in ecclésia patrum Societátis Jesu magna cum pópuli veneratióne sanctus Pirmínius contra pestem usque ad hanc diem devotíssime invocátur patrónus.

℟. Iste est.

In III. Noct. Homilia in Evang. Homo péregre. de Comm. l. loco.

Die 7. Novembris.

S. Wilibrordi Episcopi, Confessoris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequ.

Oratio. Da, quæsumus.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Beátus Wilibrórdus Anglus a sancto Egebérto ad prædicándum Germánis Evangélium incitátus, ad eósdem cum sóciis áliquot profécto est. Verum eos in propósito suo impediénte Rathbódo Frisónum duce, ad Ultrajecténses convérsus, non paucos illic christiános adjúnxit. Quare ut Apostólicam illic firmáret Ecclésiam, Romam Pipíno urgénte se cóntulit. Ibídem a Sérgio Pontífice perhumániter excéptus, in natáli sanctæ Cæcíliæ in ejúsdem basílica epíscopus consecrátur: Clementísque simul nómine insignítus, majóri fidúcia ad Pipínum revértitur. Sub cujus patrocínio omnes per Batáviam ac vicínos ad septemtriónem pópulos Christo per Evangélium génuit. Corpus pie defúncti Epternacénse monastérium non sine máxima miraculórum glória etiámnum póssidet.

℟. Invéni David.

Digitized by Google

Sermo S. Máximi Epíscopi.

Homilia 59, quæ est 2. de S. Eusebio Vercellensi.

Lectio v.

Ad sancti ac beatíssimi Patris nostri Wilibrórdi, cujus hódie festa celebrámus, laudes addidísse áliquid, decerpsísse est: síquidem virtútum ejus grátia non sermónibus exponénda est, sed opéribus comprobánda. Cum enim dicat Scriptúra: Glória patris est fílius sápiens: quantæ hujus sunt glóriæ, qui tantórum filiórum sapiéntia et devotióne lætátur? In Christo enim Jesu per Evangélium ipse nos génuit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Quidquid ígitur in hac sancta plebe potest esse virtútis et grátiæ, de hoc quasi quodam fonte lucidíssimo, ómnium rivulórum púritas emanávit. Etenim quia castitátis pollébat vigóre, quia abstinéntiæ gloriabátur angústiis, quia blandiméntis erat præditus lenitátis, ómnium civium in Deum provocávit affectum; quia Pontíficis administratióne fulgébat, plures e discípulis relíquit sui sacerdótii succéssores.

℟. Iste est.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. de Communi Conf. Pont. l. loco.

Die 16. Novembris.

(D. f. ex heri.)

B. Alberti Magni Episc., Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequ.

In Hymn. Iste Conféssor. mutatur tertius versus.

Oratio.

Deus, qui nobis ætérnæ salútis beátum Albértum Epíscopum minístrum tribuísti: præsta, quæsumus; ut, quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Albértus, Lauíngæ célebri Suéviæ óppido de nobílibus

Digitized by Google

et militáris órdinis parén-tibus natus, a prima puerítia viam Dómini ingréssus, adoléscens Páduam nóbilem Lombárdiæ civitátem, ubi firmióra virtútum et ártium póneret fundaménta, míttitur. Cum vero basílicam ibídem ingréssus, deque statu vitæ melióris meditátus, ardéntius die quadam se beátæ Maríæ Vírgini commendásset, appáret benigníssima grátiæ totíus mater suadétque cliénti, ut órdinem Prædicatórum in Ecclésia nóviter eréctum et mire viréntem ingrederétur; fore enim, ut cœléstis sapiéntiæ thesaúris dotátus christiánum illumináret orbem univérsum. Audit mónita Vírginis beatíssimæ Albértus, habitúmque sacrum a patre Felíce Jordáno, Prædicatórum tum témporis supremo magístro insígni, cum alacritáte suscépit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Accépto ígitur sacro hábitu pietáti, devotióni, sacrarúmque stúdio litterárum sese devóvit totum. Unde factum, ut ex vera sapiéntia, pleníssimo vidélicet scientiárum ómnium fonte, tantam haúserit doctrínam, ut cum ingénti admiratióne præter nobilíssimas Germániæ cáthedras académicas, Coloniénsem, Hildesheiménsem, Argentinénsem, Friburgénsem et Ratisbonénsem suæ doctrínæ et facúndiæ rádiis coruscántibus illumináverit. Caritátis ínsuper zelo accénsus beátus Pater non tantum in Germániæ, sed in plerísque fere cathólicæ Ecclésiæ fínibus subtilíssimis interpretatiónibus Scripturárum, sanctitátis fama et doctrínæ admirábilis, et vitæ immaculátæ exémplo imitándo, hæresúmque oppugnatióne et exstinctióne ánimas Redemptóri lucrátus est plúrimas. Unde viri sanctitáte permótus Alexánder quartus Póntifex máximus applaudénte sacro cardinálium collégio, étiam invítum et reniténtem máxima cum cleri et pópuli totíus gratulatióne Albértum Ratisbonénsi eccléstæ præficit epíscopum.

℟. Pósui adjutórium.

Digitized by Google

Lectio vi.

Consecrátus epíscopus inque throno résidens episcopáli, humilitátis, paupertátis et religiosárum disciplinárum numquam non recordabátur. Castrum episcopále, dictum Thumstauf, único distans milliári a civitáte, pro devotiónis asýlo sibi habébat: ubi et insígnem illum super Lucam édidit commentárium. Verum cum triénnio magna cum laude episcopátui præfuísset, ad suos régredi festínat. Anno ígitur millésimo ducentésimo sexagésimo secúndo, annuénte Pontífice Urbáno quarto, Leóni viro integérrimo munus episcopále sponte cedit: mirificéque recreátus Colóniam ad antíquam cáthedram rémigrat. Quantum vero viri beáti sánctitas claréscat et doctrína, vel inde patet, quod et sanctum Thomam Doctórem angélicum habúerit discípulum, et illíus felicíssimum óbitum absens Colóniæ cum áliis frátribus in mensa résidens cognóverit. Rudólpho Habsbúrgico Romanórum regi nóviter elécto, ratiónum et sermónis gravitáte, a sancta Sede confirmatiónem impetrávit. Discórdias inter Guiliélmum Juliacénsem cómitem et Coloniénsem civitátem facúndiæ suæ dexteritáte sopívit, pacem et tranquillitátem restítuit. Tandem añum agens octogésimum, plenus diérum, veræ et ætérnæ pátriæ repromissiónem suspírans, migrávit ad Dóminum decimo séptimo Kaléndas Decémbris, anno millésimo ducentésimo octogésimo, Rudólphi imperatóris anno séptimo. Corpus beáti Patris in choro ecclésiæ sanctæ Crucis a se fundátæ, præsénte Sigefrído Agrippínæ archiepíscopo, frequénti clericórum et religiosórum cœtu, in arca repósitum sáxea ecclesiásticæ tráditur sepultúræ. Cujus festivitátem Gregórius Papa décimus quintus, ad instántiam Albérti quarti Ratisbonénsis epíscopi, celebrándam vivæ vocis oráculo concéssit. ℟. Iste est.

In III. Noct. Homilia in Evang. Homo péregre. de Comm. Conf. Pont. I. loco.

Digitized by Google

Die 26. Novembris.

S. Conradi Episc., Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui mirabília magna facis solus, te supplíciter exorámus: ut sicut de beáti Conrádi Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte gaudémus, ita gloriósis ejus méritis ac précibus tuum in cunctis ánimæ atque córporis necessitátibus auxílium júgiter sentiámus. Per Dñm.

Commem. S. Petri Alexandrini Episc., Mart.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Conrádus, Henríci Cómitis Aldorffénsis in Germánia fílius, ex Constantiénsis ecclésiæ Præpósito, defúncto epíscopo Nothíngo, authóre potíssimum sancto Udalríco, post indíctum triduánum jejúnium, Constantiénsis ecclésiæ epíscopus, quamvis invítus renuntiátur. Evécto in cáthedram episcopálem prima erat cura, omne pietátis genus promovére; primum in ipsa civitáte Constantiénsi hospitále eréxit, in qua paúperes duódecim, secúndum Apostolórum Christi número aleréntur, deínde in ea ædificávit tres ecclésias; beáti Maurítii, in qua sepúlchrum Dómini Hierosolymitáno quam simíllimum fíeri curávit; álterum templum sancto Joánni, tértium divo Paulo sacrum esse vóluit. Insuper ædem Defparæ Vírginis pretiósis relíquiis decorávit. Cum ecclésiæ suæ annis quadragínta duóbus sanctíssime præfuísset, obdormívit in Dómino, anno salútis nongentésimo septuagésimo sexto.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Sermo S. Bernárdi Abbátis. De Offic. Episc. ad Henricum Senonens. cap. 2.

Honorificábitis ministérium vestrum, non cultu véstium, non equórum fástu, non amplis ædifíciis, sed ornátis móribus, stú-

Digitized by Google

diis spirituálibus, opéribus bonis. Quam multi áliter! Cérnitur in nonnúllis sacerdótibus véstium cultus plúrimus; virtútum aut nullus aut exíguus. Non Christi stígmata sunt hæc, quæ isti Mártyrum exémplo circúmferant in córpore suo. Verum tu, sacérdos Dei altíssimi, cui ex his placére gestis, mundo, an Deo? si mundo, cur sacérdos? si Deo, cur qualis pópulus, talis et sacérdos? Nam si placére vis mundo, quid tibi prodest sacerdótium? nec enim potes duóbus dóminis servíre. Volens ítaque placére homínibus, Deo non places: si non places, non placas. Cur ergo, ut dixi, sacérdos?

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Si vero placére inténdis, non mundo, sed Deo: cur qualis pópulus, talis et sacérdos? Enímvero si sacérdos pastor est, et pópulus oves; dignúmne est, ut in nullo appáreat óvibus pastor dissímilis? si instar mei, qui ovis sum, pastor meus et ipse incúrvus grádítur, vultum gerens deórsum, et terram semper respíciens, et soli ventri mente jejúnus pábula quæritans; in quo discérnimur? væ, si vénerit lupus, non erit, qui prævídeat, qui occúrrat, qui erípiat. Decétne pastórem more pécorum sénsibus incubáre corpóreis, hærére ínfimis, inhiáre terrénis: et non pótius eréctum stare ut hóminem, cœlum mente suspícere, quæ sursum sunt et quærere et sápere, non quæ super terram.

℟. Iste est.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Homo péregre proficíscens. de Communi 1. loco.

Lectio ix. de S. Petro Mart.

Die 27. Novembris.
(D. f. ex 16. huj.)

S. Othmari Abbatis.
Semiduplex.

Omnia de Comm. Cont. non Pont., præter sequ.

In Hymno **Iste Confés-sor.** mutatur tertius versus.

Oratio. **Intercéssio.**

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

Digitized by Google

In II. Nocturno.

Lectio iv.

thmárus natióne Germánus, summa doctrína et integritáte vitæ præclárus, ea ferebátur in paúperes caritáte, ut accéptam a rege Pipíno, cui erat caríssimus, magnam vim pecúniæ distribúerit. Hic mendicántium laváre pedes, leprosórum úlcera térgere, eorúmque nuditátem detráctis sibi suis própriis véstibus tégere sólitus, misericórdiæ, quam semper cóluit, abstinéntiam, oratiónis assiduitátem, vigílias, aliásque virtútes adjungébat. Sancti Galli monastério præpósitus, dum illíus jura contra potentiórum cupiditátem et insoléntiam defénderet, inédia et squallóre in cárcere confectus migrávit ad Dóminum.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v. et vi. Deridétur. et At contra. de Communi Conf. non Pont. 2. loco cum ℟℟. v. et vi.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Ecce nos relíquimus ómnia. de Communi 1. loco.

Concordant cum Originalibus.

Spiræ, die 30. Octobris 1902.

Ph. Pfeiffer, Vic. Gen.

Digitized by Google

Index alphabeticus.

Alberti Magni Episc., Conf. dupl. 16. Nov.	pag.	22*
Burchardi Episc., Conf. dupl. 14. Oct.		9*
Conradi Episc., Conf. dupl. 26. Nov.		25*
Emmerami Episc., Mart. dupl. 2. Oct.		6*
Galli Abbat. semidupl. 25. Oct.		18*
Hildegardis Virg. dupl. 17. Sept.		2*
Lulli Episc., Conf. dupl. 16. Oct.		11*
Magni Conf. dupl. 6. Sept.		1*
Mauritii et Soc. Mm. dupl. 22. Sept.		4*
Maximiliani Episc., Mart. dupl. 12. Oct.		8*
Othmari Abbat. semidupl. 27. Nov.		26*
Pirminii Episc., Conf. dupl. 5. Nov.		19*
Reliquiarum Ss. dupl. 2. class. 22. Oct.		14*
Wendelini Abbatis, Conf. dupl. 20. Oct.		12*
Wilibrordi Episc., Conf. semidupl. 7. Nov.		21*

Sumptibus Fr. Pustet, S. Sedis Apost. et S. Rit. Congr. Typogr.

Digitized by Google

0

22

PROPRIUM OFFICIORUM

SACRI ORDINIS MILITARIS

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

DE DOMO TEUTONICA IN JERUSALEM.

PARS HIEMALIS.

A S. R. C. ADPROBATUM.

JUSSU SUMMI MAGISTRI EUGENII, ARCHIDUCIS AUSTRIÆ,

EDITUM.

SUMPTIBUS ORDINIS B. MARIÆ V. TEUTONICORUM.
TYPIS FRIDERICI PUSTET, RATISBONÆ.
MDCCCCIII.

Digitized by Google

309

Concordant cum Originalibus.

Actum Viennæ die xxvii. Maji A. D. MCMIII.

Eugenius, O. T. S. M.

Imprimatur.

Ratisbonæ, die 16. Octobris 1903.

Dr. Fr. X. Leitner, Vic. in Spir. Gen.

Digitized by Google

EUGENIUS,
ARCHIDUX AUSTRIÆ
ORDINIS TEUTONICI SUPREMUS MAGISTER.

UNIVERSO ORDINIS NOSTRI CLERO SALUTEM ET GRATIAM NOSTRAM.

Solemne Nobis cum semper fuerit, ea quæ ad Ordinis Nostri incrementum forent, tam in ceteris quam ad cultum divinum peragendum promovere et in quantum fieri possit, in pristinum vigorem restituere: libentissime suscepimus iteratas preces Conventualium Nostrorum de Proprio, uti dicunt, Ordinis resuscitando.

Quamobrem Ordinis Nostri sacerdotes quosdam delegavimus, qui novum Kalendarium, temporibus accommodatum, cum Proprio elaborarent. Hi vero officio suo probe functi, quæcunque ad Ordinem Nostrum magis pertinere et pro cultu sanctis Patronis nostris debito facere viderentur, rite colligentes, Nobis detulerunt. Quorum elucubratio a viris eruditis non sine laude accepta, Nobis quoque quam maxime placuit; quare eandem S. Sedi Apostolicæ approbandam subjecimus.

Quod cum factum sit, uti varia S. R. C. Decreta, exinde sequentia testantur, tandem prælo demandari atque imprimi novum hoc Proprium Ordinis Nostri juxta Originalia curavimus.

Unum Nobis superest, quatenus omnes et singulos Ordinis Nostri Sacerdotes ac Clericos moneamus et exhortemur, ut tam publice quam privatim debito devotionis fervore horas canonicas juxta novum hoc Ordinis Kalendarium persolvant Missæque sacrosanctum sacrificium concelebrent, atque hoc pacto Nobis et Ordini universo gratiam et misericordiam suffragantibus sanctis Patronis nostris, Beata scilicet semper Virgine Dei Genitrice Maria ac sancta Elisabeth necnon et sancto Georgio, ceterisque Sanctis, quos ab ipso suo exordio Ordo Noster maxima devotione prosecutus est, a Deo omnipotenti impetrare promereantur.

Digitized by Google

ORDINIS B. M. V. TEUTONICORUM.

Vixdum antiqui sui Kalendarii reformandi inter Fratres Ordinis B. Mariæ Virginis Teutonicorum studium exarsit, Supremus ipsius Ordinis Magister Eugenius Archidux Austriæ, omnem curam adhibendam curavit, ut quæ volventibus annis additamenta atque immutationes eodem Kalendario insertæ fuerunt, Apostolicæ Sedis Decretis ac novissimis Rubricarum placitis apprime responderent: illudque diligenter concinnatum, additoque festo Deiparæ Virginis de Domo Teutonica Jerusalem, Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papæ XIII. approbandum humiliter subjecit. De mandato vero ejusdem Sanctissimi Domini Nostri, quum Sacra Rituum Congregatio propositum Kalendarium in usum memorati Ordinis Militaris juxta præfinitas regulas sedulo expenderit, ac probari posse censuerit, sub modo tamen ac forma, quibus a se dispositum huic præjacet Decreto; Sanctitas Sua sententiam Sacri ipsius Consilii, ab infrascripto Cardinali eidem Sacro Cœtui Præfecto relatam, ratam habens, suprascriptum Kalendarium perpetuum in usum Ordinis B. M. V. Teutonicorum benigne approbare dignata est, illudque a Fratribus, qui ad Horas Canonicas tenentur, in hisce persolvendis et Sacro litando in posterum servari mandavit. Contrariis non obstantibus quibuscunque.

Die 1. Maji 1902.

(L. S.) **D. Card. Ferrata** m/p. Præf.

ORDINIS B. M. V. TEUTONICORUM.

Ne quædam peculiaria festa certis Dominicis vel Feriis affixa in Kalendario perpetuo Ordinis Beatæ Mariæ Virginis Teutonicorum iis annis cum mœrore omitti contingant, quibus ob occursum festorum potioris ritus vel dignitatis impedita occurrerint; Supremus ipsiusmet Ordinis Magister, Eugenius Archidux Austriæ, a Sanctissimo Domino Nostro Leone Papa XIII. supplex facultatem petiit, qua ejusmodi Officia mobilia quoties propria sede fuerint impedita, in primam respective sequentem diem liberam juxta Rubricas

Digitized by Google

transferri valeant. Sacra porro Rituum Congregatio, utendo facultatibus sibi specialiter ab eodem Ssmo Dño Nostro tributis, benigne precibus annuit: sub conditione tamen ut Officia Mysteriorum atque Instrumentorum Dominicæ Passionis non ultra Quadragesimam transferantur: servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 13. Maji 1902.

(L. S.) **D. Card. Ferrata** m/p. Præf.

ORDINIS B. M. V. TEUTONICORUM.

Beatissimam Virginem Dei Genitricem Mariam, a qua Teutonicorum Ordo ipsum nomen accepit, ita a primordiis veneratus est, ut hospitali Domui Hierosolymis ædificatæ Oratorium, sive publicum Sacellum, in ipsius Deiparæ Virginis honorem continenter erectum voluerit, seque in Ejus tutelam ac potissimum patrocinium receperit. Beneficia insuper opemque validam Sanctæ Viduæ Elisabeth, Hungariæ Regis Filiæ, sæpius adeptus, eam constanti pietatis studio tamquam suam apud Deum Patronam secundariam prosecutus est. Quæ omnia, cum ipsius Ordinis vetustissima origine ac splendore arctissime conjuncta, Supremus Ordinis Magister Serenissimus ac Reverendissimus Archidux Eugenius ab Austria, animo reputans, piis etiam Confratrum votis satisfacturus, Sanctissimum Dominum Nostrum Leonem Papam XIII. humiliter rogavit, ut Festum in honorem B. Mariæ Virginis de Domo Teutonica in Jerusalem, cum Officio ac Missa propriis ab universo Ordine Dominica ultima post Pentecosten quotannis ritu duplici majori agendum, nec non Officium cum Missa proprium in Festo primario S. Elisabeth Viduæ, festumque secundarium de ejusdem Translatione cum respectivo Officio et Missa die 2. Maji sub ritu duplici majori recolendum, benigne approbare et concedere Teutonicorum Ordini dignaretur. Placuit vero Sanctitati Suæ ejusmodi Officiorum ac Missarum schema Sacrorum Rituum Congregationis judicio committere. Quare in Ordinariis hujusce Sacri Consilii Comitiis, subsignata die ad Vaticanum habitis, quum Emus ac Rmus Dñus Cardinalis Andreas Steinhuber, Relator, memorata postulata necnon Officia et Missas exhibuerit: Emi ac Rmi Patres sacris tuendis Ritibus præpositi,

Digitized by Google

omnibus accurate perpensis, auditoque R. P. D. Alexandro Verde, Sanctæ fidei Promotore rescribendum censuerunt: Pro gratia et ad Emum Ponentem cum Promotore fidei. Die 2. Decembris 1902.

Demum revisione ab ipso Emo Relatore una cum S. Fidei Promotore peracta, hisque omnibus Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papæ XIII. per infrascriptum Cardinalem Sacro eidem Cœtui Pro-Præfectum relatis, Sanctitas Sua sententiam Sacri ejusdem Consilii ratam habens, Officia ac Missas proprias, prout huic eadem præjacent Decreto, benigne approbare dignata est: simulque indulsit, ut ab universo Ordine B. Mariæ Virginis Teutonicorum Festum peculiare B. Mariæ Virginis Dominica ultima post Pentecosten sub ritu duplici majori, itemque festum S. Elisabeth Viduæ ejusdem Ordinis Patronæ, die 19. Novembris sub competente ritu, necnon alterum secundarium in Translatione S. Elisabeth sub ritu duplici majori cum memoratis respectivis Officiis et Missis in posterum recoli valeat: servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 16. iisdem mense et anno.

(L. S.) **D. Card. Ferrata** m/p. Præf.

ORDINIS B. M. V. TEUTONICORUM.

Anno superiore ab Apostolica Sede Kalendario perpetuo a Fratribus perantiqui Ordinis B. Mariæ Virginis Teutonicorum servando rite approbato; Supremus ipsius Ordinis Magister Eugenius Archidux Austriæ, iteratis precibus Ssmo Dño Nostro Leoni Papæ XIII. Proprium Officiorum atque Missarum juxta idem Kalendarium redactum pro Apostolica Sanctione demississime subjecit: in quo tria Officia nuperrime insigni eidem Ordini concessa enumerantur, nimirum alterum B. M. V. de Domo Teutonica in Jerusalem, alterum S. Elisabeth Patronæ Ordinis secundariæ ac tertium de ejusdem Sanctæ Viduæ Translatione. Sanctitas porro Sua has preces ab infrascripto Cardinali Sacræ eidem Congnis Præfecto relatas peramanter excipiens, Proprium Officiorum et Missarum pro Ordine B. M. V. Teutonicorum suprema Auctoritate Sua benigne approbare dignata est: servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscunque.

Die 12. Februarii 1903.

(L. S.) **S. Card. Cretoni** m/p. Præf.

Digitized by Google

KALENDARIUM PERPETUUM
IN USUM
ORDINIS B. MARIÆ VIRGINIS TEUTONICORUM.

Januarius.

1. Circumcisio Domini. **dupl. 2. class.**
2. **Octava S. Stephani Protomart.** dupl. Com. **Octavar.**
3. **Octava S. Joannis Apost. et Evang.** dupl. Com. **Oct. Ss. Innocentium.**
4. **Octava Ss. Innocentium Mm.** dupl.
5. **Vigilia Epiphaniæ.** semidupl. Com. **S. Telesphori Papæ, Mart.**
6. Epiphania Domini. **dupl. 1. class. cum Oct.**
7. **De Octava.** semidupl.
8. **De Octava.** semidupl.
9. **De Octava.** semidupl.
10. **De Octava.** semidupl.
11. **De Octava.** semidupl. Com. **S. Hygini Papæ, Mart.**
12. **De Octava.** semidupl.
13. **Octava Epiphaniæ.** dupl.
14. **S. Hilarii Episc., Conf. et Eccl. Doct.** dupl. Com. **S. Felicis Presb., Mart.**
15. **S. Pauli primi Eremitæ, Conf.** dupl. Com. **S. Mauri Abb.**
16. **S. Marcelli I. Papæ, Mart.** semidupl.
17. **S. Antonii Abb.** dupl.
18. **Cathedra S. Petri Romæ.** dupl. maj. Com. **S. Pauli Apost.,** ac **S. Priscæ Virg. et Mart.**
19. **S. Canuti Regis, Mart.** semidupl. ad libitum. Com. **Ss. Marii et Socior. Mm.**
20. **Ss. Fabiani Papæ et Sebastiani Mm.** dupl.
21. **S. Agnetis Virg. et Mart.** dupl.
22. **Ss. Vincentii et Anastasii Mm.** semidupl.
23. Desponsatio B. M. V. **dupl. maj.** Com. **S. Joseph Conf., Sponsi ejusdem B. M. V.,** ac **S. Emerentianæ Virg. et Mart.**
24. **S. Timothei Episc., Mart.** dupl.
25. Conversio S. Pauli Apost. **dupl. maj.** Com. **S. Petri Apost.**
26. **S. Polycarpi Episc., Mart.** dupl.
27. **S. Joannis Chrysostomi Episc., Conf. et Eccl. Doct.** dupl.

Digitized by Google

28. Fugæ D. N. J. C. in Ægyptum. **dupl. maj.** Com. **S. Agnetis secundo.**
29. **S. Francisci Salesii Episc., Conf. et Eccl. Doct.** dupl.
30. **S. Martinæ Virg. et Mart.** semidupl.
31. **S. Petri Nolasco Conf.** dupl.

Festa mobilia.

Dom. II. post Epiph. Ssmi Nominis Jesu. **dupl. 2. class.** Com. **Dom.**

Dom. III. post Epiph. Sanctæ Familiæ Jesu, Mariæ, Joseph. **dupl. maj.** Com. **Dom.**

Februarius.

1. **S. Ignatii Episc., Mart.** dupl.
2. Purificatio B. M. V. **dupl. 2. class.**
3. **S. Blasii Episc., Mart.** dupl.
4. **S. Ansgarii Episc., Conf.** dupl.
5. **S. Agathæ Virg. et Mart.** dupl.
6. S. Dorotheæ Virg. et Mart. **dupl. maj.**
7. **S. Romualdi Abb.** dupl.
8. **S. Joannis de Matha Conf.** dupl.
9. **S. Cyrilli Episc. Alexandrini, Conf. et Eccl. Doct.** dupl. Com. **S. Apolloniæ Virg. et Mart.**
10. **S. Scholasticæ Virg.** dupl.
11. **Ss. Septem Fundatorum Ord. Servorum B. M. V., Conff.** dupl.
12. **S. Andreæ Corsini Episc., Conf. (d. a. ex 4. huj.)** dupl.
13. **Beati Jordani Conf.** dupl.
14. **S. Titi Episc., Conf. (d. a. ex 6. huj.)** dupl. Com. **S. Valentini Presb., Mart.**
15. **S. Raymundi de Peñafort, Conf. (d. a. ex 23. Jan.)** semidupl. Com. **Ss. Faustini et Jovitæ Mm.**
16. **Beati Gregorii X. Papæ, Conf.** dupl.
17.
18. **S. Simeonis Episc., Mart.** simpl.
19.
20.
21.
22. Cathedra S. Petri Antiochiæ. **dupl. maj.** Com. **S. Pauli Apost.**
23. **S. Petri Damiani Episc., Conf. et Eccl. Doct.** dupl. Com. **Vigiliæ.**
24. S. Mathiæ Apost. **dupl. 2. class.**
25.

Digitized by Google

26. **S. Margaritæ de Cortona, Pœnit.** semidupl.
27.
28.

In anno bissextili mensis Febr. est dierum **29,** et festum S. Mathiæ celebratur die **25.**

Festa mobilia.

Fer. VI. post Cineres. Orationis D. N. J. C. in Monte Oliveti. **dupl. maj.** Com. **Fer.**

Fer. VI. post Dom. I. Quadrag. Commemoratio Passionis D. N. J. C. **dupl. maj.** Com. **Fer.**

Fer. VI. post Dom. II. Quadrag. Sacræ Spineæ Coronæ D. N. J. C. **dupl. maj.** Com. **Fer.**

Fer. VI. post Dom. III. Quadrag. Sacratissimæ Sindonis D. N. J. C. **dupl. maj.** Com. **Fer.**

Fer. VI. post Dom. IV. Quadrag. Sacrorum Quinque Vulnerum D. N. J. C. **dupl. maj.** Com. **Fer.**

Martius.

1.
2. **Beatæ Agnetis Virg.** dupl.
3. **S. Cunegundis Imperatricis Virg.** dupl.
4. **S. Casimiri Conf.** semidupl. Com. **S. Lucii I. Pp. Mart.**
5.
6.
7. **S. Thomæ de Aquino, Conf. et Eccl. Doct.** dupl. Com. **Ss. Perpetuæ et Felicitatis Mm.**
8. S. Joannis de Deo Conf. **dupl. maj.**
9. **S. Franciscæ Romanæ Vid.** dupl.
10. **Ss. Quadraginta Militum Martyrum.** dupl.
11.
12. **S. Gregorii I. Papæ, Conf. et Eccl. Doct.** dupl.
13.
14.
15. **Beati Clementis Mariæ Hofbauer Conf.** dupl.
16. **S. Raymundi de Fitero Abb.** dupl.
17. **Beati Joannis Sarcander Mart.** dupl.
18. S. Gabriëlis Archangeli **dupl. maj.**
19. S. Joseph Conf., B. M. V. Sponsi, Catholicæ Ecclesiæ Patroni. **dupl. 1. class.**
20. **S. Joseph ab Arimathæa Conf.** dupl.
21. S. Benedicti Abb. **dupl. 2. class.**
22. **S. Patritii Episc., Conf. (d. a. ex 17. huj.)** dupl.

Digitized by Google

23. S. Cyrilli Episc. Hierosolymitani, Conf. et Eccl. Doct. (d. a. ex 18. huj.) dupl.
24.
25. Annuntiatio B. M. V. **dupl. 1. class.**
26. S. Boni Latronis Conf. dupl.
27. S. Nicodemi Mart. dupl.
28. S. Joannis a Capistrano Conf. dupl.
29. S. Joannis Damasceni Conf. et Eccl. Doct. (d. a. ex 27. huj.) dupl.
30.
31.

Festum mobile.

Fer. VI. post Dom. Passionis. Septem Dolorum B. M. V. **dupl. maj.** Com. Fer.

Aprilis.

1.
2. S. Francisci de Paula Conf. dupl.
3. S. Mariæ Ægyptiacæ Pœnit. (d. a. ex heri.) dupl.
4. S. Isidori Episc., Conf. et Eccl. Doct. dupl.
5. S. Vincentii Ferrerii Conf. dupl.
6.
7.
8. S. Alberti Episc. Hierosolymitani Conf. dupl.
9.
10.
11. S. Leonis I. Papæ, Conf. et Eccl. Doct. dupl.
12.
13. S. Hermenegildi Mart. semidupl.
14. S. Justini Mart. dupl. Com. Ss. Tiburtii et Soc. Mm.
15.
16.
17. S. Aniceti Papæ, Mart. simpl.
18.
19.
20.
21. S. Anselmi Episc., Conf. et Eccl. Doct. dupl.
22. Ss. Soteris et Caji Pontt., Mm. semidupl.
23. S. Georgii Mart., Ordinis Nostri Patroni. **dupl. 1. class.**
24. S. Fidelis a Sigmaringa Mart. dupl.
25. S. Marci Evang. **dupl. 2. class.**
26. Ss. Cleti et Marcellini Pontt., Mm. semidupl.
27. S. Adalberti Episc., Mart. **dupl. 2. class.**

Digitized by Google

28. S. Pauli a Cruce Conf. dupl. Com. S. Vitalis Mart.
29. S. Petri Mart. dupl.
30. S. Catharinæ Senensis Virg. dupl.

Festa mobilia.

Fer. VI. post Dom. in Albis, eaque impedita, Fer. VI. insequenti. Sacror. Lanceæ et Clavorum D. N. J. C. dupl. 2. cl.

Dom. II. post Pascha, eaque impedita, Dom. IV. post Pascha. S. Sepulchri D. N. J. C. dupl. maj. Com. Dom.

Dom. III. post Pascha. Patrocinii S. Joseph Conf. Sponsi B. M. V. dupl. 2. class. Com. Dom.

Majus.

1. Ss. Philippi et Jacobi Apost. dupl. 2. class.
2. Translatio S. Elisabeth Viduæ. dupl. maj.
3. Inventio S. Crucis. dupl. 1. class.
4. S. Floriani Mart. dupl.
5. S. Pii V. Papæ, Conf. dupl.
6. S. Joannis ante Portam Latinam. dupl. maj.
7. S. Stanislai Episc., Mart. dupl.
8. Apparitio S. Michaëlis Archangeli. dupl. maj.
9. S. Gregorii Nazianzeni Episc., Conf. et Eccl. Doct. dupl.
10. S. Antonini Episc., Conf. dupl. Com. Gordiani et Epimachi Mm.
11. S. Athanasii Episc., Conf. et Eccl. Doct. (d. a. ex 2. huj.) dupl.
12. Ss. Nerei, Achillei et Domitillæ Virg., atque Pancratii Mm. semidupl.
13. S. Monicæ Vid. (d. a. ex 4. huj.) dupl.
14. S. Bonifacii Mart. simpl.
15. S. Joannis Baptistæ de la Salle, Conf. dupl. maj.
16. S. Joannis Nepomuceni Mart. dupl. maj.
17. S. Paschalis Baylon Conf. dupl.
18. S. Venantii Mart. dupl.
19. S. Petri Cœlestini Papæ, Conf. dupl. Com. S. Pudentianæ Virg.
20. S. Bernardini Senen. Conf. semidupl.
21. S. Ubaldi Episc., Conf. (d. a. ex 16. huj.) semidupl.
22.
23.
24. B. M. V. titulo Auxilium Christianorum. dupl. maj.

Digitized by Google

25. S. Gregorii VII. Papæ, **Conf.** dupl. Com. **S. Urbani I. Papæ, Mart.**
26. S. Philippi Nerii **Conf.** dupl. Com. **S. Eleutherii Papæ, Mart.**
27. S. Bedæ Venerabilis **Conf. et Eccl. Doct.** dupl. Com. S. Joannis I. Papæ, **Mart.**
28. S. Augustini **Episc., Conf.** dupl.
29. S. Mariæ **Magdalenæ de Pazzis Virg.** semidupl.
30. S. Felicis I. **Papæ, Mart.** simpl.
31. S. Angelæ Mericiæ **Virg.** dupl. Com. **S. Petronillæ Virg.**

Festum mobile.

Feria VI. post Oct. Corporis Christi. Sacratissimi Cordis Jesu. **dupl. 1. class.**

Junius.

1.
2. **Ss. Marcellini, Petri atque Erasmi Mm.** simpl.
3.
4. S. **Francisci Caracciolo Conf.** dupl.
5. S. **Bonifacii Episc., Mart.** dupl.
6. S. **Norberti Episc., Conf.** dupl.
7.
8.
9. **Ss. Primi et Feliciani Mm.** simpl.
10. S. **Margaritæ Reginæ Scotiæ, Vid.** semidupl.
11. S. Barnabæ Apost. **dupl. maj.**
12. S. **Joannis a S. Facundo Conf.** dupl. Com. **Ss. Basilidis et Socior. Mm.**
13. S. **Antonii de Padua Conf.** dupl.
14. S. **Basilii Episc., Conf. et Eccl. Doct.** dupl.
15. **Ss. Viti, Modesti et Crescentiæ Mm.** simpl.
16. S. **Bennonis Episc., Conf.** dupl.
17.
18. **Ss. Marci et Marcelliani Mm.** simpl.
19. S. **Julianæ de Falconeriis Virg.** dupl. Com. **Ss. Gervasii et Protasii Mm.**
20. S. **Silverii Papæ, Mart.** simpl.
21. S. **Aloisii Gonzagæ Conf.** dupl.
22. S. **Paulini Episc., Conf.** simpl.
23. **Vigilia.**
24. Nativitas S. Joannis Baptistæ. **dupl. 1. class. cum Oct.**
25. S. **Gulielmi Abb.** dupl. Com. **Oct.**
26. **Ss. Joannis et Pauli Mm.** dupl. Com. **Oct.**

Digitized by Google

27. **De Octava.** semidupl.
28. **S. Leonis II. Papæ, Conf.** semidupl. Com. **Oct.** et **Vigiliæ.**
29. Ss. Petri et Pauli Apost. **dupl. 1. class. cum Oct.**
30. Commemoratio S. Pauli Apost. **dupl. maj.** Com. **S. Petri Apost.** et **Oct. S. Joannis.**

Festa mobilia.

Dom. III. post Pent. Purissimi Cordis B. Mariæ V. **dupl. maj.** Com. **Dom.**

Domin. diem 24. Junii immediate antecedente. Tituli S. Crucis D. N. J. C. **dupl. maj.** Com. **Dom.**

Julius.

1. **Octava Nativit. S. Joannis Baptistæ.** dupl. Com. **Oct. Ss. Apost.**
2. Visitatio B. M. V. **dupl. 2. class.** Com. **Ss. Processi et Martiniani Mm.**
3. **S. Ottonis Episc., Conf.** semidupl. Com. **Oct.**
4. **S. Udalrici Episc., Conf.** dupl. Com. **Oct.**
5. **S. Antonii Mariæ Zaccaria Conf.** dupl. Com. **Oct.**
6. **Octava Ss. Petri et Pauli Apost.** dupl.
7. **Ss. Cyrilli et Methodii Epp., Confl.** dupl.
8. **Beati Eugenii III. Papæ, Conf.** dupl.
9. **S. Irenæi Episc., Mart. (d. a. ex 4. huj.)** dupl.
10. **Ss. Septem Fratrum Mm., et Ss. Rufinæ et Secundæ Virgg. et Mm.** semidupl.
11. **S. Elisabeth Reginæ Portugalliæ Vid. (d. a. ex 8. huj.)** semidupl. Com. **S. Pii I. Papæ, Mart.**
12. **S. Joannis Gualberti Abb.** dupl. Com. **Ss. Naboris et Felicis Mm.**
13. **S. Anacleti Papæ, Mart.** semidupl.
14. **S. Bonaventuræ Episc., Conf. et Eccl. Doct.** dupl.
15. Divisio Ss. Apostolorum. **dupl. maj.**
16. Triumphi S. Crucis. **dupl. maj.**
17. **S. Alexii Conf.** semidupl.
18. S. Camilli de Lellis Conf. **dupl. maj.** Com. **Ss. Symphorosæ et Septem Filiorum ejus Mm.**
19. S. Vincentii a Paulo Conf. **dupl. 2. class.**
20. **S. Margaritæ Virg. et Mart.** dupl.
21. **S. Henrici Imperatoris Conf. (d. a. ex 15. huj.)** dupl. Com. **S. Praxedis Virg.**
22. S. Mariæ Magdalenæ Pœnit. **dupl. maj.**
23. **S. Apollinaris Episc., Mart.** dupl. Com. **S. Liborii Episc., Cf.**

Digitized by Google

24. S. Eliæ Prophetæ (d. a. ex 20. huj.) dupl. Com. Vigiliæ, ac S. Christinæ Virg. et Mart.
25. S. Jacobi Apost. dupl. 2. class. Com. S. Christophori Mart.
26. S. Annæ Matris B. M. V. dupl. 2. class.
27. S. Hieronymi Æmiliani Conf. (d. a. ex 20. huj.) dupl. Com. S. Pantaleonis Mart.
28. Ss. Nazarii, Celsi, Victoris I. Papæ, Mm. atque Innocentii I. Papæ, Conf. semidupl.
29. S. Marthæ Virg. semidupl. Com. Ss. Felicis II. Papæ, ac Simplicii, Faustini et Beatricis Mm.
30. Ss. Abdon et Sennen Mm. simpl.
31. S. Ignatii Conf. dupl.

Festa mobilia.

Dom. I. Julii. Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C. dupl. 2. class. Com. Dom.

Dom. diem 15. Jul. immediate sequenti. B. M. V. de Monte Carmelo. dupl. 2. class. Com. Dom.

Dom. prima non impedita post Oct. Ss. Petri et Pauli. Commemoratio Omnium Ss. S. R. E. Summorum Pontificum. dupl. Com. Dom.

Augustus.

1. S. Petri ad Vincula. dupl. maj. Com. S. Pauli Apost. ac Ss. Machabæorum Mm.
2. S. Alfonsi Mariæ de Ligorio Episc., Conf. et Eccl. Doct. dupl. Com. S. Stephani I. Papæ, Mart.
3. Inventio S. Stephani Protomartyris. dupl.
4. S. Dominici Conf. dupl. maj.
5. Dedicatio S. Mariæ ad Nives. dupl. maj.
6. Transfiguratio D. N. J. C. dupl. majus. Com. Ss. Xysti II. Papæ, Felicissimi et Agapiti Mm.
7. S. Cajetani Conf. dupl. Com. S. Donati Episc., Mart.
8. Ss. Cyriaci, Largi et Smaragdi Mm. semidupl.
9. Vigilia. Com. S. Romani Mart.
10. S. Laurentii Mart. dupl. 2. class. cum Octava.
11. De Octava. semidupl. Com. Ss. Tiburtii et Susannæ Virg., Mm.
12. S. Claræ Virg. dupl. Com. Oct.
13. S. Joannis Berchmans Conf. dupl. Com. Oct. ac Ss. Hippolyti et Cassiani Mm.
14. Beatæ Gertrudis Virg. dupl. Com. Oct., Vigiliæ et S. Eusebii Conf.

Digitized by Google

15. Assumptio B. M. V. **dupl. 1. class. cum Octava.**
16. S. Hyacinthi Conf. **dupl. maj.** Com. **Octavar. Assumpt.** et **S. Laurentii.**
17. **Octava S. Laurentii Mart.** dupl. Com. **Oct. Assumpt.**
18. **S. Helenæ Imperatricis, Vid.** dupl. Com. **Oct.** et **S. Agapiti Mart.**
19. **Beati Urbani II. Papæ, Conf.** dupl. Com. **Oct.**
20. S. Bernardi Abb., Conf. et Eccl. Doct. **dupl. maj.** Com. **Oct.**
21. **S. Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal, Vid.** dupl. Com. **Oct.**
22. **Octava Assumptionis B. M. V.** dupl. Com. **Ss. Timothei et Socior. Mm.**
23. **S. Philippi Benitii Conf.** dupl. Com. **Vigiliæ.**
24. S. Bartholomæi Apost. **dupl. 2. class.**
25. **S. Ludovici Regis, Conf.** dupl.
26. **S. Rochi Conf. (d. a. ex 16. huj.)** dupl. Com. **S. Zephyrini Papæ, Mart.**
27. **S. Josephi Calasanctii Conf.** dupl.
28. S. Augustini Episc., Conf. et Eccl. Doct. **dupl. 2. class.** Com. **S. Hermetis Mart.**
29. Decollatio S. Joannis Baptistæ. **dupl. maj.** Com. **S. Sabinæ Mart.**
30. **S. Rosæ Limanæ Virg.** dupl. Com. **Ss. Felicis et Adaucti Mm.**
31. **S. Raymundi Nonnati Conf.** dupl.

Festa mobilia.

Dom. infra Octav. Assumptionis B. M. V. S. Joachim Conf., Patris B. M. V. **dupl. 2. class.** Com. **Dom.**
Dom. I. Sept. (juxta comput. eccl.) Ss. Angelorum Custodum. **dupl. 2. class. cum Octava.** Com. **Dom.**

September.

1. Com. **S. Ægidii Abb.,** ac **Ss. Duodecim Fratrum Mm.**
2. **S. Stephani Hungariæ Regis, Conf.** semidupl. (Com. **Oct.**)
3. **(De Octava.** semidupl.)
4. **S. Rosaliæ Virg.** semidupl. (Com. **Oct.**)
5. **S. Laurentii Justiniani Episc., Conf.** semidupl. (Com. **Oct.**)
6. **S. Magni Abb.** semidupl.
7.
8. Nativitas B. M. V. **dupl. 2. class. cum Octava.** Com. **S. Hadriani Mart.**
9. **De Octava.** semidupl. Com. **S. Gorgonii Mart.**

Digitized by Google

10. S. Nicolai de Tolentino, **Conf.** dupl. Com. **Oct.**
11. **De Octava.** semidupl. Com. **Ss. Proti et Hyacinthi Mm.**
12. **De Octava.** semidupl.
13. **De Octava.** semidupl.
14. Exaltatio S. Crucis. **dupl. 1. class.**
15. **Octava Nativitatis B. M. V.** dupl. Com. **S. Nicomedis Mart.**
16. **Ss. Cornelii Papæ et Cypriani Episc., Mm.** semidupl. Com. **Ss. Euphemiæ et Socior. Mm.**
17. **Impressio Sacror. Stigmatum S. Francisci Conf.** dupl.
18. **S. Josephi a Cupertino Conf.** dupl.
19. **Ss. Januarii Episc., et Sociorum Martyrum.** dupl.
20. **Ss. Eustachii et Socior. Mm.** dupl. Com. **Vigiliæ.**
21. S. Matthæi Apost. et Evang. **dupl. 2. class.**
22. **Ss. Mauritii et Socior. Mm.** dupl.
23. **S. Lini Papæ, Mart.** semidupl. Com. **S. Theclæ Virg. et Mart.**
24. B. M. V. de Mercede. **dupl. maj.**
25. **S. Thomæ de Villanova Episc., Conf. (d. a. ex 22. huj.)** dupl.
26. **Ss. Cypriani et Justinæ Virg., Mm.** simpl.
27. **Ss. Cosmæ et Damiani Mm.** semidupl.
28. **S. Venceslai Ducis, Mart.** semidupl.
29. Dedicatio S. Michaëlis Archang. **dupl. 2. class. cum Oct.**
30. **S. Hieronymi Presbyteri, Conf. et Eccl. Doct.** dupl. Com. **Oct.**

Festa mobilia.

Dom. II. Sept. (juxta comput. eccl.) Octava Ss. Angelorum Custodum. dupl. Com. **Dom.**

Dom. infra Octavam Nativit. B. M. V. Ssmi Nominis Mariæ. **dupl. 2. classis.** Com. **Dom.**

Dom. III. Sept. Septem Dolorum B. M. V. **dupl. maj.** Com. **Dom.**

October.

1. **De Octava.** semidupl. Com. **S. Remigii Episc., Conf.**
2. **De Octava.** semidupl.
3. **De Octava.** semidupl.
4. S. Francisci Conf. **dupl. maj.** Com. **Oct.**
5. **De Octava.** semidupl. Com. **Ss. Placidi et Socior. Mm.**
6. **Octava Dedicationis S. Michaëlis Archang.** dupl.
7. **S. Brunonis Conf. (d. a. ex heri).** dupl. Com. **S. Marci I. Papæ, Conf.** ac **Ss. Sergii et Socior. Mm.**
8. **S. Birgittæ Vid.** dupl.

Digitized by Google

9. Ss. Dionysii Episc., Rustici et Eleutherii Mm. semidupl.
10. S. Francisci Borgiæ, Conf. semidupl.
11.
12. S. Maximiliani Episc., Mart. dupl.
13. S. Eduardi Regis, Conf. semidupl.
14. S. Callisti I. Papæ, Mart. dupl.
15. S. Theresiæ Virg. dupl.
16. S. Brunonis Episc., Mart. dupl.
17. Beatæ Margaritæ Mariæ Alacoque Virg. dupl.
18. S. Lucæ Evang. dupl. 2. class.
19. S. Petri de Alcantara Conf. dupl.
20. S. Joannis Cantii Conf. dupl.
21. Ss. Ursulæ et Sociarum Virgg. et Mm. dupl. Com. S. Hilarionis Abb.
22. S. Hedwigis Vid. (d. a. ex 17. huj.) semidupl.
23.
24. S. Raphaëlis Archang. dupl. maj.
25. Ss. Chrysanthi et Dariæ Mm. simpl.
26. S. Evaristi Papæ, Mart. simpl.
27. Vigilia.
28. Ss. Simonis et Judæ Apost. dupl. 2. class.
29. Maternitatis B. M. V. dupl. maj.
30.
31. S. Wolfgangi Episc., Conf. [dupl. Com. Vigiliæ.

Festa mobilia.

Dom. I. Octobr. Ssmi Rosarii B. M. V. dupl. 2. class. Com. Dom.
Dom. II. Octobr. Puritatis B. M. V. dupl. maj. Com. Dom.
Dom. III. Octobr. Dedicatio Omnium Ecclesiarum Ordinis Nostri. dupl. 1. class. cum Octava.
Dom. IV. Octobr. Octava Dedicationis Omnium Ecclesiarum Ord. Nostri. dupl. Com. Dom.

November.

1. Omnium Sanctorum. dupl. 1. class. cum Octava.
2. De Octava. semidupl. Commemoratio Omnium Fidelium Defunctorum, sub ritu duplici.
3. S. Huberti Episc., Conf. semidupl. Com. Oct.
4. S. Caroli Episc., Conf. dupl. Com. Oct. et Ss. Vitalis et Agricolæ Mm.
5. De Octava. semidupl.
6. De Octava. semidupl.
7. S. Engelberti Episc., Mart. semidupl. Com. Oct.

Digitized by Google

8. **Octava Omnium Sanctorum.** dupl. Com. **Ss. Quatuor Coronatorum Mm.**
9. Dedicatio Archibasilicæ Ssm̃i Salvatoris. **dupl. maj.** Com. **S. Theodori Mart.**
10. **S. Andreæ Avellini Conf.** dupl. Com. **Ss. Tryphonis et Socior. Mm.**
11. S. Martini Episc., Conf. **dupl. 2. class.** Com. **S. Mennæ Mart.**
12. **S. Martini I. Papæ, Mart.** semidupl.
13. **S. Stanislai Kostkæ Conf.** dupl.
14. **S. Josaphat Episc., Mart.** dupl.
15. **S. Leopoldi March. Austriæ, Conf.** dupl.
16. **B. Alberti Magni Episc., Conf.** dupl.
17. **S. Gregorii Thaumaturgi Episc., Conf.** semidupl.
18. Dedicatio Basilicarum Ss. Petri et Pauli Apost. **dupl. maj.**
19. S. Elisabeth Vid. Protectricis Ordinis Nostri. **dupl. 1. class. cum Octava.**
20. **S. Felicis de Valois Conf.** dupl. Com. **Oct.**
21. Præsentatio B. M. V. **dupl. maj.** Com. **Oct.**
22. **S. Cæciliæ Virg. et Mart.** dupl. Com. **Oct.**
23. **S. Clementis I. Papæ, Mart.** dupl. Com. **Oct.** et **S. Felicitatis Mart.**
24. **S. Joannis a Cruce Conf.** dupl. Com. **Oct.,** et **S. Chrysogoni Mart.**
25. S. Catharinæ Virg. et Mart. **dupl. maj.** Com. **Oct.**
26. **Octava S. Elisabeth Vid.** dupl. Com. **S. Petri Alexandrini Episc., Mart.**
27. **S. Gertrudis Virg. (d. a. ex 15. huj.)** dupl.
28. **S. Silvestri Abb. (d. a. ex 26. huj.)** dupl.
29. **S. Didaci Conf. (d. a. ex 13. huj.)** semidupl. Com. **Vigiliæ,** et **S. Saturnini Mart.**
30. S. Andreæ Apost. **dupl. 2. class.**

Festa mobilia.

Dom. infra Octav. Omnium Ss. (vel ea impedita die 5. Nov.) Sacrarum Reliquiarum, sive Ss., quorum Corpora, vel Reliquiæ in Ecclesiis Ordinis Nostri asservantur. dupl. Com. **Dom.** et **Oct.**

Dom. diem 11. Nov. insequente. Patrocinii B. M. V. **dupl. maj.** Com. **Dom.**

Dom. ultima post Pentec. B. M. V. de Domo Teutonica in Jerusalem. **dupl. maj.** Com. **Dom.**

Digitized by Google

December.

1.
2. S. **Bibianæ Virg. et Mart.** semidupl.
3. S. **Francisci Xaverii Conf.** dupl.
4. S. Barbaræ Virg. et Mart. **dupl. maj.**
5. S. **Petri Chrysologi Episc., Conf. et Eccl. Doct. (d. a. ex heri)** dupl. Com. S. **Sabbæ Abb.**
6. S. Nicolai Episc., Conf. **dupl. maj.**
7. S. **Ambrosii Episc., Conf. et Eccl. Doct.** dupl. Com. **Vigiliæ in Miss. tant.**
8. Immaculata Conceptio B. M. V. **dupl. 1. class. cum Oct.**
9. **De Octava.** semidupl.
10. Translatio Almæ Domus B. M. V. **dupl. maj.** Com. S. **Melchiadis Papæ, Mart.**
11. S. **Damasi I. Papæ, Conf.** semidupl. Com. **Oct.**
12. **De Octava.** semidupl.
13. S. **Luciæ Virg. et Mart.** dupl. Com. **Oct.**
14. **De Octava.** semidupl.
15. **Octava Immaculatæ Conceptionis B. M. V.** dupl.
16. S. **Eusebii Episc., Mart.** semidupl.
17.
18. Exspectatio Partus B. M. V. **dupl. maj.**
19.
20. **Vigilia,** de qua in Miss. tant.
21. S. Thomæ Apost. **dupl. 2. class.**
22.
23.
24. **Vigilia.**
25. Nativitas D. N. J. C. **dupl. 1. class. cum Octava.**
26. S. Stephani Protomart. **dupl. 2. class. cum Octava.** Com. **Oct. Nativit.**
27. S. Joannis Apost. et Evang. **dupl. 2. class. cum Octava.** Com. **Octavar.**
28. Ss. Innocentium Mm. **dupl. 2. class. cum Octava.** Com. **Octavar.**
29. S. **Thomæ Cantuarien. Episc., Mart.** dupl. Com. **Octavar.**
30. **De Dominica infra Oct. Nativit.,** vel **de Oct.** semidupl. Com. **(aliarum) Octavar.**
31. S. **Silvestri I. Papæ, Conf.** dupl. Com. **Quatuor Octavar.**

Digitized by Google

ORDINIS B. M. V. TEUTONICORUM.

Vixdum antiqui sui Kalendarii reformandi inter Fratres Ordinis B. Mariæ Virginis Teutonicorum studium exarsit, Supremus ipsius Ordinis Magister, Eugenius Archidux Austriæ, omnem curam adhibendam curavit, ut quæ volventibus annis additamenta atque immutationes eodem Kalendario insertæ fuerunt, Apostolicæ Sedis Decretis ac novissimis Rubricarum placitis apprime responderent; illudque diligenter concinnatum, additoque festo Deiparæ Virginis de Domo Teutonica Jerusalem, Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papæ XIII. approbandum humiliter subjecit. De mandato vero ejusdem Sanctissimi Domini Nostri, quum Sacra Rituum Congregatio propositum Kalendarium in usum memorati Ordinis Militaris juxta præfinitas regulas sedulo expenderit, ac probari posse censuerit, sub modo tamen ac forma, quibus a se dispositum huic præjacet Decreto; Sanctitas sua sententiam Sacri ipsius Consilii, ab infrascripto Cardinali eidem Sacro Cœtui Præfecto relatam, ratam habens, suprascriptum Kalendarium perpetuum in usum Ordinis B. M. V. Teutonicorum benigne approbare dignata est, illudque a Fratribus, qui ad Horas Canonicas tenentur, in hisce persolvendis et Sacro litando in posterum servari mandavit. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 1. Maji 1902.

D. Card. **Ferrata** Præf. m/p.

D. Panici Archiep. Laodicens. Secr. m/p.

Digitized by Google

PROPRIUM OFFICIORUM
ORDINIS TEUTONICI.

PARS HIEMALIS.

Die 4. Decembris.

S. Barbaræ Virg. et Mart.

Duplex majus.

Officium de Comm. Virg. et Mart., præter sequentia.

Oratio.

Intercéssio, quǽsumus Dómine, beátæ Bárbaræ Vírginis et Mártyris tuæ ab omni nos adversitáte prótegat: ut per ejus intervéntum gloriosíssimum sacrosáncti Córporis et Sánguinis Dómini nostri Jesu Christi Sacraméntum ante diem éxitus nostri, per veram pœniténtiam et puram confessiónem percípere mereámur: Qui tecum vivit et regnat.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Episcopi.

Serm. 118. de Diversis, cap. 1.

Lectio iv.

Die solémni sanctárum Mártyrum débitus sermo redéndus est caritáti vestræ. Locutúros ergo nos de glória mártyrum ádjuvent oratiónes mártyrum. Hoc enim per istas solemnitátes commemorári débuit sánctitas vestra, primum ne arbitrémur nos áliquid conférre martýribus, quia eárum dies solemníssimos celebrámus. Illæ nostris festivitátibus non egent, quia in cœlis cum Angelis gaudent. Ad hoc istæ festivitátes in Ecclésia constitútæ sunt Christi, ut per eas congregátio membrórum Christi admoneátur imitári mártyres Christi. Hæc est omníno hujus festivitátis utílitas, ália non est. Si enim nobis proponerétur imitándus Deus, respondéret humána fragílitas, multum esse imitári eum, cui non potest comparári.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Si dénique ipsíus Dómini Christi ad imitatiónem nobis proponátur exémplum: qui proptérea, cum

Digitized by Google

Deus esset, mortáli carne vestítus est, ut homínibus mortálem carnem geréntibus insinuáret præcéptum et demonstráret exémplum; de quo étiam scriptum légimus: Christus pro nobis passus est, relínquens nobis exémplum, ut sequámur vestígia ejus; tamen et adhuc respóndet hic humána fragílitas: Quid símile ego, et Christus? Et si Verbum caro factum est, ut habitáret in nobis; carnem assúmpsit Verbum, non pérdidit. Quod non erat, accépit; non, quod erat, amísit. Quid ergo símile ego et Christus?

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

Ad tolléndas ígitur omnes excusatiónes infidélis infirmitátis, Mártyres nobis stratam construxérunt viam. Lapídibus enim tálibus construénda erat. Ergo, qui hábitant in domo tua, póssident Jerúsalem cœléstem sine angústia, sine pressúra, sine diversitáte et divisióne límitum. Omnes habent eam, et sínguli habent totam. Símiles enim ei érimus, quóniam vidébimus eum sícuti est. Jam símiles illi, quando deficiémus, quo avertémur? Secúri ergo sumus, fratres, non nos satiábit laus Dei. Si defícies ab amóre, defícies a laude. Si autem amor sempitérnus erit, quia insatiábilis illa pulchritúdo erit; noli timére, ne non possis semper laudáre, quem semper póteris amáre. Ergo beáti, qui hábitant in domo tua, in sæcula sæculórum laudábunt te. ℟. Afferéntur.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 25.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 79. in Matth. post init.

Post ingéntes labóres, post incredíbiles sudóres et acérrimas pugnas, post trophæa, quæ de natúræ rábie statuérunt, resúrgunt cum dedécore, et lampádibus eárum exstínctis, terram

Digitized by Google

aspiciéntes recédunt. Nihil sane tenebrósius est, quam virgínitas óleo carens: unde sic vulgo multi immisericórdes tenebrósos solent appellâre. Quid ígitur ex virginitáte lucrátæ sunt, quæ nec sponsum quidem vidérunt, nec saltem ad pulsándum usque pervenérunt, sed terríbile illud verbum audivére: Abíte, néscio vos?

℟. Hæc est virgo.

Lectio viii.

Quod cum ipse díxerit, nihil áliud quam gehénna et intolerábilis cruciátus relínquitur: imo vero étiam, gehénna, istud verbum grávius est: hoc verbum operántibus étiam iniquitátem dixit: Vigiláte, quia nescítis diem neque horam: crebro id répetit, ut ignorántiam éxitus ab hac vita útilem esse osténdat. Ubi sunt ergo qui per totam vitam desídia torpéscunt, et quando a nobis admonéntur, respondére non dúbitant, ómnia se paupéribus moriéndi témpore relictúros? ℟. Média nocte.

Lectio ix.

Audiant hæc verba, et emendent se: multi enim abeúndi tempus exspectántes, ita repénte rapti sunt, ut nec injúngere suis quidquam potúerint. Sed hæc quidem parábola ejus eleemósynæ grátia, quæ cum pecúnia confícitur, dicta est. Cur autem hæc parábola sponsum addúcit? Ut vídeas quantum virgínibus Christus afficitur iis, quæ sua paupéribus érogant, hæc enim et vera virgínitas est. Nam et Paulus huic rei hanc descriptiónem attríbuit dicens: Innúpta sollícita est de iis, quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore et spíritu. Te Deum laudámus.

Die 5. Decembris.

S. Petri Chrysologi Episc., Conf. et Eccl. Doct. Duplex.

Ut in Breviar. die 4. hujus. Com. S. Sabbæ Abb.

Die 6. Decembris.

S. Nicolai Episc., Conf. Duplex majus.

Officium ut in Breviario Romano hac die.

Die 10. Decembris.

Translatio **Almæ Domus B. Mariæ V.** Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliquibus locis eadem die.

Digitized by Google

Die 18. Decembris.

Exspectatio Partus B. Mariæ V.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliquibus locis eadem die.

Dominica III. post Epiph.

Sanctæ Familiæ Jesu, Mariæ, Joseph.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliquibus locis eadem Dominica.

Die 23. Januarii.

Desponsatio B. Mariæ V. cum S. Joseph.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliquibus locis eadem die.

Die 28. Januarii.

Fugæ D. N. J. C. in Ægyptum.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliquibus locis die 17. Februarii.

Lectio ix. et Com. S. Agnetis secundo.

Die 3. Februarii.

S. Blasii Episc., Mart.

Duplex.

Ut inter Festa pro aliquibus locis eadem die 2. loco.

Die 4. Februarii.

S. Ansgarii Episc., Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequ.

Oratio.

Exaúdi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti Ansgárii, Confessóris tui atque Pontíficis, solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones ex Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Religiósa beáti Ansgárii Galli, primi Suecórum et Gothórum Apóstoli, sánctitas ab ineúnte cœpit statim créscere ætáte. Nam vix puerîles años egréssus, supérna visitatióne per quiétem mónitus, ut mundi illécebras contémneret, mox in monastério Corbejénsi sancti Benedícti régulam proféssus, totum se in Dei amórem transfúdit, assídue oratióni, vigíliis et abstinéntiæ déditus. Cum au-

Digitized by Google

tem ad Ludovícum Cároli Magni fílium imperatórem, primo ejus impérii anno, legáti a rege Suecórum Biórne secúndo veníssent, qui christiánæ fídei doctóres in Suéciam mitti petébant, beátus Ansgárius, instánte imperatóre, onus prædicándi Evangélium per Aquilonária regna libénti ánimo suscépit, statímque regis legátos comitátus, ad regem Biórnem in Bítea civitáte tunc máxima agéntem, cum Vithmáro et áliis sóciis venit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Ad cujus prædicatiónem multi Suecórum credidérunt in Christum, et baptizáti sunt. Inter hos præféctus regis ínclytus Heringárius, qui véluti alter Sebastiánus, tantum in suscépta fide flóruit, ut in æde sua, quam in ecclésiam consecrári fécerat, Christo assídue sérviens eúmque prædicans, miraculórum étiam glória illustrarétur. Suécis ad fidem convérsis et baptizátis, multísque apud illos ecclésiis constrúctis, Ansgárius ad Danos deínde se cóntulit, cum regnáret in Dánia Ericus cognoménto Impius: ubi étiam Evangélium prædicans, de ímpio tyránno pium Christi minístrum effécit. Porro cum messem esse multam, nec se huic tanto labóri solum sufficere posse vidísset, destinávit suo loco in Suéciam sanctíssimum virum Simónem epíscopum, et Nitárdum venerábilem presbýterum: qui christiánam doctrínam indurátis homínibus prædicántes, graviíssimas persecutiónes sustinuérunt, et ad extrémum glorióso martýrio vitam suam felíciter consummavérunt. Ipse vero Hamburgénsem episcopátum, póstea Breménsem archiepiscopátum administrávit, probánte id Gregório Papa quarto Apostólica auctoritáte, et Pállii concessióne; confirmánte vero Nicoláo Románo Pontífice, qui ipsum ac successóres legátos et vicários Apostólicæ Sedis constítuit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Hujus Pontíficis tanta erat sánctitas, ut eam reges honorárent, pastóres ecclesiárum magna veneratióne cólerent, clerus ad-

Digitized by Google

mirarétur, pópulus imitarétur univérsus. Miraculórum quoque grátia singuláris ad glóriam Dómini nostri Jesu Christi, et confirmatiónem fídei inter gentes eídem a Deo colláta fuit. Nam oratiónibus suis et ólei sacri inunctióne, plúrimos a divérsis morbis et languóribus sanábat. Unde certátim ad eum confluébant infírmi medicínam peténtes et sanitátem íntegram recipiéntes. Tandem ætáte et labóribus fatigátus, anno ætátis suæ sexagésimo quarto, gravi córporis infirmitáte per quátuor et ámplius menses plus sólito laboráre cœpit. Licet sic attrítus et consúmptus esset, ut pene jam de córpore nihil præter nervos et ossa remanéret, nihilóminus tamen in Dei laúdibus persevérans, invíctum ab oratióne ánimum non relaxábat, sicque óculis in cœlum inténtis, cum sedísset annos trigínta quátuor, spíritum in manus ætérni Patris trádidit, anno Redemptóris octingentésimo sexagésimo quinto. Cujus res præcláre gestas Rembértus ejus diáconus scripsit, et ipse sanctitáte conspícuus ejus in sede successor.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Hom. S. Hilarii Episcopi Ut ignorántiam. in Evangel. Vigiláte. de eodem Comm. 2. loco.

Die 6. Februarii.
S. Dorotheæ Virg. et Mart.
Duplex majus.

Omnia de Comm. Virg. et Mart., præter sequ.

Oratio.

Indulgéntiam nobis, quæsumus Dómine, beáta Doróthea, Virgo et Martyr, implóret: quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadrag. Confitébor tibi. de Comm. 2. loco.

In II. Nocturno.
Lectio iv.

Doróthea virgo, ex Cæsaréa Cappadóciæ, propter Christi confessiónem ab Aprício præside comprehénsa, Chrystæ et Callístæ soróribus, quæ a fide defécerant, trádita est, ut eam a propósito removérent. Sed contra factum est: nam eas Doróthea ad cultum

Digitized by Google

christiánæ religiónis redúxit, propter quam étiam martýrium suscepérunt. Quare virgo equúleo diu torta, et palmis cæsa, ad extrémum cápitis damnáta, duplicátam virginitátis et martýrii palmam accépit.

℟. Propter veritátem.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 1. de Virg. ante med.

Lectio v.

Ego licet laudatiónem non suscéperim virginitátis, sed expressiónem; ad rem tamen pertinére árbitror, ut quæ sit ei pátria, quis auctor, appáreat. Ac prius ubi sit pátria, definiámus. Si enim ibi est pátria, ubi genitále domicílium, in cœlo profécto est pátria castitátis: ítaque hic ádvena, ibi íncola est. Quid autem est cástitas virginális, nisi expers contagiónis intégritas? Atque ejus auctórem quem pósumus existimáre, nisi immaculátum Dei Fílium, cujus caro non vidit corruptiónem, divínitas non est expérta contagiónem? Vidéte ígitur, quanta virginitátis mérita sint. Christus ante vírginem, Christus ex vírgine; a Patre quidem natus ante sæcula, sed ex vírgine natus ob sæcula. Illud natúræ suæ, hoc nostræ utilitátis est. Illud erat semper, hoc esse vóluit. Spectáte áliud virginitátis méritum. Christus virgo vírginis sponsus, et si dici potest, Christus virgíneæ castitátis. Virgínitas enim Christi, non virginitátis est Christus. Virgo est ergo, quæ nupsit, virgo quæ nos suo útero portávit, virgo quæ génuit, virgo quæ próprio lacte nutrívit. Sed jam a matre descendámus ad fílias.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

De virgínibus, inquit Apóstolus, præcéptum Dómini non hábeo, consílium autem do. Si Doctor géntium non hábuit, habére quis pótuit? Et præcéptum quidem non hábuit, sed hábuit exémplum: non enim imperári potest virgínitas, sed optári. Nam quæ supra nos sunt, in voto magis quam in magistério sunt. Sed volo vos, inquit, sine sollicitúdine esse: nam qui sine uxóre est, sollícitus est, quæ Dó-

Digitized by Google

mini sunt, quómodo pláceat Deo. Et virgo cógitat, quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore et spíritu. Non ego quidem dissuádeo matrimónium, sed virginitátis attéxo benefícium.

℟. Afferéntur Regi.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 13.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cœlórum thesaúro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ.

Homil. 11. in Evangelia.

Ecce quam grata est nobis hodiérna solémnitas, ita ut se non módicum addícat, si cui ex hoc convéntu nostro deésse contíngat. Quid ergo in die illa actúrus est, qui a conspéctu júdicis rápitur, ab electórum societáte separátur, qui tenebréscit a lúmine, cruciátur ætérna combustióne? Sic erit in consummatióne sæculi. Exíbunt Angeli, et separábunt malos de médio justórum. Hoc jam, fratres caríssimi, timéndum est pótius, quam exponéndum. Apérta étenim voce torménta peccántium dicta sunt, ne quis ad ignoránti̇æ suæ excusatiónem recúrreret, si quid de ætérno supplício obscúre dicerétur. ℟. Hæc est virgo.

Lectio viii.

Sed in eo, quod Véritas dicit: Omnis scriba doctus in regno cœlórum símilis est patrifamílias; intélligi valet, quia non de iis, qui fúerant, sed de iis, qui esse in Ecclésia póterant, loquebátur: qui tunc nova et vétera próferunt, cum utriúsque Testaménti prædicaménta vócibus et móribus loquúntur. Quod tamen intélligi et áliter potest. Vetústum quippe humáni géneris fuit, ad inférni claustra descéndere, pro peccátis suis supplícia ætérna toleráre: cui per Mediatóris advéntum, novum áliquid accéssit, ut si hic recte stúdeat vívere, cœlórum regna váleat penetráre. ℟. Média nocte.

Lectio ix.

Et vetus ítaque est, ut pro culpa humánum genus in ætérna pœna intéreat: et novum, ut convérsus in re-

Digitized by Google

gno vivat. Quod ergo in conclusióne locutiónis suæ Dóminus súbdidit, hoc est útique, quod præmísit. Prius enim de regni similitúdine thesaúrum invéntum, ac bonam margarítam prótulit: póstmodum vero inférni pœnas de malórum combustióne narrávit. Aúdiat de regno, quod amet, aúdiat de supplício unusquísque, quod tímeat: ut torpéntem ánimum, et terræ veheménter inhæréntem, si amor ad regnum non trahit, vel timor minet.

Te Deum laudámus.

Die 12. Februarii.

S. Andreæ Corsini Episc., Confessoris.

Duplex.

Ut in Breviar. die 4. hujus.

Die 13. Februarii.

Beati Jordani Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui salútis animárum zelo, et ampliándæ religiónis grátia Beátum Jordánum mirábilem effecísti, ejus intercedéntibus méritis, fac nos in eódem semper spíritu vívere, ac repósitam in cœlis glóriam invenire. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadrages. Beátus vir. de Comm. 2. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Jordánus in óppido Botérgæ Provínciæ Saxóniæ ex illústri família Ducum Ebernstein orígine duxit. Adhuc in sæculo exsístens pietátem pleníssime vindicávit. Erat enim super míseros pia gestans víscera, ita ut raro vel numquam pauper ab eo sine eleemósyna discéderet: et cum aliquándo peténti nihil habéret quod daret, cíngulum concéssit: Ecclésiam deínde oratúrus ingréssus Crucifixum vidit illo præcínctum; cujus spectáculo plúrimum commótus togam Religiónis assúmere constítuit. Quare mundo valedícens a Reginaldo viro óptimo in Prædicatórum Ordinem recéptus fuit. Ibi lenis, ac mitis appáruit, cibi, somníque parcíssimus: humilitátis servándæ stúdio honóres oblátos sapiénter declinávit. Ab oratiónis as-

Digitized by Google

suéto exercítio nulla re deflécti pótuit, et meditatiónibus, ex quibus miram eliciébat suavitátem, totus et ubíque incumbébat.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Defúncto sancto Patre Domínico, propter magnam in vita, et doctrína probitátem dignus hábitus est, ut ei sufficerétur: et quia zelo salútis animárum máxime afficiebátur in regímine pósitus nihil intentátum relíquit, unde Ordo látius amplificarétur. Licet multis, magnísque curis occupátus, numquam tamen a verbi Dei prædicatióne déstitit. Delinquéntes ubi oportéret, sevére corrigébat, sed tali tamen, ac tanta utebátur grátia, ut humanitáte pótius, quam severitáte illos devínceret. Sicut corporális vita cibi, potúsque mútua commixtióne sustinétur, ita oratiónis, studiorúmque scripturárum altérnas exercitatiónes pro vitæ spirituális incremento adhibéndas esse docébat; ac ut uberióres in oratióne eliceréntur fructus, in eo insisténdum, ubi major haberétur devótio. Erga Beatíssimam Vírginem devotíssimus fuit, modúmque eam fervéntius deprecándi áliis tríbuit; ac ut post Completórium Salve Regína canerétur primus dispósuit. Céterum tantæ fuit virtútis, ut áltero captus óculo secum Fratres congaudéndi causa vocáverit, ceu ab inimíco liberátus.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

Tandem ánimo constítuit Hierosólymam viséndi grátia Sacra Redemptiónis nostræ loca, ac Fratrum Cœnóbia pétere; sed cum prope Accon pervenísset, ingénti obórta tempestáte, cum duóbus sóciis, fracta navi, in flúctibus périit, et ita ab hoc sæculo nequam eréptus est. Ejus córpori ad littus ejécto lúmina de cœlo delápsa noctu insedísse, nimiúmque odórem sepeliéntium mánibus per plures dies adhæsísse memóriæ tráditum est. Servi sui glóriam Deus sanctæ Luitgárdæ, aliísque manifésto osténdit. Nam magna luce, æque ac Cruce insignítus appárens, dixit: Exívi de hoc sæculo ad glóriam Beatórum, et inter Apostoló-

Digitized by Google

rum choros, et Prophetárum evéctus sum. Multis, magnísque claruísse miráculis sanctus Antonínus, aliíque auctóres graviíssimi fidem fáciunt. Unde religiósum cultum proméruit, quem multíplici monumentórum génere ad nostra usque témpora probátum Leo duodécimus, Póntifex Máximus, Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto confirmávit, utque de Beáto Jordáno in univérso Prædicatórum Ordine Officium recitári, Míssaque celebrári possit, indúlsit.

℟. Iste homo.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Sint lumbi vestri præcíncti. de Comm. 1. loco.

Die 14. Februarii.

S. Titi Episc., Conf.

Duplex.

Ut in Breviar. die 6. hujus. Com. S. Valentini Mart.

Die 15. Februarii.

S. Raymundi de Peñafort

Confessoris.

Semiduplex.

Ut in Brev. die 23. Januarii.

Lectio ix. et Com. Ss. Faustini et Jovitæ Mm.

Die 16. Februarii.

Beati Gregorii X. Papæ, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam, beáti Gregórii Confessóris atque Pontíficis religiónis zelo et apostólicis curis amplificásti: ejus méritis et intercessióne concéde; ut fídei et sanctitátis nova semper incremênta suscípiat. Per Dóminum nostrum.

Et fit Com. Fer. in Quadr.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadrag. Laudémus viros. de eodem Comm. 2. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Gregórius décimus, Theáldus seu Theobáldus ántea nuncupátus, Placéntiæ ad Æmíliæ fines nóbili Vicecómitum génere natus est. Adoléscens ecclesiásticæ milítiæ adscríptus, singulári nítuit honestáte morum vitæque mundítia, nulla umquam, ut créditur, críminis contagióne pollúta. In Gálliam cum

Digitized by Google

Jacóbo Cardináli Pecorário Gregórii noni Legáto profféctus, archidiáconus Leodiénsis renuntiátus est. Eo in Itáliam redeúnte, theologíæ Parísiis óperam dedit, ac magístri munus adéptus, verbo et exémplo fidéles ac príncipes ad Terræ sanctæ recuperatiónem veheménter accéndit. In Sýriam deínde peregrinátus, dum ibi sacram expeditiónem urgéret, a Cardinálibus, Vitérbii Pontíficis electiónem in annum fere tértium protrahéntibus, in Petri sedem evéctus est, anno millésimo ducentésimo septuagésimo primo.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Accépto Ptolemáide electiónis decréto, in Itáliam navigávit, ac Vitérbium se cóntulit, deínde Romam, ubi anno insequénte solémniter inaugurátus est. Ab ipso pontificátus exórdio ad generális concílii celebratiónem curas et cogitatiónes omnes adjécit. Eo Lugdúnum Galliárum indícto, Michaélem Palæólogum, Græcórum imperatórem, tum álios christiános príncipes, et græcæ latinæque Ecclésiæ Præsules lítteris amantíssimis invitávit, accersítis étiam exímiis doctrína et sanctitáte viris, ut sancto Thoma Aquináte in ipso itínere vita functo, sancto Bonaventúra, sancto Philíppo Benítio, beáto Albérto Magno, Petro de Tarantásia, órdinis Prædicatórum, qui eídem in pontificátu succéssit. Igitur œcuménicam sýnodum Patrum número ómnium frequentíssimam, cui præfuit Póntifex ipse, Græcis, ejuráto schísmate, ad Ecclésiæ unitátem recéptis, decrétis pro sacra expeditióne subsídiis, editísque plúribus sanctíssimis légibus, triméstri spátio felíciter celebrávit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

De pace in Ecclésia firmánda cum primis sollícitus, prælatórum dissídia, regum inimicítias, provinciárum ódia, populórum factiónes compósuit, dirémit, exstínxit. Ecclésiæ jura, étiam advérsus reges et príncipes, sevére ac fórtiter vindicávit, nullam esse prædicans solidiórem regnórum basim, quam tu-

Digitized by Google

télam ecclesiásticæ libertátis. Paúperum amantíssimus, primus ómnium in apostólico palátio piárum in illos largitiónum præsidem constítuit, iísque própriis mánibus pedes quotídie abluébat. In Itáliam a concílio redux, dum profectiónem in Palæstínam meditátur, plúraque ália christiánæ reipúblicæ bono molirétur, Arétii in Etrúria morte intercéptus est, quarto ab electióne sua anno, mense quarto, die décima. Fuit vir ánimi plane invícti et apostólici, terrenórum contémptu, cultus divíni stúdio, fídei zelo, disciplínæ et morum restauratióne, rerum gerendárum prudéntia, fortitúdine, magnanimitáte aliísque virtútibus prorsus exímius. Miráculis post mortem claruísse Ecclésiæ Aretínæ monuménta testántur.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homil. in Evangel. Homo péregre. de eodem Comm. 1. loco.

In Quadrages. Lectio ix. de Homilia, et Coñ. Feriæ in Laud.

In II. Vesperis. Ad Magnif. Ant. Dum esset. ℣. Justum.

Die 26. Februarii.
S. Margaritæ de Cortona Pœnitentis.
Semiduplex.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Feria VI. post Cineres.
Oratio D. N. J. C. in Monte Oliveti.
Duplex majus.

Omnia ut inter Festa pro aliquibus locis Feria III. post Domin. Septuages.

Lectio ix. de Hom. et Coñ. Feriæ.

Die 2. Martii.
Beatæ Agnetis Virginis Ord. Clariss.
Duplex.

Omnia de Communi Virg., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátam Agnétem Vírginem per regálium deliciárum contémptum, et húmilem tuæ crucis sequélam ad cœlum sublimásti: tríbue nobis, quæsumus; ut ejus précibus et imitatióne, ætérnæ glóriæ mereámur esse partícipes: Qui vivis.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadrag. De virgínibus. ut in Comm.

Digitized by Google

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Agnes Premislái Ottokári primi regis Bohemórum fília, Pragæ in pervigílio sanctæ Vírginis et Mártyris Agnétis in lucem édita fuit. Bolesláo Silésiæ ducis fílio deínde desponsáta a paréntibus, et in monastério Trebnicénsi vírginum Ordinis Cisterciénsium prope Vratisláviam, curánte beáta Hedwíge ducíssa, collocáta, ibi prima sanctitátis fundaménta jecit. Cum triénnium in eo exegísset, defúncto sponso, Doxánam ad sanctimoniáles Præmonstraténses migrávit, inter quas omni virtútum génere, pro téneræ ætátis módulo enítuit. Aliórum quoque núptias, non modo regum, sed et imperatóris, non semel póstea oblátas, constánter declinávit; et ad príncipem Aústriæ, aúlicis erudiénda consuetudínibus missa, non terréni sed cœléstis regni gustándis delíciis ánimam virésque omnes inténdit. Indefessa pérmanens in oratióne, carnem suam jejúniis atque áliis asperitátibus edómuit; erga paúperes vero et oppréssos téneram commiseratiónem æque ac profúsam liberalitátem exhíbuit. Eámdem vitæ ratiónem ferventióri stúdio servávit in patérna domo, cum quólibet sponsálium vínculo solúta esset; donec Summo Pontífice Gregório Nono adjuvánte, a régio fratre suo líbere sequéndi divínum sponsum Jesum Christum, et cœnóbium ingrediéndi facultátem impetrávit.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Attígerat illis diébus Bohémiam fama novi reguláris institúti a beáta Clara Assisiénsi cónditi; qua permóta, íllico Agnes mundánis omníno valedícere próperat. Amplum paupéribus excoléndis in urbe Pragéna hospítium éxstruit, recentíque Crucigerórum cum stella rúbea nuncupatórum Ordini regéndum commíttit. Primum dein eádem in urbe Clarissárum monastérium érigit, beátæ ipsíus Agnétis nómine póstea insignítum; illúdque tradit sanctimoniálibus virgínibus, quas proptérea ab eádem institutríce Clara ad se

Digitized by Google

mitti postuláverat. Hisce mox et ipsa sociáta, hábitu, et sacro velámine ibi assúmpto, álias nobilíssimas vírgines secum addúcit ad novum severióris vitæ institútum amplecténdum. Ab ipso autem Gregório Nono deínceps monastérii Abbatíssa constitúta, religiósam famíliam sanctíssime gubernávit. Quamvis enim esset ómnium prima, non áliter céteris præésse visa est, nisi præcláro devotiónis, obediéntiæ, castitátis, sui abnegatiónis ac demissiónis exémplo.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

Sed vírginem humilitátis amantíssimam honórum véluti postrémæ relíquiæ perturbábant. Quare, brevi transácto témpore, Abbatíssæ títulum recusávit, ac tantúmmodo soror major monastérii deínceps vóluit appellári. Oblátas a régio fratre divítias accípere rénuit, nullúmque a soróribus retinéri permísit temporálium bonórum domínium. Supernálium visiónum dono, et grátia curatiónum ditáta a Deo fuísse perhibétur. Jamque illi soli vivens, cum in ómnium virtútum cultúra constánter perseverásset, tandem cumuláta méritis, in cœlum migrávit circa reparátæ salútis annum ducentésimum octogésimum supra millésimum, ætáte fere octogenária. Cultum ab immemorábili témpore beátæ Agnéti præstitum Pius Nonus Póntifex Máximus, ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, Apostólica auctoritáte ratum hábuit et confirmávit.

℟. Afferéntur Regi.

In III. Nocturno Homil. in Evangel. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. de Comm. 1. loco.

In Quadrages. Lectio ix. de Homília Feriæ occurr. et de ea fit Coñ. in Laud.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Coñ. præced. et Feriæ in Quadrag.

Die 3. Martii.

S. Cunegundis Imperatr., Virginis.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg., præter sequ.

Oratio.

Exaúdi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ Cunegúndis Vírginis

Digitized by Google

tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadrag. De virgínibus. de Comm. Virg. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Cunegúndis, Sigefrídi Palatíni fília, etsi Henríco Romanórum imperatóri in matrimónium collocáta, tamen eódem annuénte, intáctum virginitátis florem ætérno Regi consecrávit. Dæmone vero, tantæ virtútis hoste, invidórum criminatiónes excitánte, Augústa in thori violáti suspiciónem apud marítum venit. At illa per ignítos vómeres illæsa nudis pédibus incédens suam ómnibus integritátem probávit.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Insígnem quoque in paúperes et ecclésias beneficéntiam osténdit. Cum enim veram se orphanórum et languéntium ómnium paréntem præbuísset, sancto Michaéli et Apostolórum princípibus, et Protomártyri Stéphano basílicas excitávit, ac vectigáli eas perámplo dotávit, múltaque monastéria utriúsque sexus fundávit, et síngula divérsis ornaméntis, prædiis ac utensílibus, juxta imperiálem magnificéntiam ditávit. Henríco demum vita functo, (pro cujus ánima solémnes ubíque preces et eleemósynas ingéntes faciéndas curávit,) abjéctis, ut jam dudum optáverat, rerum externárum curis, depósita púrpura, præcísis crínibus, qui adhuc in monastério asservántur, fídei ánnulum ab archiepíscopo et vírginum sacrárum velum accépit.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

Porro soróribus Deo dicátis veræ submissiónis et virtútum ómnium exémplo prælúxit. Numquam plus quiétis, labóris vero non minus, quam céteræ capiébat. Vigílias, preces, rerum sacrárum lectiónem ad multam noctem producébat, féssaque non nisi in strato cilício quiescébat. Ergo quíndecim annis in iis labóribus ac virtútum exercitatióne con-

Digitized by Google

súmptis, ad perpétuam quiétem vocátur a Dómino, qui ejus vitæ sanctitátem crebris étiam miráculis illustrávit. Nam et viva cœnóbii incéndium crucis signo restínxit; et mórtua quam plúrimos váriis morbis afféctos, ad suum sepúlchrum pie accedéntes, curávit. Sacrum ejus corpus Bambérgæ in sanctórum Petri et Pauli basílica religióse cónditum asservátur.

℟. Afferéntur Regi.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Accessérunt ad Jesum. de Comm. Virg. 2. loco.

Die 8. Martii.

S. Joannis de Deo Conf. Duplex majus.

Officium ut in Brev. Rom. hac die.

Die 10. Martii.

Ss. Quadraginta Militum Martyrum.

Duplex.

Officium ut in Brev. Rom. hac die.

Digitized by Google

In Suffragiis post commemorationem de Apostolis fit commemoratio **S. Elisabeth,** Patronæ nostræ.

Ad Vesp. Ant. Beáta Elísabeth jubilándo requiévit; ingréssa est in civitátem Dómini occurréntibus Angelis et Sanctórum choris: cum Angelis et Archángelis hymnum Deo decántat ante thronum ejus in ætérnum.

Ad Laud. Ant. Beáta Elísabeth, fámula Christi, de antíquo serpénte triumphávit; cujus migránte ánima ad opuléntam réquiem audítæ sunt per noctis siléntium voces Angelórum cantántium.

℣. Ora pro nobis, sancta Elísabeth. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio.

Tuórum corda fidélium Deus miserátor illústra: et beátæ Elísabeth précibus gloriósis, fac nos próspera mundi despícere; et cœlésti semper consolatióne gaudére.

In anniversario parentum (die 4. Febr.)

Oratio.

Deus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti; miserére cleménter animábus paréntum nostrórum, eorúmque peccáta dimítte; nosque eos in ætérnæ claritátis gaúdio fac vidére. Per Dóminum.

Digitized by Google

Index alphabeticus.

Agnetis Virg. Ord. Clariss. dupl. 2. Martii. pag. 13*
Andreæ Corsini Episc., Conf. dupl. 12. Febr. 9*
Ansgarii Episc., Conf. dupl. 4. Febr. 4*
Barbaræ Virg. et Mart. dupl. maj. 4. Dec. 1*
Blasii Episc., Mart. dupl. 3. Febr. 4*
Cunegundis Imperatr., Virg. dupl. 3. Martii. 15*
Dorotheæ Virg. et Mart. dupl. majus. 6. Febr. 6*
Familiæ S. Jesu, Mariæ, Joseph. dupl. maj. Domin. III. post Epiph. 4*
Fugæ D. N. J. C. in Ægyptum. dupl. maj. 28. Jan. 4*
Gregorii X. Papæ, Conf. dupl. 16. Febr. 11*
Joannis de Deo Conf. dupl. maj. 8. Martii. 17*
Jordani Conf. Ord. Prædic. dupl. 13. Febr. 9*
Margaritæ de Cortona Pœnit. semid. 26. Febr. 13*
Mariæ B. V. Almæ Domus Transl. dupl. maj. 10. Dec. 3*
— — Desponsatio cum S. Joseph. dupl. maj. 23. Jan. 4*
— — Exspectatio Partus. dupl. maj. 18. Dec. 4*
Nicolai Episc., Conf. dupl. maj. 6. Dec. 3*
Oratio D. N. J. C. in Monte Oliveti. dupl. maj. Fer. VI. post Cineres. 13*
Petri Chrysologi Episc., Confess. et Eccles. Doct. dupl. 5. Dec. 3*
Quadraginta Militum Martyrum. dupl. 10. Martii. 17*
Raymundi de Peñafort Conf. semid. 15. Febr. 11*
Suffragia. 18*
Titi Episc., Conf. dupl. 14. Febr. 11*

Digitized by Google

Digitized by Google

23

PROPRIUM OFFICIORUM

SACRI ORDINIS MILITARIS

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

DE DOMO TEUTONICA IN JERUSALEM.

PARS VERNA.

A S. R. C. ADPROBATUM.

JUSSU SUMMI MAGISTRI EUGENII, ARCHIDUCIS AUSTRIÆ,

EDITUM.

SUMPTIBUS ORDINIS B. MARIÆ V. TEUTONICORUM.
TYPIS FRIDERICI PUSTET, RATISBONÆ.
MDCCCCIII.

Digitized by Google

329

Concordant cum Originalibus.

Actum Viennæ die xxvii. Maji A. D. MCMIII.

Eugenius, O. T. S. M.

Imprimatur.

Ratisbonæ, die 16. Octobris 1903.

Dr. Fr. X. Leitner, Vic. in Spir. Gen.

Digitized by Google

PROPRIUM OFFICIORUM
ORDINIS TEUTONICI.

PARS VERNA.

Die 6. Februarii.

S. Dorotheæ Virg. et Mart.

Duplex majus.

Omnia de Comm. Virg. et Mart., præter sequ.

Oratio.

Indulgéntiam nobis, quæsumus Dómine, beáta Doróthea, Virgo et Martyr, implóret: quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Et fit Com̃. Feriæ.

In I. Noct. Lectiones **Confitébor tibi.** de Comm. 2. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Doróthea virgo, ex Cæsaréa Cappadóciæ, propter Christi confessiónem ab Aprício præside comprehénsa, Chrystæ et Callístæ soróribus, quæ a fide defécerant, trádita est, ut eam a propósito removérent. Sed contra factum est: nam eas Doróthea ad cultum christiánæ religiónis redúxit, propter quam étiam martýrium suscepérunt. Quare virgo equúleo diu torta, et palmis cæsa, ad extrémum cápitis damnáta, duplicátam virginitátis et martýrii palmam accépit.

℟. Propter veritátem.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 1. de Virg. ante med.

Lectio v.

Ego licet laudatiónem non suscéperim virginitátis, sed expressiónem; ad rem tamen pertinére árbitror, ut quæ sit ei pátria, quis auctor, appáreat. Ac prius ubi sit pátria, definiámus. Si enim ibi est pátria, ubi genitále domicílium, in cœlo profécto est pátria castitátis: ítaque hic ádvena, ibi íncola est. Quid autem est cástitas

Digitized by Google

virgináles, nisi expers contagiónis intégritas? Atque ejus auctórem quem póssumus existimáre, nisi immaculátum Dei Fílium, cujus caro non vidit corruptiónem, divínitas non est expérta contagiónem? Vidéte ígitur, quanta virginitátis mérita sint. Christus ante vírginem, Christus ex vírgine; a Patre quidem natus ante sæcula, sed ex vírgine natus ob sæcula. Illud natúræ suæ, hoc nostræ utilitátis est. Illud erat semper, hoc esse vóluit. Spectáte áliud virginitátis méritum. Christus virgo vírginis sponsus, et si dici potest, Christus virgíneæ castitátis. Virgínitas enim Christi, non virginitátis est Christus. Virgo est ergo, quæ nupsit, virgo quæ nos suo útero portávit, virgo quæ génuit, virgo quæ próprio lacte nutrívit. Sed jam a matre descendámus ad fílias.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

De virgínibus, inquit Apóstolus, præcéptum Dómini non hábeo, consílium autem do. Si Doctor géntium non hábuit, habére quis pótuit? Et præcéptum quidem non hábuit, sed hábuit exémplum: non enim imperári potest virgínitas, sed optári. Nam quæ supra nos sunt, in voto magis quam in magistério sunt. Sed volo vos, inquit, sine sollicitúdine esse: nam qui sine uxóre est, sollícitus est, quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Et virgo cógitat, quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore et spíritu. Non ego quidem dissuádeo matrimónium, sed virginitátis attéxo benefícium.

℟. Afferéntur Regi.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 13.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cœlórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ.

Homil. 11. in Evangelia.

Ecce quam grata est nobis hodiérna solémnitas, ita ut se non módicum addícat, si cui ex hoc convéntu nostro deésse contíngat. Quid er-

Digitized by Google

go in die illa actúrus est, qui a conspéctu júdicis rápitur, ab electórum societáte separátur, qui tenebréscit a lúmine, cruciátur ætérna combustióne? Sic erit in consummatióne sæculi. Exíbunt Angeli, et separábunt malos de médio justórum. Hoc jam, fratres caríssimi, timéndum est pótius, quam exponéndum. Apérta étenim voce torménta peccántium dicta sunt, ne quis ad ignorántiæ suæ excusatiónem recúrreret, si quid de ætérno supplício obscúre dicerétur. ℟. Hæc est virgo.

Lectio viii.

Sed in eo, quod Véritas dicit: Omnis scriba doctus in regno cœlórum símilis est patrifamílias; intélligi valet, quia non de iis, qui fúerant, sed de iis, qui esse in Ecclésia póterant, loquebátur: qui tunc nova et vétera próferunt, cum utriúsque Testaménti prædicaménta vócibus et móribus loquúntur. Quod tamen intélligi et áliter potest. Vetústum quippe humáni géneris fuit, ad inférni claustra descéndere, pro peccátis suis supplícia ætérna toleráre: cui per Mediatóris advéntum, novum áliquid accéssit, ut si hic recte stúdeat vívere, cœlórum regna váleat penetráre. ℟. Média nocte.

Lectio ix. de Hom. Feriæ, et fit ejusdem Com. in Laud.

Die 12. Februarii.

S. Andreæ Corsini Episc., Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui in Ecclésia tua nova semper instaúras exémpla virtútum: da pópulo tuo beáti Andréæ Confessóris tui atque Pontíficis ita sequi vestígia; ut assequátur et prǽmia. Per Dóminum nostrum.

Et fit Com. Feriæ.

In I. Nocturno Lectiones Fidélis sermo. de Com. I. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Andréam, Floréntiæ ex nóbili Corsinórum família natum, paréntes précibus a Deo impetrárunt, et beátæ Vírgini spopondérunt. Qualis autem futúrus esset, divíno præságio, ántequam nascerétur, osténsum est:

Digitized by Google

nam mater grávida sibi visa est per quiétem lupum edidísse, qui ad Carmelitárum ædem pergens, in ipso templi vestíbulo statim in agnum convérsus est. Adoléscens pie et ingénue educátus, cum sensim ad vítia declináret, sæpe a matre increpátus fuit. Ubi autem cognóvit, se paréntum voto Deíparæ Vírgini dicátum fuísse, Dei amóre succénsus, deque visu matris admónitus, Carmelitárum institútum ampléxus est, in quo váriis tentatiónibus a dæmone vexátus, numquam tamen pótuit a religiónis propósito dimovéri. Mox Lutétiam missus, eménso studiórum currículo, et laúrea donátus, in pátriam revocátur, suíque órdinis regímini in Etrúria præfícitur.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Intérea Fesulána ecclésia suo viduáta pastóre, eum sibi episcopum elégit: quo múnere se indígnum æstimans, diu látuit ignótus, donec púeri voce mirabíliter loquéntis próditus, et extra urbem invéntus, ne divínæ contradíceret voluntáti, episcopátum suscépit. Ea dignitáte auctus, humilitáti, quam semper colúerat, impénsius incúbuit: et pastorali sollicitúdini misericórdiam in paúperes, liberalitátem, oratiónis assiduitátem, vigílias, aliásque virtútes adjúnxit, et spíritu étiam prophético clarus fuit; ádeo ut ejus sánctitas ab ómnibus celebrarétur.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

His permótus Urbánus quintus, ad sedándas Bonóniæ turbas, Andréam legátum misit: quo in múnere multa perpéssus, civium ódia, quæ ad interneciónem exárserant, summa prudéntia restínxit: tum restitúta tranquillitáte, ad própria revérsus est. Nec multo post assíduis labóribus, et voluntária carnis maceratióne confectus, óbitus die a beáta Vírgine sibi prædícto, ad cœléstia regna migrávit, anno Dómini millésimo tercentésimo septuagésimo tértio, ætátis suæ septuagésimo primo. Quem Urbánus octávus multis magnísque miráculis clarum Sanctórum número

Digitized by Google

adscrípsit. Ejus corpus Floréntiæ in ecclésia sui órdinis quiéscit, et máxima cívium veneratióne cólitur, quibus non semel in præsénti discrímine præsídio fuit.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Homo péregre. de eodem Comm. 1. loco.

Lectio ix. de Hom. Feriæ, et fit ejusdem Coñ. in Laud.

Die 13. Februarii.

Beati Jordani Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui salútis animárum zelo, et ampliándæ religiónis grátia Beátum Jordánum mirábilem effecísti, ejus intercedéntibus méritis, fac nos in eódem semper spíritu vívere, ac repósitam in cœlis glóriam invenire. Per Dñm.

Et fit Coñ. Feriæ.

In I. Nocturno Lect. Beátus vir. de Communi Conf. non Pont. 2. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Jordánus in óppido Botérgæ Provínciæ Saxóniæ ex illústri família Ducum Ebernstein oríginem duxit. Adhuc in sæculo exsístens pietátem pleníssime vindicávit. Erat enim super míseros pia gestans víscera, ita ut raro vel numquam pauper ab eo sine eleemósyna discéderet: et cum aliquándo peténti nihil habéret quod daret, cíngulum concéssit: Ecclésiam deínde oratúrus ingréssus Crucifixum vidit illo præcínctum; cujus spectáculo plúrimum commótus togam Religiónis assúmere constítuit. Quare mundo valedícens a Reginaldo viro óptimo in Prædicatórum Ordinem recéptus fuit. Ibi lenis, ac mitis appáruit, cibi, somníque parcíssimus: humilitátis servándæ stúdio honóres oblátos sapiénter declinávit. Ab oratiónis assuéto exercítio nulla re deflécti pótuit, et meditatiónibus, ex quibus miram eliciébat suavitátem, totus et ubíque incumbébat.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Defúncto sancto Patre Domínico, propter magnam in vita, et doctrína probitátem dignus hábitus est, ut ei sufficerétur: et

Digitized by Google

quia zelo salútis animárum máxime afficiebátur in regímine pósitus nihil intentátum relíquit, unde Ordo látius amplificarétur. Licet multis, magnísque curis occupátus, numquam tamen a verbi Dei prædicatióne déstitit. Delinquéntes ubi oportéret, sevére corrigébat, sed tali tamen, ac tanta utebátur grátia, ut humanitáte pótius, quam severitáte illos devínceret. Sicut corporális vita cibi, potúsque mútua commixtióne sustinétur, ita oratiónis, studiorúmque scripturárum altérnas exercitatiónes pro vitæ spirituális incremento adhibéndas esse docébat; ac ut uberióres in oratióne elicerentur fructus, in eo insisténdum, ubi major haberétur devótio. Erga Beatíssimam Vírginem devotíssimus fuit, modúmque eam fervéntius deprecándi áliis tríbuit; ac ut post Completórium Salve Regína canerétur primus dispósuit. Céterum tantæ fuit virtútis, ut áltero captus óculo secum Fratres congaudéndi causa vocáverit, ceu ab inimíco liberátus.

℣. Amávit eum.

Lectio vi.

Tandem ánimo constítuit Hierosólymam viséndi grátia Sacra Redemptiónis nostræ loca, ac Fratrum Cœnóbia pétere; sed cum prope Accon pervenísset, ingénti obórta tempestáte, cum duóbus sóciis, fracta navi, in flúctibus périit, et ita ab hoc sæculo nequam eréptus est. Ejus córpori ad littus ejécto lúmina de cœlo delápsa noctu insedísse, nimiúmque odórem sepeliéntium mánibus per plures dies adhæsísse memóriæ tráditum est. Servi sui glóriam Deus sanctæ Luitgárdæ, aliísque manifésto osténdit. Nam magna luce, æque ac Cruce insignítus appárens, dixit: Exívi de hoc sæculo ad glóriam Beatórum, et inter Apostolórum choros, et Prophetárum evéctus sum. Multis, magnísque claruísse miráculis sanctus Antonínus, aliíque auctóres gravíssimi fidem fáciunt. Unde religiósum cultum proméruit, quem multíplici monumentórum génere ad nostra usque témpora probátum Leo duodécimus, Póntifex Máximus, Sacrórum Rí-

Digitized by Google

tuum Congregatiónis consúlto confirmávit, utque de Beáto Jordáno in univérso Prædicatórum Ordine Offícium recitári, Míssaque celebrári possit, indúlsit. ℟. Iste homo.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Sint lumbi vestri præcíncti. de Comm. 1. loco.

Lectio ix. de Hom. Feriæ, et fit ejusdem Com̃. in Laud.

Die 14. Februarii.

S. Titi Episc., Conf.

Duplex.

Ut in Breviar. die 6. hujus.

Com̃. Feriæ et S. Valentini Mart.

ix. Lectio et Com̃. Feriæ et S. Valentini Mart. in Laud.

Die 15. Februarii.

S. Raymundi de Peñafort Confessoris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont., præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui beátum Raymúndum pœniténtiæ sacraménti insígnem minístrum elegísti, et per maris undas mirabíliter traduxísti: concéde; ut ejus intercessióne dignos pœniténtiæ fructus fácere, et ad ætérnæ salútis portum pervenire valeámus. Per Dñm. Com̃. Feriæ et Ss. Faustini et Jovitæ.

In I. Nocturno Lect. Beátus vir. de Communi Conf. non Pont. 2. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Beátus Raymúndus Barcinonénsis, ex nóbili família de Péñafort, christiánæ religiónis rudiméntis imbútus, adhuc párvulus exímia ánimi et córporis índole magnum áliquid porténdere visus est. Nam adoléscens humanióres lítteras in pátria proféssus, Bonóniam se cóntulit, ubi pietátis offíciis, ac pontifício civilíque juri sédulo incúmbens, et doctóris laúrea insignítus, ibídem sacros cánones magna cum hóminum admiratióne est interpretátus. Ejus virtútum fama percrebrescénte, Berengárius Barcinonénsis episcopus, cum Roma suam ad ecclésiam redíret, eum conveniéndi causa Bonóniam iter instítuit, et tandem summis précibus, ut secum in pátriam reverterétur, obtínuit. Mox ejúsdem ecclésiæ canonicátu et præpositúra ornátus, univérso clero et pópulo,

Digitized by Google

integritáte, modéstia, doctrína, et morum suavitáte præfúlsit, ac Deíparæ Vírginis, quam singulári pietátis afféctu venerabátur, honórem et cultum semper pro víribus auxit.

℟. Honéstum fecit. •

Lectio v.

Annum círciter quintum supra quadragésimum agens, in órdine fratrum Prædicatórum solémni emíssa professióne, ut novus miles, in omni virtútum génere, sed præcípue in caritáte erga egénos, et máxime captívos ab infidélibus deténtos, se exércuit. Unde cum ejus hortátu sanctus Petrus Nolascus (cujus ipse confessiónes audiébat) suas opes piíssimo huic óperi conférret, tum eídem, tum beáto Raymúndo, et Jacóbo primo Aragóniæ regi appárens beatíssima Virgo, gratíssimum sibi, et unigénito Fílio suo fore dixit, si in suum honórem instituerétur ordo religiosórum, quibus captívos ex infidélium tyránnide liberándi cura incúmberet. Quare collátis inter se consíliis, órdinem beátæ Maríæ de Mercéde Redemptiónis Captivórum fundavérunt: cui beátus Raymúndus certas vivéndi leges præscrípsit ad ejúsdem órdinis vocatiónem accomodatíssimas: quarum approbatiónem áliquot post annos a Gregório nono impetrávit, et dictum sanctum Petrum primum Generálem órdinis magístrum suis ipse mánibus hábitu eódem indútum creávit.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

Ab eódem Gregório Romam accersítus, et capelláni, ac pœnitentiárii, et confessárii sui múnere decorátus, ejúsdem jussu Romanórum Pontíficum decréta, in divérsis conciliis et epístolis sparsa, in unum Decretálium volúmen redégit. Archiepiscopátum Tarraconénsem ab ipso Pontífice sibi oblátum constantíssime recusávit, et totíus órdinis Prædicatórum generále magistérium, quod per biénnium sanctíssime administráverat, sponte dimísit. Jacóbo Aragóniæ regi sacræ Inquisitiónis officii suis in regnis instituéndi auctor fuit. Multa patrávit mirácula, inter quæ illud

Digitized by Google

claríssimum, quod ex ínsula Baleári Majóri Barcinónem reversúrus, strato super aquas pállio, centum sexagínta milliária sex horis confécerit, et suum cœnóbium jánuis clausis fúerit ingréssus. Tandem prope centenárius, virtútibus et méritis cumulátus, obdormívit in Dómino, anno salútis millésimo ducentésimo septuagésimo quinto. Quem Clemens octávus in Sanctórum número rétulit.

℟. Iste homo.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Sint lumbi vestri. de eodem Comm. 1. loco.

Lectio ix. Feriæ et fit ejusdem Com̃. et Ss. Faustini et Jovitæ Mm. in Laud.

Die 16. Februarii.

Beati Gregorii X. Papæ, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam, beáti Gregórii Confessóris atque Pontíficis religiónis zelo et apostólicis curis amplificásti: ejus méritis et intercessióne concéde; ut fídei et sanctitátis nova semper incremènta suscípiat. Per Dóminum nostrum.

Et fit Com̃. Fer.

In I. Nocturno Lect. Laudémus viros. de eodem Comm. 2. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Gregórius décimus, Theáldus seu Theobáldus ántea nuncupátus, Placéntiæ ad Æmíliæ fines nóbili Vicecómitum génere natus est. Adoléscens ecclesiásticæ milítiæ adscríptus, singulári nítuit honestáte morum vitæque mundítia, nulla umquam, ut créditur, críminis contagióne pollúta. In Gálliam cum Jacóbo Cardináli Pecorário Gregórii noni Legáto proféctus, archidiáconus Leodiénsis renuntiátus est. Eo in Itáliam redeúnte, theologíæ Parísiis óperam dedit, ac magístri munus adéptus, verbo et exémplo fidéles ac príncipes ad Terræ sanctæ recuperatiónem veheménter accéndit. In Sýriam deínde peregrinátus, dum ibi sacram expeditiónem urgéret, a Cardinálibus, Vitérbii Pontíficis

Digitized by Google

electiónem in annum fere tértium protrahéntibus, in Petri sedem evéctus est, anno millésimo ducentésimo septuagésimo primo.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Accépto Ptolemáide electiónis decréto, in Itáliam navigávit, ac Vitérbium se cóntulit, deínde Romam, ubi anno insequénte solémniter inaugurátus est. Ab ipso pontificátus exórdio ad generális concílii celebratiónem curas et cogitatiónes omnes adjécit. Eo Lugdúnum Galliárum indícto, Michaélem Palæólogum, Græcórum imperatórem, tum álios christiános príncipes, et græcæ latinæque Ecclésiæ Præsules lítteris amantíssimis invitávit, accersítis étiam exímiis doctrína et sanctitáte viris, ut sancto Thoma Aquináte in ipso itínere vita functo, sancto Bonaventúra, sancto Philíppo Benítio, beáto Albérto Magno, Petro de Tarantásia, órdinis Prædicatórum, qui eídem in pontificátu succéssit. Igitur œcuménicam sýnodum Patrum número ómnium frequentíssimam, cui præfuit Póntifex ipse, Græcis, ejuráto schísmate, ad Ecclésiæ unitátem recéptis, decrétis pro sacra expeditióne subsídiis, editísque plúribus sanctíssimis légibus, triméstri spátio felíciter celebrávit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

De pace in Ecclésia firmánda cum primis sollícitus, prælatórum dissídia, regum inimicítias, provinciárum ódia, populórum factiónes compósuit, dirémit, exstínxit. Ecclésiæ jura, étiam advérsus reges et príncipes, sevére ac fórtiter vindicávit, nullam esse prædicans solidiórem regnórum basim, quam tutélam ecclesiásticæ libertátis. Paúperum amantíssimus, primus ómnium in apostólico palátio piárum in illos largitiónum præsidem constítuit, ísque própriis mánibus pedes quotídie abluébat. In Itáliam a concílio redux, dum profectiónem in Palæstínam meditátur, plúraqueália christiánæ reipúblicæ bono molirétur, Arétii in Etrúria morte intercéptus est, quarto ab electióne sua anno,

Digitized by Google

mense quarto, die décima. Fuit vir ánimi plane invícti et apostólici, terrenórum contémptu, cultus divíni stúdio, fídei zelo, disciplínæ et morum restauratióne, rerum gerendárum prudéntia, fortitúdine, magnanimitáte aliísque virtútibus prorsus exímius. Miráculis post mortem claruísse Ecclésiæ Aretínæ monuménta testántur.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homil. in Evangel. Homo péregre. de eodem Comm. 1. loco.

Lectio ix. de Homilia, et Com. Feriæ in Laud.

Die 26. Februarii.

S. Margaritæ de Cortona Pœnitentis.

Semiduplex.

Ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Feria VI. post Domin. I. Quadrages.

Commemoratio

Passionis D. N. J. C.

Duplex majus.

Omnia ut in Officio votivo de Passione D. N. J. C., præter sequentia.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere et crucem subíre fecísti: concéde propítius; ut sicut solémnem commemoratiónem Passiónis ejus celebrámus, ita et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum.

In I. Nocturno Lect. Comméndat.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 41. Dom. in Palmis de Passione Domini.

Lectio iv.

Admonet nos, fratres caríssimi, ad solemnitátem Domínicæ Passiónis dies ipse, in quo eam nec muta eleménta tacuérunt. Célebret eam lux fídei linguis hóminum, quam conclamavérunt étiam siléntia tenebrárum. Hódie Dóminus noster in statéra crucis prétium nostræ salútis appéndit, et una morte univérsum mundum, sicut ómnium cónditor, ita ómnium reparátor absólvit. Indubitánter enim credámus, quod totum mundum redémit, qui plus dedit, quam

Digitized by Google

totus mundus valéret. Méritum enim redémptæ mercédis dignitas insígnis prétii supergréssa est. Inter redémptum et rediméntem dispensátio fuit, compensátio non fuit. Qui ergo non habébat peccáta própria, digne delévit aliéna. Solus hic pia víctima pro ómnibus cécidit, ut omnes leváret; et quia débitum solus non hábuit, recte fœnus misericórdiæ pro debitóribus erogávit.

℟. Ego propter te.

Lectio v.

Perpénde inter hæc, qui talem pro nobis dedit pecúniam, qualem a nobis sit exactúrus usúram. In hac ítaque die fides prophéticæ annuntiatiónis impléta est, ita dicéntis: Corpus meum dedi percutiéntibus, et genas meas velléntibus; fáciem meam non avérti a fœditáte sputórum. Suscépit mala nostra, ut tribúeret bona sua. Hinc intelligámus quantum hóminem dilígere dignátus sit ante culpam, quem sic díligit post ruínam. Agnósce homo, quantum váleas et quantum débeas; et dum tantam redemptiónis tuæ pérspicis dignitátem, ipse tibi indícito peccándi pudórem. Ecce pro ímpio piétas flagellátur, pro stulto sapiéntia illúditur, pro mendáce véritas necátur, damnátur justítia pro iníquo, misericórdia afficitur pro crudéli pro mísero replétur sincéritas acéto, inebriátur felle dulcédo, addícitur innocéntia pro reo, móritur vita pro mórtuo.

℟. Ego duxi te.

Lectio vi.

Expávit scelus hóminum natúra rerum; et quem creatúra rebéllis non agnóscit, eum mundi Dóminum tremens terra testátur, et cœli Regem sol fúgiens confitétur. Chlámyde coccínea indúitur, quia sánguine Mártyrum suórum Ecclésiæ corpus ornátur. Coróna spínea cápiti ejus impónitur, quia púnctio peccatórum nostrórum, quorum remissióne Redemptóris glória strúitur, áridis tríbulis comparátur. Studeámus nunc e divérso, ut membrórum vita cápitis sit coróna. Quod vero sitíre se in cruce pósitus dicit, fidem incrédulæ gentis concupíscit; sed e contra acétum malítiæ pórrigunt, quia vinum sa-

Digitized by Google

piéntiæ, quod a Deo accéperant, peccándo corrúperant. Velum templi scínditur, quia Synagóga honóre nudátur, observátio antíqua dissólvitur, Ecclésiæ únitas præmonstrátur. Monuménta aperiúntur, quia mortis jura jure superántur.

℟. Ego exaltávi te.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19. f.

In illo témpore: Sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 84. in Joannem, c. 19. ante medium.

Sciens Jesus ómnia consummáta, ait: Sítio; étiam hoc verbo prophetíam implens. Tu autem astántium pravitátem intéllige: nam licet innúmeros habeámus inimícos, qui nos gravíssime persecúti sint, cum tamen intérimi eos vidémus, fléctimur misericórdia. Hi vero nil moti, magis efferántur, et irrident, acetúmque in spóngia pórrigunt, ut bibat tamquam reus. Nam propter hoc hyssópum ádditur, quo gustáto, mórtuus est. Vides quam non perturbáte, et quam poténter ómnia transigéntem? Quod et prósequens osténdit; cum enim ómnia consummáta essent, inclináto cápite, quod affixum non erat, trádidit spíritum, hoc est, exspirávit.

℟. Ego te potávi.

Lectio viii.

Atqui non post inclinátum caput exspirátur, sed post exspiratiónem caput inclinátur. Hic autem contra áccidit: per quod osténdit eum Evangelísta esse ómnium Dóminum. Judæi autem camélum devorántes, et cúlicem excoléntes, tantum nefas ausi de die consúltant: Quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora Sábbato, rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura. Vides quanti sit véritas? Per ea quæ illi fáciunt, prophetía implétur: ália enim ex hoc manifestáta est. Venérunt ergo mílites, et aliórum fregé-

Digitized by Google

runt crura, non Christi; sed ad Judæórum grátiam conciliándam latus ejus láncea aperuérunt, et mórtuo adhuc insúltant. O péssimam voluntátem ac scelestíssimam!

℟. Ego ante te.

Lectio ix. de Hom., et Coñ. Feriæ.

Feria VI.
post Domin. II. Quadrag.

Ss. Spineæ Coronæ
D. N. J. C.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. 22* Psalmi ut in I. Vesperis de Comm. Apost.

Hymnus.

Exíte Sion fíliæ,
Regis pudícæ vírgines,
Christi corónam cérnite,
Quam mater ipsa téxuit.

Horret revúlsis crínibus
Spinis cruentátum caput,
Et vultus ille décolor
Mortem propínquam réspicit.

Quæ terra sulcis ínvia,
Dumis rigens et séntibus,
Lugúbre munus prótulit?
Quæ sæva méssuit manus?

Christi rubéscens sánguine
Acúleos mutat rosis,
Palmámque vincens frúctibus,
Spina est triúmphis áptior.

Culpis satæ mortálium
Te Christe spinæ vúlnerant:
Evélle nostras, córdibus
Tuásque nostris ínsere.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Plecténtes corónam de spinis. ℟. Posuérunt super caput ejus.

Ad Magnif. Ant. Egredímini, et vidéte fíliæ Sion. regem Salomónem in diadémate quo coronávit eum mater sua, parans crucem Salvatóri suo.

Oratio ut ad Laud. 22*

Et fit Coñ. Feriæ.

Ad Matutinum.

Invit. Christum Regem spinis coronátum, * Venite adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus. Exíte Sion. ut supra.

Digitized by Google

In I. Nocturno.

Ant. Erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, et fructum suum dabit in témpore suo.

Psalmi ut in Comm. un. Mart. om. Ps. 3. Dñe quid.

Ant. Convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Ant. In tribulatióne dilatásti mihi.

Ps. 4. Cum invocárem.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 53.

Quis crédidit auditui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti: non est spécies ei, neque decor: et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum: despéctum, et novíssimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem: et quasi abscónditus vultus ejus et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℟. Maledícta terra in ópere hóminis, * Spinas et tríbulos germinávit Christo. ℣. Quia comédit Adam de ligno, ex quo præcéperat Deus ne coméderet. Spinas.

Lectio ii.

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit: et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est quia ipse vóluit, et non apéruit os suum: sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia et de judício sublátus est: generatiónem ejus enarrábit? quia abscíssus est de terra vivén-

Digitized by Google

tium: propter scelus pópuli mei percússi eum.

℟. Appáruit Móysi Dóminus in flamma ignis de médio rubi: * Et vidébat quod rubus ardéret, et non comburerétur. ℣. Dixit ergo Móyses: Vadam, et vidébo visiónem hanc magnam. Et.

Lectio iii.

Et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua: eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus. Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte; si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo quod laborávit ánima ejus, vidébit, et saturábitur: in sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit.

℟. Ecce ignis et ligna: Deus providébit sibi* Víctimam holocaústi. ℣. Levávit Abraham óculos suos, vidítque post tergum aríetem inter vepres hæréntem. Víctimam. Glória Patri. Víctimam.

In II. Nocturno.

Ant. Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Ant. Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum.

Ant. Peccatóres intendérunt arcum; paravérunt sagíttas suas in pháretra, ut sagíttent justum.

℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 2. in Epiph. Domini.

Lectio iv.

Egredímini fíliæ Sion; vobis dícimus, fíliæ Sion, ánimæ sæculáres, débiles, delicátæ; fíliæ, et non fílii, in quibus nihil est fortitúdinis, nihil est virílis ánimi. Egredímini de sensu carnis ad intelléctum mentis, de servitúte carnális concupiscéntiæ ad libertátem spirituális intelligéntiæ. Egredímini de terra vestra, et de cognatióne vestra, et de domo patris vestri, et vidéte regem Salomónem in diadémate, quo coronávit eum mater sua, in coróna paupertátis, in coróna

Digitized by Google

miséria: síquidem coronátus est et a novérca sua coróna spínea, coróna miséria, coronándus a família sua coróna justítiæ, quando exíbunt Angeli, et tollent de regno ejus ómnia scándala, quando véniet ad judícium cum senióribus pópuli sui, cum pugnábit pro eo orbis terrárum advérsus insensátos. Corónat eum et Pater coróna glóriæ, sicut ait Psalmista: Glória et honóre coronásti eum Dómine. Vidéte eum fíliæ Sion in diadémate quo coronávit eum mater sua.

℟. Cum apparúerit princeps pastórum, quo percússo, dispérsæ sunt oves gregis, * Percipiétis immarcescíbilem glóriæ corónam. ℣. Cum fécerit grande convívium, ut osténdat divítias glóriæ regni sui. Percipiétis.

Lectio v.
Serm. 41. in Cant.

Ego, fratres, ab ineúnte mea conversióne pro acérvo meritórum, quæ mihi deésse sciébam, mihi fascículum colléctum ex ómnibus anxietátibus et amaritudínibus Dómini mei colligáre, et inter úbera mea collocáre curávi. Memóriam abundántiæ suavitátis horum eructábo quoad víxero: in ætérnum non oblivíscar miseratiónes istas, quia in ipsis vivificátus sum. Mihi hic salutáris fascículus servátus est; nemo tollet eum a me: inter úbera mea commorábitur. Hæc meditári, dixi sapiéntiam: in his justítiæ mihi perfectiónem constítui, in his plenitúdinem sciéntiæ, in his divítias salútis, in his cópias meritórum. Ex his mihi intérdum potus salutáris amaritúdinis: ex his rursum suávis únctio consolatiónis. Hæc me érigunt in advérsis, in prósperis réprimunt, et inter læta tristíaque vitæ præséntis, via régia incedénti tutum præbent utrobíque ducátum, hinc inde mala imminéntia propulsándo. Hæc mihi concíliant mundi Júdicem, dum treméndum potestátibus, mitem humilémque figúrant; dum non solum placábilem, sed et imitábilem repræsentant eum, qui inaccessíbilis est principátibus, terríbilis apud reges terræ.

℟. Accépit regnum decóris, * Et diadéma speciéi.

Digitized by Google

℣. Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen. Et.

Lectio vi.

Hæc proptérea mihi in ore frequénter, sicut vos scitis: hæc in corde semper, sicut Deus scit: hæc stylo meo ádmodum familiária, sicut appáret: hæc mea sublímior ínterim philosophía, scire Jesum, et hunc crucifíxum. Non requíro, sicut sponsa, ubi cubet in merídie, quem lætus ampléctor mea inter úbera commorántem. Non requíro, ubi pascat in merídie, quem intúeor Salvatórem in cruce. Illud sublímius, istud suávius: panis illud, hoc lac: hoc víscera réficit parvulórum: hoc replet úbera matrum; et ídeo inter úbera mea commorábitur. Hunc et vos, dilectíssimi, tam diléctum fascículum collígite vobis: hunc medúllis insérite cordis, hoc munite áditum péctoris, ut et vobis inter úbera commorétur. Si enim ante óculos habuéritis quem portátis, pro certo vidéntes angústias Dómini, lévius vestras portábitis, ipso auxiliánte Eclésiæ sponso, qui est super ómnia Deus benedíctus in sæcula. Amen.

℟. Arcam de lignis Setim deaurábis auro mundíssimo intus et foris: * Faciésque supra corónam aúream per circúitum. ℣. Pones in arca testificatiónem, quam dabo tibi. Faciésque. Glória Patri. Faciésque.

In III. Nocturno.

Ant. Ingréssus sine mácula, et operátus justítiam, coronátus est in monte sancto tuo.

Ant. Super caput ejus corónam de lápide pretióso posuísti Dómine.

Ant. Advérsus eos, qui tríbulant me, impinguásti in óleo caput meum.

Ps. 22. Dñs regit me. ut ad Primam, fer. V.

℣. Coróna aúrea super caput ejus. ℟. Expréssa signo sanctitátis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Apprehéndit Pilátus Jesum, et flagellávit. Et mílites plecténtes corónam de spinis, imposuérunt cápiti ejus. Et réliqua.

Digitized by Google

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

Ex serm. 50. de diversis.

Vidéte, fíliæ Sion, regem Salomónem. Non dicit Ecclesiásten, aut Ididam. Nam et his nomínibus appellátus est rex ille, et significat Jesum Christum, nostrum verum Salomónem, qui est Sálomon, id est, pacíficus in exsílio: Ecclesiástes, id est, concionátor in judício: Idida, id est, diléctus Dómini in regno, ibíque rex. In exsílio mansuétus, in judício justus, in regno gloriósus. In exsílio amábilis, in judício terríbilis, in regno admirábilis. In diadémate, quo coronávit eum mater sua. Est autem hæc coróna misericórdiæ, et in hac imitábilis. Coronávit eum et novérca sua coróna miséria, et in hac contemptíbilis. Synagógam loquor, quæ se ei non matrem exhíbuit, sed novércam.

℟. Fácies altáre ad adoléndum thymiáma de lignis Setim:* Faciésque ei corónam auréolam per gyrum. ℣. Ponésque altáre contra velum coram propitiatório. Faciésque.

Lectio viii.

Coronábit eum família sua coróna justítiæ, et in hac terríbilis: corónat eum Pater suus coróna glóriæ, et in hac desiderábilis. Vídeant ergo eum peccatóres in coróna misériæ, id est, spínea, et compungántur: vídeant eum fíliæ Sion, ánimæ affectuósæ, in coróna misericórdiæ, et imiténtur. Vidébunt eum ímpii in coróna justítiæ, et períbunt: vidébunt eum sancti in coróna glóriæ, et perpetuáliter gaudébunt. Coronántur quidem et álii imitatóres ipsíus; sed hoc ex indústria adjúti per grátiam. Solus iste a matre coronátus est, quia solus cum ordinátis affectiónibus, tamquam sponsus e thálamo, procéssit ex útero matris.

℟. Christus sciens dolórem et infirmitátem, spinis coronátus: * Ipse est qui corónat vos in misericórdia et miseratiónibus. ℣. Vulnerátus propter iniquitátes nostras, attrítus propter scélera nostra, cujus livóre sanáti sumus. Ipse. Glória Patri. Ipse.

Lectio ix. de Homil. Feriæ.

Te Deum laudámus.

Digitized by Google

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Diléctus meus cándidus * et rubicúndus: comæ cápitis ejus sicut púrpura regis vincta canálibus.

Ps. Dóminus regnávit.

2. Requiévit super eum * spíritus timóris Dómini: coróna sapiéntiæ et exsultatiónis decorávit illum.

3. Induit eum * Dóminus vestiméntis salútis, et induménto justítiæ quasi sponsum decorátum coróna.

4. Fascículus myrrhæ * diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur.

5. Rex ætérnæ glóriæ * pro nobis coronátus, benedícet corónæ anni benignitátis suæ.

Capitulum. Cant. 3.

Egredímini, et vidéte fíliæ Sion regem Salomónem in diadémate, quo coronávit illum mater sua.

Hymnus.

Legis figúris píngitur
Christi coróna nóbilis:
Impléxa spinis víctima,
Ardénsque testátur rubus.

Arcam coróna cínxerat,
Mensæque sacrum círculum:
Arámque thure fúmidam
Coróna nectit ámbiens.

Christi dolórum cónscia,
Salve, coróna glóriæ,
Gemmis et auro púlchrior,
Vincens corónas síderum.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Eris coróna glóriæ in manu Dómini. ℟. Et diadéma regni in manu Dei tui.

Ad Bened. Ant. Exívit Jesus portans spíneam corónam et purpúreum vestiméntum.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut qui in memóriam passiónis Dómini nostri Jesu Christi corónam ejus spíneam venerámur in terris, ab ipso glória et honóre coronári mereámur in cœlis: Qui tecum vivit et regnat.

Et fit Com̃. Feriæ.

Ad Tertiam.

Capit. Egredímini. ut supra.

℟. br. Eris coróna glóriæ * In manu Dómini. Eris. ℣. Et diadéma regni

Digitized by Google

in manu Dei tui. In. Glória Patri. Eris.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dñe. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Sextam.

Capitulum. Apoc. 6.

Vidi, et ecce equus albus, et qui sedébat super illum, habébat arcum, et data est ei coróna, et exívit vincens ut vínceret.

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum Dómine. Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et.

℣. Tuam corónam adorámus Dómine. ℟. Tuam gloriósam recólimus passiónem.

Ad Nonam.

Capitulum. Isaiæ 28.

In die illa erit Dóminus exercítuum coróna glóriæ, et sertum exsultatiónis resíduo pópuli sui.

℟. br. Tuam corónam * Adorámus Dómine. Tuam. ℣. Tuam gloriósam recólimus passiónem. Adorámus. Glória Patri. Tuam.

℣. Plecténtes corónam de spinis. ℟. Posuérunt super caput ejus.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesperis.

Ad Magnif. Ant. Et genu flexo ante eum, illudébant ei, dicéntes: Ave Rex Judæórum; et exspuéntes in eum, accepérunt arúndinem, et percutiébant caput ejus.

Deinde fit Coñ. Feriæ.

Feria VI.
post Domin. III. Quadrag.
Ss. Sindonis D. N. J. C.
Duplex majus.

Omnia ut inter Festa pro aliquibus locis Feria VI. post Domin. II. Quadrag.

Feria VI.
post Domin. IV. Quadrag.
Ss. Quinque Vulnerum D. N. J. C.
Duplex majus.

Omnia ut inter Festa pro aliquibus locis Feria VI. post Domin. III. Quadrag.

Die 2. Martii.
Beatæ Agnetis Virginis Ord. Clariss.
Duplex.

Omnia de Communi Virg., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátam Agnétem Vírginem per regálium deliciárum contém-

Digitized by Google

ptum, et húmilem tuæ crucis sequélam ad cœlum sublimásti: tríbue nobis, quæsumus; ut ejus précibus et imitatióne, ætérnæ glóriæ mereámur esse partícipes: Qui vivis.

Et fit Com. Feriæ.

In I. Nocturno Lect. De virgínibus. ut in Comm.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Agnes Premislái Ottokári primi regis Bohemórum fília, Pragæ in pervigílio sanctæ Vírginis et Mártyris Agnétis in lucem édita fuit. Bolesláo Silésiæ ducis fílio deínde desponsáta a paréntibus, et in monastério Trebnicénsi vírginum Ordinis Cisterciénsium prope Vratisláviam, curánte beáta Hedwíge ducíssa, collocáta, ibi prima sanctitátis fundaménta jecit. Cum triénnium in eo exegísset, defúncto sponso, Doxánam ad sanctimoniáles Præmonstraténses migrávit, inter quas omni virtútum génere, pro téneræ ætátis módulo enítuit. Aliórum quoque núptias, non modo regum, sed et imperatóris, non semel póstea oblátas, constánter declinávit; et ad príncipem Aústriæ, aúlicis erudiénda consuetudínibus missa, non terréni sed cœléstis regni gustándis delíciis ánimam virésque omnes inténdit. Indefessa pérmanens in oratióne, carnem suam jejúniis atque áliis asperitátibus edómuit; erga paúperes vero et oppréssos téneram commiseratiónem æque ac profúsam liberalitátem exhíbuit. Eámdem vitæ ratiónem ferventióri stúdio servávit in patérna domo, cum quólibet sponsálium vínculo solúta esset; donec Summo Pontífice Gregório Nono adjuvánte, a régio fratre suo líbere sequéndi divínum sponsum Jesum Christum, et cœnóbium ingrediéndi facultátem impetrávit.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Attígerat illis diébus Bohémiam fama novi reguláris institúti a beáta Clara Assisiénsi cónditi; qua permóta, íllico Agnes mundánis omníno valedícere próperat. Amplum paupéribus excoléndis in urbe Pragéna hospítium éxstruit, recentíque Cruci-

Digitized by Google

gerórum cum stella rúbea nuncupatórum Ordini regéndum commíttit. Primum dein eádem in urbe Clarissárum monastérium érigit, beátæ ipsíus Agnétis nómine póstea insignítum; illúdque tradit sanctimoniálibus virgínibus, quas proptérea ab eádem institutríce Clara ad se mítti postuláverat. Hisce mox et ipsa sociáta, hábitu, et sacro velámine ibi assúmpto, álias nobilíssimas vírgines secum addúcit ad novum severióris vitæ institútum amplecténdum. Ab ipso autem Gregório Nono deínceps monastérii Abbatíssa constitúta, religiósam famíliam sanctíssime gubernávit. Quamvis enim esset ómnium prima, non áliter céteris præésse visa est, nisi præcláro devotióni, obediéntiæ, castitátis, sui abnegatiónis ac demissiónis exémplo.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

Sed vírginem humilitátis amantíssimam honórum véluti postrémæ relíquiæ perturbábant. Quare, brevi transácto témpore, Abbatíssæ títulum recusávit, ac tantúmmodo soror major monastérii deínceps vóluit appellári. Oblátas a régio fratre divítias accípere rénuit, nullúmque a soróribus retinéri permísit temporálium bonórum domínium. Supernálium visiónum dono, et grátia curatiónum ditáta a Deo fuísse perhibétur. Jamque illi soli vivens, cum in ómnium virtútum cultúra constánter perseverásset, tandem cumuláta méritis, in cœlum migrávit circa reparátæ salútis annum ducentésimum octogésimum supra millésimum, ætáte fere octogenária. Cultum ab immemorábili témpore beátæ Agnéti præstitum Pius Nonus Póntifex Máximus, ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, Apostólica auctoritáte ratum hábuit et confirmávit.

℟. Afferéntur Regi.

In III. Nocturno Homil. in Evangel. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. de Comm. 1. loco.

Lectio ix. de Homil. Feriæ occurr. et de ea fit Comm. in Laud.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Com. præced. et Feriæ.

Digitized by Google

Die 3. Martii.

S. Cunegundis Imperatr., Virginis.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg., præter sequ.

Oratio.

Exaúdi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ Cunegúndis Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Et fit Coñ. Feriæ.

In I. Nocturno Lect. De virgínibus. de Comm. Virg. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Cunegúndis, Sigefrídi Palatíni fília, etsi Henríco Romanórum imperatóri in matrimónium collocáta, tamen eódem annuénte, intáctum virginitátis florem ætérno Regi consecrávit. Dæmone vero, tantæ virtútis hoste, invidórum criminatiónes excitánte, Augústa in thori violáti suspiciónem apud marítum venit. At illa per ignítos vómeres illæsa nudis pédibus incédens suam ómnibus integritátem probávit.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Insígnem quoque in paúperes et ecclésias beneficéntiam osténdit. Cum enim veram se orphanórum et languéntium ómnium paréntem præbuísset, sancto Michaéli et Apostolórum princípibus, et Protomártyri Stéphano basílicas excitávit, ac vectigália eas perámplo dotávit, múltaque monastéria utriúsque sexus fundávit, et síngula divérsis ornaméntis, prædiis ac utensílibus, juxta imperiálem magnificéntiam ditávit. Henríco demum vita functo, (pro cujus ánima solémnes ubique preces et eleemósynas ingéntes faciéndas curávit,) abjéctis, ut jam dudum optáverat, rerum externárum curis, depósita púrpura, præcísis crínibus, qui adhuc in monastério asservántur, fídei ánnulum ab archiepíscopo et vírginum sacrárum velum accépit.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

Porro sorórибus Deo dicátis veræ submissiónis et virtútum ómnium exémplo prælúxit. Numquam plus quiétis, labóris

Digitized by Google

vero non minus, quam céteræ capiébat. Vigílias, preces, rerum sacrárum lectiónem ad multam noctem producébat, féssaque non nisi in strato cilício quiescébat. Ergo quíndecim annis in iis labóribus ac virtútum exercitatióne consúmptis, ad perpétuam quiétem vocátur a Dómino, qui ejus vitæ sanctitátem crebris étiam miráculis illustrávit. Nam et viva cœnóbii incéndium crucis signo restínxit; et mórtua quam plúrimos váriis morbis afféctos, ad suum sepúlchrum pie accedéntes, curávit. Sacrum ejus corpus Bambérgæ in sanctórum Petri et Pauli basílica religióse cónditum asservátur.

℟. Afferéntur Regi.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Accessérunt ad Jesum. de Comm. Virg. 2. loco.

Lectio ix. de Homil. Feriæ, et fit ejusdem Cōm. in Laud.

Die 8. Martii.

S. Joannis de Deo Conf.

Duplex majus.

Officium ut in Brev. Rom. hac die.

Die 10. Martii.

Ss. Quadraginta Militum Martyrum.

Duplex.

Officium ut in Brev. Rom. hac die.

Die 15. Martii.

Beati Clementis Mariæ Hofbauer Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Cleméntem Maríam miro fídei róbore et invíctæ constántiæ virtúte decorásti: ejus méritis et exémplis fac nos, quæsumus, ita fortes in fide et caritáte fervéntes; ut prǽmia consequámur ætérna. Per Dóminum.

Et fit Cōm. Feriæ.

Ad Matutinum.

In I. Nocturno Lectiones Beátus vir. de Comm. Conf. non Pont. 2. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Clemens María Hofbaúer Tassovítii in Morávia natus, a prima ætáte in schola christiánæ perfectiónis erudítus est; magístra potíssi-

Digitized by Google

mum religiosíssima matre, quæ puérulum post patris óbitum osténsa Christi Dómini e cruce pendéntis imágine sic allocúta fertur: En fili, qui hinc in pósterum tibi futúrus est pater, cura ut per eam, quæ ipsi placet, viam incédas. Adoléscens pistóriam artem dídicit; sed ad majóra se vocári præséntiens cœpit inter laboriósæ artis exercítium ad stúdium incúmbere litterárum. Bis Romam pedes ad límina Apostolórum peregrinátus est, bis étiam rerum cœléstium contemplatióni libérius vacatúrus in erémum secéssit. Verum Deo illum ad altióra vocánte intermíssa litterárum stúdia in Vindobonénsi Universitáte repétiit, navitérque prosecútus est; donec ex purióre fonte sacras disciplínas haustúrus, Romam tértium remigrávit. Ibi in sancti Alfónsi famíliam singulári Dei providéntia cooptátus est, quam ipsíus ópera in díssitas regiónes propagátum iri sanctus idem Parens divíno instínctu præsénsit ac palam prænuntiávit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Absolúto cum magno spíritus fervóre tirocínio ac présbyter factus in septentrionáles Európæ províncias a Sede Apostólica missus est. Erécto Varsáviæ in Polónia primo suæ Congregatiónis domicílio et plúribus sibi adjúnctis sóciis, incredíbile est, quam copióso ibi fructu sacerdotália múnera ultra vicénnium expléverit; nihil laboris recúsans, sive ut cathólicos ad bonos mores et pietátis cultum revocáret, sive ut hæréticos et Judæos ad veram fidem adúceret. Multa étiam ad religiósam juventútis institutiónem præstitit. Orphanórum sortem miserátus eréxit hospítium, ubi misérrimos quosque paterna caritáte alébat; visas subínde stipem eórum causa emendicáre, imo nec fáciem ab increpántibus et in se conspuéntibus avértere. Inter has autem curas semper coram Dei ámbulans, Deíparæ Virgini, cujus Rosárium assídue recitábat, singulárite devótus, rectus, simplex, húmilis, cunctis affábilis et benígnus, ómnibus vel

Digitized by Google

sanctitátis exémplar júgiter prælúxit.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

Deo soli confísus, plures institúti sui domus váriis in regiónibus eréxit. Ipse vero multas, ob témporum iniquitátem, acerbitátes perpéssus, et e Polónia tandem cum suis expúlsus, secéssit Vindobónam, ubi duódecim postrémis vitæ annis, ad Dei glóriam strénue operári perseverávit. Præter sédulam enim Sanctimoniálium Vírginum curam totus in eo fuit, ut prædicatióne verbi Dei, sacraménti Pœniténtiæ administratióne, quam plúrimas a salúte dévias ánimas Christo lucrifáceret. Quem caritátis ignem, tum sacerdótibus, tum máxime seléctæ júvenum cohórti, quorum complúres suum Congregatióni nomen dedérunt, infúndere adlaborávit. Illud autem indeféssa sua ópera consecútus est, ut languescéntem pópuli fidem catholicúmque spíritum non parum illa ætáte imminútum, corroboráret; dignus proptérea, quem Pius séptimus virum apostólicum, Vindobonénsis cleri decus, Ecclesiæque cólumen appelláret. Méritis tandem plenus, et prodigiórum aliorúmque cœléstium charísmatum múnere illústris, septuagenárius obdormívit in Dómino, Idibus Mártiis, anno millésimo octingentésimo vigésimo. Eum Leo décimus tértius, miráculis clarum, Beatórum catálogo accénsuit.

℟. Iste homo.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Nolíte timére. de Communi Conf. non Pont. 2. loco.

Die 16. Martii.

S. Raymundi de Fitero Abbatis.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont., præt. sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui beáto Raymúndo Abbáti præliári prælia tua, et fídei inimícos superáre dedísti: concéde; ut ejus nos intercessióne muníti, ab hóstibus mentis et córporis liberémur. Per Dóminum.

Et fit Com̃. Feriæ.

In I. Nocturno Lect. Justus si morte. de Comm. 1. loco.

Digitized by Google

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Raymúndus, canónicus ecclésiæ Turiasonénsis in regno Aragóniæ, quo divína procul a mundi strépitu libérius contemplarétur, supérno spíritu afflánte in solitúdinem se recépit. Deínde, cum Cisterciénsium monachórum fama undequáque diffunderétur, illud ampléxus est institútum, ac longe latéque evulgáta ejus vitæ sanctimónia abbas monastérii beátæ Maríæ de Fítero constitútus est. Postquam verbo et exémplo ad omne opus pietátis suos induxísset, copiósum exércitum fidélium collégit, castrum de Turúngen et Calatrávam a Mauris tuéndam de manu Sánctii Castéllæ regis suscépit, ac perítia rei militáris mirabíliter pollens Saracénos fugávit multásque urbes expugnávit. Novo et usque ad ea témpora inaudíto exémplo Raymúndus monachátui militiam conjúnxit. Ordinem militárem de Calatráva nuncupátum, et in tota Európa celebérrimum ac a plúribus summis pontifícibus approbátum instítuit sub régula, légibus, et visitatióne Cisterciénsium, ex quo álii órdines militáres de Alcántara, de Christo, de Avibus, de Montésia, de Montefránco, de Montegaúdio, et de Truxíllo eídem religióni Cisterciénsi subjécti prodiérunt.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Hæc fuére prima sémina ínclytæ milítiæ, sub qua tot viri, tot príncipes, tot duces, tot étiam álias religiósæ milítiæ profiterántur. Hujus novi órdinis mílites, quámdiu a prælio abstinébant, adamúsim observábant victum, vestítum, psalmódiam, contemplatiónem, opus mánuum, siléntium, vigiliásque, ac dénique mútuam quotidianórum defféctuum proclamatiónem, ut nihil minus a mónachis efficerent. Hinc præcéptum est commúni assénsu et deliberatióne capítuli generális Cisterciénsis, ut illíus órdinis mílites essent fílii monastérii Morimúndi, utque abbas et domus éadem in eos jus illud filiatiónis

Digitized by Google

habéret, quale in Morimúndo nóscitur habére Cistércium. Eídem milítiæ beátus Raymúndus, ultra ipsam Calatrávæ arcem et óppidum, pluraália loca et castra acquisívit.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

Tandem vir sanctus, utrúsque milítiæ, cœléstis et terrénæ, suprémus dúctor, post multas victórias partas de Saracénis, plures de dæmone, post caputiátas gáleas orbi indúctas cunctis fídei inimícis formidábiles, post hómines aptátos utrísque armis, qui et ad sónitum búccinæ leónes, et ad týmpani ictum agnos, illud in prælio, hoc in claustris, imitaréntur, plenus diérum et virtútum, anno salútis millésimo centésimo sexagésimo tértio, et sexto regíminis órdinis a se inchoáti, ánimam emísit, multis post mortem miráculis illústris. Sacræ ejus córporis exúviæ Toletum translátæ in monastério montis Sion, auctoritáte Pauli Papæ secúndi, lítteris datis die décima quinta mensis Mártii anno millésimo quadringentésimo sexagésimo octávo, super altáris aram ad Epístolæ cornu decénter collocátæ fuérunt, ádditis a summo Pontífice indulgéntiis iis, qui eum locum devóte visitáverint.

℟. Iste homo.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 3.

In illo témpore: Dicébat Joánnes ad turbas, quæ exíbant, ut baptizaréntur ab ipso: Genímina viperárum, quis osténdit vobis fúgere a ventúra ira? Et réliqua.

Homília sancti Bernárdi Abbátis.

In Exhort. ad Milites Templi.

Si percútere in gládio omníno fas non est christiáno, cur ergo præco Salvatóris conténtos fore suis stipéndiis milítibus indíxit, et non pótius omnem eis milítiam interdíxit? Sed secúre dissipéntur gentes, quæ bella volunt, et abscindántur, qui nos contúrbant. Exserátur gládius utérque fidélium in cervíces inimicórum, ad destruéndam omnem altitúdinem extoléntem se advérsus scién-

Digitized by Google

tiam Dei, quæ est christianórum fides; nequándo dicant gentes: Ubi est Deus eórum? Porro imminénte bello, intus fide, foris ferro, non auro se múniant, quátenus armáti, et non ornáti, hóstibus metum incútiant, non próvocent avarítiam. Deínde non turbulénti, aut impetuósi et quasi ex levitáte præcípites, sed consúlte atque cum omni cautéla et providéntia seípsos ordinántes et disponéntes in áciem, juxta quod de pátribus scriptum est: Veri profécto Israëlítæ procédunt ad bella pacífici. ℟. Iste est qui.

Lectio viii.

At vero ubi ventum fúerit ad certámen, tum demum prístina lenitáte postpósita, tamquam si dícerent: Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam, et super inimícos tuos tabescébam? írruunt in adversários, hostes velut oves réputant, nequáquam, etsi paucíssimi, vel sævam barbáriem vel numerósam multitúdinem formidántes. Novérunt síquidem non de suis præsúmere víribus, sed de virtúte Dómini Sábaoth speráre victóriam: cui nimírum fácile esse confídunt, juxta sententiam Machabæi, conclúdi multos in manus paucórum, et non esse differéntiam in conspéctu Dei cœli liberáre in multis et in paucis: quia non in multitúdine exércitus est victória belli, sed de cœlo fortitúdo est. Ita dénique miro quodam ac singulári modo cernúntur et agni mitióres et leónibus feríciores: ut pene dúbitem quid pótius cénseam appellándos, mónachos videlicet an mílites, nisi quod utrúmque forsan congruéntius nominárem, quibus neutrum deésse cognóscitur, nec mónachi mansuetúdo nec mílitis fortitúdo. De qua re quid dicéndum, nisi quod a Dómino factum est istud, et est mirábile in óculis nostris? Tales sibi elégit Deus et collégit a fínibus terræ minístros ex fortíssimis Israël, qui veri léctulum Salomónis vigilánter fidelitérque custódiant, omnes teneántes gládios et ad bella doctíssimi. ℟. Sint lumbi.

Lectio ix. de Homilia Fer. et ejus Com. in Laud.

Digitized by Google

Die 17. Martii.
Beati Joannis Sarcander
Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Joánnem Mártyrem tuum in confessióne veræ fídei et sacramentális siléntii custódia, virtúte constántiæ roborásti: præsta, quæsumus; ut contra advérsa ómnia ejus muniámur exémplis, et protegámur auxíliis. Per Dóminum.

Et fit Comm. Feriæ.

In I. Nocturno Lect. Fratres: Debitóres. ut in Comm. plurim. Mm., cum RR. unius Martyris.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes Sarcánder, Skoczówiæ in ducátu Teschinénsi superióris Silésiæ nóbili génere ortus, adhuc puer, amísso patre, tutélæ matérnæ créditus, infensíssima cathólico nómini tempestáte, piam in lítteris et móribus institutiónem quæritans, in Moráviam finitimásque regiónes conténdit. Freibérgæ primum consístit, deínde Olomúcium, mox Pragam in Bohémia, postrémo Græcium in Stýria ad humanióres et sacras disciplínas ediscéndas proficíscitur. Sacerdótio itémque doctóris título auctus, in Moráviam dénuo revérsus a Cardináli Episcopo Olomucénsi cúriæ Holleschoviénsi post grassátam ibi per octogínta annos hæresim præficitur. Pastorále munus rite, fidelitérque gessit: verbo et exémplo pietáti fovéndæ et amplificándæ, aberrántibus ad cathólicam unitátem revocándis ac recipiéndis, ecclesiásticæ immunitátis júribus tuéndis, orthodóxis doctrínis de sacraméntis Pœniténtiæ et Eucharístiæ a sacrosáncto Concílio Tridentíno tráditis ac confirmátis, ácriter propugnándis óperam sédulo navávit; ex quo ómnium hæreticórum invídias et simultátes in se convértit. Bohémica seditióne gliscénte, tantísper Holleschóvio migrávit, et in Polóniam ad beátam Maríam Vírginem Czenstochóvii ex voto secéssit: sed moræ impátiens, ac desidério fidélium in fide

Digitized by Google

confirmandórum incénsus, cum circa Silesiános fines diu aberrásset, íterum Holleschóvium se recépit. Proscríptus brevi et in jus vocátus, in arce Tovarcóvii se subrípuit, donec in silva Olomúcio próxima próditus, et a satellítibus abréptus, contumélias et calúmnias hæreticórum mira ánimi constántia ac mansuetúdine perpéssus, in víncula conjéctus est.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Institúta inquisitióne, quater in judícium addúctus, coram sævíssimis optimátibus Moravórum convíciis, maledíctis et exsecratiónibus excéptus: ter, suspénsus in equúleo, arctíssime, ad tres continéntes horas attráctus extensúsque est: bis vero admótis ad látera per quinque horas fácibus sebo, súlphure, resína imbútis: tandem adhíbitis plumis, picis ac ólei liquámine íllitis et accénsis, inque látera, vérticem, collum, axillásque impáctis, ita adústus est, ut, depástis flamma cárnibus, vix víscera inter costárum repágula cohiberéntur. His ce cruciátibus in Mártyrem animadvertérunt hærétici tum propter ódium disciplínæ ac fídei cathólicæ eas in regiónes invéctæ ac strénue propugnátæ, tum ut dynástæ de Lóbkowitz arcána in exomologési pándita, de cónscii sacerdótis péctore elícerent atque extorquérent. Frustra diu invícti Mártyris contra honórem sacraménti tentáta constántia est: nam patíbulum patiéntis factum est cáthedra docéntis, ex qua protestatiónibus, adhortatiónibus et enixis ad Deum précibus, nec non jugi ac validíssima sanctórum nóminum Jesu, Maríæ et Annæ invocatióne, júdicum rábiem devícit ac feritátem carnífícum prostrávit.

℟. Desidérium ánimæ.

Lectio vi.

Ictóri hærético, et cárceri perpétuo tráditus, in oratióne ac cœléstium rerum contemplatióne réliquum passiónis suæ tempus, quod inter acerbíssimos dolóres ad trigínta tres dies perdúctum est, insúmpsit. Quotídie Horas canónicas re-

Digitized by Google

citávit: cumque ob diffráctos nervos et disrúptos totíus córporis artus impos ad múnia vitæ obeúnda redderétur, linctu linguæ opem mánuum in páginis verténdis supplébat. Tandem die décima séptima Mártii anni millésimi sexcentésimi vigésimi, annos natus quadragínta tres, victrícem ánimam cœlo inseréndam réddidit in illis verbis: Convértere ánima mea in réquiem tuam, quia Dóminus benefécit tibi: quia erípuit ánimam meam de morte, óculos meos a lácrimis, pedes meos a lapsu. Ejus corpus, ob inédiam et diutúrnam toleántiam viscerúmque putrefactiónem fœtens ac squállidum, post mortem quodámmodo juvénta refloruísse, et suávem odórem exhalásse compértum est, ita ut illud Cathólici ad septem dies inhumátum serváverint. Quod demum in Ecclésia Deíparæ sidéribus recéptæ Olomúcii cónditum est. Antrum supplícii in ecclésiam convérsum est; ibi equúleus servátur, septo conclúsus, ne importúna fidélium pietáte in frusta comminuátur; ibíque fons aquæ peréннis vísitur, qui ad levándam mártyris sitim súbito scátuit, valde céleber, quod ejus haustu febres fugántur. Quem miráculis clarum Pius nonus Póntifex máximus anno millésimo octingentésimo sexagésimo beatórum Cœlitum albo accénsuit, et inter cathólicæ Ecclésiæ mártyres rétulit.

℣. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Nihil est opértum. de Comm. unius Mart. 3. loco.

Lectio ix. de Homil. Feriæ et ejus Comem. in Laud.

Die 18. Martii.

S. Gabrielis Archangeli.

Duplex majus.

Omnia ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 20. Martii.

S. Joseph ab Arimathæa

Confessoris

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Joséphi Confessóris tui ánnua solemnitáte lætifi-

Digitized by Google

cas: concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Et fit Coñ. Feriæ.

In I. Nocturno Lect. Justus si morte. de Communi Conf. non Pont. 1. loco.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. in Matth. cap. 27.

Lectio iv.

Hic erat Joseph, qui quamvis prius occultarétur, rem tamen post mortem Christi súbiit árduam: non enim ignóbilis quidem erat, neque ignótus, sed ex consílio unus, atque insígnis. Unde fortitúdo ejus máxime admiránda est, cum propter amórem Jesu perículum mortis suscéperit, et universórum se ódio tradíderit. Exánime quippe corpus Jesu pétere ausus, non ante déstitit, quam impetrávit: nec solum ánimum ejus, quia pétiit, et sepúlchro trádidit, sed quia in novo, atque suo sepelívit monuménto, cognóscimus: quæ res non témere áccidit, sed divínitus fuit dispensáta, ne álium, quam Christum surrexísse, suspício fíeret.

℟. Honéstum fecit.

Sermo Venerábilis Bedæ Presbýteri.

Lib. 4. in Matth. cap. 27.

Lectio v.

Joseph ab Arimathæa dives refértur, non de jactántia scriptóris, qui virum nóbilem atque ditíssimum réferat, Jesu fuísse discípulum, sed ut osténdat causam, quare a Piláto Corpus Jesu potúerit impetráre; accépto Córpore Jesu, invólvit illud síndone munda, et ex símplici sepultúra Dómini, ambítio dívitum condemnátur, qui ne in túmulis quidem possunt carére divítiis, quamquam et hoc significet, quod ille in síndone munda invólvat Jesum, qui pura eum mente suscéperit.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

Joseph ab Arimathæa (ipsa est Ramáthaim cívitas Elcanæ, et Samuélis in regióne Jannítica juxta Dióspolim) accéssit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu: magnæ quidem iste dignitátis ad sæculum, sed majóris apud Deum méríti

Digitized by Google

fuísse laudátur, ut per justítiam meritórum sepeliéndo córpore domínico dignus foret, et per nobilitátem poténtiæ sæculáris, idem corpus accípere posset: non enim quílibet et ignótus ad Præsidem accédere, et Crucifíxi corpus póterat impetráre.

℟. Iste homo.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 27.

In illo témpore: Cum sero factum esset, venit quidam homo dives ab Arimathæa nómine Joseph. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Serm. 52. de Sepult. D. N. J. C.

Rétinet vestra diléctio, fratres quod álibi díximus: quia non minor glória est quod túmulus Joseph suscitáverit Dóminum, quam quod sanctæ Maríæ úterus procreárit. Sed fortásse quis dicat: Quæ comparátio ventris ac túmuli, cum illa ex íntimis viscéribus edíderit fílium, hic autem solúmmodo locum præstíterit sepultúræ? Ego dico non minórem, ex hoc scílicet, Joseph afféctum fuísse, quam Maríæ: síquidem illa útero Dóminum, hic corde concépit.

℟. Iste est qui.

Lectio viii.

Illa Salvatóri membrórum suórum secrétum præstitit: hic secrétum sui córporis non negávit: illa Dóminum pannis invólvit, cum natus est: hic línteis, cum recéssit: illa perúnxit beátum corpus óleo; hic aromátibus honorávit. Convéniunt ergo sibi obséquia, cónvenit et afféctus: unde necessárium est, et méritum ex hoc saltem convenire, nisi quod Angelus Maríam ad obséquium admónuit: Joseph autem sola justítia persuásit. ℟. Sint lumbi.

Lectio ix. et Coñ. Feriæ.

Die 21. Martii.

S. Benedicti Abbatis.

Duplex 2. classis.

Officium ut in Brev. Rom. hac die.

Die 22. Martii.

S. Patritii Episc., Conf.

Duplex.

Ut in Brev. Rom. die 17. huj.

Digitized by Google

Die 23. Martii.

S. Cyrilli Episc. Hierosol., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Ut in Brev. die 18. hujus.

Die 26. Martii.

S. Boni Latronis Conf.

Duplex.

Omnia ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 27. Martii.

S. Nicodemi Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart., præter hic notata.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut intercedénte beáto Nicodémo Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum nostrum.

Et fit Com̃. Feriæ occurr.

In I. Nocturno Lect. **Fratres: Debitóres.** ut in Comm. plurim. Mm. 1. loco. cum ℟℟. de Comm. un. Mart.

In II. Nocturno Lectiones **Príncipes persecúti.** ut in Com̃. unius Mart. 2. loco.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 3.

In illo témpore: Erat homo ex Phariséis, Nicodémus nómine, princeps Judæórum. Hic venit ad Jesum nocte, et dixit ei: Rabbi, scimus quia a Deo venísti magíster. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 11. in Joannem.

Nicodémus ex his erat, qui credíderant in nómine Jesu, vidéntes signa et prodígia quæ faciébat. Supérius enim hoc dixit: Cum autem esset Jerosólymis in Pascha in die festo, multi credidérunt in nómine ejus. Quare credidérunt in nómine ejus? Séquitur, et dicit: Vidéntes signa ejus, quæ faciébat. Et de Nicodémo quid dicit? Erat princeps Judæórum, nómine Nicodémus. Hic venit ad eum nocte, et ait illi: Rabbi, scimus quia a Deo venísti magíster. Et iste ergo credíderat in nómine ejus. Et ipse unde credíderat? Séquitur: Nemo enim pot-

Digitized by Google

est hæc signa fácere, quæ tu facis, nisi fúerit Deus cum eo.

℟. Coróna aúrea.

Lectio viii.

Si ergo Nicodémus de illis multis erat qui credíderant in nómine ejus, jam in isto Nicodémo attendámus quare Jesus non se credébat eis. Respóndit Jesus, et dixit ei: Amen, amen dico tibi, nisi quis renátus fúerit dénuo, non potest vidére regnum Dei. Ipsis ergo se credit Jesus, qui nati fúerint dénuo. Ecce illi credíderant in eum, et Jesus non se credébat eis. Tales sunt omnes catechúmeni: ipsi jam credunt in nómine Christi, sed Jesus non se credit eis.

℟. Hic est vere martyr.

Lectio ix. et Comm. Feriæ.

Die 28. Martii.

S. Joannis a Capistrano

Confessoris.

Duplex.

Officium ut in Brev. Rom. hac die.

Die 29. Martii.

S. Joannis Damasceni

Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Ut in Brev. die 27. hujus.

Die 3. Aprilis.

S. Mariæ Ægyptiacæ

Pœnitentis.

Duplex.

Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart., præter sequ.

Oratio.

Largíre nobis, miséricors Deus; ut beáta María, quæ te super ómnia diligéndo, suórum accépit véniam delictórum, pœniténtiæ salutáris donum nobis obtíneat. Per Dóminum.

Et fit Com̃. Feriæ.

In I. Nocturno Lect. Mulíerem fortem. de Comm.

Post Pascha de Script. occ.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

María Ægyptíaca, in ipso juventútis flore paréntum disciplínam et afféctum contémnens, ætátis anno duodécimo in Alexandríæ urbem sola aufúgit. Annis septémdecim illic impudíce transáctis, videns Lybiórum et Ægyptiórum plúrimos in festo Exaltatiónis sanctæ Crucis Christi veneratúros Hierosólymam conscéndere, cum eísdem profécta, neque in itínere, neque in sancta civitáte, quidquam suæ intemperántiæ remí-

Digitized by Google

sit. Ubi vero sub illíus festivitátis die cum réliquis peregrínis ecclésiam íngredi sæpe perténtat, divína virtúte semper repúlsa, cœpit cogitáre, unde in tam líbero aliórum ingréssu, sibi tóties negarétur intróitus.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Itaque in átrio templi divínitus edócta, propter peccatórum sordes se ab aspéctu sanctæ Crucis arcéri, corde compúncta, Beátæ Maríæ Vírginis, cujus imáginem ibídem conspéxit, suffrágia suspíriis et lácrimis implorávit, fírmiter promíttens anteáctæ vitæ pœniténtiam. Hac melióris vitæ data sponsióne, intra templum recípitur. Sacrosánctum Lignum adórat: et divína prospéxit arcána, per quæ docétur, quanta sit piétas Dei erga pœniténtes. In átrium regréssa eámdem Dei Genitrícem, rogans, ut pœniténtiæ modum et locum præscríbat, vocem audit suadéntis, ut Jordánis flumen pertránseat. Itíneri extémplo accíncta, tres nummos a quodam pertranseúnte accépit, quibus tótidem panes comparávit.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

Sacratíssimo sacraménto in ecclésia sancti Joánnis Baptístæ ad ripam flúminis munita, sumpto panis dimídio in vastam solitúdinem trans Jordánem se recépit: ubi réliquo pane, crudísque herbis, annis quadragínta septem, modo sub inténso solis ardóre, modo sub híemis incleméntia, absque ullo córporis integuménto, victitávit. Mirum quot dæmoniórum insídias, et ánimi perturbatiónes victrix sustínuit. Viso tandem Zósimo Abbáte, viro sanctíssimo, per eámdem solitúdinem ambulánte, curávit ei omnem anteáctæ suæ vitæ ratiónem narráre. Mirábili tunc consolatióne repléta, mortis præscia, ad ejus monastérium, ámbulans super aquas Jordánis, accéssit; ibíque sanctis refécta sacraméntis, in solitúdinem regréssa sancto fine quiévit. Illíus corpus ministério leónis terram effodiéntis, Zósimus sepelívit, ejúsque vitam et mortem ómnibus

Digitized by Google

propagávit. Hæc sanctus Sophrónius Patriárcha Hierosolymitánus gráviter conscripsit.

℟. Fallax grátia.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 15.

In illo témpore: Erant appropinquántes ad Jesum publicáni et peccatóres, ut audírent illum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 34. in Evang.

Plerúmque stantes justi pigri rémanent ad exercénda bona præcípua: quia valde sibi secúri sunt, quod nulla commíserint mala gravióra. At contra nonnúmquam hi qui se áliqua illícita egísse meminérunt, ex ipso suo dolóre compúncti, inardéscunt in amórem Dei, seséque in magnis virtútibus exércent, cuncta difficília sancti certáminis áppetunt, ómnia mundi derelínquunt, honóres fúgiunt, accéptis contuméliis lætántur, flagrant desidério, ad cœléstem pátriam anhélant: et quia se errásse a Deo consíderant, damna præcedéntia lucris sequéntibus recompénsant. Majus ergo de peccatóre convérso, quam de stante justo gaúdium fit in cœlo.

℟. Os suum.

Lectio viii.

Sed inter hæc sciéndum est, quia sunt pleríque justi, in quorum vita tantum est gaúdium, ut eis quælibet peccatórum pœniténtia præpóni nullátenus possit. Nam multi et nullórum sibi malórum sunt cónscii, et tamen in tanti ardóris afflictióne se exércent, ac si peccátis ómnibus coangusténtur. Cuncta étiam lícita réspuunt, ad despéctum mundi sublíme accingúntur, licére sibi nolunt omne quódlibet, bona sibi ámputant étiam concéssa, contémnunt visibília, invisibílibus accendúntur, laméntis gaudent, in cunctis semetípsos humíliant: et sicut nonnúlli peccáta óperum, sic ipsi cogitatiónum peccáta deplórant.

℟. Regnum mundi.

Lectio ix. et Com̃. Feriæ. Post Pascha dicitur

Digitized by Google

Lectio ix.

Quid ítaque istos díxerim, nisi et justos et pœniténtes, qui se et in pœniténtia de peccáto cogitatiónis humíliant, et recti semper in ópere persevérant? Hinc ergo colligéndum est, quantum Deo gaúdium fáciat, quando humíliter plangit justus, si facit in cœlo gaúdium, quando hoc quod male gessit et per pœniténtiam damnat injústus.

Te Deum laudámus.

Die 8. Aprilis.

S. Alberti Patriarchæ Hierosolym., Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequentia.

Oratio.

Benedictiónis tuæ Dómine, quæsumus, super nos plenitúdo descéndat, et júgiter sancti Albérti Confessóris tui, atque Pontíficis, nobis placáre suffrágiis. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadrag. Fidélis sermo. de Comm. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Albértus de Castro Gualtérii Parménsis Diœcésis, nóbili prosápia ortus, in ipso adolescéntiæ flore, relícto mundo, ad Ecclésiam Mortariénsem Sanctæ Crucis Canonicórum Regulárium tamquam ad salútis portum confúgit: ubi, cum jam reguláribus disciplínis fuísset instrúctus, et póstea in Præpósitum ipsíus Eccléstæ eléctus, ut lucérna ejus in domo Dómini super candelábrum magis exaltáta céteras illustráret, ad régimen Episcopátus Bobiénsis fuit invítus adúctus. Inde paucis evolútis annis, cum ingénti alacritáte Cleri, et pópuli, postulátus est in Epíscopum Ecclésiæ Vercellénsis, quam per áliquot annos viríliter gubérnans, tam spirituálium, quam temporálium profectu mirabíliter augmentávit. Cumque esset húmilis in hábitu, parcus in victu, córpore castíssimus, in eleemósynis largus, in officio divíno assíduus, in prædicatióne facundíssimus,

Digitized by Google

Clericórum, et laicórum mores verbo, et exémplo mirum in modum compósuit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Hierosólymam proféctus, cum Canónicis Reguláribus sepúlchri Domínici aliquámdiu vixit: sed deínde ab Adriáno quarto Bethlemíticus Epíscopus creátus fuit, et hoc título subscrípsit Concílio Lateranénsi quinto sub Alexándro tértio celebráto. Prope Carmélum degens, ex sancti Basilíi opéribus régulam concinnávit, quam Carmelítis, sibi arctíssimo amóris vínculo junctis trádidit observándam. Mox impiórum hóminum furóre divexátus clam se subdúcens, Carméli Eremítis se adjúnxit, ubi et Jesum Christum visíbili spécie hábuit consolatórem, et Deíparæ Vírginis præséntia mirífice est confortátus.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Sede Hierosolymitána vacánte, ejus Patriarcháli dignitáte sub Innocéntio tértio decorátus fuit, et paulo post Apostólicus in Sýria Legátus constitútus, christiánæ pietátis fovéndæ, et restaurándæ grátia in monte Carmélo, ac in úrbibus Ptolemáide, Tyri, Saréptæ, Sidónis, Trípolis, et Líbani Monastéria éxstrui curávit. Sanctis tandem opéribus plenus, et pro Ecclésia Cathólica multis sudóribus mádidus, sénio gravis, inter suos flentes, et orántes, Beátæ Vírginis miro splendóre micántis occúrsu, et Angelórum cohórte stipátæ, ánimam Deo suávi fácie exhalávit die octáva Aprílis anni millésimi ducentésimi décimi quarti. Jussu Innocéntii tértii de situ, et statu terræ Sanctæ non contemnéndos Commentários scripsit. Cláruit sub Henríco sexto Imperatóre.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Vigiláte. de Comm. 2. loco.

Die 23. Aprilis.

S. Georgii Martyris Protectoris Ordinis Nostri.

Duplex 1. classis.

Omnia de Communi unius Mart. temp. Pasch., præter sequentia.

Digitized by Google

In I. Vesperis.

Ant. de Laud. 49*; Ps. ut in I. Vesp. de Comm. Apost.

℣. Ora pro nobis, beáte Geórgi, allelúja. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Beátus Geórgius, de milítia translátus in milítiam, terréni tribunátus quo fungebátur officium, christiánæ milítiæ professióne mutávit, allelúja.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Geórgii Mártyris tui méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Gloriósus Christi athléta Geórgius victor exsúltat in cœlis, * Veníte, adorémus Dóminum, allelúja.

In I. Nocturno.

Ant. Lorica fídei præcínctus, in ipsam densi certáminis ácies férvidus se Christi bellátor immérsit, allelúja, allelúja.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allel. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

De libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 19.

Post hæc audívi quasi vocem turbárum multárum in cœlo dicéntium: Allelúja: Salus et glória, et virtus Deo nostro est: quia vera, et justa judícia sunt ejus, qui judicávit de meretríce magna, quæ corrúpit terram in prostitutióne sua, et vindicávit sánguinem servórum suórum de mánibus ejus. Et íterum dixérunt: Allelúja. Et fumus ejus ascéndit in sæcula sæculórum. Et cecidérunt senióres vigintiquátuor, et quátuor animália, et adorvérunt Deum sedéntem super thronum, dicéntes: Amen: Allelúja. Et vox de throno exívit, dicens: Laudem dícite Deo nostro omnes servi ejus: et qui timétis eum, pusílli et magni.

℟. Geórgius pro Christo certávit usque ad mortem, tyránni minas non timens, veritátem dictis ac factis prædicávit. * Nitebátur enim firma petra Christo, allelúja. ℣. Pro-

Digitized by Google

pósitam tormentórum multitúdinem irrídens, pulchérrima fídei monuménta relíquit. Nitebátur.

Lectio ii.

Et audívi quasi vocem turbæ magnæ, et sicut vocem aquárum multárum, et sicut vocem tonitruórum magnórum, dicéntium: Allelúja: quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens. Gaudeámus, et exsultémus, et demus glóriam ei: quia venérunt núptiæ Agni, et uxor ejus præparávit se. Et datum est illi ut coopériat se býssino splendénti et cándido. Býssinum enim justificatiónes sunt Sanctórum. Et dixit mihi: Scribe: Beáti qui ad cœnam nuptiárum Agni vocáti sunt. Et dixit mihi: Hæc verba Dei vera sunt. Et cécidi ante pedes ejus, ut adorárem eum. Et dicit mihi: Vide ne féceris: consérvus tuus sum, et fratrum tuórum habéntium testimónium Jesu. Deum adóra. Testimónium enim Jesu est spíritus prophetíæ.

℟. Animo fidénti ad pugnam egréssus, non corpórea áliqua, sed sancti Spíritus armatúra se índuit, * Justítia scílicet et fide, allelúja. ℣. Quóniam non advérsus carnem et sánguinem, sed advérsus principátus et potestátes bellum suscéperat. Justítia.

Lectio iii.

Et vidi cœlum apértum, et ecce equus albus, et qui sedébat super eum, vocabátur Fidélis, et Verax, et cum justítia júdicat, et pugnat. Oculi autem ejus sicut flamma ignis, et in cápite ejus diadémata multa, habens nomen scriptum, quod nemo novit nisi ipse. Et vestítus erat veste aspérsa sánguine: et vocátur nomen ejus, Verbum Dei. Et exércitus qui sunt in cœlo, sequebántur eum in equis albis, vestíti býssino albo, et mundo. Et de ore ejus procédit gládius ex utráque parte acútus: ut in ipso percútiat Gentes. Et ipse reget eas in virga férrea: et ipse calcat tórcular vini furóris iræ Dei omnipoténtis. Et habet in vestiménto, et in fémore suo scriptum: Rex regum, et Dóminus dominántium.

℟. Beátus Martyr Geórgius, Sancti Spíritus igne succénsus et vexíllo cru-

Digitized by Google

cis inexpugnabíliter præmunítus, * Sic cum iníquo rege congréssus est, allelúja. ℣. Ut spumántia ex antíqui serpéntis ore venéna contémneret. Sic. Glória Patri. Sic.

In II. Nocturno.

Ant. Divitiárum pondus ante depósuit, atque ita póstmodum ad certáminis campum impertérritus prosilívit, allelúja.

℣. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, allelúja. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

Sermo S. Petri Damiáni.

Lectio iv. Serm. 13.

Hodiérna festívitas, dilectíssimi, paschális glóriæ lætítiam géminat, et véluti pretiósa gemma aurum, cui imprímitur, decóre próprii splendóris illústrat. Apte nimírum hoc potíssimum témpore beáto Geórgio concéssum est triumpháre, quando transácta hiemális incleméntia túrbinis, austri fómite resolúto, læta terra alácriter párturit, et erumpéntibus divérsis herbárum, atque árborum flóribus, tamquam adolescénte (ut ita loquar) ætáte pubéscit. Geórgius síquidem græce, terræ cultor latíno sonat elóquio, qui nimírum juxta sui præságium nóminis, non modo suæ mentis agrum spirituális exercítii disciplínis excóluit, sed et sanctæ exhortatiónis, et piæ correptiónis vómere, multórum corda proscídit, vitiorúmque vépribus érutis, fœcúnda in eis virtútum arbústa plantávit.

℟. Insígnis Christi miles supra firmam petram fidei suæ fundaménta constituens, prǽmii cœléstis intúitu divérsa suppliciórum génera invícta patiéntiæ majestáte calcávit, * Et blandiéntium promissiónes irrísit, allel. ℣. Carníficum torménta contémpsit, et ad agéndum fórtiter Christi mílitum ánimos incitávit. Et.

Lectio v.

Mérito ígitur hódie beáti hujus Mártyris ánimam, post cruéntam furiósi príncipis rábiem, post carnífícum feráliter sæviéntium immanitátem, post dilaceráti córporis exquisíta supplícia, post ignis, ac ferri, picis, et súlphuris

Digitized by Google

iníqua torménta, post vérberum dénique plagas, post cárcerum ténebras, tamquam post hibérnas furéntium ventórum, niviúmque procéllas, oráculum hoc divínæ méruit vocatiónis audíre: Veni, inquit, colúmba mea, formósa mea; jam hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit, flores apparuérunt in terra nostra, tempus putatiónis advénit. Plane de milítia translátus est in milítiam: quia terréni tribunátus quo fungebátur offícium, christiánæ milítiæ professióne mutávit. Et ut revéra strénuus miles, prius ómnia sua paupéribus tríbuens, sárcinam terrénæ facultátis abjécit, sicque liber et expedítus, ac fídei lorica præcínctus, in ipsam densi certáminis ácies férvidus se Christi bellátor immérsit: serváto scílicet órdine, ut rerum pondus ante depóneret, atque ita póstmodum ad campum certáminis impertérritus prosilíret.

℟. Non blandis illum verbis imperátor nec pollicitatiónibus aut minis a sancto propósito avértere umquam pótuit: * Et ídeo triúmphat in cœlis coronátus, allelúja, allelúja. ℣. Omnia sua paupéribus tríbuens, sárcinam terrénæ facultátis abjécit. Et.

Lectio vi.

Inde est, quod in lege præcípitur, ut homo formidolósus, et corde pávido non egrediátur ad bellum, sed vadat (inquit) et revertátur ad terram suam, ne pavére fáciat corda fratrum suórum, sicut et ipse pertérritus est. Quibus nimírum verbis líquido prædocémur, quia pro defensióne fídei dimicáre fórtiter, et idónee néqueunt, qui adhuc nudári terrénis ópibus pertiméscunt: unde tolerabílius est, ut domum redeúntes, ignobíliter quodámmodo et imbélles vivant, quam ut secum et álios a triumphándi glória per degéneris exémpla timóris avértant. Beátus vero Geórgius Sancti Spíritus igne succénsus, et vexíllo Crucis inexpugnabíliter præmunítus, sic cum iníquo rege congréssus est, ut et iniquórum ómnium príncipem in satéllite vínceret, et ad agéndum fórtiter Christi mílitum ánimos incitáret.

Digitized by Google

℟. Tamquam bonus agrícola agrum suum spirituális exercítii disciplínis excóluit,* Et piæ correptiónis vómere terréna multórum corda proscídit, allelúja, allelúja. ℣. Vitiórum vépribus érutis, fœcúnda in eis virtútum arbústa plantávit. Et. Glória Patri. Et.

In III. Nocturno.

Ant. Zelo religiónis accénsus Christum verum Deum esse palam confitebátur, et de ímpia in christiános crudelitáte imperatórem constánter accusábat, allelúja.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gaúdium et exsultatiónem obtinébunt, allel.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte arbitrári, quia pacem vénerim míttere in terram: non veni pacem míttere, sed gládium. Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 36. in Matth. circa med.

Animadvértis, quot quibúsque causis persuádet, et domos totíus orbis Apóstolis áperit, cum plane his ómnibus significet univérsos sibi hómines debitóres futúros? Primum quia dixit: Dignus est operárius cibo suo. Deínde, quia nudos nihil habéntes emísit. Tértio, quia in bella et pugnas pro suscipiéntibus eos emísit. Quarto, quia mirabílibus atque inaudítis signis eos illustrávit. Quinto, quia, quod ómnium bonórum causa, pacem ipsórum ore ad domos recipiéntium addúcit. Sexto, quia gravióra non suscipiéntibus minátur supplícia, quam Sódoma mereátur. Séptimo, quia ipsum étiam cum Patre accipiéntes hospitári asséruit.

℟. Dum invíctus Christi Martyr sæviíssime crudelitérque torquerétur, canébat dicens: Quis me separábit a Christo? Et in plagis quæ sibi ab hóstibus infligebántur fórtiter perferéndis, * Córpore et spíritu se válidum præbébat, allelúja, allel. ℣. Illi enim corpus flagéllis verberábant; hic vero patiénti ánimo ómnia superábat. Córpore.

Digitized by Google

Lectio viii.

Octávo, quia prophétæ mercédem ac justi futúram recipiénti pollicétur. Nono, quod aquæ frígidæ cálicem præbéntes, non parvas sint retributiónes habitúri. Quorum unumquódque per seípsum satis magnas vires ad attrahéndum póssidet. Quis enim milítiæ ducem, quamvis vulnéribus sanguinoléntum vídeat, non magno gaúdio tamen domi recípiat, cum ab ácie redeúntem magnis trophæis et singulári victória vídeat?

℣. In rota dénique pósitum, circumligátum Mártyris corpus dire multiplicitérque perforátur, et carnífícis inaudíta féritas * Nova et exquisíta invénit pœnárum supplícia, allelúja, allelúja. ℣. Ad accendéndam magis tyránnicæ crudelitátis impietátem, et ad satiándam furóris sui rábiem. Nova. Glória Patri. Nova.

Lectio ix.

Sed quisnam talis modo est, ínquies, et recipiémus ipsum? Proptérea discípuli, prophétæ ac justi dénique nomen adjécit, ut discas, non ex dignitáte recépti, sed ex voluntáte recipiéntis mercédem omnem esse constitútam. Nam quod in hoc loco de prophétis, discípulis ac justis dicit, id álibi de recipiéntibus abjéctos ac mínimos hómines prótulit. In quantum enim, inquit, uni minimórum fecístis, mihi fecístis; et contra rursus, si nulli horum, nec mihi.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Geórgius * nóbilis génere, sed fide et sanctitáte nobílior, Christi fidem constánter conféssus est, allelúja.

Psalmi de Dominica.

2. Geórgius, * ut se expedítius ad martýrium præparáret, facultátes suas paupéribus erogávit, allel.

3. Fidélis servus * et prudens servos pro Christi amóre libertáte donávit, allelúja.

4. Nullis tentatiónibus * a caritáte Dei fortis Christi miles et martyr pótuit separári, allelúja, allelúja.

5. Fórtiter inclináto cápite * pro Christi nómine martýrio méruit coronári, allelúja.

Digitized by Google

℣. Ora pro nobis, beáte Geórgi, allelúja. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúja.

Ad Bened. Ant. Dum ínclytus Martyr Geórgius gravíssime variéque torquerétur, et constantíssime pro Christi nómine torménta perférret, plúrimi ejus exémplo ad constántiam profecérunt, allelúja.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Geórgii Mártyris tui méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut, qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum nostrum.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesperis, et loco ultimi, Ps. Crédidi.

℣. Ora pro nobis, beáte Geórgi, allelúja. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Fundátus supra firmam petram Geórgius, nóbilis miles, a verbis ímpii tyránni non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed constánter pro Christi fide certans usque ad mortem, hódie martýrii glória et honóre coronátus est, allelúja.

Die 27. Aprilis.

S. Adalberti Episc., Mart.

Duplex 2. classis.

Omnia de Communi unius Mart. temp. Pasch., præter sequentia.

Oratio.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui hodiérna die beátum Adalbértum, Mártyrem tuum atque Pontíficem, mérito passiónis sanctis tuis sociári dignátus es: tríbue, quæsumus, ut per ejus exémpla ad pátriam perveniámus ætérnam. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones A Miléto. de Comm. unius Mart.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Adalbértus, in Bohémia nobilíssimis ortus paréntibus, patre Slaúnico Libecénsi Cómite, matre vero Strezusláva, cum ádmodum puer in periculósum incidísset morbum, a paréntibus Deo et matri ejus sanctíssimæ fuit oblátus. Moxque, ut ætas tulit, eum

Digitized by Google

paréntes in divíno servítio diligénter instituérunt. Deínde Magdeburgénsi archiepíscopo educándum tradidérunt. Quem ille ob exímiam índolem insignémque in pietátis ac litterárum stúdiis profectum magno amóre compléxus, suo próprio nómine Adalbértum in confirmatióne vocári vóluit cum ántea populári nómine Voítechus appellarétur. Mansit autem apud archiepíscopum Magdeburgénsem Adalbértus támdiu, donec pietátis ac litterárum stúdiis insígniter esset excúltus.

℟. Lux perpétua.

Lectio v.

Mórtuo intérea Ditmáro epíscopo Pragénsi in episcopátu succéssit. Episcopátum sanctíssime magna vitæ continéntia, assídua gregis pauperúmque cura gessit. Mensa ejus duódecim paúperes alébat semper, somni locus humus, et subjéctus cápiti lapis erat. Pie sevérus, et gráviter mitis fuit. Quia vero contumácis pópuli grávia peccáta corrígere non póterat, ánxius ánimi Romam ábiit: ubi sedem apostólicam consúluit. Ibi in sancti Bonifácii claustro religiósam vitam quinquéñio egit. Pragénses orbitátis pertæsi ipsum, ut rédeat, rogant. Et accedénte archiepíscopi Moguntíni petitióne exorátus Póntifex máximus Adalbértum ad suos redíre jubet. Réducem Pragénses læti recípiunt. Verum paulo post ad prióra relápsi sacras ædes invádunt; sontésque, qui ad illas confúgerant, per vim eréptos interfíciunt. Rursum ígitur illos déserit Adalbértus; animóque ad conversiónem géntium martyriúmque dudum destináto Romam revértitur, benedictiónem apostólicam in eum finem impetratúrus.

℟. In servis suis.

Lectio vi.

Romæ constitútum Adalbértum dénuo Moguntínus et Pragénses répetunt. Is vero jussu Pontíficis íterum rédiens, intélligit in itínere fratres suos a Pragénsibus esse interféctos. Et ánimos illórum pénitus a se alienátos videns, Deo grátiis actis, institútum converténdi gentes, quod Románus Póntifex probáverat, prosequéndum constítuit. Itaque in

Digitized by Google

Hungáriam venit princi-
pémque ejus gentis, Gey-
sam, ac pópulum in fide
christiána erúdiens, post-
quam sanctum Stéphanum
regem, Geysæ príncipis fí-
lium, sacra baptísmatis
unda abluísset ac in té-
nera ætáte præcéptis chri-
stiánæ fídei imbuísset, re
christiána in Pannóniis
constitúta, ad álias gentes
pro ejúsdem fídei propaga-
tióne migráre decrévit. Po-
lóniam salutáribus docu-
méntis triénnio instítuit:
et Rauzíno fratre in archi-
episcopátum Gnesnénsem
substitúto, ipse in Prús-
siam, idólis adhuc servi-
éntem, proficíscitur. Ubi
dum sédulo christiánam
religiónem propágat, apud
Fishaúsum, sinus Venédi-
ci óppidum, inter sacrifi-
cándum lánceis transfíxus
est, et cápite abscísso glo-
riósum consummávit mar-
týrium. Corpus ejus a Bo-
leslão Chabro redémptum,
prius in Tremesnénse mo-
nastérium, deínde Gne-
snam honorífice translá-
tum est.

℟. Fíliæ Jerúsalem.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Ego sum vitis vera. ut in Comm. Mart. temp. Pasch.

In II. Vesperis fit Com. de S. Paulo a Cruce ac S. Vitale.

Feria VI. post Dominicam in Albis (eaque impedita Feria VI. insequente).

Ss. Lanceæ et Clavorum D. N. J. C.

Duplex 2. classis.

In I. Vesperis.

Ant. de Laud. 58*; Ps. ut in I. Vesperis de Comm. Apost.

Capitulum. Sap. 5.

Sumet Dóminus scu-
tum inexpugnábile
æquitátem: ácuet
autem duram iram in lán-
ceam, et pugnábit cum illo
orbis terrárum contra in-
sensátos.

Hymnus.

Pange lingua gloriósæ
Lánceæ præcónium,
Quæ reclúsit pretiósæ
Cataráctæ flúvium,
Passo Christo doloróse
Pro salúte géntium.

Hasta gazis præoptáta
Mundi pandit prétium:
Cordis tactu præparáta
Fit sagítta fórtium.
Arma clavi sunt beáta
Contra vires dæmonum.

Dulcis hasta, Dei latus
Spoliásti sánguine:
Dulces clavi, qui reátus

Digitized by Google

Expurgástis flúmine,
Ut sit mundus emundátus,
Et sanátus vúlnere.

Hasta fulcit viatóres
Et timéntes ánimat;
Et osténso bellatóres
Cordis succo róborat.
Clavus firmat, et dat rores
Pusillósque récreat.

Jesu, victor inferórum,
Qui triúmphas láncea;
Et virtúte qui clavórum
Restaurásti ómnia:
Fac, ut horum nos armórum
Múniant præsídia.
Amen.

℣. Accípiet armatúram zelus illíus, allelúja. ℟. Et armábit creatúram ad ultiónem inimicórum, allel.

Ad Magnif. Ant. Gaude, pia plebs justórum, omne genus Germanórum, tantis de munéribus: nam clenódia salútis tibi dedit Rex virtútis, suis de vulnéribus: clavos, lánceam et crucem, ut sequáris Christum ducem, allelúja.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui pro salúte mundi passus es de corde tuo aquam et sánguinem per lánceam mílitis emanáre: concéde propítius; ut sacratíssimi córporis tui perfóssio peccatórum nostrórum sit plena remíssio: Qui vivis et regnas.

Ad Matutinum.

Invit. Cœléstis Regis lánceam veníte adorémus, * Et pro clavis ejus Christo jubilémus, allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus.

Pascháli júbilo sonent præcónia
Armórum Dómini, per quæ victória
Venit Christícolis; sint in memória
Crux, et clavi, et láncea.

Crux apud ínferos spóliat tártara,
Láncea súperis tríbuit prémia,
Clavi consóciant cœlos et ínfima,
Fletum mutant lætítia.

Clavus dum fígitur in Dei mánibus,
Et dum demérgitur in sacris pédibus,
Hasta dum fódicat latus: homínibus
Manat grátiæ flúvius.

Láncea sæviens in Dei péctore,
Et inde próferens aquam cum sánguine,

Digitized by Google

Mundum lætíficat ímpetus flúmine:
Omnes ad aquas cúrrite.
Te, summa Déitas, cœlum magníficat,
Ordo Seráphicus laúdibus ínsonat;
His noster páriter cœtus se místceat,
Et in sæcula te canat.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Exaltátur crucis lignum: dum Christus occúbuit lanceátus, a malígno hoste nos erípuit, allelúja.

In I. et II. Nocturno Psalmi ut in Comm. Confessor.

℣. Tuam lánceam adorámus Dómine, allelúja. ℟. Tuam gloriósam passiónem recólimus, allel.

De libro secúndo Paralipómenon.

Lectio i. Cap. 9. d.

Recit ígitur rex Sálomon ducéntas hastas aúreas de summa sexcentórum aureórum, qui in síngulis hastis expendebántur: trecénta quoque scuta aúrea trecentórum aureórum, quibus tegebántur síngula scuta, posuítque ea rex in armamentário, quod erat cónsitum némore.

℟. Vidéte gloriósa loca clavórum et latus meum láncea perforátum pro salúte mundi: * Palpáte et vidéte, quia ego ipse sum, allelúja, allelúja. ℣. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. Palpáte.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio ii. Cap. 5. c.

Et accípiet armatúram zelus illíus, et armábit creatúram ad ultiónem inimicórum. Induet pro thoráce justítiam, et accípiet pro gálea judícium certum. Sumet scutum inexpugnábile æquitátem. Acuet autem duram iram in lánceam, et pugnábit cum illo orbis terrárum contra insensátos.

℟. Latus ejus apéruit, allelúja: patefécit óstium vitæ: * Allelúja, allelúja. ℣. Ingrediámur illud. Allelúja, allelúja.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio iii. Cap. 6. b.

Indúite vos armatúram Dei, ut possítis stare advérsus insídias diáboli: quóniam non est nobis colluctátio advérsus carnem

Digitized by Google

et sánguinem, sed advérsus príncipes et potestátes, advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spirituália nequítiæ in cœléstibus. Proptérea accípite armatúram Dei, ut possítis resístere in die malo, et in ómnibus perfécti stare. State ergo succíncti lumbos vestros in veritáte, et indúti lorícam justítiæ, et calceáti pedes in præparatiónem Evangélii pacis: in ómnibus suméntes scutum fídei, in quo possítis ómnia tela nequíssimi ígnea extínguere; et gáleam salútis assúmite, et gládium spíritus, quod est verbum Dei.

℟. Inter clavos Christus in cruce soporátus est, * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Et in sancta resurrectióne mundus in ejus laúdibus vigilávit. Allelúja. Glória Patri. Allelúja.

In II. Nocturno.

Ant. Tuam lánceam adorámus, Dómine, et tuam gloriósam passiónem recólimus, allelúja.

℣. Vere languóres nostros ipse tulit, allelúja. ℟. Et dolóres nostros ipse portávit, allelúja.

Sermo Innocéntii Papæ VI.
In Decret. de Festo Lanceæ et Clavorum D. N. J. C.

Lectio iv.

In Redemptóris nostri Dómini Jesu Christi sacratíssima passióne sic nos gloriári opórtet, ut ipsíus passiónis cuncta mystéria dinumerántes, et mérita, síngulis étiam ejus salutáribus instruméntis gloriémur. Inter quæ illud celébriter memorándum est, quod ipse Salvátor, emísso in cruce jam spíritu, sustínuit perforári láncea latus suum, ut inde sánguinis et aquæ profluéntibus undis, formarétur única, et immaculáta, ac virgo sancta mater Ecclésia, sponsa sua. O beatíssima ipsíus sacri láteris apertúra, unde nobis tot et tanta divínæ pietátis dona fluxérunt! O felix láncea, quæ tot bona nobis efficere, et ad tanti triúmphi glóriam méruit superáddi!

℟. Surge virgo Ecclésia, Sponso redde múnia; cui clavi grávia ímprimunt vestígia, per quæ ruit infernális Sísara. * Nam clavum Jahel málleo fixit in ejus témpora, allelúja, allelúja.

Digitized by Google

℣. Dulces clavi, púngite corda nostra. Nam clavum.

Lectio v.

Hæc latus ipsum aperiéndo, sacratíssimas jánuas nobis regni cœléstis apéruit. Hæc vulnerándo jam mórtuum, vúlnera nostra sanávit, vitámque nobis réddidit, et salútem. Hæc innóxium transfigéndo, illíus sánguine culpas nostras abstérsit: et demum ejúsdem sacratíssimis undis irrigáta, cæcitátis nostræ ténebras sústulit, et nos ipsíus divínæ pietátis flúviis mundávit. Illi étiam dulces clavi, (quibus ipse Salvátor eídem cruci fuit affíxus, quique non solum immaculáto respérgi sánguine, et molem ferre tanti pónderis meruérunt, sed et nos étiam per ipsórum salutíferas plagas dulcédinem tantam ipsíus divínæ caritátis accépimus, ut manus nostræ a peccáti solútæ néxibus, pedésque nostri a mortis láqueis fúerint liberáti) sunt devotíssime recoléndi.

℟. Hasta nitet margarítis nimis coruscántibus, * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Mucro gemmis infinítis sánguine vernántibus. Allelúja.

Lectio vi.

Quid enim vúlnere, et plagis hujúsmodi sánctius? Quid eis salúbrius, ex quibus salus nostra procéssit, et in quibus assídue se possunt curáre ánimæ devotórum? Licet ígitur láncea, et clavi prædicti. áliaque ipsíus passiónis salutária instruménta sint a cunctis fidélibus Christi ubílibet veneránda, et de ipsa étiam passióne in eádem Ecclésia solémnia annis síngulis Offícia celebréntur et fiant; dignum tamen, et convéniens reputámus, si de ipsíus passiónis speciálibus instruméntis, et præsértim in pártibus, in quibus instruménta ipsa dicúntur habéri, solémne ac speciále festum celebrétur et fiat, nosque illos fidéles Christi, qui áliqua ex instruméntis ipsíus habére se gaudent, in eórum devotióne divínis Offíciis, atque munéribus speciáliter foveámus.

℟. Jesus, nostra spes suávis ab ubéribus, * Allelúja, allelúja, allelúja.

Digitized by Google

℣. Pro nobis fossus clavis in palmis atque pédibus. Allelúja. Glória Patri. Allelúja.

In III. Nocturno.

Ant. Tu, Christe, nostrum gaúdium, de lanceáto látere da oris mellicídium ardénti corde súgere, allelúja.

Ps. de Ill. Noct. in Com. Virg.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi, allelúja. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 120. in Joannem.

Unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Vigiánti verbo Evangelísta usus est, ut non díceret: Latus ejus percússit, aut vulnerávit, aut quid áliud; sed apéruit; ut illic quodámmodo vitæ óstium panderétur, unde sacraménta Ecclésiæ manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intrátur. Ille sanguis, qui fusus est, in remissiónem fusus est peccatórum. Aqua illa salutáre témperat póculum; hæc et lavácrum præstat, et potum. Hoc prænuntiábat, quod Noë in látere arcæ óstium fácere jussus est, quo intrárent animália, quæ non erant dilúvio peritúra, quibus præfigurabátur Ecclésia.

℟. Vibrans miles lánceam acutíssimam, apéruit templum sanctum glóriæ Dei:* In quo hábitat plenitúdo divinitátis, allelúja, allelúja. ℣. Ibi abscóndita est fortitúdo ejus: ante fáciem ejus ibit mors. In quo.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio viii.

Propter hoc prima múlier facta est de látere viri dormiéntis, et appelláta est vita, matérque vivórum. Magnum quippe significávit bonum ante magnum prævaricatiónis malum. Hic secúndus Adam, inclináto cápite, in cruce dormívit; ut inde formarétur ei conjux, quæ de látere dormiéntis efflúxit. O mors,

Digitized by Google

unde mórtui revivíscunt! Quid isto sánguine múndius? Quid vúlnere isto salúbrius? Facta sunt enim hæc, inquit, ut Scriptúra implerétur: Os non comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra dicit: Vidébunt in quem transfixérunt.

℟. Tuam lánceam adorámus, Dómine, allelúja: tuam gloriósam recólimus passiónem, * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Hasta Regem glóriæ cruentávit Christum. Allelúja. Glória Patri. Allelúja.

Lectio ix.

Duo testimónia de Scriptúris síngulis réddidit; quasi facta fuíssent, narrávit. Nam quia díxerat: Ad Jesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura; ad hoc pértinet testimónium: Os non comminuétis ex eo: quod præcéptum est eis, qui celebráre Pascha jussi sunt, ovis immolatióne, in véteri lege, quæ Domínicæ passiónis umbra præcésserat. Unde Pascha nostrum immolátus est Christus, de quo Isaías Prophéta díxerat: Sicut ovis ad occisiónem ductus est. Item, quia subjúnxerat, dicens: Sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit; ad hoc pértinet álterum testimónium: Vidébunt in quem transfixérunt. Ubi promíssus est Christus, in ea qua crucifíxus est, carne ventúrus.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Hasta Regem glóriæ * Christum cruentávit, dum crucis in árbore Dóminus regnávit, allelúja.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliquis de Domin.

2. Hanc treméndam lánceam * omnes adorémus, et in ejus laúdibus semper jubilémus, allelúja.

3. Unus mílitum * láncea latus ejus apéruit, et continuo exívit sanguis et aqua, allelúja.

4. Fui mórtuus, * et ecce sum vivens in sæcula sæculórum, allelúja.

5. Sempitérna gaúdia * Christus tunc donávit, cum clavis et láncea mortem superávit, allelúja.

Capitulum. Sap. 5.

Sumet Dóminus scutum inexpugnábile æquitá-

Digitized by Google

tem, ácuet autem duram
iram in lánceam, et pugnábit cum illo orbis terrárum
contra insensátos.

Hymnus.

Verbum supérnum pródiens
Salváre, quod perierat:
Hasta clavísque móriens
Complévit, ad quod vénerat.

O gloriósa láncea,
Timor tremórque dæmonum!
Regna pandis sidérea
Per sanctæ necis méritum.

De clavórum stigmátibus
Emánat mundi prétium:
E cunctis aromátibus
Spirans odórem cœlicum.

In corde Christi mérgitur
Mucro leóne sævior:
De forti fons exóritur
Cibúsque melle dúlcior.

In Natum Pater phialam
Effúdit iracúndiæ,
Ut nobis cœnam máximam
Gratis suæ det glóriæ.

O Christe, nostrum gaúdium,
De vulneráto látere
Da lac et vinum dépluum
Ardénte corde súgere.

Precámur, Auctor ómnium,
Tu nostra sis refléctio:
Tuórum perque méritum
Armórum sis protéctio.

Amen.

℣. Per sanctam lánceam de inimícis nostris, allelúja. ℟. Líbera nos Deus noster, allelúja.

Ad Bened. Ant. O felix et omni laude digna láncea Salvatóris, quæ pertránsiens latus ejus, chirógraphum peccáti affixit patíbulo crucis, allelúja.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui pro salúte mundi passus es de corde tuo aquam et sánguinem per lánceam mílitis emanáre: concéde propítius; ut sacratíssimi córporis tui perfóssio peccatórum nostrórum sit plena remíssio: Qui vivis et regnas.

Ad Primam.

In ℟. br. ℣. Qui vulnerátus es pro nobis.

Ad Tertiam.

Ant. Hanc treméndam lánceam.

Capit. Sumet Dóminus. ut supra. 58*

℟. br. Apprehénde arma et scutum,* Allelúja, allelúja. Apprehénde. ℣. Et exsúrge in adjutórium mi-

Digitized by Google

hi. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Apprehénde.

℣. Fodérunt manus meas, et pedes meos, allelúja. ℟. Dinumeravérunt ómnia ossa mea, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Unus mílitum.

Capitulum. Apoc. 1.

Grátia vobis, et pax ab eo, qui est, et qui erat, et qui ventúrus est; et a Jesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ; qui diléxit nos, et lavit nos a peccátis nostris in sánguine suo.

℟. br. Fodérunt manus meas, et pedes meos, * Allelúja, allel. Fodérunt. ℣. Dinumeravérunt ómnia ossa mea. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Fodérunt.

℣. Quem tu percussísti, persecúti sunt, allel. ℟. Et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Sempitérna gaúdia.

Capitulum. Apoc. 1. d.

Ego sum primus et novíssimus, et vivus, et fui mórtuus: et ecce sum vivens in sæcula sæculórum.

℟. br. Quem tu percussísti, persecúti sunt, * Allelúja, allelúja. Quem. ℣. Et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Quem.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras, allelúja. ℟. Attrítus est propter scélera nostra, allelúja.

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis, et loco ultimi Ps. Credídi.

Ad Magnif. Ant. Collaudémus Christi cleméntiam, qui per gloriósos clavos et lánceam dat Ecclésiæ de inimícis victóriam, et in cœlo vitam et corónam perpétuam, allelúja.

Domin. II. post Pascha (eaque impedita Dom. IV. post Pascha).

Ss. Sepulcri D. N. J. C.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. 1. Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus, quóniam sanctum est, allelúja.

Psalmi ut in I. Vesperis de Comm. Apost.

Digitized by Google

2. Introíbimus in tabernáculum ejus, adorábimus in loco ubi stetérunt pedes ejus, allelúja.

3. Quis ascéndet in montem Dómini, aut quis stabit in loco sancto ejus? allelúja.

4. O quam metuéndus est locus iste! Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli, allelúja.

5. Ne apprópies huc, solve calceaménta de pédibus tuis, locus enim in quo stas, terra sancta est, allelúja.

Capitulum. Act. 13.

Cum consummássent ómnia, quæ de eo scripta erant, deponéntes eum de ligno, posuérunt eum in monuménto.

Hymnus.

Sacri sepúlcri glóriam,
Christi triúmphis ínclytam,
Dulci repléti gaúdio
Lætis canámus vócibus.

Hujus vetústis sæculis,
Dedit cistérna sýmbolum,
Quo missus olim, cárcerem
Joseph habébat ínnocens.

Hoc quem fidélis fórtium
Ambit catérva mílitum,
A rege docto cónditus
Expréssit olim léctulus.

Hoc et tuus, Dániel, Iacus;
Et quæ sopóre lánguidum
Jonam ratis portáverat,
Hoc in figúra núntiat.

O petra gemmis cárior!
Thesaúre cunctis dítior!
Qualem nec aula príncipum,
Nec gaza claudit dívitum!

Nam tu nec auri múnera,
Nec príncipum fluxas opes,
Sed illud imménsum sacri
Prétium tulísti Córporis.

At, Christe, ditas qui tuum
Caro sepúlcrum sánguine,
Tuos, rogámus, sérvulos
Donis tuis fac dívites.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Tuum sepúlcrum adorámus, Dómine, allelúja.
℟. Et recólimus tuam gloriósam resurrectiónem, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Deponéntes Dóminum de cruce, posuérunt eum in monuménto, quod erat excísum

Digitized by Google

in petra, in quo nondum quisquam pósitus fúerat, allelúja.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui pro nobis mortem subíre, et in sepúlcro depósitus tértia die resúrgere voluísti: concéde fámulis tuis; ut qui sepúlcri tui memóriam recólimus, resurrectiónis quoque glóriæ partícipes esse mereámur: Qui vivis et regnas.

Deinde fit Com. Domin.

Ad Matutinum.

Invit. Surréxit Dóminus de sepúlcro, * allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus. Sacri Sepúlcri. ut supra. 61*

In I. Nocturno.

Ant. En léctulum Salomónis, sexagínta fortes ámbiunt ex fortíssimis Israël, omnes tenéntes gládios, et ad bella doctíssimi, allelúja.

Ps. trium Nocturnorum de Comm. Dedicat. Ecclesiæ.

℣. Ipsum gentes deprecabúntur, allelúja. ℟. Et erit sepúlcrum ejus gloriósum, allelúja.

De Actibus Apostolórum. Lectio i. Cap. 13. d.

Viri fratres, fílii géneris Abraham, et qui in vobis timent Deum, vobis verbum salútis hujus missum est. Qui enim habitábant Jerúsalem, et príncipes ejus hunc ignorántes, et voces Prophetárum, quæ per omne sábbatum legúntur, judicántes implevérunt: et nullam causam mortis inveniéntes in eo, petiérunt a Piláto, ut interfícerent eum. Cumque consumássent ómnia, quæ de eo scripta erant, deponéntes eum de ligno, posuérunt eum in monuménto. Deus vero suscitávit eum a mórtuis tértia die: qui visus est per dies multos his, qui simul ascénderant cum eo de Galilæa in Jerúsalem; qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem.

℟. Deponéntes Dóminum de cruce, posuérunt eum in monuménto, quod erat excísum de petra, allelúja: * Signántes illud cum custódibus, allelúja. ℣. Abeúntes Judæi munérunt sepúlcrum, advolvéntes lápidem ad óstium monuménti. Signántes.

Digitized by Google

Lectio ii.

Et nos vobis annuntiámus eam, quæ ad patres nostros repromíssio facta est; quóniam hanc Deus adimplévit fíliis nostris, resúscitans Jesum, sicut et in Psalmo secúndo scriptum est: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quod autem suscitávit eum a mórtuis, ámplius jam non reversúrum in corruptiónem, ita dixit: Quia dabo vobis sancta David fidélia. Ideóque et álias dicit: Non dabis sanctum tuum vidére corruptiónem. David enim in sua generatióne cum administrásset voluntáti Dei, dormívit: et appósitus est ad patres suos, et vidit corruptiónem. Quem vero Deus suscitávit a mórtuis, non vidit corruptiónem.

℟. Sepúlto Dómino, signátum est monuméntum, volvéntes lápidem ad óstium monuménti, allelúja: * Ponéntes mílites, qui custodírent illum, allelúja. ℣. Accedéntes príncipes sacerdótum ad Pilátum, petiérunt illum. Ponéntes.

Lectio iii.

Notum ígitur sit vobis, viri fratres, quia per hunc vobis remíssio peccatórum annuntiátur, et ab ómnibus, quibus non potuístis in lege Móysi justificári, in hoc omnis, qui credit, justificátur. Vidéte ergo ne supervéniat vobis quod dictum est in Prophétis: Vidéte contemptóres, et admirámini, et dispergímini: quia opus óperor ego in diébus vestris, opus quod non credétis, si quis enarráverit vobis. Exeúntibus autem illis rogábant, ut sequénti sábbato loquerémtur sibi verba hæc. Cumque dimíssa esset Synagóga, secúti sunt multi Judæórum et coléntium advenárum Paulum et Bárnabam: qui loquéntes suadébant eis ut permanérent in grátia Dei. Sequénti vero sábbato pene univérsa cívitas convénit audíre verbum Dei.

℟. Accepérunt corpus Jesu, et ligavérunt illud línteis cum aromátibus, et sepeliérunt in monuménto novo, * In quo nondum quisquam pósitus fúerat, allelúja. ℣. Venit Joseph cum Nicodémo, et tulérunt corpus Jesu, et sepeliérunt illud in monuménto novo. In. Glória Patri.

Digitized by Google

In II. Nocturno.

Ant. Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes, tota die, et tota nocte in perpétuum non tacébunt laudáre nomen Dómini, allelúja.

℣. Factus est in pace locus ejus, allelúja. ℟. Et habitátio ejus in Sion, allelúja.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Ad Milites Templi, cap. 11. de S. Sepulcro.

Lectio iv.

Inter sancta ac desiderabília loca sepúlcrum Christi tenet quodámmodo princípátum: et devotiónis plus néscio quid sentítur, ubi mórtuus requiévit, quam ubi vivens conversátus est: atque ámplius movet ad pietátem mortis quam vitæ recordátio: puto quod illa austérior, hæc dúlcior videátur, magísque infirmitáti blandiátur humánæ quies dormitiónis, quam labor conversatiónis: mortis secúritas quam vitæ rectitúdo. Vita Christi vivéndi mihi régula éxstitit mors a morte redémptio. Illa vitam instrúxit, mortem ista destrúxit: vita quidem laboriósa, sed mors pretiósa: útraque ádmodum necessária. Quid enim Christi prodésse póterat sive mors néquiter vivénti, sive vita damnabíliter moriénti? Numquid deínde aut mors Christi étiam nunc male usque ad mortem vivéntes a morte ætérna líberat, aut mórtuos ante Christum sanctos Patres vitæ sánctitas liberávit? Sicut scriptum est: Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem, éruet ánimam suam de manu ínferi? Hunc ergo, quia utrúmque nobis páriter necessárium erat, et pie vívere, et secúre mori, et vivéndo vívere dócuit, et mortem moriéndo secúram réddidit: quóniam quidem resurrectúrus occúbuit, et spem fecit moriéntibus resurgéndi.

℟. Mulíeres venérunt ad monuméntum, portántes quæ paráverant, arómata, ✠ Et invenérunt lápidem revolútum a monuménto, allelúja. ℣. Et factum est, dum mente consternátæ essent, ecce duo viri steté-

Digitized by Google

runt secus illas in veste fulgénti. Et invenérunt.

Lectio v.

Ibidem finem versus.

Sive ítaque hæc, sive ália quæcúmque in hunc modum (prout in tálibus suo quisque abúndat sensu) ex occasióne sepúlcri christiánis sénsibus suggerántur, puto quod non medíocris dulcédo devotiónis infundátur cóminus intuénti, nec parum profícitur cernéndo étiam corporálibus óculis corporálem locum Domínicæ quiétis. Etsi quippe jam vácuum sacris membris, plenum tamen nostris, et jucúndis ádmodum sacraméntis. Nostris, inquam, si tamen tam ardénter ampléctimur, quam indubitánter tenémus, quod Apóstolus ait: Consepúlti enim sumus per baptísmum in mortem, ut quómodo surréxit Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus. Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus, simul et resurrectiónis érimus.

℟. Angelus Dómini locútus est muliéribus dicens: Quem quǽritis? An Jesum quǽritis? Jam surréxit: * Veníte et vidéte locum, allelúja. ℣. Jesum quǽritis Nazarénum crucifíxum? Surréxit, non est hic. Veníte et vidéte.

Lectio vi.

Quam dulce est peregrínis post multam longi itíneris fatigatiónem, post plúrima terræ marísque perícula, ibi tandem quiéscere, ubi et agnóscitur suum Dóminum quievísse! Puto jam quod præ gaúdio non séntiunt viæ labórem, nec gravámen réputant expensárum: sed tamquam labóris prǽmium cursúsve bravíum assecúti, juxta Scriptúræ senténtiam, gaudent veheménter, cum invénerint sepúlcrum. Nec casu vel súbito, aut véluti lúbrica populáris favóris opinióne, id tam célebre nomen Christi sepúlcrum sortítum esse putétur, cum hoc ipsum tantis retro tempóribus Isaías tam apérte prædíxit: Et erit (inquit) in die illa radix Jesse, qui stat in signum populórum: ipsum gentes deprecabúntur, et erit sepúlcrum ejus glorió-

Digitized by Google

sum. Revéra ergo implétum cérnimus quod légimus prophetátum: novum quidem intuénti, sed legénti antíquum; ut sic adsit de novitáte jucúnditas, et de vetustáte non desit auctóritas.

℟. Cum transíret sábbatum, María Magdaléne, María Jacóbi, et Sálome emérunt arómata, * Ut veniéntes úngerent Jesum, allelúja. ℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole. Ut. Glória Patri. Ut.

In III. Nocturno.

Ant. Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, et sicut luna perfécta in ætérnum, et testis in cœlo fidélis, allelúja.

℣. Erit mihi Dóminus in Deum, allelúja. ℟. Et lapis iste vocábitur domus Dei, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 24.

In illo témpore: Una sábbati valde dilúculo, venérunt mulíeres ad monuméntum, portántes, quæ paráverant, arómata. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Sabb. in Vig. Paschæ de Joseph, etc. de temp. serm. 132. a quibusdam ponitur in appendice de div. Serm. serm. 50.

Cum María Magdaléna venísset ad monuméntum, quam mémorem Salvatóris admíssa fides ac devótio in lácrimas compellébat, videns revolútum a fóribus lápidem, cum non invenísset in sepúlcro Dóminum, cœpit ácrius dolére, quod perdíderit defúnctum. Mox autem ad Petrum ejus discípulum pérvolat, quem pro mériti qualitáte vel fídei, major de ejus óbitu cura tangébat, núntiat iláne sepúlcrum, quéritur de Córpore ablato. Petrus vero resurrectiónis Fílii Dei et ante Crucem cónscius, quam prædíxerat ipse passúrus, sub tali núntio non flevit, aut dóluit: sed morem suum in divínis virtútibus servans, próperat experíri quod crédidit.

℟. Tulérunt Dóminum meum, et néscio ubi posuérunt eum. Dicunt ei Angeli: Múlier quid ploras? Surréxit, sicut dixit:

Digitized by Google

* Præcédet vos in Galilǽam: ibi eum vidébitis, allelúja. ℣. Cum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum, et vidit duos Angelos in albis sedéntes, qui dicunt ei. Præcédet.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio viii.

Ad sepúlcrum ítaque Dómini céleri cursu festínat, lætior reditúrus, si non inveníret quod quærébat. Beátus autem Evangelísta et ex consequéntibus probat poténtiam resurgéntis. Venit, inquit, Simon Petrus, et introívit in monuméntum: et cum non invenísset Dóminum, vidit linteámina pósita, et sudárium quod fúerat super caput ejus. Nam maniféstius Deus, perlatúrus quem vivificáverat in cœlum, et mortem evácuat et sepúlcrum. Nam linteámine, quo funus tegebátur, expósito, relíquit terræ exúvias, vitáli jam córpore indúta majéstas.

℟. Congratulámini mihi omnes qui dilígitis Dóminum, quia quem quærébam, appáruit mihi: * Et dum flerem ad monuméntum, vidi Dóminum, allelúja. ℣. Recedéntibus discípulis, non recedébam, et amóris ejus igne succénsa ardébam desidério. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix. de Homilia Dominicæ.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Vota mea Dómino * reddam in conspéctu omnis pópuli ejus, in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem, allelúja.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliquis de Domin.

2. Ingrediéris in abundántia * sepúlcrum, sicut infértur acérvus trítici in témpore suo, allelúja.

3. Qui exspéctant mortem, * et non venit, quasi effodiéntes thesaúrum, gaudéntque veheménter, cum invénerint sepúlcrum, allelúja.

4. Tóllite hóstias, * et introíte in átria ejus, adoráte Dóminum in átrio sancto ejus, allelúja.

5. In sole pósuit * tabernáculum suum, et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo, allelúja.

Digitized by Google

Capitulum. Act. 13.

Cum consummássent ómnia, quæ de eo scripta erant, deponéntes eum de ligno, posuérunt eum in monuménto.

Hymnus.

Audíte tristes ínferi,
Turbæ freméntes hóstium,
Vestrum ruínæ núntium,
Sacri sepúlcri glóriam.

En jam futúri cónscius
Illam Prophéta prædcinit,
Et gloriósum pósteris
Narrat sepúlcrum sæculis.

Hic ille Rex fortíssimus,
Fractis avérni víribus,
Et mortis excússo jugo,
Primum trophæa súscitat.

Candóre tectus véstium,
Novóque lucis fúlgure,
Delápsus astris núntius,
Hic excubávit Angelus.

Jam temperándum lácrimis,
Satis datum suspíriis,
Gravi dolóre saúciæ
Hic audiérunt féminæ.

Et vos, Magístri fúnere
Plane simul commórtui,
Vestro dolóri gaúdium,
Tulístis hic, Apóstoli.

Tu vero, Christe, máxima
Tui sepúlcri glória,
Mortem resúrgens víceras,
Nos morte culpæ líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Dum esset Rex in accúbitu suo, allelúja. ℟. Nardus mea dedit odórem suavitátis, allelúja.

Ad Bened. Ant. Abeúntes autem muniérunt sepúlcrum, advolvéntes lápidem ad óstium monuménti signántes eum, cum custódibus, allelúja.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui pro nobis mortem subíre, et in sepúlcro depósitus tértia die resúrgere voluísti: concéde fámulis tuis; ut qui sepúlcri tui memóriam recólimus, resurrectiónis quoque glóriæ partícipes esse mereámur: Qui vivis et regnas.

Deinde fit Coñ. Domin.

Ad Tertiam.

Cap. Cum consummássent. ut supra.

℟. br. Tuum sepúlcrum adorámus Dómine. * Allelúja, allelúja. Tuum. ℣. Et recólimus tuam gloriósam

Digitized by Google

resurrectiónem. Allelúja, allel. Glória Patri. Tuum.

℣. Vere locus iste sanctus est, allelúja. ℟. Et ego nesciébam, allelúja.

Ad Sextam.

Capitulum. Matth. 27.

Et accépto córpore, Joseph invólvit illud in síndone munda, et pósuit illud in monuménto suo novo, quod excíderat in petra.

℟. br. Vere locus iste sanctus est. * Allelúja, allelúja. Vere. ℣. Et ego nesciébam. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Vere.

℣. Te decet hymnus Deus in Sion, allel. ℟. Et tibi reddétur votum in Jerúsalem, allelúja.

Ad Nonam.

Capitulum. Lucæ 24.

Una sábbati valde dilúculo, venérunt mulíeres ad monuméntum, portántes, quæ paráverant arómata, et invenérunt lápidem revolútum de monuménto.

℟. br. Te decet hymnus Deus in Sion. * Allelúja, allelúja. Te decet. ℣. Et tibi reddétur votum in Jerúsalem. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Te decet.

℣. Lápidem quem reprobavérunt, allelúja. ℟. Hic factus est in caput ánguli, allelúja.

In II. Vesperis.

Ant. ut supra in I. Vesp.; Ps. de Domin., et loco ultimi

Psalmus 136.

Super flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus: * cum recordarémur Sion:

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra.

Qui illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum:

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tui Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea faúcibus meis, * si non memínero tui:

Si non proposúero Jerúsalem, * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto Dómine filiórum Edom, * in die Jerúsalem:

Qui dicunt: Exinaníte,

Digitized by Google

exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis mísera: * beátus, qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus, qui tenébit, * et allídet párvulos tuos ad petram.

Capit. et Hymnus ut in I. Vesperis. **61***

℣. **Ipsum gentes deprecabúntur, allelúja.** ℟. **Et erit sepúlcrum ejus gloriósum, allelúja.**

Ad Magnif. Ant. **Introeúntes in monuméntum vidérunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt, allelúja.**

Et fit Com̃. Dom.

Die 2. Maji.

In Translatione

S. Elisabeth Viduæ.

Duplex majus.

Omnia ut in Communi nec Virg. nec Mart. præter sequ.

Si I. Vesperæ dicendæ sint integræ, Ant., Cap. et Hymn. de Laud. Psalmi ut in Festis B. M. V. per annum.

Ad Magnif. Ant. **O ránte sancta Elísabeth, appáruit ei Dóminus, qui eléctam sibi ad gaúdia invitábat ætérna, allelúja.**

℣. **Ora pro nobis, sancta Elísabeth, allel.** ℟. **Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúja.**

Oratio ut ad Laud.

Ad Matutinum.

Invitator. **Regem regum Dóminum, veníte adorémus, * Qui beátæ Elísabeth ætérnum dedit regnum, allelúja.**

In I. Nocturno.

Ant. **Elísabeth, germen régium, in misericórdiis paúperum emit regnum cœlórum, allelúja.**

℣. **Spécie tua et pulchritúdine tua, allelúja.** ℟. **Inténde, próspere procéde, et regna, allelúja.**

Lectiones I. Noct. **Mulierem fortem.** de Comm. cum ℟℟. sequ.

℟. i. **Beáta Elísabeth, generósis natálibus orta, illústris regis fília, * Véluti stella matutína inter mundi nébulas splendóre virtútum suárum emícuit, allelúja.** ℣. **Quæ sicut lucérna ardens erat in caritáte, et lucens exímio pietátis exémplo. Véluti.**

℟. ii. **Mirábilis múlier et vere mater paúperum infírmos et ínopes sédulo fovébat, víduis et pupíllis**

Digitized by Google

succurrébat: * Quæ pro refectióne paúperum panem méruit Angelórum, allelúja. ℣. Beáta Elísabeth in paupéribus et infírmis consuévit Dóminum saturáre. Quæ.

℟. iii. Elísabeth in ómnibus sédula erat ad obediéndum et fortis in sufferéndo: * Ut possidéret in patiéntia ánimam suam, et victória suæ obediéntiæ laude clarésceret, allelúja. ℣. Glóriæ suæ prætéritæ ímmemor omnem amórem suum in Deum dirigébat. Ut possidéret. Glória Patri. Ut possidéret.

In II. Nocturno.

Ant. Beáta Elísabeth ab ómnibus derelícta, laudes Deo læto corde cantábat, allelúja.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúja. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur, allelúja.

Lectio iv.

Anno ab incarnatióne Dómini millésimo ducentésimo tricésimo primo venerábilis Christi Fámula Elísabeth, vixdum vigínti quátuor annos nata, plena tamen sanctis opéribus, ad cœléstem glóriam transvolávit. Sacrum autem ipsíus corpus post sanctæ ánimæ separatiónem, statim cœpit plúrimis et máximis coruscáre miráculis. Quare agénte in primis Conrádo Lantgrávio Thuríngiæ, póstea militiæ Teutonicórum magístro, anno post ejus pretiósam mortem quarto recurrénte, apud Perúsiam a Gregório nono, Summo Pontífice, inter Sanctos reláta est in octáva Pentecóstes. Moxque miræ pulchritúdinis et magnitúdinis monastérium super corpus ejus fundári cœpit. Condíctus est et dies certus atque públice denunciátus, in quo fieret sancti córporis ejus translátio.

℟. Cæcórum óculi aperiebántur, dum eos signáret signo crucis, et paralýticus gressum recépit: * Dum Elísabeth super eum invocáret nomen Dómini Jesu Christi, allel. ℣. Qui lánguidus jacébat, se eréxit in pedes, et qui loqui non póterat, respóndit. Dum Elísabeth.

Lectio v.

Anno ígitur sequénti a dívérsis regnis tantæ turbæ populórum utriúsque

Digitized by Google

sexus, divérsæ conditiónis et ætátis, ad diem in Kaléndis Maji præfixam confluxérunt, ut número omnem æstimatiónem humánam transcénderet. Nam ipse Romanórum Imperátor Friderícus, ómnibus negótiis suis postpósitis, ad festum translatiónis accúrrit, fama sanctitátis beátæ Elísabeth attráctus et illéctus. Sciéntes autem fratres Teutónici, quod in Imperatóris advéntu sacrum corpus cómmode éffodi non posset, tribus diébus præanticipavérunt: qui nocte, rejécta terra, sepúlchrum aperuérunt. Et ecce tanta fragrántia lápide amóto de sacro córpore efférbuit, ut omnes odóris illíus suavitáte recreáti, in admiratiónem versi Deum collaudárent. Nam ipsum sacrum corpúsculum, quod aromátibus nóverant non fuísse delibútum, totum invenérunt íntegrum et incorrúptum. Habébat étiam manus in forma crucis próprio péctori superpósitas.

℟. Cum veníret a secréto contemplatiónis Elísabeth, vultus ejus mirábili splendóre fulgébat, * Et tamquam solis rádii ex óculis ejus procedébant, allelúja. ℣. Spléndida fiébat fácies ejus, dum respíceret in eam Dóminus. Et tamquam.

Lectio vi.

Fratres sacrum corpus de sarcóphago tolléntes et púrpura involvéntes in arca plúmbea collocátum, in sepúlchrum reposuérunt. Interim Imperátor advéniens nudis pédibus cum magna devotióne et humilitáte, turbis hinc inde compriméntibus, summo dilúculo locum ádiit, sepúlchrum intrávit, et Princípibus sibi assisténtibus arcam cum sacro córpore élevans, cum multa vociferatióne cléricis laudes divínas resonántibus, ad locum præparátum transtulérunt. Imperátor vero corónam aúream de lápide pretióso ejúsdem sacro cápiti impósuit, in signum devotiónis suæ, illam sanctæ Elísabeth ófferens. Celebrátur autem hæc Translátio die sequénti post festum sanctórum Apostolórum Philippi et Jacóbi. Postquam vero per longum tempus hujus Translatiónis læta festívitas cessáverat, Leo déci-

Digitized by Google

mus tértius Póntifex Máximus, in Ordinem Beátæ Maríæ Vírginis Teutonicórum liberalíssimus, cum plúrimis áliis festis íterum celebrári permísit.

℟. Vidi cœlum apértum, et Dóminum meum Jesum * Inclinántem se ad me, et consolántem me, allelúja. ℣. Regnum mundi et omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi, quem vidérunt óculi mei. Inclinántem se. Glória Patri. Inclinántem se.

In III. Nocturno.

Ant. Beáta Elísabeth in contemplatióne divína lácrimas multas cum vultus hilaritáte fundébat, visiónes cœléstes sæpe vidébat, allelúja.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allel. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 13.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cœlórum thesaúro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Ex Homilia 48. in Matth. circa medium.

Perpéndis, quómodo in mundo ábdita, atque celáta prædicátio est, et in prædicatióne summa felícitas recóndita? Nisi ergo cunctas res tuas venúmdabis, non emes: nisi curióse quæras, non invénies. Duo hæc quippe nobis ad salútem necessária sunt, sæculárium rerum contémptus, et jugis vigilántia. Quærébat enim bonas margarítas; et cum invenísset unam pretiosíssimam, véndidit quæcúmque habébat, ac emit eam. Una quippe véritas est, nec in multas scínditur partes, ac véluti qui margarítam habet, novit se dívitem esse; sic et in prædicatióne veritátis, qui ei adhærent, opuléntos sese non ignórant.

℟. Beáta Elísabeth virtútibus cumuláta non annis, meritórum magis quam diérum plena, migrávit ad Dóminum invitántem et dicéntem: * Veni, elécta mea, in habitatiónem tuam, ab ætérno parátam tibi, allelúja. ℣. Oránte san-

Digitized by Google

cta Elísabeth, et de cœlésti glória meditánte, appáruit ei Christus Dóminus, qui eléctam sibi ad gaúdia invitábat ætérna. Veni.

Lectio viii.

Deínde, ne confidámus plúrimum, quóniam Evangélium suscépimus, neque opinémur suffícere solum nobis fidem ad salútem: horróris plenam affert parábolam. Símile est, inquit, regnum cœlórum sagénæ missæ in mare, et cétera. Hanc autem parábolam non interrogátus, sed sponte atque a seípso ex parte interpretátur, et formídinem magis amplíficat. Nam ne, cum advértis pútrida foras ejécta esse, nullum aut parvum ejectiónis perículum credas, interpretándo subjúnxit: Quia in fornácem immíttent; et stridóre déntium, dolóris magnitúdinem expréssit. Animadvértis, quot perditiónis viæ?

℟. O ínclyta múlier, virtútum fœcúnda sóbole, venerábilis Elísabeth: * Vas eléctum misericórdiæ, allelúja. * Poténtes in sæculo ad Dóminum convertísti, allelúja. ℣. Cum esset de stirpe régia, facta est paúperum et egenórum ancílla. Vas. Glória. Poténtes.

Lectio ix.

Vides, quod álii vépribus, álii venéno, álii lapídibus, álii zizániis conterúntur: álii in sagéna péreunt? Non ígitur injúria dictum est, latam esse viam illam quæ in perditiónem addúcit, ac multos esse qui per eam ingrediúntur. Hæc enim cum dixísset, et ad horrórem terminásset sermónem, atque immorátus amplificásset, adjécit: Intellexístis hæc ómnia? Dicunt ei: Utique Dómine. Deínde quóniam intellexérunt, laudat, dicens: Proptérea omnis scriba doctus in regno cœlórum símilis est hómini patrifamílias, qui profert de thesaúro suo nova et vétera.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Beáta Elísabeth,* regum fília, facta est paúperum, et egenórum ancílla, allelúja.

Ps. Dóminus regnávit.

2. Beáta Elísabeth * elégit abjécta esse in Domo Dei, quam habitáre cum divítibus, allelúja.

Digitized by Google

3. Elísabeth venerábilis * tentáta in tribulatiónibus multis accépit consolatiónem a Dómino, allelúja.

4. Dixit Dóminus * ad beátam Elísabeth: Si tu vis esse mecum, ero et ego tecum, allelúja.

5. Ita Dómine: * tu vis esse mecum, et ego tecum, et numquam a te separábor, allelúja.

℣. Ora pro nobis, sancta Elísabeth, allel. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúja.

Ad Bened. Ant. Beáta Elísabeth, fámula Christi, de antíquo serpénte triumphávit; cujus migránte ánima ad opuléntam réquiem audítæ sunt per noctis siléntium voces angelórum cantántium, allelúja.

Oratio.

Tuórum corda fidélium Deus miserátor illústra: et beátæ Elísabeth précibus gloriósis, fac nos próspera mundi despícere; et cœlésti semper consolatióne gaudére. Per Dóminum nostrum.

Vesperæ dicuntur de sequ. Festo Inventionis S. Crucis, sine ulla Commemor. S. Elisabeth. Si vero hoc Festum transferri contigerit:

Omnia ut in primis, præter

℣. Ora pro nobis, sancta Elísabeth, allel. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Beáta Elísabeth jubilándo requiévit; ingréssa est civitátem Dómini occurréntibus Angelis et Sanctórum choris: cum Angelis et Archángelis hymnum Deo decántat ante thronum ejus in ætérnum, allelúja.

Die 3. Maji.
Inventio S. Crucis.
Duplex 1. classis.

Officium ut in Breviario hac die, sed omittitur Lectio ix. et Com. Ss. Alexandri I. etc. et Lectio viii. dividitur in duas ad signum ♱.

Die 4. Maji.
S. Floriani Martyris.
Duplex.

Omnia de Communi unius Mart., præter sequentia.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut intercedénte sancto Floriáno Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Digitized by Google

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Sæviénte in christiános Diocletiáni, et Maximiáni persecutióne, cum Aquilínus, Nórici Ripénsis præses, in Christi cultóres ad Lauréaci castrum acérrime animadvérteret, et ad quadragínta eo nómine vinctos, multísque supplíciis macerátos in cárcerem conjecísset, Floriánus iísdem religiónis, et militiæ societáte conjúnctus, sancto fídei ardóre incénsus, ac sánguinem pro Christo profúndere cúpiens, Lauréacum ádvolat, sicque ad excellentióris militiæ corónam glorióso certámine conténdit.

℟. Lux perpétua.

Lectio v.

Aúdiens ergo christiános ad idolórum sacrifícia perquíri, nihil truculentórum fídei hóstium immanitátem véritus, in médium se ultro profert, liberéque exclamábat: Quem álium quæritis? ecce ego christiánus sum: ite, nuntiáte præsidi, me hic adésse. His audítis, præses eum ad se addúci jubet, et diis sacrificáre. Quod cum nulla ratióne obtinére posset, secúndo, et tértio fústibus cædi ímperat, atque illíus scápulas acútis ferris confríngi. Tandem invíctus Christi athléta váriis tormentórum genéribus superátis, ob inconcússam fídei constántiam, últimam mortis lætus áccipit sententiam.

℟. In servis suis.

Lectio vi.

Ligáto ígitur ad collum saxo, e ponte in Anasum flúvium dejícitur, non tamen sine divína ultióne: nam óculi ejus, qui injéctis violénter mánibus Mártyrem præcipitávit, mox crepuérunt: flúvius autem, Mártyrem Christi suscípiens, elevátis undis in quoddam eminéntius saxum sacrum ejus corpus éxtulit: quod miro nutu Dei, áquila illic advoláns, protegebátur, donec a Valéria pia matróna, a Deo admónita, inde clam ablátum, sepultúræ tráditum est, eo in loco, quo póstea célebre monastérium eréctum fuit,

Digitized by Google

quod in hunc usque diem título, et patrocínio gaudet sancti Floriáni.

℟. Fíliæ Jerúsalem.

In III. Nocturno Homil. in Evangel. Ego sum vitis vera. de Comm. Mart. temp. Pasch. 1. loco.

Die 11. Maji.

S. Athanasii Episc., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Ut in Breviar. die 2. hujus.

Die 13. Maji.

S. Monicæ Viduæ.

Duplex.

Ut in Breviar. die 4. hujus.

Die 15. Maji.

S. Joannis Baptistæ de la Salle Conf.

Duplex majus.

Officium ut in Brev. Rom. hac die.

Die 16. Maji.

S. Joannis Nepomuceni Martyris.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliquibus locis eadem die 2. loco.

Die 21. Maji.

S. Ubaldi Episc., Conf.

Semiduplex.

Ut in Breviar. die 16. hujus.

Die 24. Maji.

B. Mariæ Virg. titulo Auxilium Christianorum.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliquibus locis eadem die.

Die 16. Junii.

S. Bennonis Episc., Conf.

Duplex.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Bennónis Pontíficis confessióne gloriósa circúmdas et prótegis: da nobis ex ejus imitatióne proficere et intercessióne gaudére. Per Dóminum.

Digitized by Google

In Suffragiis post commemorationem de Apostolis fit commemoratio **S. Elisabeth,** Patronæ nostræ.

Ad Vesp. Ant. **Beáta Elísabeth jubilándo requiévit; ingréssa est in civitátem Dómini occurréntibus Angelis et Sanctórum choris: cum Angelis et Archángelis hymnum Deo decántat ante thronum ejus in ætérnum.**

Ad Laud. Ant. **Beáta Elísabeth, fámula Christi, de antíquo serpénte triumphávit; cujus migránte ánima ad opuléntam réquiem audítæ sunt per noctis siléntium voces Angelórum cantántium, allelúja.**

℣. **Ora pro nobis, sancta Elísabeth.** ℟. **Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.**

Orémus. Oratio.

Tuórum corda fidélium Deus miserátor illústra: et beátæ Elísabeth précibus gloriósis, fac nos próspera mundi despícere; et cœlésti semper consolatióne gaudére.

In Litaniis majoribus et minoribus.

In Litaniis Sanctorum post ℣. **Ut inimícos sanctæ Eccl. . .** additur: ℣. **Ut Imperatórem nostrum custodíre dignéris.** ℟. **Te rog.** — Post Psalmum dicto ℣. **Orémus pro Pontífice . .** subjungitur: ℣. **Orémus pro Imperatóre nostro N.** ℟. **Dómine, salvum fac Imperatórem, et exaúdi nos in die qua invocavérimus te.**

Post Orationem pro Papa dicitur Oratio pro Imperatore:

Quæsumus omnípotens Deus, ut fámulus tuus N., Imperátor noster, qui tua miseratióne suscépit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percipiat increménta, quibus decénter ornátus vitiórum monstra devitáre, hostes superáre, et ad te, qui via, véritas, et vita es, gratiósus váleat pervenire.

Digitized by Google

Infra Octavam S. Crucis (3.—10. Maji.)

Officium parvum de Cruce.

Ad Matutinum.

(In horto capitur.)

℣. Per signum ✠ Crucis. *)

℟. De inimícis nostris líbera nos, Deus noster. *)

℣. Dómine lábia mea apéries.

℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. *)

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. *)

Glória Patri etc. *) sed non dicitur Allelúja.

Hymnus.

Patris Sapiéntia, véritas divína,
Deus homo captus est hora matutína;
A notis discípulis cito derelíctus,
A Judæis tráditus, véndítus et afflíctus.

Ant. O Crux venerábilis quæ salútem attulísti míseris, quibus te éfferam præcóniis, quóniam vitam nobis cœlitem præparásti?

℣. Adorámus te Christe, et benedícimus tibi. *)

℟. Quia per sanctam Crucem tuam redemísti mundum. *)

Orémus. Oratio.*)

Réspice, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum: Qui tecum vivit, et regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Ad Primam.

(Coram Judicibus sistitur.)

Hymnus.

Hora prima Dóminum ducunt ad Pilátum,
Et a falsis téstibus multum accusátum
Cólaphis percútiunt, mánibus ligátum,
Vultum Dei cónspuunt, lumen cœli gratum.

Ant. O Crucis victória, et admirábile signum, in cœlésti cúria fac nos captáre triúmphum.

*) Repetitur ad omnes horas.

Digitized by Google

Ad Tertiam.

(Flagellatur et spinis coronatur.)

Hymnus.

Crucifíge clámitant hora tertiárum,
Illúsus indúitur veste purpurárum,
Caput ejus púngitur coróna spinárum,
Crucem portat húmeris ad locum pœnárum.

Ant. Funéstæ mortis damnátur supplícium, dum Christus in Cruce nostra destrúxit víncula críminum.

Ad Sextam.

(Crucifigitur.)

Hymnus.

Hora sexta Jesus est Cruci conclavátus,
Et cum latrónibus est pendens deputátus.
Præ torméntis sítiens felle saturátus:
Agnus crimen díluens sic ludificátus.

Ant. Per lignum servi facti sumus, et per sanctam Crucem liberáti sumus: fructus árboris sedúxit nos, Fílius Dei redémit nos.

Ad Nonam.

(In Cruce moritur.)

Hymnus.

Hora nona Dóminus Jesus exspirávit:
Eli clamans spíritum Patri commendávit.
Latus ejus láncea miles perforávit,
Terra tunc contrémuit, et sol obscurávit.

Ant. O magnum pietátis opus; mors mórtua tunc est, in ligno quando mórtua vita fuit.

Ad Vesperas.

(De Cruce deponitur.)

Hymnus.

De Cruce depónitur hora vespertína,
Fortitúdo látuit in mente divína;
Talem mortem súbiit vitæ medicína,
Heu, coróna glóriæ jácuit supína.

Ant. O Crux benedícta, quæ sola fuísti digna portáre salútem mundi. Dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens póndera: super ómnia ligna cedrórum tu sola excélsior, in qua mundi salus pepéndit, in qua Christus triumphávit, et mors mortem superávit in ætérnum.

Digitized by Google

Ad Completorium.

(Sepelitur.)

Per signum ✠Crucis etc.

℣. Convérte nos Deus salutáris noster.

℟. Et avérte iram tuam a nobis.

Deus in adjutórium etc.

Hymnus.

Hora Completórii datur sepultúræ
Corpus Christi nóbile, spes vitæ futúræ,
Condítur arómate, compléntur Scriptúræ,
Jugis sit memória mortis suæ duræ.

Ant. Salvátor mundi salva nos: qui per Crucem, et sánguinem tuum redemísti nos, auxiliáre nobis, te deprecámur, Deus noster.

Commendatio.

Has horas canónicas cum devotióne
Tibi Christe récolo pia ratióne;
Ut qui pro me passus es amóris ardóre,
Sis mihi solátium mortis in agóne. Amen.

In anniversario Serenissimi Fundatoris Conventuum, Archiducis Austriæ, et Supremi Magistri Ordinis, **Maximiliani III.** (die 1. Junii.)

Oratio.

Deus, qui inter christiános príncipes ac dominántes in terris fámulum tuum Maximiliánum archiducáli fecísti dignitáte vigére: præsta quæsumus; ut eórum quoque perpétuo in cœlis aggregétur consórtio. Per Dñm.

Digitized by Google

Index alphabeticus.

Adalberti Episc., Mart. dupl. 2. class. 27. Apr. pag. 50*
Agnetis Virg. Ord. Clariss. dupl. 2. Martii. 23*
Alberti Patriarchæ Hierosolym., Conf. dupl. 8. Apr. 42*
Andreæ Corsini Episc., Conf. dupl. 12. Febr. 5*
Athanasii Episc., Conf. et Eccl. Doct. dupl. 11. Maji. 77*
Benedicti Abbatis. dupl. 2. class. 21. Martii. 37*
Bennonis Episc., Conf. dupl. 16. Junii. 77*
Boni Latronis Conf. dupl. 26. Martii. 38*
Clementis Mariæ Hofbauer Conf. dupl. 15. Martii. 27*
Commemoratio Passionis D. N. J. C. dupl. maj. Fer. VI. post Domin. I. Quadrag. 13*
Cunegundis Imperatr., Virg. dupl. 3. Martii. 26*
Cyrilli Episc. Hierosolymitani, Conf. et Eccl. Doct. dupl. 23. Martii. 38*
Dorotheæ Virg. et Mart. dupl. maj. 6. Febr. 3*
Elisabeth Viduæ Transl. dupl. maj. 2. Maji. 70*
Floriani Mart. dupl. 4. Maji. 75*
Gabrielis Archangeli. dupl. maj. 18. Martii. 35*
Georgii Mart. Protectoris Ordinis Nostri. dupl. 1. class. 23. Aprilis. 43*
Gregorii X. Papæ, Conf. dupl. 16. Febr. 11*
Inventio S. Crucis. dupl. 1. class. 3. Maji. 75*
Joannis Baptistæ de la Salle Conf. dupl. maj. 15. Maji. 77*
Joannis a Capistrano Conf. dupl. 28. Martii. 39*
Joannis Damasceni Conf. et Eccl. Doct. dupl. 29. Martii. 39*
Joannis de Deo Conf. dupl. maj. 8. Martii. 27*
Joannis Nepomuceni Mart. dupl. maj. 16. Maji. 77*
Joannis Sarcander Mart. dupl. 17. Martii. 33*
Jordani Conf. dupl. 13. Febr. 7*
Joseph ab Arimathæa Conf. dupl. 20. Martii. 35*
Lanceæ et Clavorum D. N. J. C. dupl. 2. class. Fer. VI. post Domin. in Albis (eaque impedita Feria VI. insequente). 52*
Margaritæ de Cortona Pœnit. semidupl. 26. Febr. 13*

Digitized by Google

Mariæ Ægyptiacæ Pœnit. dupl. 3. Apr. pag. 39*
Mariæ B. V. tit. Auxilium Christianor. dupl. maj. 24. Maji. 77*
Monicæ Viduæ. dupl. 13. Maji. 77*
Nicodemi Mart. dupl. 27. Martii. 38*
Patritii Episc., Conf. dupl. 22. Martii. 37*
Quadraginta Militum Martyrum. dupl. 10. Martii. 27*
Quinque Vulnerum D. N. J. C. dupl. maj. Feria VI. post Domin. IV. Quadrag. 23*
Raymundi de Fitero Abbatis. dupl. 16. Martii. 29*
Raymundi de Peñafort Conf. semidupl. 15. Febr. 9*
Sepulcri D. N. J. C. dupl. maj. Domin. II. post Pascha (eaque impedita Domin. IV. post Pascha). 60*
Sindonis D. N. J. C. dupl. maj. Feria VI. post Dom. III. Quadrag. 23*
Spineæ Coronæ D. N. J. C. dupl. maj. Feria VI. post Domin. II. Quadrag. 16*
Titi Episc., Conf. dupl. 14. Febr. 9*
Ubaldi Episc., Conf. semidupl. 21. Maji. 77*

Digitized by Google

Digitized by Google

PROPRIUM OFFICIORUM

SACRI ORDINIS MILITARIS

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

DE DOMO TEUTONICA IN JERUSALEM.

PARS ÆSTIVA.

A S. R. C. ADPROBATUM.

JUSSU SUMMI MAGISTRI EUGENII, ARCHIDUCIS AUSTRIÆ,

EDITUM.

SUMPTIBUS ORDINIS B. MARIÆ V. TEUTONICORUM.
TYPIS FRIDERICI PUSTET, RATISBONÆ.
MDCCCCIII.

Digitized by Google

Concordant cum Originalibus.

Actum Viennæ die xxvii. Maji A. D. MCMIII.

Eugenius, O. T. S. M.

Imprimatur.

Ratisbonæ, die 16. Octobris 1903.

Dr. Fr. X. Leitner, Vic. in Spir. Gen.

Digitized by Google

PROPRIUM OFFICIORUM
ORDINIS TEUTONICI.

PARS ÆSTIVA.

Die 11. Maji.

S. Athanasii Episc., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Ut in Breviar. die 2. hujus.

Die 13. Maji.

S. Monicæ Viduæ.

Duplex.

Ut in Breviar. die 4. hujus.

Die 15. Maji.

S. Joannis Baptistæ de la Salle Conf.

Duplex majus.

Officium ut in Brev. Rom. hac die.

Die 16. Maji.

S. Joannis Nepomuceni Martyris.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliquibus locis eadem die 2. loco.

Die 21. Maji.

S. Ubaldi Episc., Conf.

Semiduplex.

Ut in Breviar. die 16. hujus.

Die 24. Maji.

B. Mariæ Virg. titulo Auxilium Christianorum.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliquibus locis eadem die.

Dom. III. post Pentecost.

Purissimi Cordis B. M. V.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliquibus locis Dom. post Oct. Assumpt. B. M. V.

Die 16. Junii.

S. Bennonis Episc., Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Bennónis Pontíficis confessióne gloriósa circúmdas, et prótegis: da nobis ex ejus imitatióne proficere et intercessióne gaudére. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

Digitized by Google

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Friderícus Bultenbergénsis vir nóbili loco natus, pater fuit beáti Bennónis, quem ex Bézela pia ejus uxóre suscéperat. Cumque in beáto Bennóne ab ineúnte ætáte bona índoles elucéret, ne illa æquálium stúdiis, malis móribus ac depravátis opiniónibus, ut illa ætas ássolet, circumdarétur, magnópere sibi providéndum existimávit, et eum, ut primum ex infántia excéssit, divo Bernárdo epíscopo Hildesiménsi commendávit et trádidit. Qui cum negótium sibi commíssum attenderet, ut puer ad virtútem recte informarétur, illum primum ad amórem Dei óptimi máximi indúxit: deínde vero cum vir prudens intellígeret útile esse, si lítteræ cum virtúte conjungeréntur, beátum Bennónem a Bigário, bono sane viro et docto, instituéndum curávit, sub quo magnos ille progréssus fecit. Quamóbrem ineúnte jam adolescéntia, cum ad bene beatéque vivéndum satis instrúctus esset, monásticæ vitæ ratiónem suscépit. Mónachus factus, relíctis *voluptátibus*, omnem vitæ cursum in virtúte confécit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Quod cum fratres, cum quibus vivébat, probássent, defúncto eórum abbáte, cunctis fere suffrágiis abbatíam ei detulérunt. Verum beátus Benno, ut erat ab omni ambitióne aliénus, oblátum honórem recusávit. At urgéntes illi et instántes beátum Bennónem vel invítum ad dignitátem rápiunt, quam ipse tértio post mense depósuit, seque ad primam vitam, et bene quidem institútam rétulit, cœpítque eum caræ memóriæ Henrícus tértius imperátor dilígere plúrimum. Qui, cum vidéret sanctíssimum hóminem ad rempúblicam bene geréndam natum esse, tantum virum in cœnóbii ángulis ætátem consúmere passus non est: illum magnópere repugnántem e monastério edúxit, ac præpositúræ ecclésiæ Goslariénsis Hildesiménsis diœcésis præfécit. ℟. Pósui adjutórium.

Digitized by Google

Lectio vi.

In ea cum usque ad ingravescéntem ætátem íntegre castéque conversarétur, canónici ecclésiæ Misnénsis, fama ejus indúcti, venerándum senem, qui tunc quinquagínta sex annos natus erat, ecclésiæ suæ præésse voluérunt. In qua cum ómnia præcláre, tum hoc præclaríssime egit, quod Vándalos, male de religióne sentiéntes, ex pernicióso erróre erípuit, eóque tradúxit, ut cum cathólica Ecclésia pari stúdio fidem christiánam tueréntur. Cum jam multis annis beátus præsul, fama, vita et miráculis, supréma Dei grátia clarus vixísset, et tandem ad vitæ cursum felíciter consummándum plenitúdinem diérum attigísset, ægrotáre cœpit, brevi futúrum sperans, ut ex hac vita ad súperos, quorum consuetúdo dulcis est atque ætérna, migráret. Paulo ántequam morerétur, canónicos suos adhortátus est, ut eam caritátem, quam nos Christus dócuit, studióse complecteréntur. Deínde Eucharístia magna cum pietáte suscépta, e vita excéssit quadragésimo pontificátus sui anno, post Christum autem natum millésimo centésimo sexto.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Homo péregre. de Comm. 1. loco.

Dom. ante Festum Nativit. S. Joannis Bapt.

In Festo

Tituli Ss. Crucis D. N. J. C.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Antiph. de Laud. 11* Psalmi ut in I. Vesperis de Comm. Apost.

Capitulum. 2. Col. 13.

Fratres: Et vos Deus convivificávit cum Christo, donans vobis ómnia delícta: delens quod advérsus nos erat chirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, et ipsum tulit de médio, affígens illud cruci.

Hymnus.

Vexílla regis pródeunt:
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda, et sánguine.

Digitized by Google

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit a ligno Deus.

Árbor decóra et fúlgida,
Ornáta regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

O Crux ave spes única,
In hac triúmphi glória,
Piis adaúge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te, fons salútis Trínitas,
Collaúdet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium.
Amen.

℣. Et imposuérunt super caput ejus causam ipsíus scriptam. ℟. Jesus Nazarénus Rex Judæórum.

Ad Magnif. Ant. Dicébant Piláto Pontífices Judæórum: Noli scríbere Rex Judæórum; sed quia ipse dixit, Rex sum Judæórum.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, Rex noster, qui Ecclésiam tuam sanctíssimæ Crucis tuæ título decorári voluísti: concéde propítius nobis fámulis tuis; ut sicut in illo Passiónis tuæ memóriam celebrámus, ita et ejúsdem Passiónis felícem assequámur effectum: Qui vivis et regnas.

Et fit Com. Dominicæ.

Ad Matutinum.

Invit. Jesum Nazarénum Regem nostrum crucifíxum * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus.

Cónditor alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Christe Redémptor ómnium,
Exaúdi preces súpplicum.

Qui cóndolens intéritu
Mortis perire sæculum,
Salvásti mundum lánguidum,
Donans reis remédium.

Vergénte mundi véspere,
Uti sponsus de thálamo
Egréssus honestíssima
Vírginis Matris claúsula.

Cujus forti poténtiæ
Genu curvántur ómnia,
Cœléstia, terréstria,
Nutu faténtur súbdita.

Te deprecámur Hágie,
Ventúre judex sæculi,
Consérva nos in témpore
Hostis a telo pérfidi.

Digitized by Google

Glória tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Nóbile lignum reserátur, Christi fides rútilat, dum Crucis Títulus venerátur.

Ps. Beátus vir. cum reliqu. de Comm. unius Mart.

Ant. O lignum venerábile, quibus te éfferam præcóniis, quóniam Jesum Regem ómnibus prædicásti, et vitam nobis cœlitem præparásti?

Ant. Funéstæ mortis damnátur supplícium dum Christus Cruci decréti affíxit chirógraphum.

℣. Dícite in Géntibus.
℟. Quia Dóminus regnávit a ligno.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses.

Lectio i. Cap. 2.

Fratres, nemo vos decípiat in sublimitáte sermónum. Nam etsi córpore absens sum, sed spíritu vobíscum sum: gaudens, et videns órdinem vestrum, et firmaméntum ejus, quæ in Christo est, fídei vestræ. Sicut ergo accepístis Jesum Christum Dóminum, in ipso ambuláte, radicáti, et superædificáti in ipso, et confirmáti fide, sicut et didicístis abundántes in illo in gratiárum actióne.

℟. Et imposuérunt super caput ejus causam ipsíus scriptam: * Hic est Jesus Nazarénus Rex Judæórum. ℣. Et erat scriptum hebráice, græce, et latíne. Hic est.

Lectio ii.

Vidéte ne quis vos decípiat per philosophíam, et inánem falláciam, secúndum traditiónem hóminum, secúndum eleménta mundi, et non secúndum Christum: quia in ipso inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter: et estis in illo repléti, qui est caput omnis principátus, et potestátis: in quo et circumcísi estis in circumcisióne non manufácta in exspoliatióne córporis carnis, sed in circumcisióne Christi: consepúlti ei in baptísmo, in quo et resurrexístis per fidem operatiónis Dei, qui suscitávit illum a mórtuis.

Digitized by Google

℟. Dicébant Piláto Pontífices Judæórum: * Noli scríbere Rex Judæórum. ℣. Sed quia ipse dixit, Rex sum Judæórum. Noli.

Lectio iii.

Et vos, cum mórtui estis in delíctis, convivificávit cum illo, donans vobis ómnia delícta: delens quod advérsus nos erat chirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, et ipsum tulit de médio, affígens illud Cruci, et exspólians principátus, et potestátes, tradúxit confidénter palam triúmphans illos in semetípso.

℟. Tu es ipse Rex meus, * Qui mandas salútes Jacob. ℣. Deus meus Salvátor meus, salutáre meum, et spes mea in ætérnum. Qui mandas. Glória Patri. Qui mandas.

In II. Nocturno.

Ant. Adorámus te Christe Salvátor, et Títulum tuæ Crucis cólimus, qui te Salvatórem ómnibus prædicávit.

Ps. In Dómino confído. cum reliqu. ut in III. Nocturno de Comm. unius Mart.

Ant. Per lignum servi facti sumus, et per lignum liberáti sumus: fructus árboris sedúxit nos, Fílius Dei redémit nos, allelúja.

Ant. Jesum Nazarénum Regem nostrum crucifíxum adorámus in monte sancto ejus.

℣. Scripsit autem Pilátus Títulum. ℟. Et pósuit super caput ejus.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

In funere Theod. Imp. n. 43.

Lectio iv.

Venit Hélena, cœpit revísere loca sancta, infúdit ei Spíritus, ut lignum Crucis requíreret, accéssit ad Gólgotha, et ait: Ecce locus pugnæ, ubi est victória? Quæro vexíllum salútis, et non invénio. Ego, inquit, in regnis, et Crux Dómini in púlvere? Ego in aúreis, et in ruínis Christi triúmphus? Ille adhuc latet, et latet palma vitæ ætérnæ? Quómodo me redémptam árbitror, si redémptio ipsa non cérnitur?

℟. In nómine Jesu Christi crucifixi, qui triumphávit in ligno. * In hoc est ómnium salus. ℣. Non est áliud nomen sub cœlo datum homínibus, in quo

Digitized by Google

opórteat nos salvos fíeri. In hoc est.

Lectio v.

Aperit ítaque humum, décutit púlverem: tria patíbula confúsa réperit, quæ ruína contéxerat, inimícus abscónderat. Sed non pótuit obliterári Christi triúmphus. Incérta hæret: hæret, ut múlier; sed certam indáginem Sanctus Spíritus inspírat, eo quod duo latrónes cum Christo crucifíxi fúerint. Quærit ergo médium lignum. Sed póterat fíeri ut patíbula inter se ruína confúnderet, casus invérteret. Redit ad Evangélii lectiónem, invénit, quia in médio patíbulo prælátus títulus erat: Jesus Nazarénus Rex Judæórum.

℟. Illudébant autem ei et mílites accedéntes, et acétum offeréntes ei, et dicéntes: Salvum te fac, si es * Rex Judæórum. ℣. Erat autem et superscríptio scripta super eum. Rex.

Lectio vi.

Hinc collécta est séries veritátis, Título Crux pátuit salutáris. Hoc est quod peténtibus Judæis Pilátus respóndit: Quod scripsi, scripsi; id est, non ea scripsi, quæ vobis placérent, sed quæ ætas futúra cognósceret: non vobis scripsi, sed posteritáti; propémodum dicens: Hábeat Hélena quod legat, unde Crucem Dómini recognóscat. Invénit ergo Títulum, Regem adorávit, non lignum útique, quia hic gentílis est error, et vánitas impiórum: sed adorávit illum, qui pepéndit in ligno, scriptus in Título.

℟. Rédime me Dómine, quia tu es Rex meus Salvátor meus, et Deus meus, * Miserére mei. ℣. In Eccléstis benedícam te, Dómine. Miserére. Glória Patri. Miserére.

In III. Nocturno.

Ant. Dulce lignum quod méruit portáre nomen Salvatóris mundi.

Ps. Cantáte Dómino. cum reliquis ut in III. Noct. de Comm. Virg.

Ant. Salvátor mundi salva nos, qui per Crucem, et Sánguinem tuum redemísti nos.

Ant. O triumphále lignum, in cœlésti cúria fac nos captáre triúmphum.

℣. Et erat Títulus causæ ejus inscríptus. ℟. Je-

Digitized by Google

sus Nazarénus Rex Judæórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Scripsit autem et Títulum Pilátus, et pósuit super Crucem. Erat autem scriptum: Jesus Nazarénus Rex Judæórum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Ex Tract. 117. in Joann.

Hæ quippe tres linguæ in Título præ céteris eminébant: Hebræa propter Judæos in Dei lege gloriántes, Græca propter géntium sapiéntes, Latína propter Romános multis ac pene ómnibus jam tunc géntibus imperántes. Dicébant ergo Piláto Pontífices Judæórum: Noli scríbere Rex Judæórum; sed quia ipse dixit: Rex sum Judæórum. Respóndit Pilátus: Quod scripsi, scripsi. O ineffábilem vim divínæ operatiónis étiam in córdibus ignorántium? Nonne occúlta vox quædam Piláto intus quodam si dici potest, clamoróso siléntio personábat, quod tanto ante in Psalmórum lítteris prophetátum est: Ne corrúmpas Títuli inscriptiónem? Ecce Títuli inscriptiónem non corrúmpit: quod scripsit, scripsit.

℟. Hunc ergo Títulum multi Judæórum legérunt, quia prope civitátem erat locus, ubi crucifíxus est Jesus. * Et erat scriptum hebráice, græce, et latíne. ℣. Jesus Nazarénus Rex Judæórum. Et erat.

Lectio viii.

Cur ergo magnum vólumus intélligi in hoc Título Sacraméntum, in quo scriptum erat, Rex Judæórum, si Rex est Christus et géntium? Quia scílicet oleáster factus est párticeps pinguédinis óleæ, non ólea párticeps facta est amaritúdinis oleástri. Nam in eo quod de Christo veráciter scriptus est Títulus, Rex Judæórum: qui sunt intelligéndi Judæi, nisi semen Abrahæ, fílii promissiónis, qui sunt étiam fílii Dei? Quóniam non qui fílii carnis, ait Apóstolus, hi fílii Dei: sed qui fílii promissiónis deputántur in sémine. Et gentes erant, quibus dicébat: Si autem vos Christi, ergo

Digitized by Google

Abrahæ semen estis, secúndum promissiónem hæréides. ℣ Rex ergo Judæórum Christus, sed Judæórum circumcisióne cordis, spíritu non líttera; quorum laus non ex homínibus, sed ex Deo est; pertinéntium ad Jerúsalem líberam, matrem nostram ætérnam in cœlis, Saram spiritálem, ancíllam, et fílios ejus de domo libertátis ejiciéntem. Ideo enim Pilátus quod scripsit, scripsit, quia Dóminus quod dixit, dixit.

℟. Deus meus, Salvátor meus, salutáre meum, * Et spes mea in ætérnum. ℣. Tu es ipse Rex meus, qui mandas salútes Jacob. Et spes. Glória. Et spes.

Lectio ix. de Homil. Dom. occurrentis.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. O magnum pietátis opus! * mors mórtua tunc est, in ligno quando mórtua vita fuit.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliqu. de Domin.

2. Salva nos * Christe Salvátor per virtútem Crucis, qui salvásti Petrum in mari, miserére nobis.

3. Ecce Crucem Dómini, * fúgite partes advérsæ, vicit leo de tribu Juda, radix David, allelúja.

4. Jesus Nazarénus * Rex noster crucifíxus, benedíctus in sæcula.

5. Per signum Crucis * de inimícis nostris líbera nos, Deus noster.

Capitulum. 2. Col. 13.

Fratres: Et vos Deus convivificávit cum Christo, donans vobis ómnia delícta: delens quod advérsus nos erat chirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, et ipsum tulit de médio, affígens illud cruci.

Hymnus.

Jesu, nostra redémptio,
Amor, et desidérium,
Deus Creátor ómnium,
Homo in fine témporum.

Quæ te vicit cleméntia,
Ut ferres nostra crímina,
Crudélem mortem pátiens,
Ut nos a morte tólleres?

Ipsa te cogat pietas,
Ut mala nostra súperes
Parcéndo, et voti cómpotes
Nos tuo vultu sáties.

Glória tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

Digitized by Google

℣. Redemísti nos Dómine in Sánguine tuo. ℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.

Ad Bened. Ant. Hunc ergo Títulum multi Judæórum legérunt, quia prope civitátem erat locus, ubi crucifíxus est Jesus: et erat scriptum hebráice, græce, et latíne.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, Rex noster, qui Eccléstam tuam sanctíssimæ Crucis tuæ título decorári voluísti: concéde propítius nobis fámulis tuis; ut sicut in illo Passiónis tuæ memóriam celebrámus, ita et ejúsdem Passiónis felícem assequámur efféctum: Qui vivis et regnas.

Deinde fit Coñ. Domin.

Ad Primam.

In ℟. br. Qui redemísti mundum.

Ad Tertiam.

Capit. Fratres: Et vos Deus. ut supra. 11*

℟. br. Dícite in géntibus * Quia Dóminus regnávit a ligno. ℣. Deus meus, Salvátor meus, salutáre meum. Quia Dóminus. Glória Patri. Dícite.

℣. Scripsit autem Pilátus Títulum. ℟. Et pósuit super caput ejus.

Ad Sextam.

Capitulum. Galat. 6.

Mihi autem absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi; per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo.

℟. br. Scripsit autem Pilátus * Títulum. Scripsit. ℣. Et pósuit super caput ejus. Títulum. Glória Patri. Scripsit autem.

℣. Et erat scriptum hebráice, græce et latíne. ℟. Jesus Nazarénus Rex Judæórum.

Ad Nonam.

Capitulum. Philipp. 2.

Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem Crucis: propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

℟. br. Et erat scriptum * Hebráice, græce, et latíne. Et erat. ℣. Jesus Nazarénus Rex Judæórum. Hebráice. Glória Patri. Et erat.

℣. Tuæ Crucis Títulum adorámus Dómine. ℟. Tuam gloriósam recólimus Passiónem.

Digitized by Google

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis, præter ℣. Et imposuérunt super caput ejus causam ipsíus scriptam. ℟. Jesus Nazarénus Rex Judæórum.

Ad Magnif. Ant. Scripsit autem et Títulum Pilátus, et pósuit super Crucem: erat autem scriptum Jesus Nazarénus Rex Judæórum.

Die 3. Julii.

S. Ottonis Episc., Conf.

Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut beáti Ottónis, Confessóris tui atque Pontíficis, veneránda solémnitas et devotiónem nobis aúgeat et salútem. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ex Surio tom. 4.

Otto in Suévia patre Berthóldo cómite, matre vero Sophía, nobilitáte magis quam rerum opuléntia insígnibus natus, a prima ætáte lítteris tráditus, cum paréntibus orbátus jam grammáticæ præcépta, itémque poétas et philósophos quosdam tenáci memória complexus esset, nec habéret sumptus ad stúdia sublimióra necessários, verecúndus adoléscens in Polóniam profóctus est, ubi álios docéndo et seípsum magis magísque ad eruditiónis profóctum urgéndo, brevi sibi et rem auxit famiiárem et in honóre hábitus est; idióma quoque illíus regiónis dídicit, sensímque ad altióra progrédiens parsimóniæ, frugalitátis et continéntiæ stúdiis eruditiónem suam illustrávit; atque hac ratióne ómnibus carus efféctus, magnórum et poténtium virórum amicítiam et familiaritátem contráxit, non parum illi ad eam rem conferénte córporis elegántia. Adscítus vero est in aulam Polóniæ ducis, qui eum legátum misit ad Henrícum quartum imperatórem.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Evénit autem non sine dispositióne divína, ut ad aulam imperatóris perveníret Otto, eídem in mi-

Digitized by Google

nistério capelláni insérviens. Accidit tum, ut imperatóris cancellárius efficerétur. Intérea Rupérto Bambergénsis ecclésiæ epíscopo defúncto preces offerúntur imperatóri pro pastóre constituéndo. Ille vero sex ménsium vóluit sibi spátium permítti ad deliberándum. Interim ecclésiæ Bambergénsis clerus et pópulus pro idóneo antístite institútis étiam processiónibus Dóminum ardentíssime deprecabántur. Elápsis sex ménsibus Otto ab imperatóre Bambergénsi ecclésiæ invítus præficitur epíscopus. Qui hac ratióne pontificátus cáthedram scándere coáctus ægre quidem consénsit propter contentiónem illam, quæ erat inter regnum et sacerdótium causa investitúræ et electiónum ecclesiárum, quas evacuáre sibíque vindicáre plus æquo nitebátur imperiális auctóritas. Rursus autem verebátur, non sine divinitátis nutu jam tértium sibi offérri episcopátum eúmque si repudiáret, posse in se compétere illam sententiam: Nóluit benedictiónem et elongábitur ab eo. Inter has ergo angústias pósitus Otto, quod unum salutáre existimábat, votum nuncupávit Dómino, numquam se in episcopátu permansúrum, nisi consentiénte ecclésia sua ipsíus Pontíficis Máximi manu et consecrári et investitúram cónsequi mererétur.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Itaque Bambérgam honorífice dedúctus nec non a clero et pópulo processionáliter magna cum pompa et exsultatióne susceptus lítteras misit ad Paschálem summum Pontíficem, a quo per lítteras evocátus Romam profíscitur, ubi pedum et ánnulum ab imperatóre acceptos ad pontíficis pedes depónit véniam petens. Et cum plena deliberatióne abdicátis ómnibus, privátus et quiétus secum vívere decérnens cúriæ valedíxit; uníus diéi itínere confécto pontíficis mandáto revocátur et in*vocáto* Spíritu Sancto ab eódem accépta investitúra cum exsultatióne totíus cúriæ in ipso sacratíssimo Pentecóstes die inter missárum solémnia epíscopus conse-

Digitized by Google

crátur. In episcopátu multa successóribus relíquit miræ sanctitátis incredibilísque frugalitátis ac parsimóniæ exémpla. Cum dénique in exstruéndis, ornándis, dotándis, fundándis reparandísque plúrimis ecclésiis ac monastériis tanta munificéntia claruísset, ut mirándum mérito sit, ab uno episcopo tot locis tam multa potuísse conférri, innumerámque fere multitúdinem Pomeranórum ad Christi fidem convertísset, beáto tandem fine quiévit et in beáti Michaélis ecclésia sepúltus est anno salútis millésimo centésimo trigésimo nono, tértio Nonas Júlii, episcopátus sui anno trigésimo séptimo. Translátum est autem ejus corpus anno millésimo centésimo octogésimo nono, prídie Kaléndas Octóbris, quo die festum plerúmque étiam ejus celebrátur.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 11.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nemo lucérnam accéndit et in abscóndito ponit neque sub módio, sed supra candelábrum, ut, qui ingrediúntur, lumen vídeant. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 7. comment. in Luc. Cap. 11.

Quia in superióribus ecclésiam synagógæ prætulit, hortátur nos, ut fidem pótius nostram ad ecclésiam transferámus. Lucérna enim fides est, juxta quod scriptum est: Lucérna pédibus meis verbum tuum, Dómine. Verbum enim Dei fides nostra est: Verbum Dei lux est. Lucérna est fides. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. Lucérna autem lucére non potest, nisi aliúnde lumen accéperit.

℟. Amávit eum.

Lectio viii.

Hæc est lucérna, quæ accénditur, virtus scílicet nostræ mentis et sensus, ut drachma illa possit, quæ períerat, reperíri. Nemo ergo fidem sub lege constítuat. Lex enim intra mensúram est, ultra

Digitized by Google

mensúram grátia: lex obúmbrat, grátia clarificat. Et ídeo nemo fidem suam intra mensúram legis inclúdat, sed ad ecclésiam cónferat, in qua septifórmis Spíritus relúcet grátia, quam princeps ille sacerdótum fulgóre supérnæ divinitátis illúminat, ne eam legis umbra restínguat. ℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

Dénique lucérna illa, quam matutínis vespertinísque tempóribus ritu véteri Judæórum princeps sacerdótum solébat accéndere, velut sub módio sita legis evánuit; et cívitas illa Jerúsalem, quæ in terris est, quæ occídit prophétas, quasi in conválle fletus pósita delitéscit: illa autem Jerúsalem, quæ in cœlo est, in qua mílitat fides nostra, in illo altíssimo ómnium locáta monte, hoc est Christo, non potest ténebris et ruínis hujus mundi abscóndi, sed fulgens candóre solis ætérni, luce nos grátiæ spiritális illúminat.

Te Deum laudámus.

In Laud. fit Com̃. Octav. Ss. Apost. Ant. Gloriósi príncipes terræ. ℣. In omnem terram. Oratio. Deus, qui hodiérnam diem. ut in Brev. ante diem 3. Julii.

Die 4. Julii.

S. Udalrici Episc., Conf. Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra virtúte subsístimus, concéde propítius: ut intercessióne beáti Udalrici Confessóris tui atque Pontificis contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum.

Et fit Com̃. Oct. Ss. Apost. Ant. Petrus Apóstolus. ℣. Constítues eos. Oratio. Deus, qui hodiérnam diem. ut post diem 2. hujus.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Udalrícus, nóbili Germanórum génere ortus, a puerítia in monastério sancti Galli líteris egrégie bonísque móribus informátus, ita se in ecclesiásticis et civílibus occupatiónibus indústrium præbuit, ut cum céteros omnes, tum vero Adalberónem Epíscopum Augu-

Digitized by Google

stánum in sui admiratiónem tradúxerit. Romam deínde religiónis causa se cónferens, ibíque aliquámdiu commorátus, ita exémplo doctrínæ et pietátis elúxit, ut a Martíno Pontífice sit in demórtui Adalberónis locum designátus. Quod vir sanctus simul atque rescívit, ne suscípere tantum onus cogerétur, clam ex urbe profúgit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Elápso quíndecim annórum spátio, cum Hilcáneus Adalberónis succéssor e vita migrásset, sumo ómnium consénsu et incredíbili cleri populíque stúdio, Udalrícus licet invítus ecclésiæ Augustánæ præfícitur. Eam vero tanta caritátis et prudéntiæ laude administrávit, ut nihil umquam omíserit, quod vel ad Christi fidem cívium ánimis inferéndam, vel ad excitándum veræ pietátis stúdium spectáre viderétur.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Vidísses in eo sacram eruditiónis divínæ lucem, castitátis florem, frugalitátis et abstinéntiæ stúdium, summam dénique in sacris vigíliis, piis lectiónibus et precatiónibus assiduitátem. Cui divína quandóque peragénti mystéria adésse visa est manus, virtúte omnipoténtis cum ipso sacris benedícens. His ille præsídiis instrúctus, Ottónem Cæsarem et Rudólphum ejus fílium gravíssimis inter se dissidéntes ódiis, reconciliávit. Gentem bárbaram in Augustánæ urbis mœnia irruéntem oratiónis vi propulsávit. Ottónem, máximis bellórum difficultátibus laborántem, victóriæ prædictióne animávit. Cumque annos quinquagínta episcopátum sanctíssime rexísset, miraculórum laude clarus in cœlum evolávit. Hujus relíquiæ Augústæ Vindelicórum in ecclésia sanctæ Afræ religióse servántur, ubi gloriósa ejus mérita miráculis corúscant.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Homo péregre. de Comm. 1. loco.

In Laudibus fit Com. Oct. Ss. Apost.

Digitized by Google

Domin. I. non impedita post Octavam Ss. Apost. Petri et Pauli.

Commemoratio Omnium Ss. Sum̃orum Pontificum.

Duplex.

Ut inter Festa pro aliquibus locis eadem Dominica.

Die 8. Julii.

Beati Eugenii III. Papæ, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequ.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus, beáti Eugénii Confessóris tui atque Pontíficis intercessióne: ut toto tibi corde famulémur; quia nulla nobis prævalébit hostílitas, si in te veráciter confidámus. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occúrrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Eugénius hujus nóminis tértius, Bernárdus ántea dictus, pátria Pisánus fuit. Exácta adolescéntia, clericáli militiæ nomen dedit, et sacerdótio póstea initiátus, ob egrégias ánimi dotes inter canónicos metropolitánæ Pisánæ cooptári méruit. Sancti Bernárdi, qui tunc Pisas advénerat, exémplo illéctus, eídem se instituéndum dedit, atque in Claraválle monásticum índuit hábitum. Tanti viri disciplína ádeo profécit, ut primum Farfénsi monastério ab eo præpósitus, deínde abbas cœnóbii sanctórum Vincéntii et Anastásii ad Aquas Sálvias ab Innocéntio secúndo Summo Pontífice eléctus fúerit. Quo in obeúndo múnere cum sanctimóniæ ac prudéntiæ miro splendóre inclaruísset, a cardinálibus post Lúcii secúndi óbitum cunctis suffrágiis Póntifex Máximus creátus est. Vix autem ab ínito pontificátu, perduéllium turbis Ecclésiæ Románæ principátum evértere adniténtibus, semel atque íterum ab Urbe discédere cógitur, sedatáque deínde tempestáte íterum ad eam summo honóre, et bonórum gratulatióne regréditur.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Viterbii cómmorans, Angliæ legátos, Scótiæ,

Digitized by Google

Germániæ, Hispániæ et Gálliæ excépit, beáto Petro in ejus persóna obediéntiam et obséquium profiténtes; itémque nonnúllos Arméniæ epíscopos, qui ínsuper Metropolitáni ac gentis suæ nómine de gravióribus orientális ecclésiæ negótiis ejus exquisivérunt senténtiam. Proféctus in Gálliam, concília Rhemis ac Tréviris celebrávit, in quibus Eonis et Gilbérti Porretáni proscrípsit errónes, áliaque plura sapiénter constítuit ad cleri disciplínam, et Ecclésiæ libertátem. Cœnóbia deínde Claravallénse ac Cisterciénse una cum sancto Bernárdo invísit præcláris ubíque sanctæ conversatiónis exémplis relíctis. Ab eódem Bernárdo salutária mónita exquisívit ad Ecclésiam administrándam, et apostólicæ Sedis jura protuénda; ille vero ei pretiósum librum de Consideratióne dedit, quo Pontíficis princípisque prærogatívæ et offícia cœlésti sapiéntia declarántur. Litterárum quoque cultor exímius, cum theologíæ ac jurisprudéntiæ reformávit stúdia, tum académicos, uti vocant, gradus instítuit, quo adolescéntium ánimos alacrióres rédderet.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Singulári pacis fovéndæ cupiditáte, curas omnes inténdit, ut discórdias Pisános inter et Lucénses compóneret. Decórem domus Dei summópere dilexit: nam et basílicam Liberiánam pulchrióri decorávit ornátu, et ália templa quamplúra, aut refécit, aut pretiósis donis ditávit. Vaticánæ autem basílicæ quartam oblatiónum partem sibi de more competéntem, præter décimam jam a sancto Leóne nono Apostolórum Príncipi attribútam, elargítus est. Henrícum imperatórem, catholicórum príncipum nóbile exémplar, sanctórum in album rétulit. Tandem Tíbure, quo æstívos calóres vitándi causa ab Urbe concésserat, gravi morbo implícitus, mortem justórum oppétiit octávo Idus Júlii anno millésimo centésimo quinquagésimo tértio, postquam in Petri cáthedra sedísset annos octo, et menses quátuor. Corpus Romam delátum, cónditum

Digitized by Google

fuit in Vaticáno, una cum sancti Gregórii tértii et beáti Petri Levítæ exúviis. Sacrum porro cultum jam tunc miraculórum accedénte fulgóre ei exhíbitum, et in áliis quoque regiónibus, ad hæc usque témpora vigéntem, Summus Póntifex Pius nonus, ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, ratum hábuit et confirmávit. ℟. Iste est.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. de eodem Comm. 1. loco.

Vesp. a Capitulo de sequ. Com̃. præc. Ant. Dum esset.

Die 9. Julii.

S. Irenæi Episc., Mart.

Duplex.

Ut inter Festa pro aliquibus locis die 4. Julii.

Die 11. Julii.

S. Elisabeth Reginæ Portugalliæ, Viduæ.

Semiduplex.

Ut in Breviar. die 8. hujus.

Lectio ix. et Com̃. S. Pii I. Papæ, Mart.

Die 15. Julii.

Divisio Ss. Apostolorum.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliquibus locis eadem die.

Dom. post diem 15. Julii.

B. M. V. de Monte Carmelo.

Duplex 2. classis.

Ut in Breviar. die 16. Julii. Com̃. Dominicæ.

Die 16. Julii.

Triumphi S. Crucis.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliquibus locis eadem die.

Die 18. Julii.

S. Camilli de Lellis Conf.

Duplex majus.

Officium ut in Brev. Rom. hac die.

Die 19. Julii.

S. Vincentii a Paulo Conf.

Duplex 2. classis.

Officium ut in Brev. Rom. hac die. Lect. I. Noct. Beátus vir. de Comm. 2. loco.

Die 20. Julii.

S. Margaritæ Virg. et Mart.

Duplex.

Omnia de Communi Virg., præter sequ.

Oratio.

Indulgéntiam nobis, quæsumus Dómine, beáta Margaríta, Virgo et Martyr, implóret: quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum nostrum.

Digitized by Google

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo S. Máximi Epíscopi. In Natali S. Agnetis.

Lectio iv.

Cum in toto mundo virgíneus flos Maríæ immarcescíbiles corónas innéctat, et sceptrígeram pudóris aulam immaculáto consérvet affféctu, eoúsque intégritas perseverávit ad palmam, ut in puéllis trophæum sanctitátis arríperet, et per vestígia matris vírginis ad cœléstem thálamum perveníret. O quam imitábile virgínibus, virgo Margaríta, tui amóris tradidísti exémplum! o quam sanctum pectóribus dandum virgíneis tribuísti respónsum, contemnéndo mundi divítias, exsecrándo carnis concupiscéntias, et solam Christi pulchritúdinem adamándo! Accédite ad puéllam puéllæ, et díscite quales in péctore suo circa amórem Christi fiammas accéndit. Díscite, vírgines Christi, amórem in ea fervéntem, et omnes mundi divítias velut stércora recusántem. ℟. Propter.

Lectio v.

Ideo enim sanctórum per lítteras tradúntur exémpla, ut unusquísque pro qualitáte sexus modum sui propósiti téneat; et sicut per vírginem vírgines, ita per cónjugem cónjuges víncere sæculum pro Christi amóre stúdeant; ac repugnatióne ánimi mundi dúlcia recusántes, et ejus non recusántes austéra, ad delectatiónes perpétuas et ad gaúdia ætérna pertíngant. Hæc dicéntes, non vituperámus cónjugum casta commércia, sed vírginum perseveántiam adornámus. Non enim virgínitas malis rebus superponénda est, sed est rebus óptimis præferénda. Quæ enim mundis múndior, et sanctis est sánctior, non índiget malárum rerum vituperatióne laudári.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

Veni jam, virgo, ad thálamum quem quæsísti, ut sponsam te virgínitas imaculáta cómprobet Christi. Felix catérva vírginum, quibus stúdium est tuæ sequi confessiónis vestígia. Habébunt enim tecum co-

Digitized by Google

rónam in cœlo, quæ tecum superavérunt inimícum in mundo. Nam sicut tibi vestígia prosequénti participátio ætérnæ remuneratiónis appáruit; ita eis te imitántibus ætérna crédimus gaúdia non negánda. Itaque, o spléndida Christo Dei Fílio, et ómnibus Angelis atque Archángelis grata, ut nostri memínisse dignéris, quibus póssumus précibus exorámus; ut nobis ille tríbuat indulgéntiam, qui tibi tuórum ómnium labórum trádidit palmam.

℟. Afferéntur Regi.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 13.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cœlórum thesaúro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 48. super Matth. c. 13.

Sicut granum sinápis et ferméntum, sic duæ parábolæ istæ thesaúri atque margarítæ parum inter se dífferunt. Illud enim ambábus his denotátur, quóniam opórteat prædicatiónem evangélii ómnibus céteris antepónere. Et illis quidem (ferménti dico atque sinápis) magna evangélii virtus ostendebátur, quæ omníno totum orbem terrárum erat superatúra: hæ vero posterióres summi esse prétii significant. Sicut enim sinápis exténditur, sic quasi margaríta pretiosíssimum est, ac infinítas éxhibet commoditátes ut thesaúrus.

℟. Hæc est virgo.

Lectio viii.

Nec illud solum dícimus, quia cétera abjiciénda sunt ómnia, et sola prædicátio evangélii retinénda; verum étiam magno id esse cum gaúdio faciéndum. Sane qui renuntiatiónem bonórum facit, is nullam jactúram, sed quæstuosíssimam facit mercatúram. Perpéndis quómodo in mundo ábdita atque celáta prædicátio est, et in prædicatióne summa felícitas recóndita? Nisi ergo cunctas res tuas venúmdabis, non emes: nisi curióse

Digitized by Google

quæras, non invénies. Duo hæc quippe nobis ad salútem necessária sunt, sæculárium rerum contémptus, et jugis vigilántia.

℟. **Média nocte.**

Lectio ix.

Quærénti enim (inquit) bonas margarítas, et, cum invenísset unam pretiósam, véndidit quæcúmque habébat, ac emit eam. Una quippe véritas, nec in multas scínditur partes, ac véluti qui margarítam habet, novit se dívitem esse, etiámsi áliis ignótum nonnúmquam illud sit, cum parvo in lóculo margaríta recónditur, sic et in prædicatióne veritátis, qui ei adhærent totóque ánimo illam amplectúntur, opuléntos sese non ignórant; quamvis infidéles, thesaúri vim non agnoscéntes, fidélium opes contémnant.

Te Deum laudámus.

Die 21. Julii.

S. Henrici Imper., Conf.
Duplex.

Officium ut in Brev. die 15. hujus.

Lectio ix. et Com. S. Praxedis Virg.

Die 22. Julii.

S. Mariæ Magdalenæ
Pœnitentis.
Duplex majus.

Officium ut in Brev. Rom. hac die.

Die 24. Julii.

S. Eliæ Prophetæ.
Duplex.

In I. Vesperis.

Ant. de Laud. **30***

Capitulum. Eccli. 48.

Surréxit Elías Prophéta quasi ignis, et verbum ipsíus quasi fácula ardébat. Qui indúxit in pópulos famem, et irritántes illum invídia sua pauci facti sunt.

Hymnus.

Nunc juvat celsi properáre ad alta
Mente Carméli juga, et ore pleno
Vatis Elíæ méritos referre
Laudis honóres.

Dum fames terram prémeret, minístro
Utitur corvo: víduæ farínam
Súfficit solers, oleóque manat
Hýdria pingui.

Hic, Deo fusis précibus, redúctum

Digitized by Google

Fínibus mortis púerum parénti
Reddit, orándo valet expetítam
Réddere lucem.

Claudit et nubes, aperítque verbo;
Imperat, post tres properántes annos,
Décidant cœlo, sitiénsque tellus
Haúriat imbres.

Sit Patri summo, genitéque Proli,
Et tibi, compar utriúsque Sancte
Spíritus, laus, impérium, potéstas,
Tempus in omne.
Amen.

℣. Verbo Dómini contínuit cœlum. ℟. Et dejécit de cœlo ignem ter.

Ad Magnif. Ant. Ecce ego mittam vobis Elíam Prophétam, ántequam véniat dies Dómini magnus, et horríbilis, et convértet cor patrum ad fílios, et cor filiórum ad patres eórum.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui beátum Elíam Prophétam tuum ígneo curru mirabíliter elevátum esse crédimus; eódem interveniénte ad cœléstia sublevémur, et sanctórum tuórum consórtio gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Prophetárum Dóminum: * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus ut in I. Vesp. 23*

In I. Nocturno.

Ant. Factum est autem, ut ægrotáret fílius mulíeris matrisfamílias, et erat languor fortíssimus.

Ps. Beátus vir. cum reliqu. de Comm. Conf. non Pont.

Ant. Dixit múlier ad Elíam: Quid mihi et tibi, vir Dei? Ingréssus es ad me, ut rememoraréntur iniquitátes meæ, et interfíceres fílium meum?

Ant. Ait Elías ad víduam: Da mihi fílium tuum. Et clamávit ad Dóminum, et revíxit puer.

℣. Verbo Dómini contínuit cœlum. ℟. Et dejécit de cœlo ignem ter.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. 17.

Dixit Elías Thesbítes de habitatóribus Gálaad ad Achab: Vivit Dóminus Deus Israël,

Digitized by Google

in cujus conspéctu sto, si erit annis his ros, et plúvia, nisi juxta oris mei verba. Et factum est verbum Dómini ad eum, dicens: Recéde hinc, et vade contra Oriéntem, et abscóndere in torrénte Carith, qui est contra Jordánem, et ibi de torrénte bibes: corvísque præcépi, ut pascant te ibi. Abiit ergo, et fecit juxta verbum Dómini. Cumque abiísset, sedit in torrénte Carith, qui est contra Jordánem. Corvi quoque deferébant ei panem, et carnes mane; simíliter panem, et carnes vésperi, et bibébat de torrénte. Post dies autem siccátus est torrens: non enim plúerat super terram. Factus est ergo sermo Dómini ad eum, dicens: Surge, et vade in Saréphta Sidoniórum, et manébis ibi: præcépi enim ibi mulíeri víduæ, ut pascat te.

℟. Recéde hinc, et vade contra Oriéntem, dixit Dóminus ad Elíam: * Qui ábiit, et fecit juxta verbum Dómini. ℣. Abscóndere in torrénte Carith, et ibi de torrénte bibes: corvísque præcépi, ut pascant te ibi. Qui ábiit.

Lectio ii.

Surréxit, et ábiit in Saréphta. Cumque venísset ad portam civitátis, appáruit ei múlier vídua cólligens ligna, et vocávit eam, dixítque ei: Da mihi paúlulum aquæ in vase, ut bibam. Cumque illa pérgeret, ut afférret, clamávit post tergum ejus, dicens: Affer mihi, óbsecro, et buccéllam panis in manu tua. Quæ respóndit: Vivit Dóminus Deus tuus, quia non hábeo panem, nisi quantum pugíllus cápere potest farínæ in hýdria, et paúlulum ólei in lécytho; en cólligo duo ligna, ut ingrédiar, et fáciam illum mihi, et fílio meo, ut comedámus, et moriámur. Ad quam Elías ait: Noli timére, sed vade, et fac sicut dixísti: verúmtamen mihi primum fac de ipsa farínula subcinerícium panem párvulum, et affer ad me: tibi autem et fílio tuo fácies póstea. Hæc autem dicit Dóminus Deus Israël: Hýdria farínæ non defíciet, nec lécythus ólei minuétur usque ad diem, in qua Dóminus datúrus est plúviam super fáciem terræ. Quæ ábiit, et fecit juxta verbum Elíæ: et comédit ipse, et

Digitized by Google

illa, et domus ejus: et ex illa die hýdria farínæ non defécit, et lécythus ólei non est imminútus, juxta verbum Dómini, quod locútus fúerat in manu Elíæ.

℟. Abiit múlier, et fecit juxta verbum Prophétæ: * Et comédit ipse, et illa, et domus ejus. ℣. Ex illa die hýdria farínæ non defécit, et lécythus ólei non est imminútus, juxta verbum Elíæ. Et.

Lectio iii.

Factum est autem post hæc, ægrotávit fílius mulíeris matrisfamílias, et erat languor fortíssimus, ita ut non remanéret in eo hálitus. Dixit ergo ad Elíam: Quid mihi et tibi, vir Dei? Ingréssus es ad me, ut rememoraréntur iniquitátes meæ, et interfíceres fílium meum? Et ait ad eam Elías: Da mihi fílium tuum. Tulítque eum de sinu ejus, et portávit in cœnáculum: ubi ipse manébat, et pósuit super léctulum suum. Et clamávit ad Dóminum, et dixit: Dómine Deus meus, etiámne víduam, apud quam ego utcúmque susténtor, afflixísti, ut interfíceres fílium ejus? Et expándit se, atque mensus est super púerum tribus vícibus, et clamávit ad Dóminum, et ait: Dómine Deus meus, revertátur, óbsecro, ánima púeri hujus in víscera ejus. Et exaudívit Dóminus vocem Elíæ: et revérsa est ánima púeri intra eum, et revíxit.

℟. Revérsa est ánima púeri intra eum, et revíxit, et trádidit matri suæ, et ait illi: * En vivit fílius tuus. ℣. Tulit Elías púerum, et depósuit eum in inferiórem domum, dicens. En. Glória Patri. En.

In II. Nocturno.

Ant. Factum est verbum Dómini ad Elíam, dicens: Vade, et osténde te Achab, ut dem plúviam super fáciem terræ.

Ant. Ait Elías ad Achab: Ascénde, cómede, et bibe, quia sonus multæ plúviæ est.

Ant. Manus Dómini facta est super Elíam, accinctísque lumbis currébat ante Achab, donec veníret in Jézraël.

℣. Tu ungis reges ad pœniténtiam. ℟. Et Prophétas facis successóres post te.

Digitized by Google

Ex libro sancti Epiphánii Epíscopi.

De vitis Prophet.

Lectio iv.

lías Prophéta ex Thesbis exsistébat e continénte Arabum, de tribu Aaron Levítæ. Morabátur autem in Gálaad, quóniam Thesbis erant ædes sacerdótibus consecrátæ ac destinátæ. Quem cum eniterétur parens ejus, ejúsmodi Sobac patri vísio appáruit. Viri, níveum quemdam præ se feréntes hábitum, pusiónem salutábant, matrísque ubéribus in ignem evellébant, quin et flammam ignis cibi loco ministrábant. Proféctus est ítaque in Jerúsalem génitor, vísaque ad sacerdótes rétulit. Respóndit autem illi Chrematísmus, hoc est Oráculum, sive Respónsor: Cave maniféstum fácias: erit quippe lumen fílii hujus domicílium, sermóque ejus demonstrátio, ac sententia: et judicábit Israël cum igne, tum rhomphæa. Hic est ille Elías, qui ter ignem e cœlo dedúxit: quique imbrem sua lingua gestávit, mórtuos item suscitávit, et in cœlum dénique nimbo, seu túrbine ignis assúmptus est.

℟. Ait Abdías ad Elíam: Cum recéssero a te, Spíritus Dómini asportábit te in locum quem ego ignóro, et tu dicis: * Dic Dómino tuo: Adest Elías. ℣. Dixit Elías: Vivit Dóminus exercítuum, ante cujus vultum sto, quia hódie apparébo ei. Dic.

Ex libro sancti Isidóri Epíscopi.

De vita et morte Sanctorum.

Lectio v.

Elías, qui interpretátur Dóminus Deus, Thesbítes, Sacérdos magnus, atque Prophéta, habitátor solitúdinis, fide plenus, devotióne summus, in labóribus fortis, indústria solers, excellénti ingénio præditus, in exercitatióne disciplínæ rectus, in sancta meditatióne assíduus, metúque mortis intrépidus. Verberávit tyránnos, sacrílegos interfécit, multísque signis virtútum effúlsit. Triénnii siccitáte clausit ímbribus cœlum. Orávit rursum, et cœlum dedit plúvias. Mórtuum mulíeris fílium suscitávit. Cu-

Digitized by Google

jus virtúte hýdria farínæ non defécit, et vas ólei perpétuo fonte manávit. Cujus verbo super sacrifícium ignis de cœlo venit. Duos quinquagenários cum milítibus cœlésti igne combússit. Jordánem tránsiens, tactu melótis abrúpit aquas.

℟. Cum venísset Elías ad portam civitátis, appáruit ei múlier vídua, cólligens ligna: et vocávit eam, dixítque ei: * Da mihi paúlulum aquæ in vase, ut bibam. ℣. Cumque illa pérgeret, ut afférret, clamávit post tergum ejus, dicens: Affer mihi, óbsecro, et buccéllam panis in manu tua. Da mihi.

Lectio vi.

Post hæc ígneo curru in cœlum raptus ascéndit, ventúrus, juxta Malachíam Prophétam, in fine mundi, præcursúrus Christum, annuntiatúrus últimum ejus advéntum cum magnis virtútibus, prodigiísque signórum, ita ut bellum gerat Antichrístus advérsus eum et Henoch, qui cum eo ventúrus est, et occídet eos. Cadávera vero eórum tribus diébus et sex horis in platéis insepúlta jacébunt. Dehinc suscitáti a Dómino, regnum Antichrísti plaga magna percútient. Post hæc véniet Dóminus, et interfíciet Antichrístum gládio oris sui, et eos, qui adoravérunt eum, et regnábit Dóminus cum ómnibus sanctis suis in ætérnum.

℟. Expándit se, atque mensus est Elías super púerum tribus vícibus, et clamávit ad Dóminum: * Et exaudívit Dóminus vocem Elíæ. ℣. Dómine Deus meus, revertátur, óbsecro, ánima púeri hujus in viscera ejus. Et. Glória Patri. Et.

In III. Nocturno.

Ant. Dixit Elías Prophétis Baal: Elígite vobis bovem unum, et invocáte nómina deórum vestrórum; qui clamábant, et non erat, qui respondéret.

Ant. Cum jam tempus esset, ut offerrétur holocaústum, accédens Elías, orávit ad Dóminum.

Ant. Oránte Elía, cécidit ignis Dómini, et vorávit holocaústum, et ligna, et lápides, púlverem quoque, et aquam, quæ erat in aquæductu, lambens.

Digitized by Google

℣. Beáti sunt, qui te vidérunt. ℟. Et in amicítia tua decoráti sunt.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 17.

In illo témpore: Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsum seórsum, et transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 57. in Matth. paulo post princip.

Cujus autem rei grátia Móysen, et Elíam prodúxit? Multas quidem dícere quis causas posset. Primum quóniam et turbæ, álii Elíam, álii Jeremíam, álii priscórum Prophetárum unum opinabántur: idcírco Móysen et Elíam, ceterórum Prophetárum vértices, producit, ut quam magnum sit inter servos et Dóminum discrímen, óculis cérnerent, utque recte laudátum créderent Petrum, qui Fílium Dei eum confessus est. Deínde quóniam assídue quasi transgressórem legis Judæi accusábant, et blasphemáre putábant, quasi glóriam Patris nihil ad eum pertinéntem vindicárent. Dicébant enim: Hic non est a Deo, quia Sábbatum non servat; et rursus: De bono ópere non lapidámus te, sed cum sis homo, Deum te facis; ut ipsa re monstrarétur, quia ex invídia hæc criminabántur, quia neutri horum críminum subjicerétur, nec legis prævaricátor esset, nec aliénam glóriam sibi acquíreret, æquálem se Patri faciéndo, eos prodúxit in médium, quorum altéruter in altérutra istárum rerum præfúlsit. Móysi enim legem dedit; quare non fuísset passus Móyses conculcári legem, ut Judæi credébant; nec prævaricatórem ejus, et legum latóri hostem, lator ipse umquam coluísset. Élias autem pro glória Dei zelávit; quare non astitisset ei, qui æquálem se Patri dicébat, si non esset, nec paruísset illi, qui sibi, quod non habébat, vindicáret.

℟. Ait Elías núntiis regis Samaríæ: Numquid non est Deus in Israël, ut éatis ad Beélzebub? Quamóbrem

Digitized by Google

hæc dicit Dóminus: * De léctulo, super quem ascendísti, non descéndes, sed morte moriéris. ℣. Revérsi núntii ad Ochozíam, dixérunt: Vir occúrrit nobis, dicens: Ite, et revertímini ad regem, et dicétis ei. De léctulo.

Lectio viii.

Ad hæc ómnia illud étiam póssumus dícere, ut tam mortis quam vitæ habére potestátem líquido ac vere crederétur, utque supernórum, et infernórum Dóminus ostenderétur; idcírco Móysen jam mórtuum, et Elíam, qui nondum id passus est, in médium prodúxit. Quartam vero causam Evangelísta quoque ipse tétigit. Quænam ígitur illa est? Ut Crucis glóriam osténdat, et tam Petrum, quam réliquos, qui passiónem formidábant, consolarétur, et ad sublímius erígeret. Non enim tacébant, inquit, sed loquebántur de glória, quam completúrus erat in Jerúsalem, de cruce vidélicet, ac passióne: sic enim ipsam semper appellábat.

℟. Factum est, dum tólleret Dóminus Elíam per túrbinem in cœlum, Eliséus clamábat, dicens: Pater mi, pater mi, currus Israël, et auríga ejus. ℣. Cumque pérgerent, et incedéntes sermocinaréntur: ecce currus ígneus, et equi ígnei divisérunt utrúmque, et ascéndit Elías per túrbinem in cœlum. Eliséus. Glória Patri. Eliséus.

Lectio ix. de Vigilia S. Jacobi Apost.

Homilia in Evang. Hoc est præcéptum. ut in Vigil. Apost., cujus Comm. et S. Christinæ Virg. et Mart. in Laud.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Elías, * dum zelat zelum legis, recéptus est in cœlum.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliqu. ut in Domin.

2. Factum est autem, * cum leváre vellet Dóminus Elíam per túrbinem in cœlum, ibant Elías et Eliséus de Gálgalis.

3. Tulit Elías * pállium suum, et percússit aquas, et divísæ sunt, et transiérunt ambo per siccum.

4. Cum Elías, * et Eliséus pérgerent, et incedéntes sermocinaréntur, ecce currus ígneus et equi ígnei divisérunt utrúmque.

Digitized by Google

5. Ascéndit Elías * per túrbinem in cœlum; Elíséus autem vidébat, et clamábat: Pater mi, currus Israël, et auríga ejus.

Capitulum. Eccli. 48.

Surréxit Elías Prophéta quasi ignis, et verbum ipsíus quasi fácula ardébat: Qui indúxit in pópulos famem, et irritántes illum invídia sua pauci facti sunt.

Hymnus.

Te, magne rerum Cónditor,
Mens nostra gliscit laúdibus
In hoc Thesbíte máximo,
Quem díligis extóllere.

Hic namque sacri nóminis
Tui zelátor próvocat
Vates Baal nequíssimos,
Victósque jure intérficit.

Illo precánte, víctimas
Absúmit ignis cœlitus:
Hi perstrepéntes ácriter
Sunt ómnibus ludíbrio.

Tum Jezabélis ímpiæ
Vitans furórem nóxium,
Sub junipéro dórmiens,
Adésse cernit Angelum.

Panem sibi qui próferens,
Lymphámque, jussit pérgere
Cibo refóctum strénue
Ad montis Horeb vérticem.

Hoc in cibo jejúnium
Tulit quadragenárium:
Hac vi dapes sunt præditæ,
Quas dextra Dei pórrigit.

Omnis tibi sit glória,
Verbum, Pater, Paráclite,
Inseparáta Trínitas,
Quæ condidísti ómnia.
Amen.

℣. Elías in túrbine tectus est. ℟. Et in Eliséo complétus est spíritus ejus.

Ad Bened. Ant. Elías homo erat símilis nobis passíbilis: et oratióne orávit, ut non plúeret super terram, et non pluit annos tres, et menses sex. Et rursum orávit, et cœlum dedit plúviam, et terra dedit fructum suum.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui beátum Elíam Prophétam tuum ígneo curru mirabíliter elevátum esse crédimus; eódem interveniénte ad cœléstia sublevémur, et sanctórum tuórum consórtio gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

Et fit Coñ. Vig. ac S. Christinæ.

Digitized by Google

Ad Tertiam.

Capit. Surréxit. 31*

℟. br. **Verbo Dómini * Contínuit cœlum. Verbo. ℣. Et dejécit de cœlo ignem ter. Contínuit. Glória Patri. Verbo.**

℣. **Tu ungis reges ad pœniténtiam. ℟. Et Prophétas facis successóres post te.**

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 48.

Verbo Dómini contínuit cœlum, et dejécit de cœlo ignem ter: sic amplificátus est Elías in mirabílibus suis.

℟. br. **Tu ungis reges * Ad pœniténtiam. Tu. ℣. Et Prophétas facis successóres post te. Ad. Glória Patri. Tu.**

℣. **Beáti sunt, qui te vidérunt. ℟. Et in amicítia tua decoráti sunt.**

Ad Nonam.

Capitulum. Eccli. 48.

Tu sustulísti mórtuum ab ínferis, de sorte mortis in verbo Dómini Dei. Qui scriptus es in judíciis témporum lenire iracúndiam Dómini.

℟. br. **Beáti sunt,* Qui te vidérunt. Beáti. ℣. Et in amicítia tua decoráti sunt. Qui te. Glória Patri. Beáti.**

℣. **Elías in túrbine tectus est. ℟. Et in Eliséo complétus est spíritus ejus.**

Vesperæ de sequenti, et fit Com̃. præced.

Ant. **Tulit Elías pállium suum, et percússit aquas Jordánis, quæ divísæ sunt in utrámque partem, et transiérunt ipse et Eliséus per siccum: et ascéndit Elías per túrbinem in cœlum.**

℣. **Beáti sunt, qui te vidérunt. ℟. Et in amicítia tua decoráti sunt.**

Die 27. Julii.
S. Hieronymi Æmiliani
Confessoris.
Duplex.

Ut in Breviar. die 20. hujus.

Lectio ix. et Com̃. S. Pantaleonis Mart.

Die 3. Augusti.
Inventio S. Stephani
Protomartyris.
Duplex.

Officium ut in Brev. Rom. hac die.

Die 13. Augusti.
S. Joannis Berchmans
Confessoris.
Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont., præter sequ.

Digitized by Google

Oratio.

Concéde, quǽsumus fámulis tuis, Dómine Deus, ejus innocéntiæ ac fidelitátis exémpla in tuo servítio sectári: quibus angélicus júvenis Joánnes ætátis suæ florem consecrávit. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes Berchmans Distémii, brabantínæ ditiónis óppido, piis honestísque paréntibus natus, a prima ætáte morum innocéntia et méntis candóre præter humánum modum excélluit. In médiis sæculi blandiméntis adolescéntiam ab omni levitáte alieníssimam duxit, in Deum jam tum únice ferri visus, cui ut árctius adhæréret inter sodáles Societátis Jesu, quæ Stanisláum Kostkam et Aloísium Gonzágam haud ita pridem cœlo transmíserat, admítti pétiit. Mechlíniæ tirocínio ínito nihil fuit religiósæ perfectiónis, quod non sibi intentíssima diligéntia, conatúque assíduo assequéndum propóneret: et vero paucórum ménsium tiro, plane dignus hábitus est, a quo non æquáles modo, sed étiam ætáte provectióres matúræ virtútis exémpla péterent. Romam cum venísset studiórum causa, et operarétur philosophíæ in Collégio Románo, sodáles sibi rédditum arbitrabántur Aloísium Gonzágam; ádeo sanctimóniam illíus et vivéndi ratiónem omnem exprésserat.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Modéstia et sénsuum custódia ad miráculum spectabátur; ita semet gérere sólitus, ut qui eum inspícerent, non dubitárent dícere, scriptas a beáto Ignátio leges de modéstia, si quo interírent casu, in Joánne reperiéndas. Disciplínæ doméstícæ servantíssimus, ne tantíllum quidem a religiósæ vitæ ratióne unquam defléxit, illam crébrius usúrpans vocem: Mea máxima pœniténtia vita commúnis. E tot sociórum número, quibúscum quotídie versabátur, nemo in illo quicquam notávit, quod reprehéndi posset: non supervacáneam aut parum

Digitized by Google

considerátam vocem, non ímpetum ánimi, non affféctum repentínum, quales ratióni vulgo prǽcúrrunt. Tantam ejus virtútem exornábat mira dulcédo índolis et natíva oris spécies, e qua puríssimæ mentis emicábat intégritas et quidam intuéntibus afflabátur amor pudicítiæ et castimóniæ. Virginitátem, quam Deo vovísse puérulum ferunt, nullo carnis stímulo tentátam perpétuo custodívit. In Deíparam, quam a prima ætáte sibi in paréntem ascíverat, nullum unquam prætermísit offícii aut obséquii genus, quo amórem erga illam suum et religiónem testarétur: prǽcípuo vero cultu immaculátum ejus concéptum prosequebátur, cui propugnándo ex voti fórmula suo subscrípta sánguine júgiter se adlaboratúrum promísit.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

Stúdio animárum incénsus sacras expeditiónes prospectábat ánimo, quas olim suscípere pro Dei glória cupiébat, cum in ipso juventútis flore, matúrus cœlo, vívere désiit. Ex gravi morbo sensim deficiens, in commúni ómnium mœróre hílari vultu gestiébat, quasi vero supérnæ beatitátis dulcédinem prægustáret. Ad hæc solári inviséntes, novíssimis síngulos hortári ad virtútem mónitis, eventúra prænuntiáre, quæ Dei instínctu ab eo dicta re ipsa compértum est. Sacrosáncto Christi córpore génibus humi flexis réfici vóluit, ac paulo ántequam morerétur, signum Jesu crucifíxi, beátæ Vírginis rosário implícitum, libéllo regulárum Societátis impónens, Hæc tria, inquit, mihi caríssima: cum his libénter mórior. Ita qua prædíxerat hora placidíssimo éxitu decéssit, Idibus Augústi anno millésimo sexcentésimo vicésimo primo, annos natus vigínti duos, menses quinque. Funus ejus ómnium órdinum concúrsu et laúdibus celebrátum est, omnésque pro certo habuérunt, Joánnem ad sedes beatórum, cum iis aliquándo in terris venerándum, evolásse. Commúnem hanc persuasiónem multa divínitus osténsa confirmárunt. Quare, biénnio ab ejus óbitu nondum elápso, de ipsíus vir-

Digitized by Google

tútibus et miráculis judícium est institútum: quo ad éxitum perdúcto, Pius nonus eum Beatórum cœlitum número accénsuit. Quum autem Joánnis mérita novis exínde miráculis inclaruíssent, Leo décimus tértius, quinquagésimo sacerdótii sui anno absolúto, Sanctórum honóres eídem solémniter decrévit.

℟. Iste homo.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ecce unus accédens ad Jesum ait illi: Magíster bone, quid boni fáciam, ut hábeam vitam ætérnam? Et réliqua.

Homilía Venerábilis Bedæ Presbýteri.

In Marc. cap. 10.

Hæc est puerílis innocéntiæ cástitas, quæ nobis imitánda propónitur, si regnum Dei vólumus intráre. Notándum sane, quod justítia legis suo témpore custodíta, non solum bona terræ, verum étiam suis cultóribus vitam conferébat ætérnam. Et ille respóndens ait: Magíster, hæc ómnia observávi a juventúte mea. Non est putándus homo iste vel toto tentántis, ut quidam putavére, Dóminum interrogásse, vel de sua esse vita mentítus, cum se legis mandáta custodísse dicébat, sed simpliciter ut víxerit, esse conféssus. Quia si mendácii aut simulatiónis noxa reus tenerétur, nequáquam intúitus arcána cordis ejus, eum dilígere dicerétur Jesus. Díligit enim Dóminus eos, qui mandáta legis, quamvis minóra, custódiunt, sed nihilóminus quod in lege minus fúerat, iis, qui perfécti esse desíderant, osténdit, qui non venit sólvere legem aut Prophétas, sed adimplére.

℟. Iste est qui.

Lectio viii.

Ad quam profécto adimpletiónem pértinet quod hic consequénter adjúngitur: Vade, quæcúmque habes, vende, et da paupéribus, et habébis thesaúrum in cœlo; et veni, séquere me. Quicúmque perféctus esse volúerit, debet véndere quæ habet, et non ex parte véndere, sicut Ananías et Saphíra, sed totum véndere, et cum ven-

Digitized by Google

díderit, dare omne paupéribus, et sic sibi præparáre thesaúrum in regno cœlórum. Nec hoc ad perfectiónem súfficit, nisi post contémptas divítias Salvatórem sequátur, idest, relíctis malis fáciat bona. Facílius enim sácculus contémnitur, quam volúntas. Multi divítias relinquéntes, Dóminum non sequúntur. Séquitur autem Dóminum, qui imitátor ejus est, et per vestígia illíus gráditur. Qui enim dicit se Christo crédere, debet quómodo ille ambulávit et ipse ambuláre.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix. de Ss. Hippolyto et Cassiano Mart. et de iis fit Com̃. in Laud. Si vero hodie fuerit Sabbatum, ix. Lect. erit de Vigilia anticipata Assumptionis B. M. V. cum ejus Com̃. in Laudibus.

Die 14. Augusti.
Beatæ Gertrudis Altenburgensis Virg.

Duplex.

Omnia de Communi Virg., præter sequentia.

Oratio.

Deus, virginitátis amátor, qui beátam Gertrúdem Vírginem, tuo amóre succénsam, cœléstibus donis decorásti: da, ut quam festíva celebritáte venerámur, puritáte et caritáte imitémur. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Gertrúdis, Ludovíci probi, Hássiæ et Thuríngiæ lantgrávii, et sanctæ Elísabeth fília, ex paréntum voto ab infántia divínis obséquiis mancipáta est Altenbúrgi, in monastério órdinis Præmonstratténsis, diœcésis Treverénsis. Matrem paulo post Marbúrgi vita functam in cubículo suo sibi apparéntem conspéxit. Crescénte ætáte vitam religiósam ibídem proféssa est, et virtútibus in tantum crevit, ut annos vigínti nata moniálium magístra sit elécta.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Ecclésiam beátæ Maríæ Vírgini sanctóque Michaéli Archángelo dicátam construxit: xenodochíum sanctæ matris exémplo excitávit, ejúsque singulárem curam ípsamet gessit, só-

Digitized by Google

lita hoc frequentáre sýmbolum: Quanto majóres, tanto magis in ómnibus vos humiliáte. Unde et vilíssima domus obíbat ministéria. Corpus flagris et jejúniis cruciábat, totóque observántiæ quadragesimális témpore strámini, per majórem vero hebdómadam nudis asséribus indormiébat, passiónis Christi ferventíssima æmulátrix.

℣. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

Urbáno Papa quarto christiános ad movénda fídei hóstibus arma incitánte, Gertrúdis cum suo vírginum cœtu matronísque quamplúrimis sacræ milítiæ in illis pártibus antesignána fuit. Festivitátem Córporis Christi, ab eódem Pontífice institútam, máxima pietáte celebrári curávit. Peculiári dono, persónas inter se dissidéntes conciliándi, et prophético spíritu cláruit. Letháli corrépta morbo læta ad sponsum conténdit die décima tértia Augústi, anno Christi millésimo ducentésimo nonagésimo séptimo, ætátis suæ septuagésimo. Clemens sextus Gertrúdem, coruscántem miráculis, ánnuo festo cólere moniálibus Altenburgénsibus concéssit.

℣. Afferéntur Regi.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit. de Comm. 1. loco.

Lect. ix. de Vigil. Assumpt. B. M. V. Et fit Com. Octavæ S. Laurentii, Vigiliæ ac S. Eusebii in Laud.

Die 16. Augusti.

S. Hyacinthi Confessoris.

Duplex majus.

Officium ut in Brev. Rom. hac die.

Die 18. Augusti.

S. Helenæ Imperatricis, Viduæ.

Duplex.

Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart., præter sequ.

Ad Magnif. in utrisque Vesp. Ant. O gloriósa regína, quæ in terréno honóre piórum óperum magnitúdine, et circa Ecclésiam Christi operósa devotióne cláruit: unde nunc cum Christo gloriósior regnat in cœlis.

Oratio.

Deus, qui sanctos et eléctos tuos pro suis quosque méritis honoráre dispónis: præsta quæsumus,

Digitized by Google

ut sanctæ Hélenæ regínæ, cujus religiónem et stúdium in sanctæ crucis manifestatióne venerámur, apud tuam misericórdiam méritis et précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Comm. diei Oct. S. Laurentii, Oct. Assumpt. et S. Agapiti Mart. ut in Breviario.

Ad Matutinum.

Invit. Adorémus Regem regum, * Qui regínam in cœlis glorificávit Hélenam.

Ps. Veníte, exsultémus.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Hélenam Constantíni Magni imperatóris matrem, cum ántea Dei cultrix non esset, tandem ad baptísmum suscipiéndum addúctam, fílius imperátor tam piam et religiósam præstitit, ut a Christo ipso institúta esse vidérétur. Fémina fuit incomparábili fide, et religióne ánimi singulári: et Constantínus príncipum christianórum princeps esse, non magis sua, quam matris Hélenæ fide méruit. Non uno sanctórum Patrum testimónio constat, Deum per illam corda Romanórum accendísse ad fidem christiánam. Quamvis autem sero ad fídei et baptísmi grátiam pervénerit, longam tamen témporis jactúram illústribus pro Dei glória opéribus redémit.

℟. Propter veritátem.

Lec io v.

Quare cum sancta imperátrix débitum piæ affectiónis munus Deo ómnium Regi persólvere decrevísset, et pro fílio Constantíno, ejúsque fíliis, nepótibus suis, grátias cum supplicatiónibus agéndas sibi esse statuísset, a Deo admónita, senectútis suæ incómmoda pro níhilo réputans, Hierosólymam iter suscépit, ut terram sanctam perlustráret, et Oriéntis províncias, urbésque ac pópulos cum regáli quadam sollicitúdine, ac providéntia invíseret: singuláriter autem Domínicæ passiónis locum scrutatúra, et divína loca ab ímpiis defóssa in lucem eductúra. Illuc cum pervenísset, adjuvánte sancto Macário Episcopo, qui a concílio Nicæno jam absolúto revérsus erat, loco sibi cœlitus indicáto, monstrán-

Digitized by Google

tibus miráculis, crucem sanctam invénit: clavos étiam consecúta est, quibus Salvátor cruci affíxus fúerat.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

Tum vero innarrábili fuit perfúsa gaúdio, et magníficas in sanctis locis basílicas exstrúxit. Frequénter autem, et modésto in hábitu, in sacris ædibus comparébat: ubi in órdine aliárum mulíerum, suam erga Deum religiónem omni piórum óperum génere declarábat. Ibídem cum sacris virgínibus épulum exhibéret, ipsa ancíllæ ministérium súbiit. Rédiens autem ad fílium, partem sanctæ crucis Hierosólymis relíquit: partem cum sacris clavis Constantíno fílio détulit: ántea autem per Oriéntem omni afflictórum géneri christiána caritáte, et imperiáli munificéntia subvénit. Multas étiam per Occidéntem eccléstas constrúxit, inter quas præsértim connumerándæ sunt quas Colóniæ, Bonnæ, et Xanthis in honórem sanctórum Thebæórum Mártyrum fundávit. Móriens multa de pie vivéndi ratióne fílio mandávit; et octogenária in Dómino obdormívit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 13. f.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cœlórum thesaúro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 11. in Evang.

Cœlórum regnum, fratres caríssimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his quæ ánimus novit, surgat ad incógnita quæ non novit: quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat: ut per hoc, quod

Digitized by Google

scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cœlórum regnum thesaúro abscóndito in agro comparátur: quem qui ínvenit homo, abscóndit, et præ gaúdio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

℟. Solémnia beátæ Hélenæ mater ecclésia læto honóre suscípiat: ejus pio ministério plúrimum exaltáta est in terris. * Hujus consórtio Sancti lætántur in cœlis. ℣. Dómine, diléxi decórem domus tuæ, et locum habitatiónis glóriæ tuæ. Hujus consórtio.

Lectio viii.

Qua in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesaúrus abscónditur, ut servétur: quia stúdium cœléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis laúdibus non abscóndit. In præsénti étenim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat, qui thesaúrum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit: Vídeant ópera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in cœlis est: sed ut per hoc, quod ágimus, laudes extérius non quærámus. Sic autem sit opus in públicо, quátenus inténtio máneat in occúlto: ut et de bono ópere próximis præbeámus exémplum, et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

℟. Múlier fortis manum misit ad fórtia: * Hierosólymam perréxit, lignum Domínicum diligénter requisívit, felíciter invénit. ℣. Non enim gloriári vult, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi. Hierosólymam. Glória Patri. Hierosólymam.

Pro S. Agapito Mart.

Lectio ix.

Agapítus Prænestínus, quíndecim annos natus, Aureliáno imperatóre, martýrii cupidíssimus, cum propter constántiam religiónis, imperatóris jussu primum nervis diutíssime cæsus, deínde in tetrum

Digitized by Google

cárcerem conjéctus esset, ut nihil omníno per quátuor dies gustáret, e custódia est edúctus: et ardéntibus carbónibus cápiti ejus impósitis, Deo agens grátias, íterum afféctus verbéribus, nudus ita pédibus suspénsus est, ut ingens fumus e subjécto igne os ejus obrúeret. Tum fervens aqua in ejus ventrem effúsa est, maxillæque confráctæ. Quo témpore judex e tribunáli lapsus, paulo post mórtuus est. Ea re incénso imperatóre, sanctum júvenem jubénte feris óbjici, cum illæ non audérent attíngere, Prænéste gládio percússus est.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Annua * beátæ Hélenæ solémnia votívis laúdibus excipiámus, ut ejus méritis et intercessióne a malis nostris sublevémur.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliquis.

2. Vere beáta mater, * quam Deus fílio imperatóre, et christiáni nóminis præcípuo cultóre honorávit.

3. Digna Deo matróna * ita usum terréni honóris hábuit, ut ad glóriam cœléstium pervenire merúerit.

4. Inter plúrima suæ devotiónis ópera Domínici ligni invéntrix fieri méruit.

5. Grata Deo, * laudábilis homínibus beáta Hélena, quæ et Marthæ offícium strénue gessit, et nunc cum María óptimam partem habet, quæ non auferétur ab ea.

Capitulum. Prov. 31. b.

Mulíerem fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

Hymnus.

Fortem virili péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclyta.

Hæc sancto amóre saúcia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cœléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cœli potítur gaúdiis.

Digitized by Google

Rex Christe virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. O gloriósa regína, quæ in terréno honóre piórum óperum magnitúdine, et circa Ecclésiam Christi operósa devotióne cláruit: unde nunc cum Christo gloriósior regnat in cœlis.

Comem. Octavæ Assumpt. B. M. V. ac S. Agapiti.

In II. Vesp. Ant. de Laudib. Ps. ut in Comm. Virg. a Cap. de sequ. et fit Com. præced. Ant. O gloriósa. ut ad Bened. in Laud. ℣. Diffúsa. ut ibi.

Postea de Octava Assumpt.

Die 19. Augusti.

Beati Urbani II. Papæ, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequ. **(m. t. v.)**

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui beáto Pontífici Urbáno pro Ecclésiæ tuæ libertáte et decóre felíciter decertáre tribuísti, eúmque ad rediménda ab infidélium potestáte tuæ vitæ mortális et passiónis monuménta per virtútem crucis roborásti: concéde; ut ipsíus intercessióne, contra hostes ánimæ nostræ dimicántes in terris, ætérnæ glóriæ bravíum accípere mereámur: Qui vivis et regnas.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Sæculo undécimo, fervénte luctuosíssimo dissídio Ecclésiam inter et Impérium, non minóri fortitúdine quam céteri Pontífices, qui per ea témpora Románam obtinuérunt Sedem, enítuit Urbánus secúndus, Odo ántea vocátus, e nóbili família apud Castellión-nem supra Matrónam non procul a Rheménsi urbe ortus. Is Brunóne magístro, celebérrimo póstea Carthusianórum institutó-

Digitized by Google

re, philosóphicis ac theológicis stúdiis óperam dedit, et ob egrégias virtútes in ecclésia Rheménsi canonicátu potítus est. At sæculi curas pertæsus, ac régulam sancti Benedícti proféssus, primum in Cluniacénsi, dein in Bainsonénsi et Cavénsi cœnóbiis religiosíssime conversátus est. Vestígia sequútus sancti Gregórii séptimi, viri ópere et sermóne poténtis, a quo in majóribus Ecclésiæ negótiis adhíbitus fúerat, atque Epíscopus Ostiénsis et sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardinális creátus, pari ánimi constántia ac fortitúdine jura Ecclésiæ contra láicam potestátem vindicávit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Summus Póntifex renuntiátus, Cassíni montem invísit, sacras ibi beatíssimi patris Benedícti exúvias veneratúrus, ejúsque ópera lápidis morbo, quo diu laboráverat, insígni prodígio sanátus fuit. Cavénsis monastérii ecclésiam et sancti Nicolái Barénsis basílicam consecrávit, ibíque corpus ejúsdem thaumatúrgi magna cum solemnitáte repósuit. In eádem Barénsi basílica insígne concílium hábuit, ut Græcórum erróres confutáret, doctíssimis præsértim usus argumén-tis, quibus sanctus Ansélmus archiepíscopus Cantuariénsis fidem cathólicam asséruit. Aliis prætérea divérsis in locis convocátis concíliis, ecclesiásticæ disciplínæ observántiam strénue curávit. Sed ómnium celebérrimum fuit Claromontánum concílium, in quo illárum sacrárum expeditiónum felicíssimo succéssu auctor éxstitit, quæ ex salutíferæ crucis Christi signo, quo decorabántur, Cruciatárum nómine fuérunt appellátæ. Ac sane mirum est Pontíficem paúperem, uti erat tunc Urbánus, absque regum ope, sine ulla exactióne aut tribúto, tam ingéntem príncipum virorúmque nobílium, ac ceterórum ex omni órdine, statu et regno multitúdinem congregásse, qui ad difficilem ádeo expeditiónem sponte et álacri ánimo properárent; quibus pro stipéndio sola proponebátur peccatórum indul-

Digitized by Google

géntia, et sola spes vitæ ætérnæ pro prǽmio.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Beátam Dei Genitrícem singulári obséquio prósequens, speciálium precum in ejus honórem recitatiónem cléricis æque ac láicis ea occasióne indíxit, ut qui fidéles suscipiéndæ expeditióni ímpares essent, mílites pro religiónis causa dimicántes saltem oratiónibus adjuvárent. Hinc et cultus beátæ Maríæ, qui hodiéque in Sábbato celebrári solet, ab eo institútus fuísse perhibétur. Post plúrimos autem labóres pro Ecclésia superátos, Romæ, quæ jam cum tota Itália ab Henríci imperatóris oppressióne eváserat, universáli quoque Ecclésia in tranquilliórem statum revocáta, tandem meritórum magis quam diérum plenus, anno millésimo nonagésimo nono, die vigésima nona Júlii gloriósa justórum morte quiévit, cum Petri Cáthedram tenuísset annos úndecim, menses quátuor, dies decem et octo. Corpus ex ædibus Petri Leónis apud sanctum Nicoláum in Cárcere ad basílicam Vaticánam delátum est, ibíque inter totíus Urbis luctum et tristítiam honorífice cónditum. Cultum usque ab immemoráhili témpore beáto Urbáno secúndo exhíbitum Leo décimus tértius Póntifex Máximus ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto ratum hábuit et confirmávit, atque Officium cum Missa, in ejus honórem quotánnis celebrándum Clero Románo, Rheménsi ac Tolosáno benígne indúlsit.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Vigiláte. de eodem Comm. 2. loco.

Et fit Com̃. Oct. Assumpt. in Laud.

Die 20. Augusti.

S. Bernardi Abb., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex majus.

Officium ut in Brev. Rom. hac die.

Die 25. Augusti.

S. Ludovici Regis, Conf.

Duplex.

Officium ut in Brev. Rom. hac die 25. Aug.

Digitized by Google

Die 26. Augusti.

S. Rochi Confessoris.

Duplex.

Ut inter Festa pro aliquibus locis die 16. Aug.

Lectio ix. et Coñ. S. Zephyrini Papæ, Mart.

Die 28. Augusti.

S. Augustini Episc., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex 2. classis.

Officium ut in Brev. Rom. hac die.

Digitized by Google

In Suffragiis post commemorationem de Apostolis fit commemoratio **S. Elisabeth,** Patronæ nostræ.

Ad Vesp. Ant. **Beáta Elísabeth jubilándo requiévit; ingréssa est in civitátem Dómini occurréntibus Angelis et Sanctórum choris: cum Angelis et Archángelis hymnum Deo decántat ante thronum ejus in ætérnum.**

Ad Laud. Ant. **Beáta Elísabeth, fámula Christi, de antíquo serpénte triumphávit; cujus migránte ánima ad opuléntam réquiem audítæ sunt per noctis siléntium voces Angelórum cantántium.**

℣. **Ora pro nobis, sancta Elísabeth.** ℟. **Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.**

Orémus. Oratio.

Tuórum corda fidélium Deus miserátor illústra: et beátæ Elísabeth précibus gloriósis, fac nos próspera mundi despícere; et cœlésti semper consolatióne gaudére.

In anniversario Summorum Magistrorum et Archiducum **Maximiliani III.** (die 1. Junii) et **Wilhelmi I.** (die 29. Julii).

Oratio.

Deus, qui inter christiános príncipes ac dominántes in terris fámulum tuum Maximiliánum archiducáli fecísti dignitáte vigére: præsta quæsumus; ut eórum quoque perpétuo in cœlis aggregétur consórtio. Per Dóminum nostrum.

Digitized by Google

Index alphabeticus.

Athanasii Episc., Conf. et Eccl. Doct. dupl. 11. Maji. pag. 3*
Augustini Ep., Conf. et Eccl. Doct. dupl. 2. cl. 28. Aug. 45*
Bennonis Episc., Conf. dupl. 16. Junii. 3*
Bernardi Abb., Conf. et Eccl. Doct. dupl. maj. 20. Aug. 44*
Camilli de Lellis Conf. dupl. maj. 18. Julii. 20*
Commem. Omn. Ss. Summorum Pontiff. dupl. Dom. I. non imped. post Oct. Ss. Apostol. Petri et Pauli. 18*
Divisio Ss. Apostolorum. dupl. maj. 15. Julii. 20*
Eliæ Prophetæ. dupl. 24. Julii. 23*
Elisabeth Reg. Portugall., Vid. semid. 11. Julii. 20*
Eugenii III. Papæ, Conf. dupl. 8. Julii. 18*
Gertrudis Altenburgensis Virg. dupl. 14. Aug. 36*
Helenæ Imperatr., Vid. dupl. 18. Aug. 37*
Henrici Imper., Conf. dupl. 21. Julii. 23*
Hieronymi Æmiliani Conf. dupl. 27. Julii. 32*
Hyacinthi Conf. dupl. maj. 16. Aug. 37*
Irenæi Episc., Mart. dupl. 9. Julii. 20*
Inventio S. Stephani Protom. dupl. 3. Aug. 32*
Joannis Bapt. de la Salle Conf. dupl. maj. 15. Maji. 3*
Joannis Berchmans Conf. dupl. 13. Aug. 32*
Joannis Nepomuceni Mart. dupl. maj. 16. Maji. 3*
Ludovici Regis, Conf. dupl. 25. Aug. 44*
Margaritæ Virg. et Mart. dupl. 20. Julii. 20*
Mariæ B. V. Auxilium Christianor. dupl. maj. 24. Maji. 3*
— — de Monte Carmelo. dupl. 2. cl. Dom. p. 15. Jul. 20*
— — Purissimi Cordis. dupl. maj. Domin. III. post Pentec. 3*
Mariæ Magdalenæ Pœnit. dupl. maj. 22. Julii. 23*
Monicæ Viduæ. dupl. 13. Maji. 3*

Digitized by Google

Ottonis Episc., Conf. semid. 3. Julii. pag. 13*
Rochi Conf. dupl. 26. Aug. 45*
Tituli Ss. Crucis. dupl. maj. Dom. ante Festum S. Joannis Bapt. 5*
Triumphi S. Crucis. dupl. maj. 16. Julii. 20*
Ubaldi Episc., Conf. semid. 21. Maji. 3*
Udalrici Episc., Conf. dupl. 4. Julii. 16*
Urbani II. Papæ, Conf. dupl. 19. Aug. 42*
Vincentii a Paulo Conf. dupl. 2. class. 19. Julii. 20*

Digitized by Google

25

PROPRIUM OFFICIORUM

SACRI ORDINIS MILITARIS

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

DE DOMO TEUTONICA IN JERUSALEM.

PARS AUTUMNALIS.

A S. R. C. ADPROBATUM.

JUSSU SUMMI MAGISTRI EUGENII, ARCHIDUCIS AUSTRIÆ,

EDITUM.

SUMPTIBUS ORDINIS B. MARIÆ V. TEUTONICORUM.
TYPIS FRIDERICI PUSTET, RATISBONÆ.
MDCCCCIII.

Digitized by Google

Concordant cum Originalibus.

Actum Viennæ die xxvii. Maji A. D. MCMIII.

Eugenius, O. T. S. M.

Imprimatur.

Ratisbonæ, die 16. Octobris 1903.

Dr. Fr. X. Leitner, Vic. in Spir. Gen.

Digitized by Google

PROPRIUM OFFICIORUM
ORDINIS TEUTONICI.

PARS AUTUMNALIS.

Domin. I. Septembris
(juxta computum ecclesiastic.).
Ss. Angelorum Custodum.
Duplex 2. class. cum Oct.

Ut inter Festa pro aliquibus locis eadem Domin. notatur.

Die 4. Septembris.
S. Rosaliæ Virg. Panormit.
Semiduplex.

Ut inter Festa pro aliquibus locis eadem die.

Die 6. Septembris.
S. Magni Abbatis.
Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont., præter sequ.

Oratio.

Intercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti Magni Abbátis commédet; ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Magnus paréntibus Scotis apud Hibérnos ortus populáres suos Columbánum et Gallum, spectátæ innocéntiæ viros, partim disseminándæ religiónis christiánæ partim solitúdinis habitándæ causa peregrinántes prosecútus, ita ambóbus se probávit, ut tum stúdio sapiénter obediéndi, tum morum sanctitáte admiratióni exsísteret. Qui cum Brigántium veníssent ejúsque íncolas et confínes circa a nefándo dæmonum cultu ad orthodóxæ fídei obséquium tradúcere laborárent, gravi gentílium invídia perurgénte, ejus declinándæ grátia Columbánus in Itáliam, Magnus et Gallus ad eam erémi partem secessérunt, quæ fini-

Digitized by Google

tima est território Arbonénsi, inter lacum Brigantínum et Alpes Rhæticas.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Porro Magnus cœlésti visióne mónitus peragrátis plúribus regiónibus sparsáque in iis evangélii doctrína magnos ubíque ad salútem motus effécit. Tandem divértens Campodúnum tractum olim cœtu hóminum frequéntem tunc præ collúvie vérmium anguiúmque, ut de dæmonum infestatiónibus ita hórridum et incúltum desertúmque réperit, ut nec hómines casu eo deláti, nedum feræ venatóribus elápsæ, vitam a miserábili intéritu tuéri possent. Quin et ultérius progréssus in terríbilem serpéntem ac dracónem forte íncidit, quos, Deo fretus, salutári crucis signo exstínxit: moxque disparuére spectra et monstra univérsa. Quo miráculo vicínæ gentes commótæ desérta impietáte in Christum credidérunt.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

Demum locum ad fauces Júlias exercéndæ pietáti idóneum conspicátus illic cœnóbium, Füssen nómine, cóndidit, ubi cum suis résidens sub religiósa disciplína contentúsque commúni victu et cultu ita se gessit, ut priórem sanctitátis famam mirácula divínitus patráta exaugérent, quippe cæcis visu, surdis audítu, claudis gressu, ægris atque dæmoníacis incolumitáte donátis. Cum ítaque in terris vitam duxísset parem ángelis, ad Dóminum, quem tantópere desiderábat, migrávit octávo Idus Septémbris, relícto ínibi córpore in perpétuum monuméntum. Quem Hadriánus Póntifex secúndus anno octingentésimo septuagésimo inter sanctos coli jussit.

℟. Iste homo.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Ecce nos reliquimus. de Comm. Abbat. 1. loco.

Domin. infra Oct. Nativit. B. M. V.

Ss. Nominis Mariæ.

Duplex 2. classis.

Officium ut in Brev. Rom. eadem Dominica.

Digitized by Google

Die 14. Septembris.
Exaltatio S. Crucis.
Duplex 1. classis.

Officium ut in Brev. Rom. hac die sine Coñ. Octavæ.

Die 22. Septembris.
Ss. Mauritii, Gereonis et Socior. Mm.
Duplex.

Omnia de Comm. plurimor. Mm., præter sequ.

Oratio.

Annue, quæsumus omnípotens Deus: ut sanctórum Mártyrum tuórum Maurítii, Gereónis et Sociórum eórum nos lætíficet festíva solémnitas; ut quorum suffrágiis nítimur, eórum natalítiis gloriémur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Maurítius et Sócii, legiónis Thebæ̀æ viri, in rebus béllicis strénui, virtúte nóbiles, sed fide nobilióres Dioclet̃iáno et Maximiáno imperatóribus fidem christiánam ita íntegre castéque colébant, ut nullis impiórum príncipum edíctis addúci umquam potúerint ad eam violándam. Maximiánus ígitur, ducto in Gálliam exércitu, cum ad fines Sedunórum sacrifícii causa constitísset, omnes mílites diis thura incéndere jussit. Quo scélere Maurítius ne se contamináret, a réliquis cópiis una cum suis discéssit, imperatóris autem núntiis revocátis, se christiánam fidem cólere, ex ánimo respondérunt. Quam ob rem Maximiánus misit ad eos mílites, qui suo nómine nuntiárent, ut si salvi esse vellent, in castra ad sacrifícia irent. Qui se christiána religióne impedíri respondérunt. Quorum respónsum ille indigníssime ferens, majóri iracúndia, quam ántea, exársit. Itaque immíssa parte exércitus in Thebæ̀os, décimum quemque eórum jussit occídi. Quod martýrium lubénti ánimo maximéque hortatóre Maurítio ferre maluérunt, quam imperáta fácere nefárii imperatóris.

℟. Sancti tui.

Lectio v.

Maximiánus autem nec dum ea cæde satiátus, réliquos sacrificáre imperávit. Ii et sua sponte,

Digitized by Google

et Maurítii ducis ítidem hortátu, id commíttere constantíssime negavérunt, quam ob causam eórum interneciónem ab exército fieri jussum est. Qui omnes vel libentíssime depósitis armis, cum cervíces pro Christo Dómino præbuíssent décimo Kaléndas Octóbris contrucidáti, ad martýrii palmam ábeunt in cœlum. Præcípui autem inter eos exstitére Maurítius, Exsupérius, Cándidus, Victor, Innocéntius atque Vitális, ad quos referri possunt Ursus et alter nómine Victor, ambo ex eádem legióne mílites, qui sub eódem imperatóre Solodúri diris primum supplíciis excruciáti, sed cœlésti super eos lúmine coruscánte, ruéntibus in terram minístris, erépti, deínde in ignem missi, sed in nullo pénitus læsi, novíssime gládio consummáti sunt.

℟. Vérbera carníficum.

Lectio vi.

Géreon, Thebæ̃æ legiónis dux et Martyr egrégius, accéptis a Marcéllo Papa fídei christiánæ præcéptis, contra tumúltum Gállicum in exército Maximiáni pro commúni defensióne impérii militábat. Statúto vero apud Octodúrum Zeli idólo, quod a síngulis turmis adorári jússerat imperátor, cum generósus Christi miles nec honóribus nec ullo mortis metu propósito a vero Dei cultu abdúci potuísset, atque ipsíus exémplo trecénti decem et octo commilitónes idólum cólere renuíssent, jubénte tyránno apud Colóniam Ubiórum acerbíssimum mortis genus subiérunt. Ea constántia quanti apud Deum fúerit, multa post mortem mirácula testáta sunt.

℟. Tamquam aurum.

In III. Noct. Hom. in Evang. Cum audiéritis prælia. de eodem Comm. 1. loco.

Die 25. Septembris.

S. Thomæ de Villanova Episc., Conf.

Duplex.

Ut in Brev. Rom. die 22. huj.

Die 29. Septembris.

Dedicatio S. Michaëlis Archangeli.

Duplex 2. class. cum Oct.

Officium ut in Brev. Rom. hac die.

Digitized by Google

Die 1. Octobris.

Tertia die infra Octavam **Dedicationis S. Michaëlis** Archangeli.

Semiduplex.

Omnia ut in Festo, præter sequentia.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermóne S. Gregórii Papæ.

Ex Homilia 34. in Evang.

Lectio iv.

Quia Angelórum nómina interpretándo perstrínximus, súperest, ut ipsa officiórum vocábula bréviter exsequámur. Virtútes étenim vocántur illi nimírum spíritus, per quos signa et mirácula frequéntius fiunt. Potestátes étiam vocántur hi, qui hoc poténtius céteris in suo órdine percepérunt, ut eórum ditióni virtútes advérsæ subjéctæ sint, quorum potestáte refrænántur, nec corda hóminum tantum tentáre præváleant, quantum volunt.

℟. Hic est Míchaël Archángelus, princeps milítiæ Angelórum: * Cujus honor præstat benefícia populórum, et orátio perdúcit ad regna cœlórum. ℣. Archángelus Míchaël præpósitus paradísi, quem honorífícant Angelórum cives. Cujus.

Lectio v.

Principátus étiam vocántur, qui ipsis quoque bonis Angelórum spirítibus præsunt, qui subjéctis áliis dum quæque sunt agénda dispónunt, eis ad explénda divína ministéria principántur. Dominatiónes autem vocántur, qui étiam potestátes principátuum dissimilitúdine alta transcéndunt. Nam principári est inter réliquos priórem exsístere: dominári vero est étiam subjéctos quosque possidére. Throni quoque illa ágmina sunt vocáta, quibus ad exercénda judícia semper Deus omnípotens præsidet. Unde et per Psalmístam dícitur: Sedes super thronum, qui júdicas æquitátem.

℟. Venit Míchaël Archángelus cum multitúdine Angelórum, cui trádidit Deus ánimas Sanctórum, * Ut perdúcat eas in paradí-

Digitized by Google

sum exsultatiónis. ℣. Emítte, Dómine, Spíritum Sanctum tuum de cœlis, spíritum sapiéntiæ et intelléctus. Ut.

Lectio vi.

Chérubim quoque plenitúdo sciéntiæ dícitur; et sublimióra illa ágmina idcírco Chérubim vocáta sunt, quia tanto perfectióri sciéntia plena sunt, quanto claritátem Dei vicínius contemplántur. Séraphim étiam vocántur illa spirítuum sanctórum ágmina, quæ ex singulári propinquitáte Conditóris sui incomparábili ardent amóre. Séraphim namque ardéntes vel incendéntes vocántur; quorum profécto flamma amor est: quia quo subtílius claritátem divinitátis ejus adspíciunt, eo valídius in ejus amóre flamméscunt.

℟. In témpore illo consúrget Míchaël, qui stat pro fíliis vestris: * Et véniet tempus, quale non fuit, ex quo Gentes esse cœpérunt, usque ad illud. ℣. In témpore illo salvábitur pópulus tuus omnis, qui invéntus fúerit scriptus in libro vitæ. Et véniet. Glória Patri. Et véniet.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 18.

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum dicéntes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Ex variis in Matth. Homil. 18.

Væ mundo a scándalis. Mundum istum terrénum locum dicit. Neque vero de cœlo et terra intellígere debémus mundum, sed mundum hic intelligámus terrénum; ídeo quod dixit Dóminus: Regnum meum non est de isto mundo. Si essem de mundo, amáret me mundus; et dícitur ad Apóstolos: Vos non estis de mundo. Væ ígitur mundo, hoc est terréno loco, ab scándalis: necésse enim est, ut véniant scándala; non quia necésse, sed quia mundo necésse, ut véniant.

℟. In conspéctu géntium nolíte timére: vos enim in

Digitized by Google

córdibus vestris adoráte, et timéte Dóminum: * Angelus enim ejus vobíscum est. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum aúreum in manu sua. Angelus.

Lectio viii.

Vidéte quod dícimus, subtíle est. Si necésse est, ut véniant scándala, ergo absque culpa est ille, per quem venit scándalum. Sed nos dícimus, scándalum non venit, nisi in terréno mundo. Vis non tibi veníre scándalum? noli esse terrénus. Proptérea dico, mundus terrénus scándalum habet, terra ista necésse est, ut hábeat scándalum. Noli portáre terrénum sed cœléste, et scándalum non habébis. Verúmtamen væ hómini illi, per quem scándalum venit.

℟. Míchaël Archángelus venit in adjutórium pópulo Dei: * Stetit in auxílium pro animábus justis. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum aúreum in manu sua. Stetit. Glória Patri. Stetit.

Nona Lectio de S. Remigio Episc., Conf.

Die 2. Octobris.

Quarta die infra Octavam **Dedicationis S. Michaëlis** Archangeli.

Semiduplex.

Omnia ut in Festo, præter sequentia.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermóne S. Gregórii Papæ.

Ex Homil. 34. in Evang.

Lectio iv.

Sed quid prodest nobis de Angélicis spirítibus ista perstríngere, si non studeámus hæc étiam ad nostros profféctus cóngrua considératióne deriváre? Quia enim supérna illa cívitas ex Angelis et homínibus constat, ad quam tantum crédimus humáni géneris ascéndere, quantos illic cóntigit eléctos Angelos remansísse, sicut scriptum est: Státuit términos géntium secúndum númerum Angelórum Dei; debémus et nos áliquid ex illis distinctiónibus supernórum cívium ad usum nostræ conversatiónis tráhere, nosque ipsos ad increménta

Digitized by Google

virtútum bonis stúdiis inflammáre.

℟. Hic est. 7*

Lectio v.

Quia enim illuc tanta ascensúra créditur multitúdo hóminum, quanta multitúdo remánsit Angelórum; súperest, ut ipsi quoque hómines, qui ad cœléstem pátriam rédeunt, ex ejus agmínibus áliquid illuc reverténtes imiténtur. Distíncte namque conversatiónes hóminum singulórum ágminum ordínibus cóngruunt, ut in eórum sortem per conversatiónis similitúdinem deputéntur. Sunt pleríque qui parva cápiunt, sed tamen hæc éadem parva pie annuntiáre frátribus non desístunt; isti ítaque in Angelórum númerum currunt.

℟. Venit Míchaël. 7*

Lectio vi.

Et sunt nonnúlli, qui divínæ largitátis múnere refécti, secretórum cœléstium summa et cápere prævalent, et nuntiáre: quo ergo isti, nisi inter Archangelórum númerum deputántur? Et sunt álii, qui mira fáciunt, signa valénter operántur; quo ergo isti, nisi ad supernárum virtútum sortem et númerum cóngruunt? Et sunt nonnúlli, qui étiam de obséssis corpóribus malígnos spíritus fugant, eósque virtúte oratiónis et vi accéptæ potestátis ejíciunt: quo ítaque isti méritum suum, nisi inter potestátum cœléstium númerum, sortiúntur?

℟. In témpore. 8*

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Capit. 18.

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. can. 18. post initium.

Nónnisi revérsos in natúram puerórum introíre regnum cœlórum Dóminus docet: id est, per simplicitátem puerílem vítia córporum nostrórum animæque revocánda. Púeros autem credéntes omnes per audiéntiæ fidem nuncupávit. Hi enim patrem sequúntur,

Digitized by Google

matrem amant, próximo velle malum nésciunt, curam opum négligunt: non insoléscunt, non odérunt, non mentiúntur, dictis credunt, et quod aúdiunt, verum habent. Reverténdum ígitur est ad simplicitátem infántium, quia in ea collocáti, spéciem humilitátis domínicæ circumferémus.

℟. In conspéctu. 8*

Lectio viii.

Væ huic mundo ab scándalis. Humílitas passiónis scándalum mundo est. In hoc enim máxime ignorántia detinétur humána, quod sub deformitáte crucis, ætérnæ glóriæ Dóminum nóluit accípere. Et quid mundo tam periculósum, quam non recepísse Christum? Ideo vero necésse esse ait veníre scándala: quia ad sacraméntum reddéndæ nobis ætérnitátis, omnis in eo passiónis humílitas esset explénda.

℟. Míchaël. 9*

Lectio ix.

Vidéte ne contemnátis unum de pusíllis istis qui credunt in me. Aptíssimum vínculum mútui amóris impósuit, ad eos præcípue qui vere in Dómino credidíssent. Pusillórum enim Angeli quotídie Deum vident: quia Fílius hóminis venit salváre quæ pérdita sunt. Ergo et Fílius hóminis salvat, et Deum Angeli vident, et Angeli pusillórum præsunt fidélium oratiónibus. Præésse Angelos absolúta auctóritas est. Salvatórum ígitur per Christum oratiónes Angeli quotídie Deo ófferunt. Ergo periculóse ille contémnitur, cujus desidéria, ac postulatiónes ad ætérnum, et invisíbilem Deum ambitióso Angelórum famulátu ac ministério pervehúntur.

Te Deum laudámus.

Die 3. Octobris.

Quinta die infra Octavam **Dedicationis S. Michaëlis** Archangeli.

Semiduplex.

Omnia ut in Festo, præter sequentia.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermóne S. Gregórii Papæ.

Lectio iv.

Et sunt nonnúlli, qui accéptis virtútibus, étiam electórum hó

Digitized by Google

minum mérita transcéndunt: cumque et bonis melióres sunt, eléctis quoque frátribus princípántur; quo ergo isti sortem suam, nisi inter Principátuum números accípiunt? Et sunt nonnúlli, qui sic in semetípsis cunctis vítiis omnibúsque desidériis dominántur, ut ipso jure mundítiæ dii inter hómines vocéntur; unde et ad Móysen dícitur: Ecce constítui te Deum Pharaónis; quo ergo isti, nisi inter números Dominatiónum currunt?

℟. Hic est. 7*

Lectio v.

Et sunt nonnúlli, qui dum sibimetípsis vigilánti cura dominántur, dumque se sollícita intentióne discútiunt, divíno timóri semper inhæréntes, hoc in múnere virtútis accípiunt, ut judicáre recte et álios possint; quid ergo isti, nisi Throni sui conditóris sunt? Vel quo, nisi ad supernárum sédium números adscribúntur? Per quos dum sancta Ecclésia régitur, plerúmque de quibúsdam suis infírmis áctibus étiam elécti judicántur. Et sunt nonnúlli, qui tanta Dei ac próximi dilectióne pleni sunt, ut Chérubim jure nominéntur. Quia enim Chérubim plenitúdo sciéntiæ dícitur, et Paulo dicénte didícimus, quia plenitúdo legis est cáritas; omnes, qui Dei et próximi caritáte céteris ámplius pleni sunt, meritórum suórum sortem inter Chérubim números percepérunt.

℟. Venit. 7*

Lectio vi.

Et sunt nonnúlli, qui supérnæ contemplatiónis fácibus accénsi, in solo conditóris sui desidério anhélant, nihil jam in hoc mundo cúpiunt, solo æternitátis amóre pascúntur, terréna quæque abjíciunt, cuncta temporália mente transcéndunt, amant et ardent, atque in ipso suo ardóre requiéscunt, amándo ardent, loquéndo et álios accéndunt; et quos verbo tangunt, ardére prótinus in Dei amóre fáciunt. Quid ergo istos nisi Séraphim, díxerim, quorum cor in igne convérsum lucet, et urit; quia et méntium óculos ad supérna illúminant, et eos compungéndo in flé-

Digitized by Google

tibus vitiórum rubíginem purgant?

℟. In témpore. 8*

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 18.

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Sermone 20. tom. 5.

Si diligénter audístis Evangélicam lectiónem, intellígere potéstis, quæ minístris ac sacerdótibus Dei reveréntia debeátur; vel qua ipsos cléricos ínvicem humilitátis sedulitáte opórteat prævenire. Ait enim Dóminus percontántibus discípulis, quis eórum in regno cœlórum major esset futúrus, statúto coram puérulo: Quicúmque humiliáverit se sicut puer iste, hic major erit in regno cœlórum. Unde intellígimus, quod humilitáte pervenítur ad regnum, simplicitáte penetrátur ad cœlum. Quisquis ergo cupit divinitátis tenére fastígia, humilitátis ima sectétur.

℟. In conspéctu. 8*

Lectio viii.

Quod autem ait Evangélica léctio: Qui scandalizáverit unum de pusíllis istis, et cétera; pusíllos hic non ætáte púeros, sed malítia párvulos dicit. Sicut Apóstolus ait: Malítia párvuli estóte, ut sénsibus perfécti sitis. Qui sunt isti, nisi clérici idónei, et mónachi religiósi, vel láici? Quisquis ígitur his irréverens aut contumeliósus exstíterit, hac velut pœna plectétur, ut infórmi saxo religáto illi ad collum, præcipitétur in mare. Sed videámus, cur scandalizántibus christiánis ista pœna data sit, aut quid sibi velit ipsa senténtia: puto enim illam áliquod mystérium continére.

℟. Míchaël. 9*

Lectio ix.

Quasi vero non sufficeret in mare hómini demergéndo saxum qualecúmque non magnum, aut enórme, sed molæ asináriæ lapis ei religétur ad collum, ut cum peritúro hómine péreat res

Digitized by Google

úsui necessária. Sed puto, hoc magis esse, quod in Scriptúris ásini figúra pópulus gentílium nuncupátur, qui clausis óculis circa ignorántiæ molam erróris sui gyro pertráhitur, et in illa cursus directióne vestígiis sæpe redeúntibus invítus úsui labórat aliéno. Hic ergo gentílis pópulus cum persecutiónem christiáno intúlerit, hac pœna pléctitur, ut cum sua sacrílega mola judicándi sæculi flúctibus demergátur.

℣. Te Deum laudámus.

Die 5. Octobris.

Septima die infra Octavam

Dedicationis S. Michaëlis Archangeli.

Semiduplex.

Omnia ut in Festo, præter sequentia.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermóne S. Gregórii Papæ.

Lectio iv.

Refertur vero Dionýsius Areopagíta, antíquus vidélicet et venerábilis Pater, dícere, quod ex minórum Angelórum agmínibus foras ad expléndum ministérium, vel visibíliter, vel invisibíliter mittúntur, scílicet quia ad humána solátia, aut Angeli, aut Archángeli véniunt. Nam superióra illa ágmina ab íntimis numquam recédunt: quóniam ea, quæ præéminent, usum exterióris ministérii nequáquam habent. Huic autem sénsui et illud créditur non inconveniénter opitulári, quod per Daniélem dícitur: Míllia míllium ministrábant ei, et décies míllies centéna míllia assistébant ei.

℟. Hic est. 7*

Lectio v.

Aliud namque est minístráre, áliud assístere: quia hi adminístrant Deo, qui ad nos nuntiándo éxeunt; assístunt vero, qui sic contemplatióne íntima perfruúntur, ut ad expléndas foras ópera mínime mittántur. Sed hoc quoque de ipsis agmínibus, quæ mittúntur, certum tenémus: quia et cum ad nos véniunt, sic extérius implent ministérium, ut tamen numquam desint intérius per contemplatiónem. Et

Digitized by Google

mittúntur ígitur, et assístunt: quia etsi circumscríptus est Angélicus spíritus, summus tamen Spíritus ipse, qui Deus est, circumscríptus non est. Angeli ítaque et missi, et ante ipsum sunt: quia quólibet missi véniant, intra ipsum currunt.

℟. Venit. 7*

Lectio vi.

Sciéndum quoque est, quia plerúmque ipsi beatórum spirítuum órdines vicinórum sibi órdinum vocábula sortiúntur. Sed idcírco uno eodémque vocábulo commúniter non censéntur, ut ille ordo vocári priváto uniuscujúsque rei nómine débeat, qui hanc in múnere plénius accépit. Séraphim namque incéndium díximus, et tamen ardóre conditóris simul omnes ardent. Chérubim vero plenitúdinem sciéntiæ dícimus, et tamen quis ibi áliquid nésciat, ubi ipsum omnes simul fontem sciéntiæ Deum vident? Quæ ergo ex parte ab ómnibus habéntur, eis in priváto nómine data sunt, qui hæc in múnere plénius accepérunt.

℟. In témpore. 8*

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 18.

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 2. in Festo S. Michaëlis.

Audístis, fratres, Evangélicam lectiónem advérsus eos, qui pusíllos scandalízant, satis terribíliter intonántem. Némini blandítur Véritas, néminem palpat, nullum sedúcit, apérte denúntians, quóniam væ hómini illi, per quem scándalum venit. Períre síquidem necésse est hóminem, qui caritátem non habet, etiámsi tradíderit corpus suum, ita ut árdeat. Et hoc díxerim, fratres, ut in ea caritáte et unanimitáte et pace, in qua statis in Dómino, sollíciti sitis perseveráre et abundáre magis. Quæ est enim spes nostra, et gaúdium nostrum, et coróna glóriæ? nonne únitas et unanímitas vestra?

℟. In conspéctu. 8*

Digitized by Google

Lectio viii.

In hoc enim cognóscunt omnes, étiam Angeli sancti, quod Christi estis discípuli, si dilectiónem habuéritis ad ínvicem. Numquid enim Christi grátia diligémur ab Angelis, si de mútuæ dilectiónis inópia cognóverint, nequáquam ejus nos esse discípulos? Numquid diligémur ab eis propter nos ipsos, idest spirituális natúræ similitúdine, si invenímur non dilígere humánæ natúræ nostræ consórtes? Dénique, numquid Angeli díligent nos propter seípsos, et futúram de nobis civitátis suæ restauratiónem, si (quod absit) unum, quo solo uníri, et coædificári eis póssumus, defúerit glútinum caritátis?

℟. Míchaël. 9*

Nona Lectio de Ss. Placido et Sociis Mart.

Die 6. Octobris.

In die Octava
Dedicationis S. Michaëlis
Archangeli.
Duplex.

Omnia ut in Festo, præter sequentia.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 2. in Festo S. Michaëlis.

Lectio iv.

Angelórum hódie memória celebrátur, et exígitis débitum pro tanta solemnitáte sermónem. Crédimus sane et indubitáta fide tenémus, divína eos præséntia et visióne beátos sine fine lætári in bonis Dómini; áttamen, si multum est ad nos loqui de ea caritáte et glória, qua in semetípsis, imo in Deo suo Angeli sancti nostris omníno superéminent córdibus: de ea loquámur, quam nobis éxhibent, grátia et caritáte. Neque id cuíquam incredíbile videátur, quandóquidem ipse quoque Creátor et Rex Angelórum venit non ministrári, sed ministráre, et ánimam suam dare pro multis.

℟. Hic est. 7*

Lectio v.

Hujus ítaque tanti minístri grátia nihil mirum, si dignánter nobis, imo et libénter Angeli sancti minístrent: ipsi enim amant

Digitized by Google

nos, quia nos Christus amávit. Et hæc díxerim, fratres, ut ampliórem erga beátos Angelos fidúciam habeátis, ac proínde familiárius in omni necessitáte vestra eórum invocétis auxília: sed et dignius in eórum præséntia conversári, et magis ac magis eórum vobis conciliáre grátiam, captáre benevoléntiam, exoráre cleméntiam studeátis.

℟. Venit Míchaël. 7*

Lectio vi.

Cavénda nobis eórum offénsa, et in his máxime exercéndum, quibus eos nóvimus oblectári. Sunt enim plúrima, quæ eis placent, et quæ in nobis inveníre deléctant: ut est sobríetas, cástitas, paupértas voluntária, crebri in cœlum gémitus, et oratiónes cum lácrimis et cordis intentióne. Attamen super ómnia hæc unitátem et pacem a nobis éxigunt Angeli pacis. Quidni máxime delecténtur in his, quæ formam quamdam civitátis suæ repræséntant in nobis, ut miréntur Jerúsalem novam in terra?

℟. In témpore illo. 8*

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 18.

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Ex Homil. 60. in Matth. circa medium.

Vidéte, ne contemnátis unum de párvulis istis. Párvulos hic non ætáte, sed multórum æstimatióne appellávit: paúperes, inquam, ignótos, ceterósque hujúsmodi, quos multi contémnunt, qui revéra párvuli non sunt, cum Creatóris ómnium amíci sint: quos ipse multo magis venerabilióres facit, dicens: Quia Angeli eórum semper vident fáciem Patris mei, qui in cœlis est.

℟. In conspéctu. 8*

Lectio viii.

Hinc maniféstum est, quia omnes sancti Angelos habent. Apóstolus étiam ait de muliere, quóniam velámen débeat ha-

Digitized by Google

bére in cápite propter Angelos: et Móyses státuit fines géntium secúndum númerum Angelórum Dei. Hic vero non de Angelis simplíciter dícitur, sed de Angelis excelléntibus atque suprémis. Nihil enim áliud designátur, cum dicit: Fáciem Patris mei aspíciunt, quam summa fidúcia eórum, et honor præcípuus.

℟. Míchaël. 9*

Lectio ix.

Vides, quot quibúsque ratiónibus ad modéstiam, et ad curam tenuiórum fratrum nos révocat. Infántem in médio státuit, et dixit: Efficiámini sicut párvuli: et quicúmque talem suscéperit párvulum, me suscípiet: et quicúmque hunc scandalizáverit, extréma luet supplícia: et scandalizántes hómines, étiam si loco mánuum atque oculórum nobis essent, abscíndere jussit: Angelórum quoque auctoritáte, qui hos ténues fratres tutántur, ut eos venerémur, impéllit.

.Te Deum laudámus.

Die 7. Octobris.

S. Brunonis Confessoris.

Duplex.

Ut in Brev. Rom. die 6. hui.

Lectio ix. S. Marci Papæ, Conf. Cotñ. S. Marci Papæ, Conf., et Ss. Sergii et Soc. Mm. in Laud.

Domin. II. Octobris.

Puritas B. Mariæ Virg.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliquibus locis Domin. III. Octobris.

Die 12. Octobris.

S. Maximiliani Ep., Mart.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Maximiliáni Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Maximiliánus, Celéjæ in Pannónia a christiánis ac claris paréntibus natus, annis adolescéntiæ cum magna vitæ

Digitized by Google

innocéntia et integritáte exáctis, cum multis præcélleret virtútibus, tamen benignitáte in paúperes máxime enítuit, quorum egestáti et misériis sublevándis sic stúduit, ut opes étiam amplas, a paréntibus sibi relíctas, in egéntium usus Christi nómine erogáverit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Nec látuit virtútum ejus splendor. Vacánte enim episcopátu Laureacénsi, commúni optióne et voto in epíscopum assúmitur. Quo in múnere talem se exhíbuit, qualem dignitátis sanctitúdo postulábat.

℟. Desidérium ánimæ.

Lectio vi.

Itaque, cum jam per epíscopátum suum dissemínátæ fídei plantas, increméntum Dómino dante, succréscere cérneret, pátriæ, infidelitátis erróre deténtæ, misértus, in Pannóniam, ejus juvándæ zelo revértitur: ubi, cum in umbra mortis sedéntes prædicándo ad lumen veritátis perdúcere conarétur, ab Ejulásio præside comprehénsus, ob constantíssimam christiánæ fídei confessiónem, cápitis obtruncatióne martýrii glóriam adéptus est. Ejus ossa Passávii in basílica cathedráli débito honóre asservántur.

℟. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Si quis vult. de Communi unius Mart. 2. loco.

Dominica III. Octobris.

Anniversarium Dedicationis Omnium Ecclesiarum Ordinis Nostri.

Duplex 1. class. cum Oct.

Omnia de Comm. Dedicationis Ecclesiæ.

Com. Dominicæ in utrisque Vesperis et Laudibus.

Die 16. Octobris.

S. Brunonis Episc., Mart.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart., præter sequ.

Oratio.

Misericordíssime Deus, pro cujus fídei propagatióne sanctus Bruno, Epíscopus et Martyr, sánguinem suum liberáliter effúdit: miserére animárum pópuli tui, eásque a culpis ac pœnis líberas, in Sanctórum tuórum número misericordíssime ínseras. Per Dóminum.

Digitized by Google

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Sanctus Bruno, Apóstolus, Epíscopus ac Martyr gloriosíssimus Pruthenórum qui pópuli ad mare Bálticum constitúti regiónem septentrionálem, rerum ubertáte floréntem, íncolunt, ex Germánia ortum duxit. Paréntibus antíqua nobilitáte, et multis ópibus claris éditus, genus suum virtútis splendóre, animárum ad Christum convertendárum zelo, liberáli sánguinis ob cathólicæ Jesu Christi fídei propagatiónem, profusióne, clárius illustrávit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Puer ab Ida venerábili matre sua integérrime educátus, Gidóni philósopho lítteris ac sciéntiis imbuéndus commendátur. Ea vero júvenis lectíssimus pietáte in Deum semper fuit, ut nihil prætérquam pietátem, beáta ipsíus ánima spiráret redolerétque. Ludéntibus coætáneis, ac ótio déditis, Bruno oratiónis ad Deum fundéndæ jugi stúdio, modéstia sénsuum et linguæ continéntia, salutaríque negotiórum piórum occupatióne assíduo delectabátur. Adoléscens ab Othóne imperatóre hujus nóminis tértio, in aulam evocátus, paulo post ab aulæ moléstiis ac perículis prudénti consílio, ad monásticam ac tranquíllam sese vitam, divi Benedicti institutiónis compléctens, tránstulit: ad quam étiam vivéndi normam patrem próprium Brunónem annis gravem perdúxit.

℟. Desidérium ánimæ.

Lectio vi.

Zelo animárum Jesu Christo lucrandárum incénsus, cum licéntiam prædicándi inter bárbaras, ac veri Dei cultus expértes gentes Evangélii a Románo Pontífice impetravísset, per Tagmónem archiepíscopum Magdeburgénsem in epíscopum consecrátus, Prússiæ provinciam ádiit: cujus omnes íncolæ, dæmonis fraude obcæcáti, necdum ullam Dei creatóris sui cognitiónem tenébant. Quam noti-

Digitized by Google

tiam cum eis sanctus Bruno náviter ac constánter ingéreret, Christúmque humáni géneris víndicem ac júdicem palam prædicáret, barbarórum in se hóminum, diábolo ánimos exstimulánte, iras ac ódia concitávit. Qui cum sanctum epíscopum in prædicándi múnere acérrime impedírent, non modo minas eórum ac furórem contémpsit, sed étiam longe alácrius Evangélium propagávit. Qua de causa ab ímpiis idolólatris intercéptus, cum ei ínitio manus sanctæ, ac pedes essent præcísi, demum cápite, una cum decem et octo commilitónibus obtruncátur décimo sexto Kaléndas Mártii, anno partæ salútis millésimo octávo.

℣. **Stola jucunditátis.**

In III. Nocturno Homil. in Evang. Si quis venit ad me. de Comm. unius Mart. 1. loco.

Die 17. Octobris.

Beatæ Margaritæ Mariæ Alacoque Virg.

Duplex.

Ut inter Festa pro aliquibus locis eadem die.

Die 21. Octobris.

Ss. Ursulæ et Sociarum Virgg. et Mm.

Duplex.

Ut inter Festa pro aliquibus locis eadem die.

Die 22. Octobris.

S. Hedwigis Viduæ.

Semiduplex.

Ut in Brev. Rom. die 17. huj.

Die 24. Octobris.

S. Raphaëlis Archangeli.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliquibus locis eadem die.

Die 29. Octobris.

Maternitas B. Mariæ V.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliquibus locis Domin. II. Octobris.

Die 31. Octobris.

S. Wolfgangi Episc., Conf.

Duplex.

Ut inter Festa pro aliquibus locis eadem die.

Dominica infra Octavam Omnium Sanctorum

(eaque impedita, die 5. Nov.).

Sacrarum Reliquiarum.

Duplex.

Ut inter Festa pro aliquibus locis Domin. IV. Octobris.

Digitized by Google

Die 3. Novembris.

S. Huberti Episc., Conf. Semiduplex. (m. t. v.)

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui perénnem glóriam sancti Hubérti Confessóris tui atque Pontíficis ánimæ contulísti: tríbue quæsumus, ejus nos apud te ita patrocíniis adjuvári, ut cum eo vitam possideámus ætérnam. Per Dóminum nostrum.

Coñ. Octavæ.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

E vita per anonym. familiar. apud Surium. et monum. ap. Mabill., Gall. Christ. et Benedicti Papæ XIV.

Lectio iv.

Hubértus, illústri loco natus, primum in aula Theoderíci Francórum regis comes palátii, ex cónjuge Floribértum fílium génuit: deínde ad Pipínum de Heristállo se cóntulit, et sancto Lambérto in Trajecténsi episcopátu succéssit. Ab initio præsulátus facultátes univérsas in egénos distríbuit, et se totum caritátis officiis dedit: nam oppréssos juvábat, ínopum miserebátur, cárcere inclúsos pœnis subjéctos invisébat et subsídio consolabátur; eleemósynas autem, quas manu gestábat, ea ánimi pietáte largiebátur, ac si Christo ipsi dedísset. Amáris lácrimis deflébat, quod sancti Lambérti prædecessóris sui mérita martýrii glória ássequi non licéret: quam débitam peccátis suis pœnam dicébat.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Anno episcopátus sui décimo tértio, sæpe de cœlo mónitus, Lambérti sacrum corpus Trajécto Leódium redúxit, et ibídem in loco martýrii magna cum veneratióne recóndidit: sedem étiam episcopálem, quam sanctus Servátius Tungris Trajéctum transtúlerat, ipse Leódii fixit. Ejus ópera per Taxándriam a sancto antecessóre suo convérsam, et per vicínam Brabántiam, omnémque Arduénnam réliqui adhuc idolólatræ ad veritátis agnitiónem pervenérunt: et subvérsis delúbris, idolísque confráctis, ecclésiæ christiáno ritu constructæ et

Digitized by Google

honorátæ sunt. Cum acérrimo quodam cruciátu vexarétur, edóctus a cœlésti núntio, post anni verténtis círculum finem fore tribulatiónis suæ, toto anno oratiónibus, vigíliis et eleemósynis majóre stúdio vacábat: imminénte autem témpore, quo a vínculo córporis solvéndus erat, Sanctórum memórias óbiens, per eórum suffrágia mortem suam Dómino commendábat, et fratrum circumstántium intercessiónem humíliter petébat.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Die ígitur Domínica febre corréptus, cum morbus semper augerétur, Ecclésiæ sacraméntis muníri pétiit, et de consuéto oratiónum penso nihil omíttens, Horas étiam canónicas persolvébat. Féria sexta subsequénte jamjam moritúrus, sýmbolum Apostolórum, et oratiónem Domínicam recitáre cœpit: sed pronuntiátis his verbis: Pater noster, qui es in cœlis, in vico Fura ánimam Deo réddidit anno Dómini septingentésimo vigésimo séptimo. Corpus post áliquot annos Leódium máximo pópuli concúrsu dedúctum, et sæculi noni anno vigésimo quinto sine omni corruptióne invéntum, ad Andaginénse, nunc sancti Hubérti in Arduénna, monastérium translátum est: ubi perénni miraculórum glória fulget, iis præcípue opitulándo, qui rabidórum canum morsu læsi sunt: quales jam inde a sæculo nono immíssa in fronte stolæ sancti Hubérti partícula sanátos esse, fide digna ejus sæculi monuménta testántur.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. de Comm. 1. loco.

In Laud. Coñ. Octavæ.

Die 7. Novembris.

S. Engelberti Episc., Mart. Semiduplex.

Omnia de Communi unius Mart. Pont., præter sequ.

Capitulum Act. 20.

Nocte et die non cessávi cum lácrimis monens unumquémque vestrum. Et nunc commendo vos Deo et verbo grátiæ ipsíus.

Digitized by Google

Oratio.

Deus, pro cujus Ecclésia gloriósus Póntifex Engelbértus gládiis impiórum occúbuit: præsta quæsumus, ut omnes, qui ejus implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur efféctum. Per Dñm.

Coñ. Octavæ.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

E vita per Cæsar. Heisterbac. coævum et monum. in Gall. Christian.

Lectio iv.

Engelbértus, patre Engelbérto Móntium et Alténæ cómite, matre Margaríta Géldriæ cómitis, et Seinárdæ Brabántiæ fília, natus, ab ineúnte ætáte prudens et amábilis, liberális et húmilis fuit. Episcopátum Monasteriénsem, ad quem annos habens octódecim eléctus fúerat, suscípere detrectávit. Post ingéntes Adólphi et Theodoríci quondam Archiepiscopórum Coloniénsium turbas, data a summo Pontífice novi Archiepíscopi eligéndi licéntia, eléctus est Engelbértus, anno, ut nunc computámus, millésimo ducentésimo décimo sexto, die vigésima secúnda Februárii. Plúrima benefícia váriis archidiœcésis suæ ecclésiis ac collégiis cóntulit: contrácta a decessóribus débita dissólvit: quæ ad Ecclésiam Coloniénsem spectáverant, feuda et prædia, et vel vi occupáta, vel per ignáviam aut impoténtiam amíssa fúerant, recuperávit. Dominicános, Franciscános et Carmelítas circa annum millésimum ducentésimum vigésimum Colóniam veniéntes benígne excépit, contra malevolórum obtrectatiónes deféndit atque protéxit. Monastérium Porcetánum Virgínibus Cisterciénsis institúti cum omni jure possidéndum trádidit. Functiónes pontificáles cum magna astántium ædificatióne obíbat, et dignitátem quidem tanti múneris spléndido cultu tuebátur, íntimam vero cordis compunctiónem profluéntes ex óculis ejus lácrimæ testabántur.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Caritáte vere patérna omnes prosecútus, viros religiósos in magno honóre

Digitized by Google

hábuit; paúperes sacerdótes, prætéritis viris nobílibus, frequénter mensæ suæ adhíbuit suísque véstibus vestívit; in summa negotiórum curis, víduis oppréssis aliísque míseris, ad feréndam opem omni hora parátus fuit. Egénos de sua scutélla comédere et de suo scypho bíbere sæpe coégit. Exórta fame magnam fruménti cópiam ad sustentándos religiósos et paúperes comparávit. Tenérrima pietáte fovit beatíssimam Vírginem, cujus sacra loca peregrinándo obíre et in cujus honórem síngulis fériis quartis jejunáre consuévit. A Frideríco secúndo imperatóre Henrici fílii sui tutor, et impérii cis Alpes administrátor constitútus, púerum regem educávit ut fílium, honorávit ut dóminum, pacem terris impérii conciliávit, eósque in fide et obséquio sanctæ sedis apostólicæ et imperatóris contínuit. Afflictórum tutélam suscépit, violentórum hóminum audáciam fregit: magnanimitátem cum ánimi submissióne, magnificéntiam cum affabilitáte, lenitátem cum vigóre per singulárem Dei grátiam conjúnxit: tantam sibi pro impérii bono auctoritátem conciliávit, ut solo vel litterárum vel álio quodam signo suo itínera tuerétur. Libertátem ecclesiásticam, contra advocátos potíssimum, ingénti ánimo tutátus est: sicque viam sibi stravit ad martýrium. ℟. Desidérium.

Lectio vi.

Cum enim Essendiénsis cœnóbii deprædatiónem ferre non posset, Friderícum de Isenburg, ad Ruram cómitem, patruélis sui fílium, qui sub advocáti nómine ejus pótius tortórem agébat, jussu Honórii tértii Románi Pontíficis et Friderici secúndi imperatóris sério commónuit, ut a vexatiónibus cessáret: imo de própriis redítibus certam ei síngulis annis pensiónem óbtulit, modo advocátum legítime ágeret: quin et ipse Archiepíscopus tríduo cum Friderico pacis componéndæ causa laborávit. Quamvis autem nihil éffici potúerit, símulans tamen pérfidus Friderícus se aquiéscere, Engelbértum aliquámdiu comitátus est. Cumque sciret postrídie dedicándum

Digitized by Google

ab Archiepíscopo templum Swelménse, satéllites suos, per divérsa itíneris loca in insídiis pósitos, ad occidéndum Sanctum ómnibus modis incéndit. Intérea dum redíret Friderícus, sanctus Antístes ad sacram cæremóniam atque ad martýrium se præparatúrus, de totíus vitæ áctibus Epíscopo Mindénsi rite conféssus erat, eo profúso lacrimárum imbre, quo totum pectus immadúerat: profectúsque una cum Friderícо, cum ad insidiárum locum pervenísset, primum cómitis gládio petítus, dein ab irruéntibus in ipsum sicáriis, quadragínta septem vulnéribus præter minóra complúra exanimátus est; atque ádeo pro defensióne libertátis ecclesiásticæ et Románæ Ecclésiæ obediéntia gloriósus Martyr occúbuit, sub crepúsculum vespertínum, séptimo Idus Novémbris, anno Dómini millésimo ducentésimo vigésimo quinto, ætátis vero quadragésimo, cum sedísset annos decem. Venerándum Mártyris corpus sexto Kaléndas Mártii anni sequéntis Colóniæ in Metropolitána a Conrádo Cardináli Portuénsi, sumi Pontíficis legáto, insígni fúneris pompa sepúltum, póstea a Ferdinándo Archiepíscopo e terra levátum, et in pretiosíssima arca cónditum, atque in ara príncipe collocátum fuit. Mártyrem suum Deus multis post mortem miráculis illustrávit.

℣. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo témpore: Dixit Jesus Pharisæis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homilia 14. in Evang.

Non pastor, sed mercenárius vocátur, qui non pro amóre íntimo oves Domínicas, sed ad temporáles mercédes pascit. Mercenárius quippe est, qui locum quidem pastóris tenet, sed lucra animárum non quærit: terrénis cómmodis ínhiat honóre prælatiónis gaudet, temporálibus lucris páscitur, impénsa sibi ab homí-

Digitized by Google

nibus reveréntia lætátur. Istæ sunt étenim mercédes mercenárii, ut pro eo ipso quod in regímine labórat, hic quod quærit invéniat et ab hæreditáte gregis in pósterum aliénus exsístat. Utrum vero pastor sit, an mercenárius, cognósci veráciter non potest, si occásio necessitátis deest. ℟. Coróna aúrea.

Lectio viii.

Lupus véniens índicat, quo quisque ánimo super gregis custódia stabat. Lupus étenim super oves venit, cum quílibet injústus et raptor fidéles quosque atque húmiles ópprimit. Sed is, qui pastor esse videbátur et non erat, relínquit oves et fugit: quia dum sibi ab eo perículum métuit, resístere ejus injustítiæ non præsúmit. Fugit autem non mutándo locum, sed subtraléndo solátium. Fugit, quia injustítiam vidit et tácuit. Fugit, quia se sub siléntio abscóndit. Quibus bene per Prophétam dícitur: Non ascendístis ex advérso, neque opposuístis murum pro domo Israël, ut starétis in prælio in die Dómini.

℟. Hic est vere.

Lectio ix.

Ex advérso quippe ascéndere, est quibúslibet potestátibus prave agéntibus, ratiónis líbera voce contraíre. Et in die Dómini pro domo Israël in prælio stamus, ac murum oppónimus, si fidéles innocéntes contra perversórum injustítiam ex justítiæ auctoritáte vindicámus. Quod quia mercenárius non facit, cum veniéntem lupum víderit, fugit. Sed est álius lupus, qui sine cessatióne quotídie non córpora, sed mentes dilániat, malígnus vidélicet spíritus, qui caulas fidélium insídians círcuit, et mortes animárum quærit. De quo lupo mox súbditur: Et lupus rapit et dispérgit oves. Lupus venit, et mercenárius fugit, quia malígnus spíritus mentes fidélium in tentatióne dilániat, et is qui locum pastóris tenet, curam sollicitúdinis non habet. Animæ péreunt, et ipse de terrénis cómmodis lætátur.

Te Deum laudámus.

Capitulum. Act. 20.

Nocte et die non cessávi cum lácrimis monens

Digitized by Google

unumquémque vestrum. Et nunc comménd vos Deo et verbo grátiæ ipsíus.

Ad Tertiam.

Capit. Nocte et die. ut supra. 27*.

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum Dómine. Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et.

℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Ad Sextam.

Capitulum. 1. Thess. 2.

Prædicávimus in vobis Evangélium Dei. Vos testes estis, et Deus, quam sancte, et juste, et sine queréla vobis, qui credidístis, fúimus.

℟. br. Posuísti Dómine * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam.

Capitulum. Hebr. 13.

Mementóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei, quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem.

℟. br. Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In. Glória. Magna.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Die 11. Novembris.

S. Martini Episc., Conf.

Duplex 2. classis.

Officium ut in Brev. Rom. hac die.

Dominica post Festum S. Martini Ep., Conf.

Patrocinium B. Mariæ V.

Duplex majus.

Ut inter Festa pro aliquibus locis Domin. II. Novembris.

Die 13. Novembris.

S. Stanislai Kostka Conf.

Duplex.

Ut inter Festa pro aliquibus locis eadem die.

Die 15. Novembris.

S. Leopoldi Marchionis Austriæ, Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont., præter sequ.

Digitized by Google

Oratio.

Deus, qui sanctum Leopóldum ex principátu et curis sæculi hujus, immaculátum ad regnum cœléste traduxísti: concéde propítius; tua cleméntia ita nos per hæc temporália dírigi, ut ætérnæ vitæ consórtes éffici mereámur. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

eopóldus Aústriæ princeps, ab insígni in Deum pietáte Pius cognominátus, in primo ætátis flore ea virtútis sémina concépit, quæ annórum progréssu in singulárem vitæ sanctitátem excrevérunt. Relucébant in adolescéntia cum Dei timóre summa vitæ intégritas, continéntia, et humílitas, in provectióri ætáte justítia, misericórdia, sapiéntia, religiónis cultus præcípuus. Patre defúncto, curis licet conjugálibus et principátus sollicitúdine præpedítus, pietátis et misericórdiæ múnera diligénter obíbat. Inopes fovébat, oppréssos sublevábat, lassos roborábat. Dénique inter tot aulæ inquinaménta immaculátum se ab hoc sæculo custodiébat.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Ecclésiæ Románæ pontífices tanta veneratióne prosecútus est, ut ab Innocéntio secúndo sancti Petri fílius merúerit appellári. In clerum virósque religiósos benéficus, duo monastéria celebérrima, claustrum Neoburgénse et sanctæ Crucis in Valle Nemorósa construxit, et amplíssime dotávit. Mellicénse quoque a se instaurátum magnis súmptibus et cénsibus illustrávit. Demum cum annis quadragínta Aústriæ princípatum laudabíliter gubernásset, anno supra millésimum centésimo trigésimo sexto, vita sanctíssime functus, sacris ecclésiæ sacraméntis munítus, ab hoc mundo ad cœléstem glóriam translátus est.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

Ejus corpus ad claustrum Neobúrgi cónditum innúmeris cœpit clarére miráculis, quibus Deus tantam viri sanctitátem vóluit maniféstam. Namque ad

Digitized by Google

ejus invocatiónem mórtui suscitáti, cæci illuminati, surdi audítum, muti loquélam, claudi gressum, captívi libertátem, váriis morbis oppréssi sanitátem sunt consecúti. His claríssimis sanctimóniæ documéntis rite compértis Innocéntius octávus sanctórum catálogo eum adscrípsit. Ejus sacra ossa, e túmulo ab imperatóre Maximiliáno eleváta, in eádem ecclésia honorificéntius repósita, débita colúntur veneratióne.

℟. Iste homo.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Capit. 19.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam, accípere sibi regnum et revérti. Et réliqua.

Homilía Venerábilis Bedæ Presbýteri.

Ex lib. 5. Comment. in Luc. cap. 19.

Homo nóbilis ille est, cui cæcus supra clamábat: Fili David, miserére mei. Longínqua régio ecclésia est ex géntibus. De qua eídem hómini nóbili, qui lóquitur: Ego autem constitútus sum rex ab eo, dícitur a Patre: Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, et possessiónem tuam términos terræ. Quæ vidélicet hæréditas ac posséssio bifária ratióne régio longínqua vocátur: vel quia a fínibus terræ clamat ad Deum; vel quia longe est a peccatóribus salus: et, cum Deus ubíque sit præsens, longe tamen ab eórum sensu, qui idóla colunt, Deus verus abest.

℟. Iste est qui.

Lectio viii.

Vocátis autem decem servis suis, dedit eis decem mnas. Denárius númerus ad legem pértinet propter decálogum. Vocat ítaque paterfamílias decem servos, quia éligit discípulos per lítteram legis imbútos. Dat illis decem mnas, quia legis dicta spiritáliter intelligénda revélat. Post passiónem quippe resurrectionémque suam apéruit illis sensum, ut intellígerent scriptúras. Mina namque, quam Græci mnam vocant, centum

Digitized by Google

drachmis appénditur, et omnis scriptúræ sermo, quia vitæ cœléstis perfectiónem súggerit, quasi número centenárii póndere fulgéscit.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

Negotiámini, dum vénio. Verba, inquit, legis ac prophetárum mýstica interpretatióne discússa pópulis offérte, atque ab eis fídei confessiónem morúmque probitátem recípite. Juxta quod psalmísta suis auditóribus præcípit, dicens: Súmite psalmum, et date týmpanum. Hoc est, laudem prædicatiónis in cordis intentióne percípite, et devotiónem óperis in carnis castigatióne adhibéte. Týmpanum quippe est pellis in ligno exténta, pellis vero in ligno exténta caro est nostra ad exémplum domínicæ crucis afflícta.

Te Deum laudámus.

Die 16. Novembris.

Beati Alberti Magni

Episc., Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui nobis ætérnæ salútis beátum Albértum Epíscopum minístrum tribuísti: præsta, quæsumus; ut, quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Albértus, Lauíngæ célebri Suéviæ óppido de nobílibus et militáris órdinis paréntibus natus, a prima puerítia viam Dómini ingréssus, adoléscens Páduam nóbilem Lombárdiæ civitátem, ubi firmióra virtútum et ártium póneret fundaménta, míttitur. Cum vero basílicam ibídem ingréssus, deque statu vitæ melióris meditátus, ardéntius die quadam se beátæ Maríæ Vírgini commendásset, appáret benigníssima grátiæ totíus mater, suadétque cliénti, ut órdinem Prædicatórum in Eccléśia nóviter eréctum et mire viréntem ingrederétur; fore enim, ut cœléstis

Digitized by Google

sapiéntiæ thesaúris dotátus christiánum illumináret orbem univérsum. Audit mónita Vírginis beatíssimæ Albértus, habitúmque sacrum a patre Felíce Jordáno, Prædicatórum tum témporis suprémo magístro insígni, cum alacritáte suscépit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Accépto ígitur sacro hábitu pietáti, devotióni, sacrarúmque stúdio litterárum sese devóvit totum. Unde factum, ut ex vera sapiéntia, pleníssimo vidélicet scientiárum ómnium fonte, tantam haúserit doctrínam, ut cum ingénti admiratióne præter nobilíssimas Germániæ cáthedras académicas, Coloniénsem, Hildesheiménsem, Argentinénsem, Friburgénsem et Ratisbonénsem suæ doctrínæ et facúndiæ rádiis coruscántibus illumináverit. Caritátis ínsuper zelo accénsus beátus pater non tantum in Germániæ, sed in plerísque fere cathólicæ Ecclésiæ fínibus subtilíssimis interpretatiónibus Scripturárum, sanctitátis fama et doctrínæ admirábilis, et vitæ immaculátæ exémplo imitándo, hæresúmque oppugnatióne et exstinctióne ánimas Redemptóri lucrátus est plúrimas. Unde viri sanctitáte permótus Alexánder quartus Póntifex máximus applaudénte sacro cardinálium collégio, étiam invítum et reniténtem máxima cum cleri et pópuli totíus gratulatióne Albértum Ratisbonénsi ecclésiæ præficit epíscopum.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Consecrátus epíscopus, inque throno résidens episcopáli, humilitátis, paupertátis et religiosárum disciplinárum numquam non recordabátur. Castrum episcopále, dictum Thumstauf, único distans milliári a civitáte, pro devotiónis asýlo sibi habébat: ubi et insígnem illum super Lucam édidit commentárium. Verum cum triénnio magna cum laude episcopátui præfuísset, ad suos régredi festínat. Anno ígitur millésimo ducentésimo sexagésimo secúndo, annuénte Pontífice Urbáno quarto, Leóni viro integérrimo munus episcopále sponte cedit: mirificéque recreátus Colóni-

Digitized by Google

am ad antíquam cáthedram rémigrat. Quantum vero viri beáti sánctitas claréscat et doctrína, vel inde patet, quod et sanctum Thomam Doctórem angélicum habúerit discípulum, et illíus felicíssimum óbitum absens Colóniæ cum áliis Frátribus in mensa résidens cognóverit. Rudólpho Habsbúrgico Romanórum regi nóviter elécto, ratiónum et sermónis gravitáte, a sancta Sede confirmatiónem impetrávit. Discórdias inter Guilélmum Juliacénsem cómitem et Coloniénsem civitátem facúndiæ suæ dexteritáte sopívit, pacem et tranquillitátem restítuit. Tandem annum agens octogésimum, plenus diérum, veræ et ætérnæ pátriæ repromissiónem suspírans, migrávit ad Dóminum décimo séptimo Kaléndas Decémbris, anno millésimo ducentésimo octogésimo, Rudólphi imperatóris anno séptimo. Corpus beáti patris in choro ecclésiæ sanctæ crucis a se fundátæ, præsénte Sigefrído Agrippínæ archiepíscopo, frequénti clericórum et religiosórum cœtu, in arca repósitum sáxea ecclesiásticæ tráditur sepultúræ. Cujus festivitátem Gregórius Papa décimus quintus, ad instántiam Albérti quarti Ratisbonénsis epíscopi, celebrándam vivæ vocis oráculo concéssit.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. de Comm. Conf. Pont. 1. loco.

Die 19. Novembris.

S. Elisabeth Viduæ, Protectricis Ordinis Nostri. Duplex 1. class. cum Oct.

Omnia ut in Coñ. nec Virg. nec Mart. præter sequ.

In I. Vesperis.

Antiph. de Laudibus ut infra. 37* Ps. de Comm.

℣. Ora pro nobis, sancta Elísabeth. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnif. Ant. Oránte sancta Elisabeth, appáruit ei Dóminus, qui eléctam sibi ad gaúdia invitábat ætérna.

Oratio.

Tuórum corda fidélium Deus miserátor illústra: et beátæ Elísabeth précibus gloriósis, fac nos próspera mundi despícere;

Digitized by Google

et cœlésti semper consolatióne gaudére. Per Dóminum nostrum.

Ad Matutinum.

Invitator. Regem regum Dóminum, veníte adorémus, * Qui hódie beátæ Elísabeth ætérnum dedit regnum.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus.

Hujus orátu Deus alme nobis
Débitas pœnas scélerum remítte:
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Elísabeth, germen régium, in misericórdiis paúperum emit regnum cœlórum.

Ant. Angelórum mánibus Elísabeth vestiebátur ad convívium, quæ suis véstibus operiébat membra paúperum.

Ant. Animum contemplatióne cœléstium rerum pascébat: corpúsculum vigíliis et jejúniis exercébat.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Lectiones I. Noct. Mulíerem fortem. de Comm. cum ℟℟. sequ.

℟. i. Beáta Elísabeth, generósis natálibus orta, illústris regis fília, * Véluti stella matutína inter mundi nébulas splendóre virtútum suárum emícuit. ℣. Quæ sicut lucérna ardens erat in caritáte, et lucens exímio pietátis exémplo. Véluti.

℟. ii. Mirábilis múlier et vere mater paúperum infírmos et ínopes sédulo fovébat, víduis et pupíllis succurrébat: * Quæ pro refectióne paúperum panem méruit Angelórum. ℣. Beáta Elísabeth in paupéribus et infírmis consuévit Dóminum saturáre. Quæ.

℟. iii. Elísabeth in ómnibus sédula erat ad obediéndum et fortis in sufferéndo: * Ut possidéret in patiéntia ánimam suam, et victória suæ obediéntiæ laude cla-

Digitized by Google

résceret. ℣. Glóriæ suæ prætéritæ ímmemor omnem amórem suum in Deum dirigébat. Ut possidéret. Glória Patri. Ut possidéret.

In II. Nocturno.

Ant. Beáta Elísabeth ab ómnibus derelícta, laudes Deo læto corde cantábat.

Ant. Abjéctis regálibus ornaméntis, hábitum ásperæ vestis sibi assúmpsit.

Ant. Elísabeth cum paupéribus elégit habitáre in paupertáte, magis quam divítiis multis abundáre cum divítibus.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Lectio iv.

Elísabeth Andréæ regis Hungáriæ fília ab infántia Deum timére cœpit: et crescens ætáte, crevit étiam pietáte. Ludovíco Lantgrávio Hássiæ et Thurínglæ in cónjugem copuláta, non minóri cura quæ Dei, quam quæ viri sui erant, exsequebátur. Surgens enim noctúrno témpore, oratióni diu incumbébat; ac váriis misericórdiæ officiis dédita, víduis, pupillis, ægrótis, egéntibus sédulo inserviébat; gravíque fame urgénte, domus suæ fruménta liberáliter erogábat. Leprósos hospítio suscípiens, manus eórum et pedes osculabátur. Curándis autem et aléndis paupéribus insígne xenodochíum construxit.

℟. Cæcórum óculi aperiebántur, dum eos signáret signo crucis, et paralýticus gressum recépit: * Dum Elísabeth super eum invocáret nomen Dómini Jesu Christi. ℣. Qui lánguidus jacébat, se eréxit in pedes, et qui loqui non póterat, respóndit. Dum Elísabeth.

Lectio v.

Defúncto cónjunge, ut Deo libérius servíret, depósitis ómnibus sæculáris glóriæ induméntis, vili túnica indúta est, atque órdinem Pœniténtium sancti Francísci ingréssa, patiéntiæ et humilitátis virtúte máxime enítuit. Nam bonis ómnibus exúta, a própriis ædibus ejécta, ab ómnibus derelícta, contuméliis, irrisiónes, obtrectatiónes invícto ánimo tolerávit, ádeo ut sumópere gaudéret, se tália pro Deo

Digitized by Google

pati. Ad ínfima quæque ministéria erga paúperes et ægrótos se abjíciens, eis necessária procurábat, solis oléribus et legumínibus pro suo victu conténta.

℟. Cum veníret a secréto contemplatiónis Elísabeth, vultus ejus mirábili splendóre fulgébat, * Et tamquam solis rádii ex óculis ejus procedébant. ℣. Spléndida fiébat fácies ejus, dum respíceret in eam Dóminus. Et tamquam.

Lectio vi.

Cum vero in his aliísque plúrimis sanctis opéribus vitam religiosíssime transegísset, finis tandem suæ peregrinatiónis advénit, quem domésticis suis ante prædíxit. Cumque defíxis in cœlum óculis divínæ contemplatióni vacáret, a Deo mirabíliter recreáta, et sacraméntis refécta, obdormívit in Dómino. Statímque plúrima ad ejus túmulum mirácula patráta sunt. Quibus audítis, et rite probátis, Gregórius nonus sanctórum número eam adscrípsit.

℟. Vidi cœlum apértum, et Dóminum meum Jesum * Inclinántem se ad me, consolántem me. ℣. Regnum mundi et omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi, quem vidérunt óculi mei. Inclinántem se. Glória Patri. Inclinántem se.

In III. Nocturno.

Ant. Beáta Elísabeth in contemplatióne divína lácrimas multas cum vultus hilaritáte fundébat, visiónes cœléstes sæpe vidébat.

Ant. In ipsa mortis hora Elísabeth suáviter canéndo exspirávit.

Ant. Patróna mirábilis, o dulcis Elísabeth; exémplum virtútis in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre fácit eam.

Homilia in Evang. Símile est .... thesaúro. de Comm. cum ℟℟. sequ.

℟. vii. Beáta Elísabeth virtútibus cumuláta non annis, meritórum magis quam diérum plena, migrávit ad Dóminum invitántem et dicéntem: * Veni, elécta mea, in habitatiónem tuam, ab ætér-

Digitized by Google

no parátam tibi. ℣. Oránte sancta Elísabeth, et de cœlésti glória meditánte, appáruit ei Christus Dóminus, qui eléctam sibi ad gaúdia invitábat ætérna. Veni.

℟. viii. O ínclyta múlier, virtútum fœcúnda sóbole, venerábilis Elísabeth: * Vas eléctum misericórdiæ, *Poténtes in sæculo ad Dóminum convertísti. ℣. Cum esset de stirpe régia, facta est paúperum et egenórum ancílla. Vas eléctum. Glória Patri. Poténtes.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Beáta Elísabeth,* regum fília, facta est paúperum, et egenórum ancílla.

Ps. Dóminus regnávit.

2. Beáta Elísabeth * elégit abjécta esse in Domo Dei, quam habitáre cum divítibus.

3. Elísabeth venerábilis * tentáta in tribulatiónibus multis accépit consolatiónem a Dómino.

4. Dixit Dóminus * ad beátam Elísabeth: Si tu vis esse mecum, ero et ego tecum.

5. Ita Dómine: * tu vis esse mecum, et ego tecum, et numquam a te separábor.

Capitulum. Prov. 31. b. Mulíerem fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

Hymnus.

Fortem viríli péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclyta.

Hæc sancto amóre saúcia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cœléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cœli potítur gaúdiis.

Rex Christe virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Ora pro nobis, sancta Elísabeth. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Digitized by Google

Ad Bened. Ant. Beáta Elísabeth, fámula Christi, de antíquo serpénte triumphávit; cujus migránte ánima ad opuléntam réquiem audítæ sunt per noctis siléntium voces angelórum cantántium, allelúja.

Oratio.

Tuórum corda fidélium Deus miserátor illústra: et beátæ Elísabeth précibus gloriósis, fac nos próspera mundi despícere; et cœlésti semper consolatióne gaudére. Per Dóminum nostrum.

Ad Tertiam.

Capit. Mulíerem fortem. ut supra. 37*

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam.

Capitulum. Prov. 31. c.

Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad paúperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam.

Capitulum. Prov. 31. d.

Multæ fíliæ congregavérunt divítias: tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis, præter

℣. Ora pro nobis, sancta Elísabeth. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnif. Ant. Hódie beáta Elísabeth jubilándo requiévit: hódie ingréssa est civitátem Dómini oc-

Digitized by Google

curréntibus Angelis et Sanctórum choris: hódie cum Angelis et Archángelis hymnum Deo decántat ante thronum ejus in ætérnum.

Domin. ultima post Pentecosten.

B. Mariæ Virginis de Domo Teutonica in Jerusalem.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V. per annum, præter sequ.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. 45*

Hymnus.

Ave maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. Elégi, et sanctificávi Domum istam, ut sit ibi nomen meum, et permáneant óculi mei et cor meum ibi cunctis diébus.

Oratio.

Deus, qui sub beatíssimæ Vírginis Maríæ singulári patrocínio constitútos perpétuis benefíciis nos cumulári voluísti: præsta supplícibus tuis; ut cujus hódie commemoratióne lætámur in terris, ejus conspéctu perfruámur in cœlis. Per Dóminum.

Et fit Com. Dominicæ.

Ad Matutinum.

Invitator. et Hymnus ut in Festis B. M. V. per annum.

In I. Nocturno.

Ant. Fundásti Domum tuam, Virgo, propter ini-

Digitized by Google

mícos tuos: et constituísti eam opus mánuum tuárum.

Psalmi trium Nocturnorum ut in Festis B. M. V.

Ant. In Sion pósuit Tabernáculum suum super lápidem pretiósum multum.

Ant. Præparávit habitatiónem suam in monte Dómini, in loco sancto ejus.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 24.

Ego ex ore Altíssimi prodívi primogénita ante omnem creatúram: Ego feci in cœlis ut orirétur lumen indefíciens, et sicut nébula texi omnem terram: Ego in altíssimis habitávi, et thronus meus in colúmna nubis. Gyrum cœli circuívi sola, et profúndum abýssi penetrávi, in flúctibus maris ambulávi, et in omni terra steti: et in omni pópulo, et in omni gente primátum hábui: et ómnium excelléntium et humílium corda virtúte calcávi: et in his ómnibus réquiem quæsívi, et in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium: et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhábita, et in Israël hæreditáre, et in eléctis meis mitte radíces.

℟. Si oblítus fúero tui, Jerúsalem, obliviscátur mei déxtera mea, * Adhæréat lingua mea faúcibus meis, si non memínero tui. ℣. Super flúmina Babylónis illic sédimus et flévimus, dum recordarémur tui, Sion. Adhæréat.

Lectio ii.

Ab inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso minístrávi. Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea. Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion: quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi

Digitized by Google

plantátio rosæ in Jéricho: Quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris: et quasi storax, et gálbanus, et úngula, et gutta, et quasi Líbanus non incísus vaporávi habitatiónem meam, et quasi bálsamum non mixtum odor meus.

℟. Quæ est ista quæ ascéndit sicut auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol: * Terríbilis ut castrórum ácies ordináta? ℣. Fília Sion, tota formósa et suávis es, pulchra ut luna, elécta ut sol. Terríbilis.

Lectio iii.

Ego quasi terebínthus exténdi ramos meos, et rami mei honóris et grátiæ. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris: et flores mei fructus honóris et honestátis. Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei. In me grátia omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis. Transíte ad me omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis implémini: Spíritus enim meus super mel dulcis, et hæréditas mea super mel et favum: Memória mea in generatiónes sæculórum. Qui edunt me, adhuc esúrient: et qui bibunt me, adhuc sítient. Qui audit me, non confundétur: et qui operántur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt.

℟. Véniens a Líbano quam pulchra facta est: * Et odor vestimentórum ejus super ómnia arómata. ℣. Favus distíllans lábia ejus, mel et lac sub lingua illíus. Et odor. Glória Patri. Et odor.

In II. Nocturno.

Ant. Inclína aurem tuam, Virgo, ad pópulum tuum, et ad Domum Sanctam tuam.

Ant. Sanctificávit Tabernáculum suum in civitáte Dei: conturbátæ sunt gentes in fortitúdine ejus.

Ant. A móntibus sanctis, in portis Sion, memor esto sciéntium te, Virgo María.

Digitized by Google

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Sermo sancti Thomæ Epíscopi.
Conc. 1. de Assumpt. Virg.

Lectio iv.

María est turris fundáta supra firmam petram in móntibus sanctis, immóbili fundaménto: síquidem Deus in médio ejus non commovébitur. De hac Vírgine in Cánticis légitur: Sicut turris David, quæ ædificáta est cum propugnáculis: mille clýpei pendent ex ea, omnis armatúra fórtium. Vere turris David, illíus, inquam, David, qui supérbum Góliath quinque lapídibus de torrénte, id est quinque vulnéribus, et crucis báculo, gloriántem in Calváriæ monte prostrávit. Facta est hæc turris Ecclésiæ propugnáculum et peccatórum únicum refúgium, ut ad ipsam confúgiant omnes rei, omnes mœsti, omnes afflícti, et ea protegénte liberéntur ab hoste.

℟. Elégi, et sanctificávi Domum istam: * Ut sit ibi nomen meum, et permáneant óculi mei et cor meum ibi cunctis diébus. ℣. Non fecit táliter omni natióni, et judícia sua non manifestávit eis. Ut sit ibi.

Lectio v.

Ecce castéllum fortíssimum, ecce turrim inexpugnábilem, quæ numquam diábolo præstitit tribútum ac fidem. Hanc intrávit Jesus, quando Verbum caro factum est, et habitávit in nobis; inde inimícos expugnatúrus, et regnum suum recuperatúrus, in quo ab inítio dæmon fúerat intrúsus. Elécta est, ut esset advocáta nostra. Nam licet advocátum habémus apud Patrem, Fílium, ut ait Joánnes; opus étiam fuit habére Maríam advocátam apud Fílium. Unde facta est idónea advocáta; idónea quia puríssima, idónea, quia acceptíssima, idónea, quia piíssima; hæc enim ómnia ad advocátam requiruntur. Eja ergo, advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte: ad te in nostris necessitátibus accúrrimus: tuum officium imple, tuum opus exérce.

Digitized by Google

℟. Muro inexpugnábili circumcínge nos, Virgo Immaculáta, * Et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper. ℣. Érue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. Et armis.

Lectio vi.

Hanc ergo inexpugnábilem David turrim, hanc potentíssimam advocátam ab ipso inítio in peculiárem sibi apud Deum patrónam elégit Teutonicórum religiósa milítia. Cóndita hæc fuit exeúnte anno millésimo centésimo nonagésimo in castris a christiánis princípibus contra Ptolomáidem pósitis. Erat autem Ordinis institútum tam dimicáre contra Fídei hostes, quam ministráre infírmis. Indeque factum, ut nomen súmeret ab hospitáli domo pro peregrínis teutónicis erécta Hierosólymis post ejúsdem urbis liberatiónem a Saracenórum tyránnide; cui adjacébat sacéllum cum imágine Beátæ Maríæ Vírginis, quæ ídeo Teutonicórum vocáta est. Pium ígitur institútum, sub invocatióne Beátæ Maríæ Vírginis in Oriénte felíciter ortum, a Summis Pontifícibus sæpe confirmátum est, innúmeris ádditis privilégiis. Ad sacrum bellum contra Pruthénos evocátus, Ordo sudóribus et sánguine indómitas illas natiónes Ecclésiæ Dei subjugávit, regnúmque Christi inter Prussos, Livónes, Æstios, aliósque septentrionális plagæ pópulos egrégie dilatávit. At vero milítia hæc sacra, cum témporum injúria, rerúmque vicissitudínibus et grassántium errórum calígine depraváta, pénitus evérsa jam videbátur, tandem sub piíssimo Ordinis Magístro, Maximiliáno tértio ab intéritu véluti vindicáta est, et a Summo Pontífice Pio Nono novis légibus aucta. Cui Leo décimus tértius, Póntifex Máximus, hanc peculiárem celebritátem sub título Beátæ Maríæ Vírginis cum officio próprio et missa celebrári concéssit.

℟. Beáta es María, Dei Génitrix Virgo, * Patróna et auxiliátrix nostra, * Cujus poténti patrocínio in unum congregáti sumus ab inítio. ℣. Tua sancta intercessióne ádjuva nos

Digitized by Google

Virgo imaculáta! Patróna. Glória Patri. Cujus.

In III. Nocturno.

Ant. Afférte glóriam nómini ejus: cánticum novum cantáte illi in átrio sancto ejus.

Ant. Custodívit ánimas sanctórum suórum, de manu inimicórum liberávit eos.

Ant. Salvávit nos déxtera ejus, et bráchium sanctum ejus.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem. Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Stabant juxta crucem Jesu Mater ejus, et sòror matris ejus, María Cléophæ, et María Magdaléne. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi. Tract. 119. in Joann. in init.

Racit Jesus quod faciéndum ádmonet, et exémplo suo suos minístros instrúxit præcéptor bonus, ut a fíliis piis impendátur cura paréntibus: tamquam lignum illud, ubi erant fixa membra moriéntis, étiam cáthedra fúerit magístri docéntis. Ex hac sana doctrína didícerat Apóstolus Paulus, quando dicébat: Si quis autem suis et máxime domésticis non próvidet, fidem negávit, et est infidéli detérior. Quid autem tam cuíque doméstícum, quam paréntes fíliis, aut paréntibus fílii? Hujus ítaque salubérrimi præcépti ipse magíster sanctórum de se ipso constituébat exémplum, quando non ut fámulæ Deus, quam creáverat et regébat, sed ut Matri homo, de qua creátus fúerat et quam relinquébat, álterum pro se quodam modo fílium providébat.

℟. Accépit regnum decóris, et diadéma speciéi de manu Dómini: * Quóniam déxtera sua reget nos et bráchio sancto suo próteget nos. ℣. Tamquam si cui mater blandiátur, ita et ego consolábor vos. Quóniam.

Lectio viii.

Nam cur hoc fécerit, quod séquitur, índi-

Digitized by Google

cat: ait enim Evangelísta: Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua, de se ipso dicens. Sed in quæ sua Joánnes Matrem Dómini accépit? Neque enim non ex eis erat, qui dixérunt ei: Ecce nos dimísimus ómnia, et secúti sumus te. Quómodo ergo Matrem magístri et Dómini sui discípulus et fámulus accépit in sua, ubi áliquid suum nemo dicébat? ℣. An quia paulo post in eódem libro légitur: Quotquot enim possessóres prædiórum vel domórum erant, vendéntes afferébant prétia eórum, et ponébant ad pedes Apostolórum, distribuebátur autem unicuíque prout cuíque opus erat: intelligéndum est, sic distribútum fuísse huic discípulo quod opus erat, ut illic étiam Beátæ Maríæ tamquam matris ejus pórtio ponerétur? Magísque sic debémus accípere, quod dictum est: Ex illa hora suscépit eam discípulus in sua: ut ad ejus curam, quidquid ei esset necessárium, pertinéret? Suscépit ergo eam in sua, non prædia, quæ nulla própria possidébat, sed offícia, quæ própria dispensatióne exsequénda curábat.

℟. Meménto testaménti tui, Virgo, et da verbum bonum in ore nostro, et in córdibus nostris consílium corróbora. * Ut Domus tua in sanctificatióne permáneat. ℣. Non enim in multitúdine est virtus tua, nec supérbi ab inítio placuérunt tibi, sed humílium et mansuetórum semper tibi plácuit deprecátio. Ut Domus. Glória Patri. Ut Domus.

Lectio ix. de Homilia Dominicæ. Si vero hoc Festum transferri contigerit, octava dividitur ad signum ℣.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Pulchra es * et decóra, fília Jerúsalem.

Ps. Dóminus regnávit.

2. Pulchra ut luna, * elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

3. Cándida sicut nix * in Líbano, sicut favus distíllans lábia ejus.

4. Odor vestimentórum * tuórum sicut odor thuris super ómnia arómata.

5. Beátus homo * qui audit me, et vígilat ad fores meas quotídie.

Digitized by Google

Capitulum. Eccli. 24.

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta similiter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea.

Hymnus.

O gloriósa vírginum.
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ plaúdite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Elégi et sanctificávi Domum istam. ℟. Ut sit nomen meum ibi in sempitérnum.

Ad Bened. Ant. Beáta es María, Dei Génitrix, Virgo, patróna et auxiliátrix nostra, cujus poténti patrocínio in unum congregáti sumus ab inítio.

Oratio.

Deus, qui sub beatíssimæ Vírginis Maríæ singulári patrocínio constitútos perpétuis beneficiis nos cumulári voluísti: præsta supplícibus tuis; ut cujus hódie commemoratióne lætámur in terris, ejus conspéctu perfruámur in cœlis. Per Dóminum.

Et fit Com. Dominicæ.

Ad Primam.

In ℟. br. ℣. Qui natus es de María Vírgine.

Ad Tertiam.

Capit. Et sic in Sion. ut supra.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 24.

Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion. Quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit.

Digitized by Google

℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et prælégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccli. 24.

Quasi Líbanus non incénsus vaporávi habitatiónem meam, et quasi bálsamum non mixtum odor meus.

℟. br. Elégit eam Deus,* Et prælégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et prælégit. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis, præter sequentia.

℣. Elégi et sanctificávi Domum istam. ℟. Ut sit nomen meum ibi in sempitérnum.

Ad Magnif. Ant. Nomen sanctum tuum invocátum est super nos; ne derelínquas nos, Virgo gloriósa et benedícta.

Oratio ut supra. 46*
Et fit Com. Dominicæ.

Die 25. Novembris.

S. Catharinæ Virg. et Mart.

Duplex majus.

Officium ut in Brev. Rom. hac die.

Die 26. Novembris.

Octava S. Elisabeth.

Duplex.

Omnia ut in Festo, præter sequentia.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni.

In Laud. Gorgoniæ circa med.

Lectio iv.

Beáta Elísabeth pudicítiæ quidem laude ádeo præstitit, adeóque non modo omnes ætátis suæ mulíeres, sed étiam véteres, quæ eo virtútis génere floruísse dicúntur, antecélluit, ut, cum in duo hæc génera vita nostra omnis divísa sit, nimírum in matrimónium et cœlibátum (quorum álterum ut præstántius et divínius, ita majóris quoque labóris et perículi; álterum humílius quidem et abjéctius, céterum minóri

Digitized by Google

perículo obnóxium); vitátis utriúsque status incómmodis, quidquid in utróque cómmodi erat, delégerit, in unúmque coégerit, altérius nempe sublimitátem, altérius securitátem: fuerítque citra supercílium pudíca, cœlibátus cómmoda matrimónio témperans, ac re ipsa osténdens, neutrum horum suápte natúra tale esse, ut nos prorsus vel Deo vel mundo adstríngat, vel ab his pénitus nos séparet.

℟. Cæcórum óculi. 35*

Lectio v.

Non enim quia carni conjúncta erat, idcírco a spíritu disjúncta est: nec quia pro cápite virum habébat, ídeo primárium caput ignorávit: sed mundo naturáque háctenus obsecúta, ut carnis legi, vel ei pótius qui hanc carni legem indíxit, satisfáceret, totam se póstea Deo consecrávit. Enímvero divínus Sálomon in Provérbiis, féminam domi manéntem, virúmque amántem laudat, quæ honéste in domo versátur, ac muliébria offícia viríli et strénuo ánimo exséquitur, sempérque ad fusum et colum manus obfírmat, céteraque ómnia præstat, quæ ille de honésta et indústria matróna prædicávit. Ego vero si ab his rebus laudándæ Elísabeth argumén ta péterem, simíliter fácerem, ac si ab umbra státuam laudárem, aut ab únguibus leónem, relíctis majóribus et excellentióribus.

℟. Cum veníret. 36*

Lectio vi.

Quænam umquam dígnior fuit, quæ in públicum se inférret? quænam tamen rárius visa est, minúsque virórum óculis pátuit? quænam óculos æque frænávit? quænam risum ádeo irrísit, ádeo ut vel léviter subrisísse propémodum nímium ipsi viderétur? quænam aúribus suis jánuas magis impósuit? quænam rursus eas divíno sermóni magis apértas hábuit? imo quænam mentem linguæ moderatrícem magis præfécit ad pronuntiándas Dei justificatiónes? quænam modum ordinémque lábiis suis magis constítuit? Unus illi rubor placébat, quem gignit pudor:

Digitized by Google

unus candor, quem parit abstinéntia.

℟. Vidi cœlum. 36*

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 13.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cœlórum thesaúro abscóndito in agro. Et réliqua.

De Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 11. in Evang.

Rursum cœléste regnum negotiatóri hómini símile dícitur, qui bonas margarítas quærit, sed unam pretiósam ínvenit, quam vidélicet invéntam, ómnia vendens, emit: quia, qui cœléstis vitæ dulcédinem, in quantum possibílitas admíttit, perfécte cognóverit, ea, quæ in terrénis amáverat, libénter cuncta derelínquit; in comparatióne ejus viléscunt ómnia, déserit hábita, congregáta dispérgit: inardéscit in cœléstibus ánimus, nihil in terrénis libet: defórme conspícitur, quidquid de terrénæ rei placébat spécie, quia sola pretiósæ margarítæ cláritas fulget in mente.

℟. Beata Elisabeth. 36*

Lectio viii.

Rursus símile esse regnum cœlórum sagénæ in mare missæ dícitur, ex omni génere píscium congregánti, quæ impléta ad lítus edúcitur, et in vasis boni pisces eligúntur, mali autem projiciúntur foras. Sancta Ecclésia sagénæ comparátur, quia et piscatóribus est commíssa, et per eam quisque ad ætérnum regnum a præséntis sæculi flúctibus tráhitur, ne in ætérnæ mortis profúndo mergátur. Quæ ex omni génere píscium cóngregat: quia ad peccatórum véniam sapiéntes et fátuos, líberos et servos, dívites et paúperes, fortes et infírmos vocat.

℟. O inclyta mulier. 37*

Lectio ix. de S. Petro Ep., Mart., cujus Com. in Laud.

Digitized by Google

Die 27. Novembris.
S. Gertrudis Virginis.
Duplex.
Ut in Brev. die 15. hujus.

Die 28. Novembris.
S. Silvestri Abbatis.
Duplex.
Ut in Brev. die 26. hujus.

Die 29. Novembris.
S. Didaci Confessoris.
Semiduplex.
Ut in Brev. die 13. hujus.
Lectio ix. Vigiliæ, cujus Cōmemoratio et S. Saturnini Mart. in Laudibus.
In Adventu de Vigilia nihil fit.

Digitized by Google

In Suffragiis post commemorationem de Apostolis fit commemoratio **S. Elisabeth,** Patronæ nostræ.

Ad Vesp. Ant. **Beáta Elísabeth jubilándo requiévit; ingréssa est in civitátem Dómini occurréntibus Angelis et Sanctórum choris: cum Angelis et Archángelis hymnum Deo decántat ante thronum ejus in ætérnum.**

Ad Laud. Ant. **Beáta Elísabeth, fámula Christi, de antíquo serpénte triumphávit; cujus migránte ánima ad opuléntam réquiem audítæ sunt per noctis siléntium voces Angelórum cantántium, allelúja.**

℣. **Ora pro nobis, sancta Elísabeth.** ℟. **Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.**

Orémus. Oratio.

Tuórum corda fidélium Deus miserátor illústra: et beátæ Elísabeth précibus gloriósis, fac nos próspera mundi despícere; et cœlésti semper consolatióne gaudére.

In anniversario omnium Fratrum et Sororum Ordinis (die 10. Octobris).

Oratio.

Deus, indulgentiárum, Dómine: da animábus Fratrum, Sorórum et Benefactórum nostrórum, quorum anniversárium diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum.

In anniversario secundo Serenissimi Fundatoris Conventuum (die 12. Octobris).

Oratio.

Deus, qui inter christiános príncipes ac dominántes in terris fámulum tuum Maximiliánum archiducáli fecísti dignitáte vigére: præsta quæsumus; ut eórum quoque perpétuo in cœlis aggregétur consórtio. Per Dóminum nostrum.

Digitized by Google

Infra Octavam S. Crucis (14.—21. Septembr.)

Officium parvum de Cruce.

Ad Matutinum.

(In horto capitur.)

℣. Per signum ✠ Crucis.*)
℟. De inimícis nostris líbera nos, Deus noster.*)
℣. Dómine lábia mea apéries.
℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.
℣. Deus in adjutórium meum inténde. *)
℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. *)

Glória Patri etc. *) sed non dicitur **Allelúja.**

Hymnus.

Patris Sapiéntia, véritas divína,
Deus homo captus est hora matutína;
A notis discípulis cito derelíctus,
A Judæis tráditus, véditus et afflíctus.

Ant. O **Crux venerábilis quæ salútem attulísti míseris, quibus te éfferam præcóniis, quóniam vitam nobis cœlitem præparásti?**

℣. **Adorámus te Christe, et benedícimus tibi.***)
℟. **Quia per sanctam Crucem tuam redemísti mundum.***)

Orémus. Oratio.*)

Réspice, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum: Qui tecum vivit, et regnat in sæcula sæculórum.
℟. **Amen.**

Ad Primam.

(Coram Judicibus sistitur.)

Hymnus.

Hora prima Dóminum ducunt ad Pilátum,
Et a falsis téstibus multum accusátum
Cólaphis percútiunt, mánibus ligátum,
Vultum Dei cónspuunt, lumen cœli gratum.

Ant. O **Crucis victória, et admirábile signum, in cœlésti cúria fac nos captáre triúmphum.**

*) Repetitur ad omnes horas.

Digitized by Google

Ad Tertiam.

(Flagellatur et spinis coronatur.)

Hymnus.

Crucifíge clámitant hora tertiárum,
Illúsus indúitur veste purpurárum,
Caput ejus púngitur coróna spinárum,
Crucem portat húmeris ad locum pœnárum.

Ant. Funéstæ mortis damnátur supplícium, dum Christus in Cruce nostra destrúxit víncula críminum.

Ad Sextam.

(Crucifigitur.)

Hymnus.

Hora sexta Jesus est Cruci conclavátus,
Et cum latrónibus est pendens deputátus.
Præ torméntis sítiens felle saturátus:
Agnus crimen díluens sic ludificátus.

Ant. Per lignum servi facti sumus, et per sanctam Crucem liberáti sumus: fructus árboris sedúxit nos, Fílius Dei redémit nos.

Ad Nonam.

(In Cruce moritur.)

Hymnus.

Hora nona Dóminus Jesus exspirávit:
Eli clamans spíritum Patri commendávit.
Latus ejus láncea miles perforávit,
Terra tunc contrémuit, et sol obscurávit.

Ant. O magnum pietátis opus; mors mórtua tunc est, in ligno quando mórtua vita fuit.

Ad Vesperas.

(De Cruce deponitur.)

Hymnus.

De Cruce depónitur hora vespertína,
Fortitúdo látuit in mente divína;
Talem mortem súbiit vitæ medicína,
Heu, coróna glóriæ jácuit supína.

Ant. O Crux benedícta, quæ sola fuísti digna portáre salútem mundi. Dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens póndera: super ómnia ligna cedrórum tu sola excélsior, in qua mundi salus pepéndit, in qua Christus triumphávit, et mors mortem superávit in ætérnum.

Digitized by Google

Ad Completorium.

(Sepelitur.)

Per signum ✠ Crucis etc.

℣. Convérte nos Deus salutáris noster.

℟. Et avérte iram tuam a nobis.

Deus in adjutórium etc.

Hymnus.

Hora Completórii datur sepultúræ
Corpus Christi nóbile, spes vitæ futúræ,
Condítur arómate, compléntur Scriptúræ,
Jugis sit memória mortis suæ duræ.

Ant. Salvátor mundi salva nos: qui per Crucem, et sánguinem tuum redemísti nos, auxiliáre nobis, te deprecámur, Deus noster.

Commendatio.

Has horas canónicas cum devotióne
Tibi Christe récolo pia ratióne;
Ut qui pro me passus es amóris ardóre,
Sis mihi solátium mortis in agóne.
Amen.

Digitized by Google

Index alphabeticus.

Alberti Magni Episc., Conf. dupl. 16. Nov. pag. 31*
Angelorum Custodum. dupl. 2. class. cum Oct. Dominica I. Septembris. 3*
Anniversarium Dedicationis Omnium Ecclesiarum Ordinis Nostri. dupl. 1. class. cum Oct. Dom. III. Oct. 19*
Brunonis Conf. dupl. 7. Oct. 18*
Brunonis Episc., Mart. dupl. 16. Oct. 19*
Catharinæ Virg. et Mart. dupl. maj. 25. Nov. 47*
Dedicatio S. Michaëlis Archang. dupl. 2. class. cum Oct. 29. Sept. 6*
— — Tertia die infra Octavam. semidupl. 1. Oct. 7*
— — Quarta die infra Octav. semidupl. 2. Oct. 9*
— — Quinta die infra Octav. semidupl. 3. Oct. 11*
— — Septima die infra Octav. semidupl. 5. Oct. 14*
— — In die Octava. dupl. 6. Oct. 16*
Didaci Conf. semidupl. 29. Nov. 50*
Elisabeth Viduæ, Protectricis Ordinis Nostri. dupl. 1. cl. cum Oct. 19. Nov. 33*
— — Octava. dupl. 26. Nov. 47*
Engelberti Episc., Mart. semidupl. 7. Nov. 23*
Exaltatio S. Crucis. dupl. 1. class. 14. Sept. 5*
Gertrudis Virg. dupl. 27. Nov. 50*
Hedwigis Viduæ. semidupl. 22. Oct. 21*
Huberti Episc., Conf. semidupl. 3. Nov. 22*
Leopoldi Marchionis Austriæ, Conf. dupl. 15. Nov. 28*
Magni Abbatis. semidupl. 6. Sept. 3*
Margaritæ Mariæ Alacoque Virg. dupl. 17. Oct. 21*
Mariæ B. V. de Domo Teutonica in Jerusalem. dupl. maj. Domin. ultima post Pentec. 39*

Digitized by Google

Mariæ B. V. Maternitas. dupl. maj. 29. Oct. pag. 21*
— — Patrocinium. dupl. maj. Domin. post Festum S. Martini Ep., Conf. 28*
— — Puritas. dupl. maj. Domin. II. Oct. 18*
Martini Episc., Conf. dupl. 2. class. 11. Nov. 28*
Mauritii, Gereonis et Socior. Mm. dupl. 22. Sept. 5*
Maximiliani Episc., Mart. dupl. 12. Oct. 18*
Nominis Mariæ. dupl. 2. class. Domin. infra Oct. Nativ. B. M. V. 4*
Raphaëlis Archangeli. dupl. maj. 24. Oct. 21*
Reliquiarum Sacr. dupl. Dom. infra Octavam Omnium Sanctorum. 21*
Rosaliæ Virg. Panormit. semidupl. 4. Sept. 3*
Silvestri Abbatis. dupl. 28. Nov. 50*
Stanislai Kostka Conf. dupl. 13. Nov. 28*
Thomæ de Villanova Episc., Conf. dupl. 25. Sept. 6*
Ursulæ et Sociarum Virgg. et Mm. dupl. 21. Oct. 21*
Wolfgangi Episc., Conf. dupl. 31. Oct. 21*

Digitized by Google

26

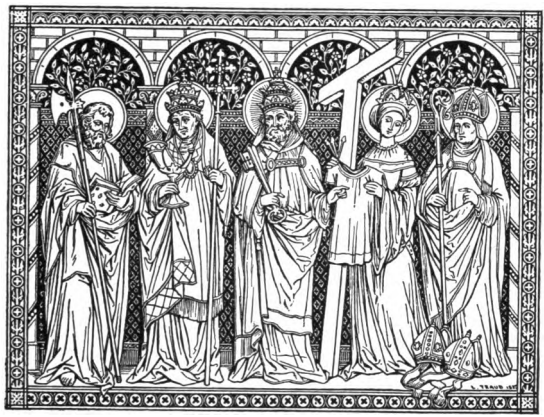

PROPRIUM MISSARUM
DIŒCESIS TREVERENSIS

A S. SEDE APOSTOLICA ADPROBATUM.

EDITIO ALTERA.

RATISBONÆ, ROMÆ, NEO EBORACI ET CINCINNATI.
SUMPTIBUS ET TYPIS FRIDERICI PUSTET
S. SEDIS APOST. ET S. RIT. CONGR. TYPOGRAPHI.
MCMXI.

Digitized by Google

Imprimi permittimus.

Treveris, die 11. Novembris 1910.

✠ M. Felix.

Imprimatur.

Ratisbonæ, die 25. Novembris 1910.

M. Huber, Vic. Gen.

Digitized by Google

PROPRIUM MISSARUM
DIŒCESIS TREVERENSIS.

FESTA DECEMBRIS.

Die 1. Decembris.

S. Eligii Episc., Conf.

Missa Sacerdótes tui. de Communi Conf. Pont. 2. loc.

Die 4. Decembris.

S. Barbaræ Virg. et Mart.

Missa Loquébar. de Communi Virg. et Mart. 1. loco.

Die 9. Decembris.

S. Eucharii Episc., Conf.

Introitus. Eccl. 45.

Státuit ei Dóminus testaméntum pacis, et príncipem fecit eum: ut sit illi sacerdótii dignitas in ætérnum. Ps. 131. Meménto Dómine David, et omnis mansuetúdinis ejus. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Eucharium Confessórem tuum atque Pontíficem, minístrum tribuísti: præsta, quæsumus; ut quem vitæ ducem habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Et fit Commem. Feriæ.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Hebr. 13.

Fratres: Mementóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei: quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem. Jesus Christus heri, et hódie: ipse et in sæcula. Doctrínis váriis et peregrínis nolíte abdúci. Optimum est enim grátia stabilíre cor, non escis, quæ non profuérunt ambulánti-

Digitized by Google

bus in eis. Habémus altáre, de quo édere non habent potestátem, qui tabernáculo desérviunt. Quorum enim animálium infértur sanguis pro peccáto in Sancta per Pontíficem, horum córpora cremántur extra castra. Propter quod et Jesus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est. Exeámus ígitur ad eum extra castra impropérium ejus portántes. Non enim habémus hic manéntem civitátem, sed futúram inquírimus. Per ipsum ergo offerámus hóstiam laudis semper Deo, idest fructum labiórum confiténtium nómini ejus. Beneficéntiæ autem et communiónis nolíte oblivísci: tálibus enim hóstiis promerétur Deus. Obedíte præpósitis vestris, et subjacéte eis. Ipsi enim pervígilant, quasi ratiónem pro animábus vestris redditúri.

Graduale. Eccl. 44. Ecce Sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo.

℣. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Allelúja, allelúja.

℣. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.

Luc. 10.

IN illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos: et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et dicébat illis: Messis quidem multa, operárii autem pauci. Rogáte ergo Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam. Íte: ecce, ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolíte portáre sáculum, neque peram, neque calceaménta: et néminem per viam salutavéritis. In quamcúmque domum intravéritis, primum dícite: Pax huic dómui: et si ibi fúerit fílius pacis, requiéscet super illum pax vestra: sin autem, ad vos revertétur. In eádem autem domo manéte, edéntes, et bibéntes quæ apud illos sunt: dignus est enim operárius mercéde sua. Nolíte transíre de domo in domum. Et in quamcúmque civitátem intravéritis, et suscéperint vos, manducáte, quæ apponúntur vobis: et curáte infírmos, qui in illa sunt, et dícite illis: Appropinquávit in vos regnum Dei.

Credo. ratione Octavæ.

Digitized by Google

Offertorium. Ps. 88. **Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum.**

Secreta.

Sacrifícium nostrum tibi, quæsumus Dómine, beáti Euchárii Confessóris tui atque Pontíficis orátio sancta concíliet: ut in cujus commemoratióne exhibétur, ejus méritis fiat accéptum. Per Dóminum nostrum.

Præfatio B. Mariæ V.

Communio. Luc. 12. **Fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam: ut det illis in témpore trítici mensúram.**

Postcommunio.

Deus, qui beátum Euchárium Pontíficem Sanctórum tuórum méritis coæquásti: concéde propítius; ut qui commemoratiónis ejus festa percólimus, virtútum quoque imitémur exémpla. Per Dóminum.

Die 10. Decembris.
Translationis Almæ Domus B. M. V.

Missa **Terríbilis.** ut in Appendice Missalis Romani pro aliqu. locis eadem die.

Die 18. Decembris.
Exspectatio Partus B. M. V.

Missa **Roráte.** ut in Appendice Missalis Romani pro aliqu. locis eadem die.

Die 22. Decembris.
S. Irminæ Virginis.

Missa **Dilexísti.** de Communi Virg. tantum 1. loco, præter sequentia.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, misericórdiam tuam osténde supplícibus tuis; ut qui de meritórum qualitáte diffídimus, intercedénte beáta Irmína Vírgine tua, non judícium, sed indulgéntiam sentiámus. Per Dóminum.

Die 23. Decembris.
S. Gregorii Spoletani Martyris.

Missa **Lætábitur.** de Communi unius Mart. non Pont. 2. loco, præter sequ.

Oratio.

Deus, qui in sanctis tuis semper mirábilis prædicáris: concéde quæsumus; ut qui beáti Gregórii Mártyris tui mérita venerámur, ipsíus auxílio perpétuis gaúdiis perfruámur. Per Dóminum nostrum.

Evang. Si **quis vult.** ex Missa **Sacerdótes.** de Com-

Digitized by Google

muni unius Mart. Pontific., 2. loco.

Secreta.

Hodiérnum Dómine sacrifícium lætántes offérimus, quo beáti Gregórii Mártyris tui cœléstem victóriam recensántes, et tua magnália prædicámus, et nos ejus acquisísse gaudémus gloriósa suffrágia. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Quæsumus omnípotens Deus, ut qui cœléstia aliménta percépimus, intercedénte beáto Gregório Mártyre tuo, per hæc contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum.

Die 26. Decembris.

Pro Commemoratione

Omnium Sanctorum Martyrum.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua ómnium sanctórum Mártyrum tuórum commemoratióne lætíficas: concéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Secreta.

Oblátis, quæsumus Dómine placáre munéribus: et intercedéntibus ómnibus sanctis Martýribus tuis, a cunctis nos defénde perículis. Per Dóminum.

Postcommunio.

Præsta nobis, quæsumus Dómine, intercedéntibus ómnibus sanctis Martýribus tuis: ut quod ore contingimus, pura mente capiámus. Per Dóminum.

FESTA JANUARII.

Die 19. Januarii.

S. Agritii Episc., Conf.

Missa **Státuit.** de Communi Conf. Pont. 1. loco, præter Orationem.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Agrítii, Confessóris tui atque Pontíficis, natalítia gloriósa celebráre concédis: tríbue quæsumus; ejus nos semper eruditióne proficere, et intercessióne gaudére. Per Dóminum.

Die 23. Januarii.

Desponsationis B. M. V.

Missa **Salve sancta parens.** ut in Append. Missalis Romani pro aliqu. locis eadem die.

Et fit Commem. S. Joseph ut ibidem et deinde S. Emerentianæ Virg. et Mart. ut in Missali hac die.

Digitized by Google

Die 25. Januarii.

Pro Commemoratione **S. Poponis** Abbatis.

Orationes ex Missa **Os justi.** de Communi Abbat.

Die 26. Januarii.

S. Mari Episc., Conf.

Missa **Sacerdótes tui.** de Communi Confess. Pont. 2. loco præter Orat.

Oratio.

Deus qui nos ánnua beáti Mari Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte lætíficas: præsta quæsumus; ut et devótis eam méntibus celebrémus, et ejus patrocínio peccatórum nostrórum véniam percípere mereámur. Per Dóminum.

Die 29. Januarii.

S. Valerii Episc., Conf.

Introitus. Eccli. 45.

Tátuit ei Dóminus testaméntum pacis, et príncipem fecit eum: ut sit illi sacerdótii dignitas in ætérnum. Ps. 131. **Meménto Dómine David: et omnis mansuetúdinis ejus.**

℣. **Glória Patri.**

Oratio.

Beáti Valérii Confessóris tui atque Pontíficis quæsumus Dómine, fragilitátem nostram tuére præsídiis: ut cujus venerándam festivitátem ánnua devotióne recólimus, ejus méritis ab ómnibus adversitátibus liberémur. Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Hebr. 5.

Fratres: Omnis póntifex ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in iis, quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona, et sacrifícia pro peccátis: qui condolére possit iis, qui ignórant, et errant: quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte: et propterea debet, quemádmodum pro pópulo, ita étiam et pro semetípso offérre pro peccátis. Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam Aaron.

Graduale. Ps. 131. **Sacerdótes ejus índuam salutári: et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.** ℣. **Illuc prodúcam cornu David: parávi lucérnam Christo meo**

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 109. **Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: Tu es sacérdos in ætérnum, secúndum órdinem Melchísedech. Allelúja.**

℣ Post Septuagesimam, omissis **Allelúja,** et Versu sequenti, dicitur:

Digitized by Google

Tractus. Ps. 111. **Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis.**

℣. **Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedicétur.**

℣. **Glória, et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sæculum sæculi.**

Evangel. **Designávit Dóminus.** ut supra pag. 4*

Offertorium. Act. 20. **Nocte et die non cessávi cum lácrimis monens unumquémque vestrum: et nunc comméndo vos Deo et verbo grátiæ ipsíus.**

Secreta.

Sacrifícium tibi Dómine laudis offérimus, cum sancti Valérii Confessóris tui atque Pontíficis veneránda commemoratióne: largíre propítius; ut grátiam tuam, quam nostris opéribus non merémur, pia ejus intercessióne consequámur. Per Dóminum.

Communio. 1. Thess. 2. **Quæ est nostra spes aut gaúdium aut coróna glóriæ? nonne vos ante Dóminum?**

Postcommunio.

Quæsumus Dómine salutáribus repléti mystériis: ut beáti Valérii Confessóris tui atque Pontíficis, oratiónibus adjuvémur, cujus solémnia celebrámus. Per Dóminum nostrum.

Die 30. Januarii.

Pro Commemoratione

S. Aldegundis Virginis.

Orationes ex Missa **Dilexísti.** de Communi Virg. tantum 1. loco.

Dom. III. post Epiphaniam.

Sanctæ Familiæ, Jesu, Mariæ, Joseph.

Missa **Exsúltet gaúdio.** ut in Appendice Missalis Romani pro aliqu. locis eadem Dominica.

FESTA FEBRUARII.

Die 1. Februarii.

Pro Commemoratione

S. Brigidæ Virg.

Oratio.

Beátæ Brígidæ Vírginis tuæ, quæsumus Dómine, sancta fides nobis prosit et méritum: ut cujus natalítiis lætámur, patrocíniis consolémur. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Libámina nostra, Dómine Deus, ut in odórem suavitátis coram te ascéndant, sancta Brígida Virgo tua suis apud te interventiónibus prosequátur. Per Dóminum nostrum.

Digitized by Google

Postcommunio.

Sentiámus Dómine sanctæ Brígidæ Vírginis tuæ intervéntu suscépti múneris salutáre subsídium: ut et purgémur a vítiis et a tua numquam laude cessémus. Per Dóminum.

Die 6. Februarii.

Pro Commemoratione

S. Vedasti Episc., Conf.

Orationes ex Missa **Sacerdótes tui.** de Communi Conf. Pont. 2. loco.

Die 8. Februarii.

S. Pauli Episc., Conf.

Missa **Státuit.** de Communi Conf. Pont. 1. loco, præter Orationem.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Pauli Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut caritátis tuæ dulcédine perfúsi, ipsíus dirigéntibus exémplis, ac suffragántibus méritis ætérna gaúdia consequámur. Per Dóminum.

Die 13. Februarii.

S. Castoris Confessoris.

Missa **Os justi.** de Communi Abbat., præter sequ.

Oratio.

Sancti Cástoris, Confessóris tui, quæsumus Dómine supplicatióne placátus: et véniam nobis tríbue delictórum, et dignos óperum fructus nos ferre concéde. Per Dóminum.

Secreta.

Sancti Cástoris Confessóris tui, Dómine, intercéssio pietáti tuæ nos reddat accéptos: ut per hæc múnera, majestáti tuæ oblàta, nobis grátiæ tuæ dona conferántur. Per Dóminum.

Postcommunio.

Cœléstibus refécti sacraméntis, súpplices te rogámus Dómine: ut beáti Cástoris Confessóris tui, cujus gloriámur méritis, protegámur suffrágiis. Per Dóminum nostrum.

Die 14. Februarii.

Ss. Viginti sex Martyrum Japonensium.

Missa **Sapiéntiam.** ut in Append. Miss. Romani pro aliqu. locis die 5. Febr.

Die 15. Februarii.

S. Severi Confessoris.

Missa **Justus ut palma.** de Communi Confess. non Pont. 2. loco.

Die 17. Februarii.

S. Bonosi Episc., Conf.

Missa **Sacerdótes tui.** de Communi Conf. Pont. 2. loco, præter Orationem.

Digitized by Google

Oratio.

Da, quæsumus Dómine, pópulo tuo: ut beáti Bonósi Confessóris tui atque Pontíficis, mérita præclára suscípiens, ad impetrándam misericórdiam tuam semper ejus patrocíniis adjuvétur. Per Dóminum.

Die 19. Februarii.

S. Leontii Episc., Conf.

Missa Státuit. de Communi Conf. Pont. 1. loco, præter sequentia.

Oratio.

Præsta Dómine plebi tuæ: ut beáti Leóntii Confessóris tui atque Pontíficis, intercessióne pietáti tuæ semper fiat accépta; cujus venerándam memóriam ánnua devotióne frequéntat. Per Dóminum nostrum.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Marcum.

Marc. 13.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vidéte, vigiláte, et oráte: nescítis enim quando tempus sit. Sicut homo, qui péregre profectus relíquit domum suam, et dedit servis suis potestátem cujúsque óperis, et janitóri præcépit, ut vígilet. Vigiláte ergo (nescítis enim quando dóminus domus véniat: sero, an média nocte, an galli cantu, an mane) ne, cum vénerit repénte, invéniat vos dormiéntes. Quod autem vobis dico, ómnibus dico: Vigiláte.

Die 23. Februarii.

S. Willigisi Episc., Conf.

Missa Státuit. de Communi Conf. Pont. 1. loco, præter sequ.

Oratio.

Deus, sanctórum tuórum splendor et prémium, qui beátum Willigisum Confessórem tuum atque Pontíficem, præcláris grátiæ donis mirabíliter sublimásti: ejus nobis précibus et méritis concéde; ut præséntis vitæ cursu felíciter consummáto, ætérnæ claritátis visióne pérfrui mereámur. Per Dóminum.

Et fit Commem. Vigiliæ S. Mathiæ Apost. ut in Missali hac die.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.

Luc. 11.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nemo lucérnam accéndit, et in abscóndito ponit, neque sub módio: sed supra candelábrum, ut qui ingrediúntur, lumen vídeant. Lucérna córporis tui est óculus tuus. Si óculus tuus fúerit simplex, totum corpus tuum lúcidum

Digitized by Google

erit: si autem nequam fúerit, étiam corpus tuum tenebrósum erit. Vide ergo ne lumen, quod in te est, ténebræ sint. Si ergo corpus tuum totum lúcidum fúerit, non habens áliquam partem tenebrárum, erit lúcidum totum, et sicut lucérna fulgóris illuminábit te.

℣ In anno bissextili de Vigilia S. Mathiæ fit die 24. Februarii.

Die 24. vel **25. Februarii.**

S. Mathiæ Apost., Patroni Diœces.

Missa ut in Missali.

Infra Octavam Missa dicitur ut in Festo, secunda Oratio de S. Maria. **Concéde nos.** tertia Oratio. **Ecclésiæ.** vel pro Papa.

Die 25. vel **26. Februarii.**

Pro Commemoratione **S. Modesti** Episc., Conf.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, beáti Modésti Confessóris tui atque Pontíficis intercessióne in tua voluntáte firmári: ut quæ tibi non placent respuéntes, tuórum repleámur delectatiónibus mandatórum. Per Dóminum nostrum.

Secreta et Postcommunio ex Missa **Státuit.** de Communi Conf. Pont. 1. loco.

Die 26. vel **27. Februarii.**

S. Rhabani Mauri Episc., Confessoris.

Missa **Sacerdótes.** de Communi Conf. Pont. 2. loco, præter Orationem.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Rhabánum minístrum tribuísti: præsta quæsumus; ut, quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum nostrum.

Die 27. vel **28. Februarii.**

S. Petri Forerii Confess.

Missa **Os justi.** de Communi Conf., præter Orationem sequ.

Oratio.

Deus, qui beáto Petro, ardentíssima caritáte tibi conjúncto, ut némini obésset et ómnibus prodésset, concédere dignátus es: præsta, quæsumus; ut ejúsdem précibus et exémplis, quæ tibi placent, et nobis ac áliis vere prosunt, constánter operémur. Per Dóminum nostrum.

Digitized by Google

Feria III.
post Domin. Septuages.

Orationis D. N. J. C. in monte Oliveti.

Missa **Cor meum.** ut in Appendice Missalis Romani pro aliquibus locis.

Feria III.
post Domin. Sexages.

Commemoratio
Passionis D. N. J. C.

Missa **Humiliávit.** votiva de Passione cum Oratione propria ut in Appendice Missalis Romani.

Feria III.
post Domin. Quinquages.

Sacræ Columnæ Flagellationis D. N. J. C.

Missa **Tórcular calcávi.** ut in Append. Missalis Romani pro aliqu. locis eadem Feria.

FESTA MARTII.

Die 3. Martii.

In Octava
S. Mathiæ Apostoli.

Missa ut in die Festo.

Die 4. Martii.

S. Basini Episc., Conf.

Missa **Státuit.** de Communi Conf. Pont. 1. loco, præter Orat.

Oratio.

Cœlésti benedictióne, quæsumus omnípotens Deus, pópulum tuum sanctífica: et præsta; ut beáti Basíni Confessóris tui atque Pontíficis, intercessióne in ætérna mereátur cum sanctis tuis glória gaudére. Per Dóminum.

Die 5. Martii.

S. Cunegundis Virginis.

Missa **Dilexísti.** de Communi Virg. tantum 1. loco, præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátæ Cunegúndi Vírgini tuæ, terréna despícere et ad cœléstis impérii culmen anheláre tribuísti: concéde quæsumus; ut ejus imitatióne, calcátis mundi illécebris, ad gaúdia ætérna pervenire valeámus. Per Dóminum.

Evangel. Si **licet hómini.** ut in Missali post Missam. **Me exspectavérunt.**

Secreta.

Sacrifícium laudis tibi, Dómine, offérimus, tuam cleméntiam implorántes: ut per hujus Sacraménti virtútem, intercedénte beáta Cunegúnde Vírgine tua, nos a peccátis expédias et a períclis tueáris. Per Dóminum.

Digitized by Google

Postcommunio.

Sacraméntum redemptiónis humánæ, quod in honóre beátæ Cunegúndis obtúlimus, tibi nos, Dómine, reddat accéptos; et post mortális vitæ cursum sempitérnæ tuæ glóriæ fáciat esse partícipes. Per Dóminum nostrum.

Die 13. Martii.

S. Quiriaci Confessoris.

Missa **Os justi.** de Communi Conf. non Pont. 1. loco, præter Orationem.

Oratio.

Plebem nómini tuo subjéctam, Dómine, propítius intuére: et intercedénte beáto Quiríaco Confessóre tuo, consolatiónes tuas júgiter per cœléstem grátiam in eam dignánter operáre. Per Dóminum.

Die 15. Martii.

S. Theodulphi Confess.

Missa **Justus ut palma.** de Communi Conf. non Pont. 2. loco.

Evangel. **Ecce nos relíquimus.** ex Missa **Os justi.** pro Abbatibus.

Die 17. Martii.

S. Gertrudis Virginis.

Missa **Dilexísti.** de Communi Virg. tantum 1. loco, præter sequ.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, mundárum cogitatiónum largítor et custos, adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, et præsta: ut intercedénte beáta Gertrúde Vírgine tua, puritátem mentis et córporis consequámur. Per Dóminum.

Secreta.

Hanc nostræ servitútis hóstiam, ut digne et salúbriter offerámus, corda nostra, quæsumus Dómine, sanctæ Vírginis Gertrúdis interventióne caritátis tuæ flammis adúre. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Præstent nobis, quæsumus Dómine, hæc sancta mystéria caritátis subsídium et pacis: ut interveniénte beáta Vírgine tua Gertrúde a peccátis absolúti toto corde tibi mereámur júgiter adhærére. Per Dóminum nostrum.

Die 24. Martii.

S. Gabrielis Archangeli.

Missa **Benedícite.** ut in Append. Missalis Romani, die 18. Martii.

Die 26. Martii.

S. Felicis Episc., Conf.

Missa **Státuit.** de Communi Conf. Pont. 1. loco, præter sequ.

Digitized by Google

Oratio.

Misericórdiam tuam Dómine, nobis, interveniénte beáto Felíce Confessóre tuo atque Pontífice, cleménter impénde: ut peccatórum nostrórum véniam consequéntes, in tua deínceps caritáte firmémur. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Sancti Felícis Confessóris tui atque Pontíficis, quæsumus Dómine, intercéssio nos ubíque lætíficet: ut sicut hæc temporália múnera tibi læti offérimus; ita et dona tua sempitérna gaudéntes percipiámus. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Quæsumus Dómine, salutáribus repléti mystériis: ut quæ pro festivitáte sancti Felícis Confessóris tui atque Pontíficis, de sacro altári tuo accépimus, ad ætérnæ nobis proficiant felicitátis augméntum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat.

Feria VI. post Cineres.

Sacr. Spineæ Coronæ D. N. J. C.

Missa **Egredímini.** ut in Append. Missalis Romani eadem Feria.

Feria VI. post Domin. I. Quadrages.

Lanceæ et Clavorum D. N. J. C.

Missa **Fodérunt.** ut in Appendice Missalis Romani eadem Feria.

Feria VI. post Domin. II. Quadrages.

Sacr. Sindonis D. N. J. C.

Missa **Humiliávit.** ut in Append. Missalis Romani eadem Feria.

Feria VI. post Domin. III. Quadrages.

Sacr. Quinque Vulnerum D. N. J. C.

Missa **Humiliávit.** ut in Append. Missalis Romani eadem Feria.

Feria VI. post Domin. IV. Quadrages.

Pretios. Sanguinis D. N. J. C.

Missa **Redemísti.** ut in Append. Missalis Romani eadem Feria.

FESTA APRILIS.

Die 19. Aprilis.

S. Leonis IX. Papæ, Conf.

Missa **Státuit.** de Communi Conf. Pont. 1. loco.

Digitized by Google

Die 20. Aprilis.

S. Werneri Martyris.

Missa **Protexísti.** de Communi Martyrum tempore Paschali, præter sequ.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui beátum Wernérum in primo vitæ flore, pane Angelórum roborátum, martýrio coronásti: præsta quæsumus; ut cum illo pugnántes in terris, coronári cum ipso mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Secreta et Postcommunio 4. loco.

Die 22. Aprilis.

S. Abrunculi Episc., Conf.

Missa **Státuit.** de Communi Conf. Pont. 1. loco cum Evangelio **Vigiláte.** ex Missa **Sacerdótes tui.** de eodem Communi 2. loco.

Die 27. Aprilis.

Beati Petri Canisii Conf.

Missa **Justus ut palma.** cum Orationibus ut in Appendice Missalis Romani eadem die.

Die 30. Aprilis.

Pro Commemoratione

S. Quirini Mart.

Oratio.

Deus, qui beátum Quirínum Mártyrem tuum, virtúte constántiæ in passióne roborásti: concéde nobis fámulis tuis; ut ejus méritis et précibus ómnium hóstium superátis insídiis, ad societátem supernórum cívium perveniámus. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Súscipe, miséricors Deus, oblatiónes, quas in beáti Quiríni Mártyris tui solemnitáte deférimus: et per ejus gloriósa suffrágia fac nos hujus mundi blandiménta vitáre, et ad gaúdia ætérna perdúci. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Beáti Mártyris tui Quiríni, quæsumus Dómine, intercéssio ubíque nos ádjuvet: et per hæc sancta, quæ súmpsimus, a peccatórum vínculis absolútos, ad tua capiénda promíssa nos præparent. Per Dóminum.

Domin. IV. post Pascha.

Ss. Tunicæ D. N. J. C.

Introitus. Ps. 21.

Odérunt manus meas, et pedes meos, allelúja: dinumeravérunt ómnia ossa mea, allelúja: divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem, allelúja, allelúja.

Ps. ibid. **Deus, Deus meus réspice in me, quare me**

Digitized by Google

dereliquísti? longe a salúte mea verba delictórum meórum. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui Túnicam Salvatóris nostri inconsútilem non scindi nec dívidi voluísti: præsta; ut qui in baptísmo Christum induérunt, per fídei unitátem et caritátis societátem omnes unum sint in eódem Christo Dómino nostro: Qui tecum vivit.

Et fit Commem. Domin.

Léctio Isaíæ Prophétæ. Is. 62.

Hæc dicit Dóminus Deus: Dícite fíliæ Sion: Ecce Salvátor tuus venit: ecce merces ejus cum eo. Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ. Ego qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum. Quare ergo rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári? Tórcular calcávi solus et de géntibus non est vir mecum: calcávi eos in furóre meo, et conculcávi eos in ira mea: et aspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea, et ómnia induménta mea inquinávi. Dies enim ultiónis in corde meo, annus redemptiónis meæ venit. Circumspéxi et non erat auxiliátor: quæsívi et non fuit qui adjuváret: et salvávit mihi bráchium meum, et indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi. Et conculcávi pópulos in furóre meo, et inebriávi eos in indignatióne mea, et detráxi in terram virtútem eórum. Miserationum Dómini recordábor, laudem Dómini super ómnibus quæ réddidit nobis Dóminus Deus noster.

Allelúja, allelúja.

℣. Baruch. 5. Exue te, Jerúsalem, stola luctus et vexatiónis tuæ. Allelúja.

℣. Et índue te decóre et honóre ejus, quæ a Deo tibi est ætérnæ glóriæ. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. Joann. 19.

In illo témpore: Mílites cum crucifixíssent Jesum, accepérunt vestiménta ejus (et fecérunt quátuor partes, unicúique míliti partem) et túnicam. Erat autem túnica inconsútilis, désuper contéxta per totum. Dixérunt ergo ad ínvicem: Non scindámus eam, sed sortiámur de illa cujus sit. Ut Scriptúra implerétur, dicens: Partíti sunt vestiménta mea

Digitized by Google

sibi: et in vestem meam misérunt sortem.

Credo.

Offertorium. Et rogábant eum, ut vel fímbriam vestiménti ejus tángerent; et quicúmque tetigérunt, salvi facti sunt, allelúja.

Secreta.

Sacrifícium Dómine, quod tibi immolámus, placátus inténde: ut ab omni nos éruat bellórum nequítia, et per gloriósa Fílii tui passiónis insígnia, ad conteréndas potestátis advérsæ insídias, nos in tuæ protectiónis securitáte constítuat. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Præfatio de Cruce.

Communio. Sacerdótes tui induántur justítiam, et sancti tui exsúltent, allelúja.

Postcommunio.

Omnípotens sempitérne Deus, da nobis ita Domínicæ passiónis insígnia sacra recólere: ut peccatórum nostrórum indulgéntiam percípere mereámur. Per eúmdem Dóminum.

In fine legitur Evangel. Dominicæ.

FESTA MAJI.

Die 1. Maji.

Pro Commemoratione S. Walburgis Virginis.

Oratio.

Deus, qui inter innúmera grátiæ tuæ dona étiam in sexu frágili tua operáris magnália: concéde propítius; ut beátæ Walbúrgis Vírginis tuæ apud tuam misericórdiam patrocínia sentiámus, cujus et castitátis illustrámur exémplis, et miraculórum glória jucundámur. Per Dóminum.

Secreta.

Sacrifícium oblátum, quæsumus Dómine, beátæ Walbúrgis Vírginis tuæ orátio majestáti tuæ reddat accéptum; pro cujus veneránda commemoratióne tibi devóto offértur obséquio. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Benedictiónis tuæ Dómine grátiam, intercedénte beáta Walbúrge Vírgine tua, cónsequi mereámur: ut cujus veneréndam glóriam prædicámus, ejus in ómnibus nostris necessitátibus auxílium sentiámus. Per Dóminum nostrum.

Digitized by Google

Die 5. Maji.

S. Britonii Episc., Conf.

Missa **Státuit.** de Communi Conf. Pont. 1. loco, præter sequ.

Oratio.

Largíre, quǽsumus Dómine, précibus nostris efféctum, et intercedénte beáto Britónio, Confessóre tuo atque Pontífice, hoc quod in nobis cœpísti, per grátiam tuam cleménter operáre. Per Dóminum.

✠ **Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.**

Luc. 11.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nemo lucérnam accéndit, et in abscóndito ponit, neque sub módio: sed supra candelábrum, ut qui ingrediúntur, lumen vídeant. Lucérna córporis tui, est óculus tuus. Si óculus tuus fúerit simplex, totum corpus tuum lúcidum erit; si autem nequam fúerit, étiam corpus tuum tenebrósum erit. Vide ergo, ne lumen, quod in te est, ténebræ sint. Si ergo corpus tuum totum lúcidum fúerit, non habens áliquam partem tenebrárum, erit lúcidum totum, et sicut lucérna fulgóris illumináb it te.

Secreta.

Hæc múnera, Dómine, quæ majestáti tuæ offérimus, per intercessiónem beáti Britónii Confessóris tui atque Pontíficis, ad perpétuam nobis fac provenire salútem. Per Dóminum.

Postcommunio.

Sacrifícia quæ súmpsimus, Dómine, pro memória sancti Pontíficis tui Britónii, sempitérna nos protectióne consérvent. Per Dóminum.

Die 12. Maji.

S. Modoaldi Episc., Conf.

Missa **Státuit.** de Communi Conf. Pont. 1. loco, præter Orat.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut beáti Modoáldi Confessóris tui atque Pontíficis, cujus venerándam recólimus solemnitátem, nobis succúrrat orátio; quátenus ejus vestígia sequi, et fidem valeámus imitári. Per Dóminum.

Die 13. Maji.

S. Servatii Episc., Conf.

Missa **Sacerdótes.** de Communi Conf. Pont. 2. loco, præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo beátum Servátium evangélicæ veritátis præcónem tri-

Digitized by Google

buísti: concéde quæsumus; ut tanti Pontíficis intercessióne ab ómnibus muniámur advérsis, et tranquílla prosperitáte lætémur. Per Dóminum nostrum.

Pro Commem. S. Gangolphi Martyris.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Gangólphi Mártyris tui, méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut qui tua per eum beneficia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Omnípotens sempitérne Deus, múnera majestáti tuæ oblàta per intercessiónem beáti Servátii Confessóris tui atque Pontíficis, ad perpétuam fac nobis proficere salútem. Per Dóminum nostrum.

Pro S. Gangolpho.

Secreta.

Munéribus nostris, quæsumus Dómine, precibúsque suscéptis, et cœléstibus nos munda mystériis, et cleménter exaúdi. Per Dóminum.

Postcommunio.

Sacraméntis salútis ætérnæ refécti̇os, concéde quæsumus omnípotens Deus; ut beáti Servátii Confessóris tui atque Pontíficis, orátio ubíque nos ádjuvet, in cujus veneratióne hæc tuæ obtúlimus majestáti. Per Dóminum.

Pro S. Gangolpho.

Postcommunio.

Da, quæsumus Dómine Deus noster: ut, sicut tuórum commemoratióne sanctórum, temporáli gratulámur offício; ita perpétuo lætémur aspéctu. Per Dóminum nostrum.

Die 15. Maji.

Beati Ruperti Conf.

Missa Os justi. de Communi Confess. non Pontif. 1. loco.

Die 16. Maji.

S. Joannis Nepomuceni Martyris.

Missa Protexísti. de Communi unius Martyr. temp. Pasch. cum Oratione ut in Appendice Missalis Romani et Evang. Nihil est opértum. ex Missa Lætábitur. de Communi unius Mart. non Pont. 2. loco.

Extra tempus Paschale Missa Lætábitur. de Communi unius Mart. non Pont. 2. loco cum Oratione ut in Appendice Missalis.

Digitized by Google

Die 24. Maji.

B. M. V. titulo **Auxilium Christianorum.**

Missa **Salve.** cum Orationibus ut in Append. Missalis Romani eadem die.

Die 29. Maji.

S. Maximini Episc., Conf.

Missa **Státuit.** de Communi Conf. Pont. 1. loco, præter sequ.

Oratio.

Deus, qui hodiérnam diem sacratíssimam nobis in beáti Maximíni, Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte consecrásti: adésto famíliæ tuæ précibus, et præsta; ut cujus gloriámur méritis, ejus intercessiónibus indulgéntiam peccatórum nostrórum cónsequi mereámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat.

Secreta.

Múnera tibi Dómine, pro sancti Maximíni Confessóris tui atque Pontíficis, gloriósa commemoratióne deférimus obsecrántes: ut, qui nobis hunc diem solémnem effécit, tuæ quoque miseratiónis contínuum nobis obtíneat auxílium. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Divína mystéria, quæ in solemnitáte sancti Maximíni Confessóris tui atque Pontíficis, tuæ obtúlimus majestáti: quæsumus Dómine; ut et véniam nobis tríbuant peccatórum, et cœléstis grátiæ donis reficiant. Per Dóminum.

FESTA JUNII.

Die 1. Junii.

S. Simeonis Confessoris.

Missa **Os justi.** de Communi Conf. non Pont. 1. loco, præter sequ.

Oratio.

Sancti Simeónis Confessóris tui Dómine, tríbue nos assídua protectióne fovéri: ut cujus festivitátem ánnua devotióne recólimus, ejus apud tuam misericórdiam intercessióne commendémur et méritis. Per Dóminum nostrum.

Evangel. **Ecce nos reliquimus.** ex Missa **Os justi.** pro Abbatibus.

Secreta.

Sancti Confessóris tui Simeónis, quæsumus Dómine, commemorátio pietáti tuæ nos reddat accéptos: ut per hæc múnera tuæ majestáti oblata, nobis grátiæ tuæ dona conciliéntur. Per Dóminum nostrum.

Digitized by Google

Postcommunio.

Cœléstibus refécti sacraménti súpplices te Dómine deprecámur: ut beáti Confessóris Simeónis, cujus gloriámur méritis, protegámur auxíliis. Per Dóminum nostrum.

Die 3. Junii.

S. Clotildis Viduæ.

Missa **Cognóvi.** de Communi nec Virg. nec Mart.

Die 8. Junii.

S. Medardi Episc., Conf.

Missa **Státuit.** de Communi Conf. Pont. 1. loco, præter Orat.

Oratio.

Deus, qui nobis sanctam hujus diéi solemnitátem in honórem beáti Medárdi Confessóris tui atque Pontíficis, consecrásti: adésto famíliæ tuæ précibus et præsta; ut cujus festum celebrámus, ejus mérito et auxílio sublevémur. Per Dóminum nostrum.

Die 18. Junii.

S. Elisabeth Virginis.

Missa **Dilexísti.** de Communi Virg. tantum 1. loco, præter sequ.

Oratio.

Deus innocéntiæ amátor, qui beátam Elísabeth Vírginem tuam, spíritu dilectiónis tuæ replevísti: da nobis quæsumus puritátem mentis et córporis: ut sanctórum vestígia sectántes in terris, promíssam mereámur percípere felicitátem in cœlis. Per Dóminum.

Secreta.

Suscípiat cleméntia tua, Dómine Deus, de mánibus nostris munus oblátum; et intercedénte beáta Elísabeth Vírgine tua, ab ómnibus nos emúnda peccátis. Per Dóminum.

Postcommunio.

Divína libántes mystéria, quæ pro sanctæ Elísabeth Vírginis veneratióne, miséricors Deus, tuæ obtúlimus majestáti: concéde; ut per ea véniam mereámur peccatórum, et cœléstis grátiæ donis reficiámur. Per Dóminum nostrum.

Die 21. Junii.

Pro Commemoratione **S. Albani** Mart.

Oratio.

Beáti Albáni Mártyris tui, Dómine, nos fóveant continuáta præsídia: quia non désinis propítius intuéri, quos tálibus auxíliis concésseris adjuvári. Per Dóminum nostrum.

Digitized by Google

Secreta.

Super has, quæsumus Dómine, devotiónis hóstias propítius réspice: et peccatórum nostrórum víncula, intercedénte beáto Albáno Mártyre tuo, cleménter absólve. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Deus qui nos spirituáli cibo potúque recreásti: concéde nobis intercessióne sancti Mártyris tui Albáni ab ómnibus absólvi peccátis, et a cunctis adversitátibus liberári. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat.

Die 27. Junii.

S. Adelberti Confessoris.

Missa **Os justi.** de Communi Conf. non Pont. 1. loco, præter sequ.

Oratio.

Propitiáre nobis fámulis tuis, quæsumus Dómine, per sancti Adelbérti Confessóris tui mérita gloriósa: ut ejus pia intercessióne ab ómnibus semper muniámur advérsis. Per Dóminum.

Secreta.

Múnera tibi, Dómine, pro sancti Adelbérti Confessóris tui gloriósa commemoratióne deférimus, obsecrántes: ut tuæ miseratiónis nobis contínuum ímpetrent auxílium. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut sacris munéribus refécti; te semper in sanctórum commemoratióne laudémus, et tuam misericórdiam consequámur. Per Dóminum.

Die 29. Junii.

Pro Commemoratione

Omn. Ss. Apostolorum.

Orationes ut in Append. Missarum 1. loco.

FESTA JULII.

Die 2. Julii.

In Visitatione B. M. V.

℣ Si hoc Festum non venerit in Dominica, transfertur in Dominicam sequentem, et si hæc sit prima Dominica Julii, Festum Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C. ea Domin. occurrens transferendum est juxta Rubricas. (Decr. 26. Martii 1859.)

Die 3. Julii.

Divisionis Apostolorum.

Missa **Mihi autem.** ut in Appendice Missalis Romani die 15. Julii, 1. loco.

Digitized by Google

Die 5. Julii.

S. Numeriani Episc., Conf.

Misas **Státuit.** de Communi Conf. Pont. 1. loco, præter Evang. sequ.

✠ **Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.**

Luc. 11.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nemo lucérnam accéndit, et in abscóndito ponit, neque sub módio: sed supra candelábrum, ut qui ingrediúntur, lumen vídeant. Lucérna córporis tui est óculus tuus. Si óculus tuus fúerit simplex, totum corpus tuum lúcidum erit: si autem nequam fúerit, étiam corpus tuum tenebrósum erit. Vide ergo ne lumen, quod in te est, ténebræ sint. Si ergo corpus tuum totum lúcidum fúerit, non habens áliquam partem tenebrárum, erit lúcidum totum, et sicut lucérna fulgóris illuminābit te.

Die 8. Julii.

Pro Commemoratione

S. Auspicii Episc., Mart.

Oratio.

Tua nos, quæsumus Dómine, misericórdia, peccátis nostris exigéntibus, non déserat: pro quibus beatíssimus Martyr et Póntifex Auspícius jugis precátor accédit.

Et fit Commem. Ss. Kiliani et Soc. Mart.

Oratio.

Deus, qui sanctos Mártyres tuos Kiliánum et Sócios ejus virtúte constántiæ in passióne roborásti: concéde propítius; ut nos eórum interventióne tua semper protectióne defénsi ad ætérnæ beatitúdinis gaúdia perveníre mereámur. Per Dóminum.

Secreta.

Sancti Auspícii, Mártyris tui atque Pontíficis Dómine nobis pia non desit orátio: quæ et múnera nostra concíliet, et tuam nobis indulgéntiam semper obtíneat.

Pro Ss. Kiliano et Soc.

Secreta.

Oérimus tibi Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Kiliáni et Sociórum ejus natalítia recoléntes, sacrifícium supplíciter deprecántes: ut, iísdem intercedéntibus ad augméntum salútis ætérnæ illud nobis proveníre concédas. Per Dóminum.

Postcommunio.

Ut percépta nos, Dómine, tua sancta purífícent, beáti Auspícii, Mártyris tui atque Pontíficis, obtíneat orátio.

Digitized by Google

Pro Ss. Kiliano et Soc.

Postcommunio.

Cœlésti participatióne recreáti, te, Dómine, súpplices exorámus: ut sicut beatórum Mártyrum tuórum Kiliáni et Sociórum ejus festa celebráre gaudémus, ita eórum suffragántibus méritis, nobis salutáre fiat sacraméntum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Die 9. Julii.

S. Disibodi Episc., Conf.

Missa **Sacerdótes tui.** de Comúni Conf. Pont. 2. loco.

Die 11. Julii.

S. Hildulphi Episc., Conf.

Missa **Státuit.** de Communi Conf. Pont. 1. loco, præter sequ.

Oratio.

Deus qui cónspicis, quia ex mérito nostræ pravitátis afflígimur: concéde propítius; ut beáti Hildúlphi Confessóris tui atque Pontíficis intercessióne, a peccatórum nostrórum póndere sublevémur. Per Dóminum.

Evangel. **Ecce nos relíquimus.** ex Missa **Os justi.** pro Abbatibus.

Secreta.

Oblatiónes nostras, quæsumus Dómine, benígnus assúme; ut, intercedénte beáto Hildúlpho Confessóre tuo atque Pontífice, quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Sit nobis, Dómine, reparátio mentis et córporis cœléste mystérium: et præsta; ut, intercedénte beáto Hildúlpho Confessóre tuo atque Pontífice, véniam consequámur et grátiam. Per Dóminum nostrum.

Die 16. Julii.

Pro Commemoratione

S. Valentini Episc., Mart.

Orationes ex Missa **Státuit.** de Communi unius Mart. Pont. 1. loco.

Die 19. Julii.

Pro Commemoratione

S. Martini Episc., Mart.

Orationes ex Missa **Sacerdótes Dei.** de Communi unius Mart. Pont. 2. loco.

Die 21. Julii.

S. Michaelis de Sanctis Confessoris.

Missa ut in Append. Missalis Romani die 5. Julii.

Digitized by Google

Die 24. Julii.

S. Goaris Confessoris.

Missa **Justus ut palma.** de Communi Conf. non Pont. 2. loco, præter sequ.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Goáris Confessóris tui, prædcláris méritis decorásti: concéde nobis fámulis tuis; ut et ejus in mélius reformémur exémplo et ab ómnibus ejus patrocínio liberémur advérsis. Per Dóminum.

Secreta.

Hóstias tibi, Dómine, pro sancti Goáris Confessóris tui commemoratióne offérimus, humíliter deprecántes: ut et indulgéntiam nobis cónferant et salútem. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Postcommunio.

Sancto Goáre Confessóre tuo interveniénte, Dómine, sérvitus nostra tibi compláceat; et obséquia múnerum fiant præsídia devotórum. Per Dóminum.

Die 25. Julii.

Pro Commemoratione **S. Glodesindis** Virginis.

Oratio.

Deus qui nos ánnua sponsæ Fílii tui Glodesíndis solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut quam venerámur laúdibus, étiam piæ devotiónis imitémur exémplis. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Secreta.

Quæsumus Dómine Deus virtútum: ut hodiérnum sacrifícium cleménter acceptes; et beátæ Glodesíndis Vírginis tuæ intercessióne placátus, a cunctis nos defréndas perículis. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Cœlésti múnere satiátos tua, Dómine, protectióne custódi: et castimóniæ puritátem méntibus et corpóribus nostris, intercedénte beáta Glodesínde Vírgine tua, propitiátus infúnde. Per Dóminum.

Die 27. Julii.

S. Magnerici Episc., Conf.

Missa **Státuit.** de Communi Conf. Pont. 1. loco, præter sequ.

Oratio.

Deus qui beátum Magnerícum Confessórem tuum atque Pontíficem, sacris decorásti virtútibus: largíre propítius; ut cujus memóriam recólimus, ejus précibus et méritis cœléstia mereámur gaúdia percípere. Per Dóminum.

Digitized by Google

Evang. **Vidéte, vigiláte.** ut supra in Festo S. Leontii Episc., Conf. die 19. Februarii, pag. **10***

Secreta.

Réspice Dómine propítius super hæc múnera: ut propitiatiónem, quam nostris opéribus non merémur, beáti Magneríci Confessóris tui atque Pontíficis, pia intercessióne consequámur. Per Dóminum.

Postcommunio.

Tua sancta suméntes, quæsumus Dómine, ut beáti Magneríci Confessóris tui atque Pontíficis, nos fóveant continuáta præsídia. Per Dóminum.

Die 30. Julii.

S. Cyrilli Episc., Conf.

Missa **Státuit.** de Communi Conf. Pont. 1. loco, præter Orationem sequ.

Oratio.

Majestáti tuæ, quæsumus omnípotens Deus, nos beáti Cyrílli Confessóris tui atque Pontíficis, pia comméndet orátio: ut quem venerámur offício, ipsíus suffrágiis sublevémur. Per Dóminum.

Die 31. Julii.

Pro Commemoratione

S. Germani Episc., Conf.

Orationes ex Missa **Státuit.** de Communi Conf. Pont. 1. loco.

FESTA AUGUSTI.

Die 5. Augusti.

Pro Commemoratione

S. Oswaldi Mart.

Oratio.

Deus, qui dedísti beáto Oswáldo Mártyri tuo, glóriam terrénæ potestátis in divínum convértere amórem: da nobis ejus intercessióne terréna despícere; et cœléstia ardénter inquírere. Per Dóminum.

Secreta.

Hóstias, quas in commemoratióne beáti Oswáldi Mártyris tui, tibi Dómine devóte offérimus, miserátus assúme: et terrenórum affféctuum, quibus tenémur, nexus dissólve. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Divíni, quæsumus Dómine, mystérii pignore vegetátos a nostris nos absólve delíctis: et beáti Oswáldi Mártyris tui intervéntu, cœléstibus ínstrue disciplínis. Per Dóminum.

Digitized by Google

Die 9. Augusti.

S. Emigdii Episc., Mart.

Missa **Státuit.** de Communi unius Mart. Pontif. 1. loco, præter Orationem et Evangelium.

Oratio.

Deus qui beátum Emígdium Mártyrem tuum atque Pontíficem, idolórum victória et miraculórum glória decorásti: concéde propítius; ut eo interveniénte, malórum spirítuum fraudes víncere, et coruscáre virtútibus mereámur. Per Dóminum nostrum.

Evangel. **Cum audiéritis.** ex Missa **Intret.** de Communi plur. Mart. 1. loco.

Die 11. Augusti.

S. Gaugerici Episc., Conf.

Missa **Státuit.** de Communi Conf. Pont. 1. loco.

Die 13. Augusti.

B. Gertrudis Virginis.

Missa **Dilexísti.** de Communi Virg. tantum 1. loco, præter Orat.

Oratio.

Deus, virginitátis amátor, qui beátam Gertrúdem Vírginem, tuo amóre succénsam, cœléstibus donis decorásti: da; ut quam festíva celebritáte venerámur, puritáte et caritáte imitémur. Per Dóminum.

Die 14. Augusti.

S. Severæ Virginis.

Missa **Dilexísti.** de Communi Virg. tant. 1. loco.

Die 15. Augusti.

In Assumptione B. M. V.

℣ Si hoc Festum non venerit in Dominica, juxta Indultum Pii P. P. X. d. d. 10. Nov. 1909 solemnitas extrinseca hujus festi Dominica sequenti peragatur, ita ut unica Missa solemnis de festo B. M. V. cum commemoratione Dominicæ occurrentis atque hujus Evangelio in fine celebretur.

Dominica infra Octavam Assumptionis fit festum S. Joachim Conf. Patris B. Mariæ Virg.

Dominica post Octavam Assumptionis B. Mariæ V. fit Officium Purissimi Cordis B. Mariæ V.

Die 16. Augusti.

Pro Commemoratione

S. Rochi Conf.

Oratio.

Pópulum tuum, quæsumus Dómine, contínua pietáte custódi: et beáti Rochi suffragántibus méritis, ab omni fac ánimæ et córporis contagióne secúrum. Per Dóminum.

Digitized by Google

Secreta.

Præsta nobis, quæsumus omnípotens Deus: ut nostræ humilitátis oblátio, et pro tuórum tibi grata sit honóre sanctórum, et nos córpore páriter et mente purificet. Per Dóminum.

Postcommunio.

Quæsumus, omnípotens Deus: ut qui cœléstia aliménta percépimus, intercedénte beáto Rocho Confessóre tuo, per hæc contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Die 18. Augusti.

S. Helenæ Augustæ Vid.

Introitus. Gal. 6.

Mihi autem absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi: per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo.

Ps. 47. **Magnus Dóminus et laudábilis nimis: in civitáte Dei nostri in monte sancto ejus.**

℣. **Glória Patri.**

Oratio.

Deus, qui beátam Hélenam in præclára salutíferæ Crucis inventióne mirábilem effecísti: concéde propítius; ut ejus intercessióne, vitális ligni prétium salutárem in nobis júgiter operétur efféctum. Per Dóminum nostrum.

Epistola. **Mulíerem fortem.** ex Missa **Cognóvi.** de Comúni nec Virg. nec Mart.

Graduale. Ps. 44. **Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.** ℣. **Propter veritátem, et mansuetúdinem et justítiam, et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.**

Allelúja, allelúja.

℣. **Virga regni flóruit, virgam Crucis regína prótulit: superbórum cápita conquassáta súbdidit jugo Christi. Allelúja.**

Evangel. **Símile est regnum.** ex Missa **Cognóvi.** de Communi nec Virg. nec Mart.

Credo. ratione Octavæ B. M. V.

Offertorium. Ps. 117. **Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: non móriar, sed vivam, et narrábo ópera Dómini.**

Secreta.

Sacris altáribus tuis imposita múnera, quæsumus Dómine, fiant nobis ejus intercessióne salutá-

Digitized by Google

ria: quæ lignum sanctæ Crucis, primam hujus oblatiónis aram, méruit invenire. Per Dóminum.

Præfatio B. M. V.

Communio. Matth. 13. **Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta autem una pretiósa margaríta, dedit ómnia sua, et comparávit eam.**

Postcommunio.

Pretiósi córporis et sánguinis tui Dómine, pro nobis in ara crucis obláti, mystéria sancta suméntes: quæsumus; ut beátæ Hélenæ précibus nobis ad salútem provéniant, cujus in ejúsdem sanctæ Crucis inventióne recólimus triúmphum: Qui vivis.

Die 19. Augusti.

Ss. Beati et **Banthi** Conf.

Missa **Justus ut palma.** de Communi Confess. non Pont. 2. loco, præter sequ.

Oratio.

Adésto Dómine supplicatiónibus nostris: ut qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus, beatórum Confessórum tuórum Beáti et Banthi méritis et intercessióne a cunctis reátibus et períciulis liberémur. Per Dóminum.

Secreta.

Præsta nobis, quæsumus omnípotens Deus: ut nostræ humilitátis oblátio, et pro tuórum tibi grata sit honóre sanctórum, et nos córpore páriter et mente purificet. Per Dóminum.

Postcommunio.

Quæsumus omnípotens Deus: ut qui cœléstia aliménta percépimus, intercedéntibus sanctis Confessóribus tuis Beáto et Bantho, per hæc contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum nostrum.

Die 20. Augusti.

Pro Commemoratione
S. Auctoris Episc., Conf.

Orationes ex Missa **Státuit.** de Communi Confess. Pont. 1. loco.

Die 25. Augusti.

In Octava
S. Helenæ Augustæ Vid.

Missa ut in die Festo pag. **28***, et dicitur Præfatio communis.

Et fit Commem. S. Aredii Abbatis. Orationes ex Missa **Os justi.** de Communi Abbatis.

Digitized by Google

Die 26. Augusti.

S. Gregorii Episc., Conf.

Missa Sacerdótes tui. de Communi Conf. Pont. 2. loco, præter Oratiónem.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam sanctórum illúminas méritis et doctrínis; fac nos, intercedénte beáto Gregório Confessóre tuo atque Pontífice, fídei lúmine instrúctos, et devótam tibi gérere voluntátem et majestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat.

Die 31. Augusti.

S. Paulini Episc., Mart.

Introitus. Eccli. 45.

Státuit ei Dóminus testaméntum pacis, et príncipem fecit eum: ut sit illi sacerdótii dígnitas in ætérnum.

Ps. 131. Meménto Dómine David: et omnis mansuetúdinis ejus.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui beátum Paulínum Mártyrem tuum atque Pontíficem, ætérnæ beatitúdinis glória sublimásti: concéde propítius; ut cujus mérita venerámur in terris, intercessiónis ejus auxílio, apud tuam misericórdiam muniámur in cœlis. Per Dóminum nostrum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

2. Tim. 2. et 3.

Caríssime: Memor esto, Dóminum Jesum Christum resurrexísse a mórtuis ex sémine David, secúndum Evangélium meum, in quo labóro usque ad víncula, quasi male óperans: sed verbum Dei non est alligátum. Ideo ómnia sustíneo propter eléctos, ut et ipsi salútem consequántur, quæ est in Christo Jesu, cum glória cœlésti. Tu autem assecútus es meam doctrínam, institutiónem, propósitum, fidem, longanimitátem, dilectiónem, patiéntiam, persecutiónes, passiónes: quália mihi facta sunt Antiochíæ, Icónii, et Lystris: quales persecutiónes sustínui, et ex ómnibus erípuit me Dóminus. Et omnes, qui pie volunt vívere in Christo Jesu, persecutiónem patiéntur.

Graduale. Ps. 88. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum. ℣. Nihil profi-

Digitized by Google

ciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 109. Tu es Sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Matth. 10.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum persequéntur vos in civitáte ista, fúgite in áliam. Amen dico vobis, non consummábitis civitátes Israël, donec véniat Fílius hóminis. Non est discípulus super magístrum, nec servus super dóminum suum. Súfficit discípulo, ut sit sicut magíster ejus: et servo, sicut dóminus ejus. Si patremfamílias Beélzebub vocavérunt; quanto magis domésticos ejus? Ne ergo timuéritis eos. Nihil enim est opértum quod non revelábitur; et occúltum quod non sciétur. Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine: et quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Et nolíte timére eos qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere. Sed pótius timéte eum, qui potest et ánimam et corpus pérdere in gehénnam.

Offertorium. Ps. 88. Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Secreta.

Pópuli tui, quæsumus Dómine, tibi grata sit hóstia, quæ pro memória sancti Paulíni Mártyris tui atque Pontíficis solémniter immolátur. Per Dóminum.

Communio. Matth. 10. Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine, dicit Dóminus: et quod in aure audítis, prædicáte super tecta.

Postcommunio.

Sacraméntis Dómine, et gaúdiis optátæ solemnitátis explétis, quæsumus: ut ejus précibus adjuvémur, ob cujus memóriam exhibéntur. Per Dóminum.

Dominica post Octavam Assumptionis B. M. V.

Purissimi Cordis B. M. V.

Missa **Omnis glória.** ut in Appendice Missalis Romani Domin. III. post Pentecost.

FESTA SEPTEMBRIS.

Die 1. Septembris.

Inventionis

S. Mathiæ Apostoli.

Missa **Mihi autem.** ut in Festo S. Mathiæ Ap. 24. Februarii cum sequ. Graduali.

Digitized by Google

Graduale. Ps. 138. **Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est princípátus eórum.**

℣. **Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur.**

Allelúja, allelúja.

℣. Joann. 15. **Ego vos elégi de mundo, ut eátis et fructum afferátis, et fructus vester máneat. Allelúja.**

Die 4. Septembris.

S. Arnulphi Episc., Conf.

Missa **Sacerdótes tui.** de Communi Conf. Pont. 2. loc.

Et fit Commem. S. Marcelli Episc., Mart.

Oratio.

Preces pópuli tui, quæsumus Dómine, cleménter exaúdi: ut beáti Marcélli Mártyris tui atque Pontíficis, méritis adjuvémur, cujus passióne lætámur. Per Dóminum nostrum.

Pro S. Marcello.

Secreta.

Súscipe, Dómine, múnera dignánter obláta: et beáti Marcélli Mártyris tui atque Pontíficis suffragántibus méritis, ad nostræ salútis auxílium provenire concédas. Per Dóminum nostrum.

Pro S. Marcello.

Postcommunio.

Hæc nos commúnio, Dómine, purget a crímine: et intercedénte beáto Marcéllo Mártyre tuo atque Pontífice, cœléstis remédii fáciat esse consórtes. Per Dóminum nostrum.

Die 8. Septembris.

In Nativitate B. Mariæ V.

℣ Si hoc Festum non venerit in Dominica, juxta Indultum Pii PP. X. d. d. 10. Nov. 1909 solemnitas extrinseca hujus festi Dominica sequenti peragatur ita, ut unica Missa solemnis de Festo B. Mariæ V. cum Commemoratione Dominicæ occurrentis atque hujus Evangelio in fine celebretur.

Festum vero Ss. Nominis Mariæ tunc celebratur in Dominica infra Octavam Nativitatis B. M. V., nulla Commemoratione facta de die Octav. Nativitatis ejusdem B. Mariæ V.

Die 13. Septembris.

S. Materni Episc., Conf.

Introitus. Eccl. 45.

Státuit ei Dóminus testaméntum pacis, et princípem fecit eum: ut sit illi sacerdótii dignitas in ætérnum.

Digitized by Google

Ps. 131. **Meménto Dómine David: et omnis mansuetúdinis ejus.**
℣. **Glória Patri.**

Oratio.

Deus, qui diversárum natiónum pópulis præcláros veræ fídei constituísti doctóres: præsta quæsumus; ut omnes, qui ad beáti Matérni Confessóris tui atque Pontíficis festa convéniunt, præséntis prosperitátem vitæ, et futúram ætérnæ beatitúdinis glóriam consequántur. Per Dóminum.

Epistola. **Mementóte præpositórum.** ut supra in Festo S. Eucharii Ep., Conf. die 9. Dec. pag. **3*.**

Graduale. Eccli. 44. **Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo.**
℣. **Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.**
Allelúja, allelúja.
℣. Ps. 109. **Tu es sacérdos in ætérnum, secúndum órdinem Melchísedech. Allelúja.**

Evangel. **Designávit Dóminus.** ut supra. pag. **4*.**

Offertorium. Ps. 88. **Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum.**

Secreta.

Sancti Matérni Confessóris tui atque Pontíficis, quæsumus Dómine, ánnua solémnitas pietáti tuæ nos reddat accéptos: ut per hæc piæ placatiónis offícia, et illum beáta retribútio comitétur, et nobis grátiæ tuæ dona concíliet. Per Dñm.

Communio. Luc. 12. **Fidélis servus, et prudens, quem constítuit dóminus super famíliam suam: ut det illis in témpore trítici mensúram.**

Postcommunio.

Deus fidélium remunerátor animárum, præsta: ut beáti Matérni Confessóris tui atque Pontíficis, cujus venerándam celebrámus festivitátem, précibus indulgéntiam consequámur. Per Dóminum nostrum.

Die 17. Septembris.
S. Hildegardis Virginis.

Missa **Dilexísti.** de Communi Virg. tantum 1. loco, præter Orationem.

Oratio.

Deus qui beátam Hildegárdem Vírginem tuam, cœléstibus donis decorásti: tríbue quæsumus; ut, sicut ejus tibi grata sunt mérita, sic nostræ servitútis accépta reddántur offícia. Per Dóminum.

Digitized by Google

Die 22. Septembris.

Ss. Mauritii et Soc. Mart.

Missa **Intret.** ut in Missali eadem die.

Domin. I. post Kalendas Septembris.

Ss. Angelor. Custodum.

Missa **Benedícite.** ut in Missali 2. Octobris.

FESTA OCTOBRIS.

Die 1. Octobris.

S. Nicetii Episc., Conf.

Introitus. Eccli. 45.

STátuit ei Dóminus testaméntum pacis, et príncipem fecit eum: ut sit illi sacerdótii dígnitas in ætérnum.

Ps. 131. Meménto Dómine David: et omnis mansuetúdinis ejus.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui in Sanctórum tuórum exaltatióne es vere mirábilis: da nobis beáti Nicétii Confessóris tui atque Pontíficis, ánnuam solemnitátem cóngrua devotióne celebráre; ut apud majestátem tuam méritis ipsíus protegámur et précibus. Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Hebr. 5.

Fratres: Omnis póntifex ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in iis, quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona, et sacrifícia pro peccátis: qui condolére possit iis, qui ignórant, et errant: quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte: et proptérea debet, quemádmodum pro pópulo, ita étiam et pro semetípso offérre pro peccátis. Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam Aaron.

Graduale. Eccli. 44. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo.

℣. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Allelúja, allelúja.

℣ Ps. 109. Tu es sacérdos in ætérnum, secúndum órdinem Melchísedech. Allel.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.

Luc. 11.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nemo lucérnam accéndit, et in abscóndito ponit, neque sub módio: sed supra candelábrum, ut qui ingrediúntur, lumen vídeant. Lucérna

Digitized by Google

córporis tui, est óculus tuus. Si óculus tuus fúerit simplex, totum corpus tuum lúcidum erit; si autem nequam fúerit, étiam corpus tuum tenebrósum erit. Vide ergo, ne lumen, quod in te est, ténebræ sint. Si ergo corpus tuum totum lúcidum fúerit, non habens áliquam partem tenebrárum, erit lúcidum totum, et sicut lucérna fulgóris illuminābit te.

Offertorium. Ps. 88. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum.

Secreta.

Sancti Nicétii Confessóris tui atque Pontíficis, quæsumus Dómine, ánnua solémnitas pietáti tuæ nos reddat accéptos: ut per hæc piæ placatiónis offícia, et illum beáta retribútio comitétur, et nobis grátiæ tuæ dona concíliet. Per Dóminum nostrum.

Communio. Luc. 12. Fidélis servus, et prudens, quem constítuit dóminus super famíliam suam: ut det illis in témpore trítici mensúram.

Postcommunio.

Deus, fidélium remunerátor animárum: præsta; ut beáti Nicétii Confessóris tui atque Pontíficis, cujus venerándam celebrámus festivitátem, précibus indulgéntiam consequámur. Per Dóminum nostrum.

Die 2. Octobris.

S. Ludwini Episc., Conf.

Missa Sacerdótes tui. de Communi Conf. Pont. 2. loco, præter Orationem.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua beáti Ludwíni Confessóris tui atque Pontíficis, solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, qui Ecclésiæ tuæ próvidus éxstitit pastor et rector, idem apud tuam misericórdiam pro nobis precátor accédat. Per Dóminum nostrum.

Die 3. Octobris.

S. Lamberti Episc., Mart.

Missa Sacerdótes Dei. de Communi unius Mart. Pont. 2. loco, præter Orat.

Oratio.

Intercéssio, quæsumus Dómine, beáti Lambérti Mártyris tui atque Pontíficis, tuam nobis non désinat placáre justítiam, et nostrum tibi devótum efficere famulátum. Per Dóminum nostrum.

Digitized by Google

Die 5. Octobris.

Ss. Palmatii et Soc. Mart.

Missa **Intret.** de Communi plur. Mart. 1. loco, præter Orationem.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Palmátii et Sociórum ejus solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, quorum natalítia cólimus, virtútem quoque passiónis imitémur. Per Dóminum.

Secreta.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in sanctórum tuórum commemoratióne deférimus: ut, qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, eórum qui tibi placuérunt, méritis adjuvémur. Per Dóminum.

Postcommunio.

Quæsumus, Dómine, salutáribus repléti mystériis: ut, quorum solémnia celebrámus, eórum oratiónibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum.

Die 6. Octobris.

Ss. Innumerabilium Mart. Treverensium.

Introitus. Ps. 36.

Alus autem justórum a Dómino: et protéctor eórum est in témpore tribulatiónis.

Ps. ibid. **Noli æmulári in malignántibus: neque zelíveris faciéntes iniquitátem.** ℣. **Glória Patri.**

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui per gloriósa bella certáminis immortalitátis triúmphum sanctis Martýribus tuis contulísti: da córdibus nostris dignam pro eórum commemoratióne lætítiam; ut, quorum hic córpora pio amóre compléctimur, eórum précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli.

Apocal. 7.

In diébus illis respóndit unus de senióribus, et dixit mihi: Hi qui amícti sunt stolis albis, qui sunt, et unde venérunt? Et dixi illi: Dómine mi, tu scis. Et dixit mihi: Hi sunt qui venérunt de tribulatióne magna, et lavérunt stolas suas, et dealbavérunt eas in sánguine Agni. Ideo sunt ante thronum Dei, et sérviunt ei die ac nocte in templo ejus: et qui sedet in throno, habitábit super illos. Non esúrient, neque sítient ámplius, nec cadet super illos sol, neque ullus æstus: quóniam Agnus, qui in médio throni est, reget illos, et dedúcet eos ad vitæ fontes aquá-

Digitized by Google

rum, et abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum.

Graduale. Ps. 78. Víndica, Dómine, sánguinem sanctórum tuórum, qui effúsus est. ℣. Posuérunt mortália servórum tuórum, Dómine, escas volatílibus cœli: carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Allelúja, allelúja.
℣. Vox exsultatiónis et salútis in tabernáculis justórum. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.
Matth. 24.

IN illo témpore: Sedénte Jesu super montem Olivéti, accessérunt ad eum discípuli secréto, dicéntes: Dic nobis, quando hæc erunt? et quod signum advéntus tui, et consummatiónis sæculi? Et respóndens Jesus, dixit eis: Vidéte, ne quis vos sedúcat. Multi enim vénient in nómine meo dicéntes: Ego sum Christus: et multos sedúcent. Auditúri enim estis prælia, et opiniónes prælióram. Vidéte, ne turbémini. Opórtet enim hæc fieri, sed nondum est finis. Consúrget enim gens in gentem, et regnum in regnum, et erunt pestiléntiæ, et fames, et terræmótus per loca. Hæc autem ómnia, inítia sunt dolórum. Tunc tradent vos in tribulatiónem, et occídent vos: et éritis ódio ómnibus géntibus propter nomen meum. Et tunc scandalizabúntur multi, et ínvicem tradent, et ódio habébunt ínvicem. Et multi pseudoprophétæ surgent, et sedúcent multos. Et quóniam abundávit iníquitas, refrigéscet cáritas multórum. Qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit.

Offertorium. Sap. 3. Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum malítiæ: visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace, allelúja.

Secreta.

Múnera nostra, quæ majestáti tuæ offérimus, Dómine, Mártyrum innumerábilis turba concíliet, et fragilitáti nostræ subsídium dignánter exóret. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat.

Communio. Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem. Nos autem pópulus tuus et oves páscuæ tuæ.

Digitized by Google

Postcommunio.

Percéptis, Dómine, sacraméntis suppliciter exorámus: ut intercedéntibus sanctis Martýribus tuis, quæ pro illórum veneránda gérimus passióne, nobis prófician ad medélam. Per Dóminum nostrum.

Die 7. Octobris.

Ss. Thyrsi et Soc. Mart.

Missa Sapiéntiam. de Communi plurimor. Mart. 2. loco.

Die 8. Octobris.

Pro Commemoratione S. Metropoli Episc., Mart.

Orationes ex Missa Státuit. de Communi unius Mart. Pont. 1. loco.

Die 10. Octobris.

Pro Commemoratione Ss. Gereonis et Soc. Mart.

Oratio.

Deus, qui hodiérnam diem venerábilem nobis in sanctórum Mártyrum tuórum Gereónis et Sociórum ejus solemnitáte fecísti: concéde quæsumus; ut, sicut eos per triúmphum martýrii ad supérna cœlórum transtulísti gaúdia, ita et nobis prǽmia largiáris ætérna. Per Dóminum.

Secreta.

Hæc múnera, quæsumus Dómine, tuæ majestáti obláta sanctífica: ut per intercessiónem sanctórum Mártyrum tuórum nos a peccatórum nostrórum máculis expúrgent. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Vivíficis refécti mystériis, quæsumus Dómine: ut sanctórum Mártyrum tuórum deprecatiónibus ad redemptiónis ætérnæ proficiámus augméntum. Per Dóminum nostrum.

Die 13. Octobris.

S. Lubentii Confessoris.

Missa Os justi. de Communi Conf. non Pont. 1. loco, præter Orationem.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo beátum Lubéntium Confessórem tuum, grátia prædicatiónis et operatióne virtútum mirábilem effecísti: concéde nobis; et ea quæ dócuit, intelléctu conspícere, et quæ egit imitatióne complére. Per Dóminum.

Die 14. Octobris.

Pro Commemoratione S. Rustici Episc., Conf.

Oratio.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris: tríbue quæsumus; ut

Digitized by Google

beáti Rústici Confessóris tui atque Pontíficis pœniténtiam imitántes, peccatórum nostrórum indulgéntiam consequámur. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Múnera tibi Dómine oblàta sanctífica: et intercedénte beáto Rústico Confessóre tuo atque Pontífice, nos a peccatórum nostrórum máculis emúnda. Per Dóminum.

Postcommunio.

Absólve, quæsumus Dómine nostrórum víncula peccatórum: et intercedénte beáto Rústico Confessóre tuo atque Pontífice, quidquid pro eis merémur, propitiátus avérte. Per Dóminum nostrum.

Die 15. Octobris.

S. Severi Episc., Conf.

Missa **Sacerdótes tui.** de Communi Conf. Pont. 2. loco, præter sequ.

Oratio.

Famíliam tuam, quæsumus Dómine, beáti Severi Confessóris tui atque Pontíficis deprecátio sancta comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus auxílio consequámur. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Sancti Confessóris tui atque Pontíficis Severi, Dómine, semper adsit nobis orátio: quæ et múnera nostra tibi gratióra efficiat, et pietátis tuæ dona nobis obtíneat. Per Dóminum.

Postcommunio.

Purificent nos, Dómine, sacraménta quæ súmpsimus: et intercedénte beáto Severo Confessóre tuo atque Pontífice, a cunctis efficiant vítiis absolútos. Per Dóminum nostrum.

Die 17. Octobris.

Pro Commemoratione **S. Florentii** Episc., Mart.

Orationes ex Missa **Státuit.** de Communi unius Mart. Pont. 1. loco.

Die 21. Octobris.

Ss. Ursulæ et Sociarum Virgg. et Mm.

Missa **Loquébar.** de Communi Virg. et Mart. 1. loco cum Oratione ut in Missali hac die, et Epistola **De virgínibus.** ex Missa **Vultum tuum.** de Communi Virg. tantum 2. loco.

Die 22. Octobris.

S. Wendalini Confessoris.

Missa **Os justi.** de Communi Abbat., præter sequ.

Digitized by Google

Oratio.

Concéde, quǽsumus omnípotens Deus; ut, qui beáti Wendalíni Confessóris tui solémnia celebrámus, ejus apud te patrocíniis adjuvémur. Per Dóminum.

Secreta.

Præsta nobis, quǽsumus omnípotens Deus; ut nostræ humilitátis oblátio et pro tuórum tibi grata sit honóre sanctórum, et nos córpore páriter et mente purificet. Per Dóminum.

Postcommunio.

Quǽsumus omnípotens Deus: ut, qui cœléstia aliménta percépimus, intercedénte beáto Wendalíno Confessóre tuo, per hæc contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum.

Die 23. Octobris.

Translationis

S. Materni Episc., Conf.

Missa **Státuit.** ut supra in ejus Festo die 13. Septembris pag. **32***, præter Orat.

Oratio.

Concéde nobis, quǽsumus omnípotens Deus: ut, qui sancti Matérni, Confessóris tui atque Pontíficis, gloriósam translatiónem recólimus; et fidem cóngrua devotióne sectémur, et ad glóriam, in quam translátus est, pervenire mereámur. Per Dóminum.

Die 24. Octobris.

S. Raphaëlis Archangeli.

Missa **Benedícite.** ut in Appendice Missalis Romani eadem die.

Pro Commem. S. Severini Episc., Mart. Orationes ex Missa **Státuit.** de Communi unius Mart. Pont. 1. loco.

Die 31. Octobris.

S. Wolfgangi Episc., Conf.

Missa **Sacerdótes.** de Communi Conf. Pont. cum Oratione ut in Appendice Missalis Romani.

Dominica II. Octobris.

Maternitatis B. M. V.

Missa **Salve.** ut in Appendice Missalis Romani eadem Dominica.

Dominica III. Octobris.

Puritatis B. M. V.

Missa **Salve.** ut in Appendice Missalis Romani eadem Dominica.

FESTA NOVEMBRIS.

Die 3. Novembris.

S. Huberti Episc., Conf.

Missa **Státuit.** de Communi Conf. Pont. 1. loco, præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui perénnem glóriam sancti Hubérti Confessóris tui atque Pon-

Digitized by Google

tíficis ánimæ contulísti: tríbue, quæsumus; ejus apud te ita patrocíniis adjuvári; ut cum eo vitam possideámus ætérnam. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Sit tibi, quæsumus Dómine, nostræ devotiónis oblátio acceptábilis: ut, beáto Hubérto Confessóre tuo atque Pontífice intercedénte, et tuæ pláceat majestáti, et nostræ proficiat infirmitáti. Per Dóminum.

Postcommunio.

Beáti Confessóris tui atque Pontíficis Hubérti, quæsumus Dómine, précibus adjuvémur: ut, quod ore contíngimus, pura mente capiámus. Per Dóminum.

Die 5. Novembris.

S. Modestæ Virginis.

Missa Dilexísti. de Communi Virg. tantum 1. loco.

Et fit Commem. S. Fibitii Episc., Conf.

Orationes ex Missa Státuit. de Communi Confess. Pontif.

Die 6. Novembris.

Pro Commemoratione S. Leonardi Abbatis.

Oratio.

Da nobis, quæsumus misércors Deus: ut, sicut intercedénte sancto Leonárdo Confessóre tuo vinculátos solvísti in terris; sic ejus suffrágiis nos a peccátis solútos perdúcas in cœlos. Per Dóminum.

Secreta.

Múnera, quæsumus Dómine, oblatiónis nostræ sanctífica, nosque intercedénte beáto Confessóre tuo Leonárdo, a peccatórum nostrórum máculis emúnda. Per Dóminum.

Postcommunio.

Quæsumus Dómine Deus noster: ut per hæc sacrosáncta mystéria, beáto Leonárdo Confessóre tuo intercedénte, véniam nostrórum tríbuas peccatórum. Per Dóminum.

Die 7. Novembris.

S. Willibrordi Ep., Conf.

Missa Státuit. de Communi Conf. Pont. 1. loco, præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui ad prædicándum géntibus glóriam tuam beátum Willibrórdum Confessórem tuum atque Pontíficem, míttere dignátus es: da nobis ejus intercessióne, in ejúsdem glóriæ revelatióne gaudére lætántes. Per Dóminum.

Digitized by Google

Secreta.

Réspice, Dómine, múnera pópuli tui sancti præsulis Willibrórdi festivitáte votíva: et tuæ testificátio veritátis nobis proficiat ad salútem. Per Dóminum.

Postcommunio.

Vivificent nos, Dómine, sacraménta quæ súmpsimus: et intercedénte beáto Willibrórdo Confessóre tuo atque Pontífice, in tuæ proficiant caritátis augméntum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Die 11. Novembris.

S. Martini Episc., Conf.

Missa **Státuit.** ut in Proprio de Sanctis in Missali Romano d. d. 11. Novembris notatur.

Die 12. Novembris.

S. Cuniberti Episc., Conf.

Missa **Státuit.** de Communi Conf. Pont. 1. loco, præter sequentia.

Oratio.

Concéde nobis omnípotens Deus: ut beáti Cunibérti Confessóris tui atque Pontíficis, et méritis exsultémus et extollámur suffrágiis. Per Dóminum.

Evangel. **Nemo lucérnam.** ut supra in Festo S. Nicetii die 1. Oct. pag. **34***

Secreta.

Omnípotens sempitérne Deus, múnera tuæ majestáti obláta, per intercessiónem sancti Cunibérti Confessóris tui atque Pontíficis, ad perpétuam fac nobis proficere salútem. Per Dóminum.

Postcommunio.

Tua nos, Dómine, sancta suméntes, intercedénte beáto Cunibérto Confessóre tuo atque Pontífice, ab ómnibus protegámur advérsis. Per Dóminum.

Die 13. Novembris.

Pro Commemoratione

S. Brictii Episc., Confess.

Oratio.

Misericórdiam tuam, quæsumus Dómine, supplicátio fidélis plebis obtíneat: ut, quod méritis suis non præsúmit, per intercessiónem beáti Bríctii Confessóris tui atque Pontíficis, percípiat. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Oblatiónes nostras, quæsumus omnípotens Deus, benígnus assúme: ut intercedénte beáto Bríctio Confessóre tuo atque Pontífice, ad vitam nobis proficiant sempitérnam. Per Dóminum nostrum.

Digitized by Google

Postcommunio.

Deprecatiónem nostram, quǽsumus Dómine, miserátus exaúdi: ut intercedénte beáto Bríctio Confessóre tuo atque Pontífice, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur. Per Dóminum nostrum.

Die 17. Novembris.

Pro Commemoratione S. Florini Confessoris.

Oratio.

Sancti Floríni Confessóris tui, quǽsumus Dómine, supplicatiónibus tríbue nos fovéri: ut, cujus memóriam recólimus, ejus apud te méritis et intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Súscipe, quǽsumus omnípotens Deus, vota et múnera quæ offérimus: et pro cujus deferúntur honóre, ejus précibus tibi grata fieri concéde. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Majestáti tuæ, quǽsumus Dómine, beáti Floríni Confessóris tui nos pia júgiter comméndet orátio: ut, quem pio venerámur offício, ipsíus adjuvémur suffrágio. Per Dóminum.

Die 21. Novembris.

Præsentatio B. M. V.

Juxta Breve Leonis XIII. d. d. 9. Dec. 1892 hoc Festum a die 21. Nov. in Feriam IV. penultimæ ecclesiastici anni hebdomadæ transfertur.

Domin. infra Oct. Omnium Sanctorum.

Commemorat. **Sanctorum quorum Corpora vel Reliquiæ in Ecclesiis Diœcesis asservantur.**

Missa **Multæ tribulatiónes.** ut in Append. Missalis Romani, in fine Novembris.

℣ Si dies Octava Omnium Sanctorum occurrit in Dominica, Missa erit de Festo Ss. Reliquiarum cum Commemoratione diei Octavæ et Dominicæ occurrentis.

Domin. post Oct. Omnium Sanctorum.

Anniversarium Dedicationis Omnium Eccles. Diœcesis.

Missa **Terríbilis.** ut in Missali.

Dominica ultima post Pentecosten.

Patrocinii B. Mariæ V.

Missa **Salve.** ut in Appendice Missalis Romani Dominica II. Nov.

Digitized by Google

TREVEREN.

De legitima sacræ Liturgiæ ordinatione summopere sollicitus Rmus Dñus Michael Felix Korum Episcopus Treveren. Kalendarium perpetuum ac Proprium Officiorum et Missarum in usum Cleri sibi creditæ Diœceseos, Capituli suæ Cathedralis Ecclesiæ accedente etiam suffragio, reformare studuit, omnem adhibens curam ut in iis cuncta Rubricis et Sanctæ Apostolicæ Sedis Decretis rite responderent, additis insimul nonnullis Festis, quorum celebratio maxime erat in votis: hoc autem Kalendarium ac Proprium sic concinnatum supremæ Sanctissimi Domini Nostri Leonis Papæ XIII. sanctioni demississime subjecit.

Placuit vero eidem Sanctissimo Domino Nostro ejusmodi Kalendarii cum Proprio examen Sacræ Rituum Congregationi committere, quæ post exquisitum desuper votum alterius ex ipsius Sacræ Congregationis Consultoribus, omnibus sedulo expensis, illud probari posse censuit; verum prouti huic præjacet Decreto a se emendatum atque dispositum. Quam sacræ Congregationis sententiam ab infrascripto Secretario relatam, Sanctitas Sua ratam habere dignata est; ac proinde concessit, ut suprascriptum Kalendarium et Proprium ab universo Clero Diœceseos Treveren. tam Sæculari, quam Regulari, Diœcesano Kalendario utente, in Horis Canonicis persolvendis Sacroque celebrando in posterum servetur: attamen sub onere transmittendi ad Sacram Rituum Congregationem duplex eorumdem exemplar statim ac fuerint typis excusa. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 20. Julii 1887.

Pro Eño et Rño Dño Card.

D. Bartolini S. R. C. Præfecto

A Card. Serafini.

Laurentius Salvati S. R. C. Secretarius.

Digitized by Google

Festa in Diœcesi Treverensi

perpetuo transferenda.

S. Canuti Regis, Mart. de 19. Jan. in 18. Febr.
S. Raymundi de Peñafort Conf. de 23. Jan. in 20. Febr.
S. Polycarpi Episc., Mart. de 26. Jan. in 21. Febr.
S. Francisci Salesii Episc., Conf. et Eccl. Doct. de 29. Jan. in 28. Februarii.
S. Joannis de Matha Conf. de 8. Febr. in 16. Febr.
S. Casimiri Conf. de 4. Mart. in 11. Mart.
S. Quiriaci Conf. de 6. Mart. in 13. Mart.
S. Patritii Episc., Conf. de 17. Mart. in 20. Mart.
Ss. Soteris et Caji Pont. et Mart. de 22. April. in 14. Maji.
S. Pii V. Papæ, Conf. de 5. Maji in 11. Maji.
S. Joannis Baptistæ de la Salle Conf. de 15. Maji in 23. Maji.
S. Ubaldi Episc., Conf. de 16. Maji in 22. Maji.
S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis de 29. Maji in 30. Maji.
S. Antonii Mariæ Zaccaria Conf. de 5. Julii in 7. Sept.
S. Ludovici Conf. de 25. Aug. in 6. Sept.
S Raymundi Nonnati Conf. de 31. Aug. in 3. Sept.
Impressio Stigmatum S. Francisci Conf. de 17. Sept. in 25. Sept.
S. Thomæ de Villanova Episc., Conf. de 22. Sept. in 26. Sept.
S. Brunonis Conf. de 6. Oct. in 11. Oct.
S. Teresiæ Virg. de 15. Oct. in 16. Oct.
S. Martini Papæ, Mart. de 12. Nov. in 16. Nov.
S. Chrysologi Episc., Conf. et Eccl. Doct. de 4. Dec. in 5. Dec.

Digitized by Google

Index alphabeticus.

pag.

Abrunculi Episc., Confess. 22. Aprilis. 15*
Adelberti Conf. 27. Junii. 22*
Agritii Ep., Conf. 19. Jan. 6*
Albani Mart. Commemor. 21. Junii. 21*
Aldegundis Vg. Commem. 30. Januarii. 8*
Angelorum Custod. Dom. I. post Kalendas Sept. 34*
Annivers. Dedicat. Oo. Eccl. Diœces. Dom. post Oct. Omnium Sanctorum. 43*
Aredii Abbatis. Commem. 25. Augusti. 29*
Arnulphi Ep., Conf. 4. Sept. 32*
Auctoris Ep., Cf. Commem. 20. Augusti. 29*
Auspicii Episc., Mart. Commemor. 8. Julii. 23*

Barbaræ Virginis et Mart. 4. Decembris. 3*
Basini Ep., Conf. 4. Mart. 12*
Beati et Banthi Confess. 19. Augusti. 29*
Bonosi Episc., Conf. 17. Februarii. 9*
Brictii Episc., Conf. Commemor. 13. Nov. 42*
Brigidæ Virg. Commemor. 1. Februarii. 8*
Britonii Ep., Conf. 5. Maji. 18*

Castoris Conf. 13. Febr. 9*
Clotildis Viduæ. 3. Junii. 21*
Columnæ Flagellat. D. N. J. C. Feria III. post Dom. Quinquagesimæ. 12*
Coronæ Spineæ D. N. J. C. Feria VI. post Cineres. 14*

pag.

Cunegundis Virg. 5. Mart. 12*
Cuniberti Episc., Confess. 12. Novembris. 42*
Cyrilli Ep., Conf. 30. Julii. 26*

Disibodi Ep., Conf. 9. Julii. 24*
Divisionis Apostolor. 3. Julii. 22*

Eligii Episc., Conf. 1. Dec. 3*
Elisabeth Virg. 18. Junii. 21*
Emigdii Ep., Mart. 9. Aug. 27*
Eucharii Episc., Conf. 9. Dec 3*

Felicis Ep., Conf. 26. Mart. 13*
Fibitii Ep., Conf. Commem. 5. Novembris. 41*
Florentii Ep., Mart. Commemor. 17. Octobris. 39*
Florini Conf. Commemor. 17. Novembris. 43*

Gabriëlis Archang. 24. Mart. 13*
Gangolphi Mart. Commem. 13. Maji. 19*
Gaugerici Ep., Conf. 11. Aug. 27*
Gereonis et Soc. Mart. Commemor. 10. Oct. 38*
Germani Ep., Conf. Commemor. 31. Julii. 26*
Gertrudis Virg. 17. Mart. 13*
Gertrudis Virg. 13. Aug. 27*
Glodesindis Vg. Commem. 25. Julii. 25*
Goaris Conf. 24. Julii. 25*
Gregorii Ep., Conf. 26. Aug. 30*
Gregorii Spoletani Mart. 23. Decembris. 5*

Helenæ Augustæ Viduæ. 18. Augusti. 28*
— — Octava. 25. Aug. 29*

Digitized by Google

	pag.
Hildegardis Virg. 17. Sept.	33*
Hildulphi Ep., Conf. 11. Jul.	24*
Huberti Ep., Conf. 3. Nov.	40*
Innumerabilium Mart. Treverensium. 6. Oct.	36*
Irminæ Virg. 22. Dec.	5*
Joannis Nepomuceni Mart. 16. Maji.	19*
Kiliani et Soc. Mart. Commemor. 8. Julii.	23*
Lamberti Ep., Mart. 3. Oct.	35*
Lanceæ et Clavorum D. N. J. C. Feria VI. p. Dom. I. Quadrages.	14*
Leonardi Abbat. Commem. 6. Novembris.	41*
Leonis IX. Papæ, Conf. 19. Aprilis.	14*
Leontii Ep., Conf. 19. Febr.	10*
Lubentii Conf. 13. Oct.	38*
Ludwini Ep., Conf. 2. Oct.	35*
Magnerici Episc., Confess. 27. Julii.	25*
Marcelli Ep., Mart. 4. Sept.	32*
Mari Episc., Conf. 26. Jan.	7*
Mariæ B. V. Assumptionis. 15. Augusti.	27*
— tit. Auxil. Christianor. 24. Maji.	20*
— Cordis Purissimi. Dom. post Octavam. Assumpt. B. M. V.	31*
— Desponsationis. 23. Jan.	6*
— Exspectationis Partus. 18. Decembris.	5*
— Maternitatis. Dom. II. Octobris.	40*
— Nativitatis. 8. Sept.	32*
— Patrocinii. Domin. ult. post Pentecosten.	43*
— Præsentatio. 21. Nov.	43*
— Puritatis. Dom. III. Oct.	40*
— Visitationis. 2. Julii.	22*
Martini Episc., Mart. Commemoratio. 19. Julii.	24*
Martini Ep., Conf. 11. Nov.	42*
Materni Ep., Conf. 13. Sept.	32*
— — Translat. 23. Oct.	40*
Mathiæ Apostoli. 24. vel 25. Februarii.	11*
— — Inventionis. 1. Sept.	31*
— — Octava. 3. Mart.	12*
Mauritii et Soc. Martyrum. 22. Septembris.	34*
Maximini Episc., Confess. 29. Maji.	20*
Medardi Ep., Conf. 8. Jun.	21*
Metropoli Ep., Mart. Commemor. 8. Oct.	38*
Michaëlis de Sanctis Conf. 21. Julii.	24*
Modestæ Virg. 5. Nov.	41*
Modesti Ep., Conf. Commemor. 25. vel 26. Febr.	11*
Modoaldi Ep., Conf. 12. Maji.	18*
Nicetii Ep., Conf. 1. Oct.	34*
Numeriani Ep., Conf. 5. Jul.	23*
Omnium Ss. Apost. Commemor. 29. Junii.	22*
Omnium Ss. Mart. Commemor. 26. Dec.	6*
Orationis D. N. J. C. in monte Oliveti. Feria III. post Domin. Septuag.	12*
Oswaldi Mart. Commem. 5. Augusti.	26*
Palmatii et Soc. Martyrum. 5. Octobris.	36*
Passionis D. N. J. C. Commemor. Feria III. post Dom. Sexag.	12*
Pauli Episc., Conf. 8. Febr.	9*
Paulini Ep., Mart. 31. Aug.	30*
Petri Canisii Conf. 27. Apr.	15*
Petri Forerii Conf. 27. vel 28. Februarii.	11*
Poponis Abbat. Commem. 25. Januarii.	7*

Digitized by Google

	pag.
Quiriaci Conf. 13. Mart.	13*
Quirini Mart. Commemor. 30. Aprilis.	15*
Raphaëlis Archang. 24. Oct.	40*
Rhabani Mauri Ep., Conf. 26. vel 27. Februarii.	11*
Rochi Conf. Commemor. 16. Augusti.	27*
Ruperti Conf. 15. Maji.	19*
Rustici Episc., Conf. Commemor. 14. Oct.	38*
Sanctæ Familiæ Jesu, Mariæ, Joseph. Domin. III. post Epiph.	8*
Sanctorum quorum Corpora vel Reliquiæ in Ecclesiis Diœcesis asservantur Commem. Dom. infra Oct. Omn. Sanctorum.	43*
Sanguinis Pretiosiss. D. N. J. C. Feria VI. post Dom. IV. Quadrag.	14*
Servatii Ep., Conf. 13. Maji.	18*
Severæ Virg. 14. Aug.	27*
Severi Conf. 15. Febr.	9*
Severi Ep., Conf. 15. Oct.	39*
Severini Ep., Mart. Commemor. 24. Oct.	40*
Simeonis Conf. 1. Junii.	20*
Sindonis D. N. J. C. Fer. VI. post Dom. II. Quadrag.	14*
Spineæ Coronæ D. N. J. C. Feria VI. post Cineres.	14*
Theodulphi Conf. 15. Mart.	13*
Thyrsi et Soc. Mm. 7. Oct.	38*
Translationis Almæ Domus B. M. V. 10. Dec.	5*
Tunicæ D. N. J. C. Dom. IV. post Pascha.	15*
Ursulæ et Soc. Virgg. et Mm. 21. Oct.	39*
Valentini Ep., Mart. Commemor. 16. Julii.	24*
Valerii Ep., Conf. 29. Jan.	7*
Vedasti Ep., Conf. Commemor. 6. Febr.	9*
Vigintisex Martyrum Japonensium. 14. Febr.	9*
Vulnerum Quinque D. N. J. C. Feria VI. post Domin. III. Quadrag.	14*
Walburgis Virg. Commem. 1. Maji.	17*
Wendalini Conf. 22. Oct.	39*
Werneri Mart. 20. April.	15*
Willibrordi Ep., Conf. 7. Novembris.	41*
Willigisi Ep., Conf. 23. Februarii.	10*
Wolfgangi Ep., Conf. 31. Octobris.	40*

Digitized by Google

27

PAROISSIEN ROMAIN

COMPLET NOTÉ

A L'USAGE DU DIOCÈSE DE MEAUX

Digitized by Google

1,1

APPROBATION

DE S. ÉM. LE CARDINAL ARCHEVÊQUE DE PARIS

Nous approuvons le présent Paroissien comme étant conforme, quant au texte, au Missel et au Bréviaire romain, et ne renfermant rien que d'exact et d'autorisé en ce qui est de la traduction des oraisons, épitres, évangiles, etc. Les prières diverses et exercices de piété qu'on y trouve, ajoutent au mérite de ce livre : et nous reconnaissons avec satisfaction que rien n'a été épargné pour le rendre digne de sa destination.

Donné à Paris, ce 14 janvier 1860.

† F.-N., *Cardinal Archevêque de Paris.*

APPROBATION

DE MONSEIGNEUR L'ÉVÊQUE DE MEAUX

MARIE-ANGE-EMMANUEL DE BRIEY, par la miséricorde divine et l'autorité du Saint-Siège apostolique, Evêque de Meaux :

Avons autorisé et par ces présentes autorisons M. Charles POUSSIELGUE à réimprimer en le complétant et à publier le *Supplément au Paroissien noté pour le Diocèse de Meaux.*

Donné à Meaux, sous notre seing, le sceau de nos armes, et le contre-seing du Secrétaire de notre Evêché, le 17 décembre 1898.

† EMMANUEL, *Evêque de Meaux.*

Par Mandement,
H. FLEURY, *Chan. hon., Secrét.*

IMPRIMATUR :
Parisiis, die 24 decembris 1898.

† FRANCISCUS, CARD. RICHARD,
Arch. Parisiensis.

Digitized by Google

Benedicat Israel Dominum : * laudet et superexaltet eum in sæcula.

Benedicite, sacerdotes Domini, Domino ; * benedicite, servi Domini, Domino.

Benedicite, spiritus et animæ justorum, Domino : * benedicite, sancti et humiles corde, Domino.

Benedicite, Anania, Azaria, Misael, Domino ; * laudate et superexaltate eum in sæcula.

Au lieu de *Gloria Patri*, on dit :

Benedicamus Patrem et Filium, cum sancto Spiritu, * laudemus et superexaltemus eum in sæcula.

Benedictus es, Domine, in firmamento cœli : * et laudabilis, et gloriosus, et superexaltatus in sæcula.

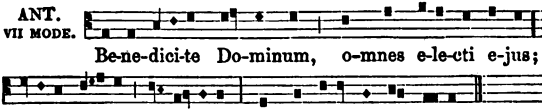

℣. Le Seigneur soit avec vous; ℣. Dominus vobiscum
℟. Et avec votre esprit. ℟. Et cum spiritu tuo.

ORAISON. [Deus, qui miro ordine.]

O DIEU, qui dispensez avec un ordre admirable le ministère des Anges et des hommes : faites, dans votre miséricorde, que ceux qui vous servent dans le ciel protégent notre vie sur la terre. Par Notre-Seigneur, etc.

Digitized by Google

LE III DIMANCHE APRÈS L'ÉPIPHANIE

FÊTE DE LA SAINTE FAMILLE

JÉSUS, MARIE, JOSEPH

Double-majeur

AUX I VÊPRES

Psaumes des fêtes de la sainte Vierge, p. 157.

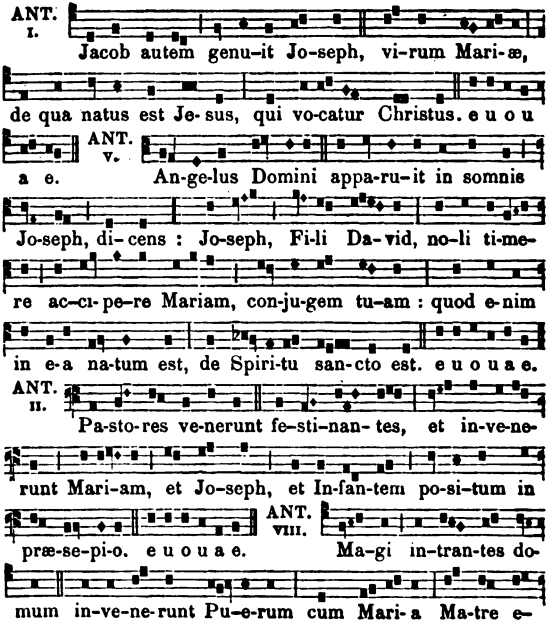

Digitized by Google

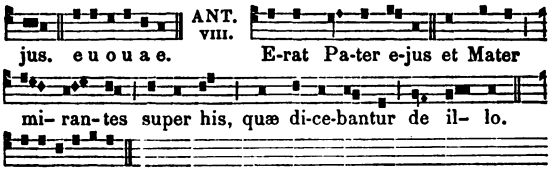

CAPITULE [Descendit Jésus.]

JÉSUS descendit avec Marie et Joseph, et il vint à Nazareth, et il leur était soumis.

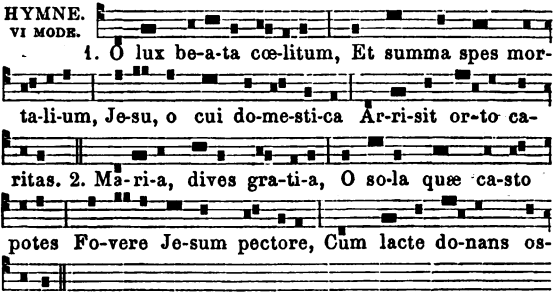

TUQUE ex vetústis pátribus
Delécte custos Vírginis,
Dulci patris quem nómine
Divína Proles invocat :
DE stirpe Jesse nóbili
Nati in salútem géntium,
Audíte nos qui súpplices
Vestras ad aras sístimus.
DUM sol redux ad véspe-
rum
Rebus nitórem détrahit,
Nos hic manéntes íntimo
Ex corde vota fúndimus.
QUA vestra sedes flóruit
Virtútis omnis grátia,
Hanc detur in domésticis
Reférre posse móribus.
JESU, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Le Verbe s'est fait chair, alleluia.
℟. Et il a habité parmi nous, alleluia.

℣. Verbum caro factum est, allelúia.
℟. Et habitávit in nobis, allelúia.

Digitized by Google

A Magnif. ANT. — I.

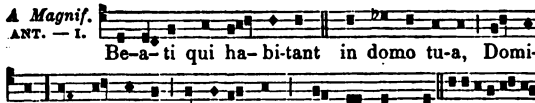

Oraison de la Messe, *Domine Jesu Christe.*

A LA MESSE

INTROIT. VIII MODE.

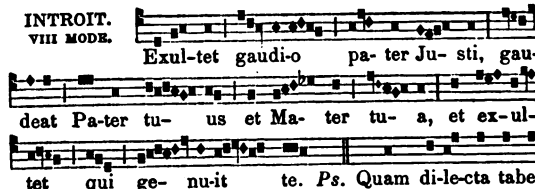

COLLECTE [Domine Jesu Christe.]

SEIGNEUR Jésus-Christ, qui, soumis à Marie et à Joseph, avez consacré la vie domestique par d'ineffables vertus, faites qu'avec leur secours nous suivions les exemples de votre sainte Famille et que nous obtenions de jouir avec elle de la vie éternelle. Par N. S. J. C.

Lecture de l'Epître de S. Paul aux Colossiens.

REVÊTEZ-vous donc, comme des élus de Dieu, saints et bien-aimés, d'entraill[illegible] de miséricorde, de bonté, d'humilité, de modestie, de patience; vous supportant mu-

Digitized by Google

tuellement, vous pardonnant les uns aux autres ce que vous auriez à vous reprocher; comme le Seigneur vous a pardonné, pardonnez aussi de même. Mais surtout ayez la charité, qui est le lien de la perfection. Faites régner dans vos cœurs la paix de Jésus-Christ, à laquelle vous avez été appelés pour ne faire qu'un corps, et soyez reconnaissants. Que la parole de Jésus-Christ demeure en vous avec plénitude, et vous comble de sagesse. Instruisez-vous, et exhortez-vous les uns les autres par des psaumes, des hymnes et des cantiques spirituels, chantant de cœur avec édification les louanges de Dieu. Quelque chose que vous fassiez, soit en parlant ou en agissant, faites tout au nom du Seigneur Jésus-Christ, rendant grâces par lui à Dieu le Père.

GRADUEL.
V ET VI MODE.

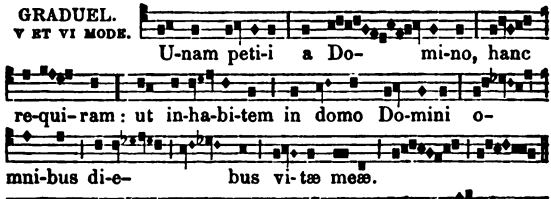

ALLELUIA.
II MODE.

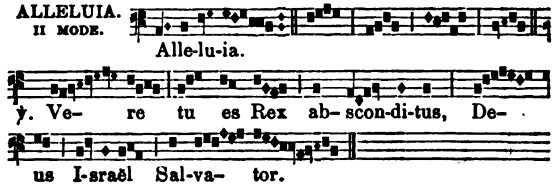

Evangile comme au Dimanche dans l'Octave de l'Épiphanie, p. 236. — *Credo*.

OFFERTOIRE.
I MODE.

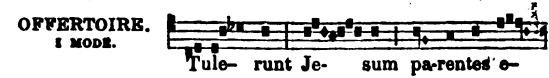

Digitized by Google

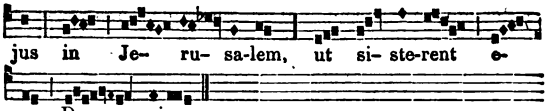

SECRÈTE

Nous vous offrons, Seigneur, cette hostie de propitiation, vous priant humblement de vouloir bien, à l'intercession de la Vierge Mère de Dieu et de saint Joseph, constituer fermement nos familles dans la paix et dans votre amour. Par N. S. J. C.

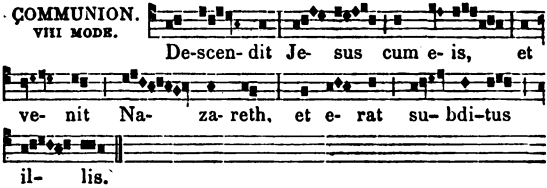

POSTCOMMUNION [Quos cœlestibus reficis.]

Accordez-nous, Seigneur Jésus, à nous que vous nourrissez de vos célestes sacrements, d'imiter les exemples de votre sainte Famille, afin que, à l'heure de notre mort, nous méritions de voir venir à nous la glorieuse Vierge votre Mère avec saint Joseph, et d'être reçus par vous dans les tabernacles éternels. Vous qui vivez et régnez, etc.

AUX II VÊPRES

Psaumes des fêtes de la sainte Vierge, p. 157.

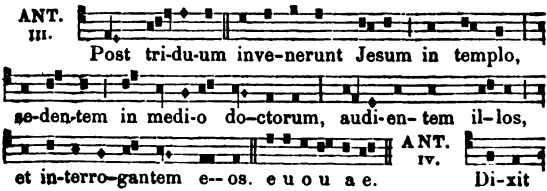

Digitized by Google

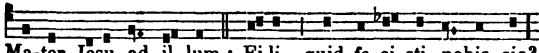

ANT. v,

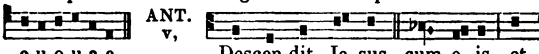

ANT. VIII.

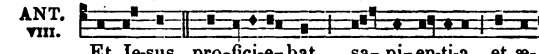

ANT. VII.

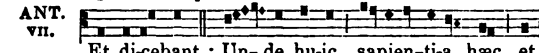

Capitule et Hymne des I Vêpres.

℣. Je rendrai tous vos enfants disciples de Dieu.
℟. Et la paix se répandra sur eux avec abondance.

℣. Ponam univérsos filios tuos doctos a Dómino.
℟. Et multitúdinem pacis filiis tuis.

A Magnif. ANT. — VI.

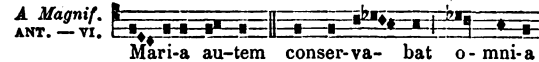

Oraison de la Messe, *Domine Jesu Christe.*

Mémoire du Dimanche.

Digitized by Google

SAINTE GENEVIÈVE, VIERGE

Double de II classe.

AUX I VÊPRES

Antiennes, Psaumes et Capitule des II Vêpres.

HYMNE
VI MODE.

1. Ge-nove-fæ præ-co-ni-a Vox u-na pro-mat om-

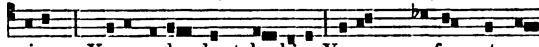

ni-um, Voce redundant la-bi-a Vocem præformet gau-

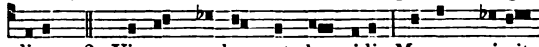

di-um. 2. Vir-go prudens et hu-mi-lis Manum mi-sit

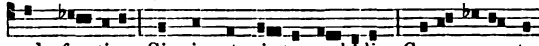

ad for-ti-a, Signis et vi-ta no-bi-lis, Co-o-pe-rante

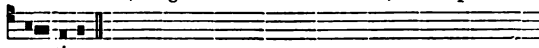

gra-ti-a.

Sub sexti sæcli inítio
Vitæ sortita términum
Reviviscit in Dómino
Choris insérta Virginum.
O Genovéfa, réspice
Nos pietátis óculo,
Consors lucis Angélicæ
Cœlésti clara lúmine.

Regis assistens vúltui,
Nos regi reconcilia;
Da nobis Sponso pérfrui,
Sponsa, Sponsíque fília.
Gloria tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Dómine, spes mea a juventúte mea.

℣. Seigneur, vous êtes mon espoir depuis les jours de ma jeunesse.

℟. In te cantátio mea semper.

℟. Vous êtes ma louange pour toujours.

A Magnif.
ANT. — VI.

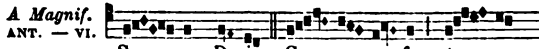

Spon-sa De-i, Ge- no-ve-fa, tu- æ

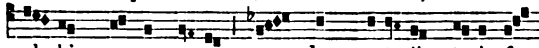

ple-bis memor e-sto, quæ dum na-ta-lis tu-i fe-

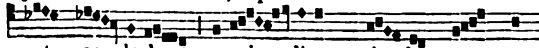

sta ce- le-brat, au-xi- li-um si- bi a te

Digitized by Google

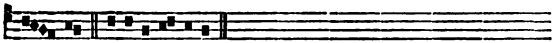

Oraison *Effunde super nos*, à la Messe.

Mémoire de S. Etienne et de l'Octave de S. Jean.

A LA MESSE

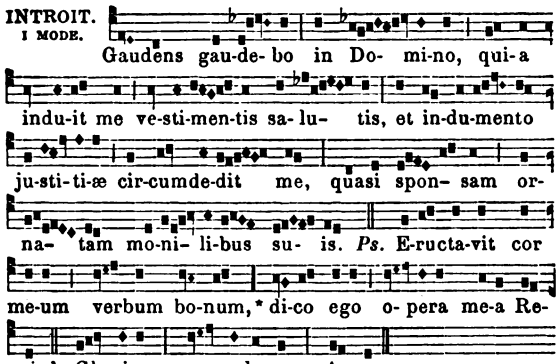

COLLECTE [Effunde super nos.]

DONNEZ-NOUS, Seigneur, le même esprit de lumière et d'amour dont vous avez rempli votre servante Geneviève, afin que, attentifs à l'imiter dans l'obéissance qui vous est due, nous vous soyons agréables par notre foi et nos bonnes œuvres. Par J. C. N. S.

Mémoire de S. Jean.

Epître de la Messe *Dilexisti*, p. 600.

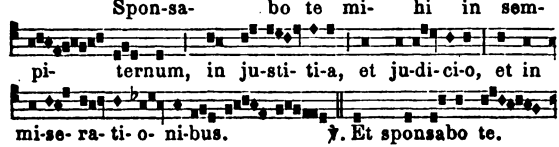

Digitized by Google

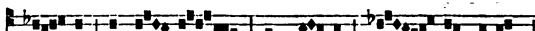

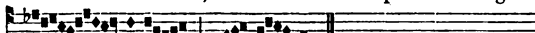

ALLELUIA.
V TRANSP.

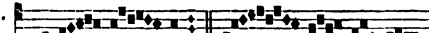

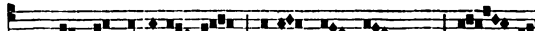

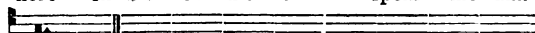

Evangile de la Messe *Loquebar*, p. 594.

Credo.

OFFERTOIRE.
VI MODE.

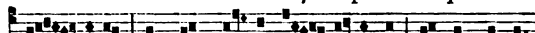

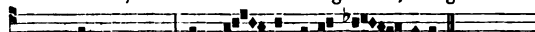

SECRÈTE

SEIGNEUR, qui nous faites la grâce de vous offrir nos prières et nos dons, en honorant votre Vierge sainte Geneviève, accordez-nous de persévérer à son exemple dans l'innocence et la sainteté, dans l'humilité et la pénitence, dans la douceur et la patience. Par N. S. J. C.

Préface de la Nativité, p. 48.

COMMUNION.
I MODE.

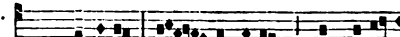

Digitized by Google

POSTCOMMUNION [Prosint nobis.]

Que les sacrements auxquels nous avons participé, Seigneur, nous soient utiles pour le salut de l'âme et du corps, afin qu'en publiant les merveilles que vous avez opérées dans sainte Geneviève, nous obtenions par ses prières l'abondance de vos miséricordes. Par N. S. J. C.

AUX II VÊPRES

Psaumes des fêtes de la sainte Vierge, p. 157.

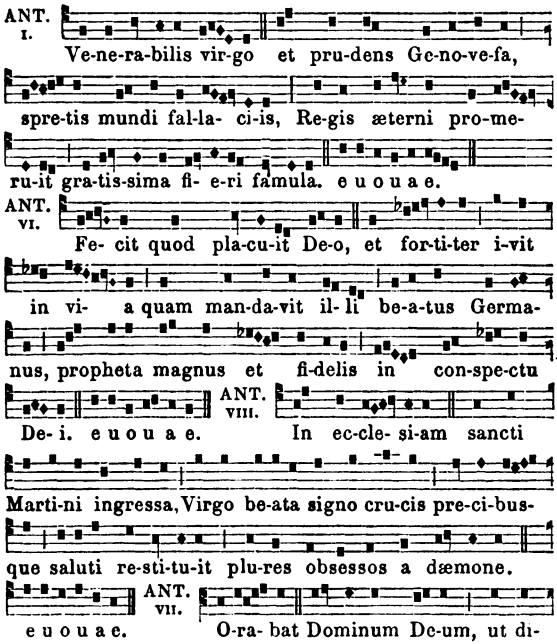

Digitized by Google

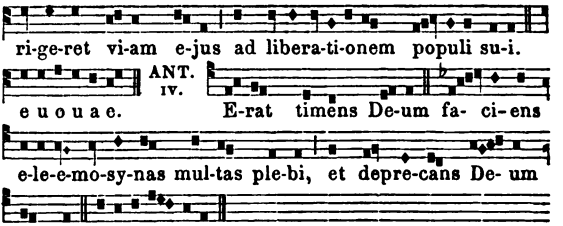

CAPITULE [Benedixerunt eum.]

Ils la bénirent tous d'une voix, disant : Vous êtes la gloire de Jérusalem, la joie d'Israël, l'honneur de notre peuple.

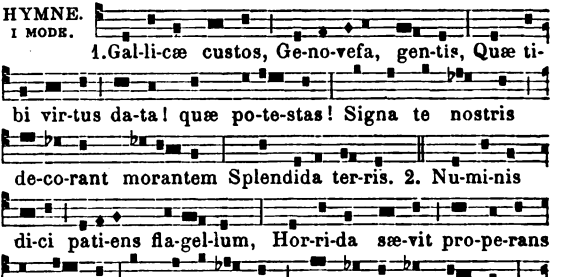

Ut piis pugnat Genovéfa votis,
Prótinus victor Gothus impoténtem
Sentit effringi rábiem, pedésque
Longius effert.
Subruit per te simulácra divum,
Ponit et Christo Clodovéus aras;
Súbjicit, spreto Jove, Franca vero
Sceptra Tonánti.
Corda qui mulcos subigisque regum,
O Deus, nostras tibi subde mentes :

Digitized by Google

Nos et ætérnas ubi Virgo regnat,
Transfer ad arces.
Amen.

℣. Dieu m'a revêtue de force.
℣. Deus præcínxit me virtúte.

℟. Il m'a aplani une voie d'innocence.
℟. Et pósuit immaculátam viam meam.

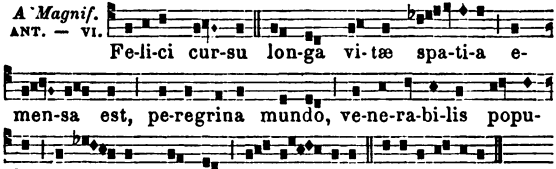

Oraison *Effunde super nos*, à la Messe.

Mémoire des SS. Innocents et de l'Octave de S. Jean.

XXX JANVIER

SAINTE BATHILDE, REINE DE FRANCE, VEUVE

Double-majeur.

Au Commun des saintes Femmes, p. 605.

Messe *Cognovi*, p. 608, excepté ce qui suit.

COLLECTE [Deus, qui sanctam Bathildem.]

O Dieu, qui par un effet de votre providence avez tiré sainte Bathilde de l'esclavage pour l'élever sur le trône; faites que, par son intercession, nous soyons nous-mêmes délivrés de la servitude du péché et réunis dans le royaume de votre Fils Notre-Seigneur Jésus-Christ, qui vit et règne, etc.

Lecture du livre de la Sagesse.

PAROLES pour le roi Lamuel, paroles et leçons de sa mère. Que te dirai-je, mon bien-aimé, fils de mes entrailles, fils de mes vœux? N'emploie pas ta force pour les femmes, ni tes richesses pour renverser les rois. Lamuel, ne donne pas le vin aux rois, parce que nul secret ne se garde où règne l'ivresse; et de peur qu'ils ne boivent et qu'ils n'oublient la justice et qu'ils ne corrompent les droits des fils du pauvre. Donne des

Digitized by Google

liqueurs à ceux qui souffrent et du vin à ceux qui sont dans l'amertume du cœur. Qu'ils boivent et qu'ils oublient leur misère, et qu'ils perdent la mémoire de leurs malheurs. Ouvre la bouche pour le muet et pour la cause de tous les orphelins; ouvre la bouche, déclare ce qui est juste, et juge le pauvre et l'indigent. Qui trouvera une femme forte? Elle est d'un prix qui l'emporte sur toutes les pierreries.

SECRÈTE

Ayez pour agréables, Seigneur, les offrandes de notre piété en cette fête de sainte Bathilde, veuve; et vous qui seul êtes notre bien, accordez-nous à ses prières de détourner les yeux des vanités de la terre et de les porter sur vous seul, afin que la créature s'abaisse et que le créateur l'aime. Par N. S. J. C.

POSTCOMMUNION [Misericors Domine.]

Seigneur miséricordieux, consolateur de ceux qui vous servent, répandez sur nous la multitude des grâces que vous accordez dans ce sacrement à ceux qui vous craignent, et faites que, comme votre servante Bathilde, nous méritions de vivre dans la patience pour un jour mourir dans votre amour. Par N. S. J. C.

III FÉVRIER

SAINTE MARTINE, VIERGE ET MARTYRE

Semi-double

Au Commun des Vierges, p. 589, excepté l'hymne.

HYMNE.
II TRANSP.

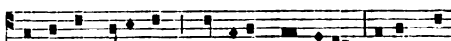

Martinæ celebri plaudite nomi-ni, Cives Ro-

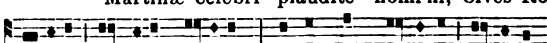

mulæ-i, plaudite glori-æ : In-signem me-ri-tis di-ci-te

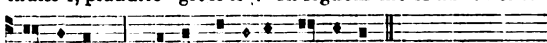

Virgi-nem, Christi di-ci-te Marty-rem.

Hæc dum conspicuis orta parèntibus, Luxus illécebras, dítibus áffluit
Inter delicias, inter amábiles Faustæ munéribus domus.

Digitized by Google

Vitæ despíciens cómmoda, dédicat
Se rerum Dómino, et munífica manu.
Christi paupéribus distríbuens opes,
Quærit præmia cœlitum.

A nobis ábigas lúbrica gáudia,
Tu, qui Martyribus dexter ades, Deus
Une et trine : tuis da fámulis jubar,
Quo clemens ánimos beas.
Amen.

XI FÉVRIER

APPARITION DE L'IMMACULÉE V. MARIE

A LOURDES

Double-majeur

Comme aux fêtes de la sainte Vierge, p. 616, excepté ce qui suit.

AUX I VÊPRES

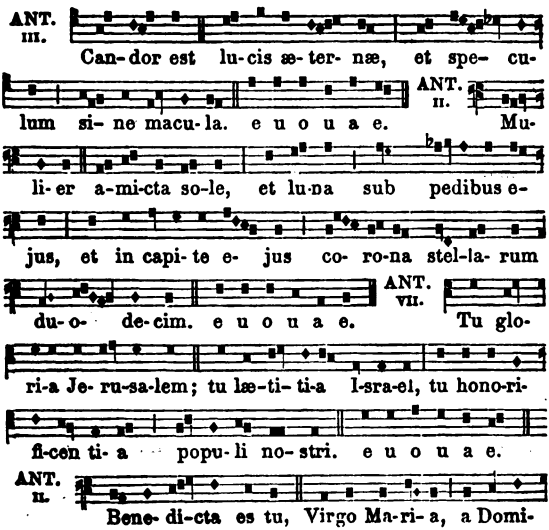

Digitized by Google

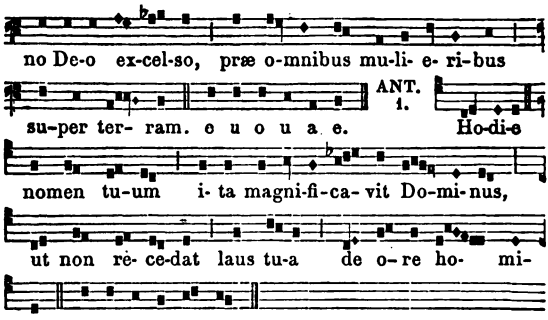

CAPITULE [Surge, amica mea.]

LEVEZ-VOUS, ma bien-aimée, ô la plus belle, venez, ô ma colombe, du creux du rocher, des fentes du mur en ruine, montrez-moi votre visage, parce que votre voix ravit mon oreille.

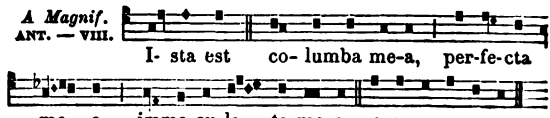

Oraison *Deus qui per Immaculatam*, de la Messe.

A LA MESSE

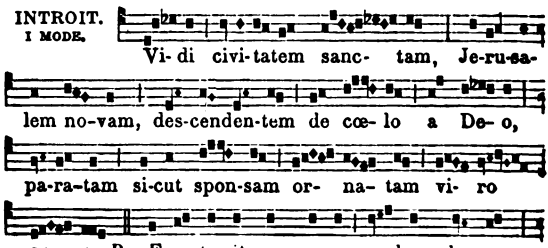

Digitized by Google

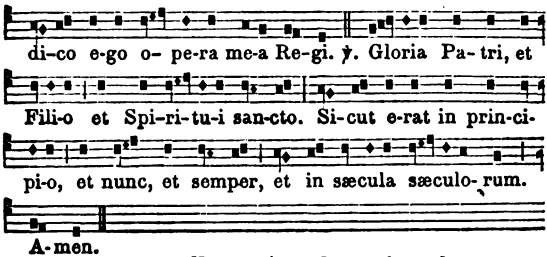

COLLECTE [Deus qui per Immaculatam.]

O Dieu, qui par l'Immaculée Conception de la Vierge Marie avez préparé à votre Fils une demeure digne de lui, nous vous demandons humblement qu'en célébrant l'Apparition de cette Vierge toute pure, nous méritions d'obtenir la santé de l'âme et du corps. Par le même J. C. N. S.

Lecture du livre de l'Apocalypse de S. Jean.

Le temple de Dieu fut ouvert dans le ciel, et l'on vit l'arche de son alliance dans son temple; et il y eut des éclairs, des voix, un tremblement de terre et une grande grêle. Et un grand signe parut dans le ciel: une femme revêtue du soleil, ayant la lune sous ses pieds, et sur sa tête une couronne de douze étoiles. Et j'entendis une grande voix dans le ciel, disant: C'est maintenant qu'est établi le salut et la force, et le règne de notre Dieu, et la puissance de son Christ.

GRADUEL.
I MOD. MIXT. DE IV.

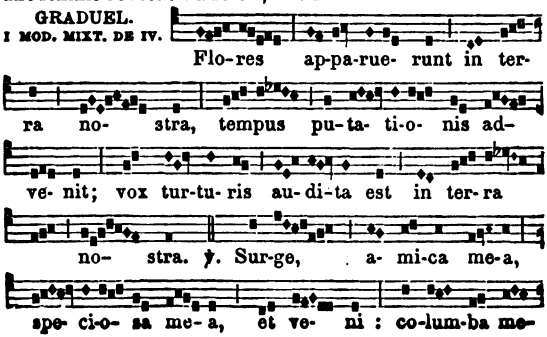

Digitized by Google

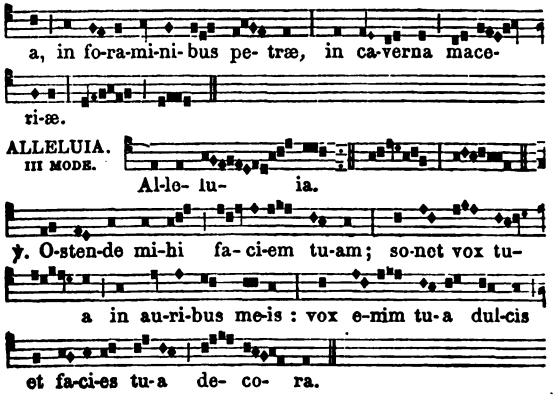

Suite de l'Evangile selon saint Luc

EN ce temps-là, l'ange Gabriel fut envoyé par Dieu dans une ville de Galilée appelée Nazareth, à une Vierge qu'un homme de la maison de David nommé Joseph avait épousée; et cette vierge s'appelait Marie. L'ange, étant entré dans le lieu où elle était, lui dit: Je vous salue, pleine de grâce; le Seigneur est avec vous; vous êtes bénie entre toutes les femmes. Elle fut troublée en entendant ces paroles et cherchait ce que signifiait cette salutation. L'ange lui dit : Ne craignez point, Marie, car vous avez trouvé grâce devant Dieu; vous allez concevoir dans votre sein, et vous mettrez au monde un fils à qui vous donnerez le nom de Jésus.

Credo.

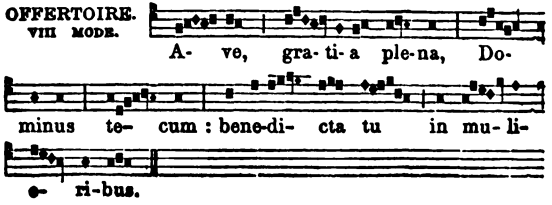

Digitized by Google

SECRÈTE

SEIGNEUR, faites que l'hostie de louange que nous vous offrons par les mérites de la glorieuse et immaculée Vierge soit pour vous une offrande d'agréable odeur et nous apporte à nous-mêmes la santé si désirée du corps et de l'âme. Par J. C. N. S.

COMMUNION. IV MODE.

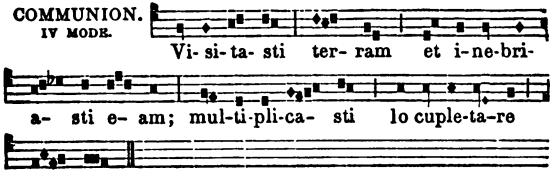

POSTCOMMUNION [Quos cœlesti.]

SEIGNEUR, que la main de votre Mère immaculée protège ceux que vous avez nourris d'un aliment céleste; afin que nous méritions, avec son aide, de parvenir à l'éternelle patrie. Vous qui vivez, etc.

AUX II VÊPRES

Comme aux I vêpres, excepté ce qui suit.

HYMNE. I MODE.

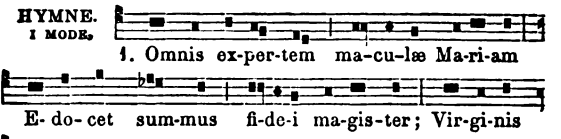

IPSA se præbens húmili púellæ
Virgo spectándam, récreat pavéntem,
Seque concéptam sine labe sancto
Prædicat ore.
O specus felix, decoráte divæ

Matris adspéctu! veneránda rupes,
Unde vitáles scatuére pleno
Gúrgite lymphæ.
Huc catervátim pia turba nostris,
Huc ab extérnis peregrína terris

Digitized by Google

Affluit supplex, et opem poténtis
Vírginis orat.
Excipit Mater lácrymas précantum
Donat optátam míseris salútem;
Compos hinc voti pátrias ad oras
Turba revértit.
Supplicum, Virgo, miseráta casus,
Semper o nostros réfove labóres,
Impetrans mœstis bona sempitérnæ
Gáudia vitæ.
Sit decus Patri, génitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo.
Ámen.

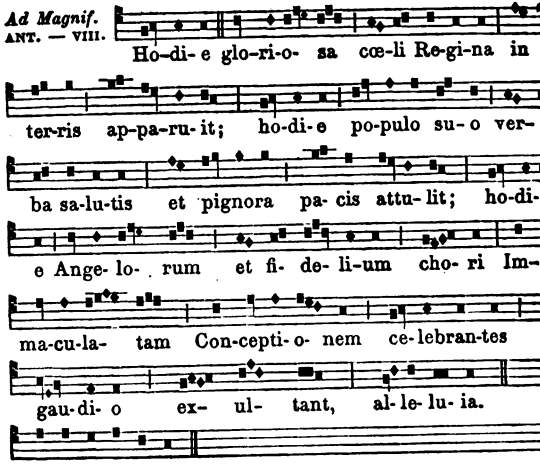

14 FÉVRIER

SAINT SÉVERIN, ABBÉ

Comme au Supplément, le 11 février, p. 20*.

20 MARS

S. CYRILLE DE JÉRUSALEM, ÉV., CONF. ET DOCT.

Office récemment concédé à l'Eglise universelle, p. 954.

Digitized by Google

XXX MAI

S. RIGOMER, ÉV. DE MEAUX, CONF.

Double

Au Commun d'un Conf. Pontife, p. 569.

Messe *Statuit*, p. 573.

ORAISON

DIEU tout puissant et éternel, qui avez accordé la gloire de la vie bienheureuse à l'âme de saint Rigomer notre Pontife, faites, nous vous en prions, que celui dont nous faisons mémoire sur la terre, nous obtienne le ciel par ses prières. Par N. S. J. C.

1er JUIN

S. AUGUSTIN DE CANTORBÉRY, ÉV. ET CONF.

Office récemment concédé à l'Eglise universelle, p. 957.

XIX JUILLET

SAINT VINCENT DE PAUL, CONFESSEUR

Double-majeur

AUX I VÊPRES

Les quatre premiers Psaumes du Dimanche, p. 137, et e Ps. *Laudate Dominum omnes Gentes*, p. 159.

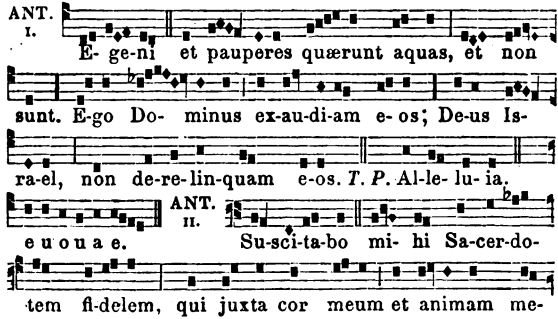

Digitized by Google

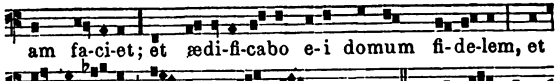

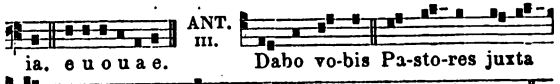

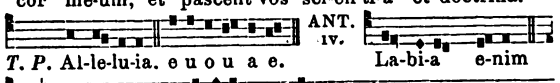

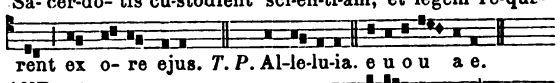

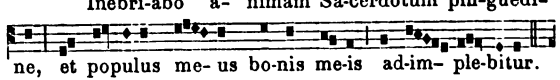

CAPITULE [Miseratio hominis.]

LA miséricorde de l'homme est pour son prochain, mais la miséricorde de Dieu s'étend sur toute chair. L'homme miséricordieux enseigne et instruit comme le Pasteur son troupeau.

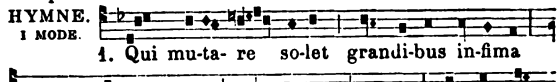

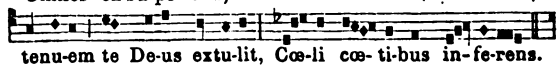

Digitized by Google

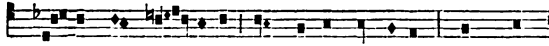

2. Vi-lis sub tu- gu-ri tegmi-ne nasce-ris : At splen-

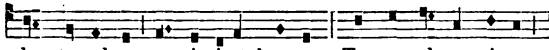

dor te-nebras ex-ci-pi-et breves; Te complexa si-nu

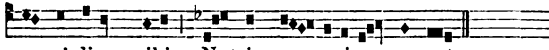

præ-si-di-um sibi Nutrix pauperi-es pa-rat.

Ut promptam míseris fere scias opem,
Duras, heu! páteris servítii vices;
Sed te, dum fídei subdit herum jugo,
Solvit cómpede véritas.
Quantus nunc óperum luce pates! tuis
Christi sponsa nitet culta labóribus;
Clero priscus honos, vívaque lánguidis,
Exúrgit pópulis fides.
Te montánus, inops, æger et órphanus,
Te plebs tota suum jure vocat Patrem.

Cunctis lætus ades, córpora súblevas,
Mentes concilias Deo
Regum consíliis jussus ades sacris;
Mentis certa tuæ lúmina cónsulunt;
Te nil tangit honos; et míseros ope,
Et regnum mónitis juvas.
Quem flectunt ínopes, máxima laus Patri,
Ægris unde salus, máxima Fílio;
Blando qui récreas péctora flámine.
Par sit laus tibi, Spíritus. Amen.

℣. Chaque jour le juste est compatissant et donne (Alleluia).
℟. Et sa postérité sera bénie (Alleluia).

℣. Justus tota die miserétur et cómmodat (Allelúia).
℟. Et semen ejus in benedictióne erit (Allelúia).

A Magnif. ANT. — VI.

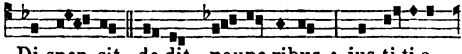

Di-sper- sit, de-dit paupe-ribus : jus-ti-ti-a

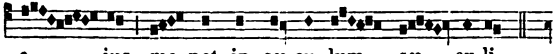

e- jus ma-net in sæ-cu- lum sæ- cu-li.

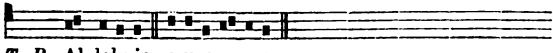

T. P. Al-lelu-ia. e u o u a e.

Oraison *Deus qui ad salutem*, à la Messe.

Digitized by Google

A LA MESSE

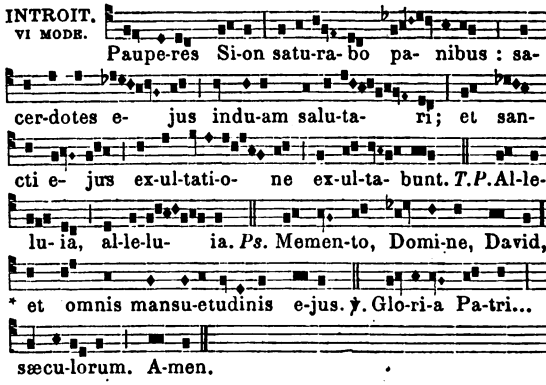

COLLECTE [Deus qui ad salutem.]

O Dieu, qui, pour le salut des pauvres et la régularité du clergé, avez donné au bienheureux Vincent d'établir dans votre Eglise une nouvelle famille religieuse, faites, nous vous en prions, que, brûlant du même esprit, nous aimions ce qu'il a aimé et que nous fassions ce qu'il a enseigné. Par N. S. J. C.

Pour la fête de la Translation.

O Dieu, qui, pour soulager le grand nombre des malheureux, avez donné au bienheureux Vincent votre Confesseur des entrailles de miséricorde, accordez-nous, nous vous en prions, dans cette solennité de sa Translation, de marcher sur ses traces et d'imiter cette charité dont l'odeur s'exhale encore de ses cendres sacrées, afin de mériter de participer largement à ses mérites. Par N. S. J. C.

Lecture de la première Epître de S. Paul aux Corinthiens.

Considérez votre vocation, mes Frères; vous trouverez parmi vous peu de sages selon la chair, peu de puissants et peu d'illustres; mais Dieu a choisi les moins sages selon le monde pour confondre les sages; il a choisi les faibles selon le monde pour confondre les puissants; et il a choisi les plus vils et les plus misérables selon le monde, et ce qui n'était rien, pour détrui-

Digitized by Google

re ce qui était grand, afin qu'aucun homme ne se glorifie devant lui. C'est par cette conduite de Dieu que vous êtes établis en Jésus-Christ, qui nous a été donné à tous pour être notre sagesse, notre justice, notre sanctification et notre rédemption; afin que, selon qu'il est écrit, celui qui se glorifie ne se glorifie que dans le Seigneur. Pour moi, mes Frères, lorsque je suis venu vers vous pour vous annoncer l'Evangile de Jésus-Christ, je n'y suis pas venu avec les discours élevés d'une éloquence et d'une sagesse humaine. Car je n'ai pas fait profession de savoir autre chose parmi vous que Jésus-Christ et Jésus-Christ crucifié.

GRADUEL.
I MODE.

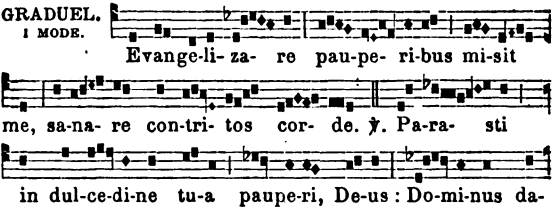

ALLELUIA.
VI MODE.

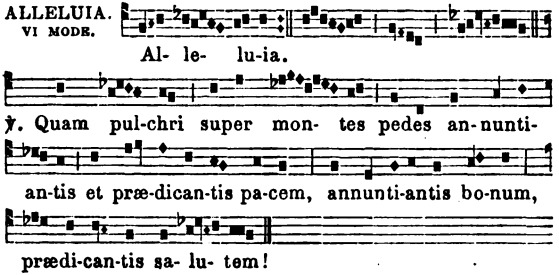

Au Temps pascal on omet le Graduel, et après l'*Alleluia* ci-dessus on dit l'*Alleluia* suivant.

Digitized by Google

ALLELUIA.
V MODE.

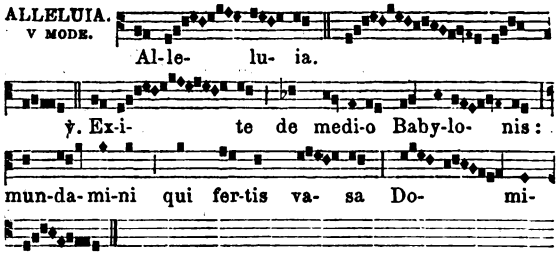

Suite de l'Evangile selon saint Matthieu.

En ce temps-là : Jésus parcourait toutes les villes et les bourgades des Juifs dans la haute Galilée, enseignant dans leurs synagogues, prêchant l'évangile du royaume de Dieu, et guérissant toutes sortes de maladies et d'infirmités. Jésus, voyant donc ces troupes de peuples, en eut compassion, parce qu'ils étaient fatigués et couchés par terre comme des brebis qui n'ont pas de pasteur. Alors il dit à ses disciples : La moisson est grande, mais il y a peu d'ouvriers. Priez donc le Maître de la moisson qu'il envoie des ouvriers en sa moisson.

OFFERTOIRE.
IV MODE.

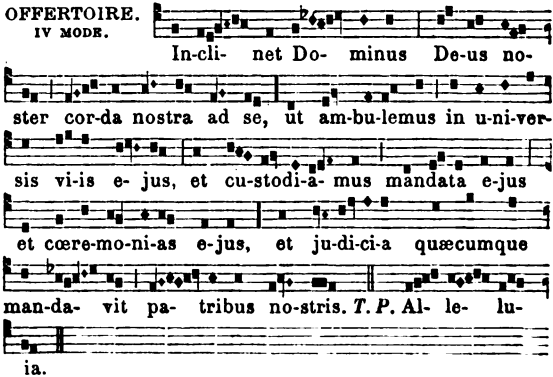

Digitized by Google

SECRÈTE

O Dieu, qui avez accordé au bienheureux Vincent d'imiter ce que ses mains touchaient chaque jour dans la célébration des divins mystères, faites la grâce, à sa prière, que nous, qui vous offrons l'hostie immaculée, nous vous soyons aussi nous-mêmes un holocauste agréable. Par N. S. J. C.

Pour la fête de la Translation.

Daignez, Seigneur, nous vous en prions, accueillir favorablement cette offrande, en cette fête de la Translation du bienheureux Vincent votre Confesseur, afin que, par ses mérites et son intercession, nous obtenions un accroissement de cet amour envers vous dont il fut toujours embrasé. Par N. S. J. C.

COMMUNION.
I MODE.

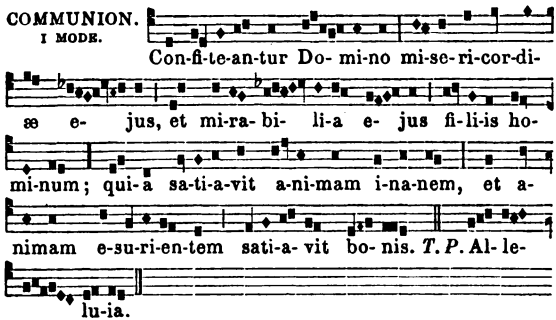

POSTCOMMUNION [Cœlestibus, Domine.]

Nous que vous avez fortifiés de vos célestes sacrements, faites, Seigneur, nous vous en prions, qu'excités par les exemples du bienheureux Vincent à évangéliser les pauvres à l'imitation de votre divin Fils, nous ressentions aussi l'efficacité de sa protection. Par N. S. J. C.

Pour la fête de la Translation.

Seigneur, soyez favorables à vos serviteurs; et, à l'intercession du bienheureux Vincent votre Confesseur, accordez-nous de pouvoir marcher toujours d'un pas joyeux dans la voie de la perfection qu'il nous a tracée admirablement. Par J. C. N. S.

Digitized by Google

AUX II VÊPRES

Antiennes, Psaumes et Capitule des I Vêpres.

HYMNE.
VI MODE.

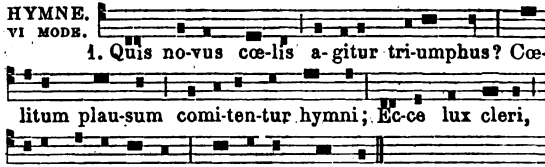

1. Quis no-vus cœ-lis a-gitur tri-umphus? Cœ-litum plau-sum comi-ten-tur hymni; Ec-ce lux cleri, Pater indi-gen-tum, Æthere splen-det.

Facta, Vincénti, tua te perórnant :
Cáritas aptat cápiti corónam;
Teque, quam terris húmilis parásti,
Glória vestit.
Quam rudes olim pópulos docébas,
Véritas nunc se tibi tota pandit:
Páuperi quidquid pia dextra fudit
Reddit Olympus.
Te sacerdótes vel adhuc magístro,
Optimum Christi réferunt odórem:
Póllulat per te sacra lætióri
Vínea fœtu.

Sed tibi quantum decus elabórant
Vírgines castæ sociæque matres?
Páuperum gaudent, duce te fidéles
Esse minístræ.
Corde qui puro míseros levábas,
Disce nunc votis hóminum rogári,
Te suum clamant ínopes amica
Turba patrónum.
Summus ætérno sit honos Parénti;
Par decus Nato míseros levánti;
Sancte, sit compar tibi laus per omne,
Spíritus, ævum.
Amen.

℣. Parásti in dulcédine tua páuperi, Deus (Allelúia).

℟. Dóminus dabit verbum evangelizántibus virtúte multa (Allelúia).

℣. Seigneur, dans votre miséricorde vous avez pourvu aux besoins du pauvre (Alleluia).

℟. Le Seigneur donnera une grande puissance à ceux qui évangélisent en son nom (Alleluia).

A Magnif.
ANT. — 1.

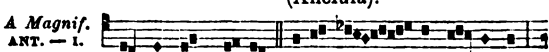

Paupe-res Si-on sa-tu- ra- bo pa-ni-bus :

Digitized by Google

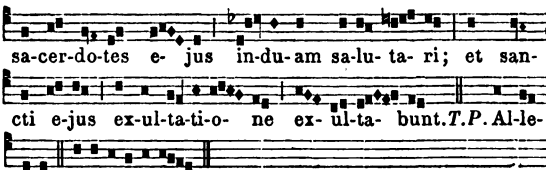

Oraison *Deus qui ad salutem*, à la Messe.

IX AOUT

S. GERMAIN, ÉV. D'AUXERRE, CONFESSEUR

Double

A LA MESSE

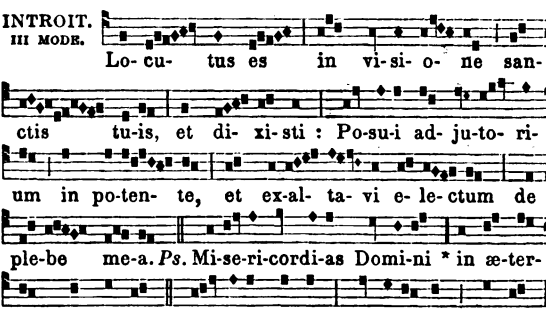

COLLECTE [Da nobis, Domine.]

ACCORDEZ-NOUS, Seigneur, en la fête de saint Germain, le secours de cette grâce céleste qu'il prêcha par ses paroles, par ses œuvres et par ses miracles, afin que, admirant et honorant les exemples d'un si grand Pontife, nous l'imitions dans sa foi et dans sa conduite. Par N. S. J. C.

Mémoire de l'Octave de S. Etienne.

Digitized by Google

Lecture du livre du Deutéronome.

LORSQUE vous sortirez pour combattre vos ennemis, et que vous verrez leur cavalerie et leurs chars, et une armée plus nombreuse que la vôtre, vous ne les craindrez point, parce que le Seigneur votre Dieu, qui vous a tirés de l'Egypte, est avec vous. Et quand l'heure du combat sera proche, le grand prêtre se présentera devant l'armée et il parlera ainsi au peuple : Ecoutez, Israël; vous combattrez aujourd'hui contre vos ennemis; que votre cœur ne s'étonne point; ne craignez pas, ne vous retirez pas devant eux, ne les redoutez pas : car le Seigneur votre Dieu est au milieu de vous, et il combattra pour vous contre vos ennemis, afin de vous délivrer du péril.

GRADUEL. VI ET V.

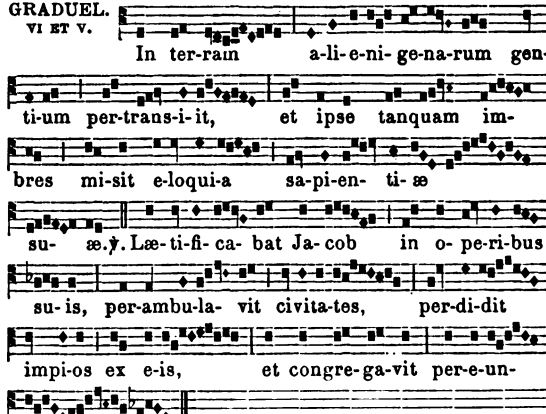

ALLELUIA. IV MODE.

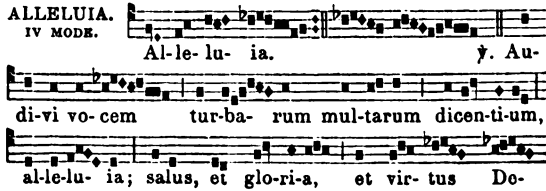

Digitized by Google

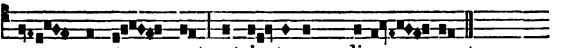

Suite de l'Evangile selon saint Luc.

En ce temps-là, Jésus dit à ses disciples : Qui vous écoute m'écoute, et qui vous rejette me rejette; or qui me rejette rejette celui qui m'a envoyé. Et les soixante-douze revinrent avec joie, disant : Seigneur, les démons aussi nous sont soumis en votre nom. Et il leur dit : Je voyais Satan tomber du ciel comme l'éclair. Voici que je vous donne puissance de marcher sur les serpents et sur les scorpions, et sur toute la force de l'ennemi, et rien ne vous nuira. Toutefois ne vous réjouissez point de ce que les esprits vous sont soumis, mais réjouissez-vous plutôt de ce que vos noms sont écrits dans les cieux.

OFFERTOIRE.
II MODE.

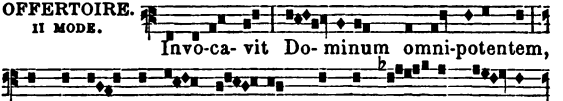

SECRÈTE

Dieu tout puissant, que l'offrande de cette hostie nous revête contre les ennemis de notre salut de cette force qui permit au bienheureux Pontife Germain de triompher des impies et de rendre votre Eglise victorieuse. Par N. S. J. C.

COMMUNION.
VI MODE.

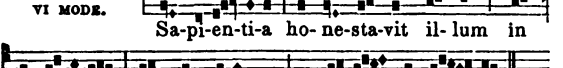

POSTCOMMUNION [Proficiat, Domine.]

Seigneur, que la réception du céleste sacrement en cette fête du bienheureux Pontife Germain procure à

Digitized by Google

votre peuple, instruit par ses exemples et secouru par ses suffrages, de marcher en votre présence dans les voies de la perfection. Par N. S. J. C.

XXV AOUT

S. LOUIS, ROI DE FRANCE, CONFESSEUR

Double de II classe.

AUX I VÊPRES

Comme aux II Vêpres, excepté ce qui suit.

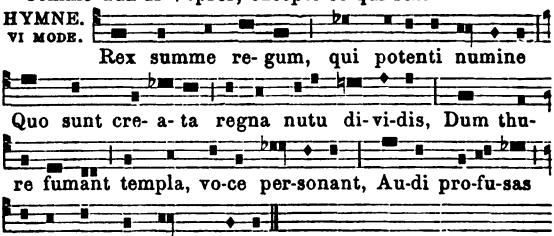

NASCENS in ipsa Ludovícus púrpura,
Sceptris avítis parvus ádmovet manus;
Piæque ductu matris, ignárus mali,
Servíre Christo discit ántequam ímperet.
JUSTI sevérus cultor, urbes légibus,
Amóre cives cóntinens, hostes metu;
Pietáte cœlum flectit, aras éxcitat;
Deóque templa, tecta nudis érigit.

MOX christiáni serus ultor sánguinis,
Eménsus æquor inque littus bárbarum
Vexílla pandens, urget armis ímpios,
Unóque vitam pro Deo paciscitur.
SIT Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnans omnia,
Per cuncta regnat sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Invéni servum meum.

℟. Oleo meo sancto unxi eum.

℣. J'ai trouvé mon serviteur.

℟. Je l'ai consacré avec l'huile sainte.

Digitized by Google

A Magnif.
ANT. — I.

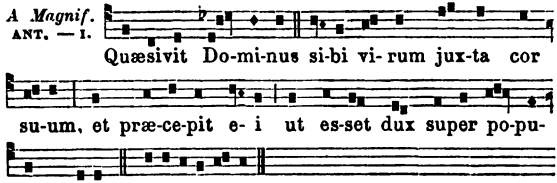

Oraison *Deus qui beatum*, à la Messe.

A LA MESSE

INTROIT.
VII MODE.

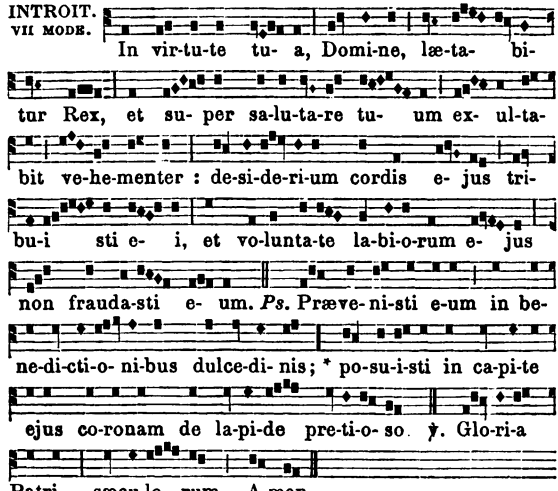

COLLECTE [Deus, qui beatum.]

O Dieu, qui avez fait passer saint Louis, votre Confesseur, d'un royaume de la terre à la gloire du royaume céleste, faites que par ses mérites et son intercession nous ayons part à la gloire du Roi des rois Jésus-Christ votre Fils, qui vit et règne, etc.

Digitized by Google

Lecture du livre des Machabées.

En ces jours-là : Judas agrandit la gloire de son peuple, et il se revêtit de la cuirasse, comme un géant, et il se couvrit de ses armes pour les combats, et il protégeait tout son camp de son épée. Il devint semblable à un lion et à un lionceau qui rugit à l'aspect de sa proie. Et il poursuivit les impies, les cherchant de toutes parts; et il livra aux flammes ceux qui troublaient son peuple. Et la terreur de son nom mit en fuite ses ennemis, et tous les artisans d'iniquité furent dans le trouble, et le salut du peuple fut l'œuvre de son bras Et il provoquait la colère de plusieurs rois, et il réjouissait Jacob par ses œuvres, et sa mémoire sera à jamais bénie. Et il parcourut les villes de Juda, et il en chassa les impies, et il détourna la colère loin d'Israël. Et son nom parvint jusqu'aux extrémités de la terre.

GRADUEL.
I MODE.

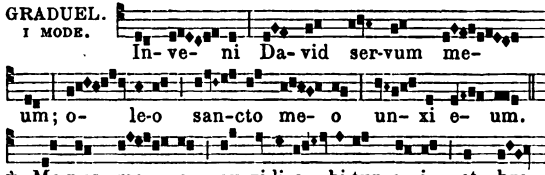

ALLELUIA.
VIII MODE.

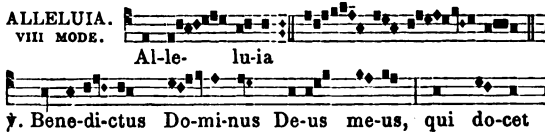

Suite de l'Evangile selon saint Luc.

En ce temps-là, Jésus dit à ses disciples : Un homme de grande naissance, sur le point de partir pour une contrée lointaine, dans le dessein de prendre possession d'un royaume et de revenir ensuite, appela dix

Digitized by Google

de ses serviteurs, leur donna dix marcs d'argent et leur dit : Faites-les valoir jusqu'à mon retour. Mais ceux de son pays, qui le haïssaient, firent partir aussitôt après lui des députés pour faire cette protestation : Nous ne voulons point que cet homme règne sur nous. Lui, cependant, après avoir pris possession de son royaume, revint et fit appeler les serviteurs auxquels il avait donné son argent pour savoir le profit que chacun d'eux en avait tiré. Le premier qui se présenta lui dit : Seigneur, votre marc en a produit dix autres. Il répondit : Voilà qui est bien, bon serviteur; parce que vous avez été fidèle dans une chose de peu d'importance, vous aurez le gouvernement de dix villes. Le second vint à son tour et dit : Seigneur, votre marc en a produit cinq autres. Pour vous, lui répondit-il, je vous donne cinq villes à gouverner. Enfin il en vint un autre qui lui dit : Seigneur, voici votre marc que j'ai tenu enveloppé dans un linge. Car je vous ai craint, sachant que vous êtes un homme sévère, qui redemandez ce que vous n'avez pas donné, et qui moissonnez où vous n'avez pas semé. Méchant serviteur, lui dit son maître, je vous condamne par votre propre bouche : vous saviez que je suis un homme sévère, qui redemande ce que je n'ai pas donné, et qui moissonne où je n'ai pas semé. Pourquoi donc n'avez-vous pas placé mon argent à la banque, afin qu'à mon retour je le retirasse avec les intérêts? Alors il dit à ceux qui étaient présents : Otez-lui ce marc d'argent, et donnez-le à celui qui en a dix. Mais, Seigneur, répondirent-ils, il en a déjà dix. Je vous déclare, leur dit-il, qu'on donnera à celui qui est riche, et il sera dans l'abondance; pour celui qui est pauvre, on lui ôtera même ce qu'il a.

OFFERTOIRE.
VII MODE.

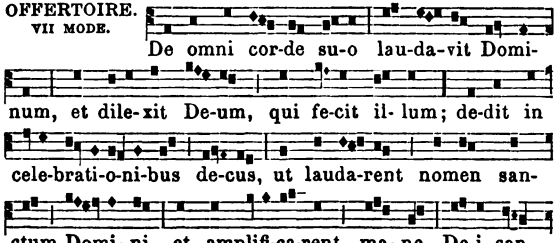

Digitized by Google

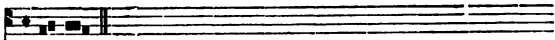

cti-ta-tem.

SECRÈTE

AYEZ pour agréable, nous vous en prions, Seigneur, l'offrande que nous faisons à votre majesté, et faites que pour la gloire et l'extension du culte divin, nous imitions saint Louis dans sa sollicitude. Par N. S. J. C.

COMMUNION. I MODE.

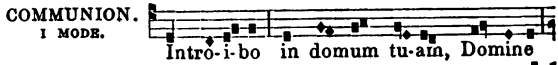

Introi-bo in domum tu-am, Domine

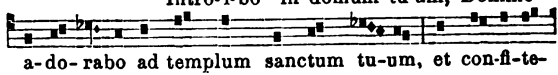

a-do-rabo ad templum sanctum tu-um, et con-fi-te-

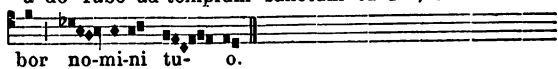

bor no-mi-ni tu- o.

POSTCOMMUNION [Deus, qui beato.]

O DIEU, qui avez donné au bienheureux Louis, au milieu des fallacieuses délices d'une royauté temporelle, de désirer de tout son cœur la véritable félicité du royaume éternel, faites, nous vous en supplions, que nous nous attachions à la poursuite du même bonheur, dont nous avons reçu le gage dans ce sacrement. Par N. S. J. C.

AUX II VÊPRES

Les quatre premiers Psaumes du Dimanche, p. 137, et le Psaume *Laudate Dominum omnes Gentes*, p. 159.

ANT. VII.

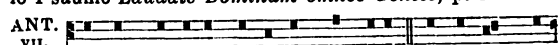

Virgam virtutis emissam ex Si-on susce-pit Lu-

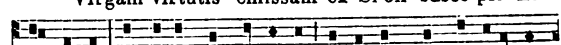

do-vi-cus, indutus a Domi-no de-co-rem et for-titu-di-

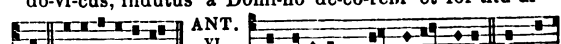

nem. e u o u a e.

ANT. VI.

I-ni-ti-um sa-pi-en-ti-æ ti-mo-

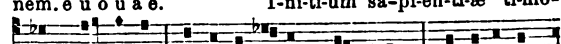

rem Domi-ni, hæ-re-di-ta-tem gen-ti-um, ve-ri-ta-tem

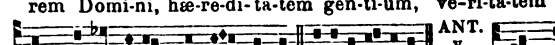

et ju-di-ci-um exqui-si-vit. e u o u a e.

ANT. V.

Dis-

Digitized by Google

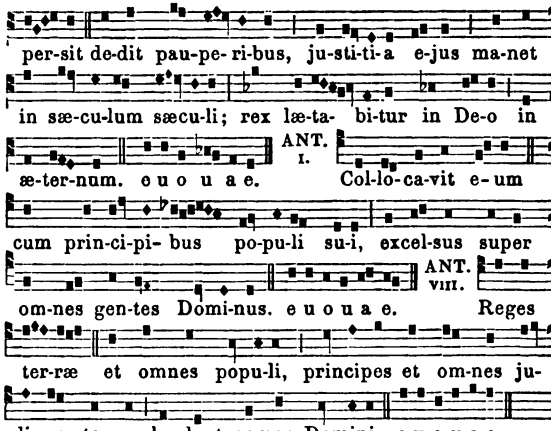

CAPITULE [Benedictus Dominus.]

Qu'il soit béni, le Seigneur, le Dieu de nos pères, qui a mis dans le cœur du roi de glorifier la maison du Seigneur qui est à Jérusalem.

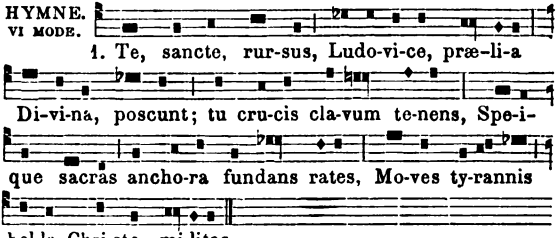

Vincis cadéndo : mors tibi victóriam
Aufert et addit : corpus hic palmæ tegunt
Nondum sepúltum : pro triúmpho cœlitum
Sedes parántur, pro coróna sídera.
Tuus paternæ rédditus terræ cinis
Regnum tuétur, dum throno præsens Dei

Digitized by Google

Ætérna regnans pascis inter lília,
Favénsque blando nostra cernis lúmine.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas atque jubilátio,
In unitáte, quæ, gubérnans ómnia,
Per cuncta regnat sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Introíbo in domum tuam, Dómine.
℟. Adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

℣. J'entrerai dans votre demeure, Seigneur.
℟. Je me prosternerai dans la crainte devant votre sanctuaire.

A Magnif. ANT. — II.

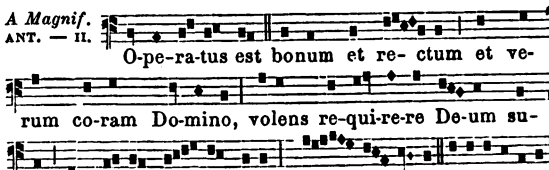

Oraison *Deus qui beatum*, à la Messe.

XXX AOUT

S. FIACRE, CONFESSEUR

Double de II classe

Au Commun d'un Confesseur non Pontife, p. 581, excepté ce qui suit.

HYMNE. VI MODR.

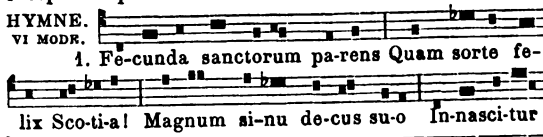

Non ille, quanquam nóbili
Regum creátus sánguine
Fastus honórum, non opes,
Mundi caducas ámbiit.

Æterna corde sed pio
Cœli requírens præmia,
Sese, suos et pátriam
Christum secútus déserit.

Digitized by Google

Meldas venit; lubens Faro
Asila præbet súpplici;
Quam tantus hospes récreat,
Beáta plaudat Brígia.
Sed quæ domus, quæ régia
Fefrum recóndet éxulem?
Hæc nempe quæ virum decet,
Cui Christus unus ómnia.
Remota vallis, et procul
Densis latens sub vépribus,
Mens unde vocem púrior,
Dei loquéntis háuriat.
Illic solútus ómnibus,
Totus sibi, totus Deo,
Spe vivit ardens ígnea,
Et veritáte páscitur.
Sit laus Patri, laus Filio,
Compar tibi laus, Spíritus,
Qui clausa mundo péctora
Tuis inúndas ígnibus.
Amen.

Messe comme elle est indiquée p. 46*.

IX OCTOBRE

S. DENIS ET SES COMPAGNONS, MARTYRS

Double de II classe

Les quatre premiers Psaumes du Dimanche, p. 137, et le psaume *Laudate Dominum omnes Gentes*, p. 159.

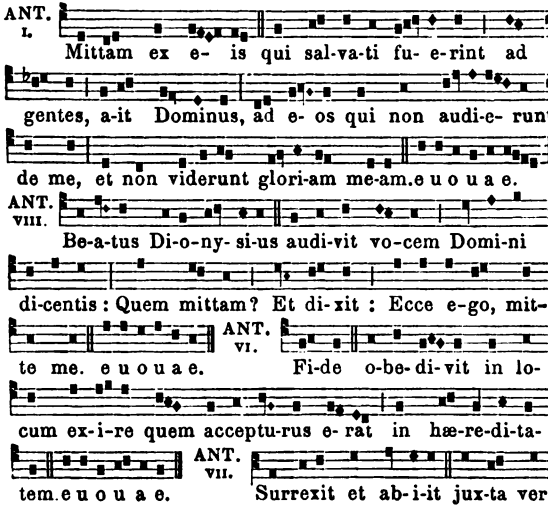

Digitized by Google

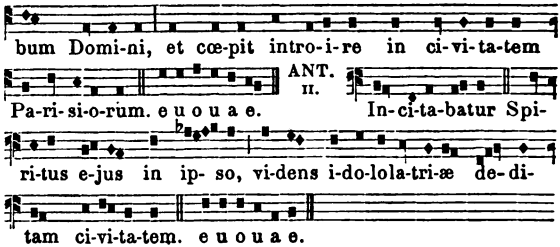

CAPITULE [Mementote præpositorum.]

SOUVENEZ-VOUS de vos pasteurs qui vous ont prêché la parole de Dieu, et, considérant quelle a été la fin de leur vie, imitez leur foi.

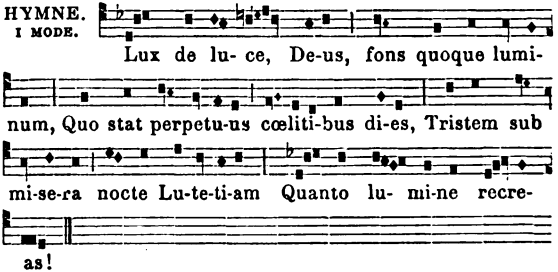

Huc de sede Petri férvidus ádvolat :
Aras, fana, deos fúnditus éruit ;
Et Christum résonans, dédocet ímpios
Dux verbi Dionysius.
Addunt se cómites et rúdibus pia
Committunt fidei sémina méntibus :
Sacris bárbara gens, jam dócilis Deo,
Christum fóntibus índuit.

Crescit sancta fides, fit nova cívitas :
Hinc sævit rábies in ténerum gregem :
Inténtos óneri nec tímidos mori
Pastóres furor ímpetit.
Aptantur gládii, vérbera, cómpedes :
Illi supplícium delícias putant :
Subdunt se gládiis, tres simul óccidunt,
Tres cœlo simul ádvolant.

Digitized by Google

Patri máxima laus : máxima Filio ;
Amborúmque sacro máxima Flámini,
Cui se rite litans, fúnere spléndido
Triplex cónsecrat hóstia.
Amen.

℣. Le Seigneur donnera à ses ministres.
℟. La force nécessaire pour annoncer sa parole.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus.
℟. Virtúte multa.

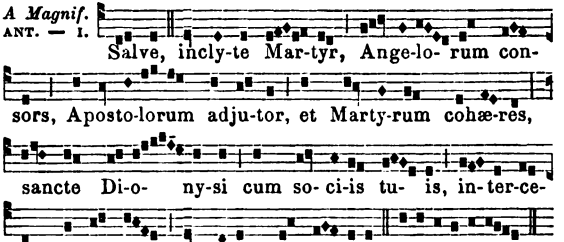

Oraison *Deus qui hodierna*, à la Messe.

A LA MESSE

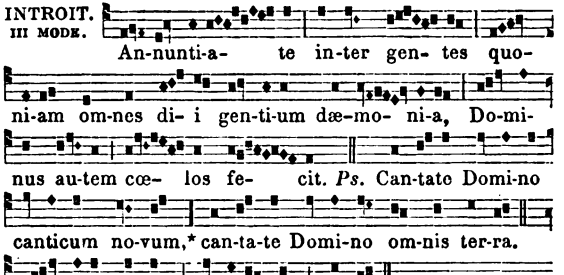

℣. Glo-ri-a Patri... sæcu-lo-rum. Amen.

COLLECTE [Deus, qui hodierna].

O Dieu, qui avez en ce jour fortifié votre Martyr et Pontife saint Denis, en lui inspirant un courage à toute épreuve au milieu des souffrances, et qui lui avez

Digitized by Google

associé Rustique et Eleuthère pour annoncer votre gloire aux nations; faites-nous la grâce de mépriser, à leur exemple, pour l'amour de vous, les prospérités du monde, et de n'en pas craindre les adversités. Par N. S. J. C.

Epître *Stans Paulus*, p. 837.

GRADUEL. I ET II.

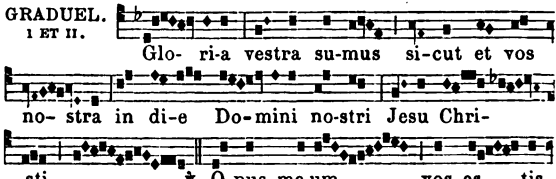

ALLELUIA. V MODE.

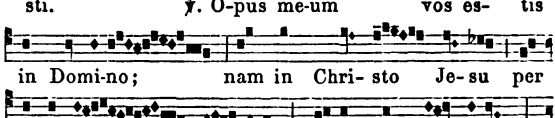

Evangile *Euntes in mundum*, à la fête de saint François Xavier, p. 630.

OFFERTOIRE. II MODE.

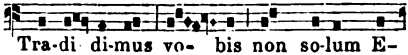

Digitized by Google

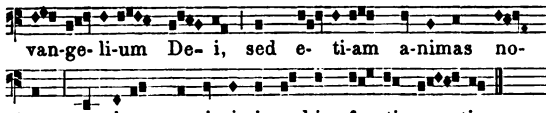

SECRÈTE

QUE le sacrifice solennel que nous vous offrons en ce jour, vous rende, Seigneur, l'honneur qui vous est dû, et nous remplisse d'une sainte allégresse; nous vous l'offrons, ô Dieu, en prenant part avec une joie chrétienne au bonheur de vos saints Martyrs, qui n'ont pas cherché d'autre gloire que celle de répandre leur sang sur la victime et le sacrifice de notre foi. Par N. S. J. C.

COMMUNION.
I MODE.

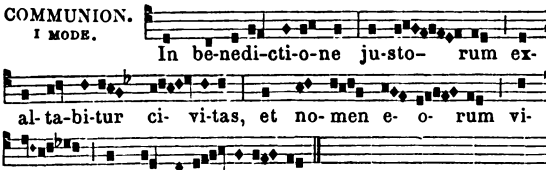

POSTCOMMUNION [Deus qui beati].

O DIEU, qui, par le ministère de saint Denis, nous avez donné cette grâce, qui d'infidèles nous a rendus fidèles, et de pécheurs nous a faits justes, accordez-nous, nous vous en prions, de pouvoir, aidés de son patronage et du patronage de ses compagnons, marcher sans péché dans la voie de vos commandements. Par N. S. J. C.

AUX II VÊPRES

Antiennes, Psaumes, Capitule et Hymne comme aux I Vêpres.

℣. Précieux devant le Seigneur. ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini.

℟. Est la mort des saints. ℟. Mors sanctórum ejus.

A Magnif. ANT. — I.

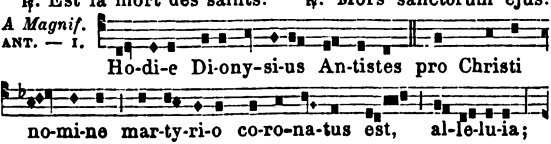

Digitized by Google

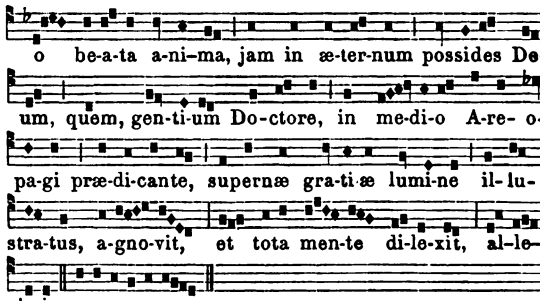

Oraison *Deus qui hodierna*, à la Messe.

XXVII NOVEMBRE

MANIFESTATION DE L'IMMACULÉE V. MARIE

DE LA MÉDAILLE MIRACULEUSE

Double majeur.

Comme à la fête de l'Immaculée Conception, p. 633, excepté ce qui suit.

℣. Signum magnum appáruit in cœlo.
℟. Múlier amicta sole, et luna sub pédibus ejus.

℣. Un grand signe parut dans le ciel.
℟. Une femme revêtue du soleil, ayant la lune sous ses pieds.

ORAISON

SEIGNEUR Jésus-Christ, qui avez voulu consacrer par de nombreux miracles la Conception immaculée de la bienheureuse Vierge Marie votre Mère, faites qu'en invoquant toujours son patronage nous puissions obtenir les joies éternelles. Par J. C. N. S.

Digitized by Google

TABLE DES FÊTES

DU SUPPLÉMENT POUR LE DIOCÈSE DE MEAUX

Décembre.

7 Sainte Fare, Vierge. 16*
9 S. Ambroise, Ev., Conf. et Doct. 16*
10 Translation de la Maison de Lorette. 16*
18 L'Attente du divin Enfantement. 18*

Janvier.

3 Ste Geneviève, Vierge. 90*
16 S. Furcy, Abbé. 18*
IIIe Dimanche après l'Epiphanie. La Fête de la Sainte Famille. 84*
23 Les Fiançailles de la Sainte Vierge. 19*
30 Sainte Bathilde, Reine, Veuve. 19*-95*

Février.

3 Sainte Martine, Vierge et Mart. (*du* 30 *janv.*). 96*
4 Sainte Jeanne de Valois, Reine. 19*
6 S. Tite, Ev. et Conf. 19*
11 Apparition de la B. M. V. Imm. (*à Lourdes*). 97*
12 S. André Corsini, Ev. et Conf. (*du* 4). 20*
13 S. Gilbert, Ev. et Conf. 20*
14 S. Séverin, Abbé (*du* 11). 20*-102*
20 S. Polycarpe, Ev. et Mart. 20*

Mars.

18 S. Gabriel, Archange. 20*
20 S. Cyrille de Jérusalem, Ev., Conf. et Doct. (*du* 18). 102*-954

Avril.

26 N.-D. du Bon Conseil. 23*

Mai.

15 S. Isidore, Confesseur. 24*
16 S. Jean Népomucène, Mart. 25*
24 N.-D. Auxiliatrice. 26*
27 S. Hildevert, Ev. et Conf. 28*
28 S. Germain, Ev. et Conf. 29*
30 S. Rigomer, Ev. et Conf. 103*
31 Sainte Angèle Mérici, Vierge. 29*

Juin.

1 S. Augustin, Ev. et Conf. (*du* 28 *mai*). 103*-957
2 S. Pothin et ses Comp., Mart. 30*
3 Sainte Clotilde, Reine. 30*
5 N.-D. de Grâce. 30*

Digitized by Google

16 S. Jean-François Régis, Conf. 31*
28 S. Irénée, Ev. et Mart. 31*

Juillet.

Le 1er Dimanche libre après l'Octave de S. Pierre. Commémoration de tous les Saints Pontifes. 34*
3 S. Thibault, Conf. 34*
19 S. Vincent de Paul, Conf. 103*

Août.

Dimanche après l'Octave de l'Assomption. Saint Cœur de Marie. 42*
3 Invention des reliques de S. Etienne. 38*
9 S. Germain d Auxerre, Ev. et Conf. 111*
15 L'Assomption de la Sainte Vierge, 41*
25 S. Louis, Roi, Conf. 114*
30 S. Fiacre, Conf. 46*-120*
31 S. Ebrigisile, Ev. et Conf. 47*

Septembre.

1 S. Leu, Ev. et Conf. 47*
3 S. Ouen, Ev. et Conf. 47*
4 S. Aile, Abbé. 47*
6 Sainte Rose de Lima, Vierge (*du* 30 *août*). 48*
7 S. Raymond Nonnat, Conf. (*du* 31 *août*). 48*
22 S. Saintin, Ev. et Conf. 48*
25 S. Thomas de Villeneuve, Ev. et Conf. (*du* 22). 48*

Octobre.

2e *Dimanche.* La Maternité de la Sainte Vierge. 48*
3e — La Pureté de la Sainte Vierge. 51*
4e — Le Patronage de la Sainte Vierge. 56*
9 S. Denis et ses Comp. Mart. 48*-121*
19 S. Savinien et S. Potentien, Mart. 56*
21 Sainte Céline, Vierge. 56*
2 S. Pierre d'Alcantara, Conf. (*du* 19). 56*
23 Le S. Rédempteur. 57*
24 S. Raphael, Archange. 62*
29 S. Faron, Ev. et Conf. 64*

Novembre.

1 La Fête de tous les Saints. 65*
Le Dimanche dans l'Octave. La Fête des Stes Reliques. 68*
27 Manifestation de l'Imm. V. Marie. (*Médaille miraculeuse*). 26*-120*

PARIS. — IMPRIMERIE F. LEVÉ, 17, RUE CASSETTE.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Commem. Ss. Patron. congr. Pauperis Infantis Jesu (1865) .. fol. 127

B. Hieronymi Hermosilla Officium (1908) 131

B. Mariae V. a Miraculo Officium (1906) 134
B. Mollibrigae Virg. Offic. [illegible] 1908 24
Ss. Redemptoris a Miraculo Officium (1906) 138

Missae Ratisbonenses (1902) 148
" Rottenburgenses (1909) 253
" Treverenses (1911) 420

Officia Osnaburgensia (1905) 1
" Ratisbonensia (1903) 164
" Spirensia (1902) 257
" Teutonica (1903) 309

Propre noté de Meaux (1898) 44

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

ED WIDENER
HW 569C I

HARVARD COLLEGE
CONSERVED
RSS 6102
LIBRARY

Digitized by Google